LOWER LIBRARY
GREEK CLASSICS.

INDICES
Operum Demoſthenis.

Confecit

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

D. I. I. REISKE.

BOSTON COLLEGE IHS

LIPSIAE,
TYPIS W. G. SOMMERI,
MDCCLXXV.

PROF. OF POETRY.

PA3949
A2
1770
v.[32]

INDEX
IN DEMOSTHENEM.

Ἀβδηρίτης. ſymbolum ciuitatis vilis et contemptae, minutae atque infirmae. 218. 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341. vlt.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι. 140. 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, vt diuerſa copulantur. ὑπ᾽ ἀβελτερίας, ἢ δι᾽ εὐήθειαν. 372. 27. niſi haec poſtrema vocabula ſcholium ſunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω) 373. 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος. 114. 4. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον πάθητε. 449. 25. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε. 1450. 20.

ἀβίωτος.] ἀβίωτον ᾤετο ἔσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον. 557. vlt. 744. 19. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον 1399. 2.

ἀβουλεῖν] οὐθ᾽ ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipſos quoque ſuſpicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere. 1471. 19.

13385

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐστὶ 1046. 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. eſt genus affirmationis, vel deierationis. 1442. 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν 36. 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167. 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν δημοσθένους λόγων γένοιτο. 169. 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ 315. 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίγνεται 658. 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quae aliis moleſtus, inuiſus, exoſus eſt, ob ea in ſinu gaudet, in interioribus animi receſſibus laetatur, exſultat, ſeſe effert 1489. 7.

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086. 15.

ἄγαν praeponitur interdum vocabulis ita, vt cum illis arcte copulandum, et duo iſtaec pro vno habenda et proferenda ſint. vt in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. tanquam ἄγαν ſit praepoſitio, vt ſunt illa latinorum *prae* et *vae* (*vaegrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428. 22.

ἀγανακτεῖν de iniuria ſibi oblata in foro ad iudicem queri. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν 966. vlt. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνηνοχὼς, οὐχ ἧττον τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἂν 1261. 25.

ἀγαπᾶν. a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει 23. 23. οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263. 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν 662. 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι 1404. 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη 1409. 7. b) in aliqua re, quamuis mala et aſpernabili, vel deteſtabili

bili

bili etiam, tamen acquieſcere, et ſibi, vt in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamuis miſerabili, fortuna liceat vti, neque deteriori loco ſis. *ἀγαπᾷν τοῖς πεπραγμένοις.* acquieſcere praeſentibus, cum gaudio et delectatione, vt conditioni, neque meritae, neque ſperatae antea 13. 11. *ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν* 37. 5. *ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ μακεδόνος λαμβάνοντες* 78. 9. *ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδοὺς.* ſatis habet, quod vias reparet 175. 3. *ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες* 175. 19. *ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ᾽ ἂν ὑμῖν — ἢ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ᾽ αὐτῶν ἀγαπᾷν πράττοντες* 176. 8. ſatis habere, et congratulari vobis, quod rerum veſtrarum ſatagere liceat. *ὃν εἴ τις εἴα ζῆν, ἀγαπᾷν ἔδει* 582. 3. *οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισὶ.* Boeotus his contentus non eſt 1002. 5. *ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε.* *danke Gott dafür, daſs* — *ὃς γὰρ ὡς ἀγαπώντων τοῦθ᾽ ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ* 650. 23. vbi alii *οὐκ*, alii *μὴ* praeponunt, ambo male.

ἀγαπητὸς cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, vt ſi magnam et inſperatam proſperitatem adeptus ſis, cuius deo gratias ingentes debeas. *ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινος μεταλαμβάνειν* 36. pen. 175. 14. *ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν* 730. 17. *οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχουσι κακῶς αὐτοῖς* 1234. 6. *ἐστὶ δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν* 1436. 6. *ὁ ἀγαπητὸς* erat cognomen Nicerati, filii Niciae 567. 24.

ἀγαπητῶς vix, aegre, in magni beneficii parte. *ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον* 491. 3. *εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς.* 409. 8. *ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.*

ἄγασθαι delectatione et admiratione alicuius rei, ſplendidae et praeclarae duci. τίς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς 296. 4. 1395. 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ 1472. 7.

ἀγγεῖον arca, ciſta lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἓν ἢ δύο 934. 25.

ἀγγέλλειν] ἑσπέρα γὰρ ἦν, ἧκε δ᾽ ἀγγέλλων 284. 21.

ἄγειν agere, ducere, baiulare, apportare, mouere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, aequiualere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἄδειαν] τοῦ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε. ſecuri eratis 387. 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ᾽ ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου 548. 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν 388. 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. 372. 2. ἡσυχίαν] ἄδικον καὶ ὕπουλον ἡσυχίαν ἄγειν 327. vlt. θεωρίαν ἄγειν princeps ſacrae legationis eſſe. 552. 6. θίασον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν 313. 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ᾽ ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγωσι 62. 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ᾽ ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ᾽ ἐπὶ Φίλιππον. trahebant 125. 20. σχολὴν] ἡμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων 98. pen. φάλαγγα] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν 123. 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἅς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν, baiulare, apportare, ſubuehere 185. 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν μήδων εἰς πελοπόννησον ἤγαγε 122. 2. cum εἰς. εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330. 14. εἰς δουλείαν 213. 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τοὺς δικάζοντας 793. 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις 959. 2. εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες 617. 27. εἰς τοὺς συκοφάντας 264. 6. εἰς τοὺς φράτορας, εἰς ἀπόλλωνος τοῦ πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερὰ 1315. 15.

cum

cum ἐπὶ. ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen caedis, πανταχῆ στρέφων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ in me conferre, contorquere 552. 14. ἤγαγεν ἐφ' αὐτὸν τἀδικήματα 704. 21. cum ὑπὸ. ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. reuocate eos ad leges. cogite legum edicto parere et obnoxios eſſe 741. 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum veſtrum, vobis de iis iudicandi poenasque ſumendi facultatem dedi 1388. 13. φέρειν καὶ ἄγειν depraedari, depopulari, aufferre, quae ferri, abigere, quae abigi poſſunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς λῃστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς εὐβοίας 304. 14. adducere, afferre, vt merces naui plauſtroue. ἀχθέντα (ſcil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν 1199. 18. medicum 1260. 6. ancillam ex alicuius aedibus et poteſtate per vim abducere 1358. 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας 608. 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617. 27. μηδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χεῖρον ἄγου patere te agi, duci, gubernari, μηδ' ἧττω, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα 1491. 2. tenere, ſeruare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν ἑλλάδα. 120. 17. educare, erudire, aſſuefacere. φαύλως ἠγμένοι 170. 18. mouere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a re praeſente alienis ἠγμένος. 228. 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo cuidam ponderis monetaeue modulo aequiualentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσαι ἑκάστη μνᾶν 617. 20. acinaces Mardonii, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741. 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, ſi pondus pecunia currente compenſaretur 1193. 21.

ἀγείρειν commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ 93. 17.

ἀγεννὴς] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vobis proficiſci poſſe dedecus vllum animi de-

generis 563. vlt. *κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια ὐδεὶς ἐπιςήσειε φυλάττειν* 807. 3.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152. 10. languide, ſegniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα dorice pro *νενομισμένα* 1072. 27. ſtatuta, vſu recepta, ſancita.

ἀγήρων εὔκλειαν καταλιπεῖν gloriam conſeneſcere neſciam pone ſe relinquere 1399. 15. *ἀγήρως τιμὰς κτησαμένυς ἐπιδεῖν* 1400. 18.

ἀγκύρα] *ἀναγκαῖον ἦν ἐπ᾽ ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρυς* 1213. 24. ad ancoram ſtare in ſalo. *μηδ᾽ ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτὺς ἐᾶτε* 1295. vlt. prouerbium eſt, geminam ad ancoram ſtare, de iis vſurpatum, qui ita ſibi proſpexerunt, gemino nitentes praeſidio, vt, vtramuis in partem res cadat, ſalui ſint, freti altero praeſidio, vbi alterum fefellerit.

ἀγκὼν cubitus. *κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίυν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευρὰς* 1259. 21.

ἀγνεύειν caſtus, purus ab inceſtu et pollutione eſſe. *ὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἠγνευκέναι τῶν τοιύτων ἐπιτηδευμάτων* 618. 9. 758. 20. *ἀγνεύω καὶ εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ᾽ ἀνδρὸς συνυσίας* 1371. 22.

ἀγνοεῖν] a. neſcire. *ἀγνοῦντα διδάσκειν* 390. 8. *ἑαυτὺς*. ſemet ipſos prae arrogantia et faſtu ignorare, haud meminiſſe, qui olim fuerint, vbi e mediocribus fortunis ad ampliores tranſiſſent. inſoleſcere, ſuperbire ex inſolentia melioris fortunae, vel oblitos priſtinarum ſordium. *ἐκ τῦ δεσμωτηρίυ προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτὺς* 151. 7. *μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἕνα ὄντα ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιςα, ἢ ὑμᾶς πάντας* 1451. 21. *πᾶν ἂν ἀγνοήσειας*. plane tardus et ſtipes ſis 958. 2. *τὴν πόλιν* mores ciuitatis haud tenere 413. 11. *τὸν ἑκάςυ καιρὸν ὑ παρεθέντα, ὐδὲ ἀγνοη-*

γνοηθέντα, ἐδὲ προδοθέντα 326. 4. b) errare, labi, peccare, delinquere, inſcitia rerum, feſtinatione temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιᾶτον, οἷον ἐχ ὅτι ςρατηγὸς ἠγνόησεν ἄν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' ἐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος 671. 10. διορθᾶσθαι τἀγνοέμενα 1463. 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσοντα 1470. 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποίεν 1473. pen.

ἄγνοια inſcitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἔτι — ἀγνοίᾳ τε συνιςαμένε καὶ φυομένε κακε. vbi ἐτιάγνοια pro vno vocabulo haberi poteſt. cum tanta adhuc eſſet ignoratio mali. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προΐεσθε τῶν κοινῶν 271. 24. τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς πολλοῖς 293. pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων 986. 16. τοσαύτη τις ἄγνοια παρ' ὑμῖν ἐςι 1261. 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακίᾳ 1394. 11. ἐπιτιμᾷν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ ob errorem, vel delictum, furoremue in me admiſſum 1472. 4. ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν 1476. 19.

ἁγνὸς. v. ἁγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν 249. vlt.

ἀγνωμόνως ἔχειν 25. 18.

ἀγνωμοσύνη tarditas, coecitas mentis, *Dummheit*, et ſcaeuitas morum, *Grobheit*, *Ungeſchliffenheit.* 179. 20. 311. 7. σὺ δ' εἰς τᾶθ' ἥκεις ἀγνωμοσύνης 958. 23. 1395. 1. 1469. 9.

ἀγνώμων, tardus, fatuus, inconſultus, ſcaeuus, importunus. ἐδένα ἐδ' ἔτως ἀγνώμονα, ἐδ' ἄτοπον ὁρῶ. 143. 26. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρὸν 322. 6. ἀγνώμονας καὶ πικρὲς ἡμᾶς κατεσκεύασε 1261. 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468. 15. πάντων ἀγνωμονέςατόν ἐςιν

 1477.

1477. 25. *μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε.* 1479. 24.

ἀγνὼς ignotus. *ἔτε ἀγνῶτες ὑμῖν, ἔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνωσκόμενοι* 851. 27. *ἀγνῶτες ἦσαν ὁποῖοί τινες εἰσὶν.* haud conſtabat, quinam eorum animi, qui mores eſſent futuri 990. 20. 1140. 7. *εἴ τινα ξένον ἀγνῶτα πλέσιον λάβοι ἐραςὴν* 1359. 4. *μηδ' ἔξω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι* 1481. 1.

ἀγνωσία coecitas mentis ſalutaria conſilia, aut non cernentis, aut aſpernantis. *παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχεσιν* 1412. 8.

ἀγορὰ forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus praeſertim per ſtata interualla recurrens ſolennis negotiationis, et iudicia, quae in foro agitabantur, et denique negotiatio, ſeu rerum, mercium, numorum commutationes. *ἀγορὰς καρπἕσθαι* vectigalia e foris et nundinis percipere 15. 20. *νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται* 121. 5. *τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν* 144. 12. *σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν.* *die Krambuden*, tabernae inſtitorum in foro 284. 24. *κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι* 332. 8. *ἀγορὰ καὶ ἐφορία* (vel etiam ſine copula, *ἀγορὰ ἐφορία*) locus in limite duarum terrarum, vbi finitimi ſtatis temporum vicibus inter ſe coibant, mercesque permutabant 632. 26. *οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικἕσιν* 719. 24. *ἐργάζεσθαι ἐκ ἔξεςι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ* 1308. 9. b) iudicia, tribunalia, actiones cauſarum forenſium. *περίτριμμα ἀγορᾶς* 269. 19. *ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ.* 1091. 17. c) negotiatio, emtio et venditio, *πηλίκες ςρατηγὲς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν.* *auf den Kauf* 47. 14. *παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ*

τῆς

τῆς ἀγορᾶς. praeter id, quod ius et fas eſt in emendo vendendoque, aduerſus iura mercimoniorum 1308. 1.

ἀγοράζειν emere. *πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιιὼν* 412. 23. *ἐξὸν αὐτῇ βελτίω* (ſcil. *παῖδα*) *πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε* 563. 7. etiam in medio vſurpatur. *ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται.* ſibi emerent, quibus ipſi vterentur, fruerentur 1223. 20. *ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη* emta fuiſſent 1360. 8.

ἀγορανόμος aedilis, iudex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui prouideret, vt alimenta neque deeſſent, et tolerabili venirent 735. 10.

ἀγόρασμα merx emta. *ἐνθέσθαι τἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων.* importare, imponere naui merces emtas numis a me creditis 909. 27. 916. 26.

ἀγορεύειν. verba facere, ſimpliciter ad quemcunque, deinde inprimis pro concione ad plebem. *ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ.* ſi quis alium probris, iisque ementitis, proſciderit 635. pen. *τὶς ἀγορεύειν βούλεται.* haec erat formula, qua praeco concionaturos citabat atque ad dicendum inuitabat 285. 6. *ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι,* vt legislator in Axone edicit 629. 21.

Ἄγραυλος filia Cecropis, cuius in fano ephebi recens in albo ſcripti, et a patria armati, iurabant, ſe pro ea dimicantes mortem, ſi neceſſe ſit, oppetituros. *τὸν ἐν τῷ τῆς ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων.* 438. 28.

ἀγραφίου γραφὴ quae fuerit, ipſe orator p. 1338. 19. his verbis exponit. erat actio in eos, *οἵτινες ἄν, ἐγγραφέντες* (ſcil. in tabulas aerariorum) *καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.*

ἄγραφος] *ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν* 317. 23. *ἄγραφα νόμιμα* 643. 18.

ἄγριος]

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν 808. 15.

ἀγυιὰς κνισσᾶν 530. pen. 1072. 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς 531. 4.

ἀγυιεὺς ἀπόλλων 531. 9. 1072. 20.

ἄγχειν collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compreſſu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157. 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 1157. 8. translate, de conſcientia ſcelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. quod poſterius eſt explicatio prioris 406. 5.

ἀγχιστεία cognatio, conſanguinitas, et ius inde exſiſtens ſucceſſionis in bona cognatorum defunctorum. ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν 1051. 11. μέχρις ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι 1058. 13. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. neque ius eadem ſacra, eademque iura ciuilia cum illis communia habendi et vſurpandi 1067. 13.

ἀγώγιμος eſt is, quem ius et fas eſt, e veſtigio, vbi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in iudicium, ad vndecim viros, in ſeruitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi 624. 12. 1249. 27. de contentione inter Salmaſium et Heraldum ſuper hoc vocabulo oborta v. Taylori praefat. ad orat. in Ariſtocratem. b. τὰ ἀγώγιμα ſunt merces, quae plauſtris nauibusue huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile 929. 17. 1290. 11. et 22.

ἀγὼν eſt certamen, aut diſcrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, ſcenicum, forenſe, bellicum, labor et contentio quaecunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκα-

ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150. 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἷς ἀγών ἐστιν ὁ πρὸς τοὺς προδήλους ἐχθροὺς 199. 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314. 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανείη. digna forte minus videantur, ob quae iure certetur 519. 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσὶ 633. 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, ſed praecipue ſcenicis) διδόναι 256. 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ᾽ ὑμῖν ἀγῶνες (forenſes) οὐχ ἧττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. iudicia veſtra de rebus in foris veſtris agitatis non veritas rerum ipſarum, argumentorumque euidentia magis, quam temporum, quibus cauſae quaeque agitantur, rationes gubernare videntur 342. 7. εἰς ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν accuſarunt me apud ſenatum areopagiticum, de falſo crimine et a ſe confiɛto 1025. 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται donec cauſae controuerſae diſceptatae fuiſſent 1173. 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις cauſas diiudicatis pro argumentis. h. e. vt litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro cauſa ſua argumenta affert, ita vos aut ſecundum, aut aduerſus eum datis ſententiam 1467. 14. εἰς δ᾽ ἀγῶνα (Martis aleam, proelium decretorium) ἐκεῖνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται 124. 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ᾽ ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥάδιον bellum ipſum eſſe moleſtum, h. e. contributiones pecuniarias, abſentias domo, ſtationes caſtrenſes, itinera aliasque, quas infinitas numero moleſtias bellum, praeſertim diuturnum, ſecum affert. ipſam autem pugnam, quae ſortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, eſſe citam et exſecutu facilem 180. 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180. 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου 1396. 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι contenderant

derant intercedere, quominus iſta fierent 295. 13. ἐν τῷ μεγίϛῳ ἀγῶνι περὶ τȣ̃ σώματος καθέϛηκα in ſummum deueni diſcrimen capitis, ſeu libertatis, ne amiſſa ingenuitate pro mancipio venirem 1188. 4. προσδόκα ἐμὲ ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. perſuaſum tibi habe, me ſcrutinio tuo libenter interfuturum eſſe, quo ſpectem, quem exitum id ſit ſortiturum 1417. 10.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum euentu. ȣ̔́τω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236. 19. b) contentio. ἅπασαν ᾤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι nihil ſibi ad contentionem eſſe reliquum faciendum 1398. 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλȣ. quam praeclarum et ſplendidum hoc ſit genus certaminis, in quo tu tibi delegiſti, vt elaborares 1408. 6.

ἀγωνίζεσθαι in diſcrimine verſari, certare, de ſpiritu, de capite, de fortunis, de tuendo ſtatu ciuili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte ſua eiusque victoria potiunda. itaque vſurpatur de hiſtrionibus in fabulis ſcenicis partes agentibus, item de accuſatore reoue cauſam agente, nec non de re in quaeſtionem atque diſceptationem veniente. Μόλων (hiſtrio) ἠγωνίζετο 418. 5. ἃ μὲν (ſcil. δράματα σκηνικὰ) πολλάκις ἠγωνίσω 420. 4. ȣ̓κ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίϛασθαι 1414. 12. opera danda eſt, vt quo tempore partes vrbis noſtrae recitandae et agendae veniunt, non tum demum eas memoriae infigere atque exercitationis vſum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, ſed vt memoriter eas teneamus, atque voce et actione repraeſentare promte et cum artificio ſciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forenſibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βȣ́λεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαϛος, ȣ̔́τω χρῆσθαι 226. 12. ἀναγκάζε-

κάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τέτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407. 27. ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τᾶτο 516. 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος lex nunc in controuerſiam adducta, de qua certatur, ſitne probanda, an repudianda 709. 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως 653. 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην 543. 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806. 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (ſcil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741. 20. πρὸς τὴν κατ᾽ ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα certandum nobis eſt non aduerſus verum aliquod crimen nobis incuſatum, ſed aduerſus inuidiam ab illis falſis, ſubdititiis ciuibus creatam 1299. 21. ὥςε νυνὶ περὶ τέτων ἡμῖν (id eſt πρὸς ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι 1073. 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δελεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιςέον 129. 5. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5. τῶν ἀγώνων, ἃς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε. 314. 16. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τὰς ἀντιταχθέντας 155. 8.

ἀγωνιςής, qui exercenda quadam arte ſtudioue contendit habitum eius adipiſci. ἄκρον ἀγωνιςὴν perfectum te fieri et conſummatum artificem γενέσθαι (geometriae puta, ſimiliumue artium.) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον 1414. 20. τὰς ποιητὰς, τὰς χορούς, τὰς ἀγωνιςὰς 331. 1. ἀγωνιςὴς προῄρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων 1415. 27.

ἀγωνοθετεῖν ludos gymnicos, aut per ſe, aut per legatos, inſtituere, curare, apparare, praeſidere in iis, palmas et proponere et diſtribuere. τὰς δέλες ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119. 13.

ἀγωνοθέτης, qui in certaminibus victoribus palmas diſpenſaret, vt in Liberalibus poetis et hiſtrionibus. curabat item, vt a populo coronandorum nomina per praeconem ſignificarentur. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τᾶ ςεφάνε

φάνϐ ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύϐσαν φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην 253. vlt. 266. 1. et 267. 1.

ἀδεὴς, ἀδεὲς. quod metu vacat. ϐ γὰρ ἔγωγε τϐτ' ἀδεὲς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει 207. 22.

ἄδεια ſecuritas, ab inſultibus alienis, immunitas, impunitas, inuiolabilitas, ſeu maieſtas, qua quis ſacroſanctus eſt. τῷ τῆς τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα 58. 16. nam hiſtriones Bacchi miniſtri habebantur, eoque ſacroſancti, vt tuto et ſine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἴ τι ἄλλο βϐλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξϐσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσϐσι 171. 7. τϐς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνϐν λαβόντες ἄδειαν. id eſt ἐξϐσίαν τϐ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι 321. 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν ſecuri eramus a Theb. iniuriis 367. 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ ςεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα διδῷ 525. 2. τὴν ἄδειαν, (ius et ſpem atque fiduciam in publico libere commeandi ſine metu accipiendae contumeliae) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν ϐσίαν παρέχϐσι 582. 8. εἰ ϐτω τϐς νόμϐς θήσει, — μετ' ἀδείας (id eſt ἐπ' ἀδείᾳ) τϐς πονηρϐς ἔσεσθαι 601. 13. τὴν μὲν πόλιν ἑκάςῳ ἡμῶν δεδωκέναι ἄδειαν τϐ μή τι παθεῖν ἀηδὲς 709. 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικϐσι δίδωσιν ἄδειαν (ſcil. τϐ τϐτο ποιεῖν) 732. 12. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τϐτων τυχεῖν, quo fas erit ire, quo confugere, vt tuti ab horum contumeliis ſimus 1342. 22.

ᾄδειν.] κατακλίνεσθαι καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον 402. 24. ᾖδε γὰρ τϐς ἀλεκτρυόνας μιμϐμενος τϐς νενικηκότας 1259. 20. οἱ τῶν ᾀδομένων ποιηταὶ poetae lyrici 1391. 17.

ἀδελφὴ.] ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, ϐκ ἂν θυγατέρα μϐ, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε 1024. 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος ϐμὸς ἔγημεν ϐχ ὁμοπατρίαν 1304. vlt.

ἀδελ-

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθρὰς ἔχῃ τέτες 1008. 2. πλὴν, ἐςὶ, νὴ Δί', ἐςὶν αὐτῷ ἀδελφὸς — ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793. 21.

ἄδετος liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιίωσιν 753. 1.

ἀδεῶς καρπῦσθαι 16. 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196. 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τῦ μέλλοντος ἀδήλυ 378. 24. ἄδηλος χάρις, gratia, de qua certo non conſtat conferenti, num ille, cui confertur, eius ſit memor futurus et parem relaturus 416. 4 νόμυς ἔθεσθε ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσυσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδημονεῖν animo deiecto, et quid agat, quidue loquatur, incertus et anxius eſſe. ἀδημονύσης δὲ τῆς ἀνθρώπυ, καὶ ὔτε θελύσης (ſcil. ᾄδειν) ὔτε ἐπιςαμένης 402. 24.

ᾅδης] ἵνα ἐν ᾅδυ τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τῦτον τὸν νόμον 732. pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τὺς ἀσεβεῖς γράφυσιν ἐν ᾅδυ, μετὰ τύτων περιέρχεται 786. 12. v. etiam tit. ἀίδης.

ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς. inimicus, cum quo reditus in gratiam deſperetur, aut negatus ſit 100. 13. 135. 12. 702. 11. εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει, ſi vos ſine remiſſione iraſcimini, atque veniae et reconciliandae gratiae ſpem prorſus amputatis 1472. 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρυ ſincera τῆς ψυχῆς 325. 14.

ἀδίδακτος cui magiſter et diſciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς 520. 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν, quam facile non ſit verbis exprimere 219. pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταῦθ' ὃ λέγων ἀδικεῖ 33. 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. e Philippicis) ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι redimere ſecuritatem ab iniuriis 96. 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (ſcil. ἠδικῆσθαι) τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει (ſcil. ποιεῖν.) 147. 16. τοὺς ἀδικοῦντας τινὰς χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι 196. 10. ἵνα ἢ ἑκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε 212. 6. ἀδικεῖ τις ἑκὼν, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317. 15. τί δημοσθένης ἀδικεῖ. id eſt τί ἐγὼ ἀδικῶ 327. 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι 358. 23. οὐ τοίνυν, μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος etc. 469. 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἠδικῆσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων 983. 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειν πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν 1433. 16. ἐπ' οὐδενὶ (id eſt ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὑρήσετε ἐμὲ ἠδικηκότα 1473. 9.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα, etiamſi a nobis ad eum iniuria quaepiam proficiſcatur, ego ne id quidem in numero rerum iniuſtarum habuero 188. 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis 229. 19. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τούτῳ πεπρᾶχθαι δοκεῖ 548. 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. ἀδικήματα τῶν νόμων, id eſt περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commiſſa in leges 586. 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα, laeſio in bonis accepta, diminutio fortunarum per iniuriam oblata 983. 25. ἐπειδὰν δὲ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται appellationes ſcelerum, facinorum, in fraudem

dem legum commiſſorum, quibus appellationibus vtimur ad illa ſcelera deſignandum 628. vlt.

ἀδικία] *ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν* 159. 22. *τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστὸς* 264. 2. *ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους.* id eſt, *ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν*, in fraudem reip. vt reſp. ex eo detrimentum accipiat 745. 2.

ἀδιοίκητον οὐδὲν ἦν 709. 5.

ἀδιόρθωτος] *ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα* 50. 18.

ἀδόκιμος ſubleſtus, parum ſincerus, haud idoneus. *ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδόκιμα* 781. 3.

ἀδολεσχεῖν garrire *τηνάλλως* 73. 21. 1206. 16. *οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν* 1462. 11.

ἀδόλως ποιουμένων ἡμῶν συμμάχους 209. 18. *οὐδὲ ταῦτα ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα.* 725. 25.

ἀδοξία] *τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα* 12. 19. *νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι* 151. 8. *τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι.* dedecora paupertatis de me praedicant 1315. 4.

ἄδοξος] *ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι* 106. 7. *δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας* 155. 5. *χωρίον ἄδοξον καὶ μικρόν.* ſic vocatur Pella 247. 17. *ἄδοξος ἀσφάλεια* 295. 16.

ἀδράστεια eadem quae Nemeſis, et dea Rhamnuſia, Romanorum Fortuna vltrix. *ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἔγωγε προσκυνῶ* deprecans inuidiam dicti, ne fortuna vltrix iactantiam meam caſtiget 781. 8.

ἀδυναμία defectus virium, penuria, cui negatum

eſt pecunias imperatas derepente praeſtare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399. 20.

ἀδύνατον excuſatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὂν 238. 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quae autem excuſationes legitimae ſint atque probabiles, et rurſus quae minus, arbitrator praetor caſtrenſis 238. 12. πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multae occurrebant allegationes et excuſationes facultatis deficientis. 262. 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines inualidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis deſtituti ſimus 1049. 9.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (ſcil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi ſenſa tolerabiliter declarandi 944. 1. vbi explicatio vocabulo explicando, contra morem, praemittitur.

ἀδωροδοκήτως 310, 22.

ἀεικέλιος, turpis, foedus adſpectu et auditu. πραθέντες, δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες 422. 21.

ἀειλογία, ſponſio, cum quis ſe paratum ait, volenti cuique de re, quae iam dudum in iudicio agitata atque diſceptata fuiſſet, quandocunque et quotiescunque poſtuletur, rationem actae a ſe vitae, aut honorum geſtorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους 341. 15. περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (ſcil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306. 25. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι 1456. 17.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ exſilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι 528. 7.

ἀηδής.

ἀηδής. moleſtus, rixoſus, ſaeuus, atrox, importunus. *ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδὲν* 411. 11. *πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. ſtellete er ſich baerböſsig an.* 1147. 12.

ἀηδία maleuolentia, ſimultas, animus aduerſus aliquem exacerbatus, vt eo grauetur, vt eum moleſte et aegre ferat. *τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακὼς* 401. 18. *μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι* 1169. 17. importunitas, ſcaeuitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos verſatur, moleſtus et intolerabilis fit. *ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων* 564. 12.

ἀηδῶς] v. ſub *ναυτιᾶν*. *ἀηδῶς τινι ἔχειν.* ſuccenſere alicui, maleuolo et infeſto animo eſſe 500. 15. *λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἠκούετε* haud aegre, haud illibenter 1442. 25.

ἀήθης inſuetus. *ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινὸς εἰσὶ* 15. pen.

ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμὲ 309. 16.

ἀθάνατος] *μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα.* tam firmas et ſtabiles ipſi eſſe fixasque res ſecundas, quibus nunc floret, vt nulla fortuna rurſus eas euertere poſſit 42. 16. *μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας.* qui immortalis adeo ſit futurus, ſi mortem aliud nihil afferat, quam vis et caedes aliunde oblata. nam a veſtris iniuriis eiusmodi oratorem ſecurum eſſe, et per vos certe ipſi licere vel immortali eſſe. tam illum penes vos gratioſum eſſe 144. 25. *πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνθέσθαι αἰσχύνην.* ita paciſci, vt ea pax aeternum ſit futurum reip. dedecus 358. 16. *θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένους ἀθανάτων* 1400. 19.

Ἀθηνᾶ] Mine uae aerarium, et quaeſtor, in cuius tutela id erat, ſa pius commemoratur. v. tit. *ἡ θεός.*

 εἰς τὸ

εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς ἐλθών. ibi iurandi ergo 949. 12. nam ibi fiebant partium litigantium compoſitiones ſub arbitris, et inter ſe poſtulata remittebant, quibus ſatisfactum eſſet.

ἀθήναζε et ἀθήνηθεν 882. 6.

ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipſi contentio ſua, vt ciuitate attica donaretur. *Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen ſeyn. Nun hat er es. Nun ſieht er, was das auf ſich hat* 1215. 11. τὸ ἀθηναῖον γενέσθαι ciuitate Athen. donari. οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι — 1375. 3.

ἄθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας 1408. 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione ſtrenue deſudat 799. 16. dictio haec a multis imitatione eſt expreſſa. v. Philoſtrat. p. 685. 28.

ἄθλιος miſer. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Ariſtarcho Moſchi 548. 12. b) ſceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην 142. 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν 395. 16.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν 276. 2.

ἀθλοθέτης. genus aliquod honoris, ſeu magiſtratus 997. 5. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λειτουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magiſtratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, ciuesque deſignabat, qui choros ederent, etc.

ἆθλοι ludi gymnici, a tota Graecia celebrari ſoliti. ἄθλων ἀπεσχημένον 631. vlt. ἄθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία 1393. 2. ἆθλα praemia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου 41. 24.

ἀθροίζειν] πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα 33. 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, ſi quis illinc crebro hauriat (hoc eſt πολλὰ, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum ſimul

ſimul hauriat. (hoc eſt ἀθρόα.) 186. 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496. 25. ὧν ἀθρόων δίκην τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quae omnia, multa cum ſint numero, ſimul vnis poenis vindicari par eſt 614. 25.

ἀθυμεῖν] ἐκ ἀθυμητέον τοῖς (id eſt ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παρȣ͂σι πράγμασι 40. 11.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει 15. 14.

ἀθῷος] τὲς ἀτακτȣ͂ντας ἀθώȣς καθιςᾶσιν 31. 16. ἀθῷος τῆς Φιλίππȣ πρότερον, καὶ νῦν ἀλεξάνδρȣ δυναςείας 316. 17. ἀθῷον ἐᾶσαι impunem transmittere 423. pen. ἀθῷον ἀφεῖναι transmittere ſine accuſatione 549. pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῷος ἀφίεται. ab hoc quidem iudicio liber et abſolutus diſcedit 616. 13. ἀθώȣς τὲς κινδύνȣς ποιήσȣσιν αὐτοῖς 1437. 9. innoxia diſcrimina.

αἰαντίδαι 1399. 2.

αἰγεῖδαι 1397. 23.

αἴγειος. caprillus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς, ἢ τρεῖς 934. 26.

αἰδεῖσθαι. reuereri, pudore et reuerentia alicuius duci. ſed in foro attico eſt, aut homicidae ignoſcere, veniam caedis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, ſeu qua alia cauſa motum, eumque pati domum ab exſilio redire; aut placare peremti cognatos, ad ignoſcendum eos permouere. ἐὰν ἁλῷν τις (ſcil. ἄλλον τινὰ) ἑκȣσίȣ φόνȣ — μετὰ ταῦτα αἰδέσηται commiſeratione eius ductus ignoſcat, καὶ ἀφῇ ab eoque in iure perſequendo deſiſtat 983. 19. ἐὰν μὲν αἰδέσασθαι δέῃ, — πάντας. ſcil. αἰδεῖσθαι. omnes ignoſcere. (h. e. lex edicit, vt conſanguinei omnes in condonandum et ignoſcendum homicidae conſentiant) ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν, aut ſi quis obſtet, vel vnus, vt intercedentis pertinacia potior ſit, redituque in patriam excludat caedis reum. ἕως ἂν αἰδέσηται τινὰ τῶν ἐν γένει τȣ͂ πεπονθότος ad commiſerationem permouerit,

rit, vt patiatur exſulem in patriam redire 694. 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ᾐδεσμένων 645. vlt.

αἴδεσις. indulgentia, conniuentia, commiſeratio. αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν 528. 8.

αἴδης, idem qui ᾅδης. ἀλλ' αἴδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν 322. 11.

αἴδιος] μήτ' ἀϊδίες τοῖς ἀτυχήσασι τὰς συμφορὰς καθιςάναι 1480. 20.

αἰκίας δίκη actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intuliſſet verbera, et νόμος αἰκίας caput illud iuris attici, quo capite his de actionibus conſtituebatur 525. 14. cauſas has iudicabant XL. viri 976. 11. αἰκίας iudicium eſt, ὁπότερος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων 1141. 7. 1151. 4. αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῷ 1256. 5. erat haec minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως. nam haec erat publica, illa priuata. αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν 976. 6. αἰκία proprie eſt, cum homo redditur ἀεικὴς foedus adſpectu, cum oris et vultus notae plagis ita commiſcentur, vt homo fiat ignorabilis.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. euaſtare, ἀεικῆ reddere, turpia adſpectu, deformia, et ſibi diſſimilia 1075. 11.

αἰκισμὸς deturpatio corporis, quae fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τῦ σώματος αἰκισμὸς δύλῳ ἀνάγκη 102. 20.

αἷμα.] θᾶττον ἂν τῦ αἵματος, ἢ λόγυ, μεταδοῦναί τινι 421. 10. ἐφ' αἵματι φεύγειν cauſam capitis dicere ob crimen caedis commiſſae 548. vlt.

αἱμασιὰ maceria villae circumducta. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην 1274. pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam vlterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, vt partem huius carpat 1278. 3. προαγαγόντες τὴν αἱμ. 1279. 13. et 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἱμ. ἀπροσδοκήτως 1280. 9.

αἰνίγμα-

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε 184. vlt. *γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἴνιγμα.* perplexa, vt expedire ſe nequiret 446. 13.

αἴρειν] *πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι* 58. 6. 178. vlt. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι* 297. 11. *τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι* 1395. 13. *αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ,* oratione rem exaggero, *καὶ φοβερὸν ποιῶ* 537. 13. *ἄρασθαι ἔχθραν.* ſuſcipere ſimultatem cum aliquo 558. 9. *πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον.* 786. 4.

αἱρεῖν proprie de venatore feram conſectante et capiente, hinc translate de accuſatore reum peragente et condemnante. *μὴ ἑλεῖν τὴν γραφὴν* 226. 17. in medio ſignificat, aut velle ſimpliciter, aut malle, aut deſignare. a) decernere, ſecum conſtituere, ſibi proponere, velle. *οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ᾽ ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις εὖνοι γένοιντ᾽ ἂν* 195. vlt. *ἀλλ᾽, ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ᾽ ἀνθρώπινον λογισμὸν ἐνῆν, εἱλόμην* 292. 23. *τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται* 407. 19. niſi ibi *μᾶλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι* ſubaudiatur. b) malle, praehabere aliud alii, deligere, optare. *ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἑλέσθαι νομίζω* 9. 1. et 1420. 21. *τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἑλοίμην* (ſubaudi *μᾶλλον,*) *ἢ* — 24. 17. *ἕλοιτ᾽ ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου* 156. 13. *τάξιν τῆς πολιτείας αἱρεῖσθαι* 200. 4. *πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο* 268. 25. *μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης* 295. 17. *τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην* 332. 5. *οὐδ᾽ ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ᾽ ὑ-*

μῶν 383. 1. c) deſignare honori alicui gerendo. *αἱρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον* 249. 20. *σιτώνην αἱρέμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν* 310. 2. *αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς.* delecti ad curandas funeris neceſſitates 321. 24. *παρὰ τῶν φυλετῶν τινες ᾑρημένοι σύνδικοι* 689. 6. *αἱρεῖσθαι* pro *προαιρεῖσθαι τῶν τὴν δόξαν τῦ σοφιςεύειν ἑλομένων.* qui ſibi delegerunt 1415. pen. Num *αἱρεῖσθαι πόλεμον* pro *ἀναιρεῖσθαι* vſurpauit Dem. 161. 6.

αἵρεσις. optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et ſequitur, animi ſententia et propoſitum, voluntas, voluntatis propenſio. *ἣν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν* (pro *προαίρεσιν*) *εἴχετε* 283. 13. *τὴν αἵρεσιν τῶν ἐθελησάντων καλῶς ἀποθνήσκειν* 1400. 25. *τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν.* ſtudiorum ſectas quaſi, h. e. vias diuerſas, aliis alia ſequentibus, teſtari de noſtrum cuiusque ingenio 1417. 6. *ὥς' ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι* 9. 9. 16. 14. *εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη* 24. 15. *ὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν* 42. 25. *ὐ βυλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν.* veſtri arbitrii facere nolentes ſuam partium optionem 283. 17. *αἵρεσιν ὑμῖν δῦναι τοῖς ἀκυσομένοις, τὶ πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τὶ τελευταῖον βυλομένοις ὑμῖν ἐςιν ἀκῦσαι* 626. 17. *λαβὼν αἵρεσιν* 947. 20.

αἱρετώτερος 1488. 6.

αἶσα. ſors, fatum, placitum, iuſſum. *κατὰ μὲν διὸς ὔποτ' ὀλεῖται αἶσαν* 421. 25.

αἰσθάνεσθαι] *ἀμφότερα ὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβυλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένυς* 134. 26. *ὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικρῦ λήμματος πωλῦντες* 157. 8. *συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτυς ἑαυτὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι.* ſenſerunt, intellexerunt, neminem prius a ſeſe venditum

ditum fuiſſe, quam ſemetipſos. ὥστε μηδ᾽ αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδὲν, vt Thebani impedire non poſſent, ne ſi ſentirent quidem. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν 344. 4.

αἴσθησις] ἡ καθ᾽ ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κἀν ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non ſtatim in vnaquaque minuta re ſenſum damni a negligentia creati praebet, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133. 14. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν 362. 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ᾽ ἐκείνου αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπάρχειν miniſtris Philippi tam acrem, tam ſubtilem ineſſe, inditum a domino ſenſum, qui amicus eius ſit, qui inimicus, qui amicitia eius dignus, indignusue 411. 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῦν ſenſum communem docere, quid alia quacunque de re nobis iudicandum ſit 1417. 5.

αἰσχροκέρδεια 611. 15.

αἰσχροκερδὴς turpis lucri auidus. ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστιν ὁ τρόπος αὐτοῦ 1204. 24.

αἰσχρορρημοσύνη foeditas, ſpurcities orationis. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ᾽ οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489. 8.

αἰσχρὸς] ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων 18. 13. αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιηταὶ 23. 21. αἰσχρὸν ὕστερόν ποτ᾽ εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 15. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν 176. 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189. 4. σύνεσις, ᾗ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκεται 269 24. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 24.

αἰσχρῶς]

αἰσχρῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας 220. 12. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. vlt.

αἰσχύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν 52. 9. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες 157.7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, (ſcil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 11. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos ſolem intueri, vel, in publicum prodire 426. 19. οὐδὲ τὴν γῆν (ſcil. ᾐσχύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ᾽ ἧς ἔστασαν 426. 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις Ibid. αἰσχύνομαι ὅμως ὑμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea veſtri ducor reuerentia, vt in illam (vel de illa) dicere turpius, aut iniquius aliquid haud audeam 1022. 23. τοῦτον οὐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγειν 1022. 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι 1264. 8. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483. 25. οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι 1486. 12.

αἰσχύνη] modo eſt dedecus, turpitudo, modo fuga dedecoris, reuerentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσι 17. 6. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην 43. 6. et 102. 17. αἰσχύνην ὀφλισκάνειν 18. pen. et προσοφλισκάνειν 93. 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30. 24. αἰσχύνη συμβᾶσα τῇ πόλει 254. 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν 272. 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην 358. 18. ἐπ᾽ αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἔπεμψε Φιλίππῳ ſtupri ergo, dehoneſtandum 413. 25. πῶς οὐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνην ἕξετε, qui fiat, vt male ne audiatis, vt infamia ne laboretis 481. 27. αἰσχύνη λέγειν pudet dicere 689. 25.

τοιαῦ-

τοιαῦτα ποιȣ͂ντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν 1262. 11. αἰσχύνην ȣ̓ παρισᾶσιν verecundiam, reuerentiam non incutiunt 1396. 23. αἰσχύνη τῶν μετὰ ταῦτα ὀνειδῶν 1397. 7.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα rogare veniam nauigia aedificandi 219. 11. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τȣ̀ς θεȣ̀ς αἰτεῖτε 255. 15. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 283. 20. περὶ τȣ͂ νόμȣ τȣ͂ διαῤῥήδην ȣ̓κ ἐῶντος μὴ ποιησαμένῃ τῇ βȣλῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεὰν αἰτεῖν 595. 20. ὅπȣ δὲ αἰτεῖν ȣ̓κ ἐᾷ, πῶς ȣ̓ σφόδρα γε δȣ͂ναι κωλύει; 596. 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος 692. 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ᾐτημένην 1155. 6. ςρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δύο αἰτήσασθαι 1191. 1.

αἰτία] αἰτίας ȣ̓κ ȣ̓́σας πλασάμενος 152. 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230. 5. ἁπάσαις ἅμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τȣ́τȣ κεχρημένȣ 237. 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῆ 275. 4. et 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες 323. pen. ἐκδέχεσθαι culpam, vel crimen in ſe ſuſcipere 352. 23. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐςὶ 600. 4. vbi docetur, qui iſta duo inter ſe differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commiſiſſe aliquid, ob quod ſpecioſa criminatione poſtulari poſſit ad dandum ſupplicium 998. 8. αἰτία interdum eſt quicquid aliqua de re vtramuis in partem praedicatur. τὴν ἑτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκαςον δοκιμάζεται, res, de qua controuerſia agitari poſſit, vtrius partis ſit, melioris, an ſequioris, ſcrutinio ſubiicitur. κἂν μὲν τὴν ἄδικον (ſcil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et eiusmodi quidem ſi ſit ea res, vt affirmari poſſit, iniquum eſſe facinus, malis et turpibus in rebus habetur. ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (ſcil. αἰτίαν ἔχον φανῇ) χρηςὸν καὶ καλόν.

ſin

ſin autem conſtet, affirmari licere, eam iure factam eſſe, tum vero ſalutaris et praeclara eſſe exiſtimatur 645. 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis inſimulauit 692. 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις (ſcil. ὄντας) ὀργῇ 1476. 25. 1471. 7. τῆς ἀνελέγκτου (vel potius ἀνεξελέγκτου) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες 1467. 17.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιᾶταί με οὐδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τοῦ πολέμου 250. 23. αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων 292. 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ᾽ ἄν τις, quarum culpam facile in paupertatem conferas 314. 20. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντο ἐμὲ 548. 20. αἰτιάσασθαι ταῦτα οὐκ ἐςι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν 1404. 23. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα τοῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν 1441. 1.

αἴτιος. a quo res profecta eſt, qui in culpa eſt. οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑςάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίγνεται 195. 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298. 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὕρῃ 376. 26. αὐτοὺς τοὺς αἰτίους καταλειφθῆναι 1465. 15. αἰτιώτερος] τοῦ δημοκρατουμένην καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐςι, οὐδ᾽ ἂν ἕνα εἰπεῖν οἴομαι 701. 11. αἰτιώτεροι ὑμῶν οὐδένες εἰσὶ 1234. 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μὴ πάντας αὐτοὺς λιμῷ ἀποθανεῖν 469. 25. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέςη 521. 1. τοῦ μὴ λαβεῖν ἀμφίπολιν πάντων οὗτος αἰτιώτατός ἐςι 670. 17. αἰτιωτάτου μετὰ τοὺς θεοὺς ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ 742. 26. 1230. 17.

αἰχμάλωτος] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107. 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέςησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniae) εἰς Δελφοὺς 164. 21. αἰχμάλωτα (ſubaudi σώματα) 384. 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρο ἤγαγε 480. 10. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾷν 402. pen.

αἰωρεῖν] *τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν.* ſublimes gerens 313. 26.

ἀκαδημία 736. 6.

ἀκαθαρσία impuritas, ſpurcities animi, ſceleroſitas, facinoroſitas. *τοῦτο γὰρ, τοῦτ᾽ οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας* 553. 12.

ἀκάθαρτος] *καὶ τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτοσὶ* 403. 14. *ἀκάθ. καὶ μιαρὸς* 980. 20.

ἀκαιρία cum quis aut imparatus, aut diſtrictus eſt, vt vacare rei praeſenti, aut ſufficere omnibus nequeat. *τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας*, quod illi tempus eſt rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere oportuniſſimum 16. 4. *ἐὰν δ᾽ ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδητε* exiſtimantes nunc illis nil opus eſſe 169. 15.

ἄκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ 1409. 20. *ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας* 241, 7.

ἀκακία ingenii ſimplicitas, vitae innocentia. *διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ* 1372. 23. *ἀκακία τοῦ τρόπου* 1373. 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. ſimulans ſe ſimplicem et antiqui moris hominem 1153. 10. *εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας.* 1164. 13.

ἀκάκως pro more hominum ſimplicium, innocentium, nullam fraudem deſignantium, ſed bona fide agentium. *ὁ δὲ ῥαδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται* 1154. 18. *ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν* 1162. 2.

ἀκαμαντίδαι 1398. 9.

ἀκαρῆ] *ἀποκρίνεταί μοι, ὅτι οὐδ᾽ ἀκαρῆ* ne hilum quidem *μοι δανείσοι* 1223. vlt.

ἀκαριαῖος πλοῦς traiectus breuiſſimus, citiſſime conficiendus 1292. 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν ſublata ſpe omni gratiae reconciliandae 153. 17.

ἀκατάςατον nunquam conſiſtens, neque conquieſcens, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383. 7.

ἀκέραιος. ſaluus, illaeſus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίȣ 17. 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (ſcil. τὴν πατρῴαν ȣ̓σίαν) 1087. 24.

ἀκήρυκτος πόλεμος 314. 16.

ἀκινάκης Μαρδονίȣ 741. 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 9. ȣ̓δ᾽ ἀκίνδυνα ἑώρων 258. 16. ἀκινδύνȣ σοι τȣ̃ ἀγῶνος γεγενημένȣ 501. 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυρȣ̃σιν, ὅ, τι ἂν βȣ́λωνται 913. 7. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι 14. 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν. (id eſt θεωρȣ́μενα μένει ἀκίνητα) 1406. 3.

accuſatiuus pendens, ſeu abſolutus. τȣ̀ς δὲ τοιȣ́τȣς συκοφάντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ᾽ αὐτῶν τυχεῖν; pro ποῖ δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιȣ́των συκοφαντῶν 1342. 21.

ἀκμὴ] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν. ὥς᾽ ȣ̓κέτ᾽ ἐγχωρεῖ (ſcil. τȣ̃το ποιεῖν) in neruum erupit res, venit in extremum diſcrimen 52. 7.

ἀκοὴ fama. ἀκοῇ ἴςε 597. 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν teſtari in iudicio de re, quam teſtis non ipſe viderit coram ſe geſtam, ſed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἐῶν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζῶντος τȣ̃ πατρὸς, τὰ ὑπ᾽ αὐτȣ̃ πραχθέντα. quae lex permittit teſti, vt ex perſona defuncti teſtetur de re, quam ſe aiat olim ex ipſo audiſſe, cum diceret adhuc ſuperſtes, eadem lex vetat, adhuc ſuperſtite in viuis patre, filium de eius rebus geſtis teſtari 1097. 3. ἀκοὴν ȣ̓κ ἐῶσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεῶτος 1130. 26. 1131. 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τά ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον

μον 1131. 8. ἀκοὴν (teſtimonium non ex ſua, ſed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιȣ̃τον ἀγῶνα 1300. 14. ȣ̓κ ἐῶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν ȣ̓δ᾽ ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι 1300. 16. προσῆκε δήπȣθεν εἰδότας (certo gnaros et cognitam habentes eam ex ſua cuiusque conſcientia) αὐτὴν πολλȣ̀ς, ἥπερ ἐςὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν non referre rumores de ea vulgares 1309. 3.

ἀκολασία] ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ᾽ αὐτῇ ἀκολασίαν. (niſi potius ἀκολαςίαν eſt) 1362. 12.

ἀκολȣθεῖν] pone incedere, ſequi, item comitari, proſequi, item ſe accommodare, inſeruire. ὁ ςρατηγὸς ἀκολȣθεῖ milites ſequitur imperator, h. e. eſt in eorum poteſtate. ȣ̓κ ἀκολȣθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τȣ̀ς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένȣς, ἀλλ᾽ αὐτȣ̀ς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51. 14. εἰ ἄρα δεῖ ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολȣθȣ̃ντας 220. 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τȣ̀ς ἀποςολέας καὶ τὴν βȣλὴν 1150. 11. ἀκολȣθεῖν ȣ̓κ ἤθελον εἰς τὴν βȣλὴν 1254. 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν me comitari ad menſam numularii 1154. 27. incedere in agmine exſequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνῆμα 308. 3. 1071. 22. τȣ̀ς ἔξω τȣ̃ γένȣς πρὸς τὸν τάφον ἠκολȣθηκότας 1392. vlt. τοῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τȣ̃ πολέμȣ ἀκ. 730. 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχȣσι καιροῖς 805. 25. μετά τινος] ἀκ. μεθ᾽ ἑαυτȣ̃ γράψας τȣ̀ς ἕνδεκα. ſecum ire XI. viros 608. 14. μετὰ σωτάδȣ τȣ̃ κρητὸς circumcurſitans cum Sotade, quaqua is iret, eum comitans 1382. 8.

ἀκόλȣθος ſubſtantiue acceptum, eſt miniſter honeſtior, pediſſequus, quorum gregem pone ſe trahere, ſuperbum et vanum habebatur, eratque inuidiae. ἀκολȣ́θȣς τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipſe ſolus cum ſit) ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ 565. pen. τρεῖς παῖδας ἀκολȣ́θȣς περιάγεις 958. 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλȣθον παραδȣ̃ναι εἰς βάσανον 1120. 3. b) adiectiue,

 conue-

conueniens, conſentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et conſtruitur alias cum genitiuo, alias cum datiuo. *οἰκίας ὅτω μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολέθες.* populares, nihil habentes praecipuum, populi ſortem excedens 174. 27. *τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ ὲκ ἀκόλεθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε.* 176. 6. *ἐξελθόντι δ᾽ ἐκ παίδων τἀκόλεθα τέτοις πράττειν* 312. 25. *νόμον αὐτῷ* (alii legi vetuſtiori) *ἀκόλεθον τεθεικέναι* 745. 11. *ἐφαίνετ᾽ ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλεθος ὖσα τῇ θέσει τῦ ὀνόματος.* conſtitiſſet eum ſimili modo eandem tribum frequentaſſe, penes quam receptus et albo inſcriptus eſſet, nomenque accepiſſet vnum aliquod ex iis, quae illa in tribu ſolerent vſurpari 1001. 26. *εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλεθον εἶναι* 1134. 3. 1178. 17. *πάντα τἀκόλεθα τῇ ποίμνῃ* omnia, cum grege ouium connexa, eoque pertinentia 1178. 17. *ὖτε τῆς μεγαλοψυχίας, ὖτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλεθον* 1477. 1.

ἀκολέθως τοῖς νόμοις 1100. 14.

ἀκονᾷν acuere. h. e. irritare, exacerbare, efferare. *ὖδ᾽ ἐφ᾽ ἑαυτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν* 1469. 26. *τί τῦτον ἀκονᾷς, ὦ μάταιε.* quid hunc inſtruis, erudis, armas ad ſcelera 384. 10.

ἀκονιτὶ nulla cum moleſtia, nullo certamine, ſine puluere et ſudore 200. 2. *ἀκ. προΐεσθαι* 295. 7. *ἀκ. πάνθ᾽ ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιήσεται* 365. 17.

ἀκοσμεῖν 1226. 12.

ἀκέειν] *ὖδὲ τῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιςα ὑμᾶς ἀκέειν συνεθίζω* 169. pen. 170. 4. (*ἅμα ἀκέειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καὶ* — citat Schol. Hermog. p. 97.) *φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κακηγοριῶν ἡδέως ἀκέειν* 226. 21. *ἀκέειν δικαίως ἀπολογεμένε* 227. 12. *ἀσμένως* 237. 15. *ὖδὲ φωνὴν ἤκεες; εἴ τις ἄλλο τι βέλοιτο λέγειν* 240. 12. *ἀκέεις Αἰσχίνη* 263. vlt. *τῶν δὲ τῆς πόλεως*

λεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν 332. 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450. 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου 529. 11. τῷ μὲν ἀκοῦσαι — ad literam quidem, verbo tenus, ſpecie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ reapſe autem 623. 26. οὕτως ὁρῶντας τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797. 3. ἃ δὲ μηδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβές ἐστι 1370. 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐστι τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίω τοῦτο χρὴ πράττειν. id eſt μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλὰς 1446. 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐστε ἀκούειν ὅ, τι ἄν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ 1453. vlt. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἔνι δήπου μαθεῖν 1454. 21. σιωπῶντας ἀκούειν 1462. 8. ἀκοῦσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον 1474. 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioſo. νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ πάντα (ſcil. ὀνείδη, vel αἰσχρὰ) ἀκούουσι. prohibere non poſſunt, quominus audiant probra nulla non ſibi ingeſta 241. 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominioſa appellatione ſe laeſum ait 442. 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (ſcil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκοῦσαι (aequo animo) νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (ſcil. ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες 1453. 25.

ἀκούσιος] ἀκουσίων φόνων δικαστήριον τὸ ἐπὶ παλλαδίῳ 643. 20. 983. 15.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου 29. 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς. tam aſſidua, diligentia, et ſingulas minutas res ſubtiliter atque ſolerter exſequentia iudicia 79. 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι 101. 15. ἀλλ' οὐ τιθέναι ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273. 12. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς καταφεύγειν 874. 8.

noluit ad hanc deſcendere, vel ſe demittere inquiſitionem, vnde tota veritas in lucem erat proditura.

ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 5. τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου 307. 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσασθε nimis ad viuum ne reſecate 398. 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ 669. 1.

ἀκριβῶς diligenter, ſubtiliter, exquiſite, certo, explorato. ἀκρ. σκοπεῖν 15. 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155. 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκρ. ἴσμεν — ſi tam probe cognita iſtaec atque perſpecta habemus, vt nihil ſit, quamuis minutum, quod nos effugiat 1186. 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκρ. τὸν βίον συνειλεγμένον, qui victum miſere et minutim comparcendo conquiſiuiſſet 1362. 11. ἀκριβῶς διεξιέναι δυσχερὲς κρίνω 1476. 10. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς 641. 1. cum puluiſculo, vt nihil quicquam numulorum interuertere ſuam in rem poſſet.

ἄκριτος ἔρις καὶ ταραχὴ 231. 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carens, h. e. diremtione, diſceptatione, vbi nemo eſt, qui partes litigantes diſcernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως ſine formula iuris legitima, non dicta, non audita cauſa. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους 212. 22.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι 151. 15. ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι 226. 8.

ἀκροατὴς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227. 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν aequo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime obiurgari et probris proſcindi 1434. vlt. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454. 7.

ἀκρόδρυα arbores hortenſes. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251. 22.

ἀκρόπολις arx Athenis, vbi theſaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον 35. 6. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν 121. 22. ὅλης (vel, vt Minucianus refert, πάσης) οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς 428. 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι, nec aerariis adſcriberetur, quorum nomina tabulis inſcribebantur in arce aſſeruari ſolitis 1327. 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. ſcripti pro aerariis 1337. 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται 194. 27. οὐ τόπων, οὐδ' ὁπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει. 392. 27.

ἄκρος ἀγωνιστὴς perfectus in arte 1414. 20. τριταγωνιστὴς ἄκρος 270. 11.

ἀκρωτήρια artus, extremae quaeque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρ. τῆς νίκης περικόψαντες 738. 14. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriae aureae in arce, in templo Mineruae, dedicatae.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. qui ſuas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, vt ſi quis homini aures, labia, nares, et artus amputet 324. 22.

ἄκυρος inualidus, irritus auctoritate, vi et potentia caſſus. ἐπιδείξητε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν monſtrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum poteſtate non eſſe 437. 26. ἄκυρα προστιμημάτων δικαστήρια, quibus ius et fas non eſt mulctas irrogare 700. 16. 732. 10. ἄκυρος δωρεά, incertum, inſtabile donum 467. 28. ψήφισμα 651. 27.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμη τούτῳ ἀντὶ τῆς τιμωρίας 317. 17. 716. 8. οὐχ ἑκὼν, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων 1167. 16.

ἀλαβαςροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαςροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα 415. 4.

ἀλᾶσθαι vagari, neſcius quo eas, inter ſpem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται 440. 20.

ἀλάςωρ] ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάςορες 324. 21. βάρβαρον καὶ ἀλάςορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438. pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τὰς ἀκούοντας 270. 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θηβαίων ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239. 26. ἀλγ. τοῖς αἰσχροῖς λόγοις καὶ ὀνείδεσιν 798. 5. αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγᾶσιν οἱ ἀκάοντες 1489. 8.

ἄλγημα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολάθαν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20.

ἀλειτάργητος immunis, iure vacationis a muniis ſumtuoſis et oneroſis fruens. ἀλειταργήτοις πασῶν προςακτῶν λειταργιῶν. 256. 10.

ἀλεκτρυὼν] ᾖδε τὰς ἀλεκτρυόνας μιμάμενος 1259. 20.

ἀλεξιφάρμακόν ἐςι τοῖς ἀδικεῖν βαλομένοις 727. 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων; (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον 1278. 22.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 4. τάτων τοίνυν ὅτως ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ὅτω δεικνυμένων. 232. 16. πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐςὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας 281. 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317. 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366. 27. ἐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιςὴν 873. 19. b) αἱ ἀλήθειαι in numero plur. Demoſthenes vſurpare amat, vt 875. 7. 1041. 9. 1081. 13. 1151. 6. 1154. 10. 1201. 8.

ἀληθὴς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι 21. 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεσθαι 279. 21.

μετα-

μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς 303. 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ 349. 24. τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι 406. 1.

ἀληθινὸς φίλος 113. 27. 1248. 22. 1249. 1. 1250. 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων 269. vlt.

ἁλία dorice idem, quod ἡλιαία, ſeu ἐκκλησία, concio 255. 21.

ἀλίμενον χωρίον locus importuoſus 1213. 20.

ἀλιτήριος furialis, peſtilens, peſtifer, qui quo venit, illuc ſecum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἁπάντων τῶν ἀπολωλότων 280. 26. 402. 27. 411. 26.

ἀλλὰ tam obiectionem, quam reſponſionem eius incipit 739. 24. cum inſeqq. vſurpatur loco δὲ pone praemiſſum μέν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δὲ 597. 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν porro, deinceps 15. 25. 734. 15. quin etiam 1092. 9. ἀλλὰ νῦν γε. ſic breuiter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε δή. ſi non citius, at nunc certe, cum adhuc oportunum eſt 37. 8. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν N. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον. id eſt ἢ Ἀρ. 554. 15. *ſaltim, tamen.* τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. ſi nihil aliud, aut, vt reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem ſenio ſuos adiutores, eo, quod — 733. 26. redundare videtur ante ἢ et οὐδέ. vt in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν 771. 11, ὧν οὗτος πρὸς ὑμᾶς ἀπήγγειλεν, ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 352. 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν 821. 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι 1455. 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ ſimplici. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεώς ἐστι 45. 13. idem quod ἢ ſimplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος

ὠνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ᾽ ἢ ὅταν — 790. 26. οὐδαμόθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912. 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδὲν, ἀλλ᾽ εἰς ἀθήνας 1284. 16. ἀλλ᾽ ἢ, pro ἄλλος ἢ. vel ἄλλο ἢ. οὐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ᾽ ἢ (id eſt ἄλλον ἢ, *niſi*) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν 719. 6. καὶ τὶ λοιπόν ἐστιν ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἢ (id eſt ἄλλο, ἢ) *praeterquam* καταλελύσθαι 731. 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ᾽ ἢ (niſi, praeterquam) βραχέα 1225. 3. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα — ἀλλ᾽ ἢ πάντας τούτους 1441. 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ᾽ ἢ (id eſt ἄλλως ἢ) praeterquam περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν 731. 9. vſurpatur initio orationis, neque colligi inde poteſt, aliquid deeſſe 1401. 1.

ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενοι πρὸς ἕτερα χωρία 1280. vlt.

ἄλλοθι] οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα, ἢ παρ᾽ ὑμῖν 228. 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν, ἢ — 918. 5.

ἀλλοῖος abhorrens, inconſentaneus. ἂν δ᾽ ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (ſcil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῇ. 1442. 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, ſubaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι poteſt accipi. vt ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα 608. 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν 795. 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων 1480. 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην ἑλλάδα 187. 1. id eſt τὴν ὅλην. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμάς. id eſt τὰς πάσας 569. 25. ἄλλο τι ἢ — (id eſt ἄλλο τι δεήσει ποιεῖν, ἢ —) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν 638. 14. aliudne quidquam ſupererit, quod agat, quam hoc, vt aequo ferat animo ſibi a Charidemo inſultari, neque id impediat. (ſimile illud Herodoti p. 55. 12. ed. Weſſel. ἄλλο τι ἢ λείπεταί μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος. pro τὶ ἄλλο λείπεταί ἐμοι, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο ſiniſtrum, ſecius, quam

quam velis, malum, dirum, nefandum. *εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσαισθε ὑμεῖς.* ſcil. quam nobis volupe ſit. *ἄλλο* aut redundat, aut eſt pro *ἕν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων* 996. 24. niſi ibi *τῶν ἄλλων* accipere velis pro *τῶν ὅλων*, vel *τῶν πάντων.* quomodo accipi poſſe videtur etiam in illo p. 794. 9. *παρὰ τῆς τῶν ἄλλων* [id eſt *ἁπάντων*] *ὑμῶν φύσεως.* paene vt Francicum *nous autres.*

ἀλλότριος alienus, ſeu iure, ſeu animo, h. e. quod ſit in alius iure et poteſtate, aut quod tibi ſit inimicum et infeſtum; item abhorrens et diſcrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil iuris, neque poteſtatis ſit. *εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς προϊεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι* 129. 25. *ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις* aliis choregos agentibus 403. 22. *εἰς ἀλλότρια ἐμπεσὼν δόξεις ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι* 1004. vlt. *ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιοῦν ἐποίουν* 1015. 20. *ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς* (*ἑαυτοῦ*) *φράτορας καὶ δημότας* 1349. 13. b) haud congruens cum alio, inconſentaneum. *οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου* 289. 14. vt hic cum genitiuo, ita cum datiuo in iſto conſtructum cernitur: *οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ* 290. 19. *εἶτ᾽ οὐχ ὁρᾶτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ* (libertati puta) *καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα* 72. 1. c) inimicus, infeſtus, animo abalienatus. *ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου* 228. 12. *εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι* 290. 12.

ἀλλοτριοῦν] *τῶν δὲ τριηράρχων τοὺς ἠλλοτριωκότας ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανῶσαι κελεύουσιν.* qui trierarchatum ſuum aliis certa mercede elocaſſent, quod ipſi eo fungi noluiſſent 1233. 11.

ἄλλως] temere, vt fert, fortuito, ſine fraude mala. *τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων* 527. 27. b)

 mere,

mere, abſolute, nihil aliud, quam id ipſum, quod dico. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23. ſed v. annotationem ad h. l. vbi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id eſt ὅλως, ἁπλῶς, ὐδὲν ἄλλο ἢ) ὕθλον καὶ φλυαρίαν 931. 11. c) ſecius, praue, perperam. τὰ ὀρθῶς βυλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπυδῇ πολλάκις τῷ τὺς ἐπιςάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη 1466. 5.

ἀλογίαν ex or. in Ariſtocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τῦ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιςὶ πράττειν.

ἀλόγιςος] τὶς ὕτως ἀλόγιςος 536. 7.

ἀλογίςως 464. 4. 1288. 22. ὐχ ὕτως ὑμεῖς ἀλογίςως ἔχετε 1485. 14.

ἀλόγυ καὶ ἀπροσδοκήτυ σωτηρίας τυγχάνειν 672. 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη 481. 4.

ἅλς] οἱ ἅλες ſunt conuictus et contubernii communio. πῦ δὲ ἅλες; πῦ τράπεζαι; πῦ σπονδαὶ; vbi autem manent iura conuictus? quid his fit? 400. 6. πότεροι ὗν τὺς ἅλας καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον 401. 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμωρόφιος γενόμενος 553. 5.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390. 23.

ἁλύσει μονονὺ σιδηρᾷ δεδεμένος 778. 20. arctiſſimis vinculis conſtrictus.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων 188. 13. τὸ προΐεσθαι καθ' ἑκάςην ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὲς 13. 9. δύο πάντων ἐςὶν ἀλυσιτελέςατα τῇ πόλει 1444. 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τῦ δήμυ. haud expedire, reip. gerendae ſe tradere 1481. vlt.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς 1402. 12.

ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρύμενοι καὶ καταπατύμενοι 918. 11. διεμετρῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ 918. 8.

ἁλῷα

ἁλῶα feſtum agricolarum Cereri et Baccho peracta meſſe ſacrum, pro frugibus comportatis in aream, vbi primitias ipſis conſecrabant 1385. 2.

ἁλῶναι criminis conuictus eiusque reus a iudicibus declaratus eſſe, tametſi corpus rei haud teneatur, ſed fuga elapſum ſit. *τὸν πεφευγότα* accuſatum *ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑαλωκότα*, condemnatum tametſi abſentem, *ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ σωθῇ* 632. 12. *οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω* 408. 10. *ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδ' οὐκ ἂν ἔγραψας* 653. 21.

ἅλως area triturando frumento. *ἦσαν γὰρ δύο ἅλω αὐτόθι, μικροῦ πλέθρου ἑκατέρα* 1040. 23.

ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες vbi primum, ſimulac in pubertate exegerit biennium 1135. 4. *δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται* 658. 2.

ἅμαξα] *ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης* 268. 13.

ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277. 12.

ἁμαρτάνειν deliberato conſilio ſciens et prudens peccare 297. 7. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι* 297. 9. *μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν* 322. 16. et 19. *οὐδεὶς οὐδ' ἂν ἁμαρτὼν ἄλλον εὖ οἶδα, ὅτι φήσειεν ἄν.* ne ſi lingua quidem ei a propoſito aberret, vt alium pro alio, quem voluiſſet, nominet 405. 14. *παρ' ὧν ἁπάντων καλῶν κἀγαθῶν ἔτυχον, τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ.* 1473. 3.

ἁμάρτημα] *πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή.* 1478. 7. *οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων οὐδ' ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων* 131. 4. *ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα* 309. 1. *ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτή-*

μαρτήματα ſuſcipere, ſibi pati imputari aliorum peccata 352. 19.

ἀμάρτυρος ἀγὼν 372. 6. ἀμάρτυρα nemine coram acta 502. 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις 875. 4.

ἀμαρτύρως 869. 22.

ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ 423. 1.

ἄμαχος, inuictus, indomitus, aduerſus quem arma tolli, bellum geri nequit 19. 16.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτοὺς 458. vlt.

ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον, formula ab initiandis pronuntianda 313. 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου 1072. 15.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως 12. 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἂν, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et ſegnities in illis criminibus puniendis 1382. 20. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσηνπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας 1440. 5. τῆς ὑμετέρας ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν 112. 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων 120. 27. ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιεῖ 133. 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας 133. 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι 303. 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων 41. 26.

ἀμελής. paſſiue. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id eſt ἀμελούμενα. cernentes remp. ſupine, per ſocordiam et contemtum tractari 1211. 7.

ἄμεμπτος. οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε 300. 17.

ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut inſo-

inſolentia hominis erat intolerabilis et iam coerceri non poterat amplius 658. 18. εἰ γὰρ ἁπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅ, τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι 1392. 16.

ἄμικτος non ſolum ille, qui ab aliorum conſortio abhorret, ſed etiam quocum alii conuerſari dedignantur, aut quo familiariter vti ſalua honeſtate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10. μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον 788. 10.

ἅμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν 490. 1.

ἀμὶς vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεέρουν 1257. 17.

ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν gratuito 731. 19.

ἄμισθον τὸ ςράτευμα καταλελύσθαι exercitus diſſolueretur, quod ſtipendia dari nequirent 1188. 6.

ἀμίσθωτον ἐποίουν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες ſubſtantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede 865. 20.

ἄμμιγα (id eſt ἀναμὶξ) πάντας omnino omnes, nullo ſexus, aut aetatum, diſcrimine 531. 5.

ἀμμορία. immortalitas 86. 23. illa conditio, quae μόρῳ neceſſitate fatali occidendi, pereundi caret, pro ἀμορία.

ἀμνημονεῖν] οὐδ᾽ ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις 69. 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐςιν ἀμνημονῆσαι 81. 8. 1399. 6. ingratus, immemor eſſe 320. 24.

ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος 158. 16. ἄμοιρον μηδενὸς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι 1413. 4.

ἀμυδρὸς] ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα 1370. pen.

ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49. vlt. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματά μοι παρέχων 520. 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a ſe profligare, alias vlciſci, poenas iniuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν 91. 25. ἠμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123. 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός

τις

τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τὲς βαρβάρες οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τὲς ἕλληνας 180. 25. τὲς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τὲς ἀσελγεῖς ἐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἄγειν 539. 10. βέλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένες τὲς ἐχθρὲς, ἢ κρίνοντας τὲς πολίτας 1432. 18.

ἀμυχὴ] ἀμυχὰς vibices, ſugillationes. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157. 5.

ἀμφικτυονία collegium Amphictyonum, vel ius et dignitas in illo collegio ſedendi. ὅτι κωλύομεν αὐτὸν τῆς ἀμφικτυονίας κοινωνεῖν 62. 1. εἰς τὴν ἀμφ. εἰσδεδυκὼς 153. 14.

ἀμφικτυονικὸς] ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι 331. vlt. ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεσχημένον 632. 1. ἀπέκλεισε τῶν ἀμφ. ἱερῶν 632. 27.

ἀμφικτυὼν] τὲς συνεληλυθότας νῦν τέτες καὶ φάσκοντας ἀμφικτυόνας εἶναι 60. 20.

ἀμφὶς] μὴ ϛυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ἔριν 322. 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, ſuper re, quam cum alter ſuam aiat eſſe, tu tibi arroges. repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν ἐδὲν ὑμῖν προσηκόντων 165. 11. τε σίτε τε ἡμετέρε ἀμφισβητήσας ἡμῖν 884. 26. τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει, ἐφ' ἣν ὑμεῖς ἐμὲ ἐπεχειροτονήσατε 1000. 3. καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητεσι 1254. pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελφὴ 1255. 8. b) tricari, argutari, cauillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἓν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ 917. 1. c) aut aiendo, aut infitiando aliquid contendere, contradicere. ἐτ' ἠμφισβήτησε μὴ ἔχειν. aſſeuerauit ſe non habere 818. 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα πεποίηκε τὰ συγκείμενα 908. 6. εἰ ἄρα ἠμφισβήτει μὴ τἀληθῆ λέγειν ἐμὲ 347. 7. ἔνια μηδὲ καταλειφθῆναι ἠμφισβήτησεν 820. 26. ἠμφισβήτησεν ἔτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητὰς 899. 11.

ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν 87. 13. *ἀμφισβητησίμȣ ὀκέτ' ὄντος τȣ̃ πράγματος* 702. 21.

ἀμφισβήτησις ὀκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (ſubaudi *δεῖν*) *ταῦτα ποιεῖν, ἃ πονηρά τις αὐτὸς ἔκρινεν εἶναι πρότερον* 498. 12. *ἀνεκρίθησαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις.* partes omnes inter ſe litigantes 1173. 19. *περὶ μὲν ὧν ἐςί τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα* — citat Hermog. p. 342. ex or. pro corona.

ἀμφιτιθέναι] *καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας* 422. vlt.

ἀμφορεὺς] *ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάςῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητȣ́ντων* 1052. 21.

ἀμφορίσκοι δύο 617. 19.

ἀμφοτερόπλȣς] *ἐδάνεισα Φορμίωνι τȣ́τῳ εἴκοσι μνᾶς ἀμφοτερόπλȣν εἰς τὸν πόντον.* ea lege, vt pro illis viginti minis quas hic emiſſet merces, vbi in Ponto vendidiſſet, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi aes a me creditum cum foenore conſtituto renumeraret 908. 20. et alibi ſaepiſſime. ideo ſic dicitur hoc aes, quod in mercibus ad ambos portus peruehendum eſſet, tam illum, quo deſtinaretur, e. c. Pontum, tam vnde exiſſet, e. c. Athenas, neque prius ſoluendi neceſſitas erat, quam eum in portum, vnde exiſſet, nauis rediſſet 1284. 19.

ἀμφῶ] *ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι* 226. 8.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 799. vlt. *ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες* 1372. 6. *εἰς τὴν ἐκκλησίαν* ire, coire in concionem, vt contra illinc domum redire *καταβαίνειν* dicebatur 772. 8. 775. 24. 1422. 11. 1427. 20. v. Ariſtoph. *Equ.* v. 149. et quae de formulis *ἀνάγειν θυσίαν*, et *ἑορτὴν*, ad Polybium annotaui p. 133. *ἐπὶ τὸ βῆμα* 247. 4. *τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει* 297. 27. *τȣ́-*

των ἀναβαινόντων (ſcil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγȣς βραχεῖς ποιῆσαι 1461. 27. ἐπὶ τὴν ναῦν 567. 13. 1221. 23.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι differre, prorogare, extrahere in longum. εἰ τις ὑμῶν εἰς τȣ̃το ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα 31. 1. πάντ' ἀναβαλλομένȣς, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑςερίζειν τῶν ἔργων. 51. 11. τὸν πόλεμον 152. 2. ἀναβάλλονται παρὰ πάσαις ταῖς ἀρχαῖς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις. 1042. vlt. ἐδεόμην αὐτȣ̃ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποςείλω 1154. 16. et 21. 1302. 15. b) impedire, remorari aliquem, ſpe falſa obiecta, quominus celeriter agenda agat. τοιȣ́τȣς λόγȣς, ἐξ ὧν ἀναβάλλȣσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιȣ̃σιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ, τι ἂν βȣ́ληται. 102. 27. 114. 9. c) εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον tametſi veſtis ei eſſet in humerum dextrum reiecta. 420. 10.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται attice, pro ἀναβιβάσεται in ſuggeſtum attollet, aſcendere iubebit 440. 18.

ἀναβολὴ dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιȣμένȣς 235. 11. πρȣφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173. 2.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ cum in altum nauigio peruexiſſent 677. 5. ἀνάγεσθαι e portu in altum euehi 262. 20. 910. 2. et 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ ςρατηγὸς τὴν ναῦν 1154. 14. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte ſita erat 35. 6. b) referre, reportare illuc, vnde ſumſeras. ἀνάγειν τὴν ȣ̓σίαν ὅθεν εἴληφας 1126. 3. h. e. demonſtrare, vnde et qui facultates illas adeptus ſit. c) reuocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφήν. reuocate eum ad tabulas pacti 1292. 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιςον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham 783. 20.

ἀναγινώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίη, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, ȣ̓δ' ἂν εἷς πιςεύσειε

τῶν

τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175. 21. τῇ μητρὶ τελέσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313. 14. 403. 18.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι᾽ αὐτόν. 390. 15.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142. 11. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 309. 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες immunes ideo cum ſint neceſſario, quia, quod dent, nil ſuppetit 462. 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668. vlt. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν 1088. 16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118. 7. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ᾽ ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροι τις ἂν 1448. 26. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468. 14.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπά. 13. 24. ἐπειδὰν ἀνάγκη τις γένηται 43. 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι 43. 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων 102. 14. et 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι 102. 16. et 19. ſcite arabicus poeta, Ibn Doreid, eandem ſententiam ſic more ſuo expreſſit اللوم للحر مقيم رادع والعبد لا يردعه الا العصا ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶν neceſſario conſequitur 838. 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι 1052. 19. 1056. 16. et 19. 1065. 19.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, ſeu ſcrutinio praetenſionum, quas ambae partes pro ſe quaeque allegant, ante ipſam litis conteſtationem 1253. 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ 243. 15.

ἀναγόρευσις] τῆς δ᾽ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν 253. pen.

ἀναγράφειν] ſaxo, vel monumento alii publico inſcribere, inſculpere. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων 122. 8. νόμους 701. 14. εἰς λεύκωμα 707. 12. ἀναγραφῆναι τοὺς δοκιμασθέντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381. 10.

ἀναγωγὴ diſceſſus e portu, euectio nauis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὢν in procinctu cum eſſet in altum euehendi 900. 19. 1150. 5. 1186. 12. ἡ ἀναγωγὴ διὰ ταχέων ἐγίγνετό μοι 1247. 27.

ἀναδασμὸς γῆς diſtributio fundorum inter colonos, praeſertim ea, quae legibus aduerſis fit, vt quorum de iure ſunt, et vſucapione fuerunt adhuc, iis nunc erepti nouis dominis praeter ius et fas tradantur. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται — μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς 215. 24. 746. 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἕλκειν εἰς τὴν μαρώνειαν. ſuis e nauibus religatas naues alias pertrahere 1213. 3.

ὁ ναδενδρὰς ambulatio arboribus ſepta, areola arboribus, aut floribus conſita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε 1251. 23.

ἀναδέχεσθαι recipere, h. e. ſpondere, condicere, conditionis alicuius moleſtiam ſuis manibus ſibi imponere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολεμήσειν 20. 4. ἀνεδεξάμην ἐκτίσειν 899. 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἑκὼν recipiebat puerum, h. e. rurſus in domum et familiam ſuam admittebat 1365. 1. b) in ſe ſuſcipere, aliena peccata ſibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352. 18. ἀναδέξονται ἐφ᾽ ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα 613. 5. 704. 17. 753. 5. εἰς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο 1106. 24. ἐὰν μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται (*ſich dazu bekennet*, iſta ſe aiat vtique ſcripſiſſe, atque vera eſſe) ἐκεῖνος ὑπόδικος

ἢ τῶν

ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131. 2.

ἀνάδικον καθίϛησι τὴν ψῆφον reſcindit, irritam facit ſententiam iam pronuntiatam, et reſtaurabilem, repetitae cognitioni obnoxiam facit 760. 3. ȣ̓κ ᾤμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι 1020. 16. 1021. 4. ἀνάδικον ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι. 1018. 26.

ἀναδύεσθαι tergiuerſari, cunctari, ſubterfugere. ἐὰν δέῃ τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι 109. 12. ȣ̓κȣ̃ν προσῆει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406. 20. 1466. 18. τὶ ȣ̓̃ν ἀναδυόμεθα, ἢ τὶ μέλλομεν. citat Sopater 102. 11.

ἀναζητήσας τȣ̀ς δράσαντας (ſcil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331. 1.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τȣ́τοις (templis puta) ἀναθημάτων 35. 17.

ἀναίδεια τȣ̃ τρόπȣ 1123. 11. πλείϛης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεϛὸς 405. 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, vt cognata, at diuerſa tamen, copulantur 777. 2.

ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106. 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην 345. 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς ȣ̓̃τος 346. 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτȣ̃ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. ἐὰν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἅπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτȣ̀ς πάντα τὸν βίον καλȣ̀ς κἀγαθȣ̀ς νομίζεσθαι 1233. pen. εἰς χρήματα ἀναιδὴς. cupidus emolumentorum 616. pen. impudentis deſcriptio 790. 25.

ἀναιδῶς 321. 1.

ἀναίνεσθαι] Φορμίωνα κηδεϛὴν ἀναίνῃ 954. 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιϛεύειν ἑλομένων δόξαν 1415. pen.

ἀναιρεῖν. de medio tollere, euertere, pellumdare, refutare. πόλεις ἁπάσας ȣ̓́τως ὠμῶς ἀνῄρηκεν, ὥϛε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117. 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσȣ τὰς βλασφη-

μίας 141. 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246. 4. τοσϐτοις νομίμοις ἀναιρϐμένοις 647. 11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τϐς νόμϐς ἀναιρϐν 692. vlt. ἀνῄρηται τὸ τῆς ἑλλάδος ἀξίωμα 1396. 13. b) humo iacentem attollere ſepeliendi ergo. ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκϐσιν ἀναιρεῖν (ſcil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν 1069. 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, reſpondens conſulentibus. quoniam afflátus numinis e ſpecu ſubterraneo attollebantur 436. 26. ἐν αἷς ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει mandatum, praeceptum auctoritate numinis 530. 26. θεϐς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνῃρήκασι 1466. vlt. d) in medio recipere (h. e. promittere) peragendum, capeſſere, in ſe ſuſcipere, velut onus geſtandum, *übernehmen*. ἔχθραν πρός τινα ἀναιρεῖσθαι 71. 1. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπϐ προτέρϐς ἀναιρεῖσθαι 180. 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο 1253. 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas, quas noſtrates *Documente* vſurpant, tabulas pacti ab habente, et ſecum aufferre, eoque ita reddere, *zurücknehmen*. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τϐ συμβολαίϐ 916. 10. ἀναιρεῖσθαι παρά τινος γραμματεῖον 1107. 23 τὰς συνθήκας 1180. 6. ἀνείλετο τὴν γραφὴν actionem occoeptam antiquabat, a iudice repetebat, eoque prodebat eam ſe nolle proſequi 1332. 18. ἀνείλετο τὴν δίκην τϐ σίτϐ — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν 1363. 15. f) ad ſe rapere, ſibi arrogare, ad ſe deriuare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι totam graeciae amplitudinem atque potentiam ablaturum 15. 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo ſumere in foenus. *Geld aufnehmen.* ἑπτακοσίας δραχμὰς παρὰ N. ναυτικὸν ἀνειλόμην 1212. 3.

ἀναίρειν (ab αἴρειν) τὰ γέῤῥα craticulas vimineas, tabernas inſtitorum, vbi popellus forenſis ſcruta vendit,

dit, tollere, non demoliendi, ſed exſtruendi cauſa, *die Buden anfangen aufzubauen* 1375. 19.

ἀναίρεσις euerſio, ſtrages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις 385. 3. b) ius mortuum, vnde iacet, tollendi ſepulturae ergo. ἐδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ 86. 9.

ἀναισθησία ἀποκναίει 564. 12. μηδένα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι 1476. 18.

ἀναισθητεῖν 302. 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τὲς ἀναισθήτες ἀνεκτὲς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. οἱ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι 61. 1. 240. 10. σκαιὸς ἔτω καὶ ἀναίσθητος εἶ 267. 13.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, vt cognata, copulantur. 777. 2. ἐςὶ δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τὲς προγόνες ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ excito teſtes, prouoco ad eos 799. 9. τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τὲς δημότας ἀνεκάλει nominatim citabat, calabat 1301. 20.

ἀνάκειον] πονηρὸς ἔτος ἄνωθεν ἐκ τῦ ἀνακεία 1125. 24. ergaſtulum, piſtrinum.

ἀνακεῖσθαι de ſtatua in publico ſtante. ἔφη γὰρ τὸν σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν δημηγορέντων σωφροσύνης παράδειγμα 420. 8. et 13.

ἀνακηρύσσειν ςεφάνες 256. 16.

ἀνακοινῦσθαι conferre cum aliquo conſilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παρῦσιν αὐτῷ 911. 6.

ἀνακομιδὴ recuperatio amiſſorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς 250. 13.

ἀνακομίζειν e portu in vrbem traiicere transportanda, vel transuehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτῦ ἀνακομ. 1192. 4. τὰ ξύλα ἐκ τῦ λιμένος ἀνακ. 1194. 16. et 26. b) in medio recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην 1484. 20.

ἀνακράζειν] *ὃς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε* 433. 20. *ἆρ᾽ ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται οἱ νόμοι* 586. 3.

ἀνακρίνειν dicitur praetor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes priuatim domi ſuae ſcrutatur, interrogans de ſtatu cauſae, ſintne ſatis ad eam tuendam inſtructi et armati, quibus argumentis et teſtibus fidant, quo ſciat in anteceſſum, ſitne cauſa in forum admittenda, an plane repellenda. *ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονὶ* examino hunc puerum 1066. 9. *ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, οὕτως ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω* interrogabo, examinabo, de genere meo 1319. 20. *ἀνακρίνετε τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι* 1320. 18. cum datiuo. *ὁ ἄρχων ἀνέκρινε* (ſubaudi *τὰ τοῦ ἐγκλήματος*, vel *τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως*) *πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον* 1175. 28. *ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις*, partes omnes litigantes 1173. 19. *εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς* 1251. 8. *ἀνακεκριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ᾽ αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφὴν* 1252 5.

ἀνάκρισις eiusmodi, vt dictum eſt, praeuia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo teſtabatur ſe litis actionem nolle proſequi 1142. 10. videntur eiusmodi examina aliquoties iterata eſſe. nam p. 1253. 26. appellatur *ἡ πρώτη ἀνάγνωσις*. quod voc. idem ſignificat ibi loci, atque *ἀνάκρισις*. *καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων* 1324. 12.

ἀνακτᾶσθαι ſibi deuincire. *ἀνακτήσασθαί σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν* fore, vt te mihi conciliem, adiungam 1416. 19.

ἀναλαμβάνειν reprehendere, non ſenſu notandi, vituperandi, obiurgandi, ſed aut reſumendi, denuo adſciſcendi, quod iam antea tecum habuiſſes, aut emendandi, et luendi, aut reſtaurandi, recuperandi,

aut

aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hoſpitioque amplectendi, id quod antea a te amandaſſes. *ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτὸν* reſumſit ad ſe 1364. 13. b) emendare, expungere, compenſare malefacta benefactis. *ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν* 550. 14. c) recuperare, reſtaurare, in priſtinum, h. e. meliorem ſtatum reſtituere. *τὰ κατεῤῥαθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε* 42, 14. quaſi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. *δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι* 157. 26. *ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν* 282. 2. 1049. 6. *ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν* 1364. 25. *ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὖθις ἀναλαβεῖν* 1463. 13.

ἀναλγησία tarditas, ſtupor. *τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι* 237, 13.

ἀναλίσκειν] abſumere, conſumere, prodigere, exhaurire. *verthun*, *durchbringen*. *ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ* 12. 11. *ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ* 33. 26. *λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας* 253. 1. *μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις* 1225. 3. *δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ οἷοί τ' εἰσιν ἀφανίσαι* 689. 27. eleganter dictum. gloriam praeclare geſtarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen diſperdere nequeunt. b) impendere, inſumere, erogare. *drauf verwenden*. *τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν ἑλλήνων ἀπόρους* 174. 12. *οὐκ ἐλάττω λόγον τἄλλα διεξιὼν ἀνάλωκε* 228. 8. *τοσουτουσὶ λόγους ἀνηλωκέναι* 319. 4. *τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν* 50. 25. *τοῖς προδόταις* (id eſt *εἰς τοὺς προδότας*)

ἀναλίσκων 231. 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241. 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας 247. 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον 286. 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [ſcil. μάτην] 343. 17. ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384. 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσιν 1331. 13. ἵνα μὴ μόνον αὑτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν 1342. 15. Erechtheum τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προῦπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι impendiſſe ſaluti patriae 1397. 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534. 7. c) dependere, numerare, *auszahlen*, *bezahlen*. ἀναλίσκειν ἰσοκράτει ἀργύριον 937. 24.

ἀναλογίσασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν recordamini eos, qui veſtra aetate fuerunt 802. vlt.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν 262. 5. ſecundum aequam rationem. idem eſt, atque paulo poſt κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι 584. 16. corrigere, compenſare malefactum praeclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσωνται ἁμαρτίας 187. 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 143. 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. per minutas impenſas, vbi parum quid erogarint 260. 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν 1354. 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε στεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359. 7. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἱροῦμαι. ſi, quo cupita conſequerer, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munuſculo magiſtratus veſtros corrumpere, qui mihi, quae velim, vel inuitis vobis ſint contributuri,

vel

vel vendituri potius 1455. 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus conſtitutas deſignare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βȣλὴν, καὶ τȣ̀ς ἱππέας, καὶ τἄλλα χρήματα. quo pertinent aedificia publica, claſſes nauales et militares copiae, terra marique 731. 1.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν ȣ̓δὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412. 23.

ἀναμάρτητος] ȣ̓́τε τῶν ἀναμαρτήτων ἐςὶ πρὸς ὑμᾶς neque nullo vos laeſit crimine 661. 25.

ἀναμαρτήτως εὐήθης 1407. 22.

ἀναμένειν χρόνον 214. 8. ȣ̓κ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα 392. 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. praecautionem mali differre, donec malum ipſum ingruat 411. 5. ἀναμείνατε ȣ̓̃ν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν. εἶτα τότ' ἔξιμεν 730. 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακȣργίας ἀναμένειν 730. 12. ἀναμένῃ τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην 1262. 25.

ἀνάμεςος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον 779. 25.

ἀναμιγνῦναι] ἀνεμίχθημεν. in vnum congreſſi ſumus 1259. 8.

ἀναμιμνήσκεσθαι] μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας 220. 12. ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ὡς κατ' ἐκείνȣς τȣ̀ς χρόνȣς εἶχε τὰ πράγματα 230. 24. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τȣ̀ς χρόνȣς 1468. 4.

ἀναμφισβητήτως 218. 19.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνȣς ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργȣ ἀντιλαμβανομένȣς, ȣ̓ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγȣ̃μαι 199. 6.

ἄνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον 37. 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid ſupplicantium precibus) χρηςῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐςὶν 717. 10. ἄνανδροι καὶ δȣ̃λοι 724. 22. ὀνειδιζόντων μοι ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι. 1349. 2.

ἀνανεȣ͂σθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν 284. 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν 660. 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεȣ͂σθαι 1308. 15.

ἄναξ] μὰ τὸν δία τὸν ἄνακτα καὶ τȣ̀ς ἄλλȣς θεȣ̀ς 937. 21.

ἀνάξιος] ὧν ἕκαςον ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεςηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem 1476. 11. φήσει δ' ἀναξίȣς τινὰς ἀνθρώπȣς εὑραμένȣς τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτȣργίας 457. 7.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 391. 1.

ἀναπαύειν λειτȣργȣ͂ντας otium reſpirandi a ſumtuoſorum munerum functione dare 1046. 21. ἀνεπαύσατ' ἄν με τῶν ἀναλωμάτων 1049. 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον 1049. 6.

ἀναπειρᾶσθαι nauem recens ſtructam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de eius agilitate, et num ſatis denſa atque firma ſit, conſtet 1229. 19. et 22.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes conſurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut prae cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ ἰατροκλεῖ 403. 5. ἀναπηδῶντες οἱ βȣλευταὶ ἐδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεὰν 596. 10. ἀναπηδ. — ἐβόων, ἠγανάκτȣν, ἐλοιδορȣ͂ντο 703 pen. οἱ συνεςῶτες τȣ́τῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302. 25.

ἀναπίπτειν de rebus, quae lente, torpide, ſegniter, per neglectum et contemtum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ' ἀναπεπτωκότες ἦτε remiſſi, ſupini 411. 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδȣ. conſilium expeditionis procraſtinabatur, aut etiam irritum fiebat 567. 12.

ἀνα-

ἀναπιμπλᾶναι] αἰσχύνης ἀναπίμπλησιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιςίας 466. 1. δόξης φαύλης 764. 4.

ἀναπλεῖν Athenis verſus Helleſpontum claſſe ſubuehi 93. 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν 290. 3. b) retro reuehi, iam peractam nauigationem eandem rurſus remetiri 887. 15. et 20.

ἀναπληρῦν explere, id, quod numero deeſt, addere, ſatiare alicuius inopiam, indigentiam, libidinem. τὰς διακοσίας καὶ χιλίας ἀναπληρῶσαι φημὶ χρῆναι 182. 12. ἕως ἀνεπληρώσατο τὴν προῖκα 817. 26. ὧν ἂν ἐκλείπητε ὑμεῖς ἐχ εὑρήσετε τὰς ἀναπληρώσοντας 1466. 20. ὁρώμενον ἐκ ἀναπληροῖ, καὶ μεταςὰν μνημονεύεται 1404. 19. ἐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν 1465. 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν ςῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293. 17. τῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾷν ἔδει 582. 3. vbi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud ſignificat, libere, quae libet, proloqui.

ἀναριθμεῖσθαι enumerare, recenſere 346. 20.

ἀναρπάζειν funditus perdere, peſſumdare, vt ſi arborem radicitus humo euellas. ἠμύνατο αὐτὰς ἡ πόλις καὶ ἐκ ἀνηρπάσθη 123. 10. ἐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα γράψας 136. 10. 554. 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικαςαῖς, ὅτι ἐ περιεῖδόν αὐτὸν ἀναρπασθέντα 1348. 1. b) pro συναρπάζειν corripere, aut ὑφαρπ. ſurripere. ἐ φανερῶς ἔτωσὶ μικρῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασι furati ſunt 822. 27.

ἀνάρπαςος γέγονε interceptus, interemtus et e medio ſublatus eſt 139. 25.

ἀνάῤῥησις praedicatio, promulgatio delatae alicui coronae aureae, quae proclamatio fiebat publice voce praeconis 244. 21.

ἀναρτᾷν] ἀναρτωμένες ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων 346. 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτὰς, qui ſpes fortunasque ſuas ex in-

ex inconſtantia popularis aurae ſuſpenderunt. 1480. 5.

ἀνασείειν intentare, incutere, vt baculum aliudue quid metuendum, *εἰσαγγελίαν* 784. 22.

ἀνασκευάζειν] *ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης* menſa numularii euerſa, h. e. negotiatione eius conuulſa et profligata. *banco rupto facto* 895. 5. *ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν* iis, qui rebus conuaſatis foro deceſſerunt, et ſolum verterunt 1204. 26. *διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι* 1205. 2.

ἀνασπᾷν τὰς ὀφρῦς 442. 11. *τοὺς ὅρους* (palos in fundo oppignerato poni ſolitos, hypothecae indices) *ἀνέσπακε.* reuulſit, ſuſtulit 1188. 3.

ἀνάστασις deuaſtatio, cum oppidum ſit *ἀνάστατον* deſolatum, incolis iuſſis *ἀνίστασθαι* ſedibus ſuis exſurgere, alioque commigrare. *ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν* 10. 17. quem vocabuli vſum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, *ἀναστάτωσις* interpretatur. *τὰς διαλλαγὰς* — *τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι* 18. 9. *ἐπιστρατεύειν ἐπ᾽ ἀναστάσει Βυζαντίων* 255. pen. b) *ἀνάστασις τῶν τειχῶν* exſtructio moenium, facinus egregium Cononis, qui vrbis patriae moenia a Lacedaemoniis diruta reſtaurauit 478. 24.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fuſtem), comminari. *ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερὸν* 389. 1.

ἀνατιθέναι dedicare, conſecrare publice, vſibus, diuinis humanisue, aut memoriae, et ſpectaculo. *οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ᾽ ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς* 174. 8. 201. 4. *ὧν ἔνια οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη* 615. 25. b) imputare, cauſam, vel culpam rei in aliquem conferre. *τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων*

δυσχε-

δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιςα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βȣ́λονται 146. pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοὶ 230. 23. ȣ̓ τὴν τȣ̃ κατορθȣ̃ν τῷ συμβȣ́λῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322. 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν 323. pen. τἄλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείρανται 1453. 10. c) reprehendere, h. e. emendare, vt ſi calculum male poſitum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βȣ́λεσθε 1456. 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128. 24. ὅρȣς τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324. 27. τὴν τράπεζαν 403. 7. ȣ̓χ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται (patria) προείδετο, ἀλλ᾽ ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419. vlt. ἀνατρέψειν οἴει τὰ κοινὰ δίκαια 778. 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779. 26. ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τȣ́τῳ 962. 8.

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη 328. 10. ὅπως μὴ χρέος ὕςερον γενόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040. 19.

ἀναφέρειν referre aliquo, vt in numerum ordinemue aliquem rerum, aut vt auctori, cauſam culpamue rei imputare. ἀναφ. ἐπί τι τὴν αἰτίαν 140. 25. τῷ μὲν ἔςʼ ἀνενεγκεῖν ἐπʼ ἐκείνȣς. referre cauſam ad illos, vt principes exempli, ſuumque factum illorum exemplo purgare 302. pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλȣς ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accuſatis 838. 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493. 1. τȣ̀ς νόμȣς ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφʼ ἧς ἐτέθησαν valorem legum ex illa die ordiri 714. 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depenſionem aeris debiti, εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum ſolum ait interfuiſſe, cum aes reluceretur 920. 25. τῶν εἰς μῦθον ἀνηνεγμένων, quae ad tempora fabuloſa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες geſta in concione cum ad ſenatum retuliſſent. ȣ̓δὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀνα-

ἀναφέρουσι ne hanc quidem (phialam) in cenſum inferunt, h e. commemorant in recenſione reliquarum rerum 1030. 13. 1031. 11. *ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει.* quae armamenta reip. debebat ipſe, negabat ea ab Aphareo accepiſſe, eiusque ſocordiam praetendebat, ſed falſo 1148. 16. b) priſtinas ad vires redire, conualeſcere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, vt qui e profunda voragine eluctatus ſit. *ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι* 210. 15.

ἀναφορὰ cauſſatio, perfugium, receptus, latebra culpae, quo excuſare factum ſperes. *ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν* 301. 24. *ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας.* licere ipſis ad eos, penes quos illa bona ſint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere 704. 8.

ἀναχαιτίζειν repellere, euertere, quod pronum decurrit, ſurſum in arduum redigere. *ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε* 20. 27. proprie de comis ductum eſt, pilisue, qui a cauda animalis verſus ceruices retro aguntur manu, aut iracundia terroreue arriguntur, aſſurgunt. v. Philoſtrat. p. 706. 14. 835. 7. 863. 29.

ἀναχωννύειν] *ἀνακεχωκότες τὴν ὁδὸν* cum ruderibus congeſtis viam publicam exaggerauiſſent 1279. 20.

ἀναχωρεῖν domum ſe, vnde venerat, ſe recipere, de hoſte fugiente, et in patriam remigrante. *τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης.* 173. 10.

ἀναχώρησις. receptus, perfugium. *ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπῃ* 354. 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. ſcil. *τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν.* formula inſcriptionum earum, quae ſolerent coronis aureis inſcribi, quae populo Athen. ab aliis populis honoris et bene-

beneuolentiae ergo dono darentur 616. 2. τὸν βασιλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ᾑρεῖτο 1370. 19.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμȣ̃ τῆς πατρίδος πολεμεῖν de patriae libertate ſtatuque tuendo, ne in ſeruitutem incidat 10. 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις ȣ̃τοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361. 27.

ἀνδραποδιςὴς] ἀνδραποδιςῶν θάνατον αἱρȣ̃νται μᾶλλον 53. vlt.

ἀνδράποδον. a) mancipium. ὅθεν ȣ̓δ' ἀνδράποδον σπȣδαῖον ȣ̓δὲν ἦν πρότερον πρίασθαι 119. 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα 299. 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τȣ̀ς ἕλληνας 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιȣ́ντων ὡμολογεῖτο εἶναι 614. 15. b) homo ignobilis, contemtus, illiteratus, illiberalis. τȣ̀ς ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρȣ ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδȣ 1123. 23.

ἀνδρεῖος qui ſit in rep. gerenda, qui minus 107. init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 4. ȣ̓κ ἔςι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180. 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180. 10. ἀρχῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394. 4. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας ςῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma aeneis in tabulis publico in loco propoſitum 159. 22. ἀνδριάντα χρυσȣ̃ν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνέςησεν εἰς δελφοὺς 164. 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. qui ſignum faciendum locauit e pacto literis con ſignato 268. 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur ho-

mo

mo ficulneus, importunus, agreſtis. *τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε* 270. 11. *καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον* (Solonis) *οὔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι* 420. 13.

ἀνδρολη|ψία in ſingulari, et *ἀνδροληψίαι* in plurali vſurpatur. Athenienſis e. c. ſi quis ab alius alicuius ciuitatis ciue peremtus fuiſſet, atque haec ciuitas homicidam depoſcenti reip. Ath. tradere recuſaret, licebat peremti neceſſariis ciues aliquot, ad ſummum tres, illius ciuitatis veluti pignoris loco capere, donec ipſis ſatisfieret. Haec captura *ἀνδροληψία* appellabatur. *ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι* (ſcil. interemti) 647. 24. *τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν* licere pro arrha et repreſſalium loco capere ad tres, non plures 647. 26. etiam in neutro vſurpatur *τὸ ἀνδρολήψιον* 648. 10. *τὸ ἀνδρολήψιον παρ᾽ οἷς ἂν ὁ δράσας* (ſcil. *τὸν φόνον*) *ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι* 692. 22. *ἀνδροληψίας* (quae ſunt hominum correptiones) *καὶ σύλας* (quae ſunt rerum) *τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας* 1232. 4.

ἀνδροφόνος erat ſolummodo is, qui, vbi ab accuſatore homicidii reus fuiſſet peractus, a iudice homicida eſſet declaratus 629. vbi multis de eo, quod circa homicidia ius eſſet, agitatur.

ἀνέγκλητος] *μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον* inculpabilem *πεποίηκε τὴν πόλιν* 1470. 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι 212. 8. 220. 6. *ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι* 218. 1.

ἀνέδην] *τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης* 229. 3. *ποιοῦντα ἀνέδην δεινότατ᾽ ἀνθρώπων ποιεῖν* 1459. 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον voce praeconis proclamare delatam alicui coronam auream 244. 2. *τῷ μὲν στεφα-*

νϩμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ ςέφανος, ὅπϩ ἂν ἀναῤῥηθῇ 267. 15.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. *τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλϩσας δι᾽ ἔνδειαν ἀνεκδότϩς ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ* 1124. 7. 1383. 24.

ἀνεκτὸς] *παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τϩς ἀναισθήτϩς ἀνεκτϩς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι* 1477. 23. *ἀλλ᾽ ϩκῆν ταῦτα τοῖς ἀθηναίοις πάτρια, ϩτ᾽ ἀνεκτὰ, ϩτ᾽ ἔμφυτα* 295. 25.

ἀνέλεγκτος] *τῆς ἀνελέγκτϩ* (niſi potius *ἀνεξελέγκτϩ* leg. eſt.) *νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας* 1471. 10.

ἀνελεύθεροι οἱ μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι 1357. 9.

ἀνέμητον haud hereditate cretam, in partes haud diſtractam, *τὴν ϩσίαν συγχωρήσας εἶναι* 1083. 6.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγορήσοντα 782. 3.

ἀνεξέταςος] *ϩδὲν ἀνεξέταςον, ϩδ᾽ ἀόριςον ἐν τϩτοις ἠμέληται* 50. 16.

ἀνέπαφος] *παρέξϩσι τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν* 926. 20. *ἐκφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς τὰ ὑποκείμενα* 1294, 8. et 15. et pen.

ἀνεπίδικος] pro *ἀνεπιδίκαςος*, virgo heres, aut hereditas, poſſeſſori non rite, ſecundum formulam iuris a iudice adiudicata. *ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ᾽ ἐπίκληρον* 1135. pen. 1136. 3.

ἀνεπιείκειάν τινα ἐμϩ καταγνοίητε. iniquitatem 845. 22.

ἀνεπιτίμητόν ἐμε εἶναι τῆς σῆς φιλίας tuae amicitiae ergo me reprehenſione vacare 1417. 12.

ἀνεπίφθονος] *ϩτω γάρ ἐμοι περὶ ἐμαυτϩ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν* 331. 23. *ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα* 1350. 3.

ἄνευ] *ὡς ϩ ςήσεται τϩτο ἄνευ μεγάλϩ τινὸς κακοῦ* 141. 4. *ἄνευ τϩ δικαίϩ πράττειν τὸ συμφέρον* inſuper habito aequo et iuſto agatis id, quod e re veſtra

 eſt.

eſt. 214. 5. *βαδίζων ἐπ᾽ οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος* 271. 13. *ἄνευ ἡμῶν* nobis inſciis, hac de re non interrogatis, venia noſtra neque rogata, neque impetrata 935. 22. *ἄνευ αὐτȣ̃* ipſo inſcio et inuito 1240. 3. b) *ἄνευ* non excludit, ſed vna quoque complectitur. *ἄνευ τȣ̃ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν* praeterquam, quod inſignem gloriam attulit 255. 9.

ἀνέχειν] non ſolum *ἀνέξομαι* in futuro medii, ſed etiam *ἀνασχήσομαι* dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiaſtes Ariſtophanis ad Acharn. 296. *ἀνέχεσθαι. ἵν᾽ ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικȣ́μενοι* 212. 6. *ἐθισμὸς τȣ̃ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τȣ̀ς τοιȣ́τȣς εἴσπλȣς* 219. 8. *μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε* 228. 17. *πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὄφλοντα* 1481. 23. b) retinere, cohibere, arcere. *ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς ἀνέχει* 1449. vlt. c) ſurſum in altum attollere, manus e. c. *ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες* 531. 12. 1072. 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. *ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς ἴμβρον ἀπωτάτω τῆς θρᾴκης* 675. 26.

ἀνεψιότης] *ἐντὸς ἀνεψιότητος* 1068. vlt.

ἀνήκειν pertinere. *τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων* 1389. 21. *τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα* 1390. 17.

ἀνήκεστος] *ἀν. ῥᾳθυμία* 101. 5. *ἀνήκεστόν γ᾽ ȣ̓δὲν ἂν ἦν γεγονὸς* 372. 20. *ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον*, ſi nauis naufragio eliſa fuerit 927. 7. *οἵπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν* 1258. 5.

ἀνήκοος ignarus, imperitus hiſtoriarum, memoriarum omnium 441. 15.

ἀνήνυτα πράγματα ἔξομεν inexplicabilia negotia 208. vlt.

ἀνὴρ vir fortis, ſtrenuus, egregius. *ἐζήλȣν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγȣ̃ντο* 426. 6. *εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα θετταλία, καὶ ἕνα ἀρκαδία ταὐτὰ φρονȣ̃ντα ἔσχον ἐμοὶ.* 327. 3. *ἀνὴρ γίγνεσθαι* ad virilem aetatem adultus decla-

declarari, praecedebat; ſequebatur εἰς τοὺς δημότας ἐγγράφεσθαι 313. 13. collata cum p. 314. 3. ἀνδρῶν ἀγὼν in ludis.

ἀνθεῖν] σφόδρα ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21. 2. ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος 1404. 21.

ἀνθίςασθαι] ἂν τὸ παρ᾽ ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιςῇ 450. 15. δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειςήκει Φιλίππῳ 127. 5. κἂν ἐν τῷ καθ᾽ ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιςῇ 1479. 15.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον, cum curaſſem, vt Apaturius ſolenniter conceptis verbis coram magiſtratu profiteretur, ſe nauem ſuam mihi vendidiſſe 894. 26.

ἄνθος] ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317. 23. τὶς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις 527. 13. ἀνθρώπινος βίος commoda, ciuilis, probabilis, honeſto viro digna vita 771. 13. κατ᾽ ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλις᾽ ἂν κατορθοίη 1465. 26. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιςα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι, vtens ſecunda fortuna ſobrie, modeſte, humaniter 1477. 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾷν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ᾽ ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum exiſtimare, nullos eſſe caſus, quibus humana natura non pateat 506. 15. πολλὰ γάρ ἐςι τἀνθρώπινα multa enim humanae vitae accidunt mirabilia et inopinata 998. 20.

ἀνθρωπίνως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. exſpectare in vtramque partem ob ſuppoſitum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis ſtabile nihil ſit, facile contingere poſſit. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι 1122. 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ᾽ ἀνθρωπίνως

πίνως δῶτε concedatis 1485. 4. ἀνθρ. ἐπικουφίζειν τὰ ἀτυχήματα 643. 11.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι 307. 23.

ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι 1246. 13.

ἀνθυπόμνυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. aduerſarii noſtram abſentiae excuſationem iureiurando confirmatam, alio contrario iureiurando opponendo debilitatum ibant 1174. 8. οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum iuratus negabat veram eſſe illam valetudinis excuſationem 1136. 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι 536. 21. ad imitationem, vel aemulationem alterius, qui ſe choregum obtulerit, aut ad aegre ei faciendum, contra ſemet quoque offerre.

ἀνιᾶν] ἀνιῶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς 1182. 4.

ἀνίατος] ἂν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798. 23.

ἀνιάτως] εἰ δ᾽ ἄρ᾽ ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως 332. 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) aſcendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν ἄρειον πάγον 707. 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψὲ 1252. 8. nam qui ex vrbe in Piraeeum irent, hi deſcendere dicebantur, et rurſus qui illinc in vrbem redirent, aſcendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι.) ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575. 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι 1290. 22.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι, iubere exſurgere, vel efficere, vt aut aſſurgat, aut ſtet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [ſurgentes ad diſcedendum e congreſſu] ὁμολογεῖν.

λογεῖν. citat Harpocr. p. 283. cfin. ex or. pro Corona.) hinc a) ſignificatio deuaſtandi, deſolandi, cum incolae oppidi e ſedibus priſtinis exſurgere alioque migrare iubentur. *χώραν πολλὴν περιείδετε ἀναςαθεῖσαν* 367. 20. b) auocare a coepto, inſtituto, vitae genere quodam, et ad aliud conuertere. *ἀνέςησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας* 270. 14. *ἀνιςὰς ἀπὸ τȣ̃ καθαρμȣ̃* 313. 18. c) donarium, ſtatuam collocare in baſi, templo, dedicare. *ἀνδριάντα χρυσȣ̃ν ἀνέςησεν εἰς δελφȣ̀ς* 164. 21. d) reſtaurare, rurſus erigere collapſa, diruta moenia. *ἀνέςησε τὰ τείχη* 477. 23. *ἀνίςασθαι* ſurgere. a) ad dicendum, et, quod conſequitur, verba facere. *ἡγȣ̃μαι καὶ πρῶτος ἀναςὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν* 40. 8. *ἀναςὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω* 359. 5. (*ἀπόκριναί μοι δεῦρο ἀναςὰς* citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14. 11.) *χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρȣ̃ντα ἀνεςηκέναι, ὥσπερ ῥάδιον τὸ καθ' ὑμῶν* 1453. 22. b) de iudicibus ad calculum in vrnam in tabula ſtantem iniiciendum exſurgentibus e ſubſelliis ſuis. *ἀλλ' ἀναςάντες καταψηφίσασθέ μȣ* 228. 18. c) e lecto a morbo 1266. 3. *ὡς γὰρ ἀνέςη τάχιςα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας* 1364. 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752. 17.

ἀνόητος] *ὅσαι δ' ἀνόητοι*, quotquot autem ſunt flagitioſae, libidinoſae. nam opponuntur *ταῖς σωφρονȣ́σαις* 1383. 12. *ȣ̓κ ἀνόητον ἐμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιȣ̃τον ὄντα ἀγαπῷ* 1403. 7. *ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιȣ̃ντες* 54. 14. *ὅςις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγȣ̃μαι καὶ ἀπαίδευτον* 311. 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν ſtulti probrum mereri et aufferre 16. 24. *πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται* 195. 3. *τῶν ἄλλων ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε*

κακίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris ſententiae p. 12. 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] *ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον* 170. 5. *ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον* 764. 22. *λέλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ βίος συγκέχυται* 777. 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et diſſolutis. *ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων* 1046. vlt. *ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων.* detrahere ſigna oſtiis oecorum, vel horreorum 1048. 13. *ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμματεῖον* (ſcil. *τὸ ληξιαρχικὸν*) 1091. 21.

ἀνοιγνύναι] *νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμωτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ* 765. 1.

ἀνομολογεῖν] *πάντας ἀνωμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει* 254. 10. *μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι* 315. 14. *ἀνωμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τούτων εὐγένεια* 1389. vlt.

ἀνόνητος, qui vſum fructum ex aliqua re nullum percipit. *ὥστ' ἀνόνητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν* 442. 26. 275. 5. *ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται* 121. 16.

ἀνόσιος] *ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου* 390. 9.

ἀνουθέτητος ὤν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ 1477. 14.

ἀνοχή] *τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι* 282. 21. 283. 5. *ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι* 232. 20.

ἀνταγοράζειν numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. *ἐπὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι* 930. 22. *ἐπειδὰν ἀπόδωνται ἐν τῷ πόντῳ ἃ ἦγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι* 930. vlt.

ἀνταγωνίζεσθαι] *οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι* 1078. 11.

ἀνταγωνιστής aemulus, qui cum alio certat, contendit, ei ſe opponit, eum impedit. *τούτου δὲ* (ſcil. *τοῦ*

ἄρχειν)

ἄρχειν) ἀνταγωνιςὰς μόνους ὑπειληφὼς ὑμᾶς 70. 6. 134. 19.

ἀνταίρειν repugnare. οὐ λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (ſcil. τὰ ὅπλα) 25. 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ᾽ ἀντᾶραι (ſcil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα 66. 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ᾽ ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς ἕλληνας εὔνοιαν 68. 6. ἀντιπάλους ἀντὶ θηβαίων λακεδαιμονίους 203. 12. οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους 410. 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν recuſaui voluntatem erga vos meam prodere, eiusque loco aliud quicquam accipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναςείαν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν 1468. 19. τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἀνταλλ. 163. 15.

ἀντανειρεῖν alia aliis compenſare. *mit einander aufheben.* ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα 304. 19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους in numerum, vel ordinem redigere alios aliis reſpondentes, vt vni diuiti plures pauperes illius vnius opibus aequiparabiles 182. 22.

ἀνταποκτείνειν 633. vlt.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προϋπάρχοντες 471. 2.

ἀντεγγράφειν loco expuncti e tabulis aerarii alium inſcribere 792. 3.

ἀντεγκαλεῖν 1012. 17.

ἀντειπεῖν] τούτων οὐδεὶς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ ςόμα 405. 25. τούτου μὲν χάριν *hierüber* οὐδ᾽ ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. citat Hermogenes p. 354. 11.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆκται δ᾽ ἀντὶ τούτων 121. 6.

ἀντεισφέρειν νόμον alius legis loco, quae impugnata et reprobata ſit, aliam ſubrogare 486. 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινι puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτȣ͂ 744. 13. et 20.

ἀντεμβιβάζειν 50. 23. loco aliorum alios in naues coniicere.

ἀντεπιγράφειν deletis prioribus inſcriptionibus alias nouas ſubiicere 615. vlt.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων p. 572. ſic dat pro ſimplici p. 386. 23.

ἀντευποιεῖν] τȣ̀ς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε 476. 21. 494. 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γὰρ ἀντέχῃ ſuſtineant impetum τὰ τῶν ὀλυνθίων 16. 16. εἱς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει valet id quidem ad vnum ſolummodo ſceleris conatum, et quaſi periculum, et ad breue tempus 21. 1. b) ἀντέχεσθαι mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἐλευθερίας 290. 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχȣσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονȣ͂ντα ἀντέχεσθαι 1396. vlt.

ἀντὶ] quaſi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων tanquam mancipia aere redemta 212. 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι 9. 1. omittitur, vt in illis τῆς καθ' ἡμέραν ῥαθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχȣσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τȣ́τοις προέμενοι 172. 9. ſic etiam μισθȣ͂ πράττειν τι 242. 23.

ἀντιβαίνειν] τȣ̀ς ἀντιβ. πειρωμένȣς τοῖς ἡρακλέȣς ἐγγόνοις 290. 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τȣ́των ἀντιβλέψεσθε 799. 22. v. ſub ἥλιος.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ 835. 2. ἀντιβολȣ͂ντος τȣ́του καὶ λιπαροῦντος 580. 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in ſe intentaſſet, aliam opponere, litem in ipſum retorquere. ἀντεγράψατο φαίνιππός ἐμε μὴ δικαίως τὴν ȣ̓σίαν

σίαν ἀποφαίνειν 1044. 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα 1115. 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις curauimus ab actuario publico praetenſiones noſtras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis ſcribi. vt ſi quis ἐν τῇ γραφῇ falſi dicti teſtimonii fuiſſet inſimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret ſe vera fuiſſe teſtatum 1175. 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione ſuper hereditate ab ipſo in nos retorta affirmabat ſe Otrynenſem eſſe 1092. 10.

ἀντιγραφεὺς tabularius, contrarotulator. ὧν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quae contribuentium quisque in codicem ipſe ſuis manibus eſſet inſcripturus 615. 14. 755. 14. et 21.

ἀντίγραφος] adiectiuum. τούτων δ᾽ ἁπάντων ϛήλας ἀντιγράφους ἐποιήσασθ᾽ ὑμεῖς τε κἀκεῖνος. monumenta dedicaſtis ſaxis inſculpta eiusdem exempli inter ſe literis iisdem conuenientia, vt alterum ex altero exſcriptum videatur 468. 9. εἶναι δ᾽ ἃς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων 1104. 23. conſentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exſcriptas. ἀντίγραφον ſubſtantiuum] ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πω ἐποιήσατο 1137. 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν exemplum literarum exſcribere. *eine Abſchrift von einer Urkunde nehmen* 1034. 20. cauſſidici, vel, vt hodie appellantur, aduocati exempla actorum in cauſa quaque, quam agitaſſent in foro, ſecum ſeruabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις 784. 24.

ἀντιδιδόναι alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, ſeu permutationis bonorum, offerre 496. 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν conditionem trierarchatus ſecum permutandi mihi offerentes 539. pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων 840. vlt.

ἀντιδικεῖν repugnare, obloqui. *ἀντιδικήσοντα ἥκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα* 1030. pen. 1032. 4.

ἀντίδικος] *μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβȣλον ποιήσασθαι* 226. 4. teſtes ab aduerſariis differunt, et qui 1025. 22. ſqq. *σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότȣ καλείσθω, ἐμὸς δ' ἀντίδικος* 1127. 6. *ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι*, qui cauſam aduerſariorum agebat 1327. 24.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt 840. 27. *τὰς ἀντιδόσεις ποιȣ͂σιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαςον ἔτος* 1040. 4. *τȣ́τοις ἀντιδόσεις ποιȣ́μεθα* horum (trierarchorum) in gratiam inſtituimus facultatum permutationes 50. 20. *καταςὰς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως* 565. 8. v. or. totam aduerſus Phaenippum, vbi multa de hoc more facultates inter ſe permutandi diſputantur. p. 1038. ſqq.

ἀντικαταλλάττεσθαι] *τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι* 273. 23.

ἀντικρȣ́ειν] *ἀντέκρȣσέ τι, καὶ γέγονεν οἷον ȣ̓κ ἔδει.* accidit aliquid aduerſi 294. 20.

ἄντικρυς] *ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τȣ́τȣ τȣ͂ ὀνόματος γέγραπται* expreſſis, diſertis verbis, hoc de vocabulo praeciſe 381. 3. *ἄντικρυς παρὰ τῷ καλλίππῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον.* palam, aperte, aut directa, breuiſſima via, ſine ambagibus 1242. 22. et 25.

ἀντιλαγχάνειν] ſi tu actionem, qua te alius perſequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. *τὴν δίαιταν ἀντιλαχὼν ȣ̓κ ὤμοσεν* aduerſus ſententiam ab arbitro in ſe dictam cum inſtituiſſet actionem, vt in ſententiam irritam atque illegitimam, auſus tamen non eſt id facere, quod in omni litis conteſtatione fieri ſolet, vt nempe iureiurando confirmaret, iſtam actionem optimo iure et certiſſima cum conſcientia veri a ſe inſtitui 592. 12. *τὴν μὴ ȣ͂σαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ* licebat ipſi exceptionem ſententiae contra ius et fas dictae, eoque irritae et pro nulla haben-

habendae opponere 543. 14. 1006. 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ infirmet hoc iudicium exceptione contumaciae, aut vadimonii deſerti 889. 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι 976. 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι exiſtimare aliquid ad ſe pertinere, eoque id ſtrenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον ἐῤῥωμένως ſedulo res veſtrae vobis agendae ſunt 13. 14. 200. pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων 15. 5. τῆς ἐλευθερίας 214. 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου nemine rem hanc agente, curante 1450. 4.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλωλε 1234. 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν 1476. 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων 818. 12.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018. 8.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας ſeparate a maſſa hereditatis aequales aliis partibus inde iam ante auulſis 946. pen.

ἀντιοχίδαι 1399. 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322. 9.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τοῦτο ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥαθυμεῖτε 139. 5.

ἀντιπαρεξάγειν] hoſtilem exercitum ſi tuis copiis e regione oppoſitis quoquo eat comiteris et inſequaris, et e conſpectu non dimittas 239. 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα, eum, qui tibi incommodet, rurſus vexare 555. 22.

ἀντιποιεῖσθαι ſibi arrogare, ad ſe trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες 145. 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν 192. 16.

ἀντι-

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι 1420. 17. ἀντιπράττοντος τούτου 886. 2.

ἀντιπροκαλεῖσθαι ſponſioni ab alio delatae aliam contrariam opponere 979. 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι, ſi tu ei, a quo in iudicium vocatus fueris, ipſe rurſus inuicem diem dicas. aut ſi eandem actionem in te retorqueat aduerſarius, quam tu in eum intorſeris 1153. 3.

ἀντίῤῥοπος συμμαχία. ſocietas belli aduerſa, clades acceptas compenſare, amiſſaque reparare valens 12. 6.

ἀντιτάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36. 6. μήτε ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152. 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας 155. 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι 180. 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται 507. pen.

ἀντιτιθέναι alicuius argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo 1093. 22.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου cum reus ipſe hanc ſibi poenam potius ſtatueret, loco poenae a iudicibus dictatae 743. 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσι reuehent Athenas τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique diuenditarum, alias in Ponto coëmtas, et in nauem impoſitas et illinc exportatas 926. 11. 931. 1. 933. 16.

ἀντιχειροτονεῖν rogationem aliquam ſuffragio ſuo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν 1346. 25.

ἀντιχορηγεῖν. ſi tu, ſiue vt par et collega, ſiue vt aemulus et aduerſarius, in tua tribu choregum agas, alio in ſua item agente 534. 25.

ἀντιχόρηγος 533. 14.

ἀντο-

ἀντομνύναι] *ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν ὐδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητέντων αὐτῇ ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικὸς* 1051. 10. iurare ſimpliciter, aut, muliere iurante ſe cognatione proximam eſſe, contra iurare, ipſos adhuc eſſe propiores.

ἀντωνεῖσθαι contra liceri, praeripere emtori mercem emendam, ſeu plus offerendo, ſeu emtionem feſtinando. *ὁ γὰρ ἀντωνέμενος καὶ ταχὺ τὲς παρ᾽ ἡμῶν ἀπελαυνομένες προσδεξόμενος* 307. 5.

ἀνύειν] *ὡς ὐδὲν ἤνυε τέτοις* cum nihil hoc pacto efficeret 548. 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασι 1389. 7. *τὴν φιλοτιμίαν τἀνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι* 23. 10.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας 1404. 22. forma, cuius cauſae ſunt extra ſuſpicionem.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογῦντες εἶναι 218. 14. *ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα* 1268. 27. *ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν* 1410. 2.

ἄνω] *κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω* 22. 22. *συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω* 52. 2. *ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα.* ſumma imis vertit 120. 19. 424. 27. 680. 16. *τῶν λόγων, ὓς ὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε* 263. 19. *πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆστο* in ſubſelliis 285. 2. *ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐῤῥύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ* 433. 25. *ἄνω καὶ κάτω τὲς νόμες καὶ πάνθ᾽, ὅσα βέλεται, στρέφει* 543. vlt. *ἄνω καὶ κάτω* (ſcil. *πολεῖται*) ſusque deque ferri, et per totam epiſtolam regnare 680. 13. *τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ᾽ οἴεσθε εἶναι* 792. 20. et 26. *τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίες ὑπειλήφαμεν.* honoribus, qui diis ſuperis habentur 1400. 3. *ἡ ἄνω Φρυγία* 671. 19.

ἄνωθεν ἄρχεσθαι rem a primo principio repetere narrantem 539. 22. *ἄνωθεν διδάξω* rem a principio repe-

repetendo 566. 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος 1082. 7. et 13. πονηρὸς ἔτος ἄνωθεν ἐκ τῦ ἀνακείϋ, a vetuſto inde, a prima aetate 1125. 24.

ἀνώμοτὸς εἰρήνη iureiurando non ſancita 404. pen. ἀνώμοτος ἀπηνέχθη 542. 14.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106. 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων 150. pen.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρ' ἀξίαν ἀφορμὴ τῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν 18. 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, μὴ τῆς τῦ λέγοντος 171. 13. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246. 1. ἐπιτιμᾶν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν 249. pen. diſputatio, de ratione dignitatem et merita cuiusque aeſtimandi, alia, qua ciuitas, alia, qua priuatus quisque vtitur 474. ſeqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπϋ φύσεως ἔχειν 1404. 20. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν 1477. 20.

ἀξιέπαινος] εἰ τῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξιέπαινον 1405. 25.

ἀξιόπιςος ἂν εἰκότως φαίνοιτο merito videatur is, qui minis ſuis fidem factis ipſis adſtruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipſis minas approbet 10. 4. τῶν εἰληφότων παρ' ὑμῖν ἀξιοπιςότερον δοκεῖν εἶναι 413. 15.

ἄξιος dignus, conueniens, honeſtus, aequiparabilis. magnifaciendus. vilis pretii. ὐ γὰρ ἄξιον εἶναι haud enim decere, vel expedire 82. 9. ἄξιον λέγειν honeſtum, aut fas dictu 102. 21. τὺς μὲν ὐκ ἔςι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίϋς εἶναι 169. 3. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐςὶ. cum regis opibus aequiparanda 169. 4. ὔτ' ἂν ἄξια τῦ πολέμϋ τὰ χρήματα nullo modo ſufficiunt hae pecuniae neceſſitatibus belli gerendi 185. 25. τὰ

25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔςαι σκοπῶμεν, μὴ τὸς ἐπὶ τῦ βήματος λόγυς. operam demus, non vt orationes noſtrae maieſtati rerum a maioribus geſtarum reſpondeant, ſed vt facinora noſtra 189. 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, ὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν ὐδ' ἐγγὺς 229. 12. μετὰ προσχήματος ἀξίυ τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288. 1. ὡς ὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεςησάμην 292. 26. προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν 296. 24. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποςάντα λέγειν 327. 26. πολλῶν ἀξίυς θανάτων λόγυς ἐδημηγόρει 345. 24. λόγον εἶπον, ὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι 384. 17. ἄξιον αἰσχύνης τῆς γενησομένης. quod tanti ſit, vt ideo turpitudo inde exſtitura facile ſuſcipiatur 463. 7. ἐλάττω κεκτημένοι τῦ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν minus habentes in bonis, quam vt poſſint eas facultatas habere videri, quas qui poſſident tenentur trierarchias obire 465. 22. ταῦθ' ὡς ὐκ ἄξια non magni facienda, ſed contemnenda 300. vlt. ταῦτα ὐκ ἔςιν ἄξια ὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντοιν προσόδυ, ἀλλ' ὐδὲ εἴκοσι μνῶν 956. 23. iſtaec, non dicant duum talentum reditum, ſed ne viginti quidem minarum valent. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν (ſcil. ἐγκαλεῖν) ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων. cauſſantes, quae ipſi his credidiſſent, eoque repoſcenda habeant, multo pluris eſſe, quam id aeris, quod nos crediſſemus iisdem 970. 4.

ἀξιῦν τῆς προσηκύσης ἀτιμίας 283. 25. ἀξιῦνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παρῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas eſt ius ſuum exſequendi, ita ius ei tribuitur aequum 199. 7. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοιν ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τῦ πατρὸς 834. 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τύτυς. citat Hermog. p 340. e Leptinea. ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16.

ἀξιό-

ἀξιόχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36. 5. ἐγγυητὴς ἀξ. 101. 27. ἀξιόχρεως μάρτυρας παρέχεσθαι 1026. 19. οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεῴ εἰσι δίκην διδόναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, (quibus tuendis vos praeſidetis) διαφθαρέντων 1427. 1.

ἀξίωμα ἁπάντων — περιείλετο 246 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβὼν adeptus honorem, eoque perſona publica indutus, vt remp. repraeſentaret 277. 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298. 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει 1384. 9.

ἀξίως] ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178. 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει 629. 21.

ἀοίκητον τὸν Ἀ. παῖδα πεποίηκας domus, h. e. patrimonti, ſeu foci proprii exſortem 1123. 2.

ἀόκνως λέγων καὶ πράττων 1175. 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται 50. 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50. 18.

aoriſtus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν 1241. 11.

ἀπαγγελία renuntiatio legati de ſucceſſu legationis ſuae, quid effecerit, minusue effecerit 342. 20.

ἀπαγγέλλειν renunciare, referre, recitare. ἀπήγγελλον (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (ſcil. ἑαυτοῖς) 285. 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους 344. 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας Hermogenes citat p. 256. cfinem.

ἀπάγειν abducere, vt victimam ab ara, vt furem, latronem, caedis reum, ſacrilegum ad iudices, theſmothetas, XI viros, aut in ſeruitutem; item iudices, vel auditores a cauſa praeſente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ victimam, quam pro filio ſeu ſuo, ſeu adoptato pater fratoribus inferebat 1054. 6. οὐκ ἠθέλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὔτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ

βωμοῦ 1078. 21. ἀπάγειν δήπου προσῆκε ad ſupplicium rapere 431. 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id eſt ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.) 601. 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας 630. 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον 647. 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληφὼς 1125. vlt. ἀπαχθῇ ἡλωκὼς τῆς τῶν γονέων κακώσεως 733. 9. ἀπάγειν τοῖς ἕνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἕνδεκα 736. 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 416. 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261. 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit 1005. 8.

ἀπαγορεύειν interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης οὑτοσὶ τοῖς λογισταῖς — ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον 406. 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν 1022. 26. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν 1156. 14. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374. 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαῤῥήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376. 17.

ἀπαγωγὴ actio aduerſus furem aliumue facinoroſum, quo flagrante in delicto deprehenſus ad iudices rerum capitalium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἕνδεκα εἶναι 735. vlt. ἁλόντι ὧν ἀπαγωγαί εἰσιν eorum criminum conuicto et condemnato, ob quae per leges licet ἀπάγειν 736. 3. λωποδυτῶν ἀπαγωγὴ 1256. 8. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. eos licere perſequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγὴν 1325. 9.

ἀπαθὴς] ἀπαθεῖς νόσων τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχὰς 1399. 19.

ἀπαίδευτος] ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 11.

ἀπαιδία ſors eius, cui aut liberi nulli vnquam fuerunt, aut, qui fuerunt, deceſſerunt, orbitas 1365. 2.

ἀπαίρειν proficiſci, in iter ſe dare, diſcedere. *ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις* 137. 21. *οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκεσαν οἱ τȣ̃ Φιλίππȣ* 387. vlt. *ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπήραμεν* 392. 14. *ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς* (a Sicilia) *δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλȣ̃ν* 883. 20.

ἄπαις] *ἄπαιδος ἐκείνȣ τελευτήσαντος ἀῤῥένων παίδων* 1028. 3.

ἀπαιτεῖν repetere, repoſcere, depoſcere. *παρασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι* 15. 18. *τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τȣ̃ συμβȣ́λȣ τάξιν* (partes, prouinciam) *ἀπαιτεῖ* 292. 14. *τῆς ςρατηγίας, ἧς με τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ* 308. 23.

ἀπαίτησις] *τῶν τοιȣ́των δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιȣ̃νται πάντες, ἢ δικάζονται.* nemo non in eiusmodi cauſis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, priuatim adit, res repetit, et ius aequum ſibi reddi flagitat 901. 1.

ἀπαλείφειν expungere, vt nomina aerariorum e tabulis publicis, aut de formula teſtimonii nonnulla, quae infitieris. *ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύειν ἔδει, ἃ νῦν ȣ̓ φησὶ μεμαρτυρηκέναι* 1115. 5. *τί ȣ̃ν ȣ̓ τότε ἀπηλείφȣ.* cur itaque non tunc ſtatim iuſſiſti expungi? 1128. 8. *ἀπαλείφειν τȣ̀ς ἐγγεγραμμένȣς ἀπὸ τȣ̃ ὀφλήματος, καθ᾽ ὅ, τι ἂν ἐκτίσῃ.* 1338. 8. *Sie ſollen ihm den Abtrag abſchreiben.* b) abradere, derodere, decerpere. *ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν*, de pignoribus apud ſe depoſitis 1243. 16.

ἀπαλλαγὴ] *ἡμῖν τὴν ταχίςην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ* 332. vlt. *ὅσα μοι καὶ τȣ́τῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης* 893. 13. *ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένοιτο παρ᾽ ὑμῖν κυρία* 944. 11. *τȣ̃ πρὸς*

ἡμᾶς

ἡμᾶς πολέμȣ πέρας, ȣδ᾽ ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν auertere, amoliri. placare, ſatisfacere. diſcedere. liberare. κινδύνων 163. pen. αἰσχύνην ὑπάρχȣσαν 420. 26. ἐκ τȣ̃ θορυβεῖν ȣ̓κ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu reiicitis concionantem, non ideo liberamini taedio concionum ad vos habendarum. vel nihil eo minus ad vos habentur conciones 1462. 15. amoliri aliquem a ſe, placare, vt taceat, vel timorem incutere, vt ſibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, vt aequum et rectum ne teneat 711. 25. 712. 3. vbi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare ſatisfaciendo. vt cum debitor creditori ſatisfacit aes debitum reluendo. μόλις τȣ̀ς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε 914. 4. 1189. 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὰν τȣ̀ς ξένȣς ἀπαλλάξω 1249. pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accuſatore, qui reum abſoluit, ſibi ab eo ſatisfactum profitetur, crimina et poſtulationes remittit, ſibi in poſterum eum negat vllo modo fore obnoxium. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remiſit praetenſiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni ſecum nexu et communione rerum abſoluit) 952. 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τȣ́των πρὸς πανταίνετον τȣτονὶ 966. 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna diſcedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι, *ſie ſind ſchlimmer davon gekommen, als wir* 246. 7. ἀλλὰ τȣ́των καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε 1488. 15. in paſſiuo. liberari, abſolui. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων 11. 16. ἵν᾽ εὐπορίαν τινὰ ἕκαςος αὑτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχȣ́σης πενίας 186. pen. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237. 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τȣ̃ συμ-

βολαίου 916. 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη mercede placatus cauſae perſecutionem omittebat 1331. 1. b) diſcedere. ἐὰν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν 197. 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τούτων πνεύματα 1396. 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπήλλαγμαι me cum illo in gratiam rediſſe, litem ei remiſiſſe, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declaraſſe 578. 14. ἅπαντές εἰσιν ἀπηλλαγμένοι omnes erunt inſontes declarati, et a culpa liberi 605. 16.

ἀπαλλοτριοῦν] τὶς ὁ κωλύσας τὸν ἑλλήσποντον ἀπαλλοτριωθῆναι. a ſocietate noſtra auelli in parteſque hominum nobis inimicorum traduci 255. 3.

ἀπαλοᾶν triturare, frumentum triturando ab ariſtis liberare. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος. *ausgedroſchen* 1040. 22.

ἀπαναισχυντεῖν impudens fieri, impudentiam induere 850. 17.

ἀπαντᾶν occurrere, ſui copiam facere, in conſpectum et ſenſum venire, exſiſtere, occurrere quocunque animo, ſed inprimis infeſto, argumentis, excuſationibus alterius refutandis; conuenire ad condictum, deuenire, deſcendere, receptum habere ad argumenta, excuſationes, magiſtratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. *Kommt einem in die Hände.* cernitur, quam damnoſa et pernicioſa ſit 133. 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, alienis litibus, ad ſe nil pertinentibus, ſeſe ingerit, et in forum venit 580. 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἑτέρωθί που λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειεν αὐτῷ hic ei ſe obiiceret, ſeu accuſandi, ſeu contra eum teſtandi, ſeu calculum infeſtum ferendi ergo 995. 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτην (ſcil. τὴν ὁδὸν) ἀπηντηκὼς ἐμοὶ, nunquam auſus hac via mihi occurre-
re, h.

re, h. e. me aggredi, et apertas mecum ſimultates exercere 230. 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας 269. 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit ſeſe viamque claudit) ἐφ' ἑκάϛην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ ὀυκ ἐῶν βαδίζειν 712. 13. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα deſcendite, confugite ad has exceptiones. obmouete ei haec argumenta 760. 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσεσι 1395. 5. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷν 411. 25. πρὸς ἕκαϛον ἀπαντᾷν, ὅταν οὗτος λέγῃ 522. 22. ἀπ. ἐπὶ τὴν δίαιταν conuenire ad condictum apud arbitrum 544. 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε 1011. 15. et ſimpliciter ἀπαντᾷν. ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν 1013. 6. ἐπὶ τὴν συγκειμένην ἡμέραν 898. 6. οὐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν 1042. 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα 896. 27. copiam ſui non fecit iuriſiurandi dicendi ergo. ἐπαγγείλας τῷ Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾷν 1046. 6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων ad hunc autem locum deueniebant, hoc argumentum afferebant 563. 23. ἀπαντᾷν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας recurrere, receptum habere ad Th. 599. 27. ὥϛε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι. vt vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos — 958. 16.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι 989. 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει valet id quidem ad vnicum modo ſceleris conatum et effectum, non autem ad plures 21. 1. τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27.

ἀπαραίτητος δίκη 772. 25.

ἀπαράσκευος 745. 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι 1017. 17. 1065. 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἤδη ἀγωνίζεσθαι 1173. 21. ἀπαρασκευότερος 1453. 2.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέναι 1392. 15.

ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τοὔνομα. non recuſo nomen hoc 575. 27.

ἀπαρτᾷν diſiungere. ἀπηρτημένον καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις 43. 22. ἀπαρτᾷν τὸν λόγον τῆς γραφῆς actionem a capitibus accuſationis ſeiungere, in defenſione a cauſa aliena exſequi 244. 27.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς δελφοὺς Alexander Macedoniae rex 164. 21.

ἀπάτη] ὁ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστὸς 151. 23. ὅταν δ᾽ ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας πολέμου 365. 5. ἀπάτην ἑτέρων (deceptionem paſſiuam, h. e. quod alii paſſi ſint ſe decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης, id non praeſcribere vobis, neque poteſtatem eripere ex animi veſtri ſententia ſciſcendi 653. 13. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456. 21.

ἀπατούρια] ἐγγράφει (ſcil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς ἀπατουρίοις 995. 27.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους 532. vlt.

ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμενος 561. 7.

ἀπειλὴ] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17.

ἀπεῖναι domo abeſſe τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ 1174. 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ 32. 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41. 25.

ἀπειπεῖν vetare, interdicere, ſequente μὴ cum infinitiuo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν 278. 24. 681. vlt. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ᾽ αὐτῷ, μήτ᾽ ἄλλῳ μηδενὶ, μήθ᾽ ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων 717. 4. ἀπει-

4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι 898. 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τὲς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. ἀπειπὼν τέτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι 1041. 4. b) renunciare alicui iuri, e. c. hereditati. *ſich wovon losſagen.* renuntiare iuri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui ſit proximus in ſanguine, in matrimonium ducendi 1133. 7. c) deficere viribus, animoue, non amplius poſſe. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων 30. antep. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτῦ χρήματ᾽ εἰσφέροντι. id eſt ἐν τῷ τὰ ἑαυτῦ εἰσφέρειν 735. 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν deliquerint animis ſub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει 1264. pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησόμεθα τοῖς ἀκροαταῖς, εἰ περὶ τέτε μάτην τερθρευσώμεθα 1405. 26. ἀπορρηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τῦ ἀπαγορευθέν. Iulius Pollux, II. 128.

ἀπείργειν] ἐκ τῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ᾽ ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείρξετε τῦ φιλοτιμεῖσθαι 458. 26.

ἀπειρία imperitia rerum ciuilium atque forenſium, infantia dicendi, infacundia. ὃ γὰρ δι᾽ ἀπειρίαν γε ὃ φήσεις ἔχειν, ὅ, τι εἴποις 378. 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων 986. 16. φοβῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ὃ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι 1028. 15.

ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι 617. 7.

ἄπειρος] ὀχ ὅτως ἄπειροι ἐσμὲν τῦ ζημιῦσθαι 907. 12. λυπῶν ἄπειροι 1399. 19.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τῦτον ἀπήλασεν ἡ βυλὴ 272. 11. ταχὺ τὲς παρ᾽ ἡμῶν ἀπελαυνομένες προσδεξόμενος 307. 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τῦ συνεδρίε 1373. 12. ὀκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν 1416. 5.

ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δέλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γένωνται. infinitae, aeternae 632. 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια — τὶ ἀπειργάσατο 301. 16.

ἀπέρχεσθαι abire, diſcedere, decedere, vt, ſeu abſolutus, ſeu condemnatus, e iudicio, deſiſtere. ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται in viuis manet legis auctor, et ſaluus atque ſoſpes abit 744. 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται non inulto hoc a vobis auffert, ſed damno ſuo luit 773. 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκὼς abiit e iudicio, diſceſſit ex hac cauſa cum contumelia periurii commiſſi 1348. 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de cauſa, miſſam eam facere, ab ea deſiſtere 970. 2. ἀπεληλυθὼς reuerſus εἰς τὸν πατρῷον οἶκον 1090. 20. ἐπὶ τὸ ἀρνεῖσθαι ἀπῆλθεν, er hat ſich aufs Lügen gelegt. deſcendit, aut perfugium habuit ad mendacium 902. 5. τὸ ἀπελθεῖν me Athenis diſceſſiſſe, ſolum vertiſſe, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσειεν 1471. 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν e concione 283. 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 131. 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν 268. 26.

ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου 788. 25.

ἀπεύχεσθαι votis auerruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid auertere. cum et ſine μή. ἐξηπατηκότα δὲ ἤδη — ἀπεύχοισθ' ἄν, ἂν σωφρονῆτε, ἰδεῖν 71. 17. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102. 16. τιμαί, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι 489. 15. τὶ μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα 505. 7. 718. 16. ἐφ' ἃ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ 779. 19.

ἀπέχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν 184. pen. πάμπληθες ἀπέσχεν 347. 8. ἐπειδὰν γάρ

γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσονπερ πρὶν δόξαι 1437. 23.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν 503. 2. οὐ ῥᾷον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα 614. 8. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν 807. 24.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι 32. 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι ἣν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ 1428. 20. οὔτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε 58. 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι 127. 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε 176. 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν 237. 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθὼν 896. 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν 1447. 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451. 16.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν 34. 11.
ἀπεχθῶς ἔχειν τινὶ 61. 25.

ἀπιέναι] ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιὼν 246. 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῄειτε (e concione) βεβουλευμένοι 306. 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς ὀλυμπίας ἀπῄει 331. 4. ἀπιόντος μηνὸς (idem quod λήγοντος) 238. 4.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (ſcil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ) quo vobis eſt lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur 21. 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145. 10. τότε δή, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241. 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς 242. pen. ἕνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων κύριον ποιεῖν. eorum, quibus diffiditur 831. 3.

ἀπιςία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον 71. 23. *τὴν πρὸς τὰς βαρβάρας καὶ τὰς τυράννας ἀπιςίαν ἐκ ἦν πρίασθαι* 121. 4. (niſi potius ibi *ἐκπρίασθαι* leg. eſt.) *ταῦτ᾽ ἀπιςίαν, ταῦτ᾽ ὀργὴν ἔχει* 142. 27. *ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιςίαν* 291. 11.

ἄπιςος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo actiuum, modo paſſiuum. *ὅλως ἄπιςον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς* 10. 20. *τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιςα μὲν ἦν δήπυ φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ᾽ ὥσπερ ἦν, ἐςὶ καὶ νῦν* 15. 16. *καὶ μὰ δί᾽ ὀδὲν ἄπιςον ἴσως*, et profecto non videtur hoc fide carere 15. vlt. *τὴν προαίρεσιν αὐτῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιςος* (diffidens) *ἦν πρὸς Φίλιππον* 349. 15.

ἁπλαῖ (ſcil. *βλαῦται*) genus ſoccorum, aut calceorum, quibus vſi videntur fuiſſe homines auſteritatem in moribus laconicam et modeſtiam affectantes. *ἁπλᾶς ὑποδέδενται* 1267. 23.

ἀπληςία] *δι᾽ ἀπληςίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρπῦνται* 614. 7. 754. 12. *τῆς σῆς ἀπληςίας καὶ τῦ σῦ τρόπυ τὶς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι* 958. 7.

ἄπληςος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτῦ ἐςιν 1204. 4.

ἄπλυς ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃςῶν γίγνεται piratae reddunt mare inuium, haud patens nauigationibus 307. 18.

ἁπλῦς ſimplex, ſincerus. *ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ* haec eſt, *ἢ ὡς ὀ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει* 404. 22. *ὀδὲν ἦν ἁπλῦν ὀδ᾽ ὑγιὲς τύτων* 969. 27. *τὸ ἁπλῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας* 1089. vlt. *ἁπλῦν τι διελογίσαντο* vnum hoc ſpectarunt, quod cernere mirificae non eſt ſollertiae 1091. 3. *τὶ ἦν ἁπλύςερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον* 1106. 14.

ἁπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἐμαυτὸν ſine vlla tergiuerſatione, aut detrectatione periculi cuiusquam 288. 12. *ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε* ſine dolo malo, pura mente 328. 3. *πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι* 325. 17. *ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς* praeciſe, rotundis, diſertis verbis ſine vlla exceptione, *εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν* 343. 9. *τοῖς ἁπλῶς* ſimpliciter, haud affectate, *ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι* 1122. 17. *εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης.* ſine verſutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem conſtanter ſeruat modum 784. 2.

ἀπνευστὶ συνείρει τούτους (*τοὺς λόγους* puta) 328. 12.

ἀπὸ cum vſurpatur ad indicandum a) aliquid *ab* aliqua re profectum eſſe, *ex* aliqua re exſtitiſſe, aut illinc peti debere. *ἀπ᾽ αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν* iudicium de rebus e natura rerum ipſa repetere 25. vlt. *οὐκ ἀπ᾽ ἴσης* (ſcil. *αἰτίας*, vel *προφάσεως*, vel *ἀφορμῆς*) *ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν.* id eſt, *ἀφορμωμένην.* non idem nobis eſſe, atque aliis, conſiliorum principium atque fundamentum 179. 21. *τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν.* vbi *ἀπὸ* videri poſſit redundare 580. 1. *ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν*, id eſt, *ἀπὸ τῶν τῆς π. χρημάτων* 1341. 27. *πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι* diteſcentes e furtis in aerarium publicum 739. 21. *ἀφ᾽ ἑαυτοῦ* vltro, ſponte ſua 141. 11. *ἀπὸ τύχης* fortuito, impulſu affectuue fortunae 1193. 12. *τρόπαιον ἀπ᾽ αὐτῶν εἱστήκει.* tropaeum ab ipſis ſtabat. h. e. erigebatur ex armis conſtructum iis, quae victores victis detraxiſſent 444. 6. b) *pro*, aequipollentiam ſignificat, vel valorem rei, quae comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re aequipollente. *στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα* 256. 24. *ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα.* pro facultatibus, rite aeſtima-

ſtimatis. vt cuique dena ſunt talenta in bonis, ita ſingulas naues cum dignitate trierarchi tuebitur 262. 3. *ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων ϛρατιώτης* pro eadem mercede miles 38. 9. *ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βȣ́λωνται* 687. 25. *ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένȣς τȣ̀ς πλȣσίȣς* pro minuto impendio 260. 11. *ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος* 1349. 21. c) *per*, cum adminiculum, vel inſtrumentum rei efficiendae deſignat. *ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμεῖ.* per opes, quas ſociis veſtris eripit 49. 22. *ἀπὸ τῆς ἀσθενȣ̃ς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων* 776. 17. d) *cum*, idem quod *μετά*. *ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθȣς εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε* 773. 3. e) *procul*, idem quod *πόῤῥω*. *ἔϛαι δὲ ταῦτα ȣ̓κ ἀπὸ τȣ̃ πράγματος.* non aliena a cauſa 701. 23. f) in deductione ſummae minoris a maiore. *τροφὴν ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιϛέον* alimenta noſtra, h. e. aes in victum noſtrum datum deducendum, deminuendum eſt ab illis 77. minis. 824. 24. *ἀπὸ τȣ̃ ὀφλήματος ἀπαλείφειν* 1338. 10. *ἀπὸ* redundare videtur. *ἡ ἀπὸ τȣ́των ἑτοιμότης* illorum ſtudium me promerendi, ab illis ad me proficiſcens 1268. 7.

ἀποβαίνειν] *ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει* 1377. 7. deſcendebat, inuadebat. b) euenire, exitum ſortiri. *τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι* 1402. 24. *τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖϛα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιϛα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον* 1412. 10. c) *τȣ̃ ἀποβαίνειν μόνοις τοῖς πολίταις ἐξȣσίαν ȣ̃σαν* 1408. 12. videtur genus aliquod exercitationis eſſe palaeſtricae, cum quis de curru concitato deſilit armatus, et rurſus in eum, cum rapidus fertur, inſilit.

ἀπο-

ἀποβάλλειν] *ἵνα τὴν ὑπάρχȣσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν* 919. 4.

ἀποβλέπειν intueri, reſpicere, conſtruitur alias cum *εἰς*, alias cum *πρὸς*. *ἀποβλ. εἰς τὰ πράγματα* 26. 17. *εἰς τὰ πράγματα καὶ τȣ̀ς λόγȣς ἀποβλ.* 28. 2. *εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα* 298. 5. *εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος* 350. 1. *ȣ̓κ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς ȣ̓σίας τȣ́των, ȣ̓δ᾽ εἰς τὰς ὑποσχέσεις* 515. 1. *πρὸς τȣ̀ς πλησίον* 120. 8. *πρὸς ἀλλήλȣς ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος ȣ̓ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα* 182. 9. *ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν* 1269. 1. *μὴ πρὸς τȣ̀ς ἐμȣ̀ς λόγȣς, μηδὲ πρὸς τȣ̀ς ὑπὸ τȣ́τȣ ῥηθησομένȣς* 1329. 17. b) ſuſpicere, venerari, magni facere. *ἀπέβλεπον, ἐζήλȣν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγȣ̃ντο* 426. 6.

ἀπογίνεσθαι] *δέκα μῆνας ἀπογενομένȣ τἀνθρώπου*, vbi decem menſes domo abfuit, aut procul a veſtris finibus ſe continuit 98. 23. b) mori, viuis excedere. *τȣ̀ς ἀπογινομένȣς ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῆται* 1069. 10. niſi leg. ibi ſit *τȣ̀ς ἀποκτεινομ.*

ἀπογινώσκειν de aliquo deſperare, bonam ſpem de aliquo conceptam abiicere. conſtruitur cum genitiuo et accuſat. *εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκατε* 52. 16. *εἰ νῦν ἀπεγίνωσκε Θηβαίȣς* 69, pen. ſi nunc ex animo ſuo amandaſſet Thebanos, quod opem eorum deſperaret. *ὥστε πανταχῆ τὰ παρ᾽ ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι* 358. 13. *ȣ̓ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, ȣ̓δὲ ἑτέρωσε βλέπων, ȣ̓δαμοῖ μετέστην* 1471. 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. *τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν* 193. 5. c) abſoluere lite, culpa, poena, inſontem pronunciare, non reum modo, ſed cauſam quoque. quatenus opponitur vocabulo *καταγινώσκειν*. *θῶμεν τȣ̀ς μὲν καταγνόντας αὐτȣ̃ — τȣ̀ς δ᾽ ἀπογνόντας —* 539. 3. *εἰ μὲν ἀπογνώσεσθε — ἐὰν δὲ καταγνῶτε* 604. 26. conſtruitur cum genitiuo et accuſat. *ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μȣ* (ſubaudi *τὴν δίκην.*) pronunciauit hanc cauſam ad

me

me nil pertinere, h. e. me abſoluit 1020. 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. ſi reos huius cauſae abſoluatis. (ſed vid. articulum proximum d) 605. 16. οὐκ ἀπέγνω (ſubaudi αὐτὸν) τῆς δίκης reum a cauſa abſoluere, ſecundum eum litem dare haud ſuſtinuit 913. 22. et 25. 920. 15. d) repudiare, reiicere cauſam, vt illegitimam, et improbam, aut a foro ſuo alienam 913. 25. 920. 10. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν 1327. 8.

ἀπογράφειν, et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι indicem aut conſcribere, aut a ſe conſcriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, aerarii potiſſimum, referendum, eorum bonorum, quae quis ab alio, ſeu ſuo priuato, ſeu publico nomine petit, vt aut ſibi, aut aerario debita, ſiue e mulcta a iudicibus ipſi irrogata, neque diluta, ſiue titulo peculatus. ἀφεὶς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ᾽ ἀπογράφειν 609. pen. et 752. 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτὸν illa ſe habere atque tenere declarabat teſtimonio, quo erga Therippidem, (qui id poſtulauerat, et quo is illud teſtimonium penes ſe ſeruaret) fatebatur iſta bona penes ſe eſſe, idque teſtimonium curabat a ſcriba publico ad acta referri 817. pen. et in actiuo αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους 818. 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα 828. 15. videtur hoc diſcrimen intereſſe, vt in actiuo cum quis dicitur ἀπογράψαι, ſignificetur ipſe ſua manu ſcripſiſſe, cum in medio, ſignificetur, id eum fieri curaſſe per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε in rationes geſtae a ſe tutelae mei meorumque bonorum retulit nomen meum, vt ſibi debentis 832. 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum ſcriba publicus indicem bonorum eius confeciſſet (*inuentiret*) atque

atque in tabulas retuliſſet, eoque facto illa bona confiſcata, et ad ſectionem proſcripta fuiſſent 1015. 9. ἀπεγραψάμην πρὸς τὸς ϛρατηγὸς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum poſſeſſione Phaenippus me per ludibrium excluſum it. 1043. pen. τὸτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a ſe mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominauit, quaſi magnum et ſummi faciendum bonum ſic mihi tradidiſſet 1046. 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a ſe mihi traditorum non commemorauit dotem matris, vt adhuc a ſe matri debitam, pro qua pars bonorum ei eſſet oppignerata 1047. 11. οἷς ὅτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα 1048. 5. ἀπογράφεται τὸτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα in diamartyria, ſeu proteſtatione ſua exceptoria, apud Archontem exhibita filium ſuum appellauit, ſeu annotari a ſcriba curauit filium ſuum pro filio Archiadis 1093. 1. ὅδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς ὅδένα neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, vt eius, contra quem ſe profiteretur in iure acturum 1147. 19. 1148. 17. et 28. *er legte keine Denuntiation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte.* ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο mandabat numularius commentarienſi, vt ad nomen debitoris et ſummam creditam adſcriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam 1193 3. τὰ τρία μέρη, bonorum ſcil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφίημι 1247. 1. τὰ τέτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν 1255. 12. b) ἀπογράφεσθαι in paſſiuo, expungi e tabulis, vt fit debito diluto. τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν ὅκ ἀπογέγραπται, duo quidem nomina di luit, vnum autem vt e tabulis expungeretur, non dum

dum operam dedit 791. 24. c) proſcribere ad haſtam. ἐγγεγραμμένȣ δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, vt aerarius, tabulis aerarii inſcriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχȣσα ȣ̓σία ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι. futurum erat, vt ſubſtantia Apollodori proſcriberetur, fiſco adiudicata, ſectione diſtrahenda. d) denunciare, nomen alicuius, vt rei, deferre apud magiſtratum, incuſare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιȣ̃ντα τȣ̃το ὁ βȣλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα 1068. 11.

ἀπογραφὴ index quicunque, praeſertim a) tabularium publicanorum in portubus, vbi merces inuectae et euectae, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quae quisque vectigalia perſoluiſſet, perſcriptum erat. τȣ̃το ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοιτις 467. 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφὴν indicem mercium, de quibus ſiue ſubeuntibus portum, ſiue exeuntibus, quinquageſima depenſa eſt 909. 10. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισαῖς 917. 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνὶ, hunc indicem bonorum, vel ſupellectilis, domeſtici, et mundi muliebris, quem vxor mea ex hereditate paterna, et quae ſoror eius, quae vxor Spudiae eſt, item accepit 1036. 24. ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι indicare magiſtratui, eſſe, qui bona teneant habeantque pro ſuis, quae ſint reip. eorumque indicem exhibere, iſtoque titulo in reos agere in iure 1246. 3. ſaepius in illa oratione et haec dictio et v. ἀπογράφειν iſto ſenſu occurrit vſurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τȣ̀ς ςρατηγȣ̀ς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν exhibui Strategis laterculum bonorum, quorum vſura et poſſeſſione legitima Phaenippus me arceret 1043. pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τȣ̃ ἀργυρίȣ πρὸς τȣ̀ς ἐπιμελητάς. (ſcil. τȣ̃ ἐμπορίȣ) licere ſic praeter fas creditum, in foro curatorum mercatus attici et φαίνειν, hoc eſt denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pit-

in pittacio ea de re conſcripto et curatoribus exhibito ſpecificare. quantum ſit illud aes, et quae merces vetitae (contrebande Waren) eo emtae 941. 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται diluit, perſoluit nomen contractum 791. 24.

ἀποδεικνύειν deputare, aſſignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον ſeſe ferre, profiteri, offerre, ingerere ſocium 191. 17. τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς profeſſis et declaratis hoſtibus. 328. 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος 182. 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν aſſignarunt, deputarunt 707. pen. ᾧ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδέδεικτο cui rex inimicus exſtiterat, factus erat, ſeſe geſſerat, vel profeſſus erat 687. 11. referre in rationibus, e. c. geſtae tutelae. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (ſcil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν tametſi per primum biennium officinae huic curator praefuit, nihil tamen quaeſtus ex ea redacti in rationibus retulit. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου tota eius ſubſtantia indicata et particulatim recenſita 1255. 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. cum Gratiae diis ſint conſecratae, h. e. cum lege et ritu ſancitum ſit, vt deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur 1481. 12.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. conuenit perſonae meae, aut iure meo hoc mihi ſumo, vt demonſtrem 245. 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326. 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν declarationem, οὐ πονηρίας προτίθετε τοῖς λέγουσι 772. 8. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467. 14.

ἀποδέκτης ſuſceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque ſuſcipit in fiſcum inferendas. Einnehmer. Acciſeinnehmer, Steuereinnehmer 750. 24. 762. 2.

ἀποδέχεσθαι probare, admittere cum aſſenſu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquieſcere. conſtruitur cum accuſatiuo, interdum quoque cum genitiuo, ſed ſic, vt accuſatiuus tectus ſubaudiatur. *ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαςον ἔχητ' εὐνοίας, ὅτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν* 318. 11. *πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξησθε.* citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) *ἀπεδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιςα.* laudaſtis, grata et accepta habuiſtis, quanto poteſt maximo ſtudio. 519. 8. *εἰ γὰρ τέτε ταῦτ' ἀποδέξεσθε* 599. 10. *μὴ ὂν ἀποδέχεσθε τέτε φενακίζοντος ὑμᾶς* 1292. 9. *δικαίως ἂν ὅδοτιῦν ἀποδέχοισθε τέτε, ὡς ὑγιές τι λέγοντος* 1181. pen. *πῶς ἀποδέξασθαί τι προσήκει τέτων λεγόντων;* 832. 15. *ἀποδεχομένες ὑμᾶς ὁρῶσι τὰς τέτων προφάσεις* 1335. 10. *παιδείαν ἀπεδέχε* 1490. 11. b) recuperare, recipere. *ἣ νῦν οἴεταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι.* quae mater mea nunc ſperat futurum, vt domi me recipiat, e iudicio ſic reuerſum, vt plenum ius meum a vobis adeptus ſim 842. 13.

ἀποδημεῖν] *ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε* profectus eſt illuc 988. 14. *δημοσίᾳ ἀποδημῦντος ἐμῦ, τριηραρχῦντος ὑμῖν*, me domo abſente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in claſſe veſtra eſſem 1102. 10. *ἀποδημῦντος τέτε παρὰ βασιλεῖ.* illo in peregrino ſolo in caſtris regis Perſarum agente 1192. 21. *ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ*, non domi, ſed peregre agens, negotiationis neſcio cuius ergo 1236. 23.

ἀποδιαιτᾶν dicitur arbiter aliquem ſententia ſua abſoluens, et opponitur *τῷ καταδιαιτᾶν.* conſtruitur cum genitiuo et datiuo. *πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιῃτήκει, ἀποδεδιῃτημένην ἀποφέρειν.* (niſi potius ibi *ἀποφαίνειν* leg. eſt.) declarare, ſententiam, quae in Midiam pronunciata eſſet, ſecundum eam fuiſſe pronuntiatam 542. 6. 545. 26. *ἀποδιαιτήσωμεν*

αὐτῷ

αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium ſecundum ſe daremus 544. 24. *ἀπεδιήτησέ με ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι.* abſoluit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me inſimulabant 1013. 14. *ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν ἑσπέρας ἤδη οὔσης* 1190. 8. *τὰ ἀποδιαιτηθέντα μου λύσας* reſciſſis iis, quae pro me pronunciata fuerant 1021. 12.

ἀποδιδόναι ei, cuius eſſet, et vnde ſumſiſſes, reſtituere. *οὐδέν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον.* non reddit aes mutuum a me ſibi creditum 911. 10. b) tribuere, largiri ſimpliciter etiam id, quod minus debeas, vt accipiens id pro ſorte ſua ſibi conueniente habeat, teneat. *ἂν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἡ φύσις ὄψιν ἀποδῷ* 1383. 27. c) exhibere, attribuere, perſoluere debitum, praeſtare id, quod et cui dandum, praeſtandum erat. *μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες* 206. 15. *εὔνοιαν ἴσην ἀποδιδόναι* 226. 10. *πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι* priusquam iusiurandum dixiſſet, quod dicendum ſibi eſſet neceſſario 234. 5. *τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γραφή* 267. 6. *τοὺς ὅρκους ἀποδοίη αὐτοῖς.* deferret iurandi conditionem 443. 15. *τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἑορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι.* vt qui antea poſſediſſent ea rurſus tenerent per dies feſtos ſaltim, ipſis attribuiſtis, adiudicaſtis 518. 17. *τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν.* reſeruaui vobis et nunc vobis huius iuris exercendi, h. e. poenae exſequendae, copiam feci, vt par erat, quippe quod ius veſtrum eſſet atque vobis deberetur 527. 8. *παρὰ τοῦ* (a quonam?) *προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα* iniuriarum mihi oblatarum poenas dependi 539. 7. *τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἃς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ* 909. 19. *ἀποδιδόναι τὴν τιμὴν* rei pretium perſoluere 1030. 23. *ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμο-*

 λογούμε-

λογέμενα ἀπέδωκεν. effecit, vt, quae repugnare viderentur, inter ſe amice conſpirent, quo id, quod oportet, exſiſteret 1405. 20. d) aſſignare, deputare, delegare, mandare, adiudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27. 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, ὅτω καὶ περὶ τῦ συνταχθῆναι 167. 6. et 8. τὲς ἐχθρὰ ποιῦντας ἐν ἐχθρῦ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος permiſit, aut, ius debitum reddidit 638. 6. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τὲς ςεφάνες αὐτοῖς 1330. 21. In medio vendere. ὅχ ὡς ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις 344. 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τἀληθῆ 349. 24. ὑμῖν δ' ἃ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ὅτοι λογίζεσθε 369. vlt. ὁ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν 689. 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι mercede ſe pati corrumpi ad tacendum, et ſupprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus eſſet 784. 16. collato verſu 13. ὅκ ἀποδόσθαι τὰ πατρῷα ὧν ἐκομίζοντο χρημάτων 986. 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιςήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11. ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα 1323. 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μικρῦ λήμματος 1332. 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere, *verpachten* 475. 5.

ἀποδιδράσκειν] μὴ — ἀπὸ τέτων ἀποδράναι. refugere 91. 3. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα 130. 5. ὅκ ἀπέδρα ταύτην τὴν ςρατείαν 567. pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquiſitionem in veritatem rei deuitare 1024. 14. ἀποδιδράσκεσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς 1248. 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτὲς δῆσαι 1478. 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδεδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχῦσιν 779. 4. qui, quamuis ſorte ducti ad magiſtratum

tum gerendum deſtinati fuiſſent, tamen ſcrutinii ſeueritatem haud ſuſtinentes, reprobati fuiſſent. *τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε.* magiſtratui gerendo, ad quem ſors eum delegauerat, inhabilem declaraſtis 790. 18. *ζηλȣ͂ν μὲν τȣ̀ς πλείςȣς φίλȣς καὶ βεβαιοτάτȣς ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τȣ̀ς* [ſcil. *ἔχοντας πλείςȣς καὶ βεβαιοτάτȣς*] *ἐραςὰς* 1402. 20.

ἀπόδρασις ςρατείας 568. 8.

ἀποδύρεσθαι] *τῶν γεγεννημένων τὰ πλεῖςα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥάων γενήσομαι* 1118. pen. *ἀποδυρόμενοι δι' ὧν μάλιςα ἐλπίζȣσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς* 1255. 18. *ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα* 1278. 16. *ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε* 1400. pen.

ἀπόθετος] *τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεὰν* ſolis reſeruatum, vt proprium et peculiare donum 1376. pen.

ἀποθνήσκειν] *ȣ̓δ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ ȣ̓δὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε* 99. 6. *εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, ȣ̓κ ἂν ἀπέθανεν* 308. 4. *καίτοι ὅςις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάῤῥησε, τί ȣ̓͂τος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐςι* 314. pen.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύακεν 1407. 14. fidentius audere, ſumere, arrogare ſibi vetita et negata.

ἀποικοδομεῖν] *ἀποικοδομȣμένην τὴν χαράδραν* canalem oppoſitis munimentis vel aggeribus occluſum 1273. 6. et 8. *ἁμαξιαίȣς λίθȣς προσκομίσας ἀποικοδομεῖ* 1277. 12.

ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα 630. pen.

ἀποινᾶν τινα ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis 629. 22. 630. 27. vbi exponitur per *χρήματα πράττεσθαι.*

ἀποκαθιςάνειν τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τȣ̀ς νόμȣς καὶ τȣ̀ς τάφȣς 256. 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν 798. 3.

ἀποκαλεῖν per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους 417. vlt. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438. pen. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ 582. 11.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 14. reſeruata erant, aut is ſibi reſeruauerat. ὅτῳ ποτὲ τῶν ἁπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum conſtet, quis is ſit, quem ſors ea maneat, vt venia opus habeat 633. 26. ἔνδον ἀποκείμενος σῖτος ſub clauſtris iacens aſſeruatum, in horreo cellaue, aut ſolario ſepoſitum 1040. 26. ἀποκεῖσθαι τούτοις προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγάς. ſupereſſe, patere ſemper, quoties iis indigeant 1263. 20.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῆ φαῦλα 687. 23. venale proclamare ſub voce praeconis. b) per praeconem alicuius e. c. nominis, aut iuris, vſurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρῦξαι 1006. 21.

ἀποκλείειν (ſcil. τὴν πρόσοδον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam eiusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450. 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν 632. 27. ἀποκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον 1098. 6. ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν 1107. 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαί τι τῶν καταλειφθέντων 1110. 15. ἀπεκεκλείσμην τῶν σιτίων comedere non poteram faucibus praecluſis 1260. 23. ἀποκλείων ἔνδον domi ſuae obſeratum tenens moechum καὶ ἀργύριον πραττόμενος 1359. 6. b) ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ — deſcendi quidem

quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, ſed hac exceptione, vt mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interuerſis perſequi 841. 5.

ἀποκληρȣ͂σθαι ſubſortitione, ſeu iterata ſortitione adiudicandum deſignari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἴτ' ἀπεκληρώθητε 778. 4.

ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν 13. 3. ἀποκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν κερσοβλέπτην. voluntate et ſtudio ferri, propendere 655. 16. ἐπὶ τȣ́τȣς ἀποκλίνει 889. 17. b) ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίȣ in latus deiectum, euerſum eſſe guttum olei a torrente 1278. 24.

ἀποκναίει ἀηδία καὶ ἀναισθησία, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et ſtoliditate coronam enecat, aut auffugere cogit 564. 12.

ἀποκνεῖν] ἀνάγκην ȣ̓͂σαν ὁρῶν ὅμως ἀποκνῶ. tamen reformido, cunctor 57. vlt. ȣ̓κ ἀπώκνησαν, ȣ̓δ' ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι 497. 3. idem quod ſimplex ὀκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀποκοιτεῖν ſecubare, h. e. per noctem a ſtatione ſua, praeſidio, abeſſe 238. 10.

ἀποκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην domum referebar ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνὸς 1259. 23.

ἀποκοπαὶ χρεῶν res nouae, tabulae nouae, veterum debitorum caſſationes 215. 25. ἀποκοπὰς χρεῶν τῶν ἰδίων ȣ̓ ψηφιȣ͂μαι 746. 24.

ἀποκόπτειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798. 23.

ἀπόκρημνα πάντα τȣ́τῳ ὁρῶ. omnia abrupta, praecipitia, inuia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem praeſidiorum, argumentorum, excuſationum, quibus alii ſuis in cauſis vtantur, ſe vertat, vndique ſeptum video, et interceptum 793. 6.

ἀποκρίνεσθαι] τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀλλήλοιν ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον 1131. 27. ἀποκρίνηται ἡμῖν ἡ βουλὴ ψηφίσματι 1149. 9.

ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. non diſſimulabo 73. 17. 168. pen. φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι 762. 19. ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυψάμενος πεποίηκε 723. 23. τὰ ὄντα facultates ἀποκρύπτεσθαι 1121. 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς 1045. 15. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μέν εἰσιν, ἀποκρυπτομένους, id eſt, ὅτι τούτους τοὺς γονέας ἀποκρύπτονται, ὧν ὄντως εἰσὶν 1314. 22.

ἀπολαμβάνειν recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare, quod tuum ſit, et tu antehac habueris. ἄν τε λάβητε accipiatis pro dono, ἄν τ' ἀπολάβητε recuperetis veſtra 78. 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἴων, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον 162. 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστ' ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα 932. 23. ἀποστάντα τῆς προικὸς καὶ οὐκ ἀπολαβόντα 1366. 11. b) acceptum ferre, vt debitum, ſiue debitor eas ipſas res a repoſcente accepit, ſiue alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην mulctam, quae condemnato irrogata fuit. 1155. 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν 1193. 21. τοὺς τόκους 968. 10. c) ſuſcipere, ab aliquo repetere, exigere. vt iuſiurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui praeſtat, ἀπολαμβάνειν, cui praeſtatur, qui exigit. τοὺς ὅρκους 59. 11. 234. 10. 678. 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀποληφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἴκαδε. 98. 24.

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας 81. 23. abuti ſuam in rem eorum abſentia, qui ſi adeſſent, repugnaturi ſint. τῶν δικαίων iura ſua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218. 5. τῆς σιωπῆς abuti ſilen-

ſilentio concionis malis ſuis conſternatae atque deie-ctae ad declamandum et afflictis inſultandum 579. 23. *ἐξουσίας* 681. 2. *τῆς ἡμετέρας εὐηθείας* 717. 2. cum accuſatiuo. *ἀπέλαυσα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας.* quaſi dixiſſet *ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ.* 1174. vlt.

ἀπολείπειν deſerere, vt vxor maritum. *ἀπολελοιπυῖαν τὴν γυναῖκα* 865. 6. et vt nautae nauem. *ἀθυμήσαντες οἱ πολλοὶ τοῦ πληρώματος ᾤχοντο τὴν ναῦν ἀπολιπόντες* 1211. 2. b) reliquum ſibi facere. *τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει;* quam omittit extremam contumeliam? *προσεφέρον, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδὲ τι οὖν ἀπέλειπον* 1257. 19. c) creare, conſciſcere. *πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα* (pone ſe relinquens) *λόγους* 1491. epiſtola VI. 5. In paſſiuo *ἀπολείπεσθαι* a) vinci. *οὐδενὸς ἀπολείπεσθε* a nemine vincimini ſapientia, ſagacitate, ſolertia recta conſilia inueniendi et euentus rerum futuros proſpiciendi 51. 24. b) non aſſequi, conſequi ſenſu quocunque, vt oculis, aut mente. *ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων* rerum veritatem haud valere perſpicere. 813. pen. *ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόῤῥω καθήμενοι.* videbantur procul ſedentes iudices non poſſe oculis conſequi in tabula exarata 1055. 19. *ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι* 1083. 2. *ἂν δ᾽ ἀπολειφθῇ* (ſin autem hoc minus conſequatur) *καὶ μὴ δύνηται διδάξαι* 1421. 25. c) carere. *τοῖς δ᾽ ἀπολειφθεῖσι μὲν* carentibus, vacuis virtute et morum honeſtate atque liberalitate, *προσποιουμένοις δὲ* 270. 2. *μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι* 312. 27. d) abeſſe. *ἐπιστολή, ἣν οὗτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν.* nobis inſciis, in conſilium non adhibitis, abſentibus, procul a nobis, clam nos 352. 12. *νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ.* quoties nos a

 Philip-

Philippo diſcederemus, ſiue interdiu, ſiue noctu cum eo congreſſi eſſemus, Aeſchines cum eo ſolus remanebat totum illum reliquum diem noctemue 396. 14. τȣ̀ς ἀπολειπομένȣς (ſcil. τῶν νεῶν) ναύτας 1231. 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιρȣ̃. oportunitatem e manibus omittere. pati aliquo acerbo tempore ſuam operam deſiderari 918. 19.

ἀπόλειψις deſertio, vt vxoris a marito diſcedentis 868. 1. item tabulae publicae a magiſtratu hac de re conſcriptae. ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη 868. 2. τὴν ἀπόλειψιν ἔτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφοντο. Denuntiabant apud magiſtratum, mulierem illam a marito diſceſſiſſe, eamque rem curabant in tabulis publicis conſignari, et poſtulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868. 17. ἀπόλειψις πλείςη γίγνεται. plurimi milites deſerunt ordines ſuos 1209. 26. ἀπόλειψις ἐμοὶ ἐγένετο πλείςη τῶν ἄλλων τριηράρχων reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri diſcedebant nautae, quam a me 1211. 14. πόσην δὲ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν 1214. 2.

ἀποληρεῖν nugari, blaterare. εἰ μὲν αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ διήμαρτε 398. 20.

ἄπολις] ἄπολιν μή πε ποιήσητε 1320. 22.

ἀπολλύειν, vel ἀπολλύναι perdere, corrumpere, peſſumdare. οἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ᾽ ἡμεῖς, τȣ̀ς προγόνȣς αὐτȣ̃ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186. 7. τȣ̀ς ἐπὶ τȣ̃ πολέμου διασωθέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε 371. 10. ȣ̓ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ᾽ εἰ καὶ δόξαν χρηςὴν 459. 25. b) prodigere, diſperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ᾽ ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιςα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες 107. 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (ſcil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες gula et ventre mergentes 613. 20. c) amittere, iacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅ, τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν 1046.

1046. 23. In paſſiuo ἀπόλλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται 118. 17. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι 174. 16. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους 212. 22. ἡ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει 262. 19. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27.

ἀπόλλων προστατήριος 531. 8. ἀγυιεὺς 531. 9. ἀποτρόπαιος 531. 26. τὸν ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά. 1315. 15. Genetae appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Iouis Hercii ſacra eſſent communia 1319. 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου 227. 13. ἀπολ. τὸ ὁμολογούμενον excuſare, purgare id, quod in controuerſiam non venit, cuius inſimulatus reus non fuit 370. 21. τὶς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407. pen. ἀπολ. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο 1052. 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id eſt κἂν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι 226. 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365. 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ haec eſt, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει 404. 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε eadem argumenta, quibus criminationes eius euertam. 979. 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι — ſui purgandi cauſa hoc afferet 1201. 25.

ἀπολογίζεσθαι recenſere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων 347. 15. Etiam p. 734. 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσ.

γήσ. Eſt hoc verbum, pro *agere*, *referre*, de legatis in decreto Cretenſium apud Chishull Ant. Aſiat. p. 109.

ἀπολύειν] abſoluere, abluere, detergere. *ἐκ ἀπολύει τῦτο τὴν αἰσχύνην* 471. 10. *ἀπολύει τῆς αἰτίας* 1191. 7. *ἀπολύειν τὲς ἐπὶ τῶν πραγμάτων* in iudicio capitis abſoluere principes rerum gerendarum 1439. 26. *ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν* 895. 15. et 26. In medio, ſe purgare, defendere, culpam a ſe deflectere. *ὑμεῖς δὲ ἐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε* 99. 3. *τὰς τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι* 191. 11. et 1438. 1. *ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα* 226. 26. *πρὸς τὲς νεωτέρες τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι* ſe purgare ad iuniores actis iis, ſuper quibus contenditur 242. 13. *ταῦτα ἐ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην, ἀλλ' ὥςε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τέτες τῶν ψήφων* 593. pen. 899. 24.

ἀπολυτρεῖν e cuſtodia dimittere pro dato redemtionis pretio. *ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα* 159. 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις argilla et furfuribus detergere corpori ſordes 313. 17.

ἀπόμισθος miles, cui aut ſtipendium non ſoluitur, cum deberetur, aut qui exauctoratus eſt, imperatore caret ſtipendia praebente. *ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων ἥττηται ὁ ςρατηγὸς* 53. 16. *ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ τιμοθέε* 671. 1. a Timotheo abſoluitur a militia mercenaria.

ἀπομισθεῖν] mercede oblata, ſponſa ad aliquam operam praeſtandam conducere. *ἀπομισθωσάτω ὁ δήμαρχος ἀνελεῖν* vicomagiſter mercede conducito aliquem, qui iacentem humo tollat 1069. 20.

ἀπομνημονεύειν] *ἀρχὴν* praefationem orationis *ἤρξατο, ἣν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ ἔτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν* 345. 10. *ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε* 1479. 9.

ἀπο-

ἀπομνύναι iureiurando inſitiari, *ὡς οὐκ εἴρηκε ταῦτα* 553. 23. *ἂν ἀπομόσῃς* iureiurando confirmaueris vera eſſe *τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς* per caput filiae 860. 2.

ἀπονέμειν] *τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται* 297. 20. *εἰ δ' ἄρα ἔδει γενέσθαι, καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμε* 1447. 26.

ἀπονοεῖν] *πῶς τούτων ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι γένοιντ' ἂν* 363. 7. *οὐδεὶς οὕτω τολμηρός ἐστιν, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος* 1063. 7.

ἀπόνοια] *τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγεῖται, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια. μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἡ τούτου πολιτεία* 779. pen.

ἀπόπειρα ἐγένετο, εἰ περιοψόμεθα 219. 3.

ἀποπέμπειν mittere cui mittendum quid eſt, id quod ei debetur. *ἀποπέμπειν* (ſubaudi *μερίδας ἱερεῖου καὶ δῶρα μετὰ τῶν πευσομένων*) *περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς* 1072. 19. de iudicibus partes diſceptantes e foro ſuo dimittentibus inter ſe reconciliatas. *ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστὰς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι* 1167. pen. *εἰς τὰ παναθήναια φήσας* Philippus *ἀποπέμψειν* remiſſurum captiuos 394. 3. de marito vxorem a conſortio ſecum ablegante, repudiante. *ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα* 1362. 25. *ἀποπέμψω τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῆς οἰκίας* 1372. pen. *ἀπεπεμψάμεθα* (ſi bene habet, neque potius *ἐπεμεμψ.* leg. eſt) *αὐτοὺς τὸ πρῶτον* initio quidem eos contemſimus, non exiſtimantes, eorum quicquam ad nos pertinere 1257. 20.

ἀπόπεμψις repudiatio, relegatio, vt vxoris e domo atque conuictu mariti. *τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου* 1365. 12.

ἀποπε-

ἀποπεφασμένως diſertis, planis, expreſſis verbis vel aperte, palam, in publico, vt alii malunt reddere 1367. 27.

ἀποπηδᾶν reſilire, id eſt, celeriter auffugere, e conſpectu ſe proripere. κἂν ἀναγκασθῇ τῳ συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως 411. 14.

ἀποπλεῖν proficiſci in naue, abire. ἀποπλεῖν ἔϛιν ἐκ τȣ̃ λιμένος τȣ́τȣ, ὅποι τις ἂν ἐθέλῃ 932. 17. referri, repetere domum in naue, vel cum claſſe 568. 14.

ἀπόπληκτος vecors, demens. ȣ̓χ ȣ̓́τως εἰμὶ ἄφρων, ȣ̓δ' ἀπόπληκτος 561. 10. μὴ γὰρ οἴεσθέ με ȣ̓́τως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον 912. 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι 403. 17. διαμαρτὼν τȣ̃ λέμβȣ διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔϛαι καινότερον neſcio, neque poſſum comminiſci, quid tandem poſſitis agere, aut inſtituere nouum, nondum auſum, ſi aperte bellum mecum geratis, qui iſtaec in pace audeatis 160. 2. ἀπορȣ́μενοι ὑποδέξασθαι αὐτȣ̀ς. non habens, qui eos exciperet 1190. pen. ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων καὶ ἠπορȣ̃ντο τῆς σωτηρίας 1380. 4. εἰ δ' ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι ſi vero rationem non inuenis me vexandi 581. 11. ȣ̓κ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλὰ non deſunt quidem, quae dicam, multa 657. 13. καίτοι καὶ τȣ̃το ȣ̓κ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι 759. 16. πολλὰ τοίνυν ἀπορηθεὶς περὶ τȣ́των, καὶ καθ' ἕκαϛον ἐξελεγχόμενος 830. 2. ἀλλ' ἑώρα σε ὡς ἠπορȣ̃ 1203. 16.

ἀπορία defectus, inopia, ſeu numorum, ſeu conſilii. ἀπορία δικαίων λόγων 407. 18. εἰς ὅσην ἀπορίαν κατέϛη 1185. 2. ἀπορία πολλὴ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ 1191. 8. in plurali crebro vſurpat Demoſthenes. πλεῖϛον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν 386. 15. 1123. 25. 1311. 27.

ἄποροs] *οἱ ἄποροι* pauperes, egeni. *πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆs τύχηs γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖs ἀπόροιs φθονοῦμεν* 141. 22. *τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰs τοὺs ἀπόρουs τῶν ἑλλήνων* 174. 13. *ἀνταναπληροῦν πρὸs τοὺs εὐπορωτάτουs ἀεὶ τοὺs ἀπορωτάτουs* 182. 23. *τοὺs ἀπόρουs τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι* 260. vlt. *ἐκ τῶν ἀπόρων εἰs τοὺs εὐπόρουs μετήνεγκα ταs τριηραρχίαs* 262. 24. b) *τὰ ἄπορα* (ſcil. *ὀφλήματα*) nomina lenta, quae redigere ſit arduum 1209. 7.

ἀποῤῥαθυμεῖν prae ſegnitie et mollitie et leuitate animi defugere aliquid 108. 21.

ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν ϛεφάνων 615. 10. 755. 15.

ἀποῤῥηθὲν] v. ſupra ſub *ἀπειπεῖν*.

ἀπόῤῥησιs interdictum, prohibitio. *παρὰ τὴν ἀπόῤῥησιν*. contra expreſſam obnuntiationem 902. 25.

ἀπόῤῥητοs.] *ἀπόῤῥητα* ſunt aut ea, quae dici, verbis enunciari nefas, impium ſit, infanda, aut arcana, ſecreta, quae aut nemo ſciat, aut pauci, et quae propalari haud expediat. *ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων*, tam eorum, quae in vulgus exire nil impedit, quam quae celanda ſunt 10. 10. *τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον* arcanum illud omnium ore iactatum. (v. ſcripta in indice hiſtorico, ſub v. Charidemus, imperator Athen.) 19. 27. *ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλουs*, infanda, foeda dictu et auditu 268. 22. *πλύνονταs αὐτοὺs τὰ ἀπόῤῥητα* convicia mutuo ingerentes turpiſſima quaeque 1335. 5. *ταs ἀποῤῥήτουs αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γοναs* 563. 1. *τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν* 579. 3. *ἀπὸ τῆs ἀσθενοῦs ταυτησὶ κιγκλίδοs κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων* 776. 17. *τὰ ἀπόῤῥητα τούτων ἐπιτιμήσεωs ἄξια εὑρήκατε* 1467. 15. *ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆs πολιτείαs* arcana ſtatus, latus nudum reip. aperit 805. pen.

ἀποῤ-

ἀποῤῥίπτειν] ἐκ ἀπεῤῥιμμένοι, abiecti, contemti 242. 3. ὅταν ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηςὰ δ' ἀποῤῥίπτηται 792. 25.

ἀποσαλεύειν ad ancoram ſtare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213. 24.

ἀποσκεδαννύναι] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322. 9.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπάσας 845. 18.

ἀποςάσιον] ἀποςασίου ὄφλειν, ſcil. δίκην, cauſa cadere deſerti patroni. ἀποςασίου ὄφλουσαν ἀπέδοσθε vendidiſtis 790. 2. Liberti priſtinis heris honorem debitum ſi minus exhibuiſſent, licebat actionem ἀποςασίου in eos inſtituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiſcebantur libertatem 940. 15. in cauſis ἀποςασίου et ἀπροςασίου iudicabat Polemarchus. ibid.

ἀπόςασις τῶν κτημάτων cum quis ipſe alteri de bonis ſuis cedit 386. 12.

ἀποςατεῖν] ἆρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ σόλωνος ἀποςατεῖς 488. 25.

ἀποςέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποςείλω. expediero, in mare demiſero 1154. 16. et 21. ὅταν ἀποςέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου e portu ſoluerint 915. 11. γνώμην ἀποςέλλειν remittere ad aliquem cum legatis eius reſponſum ad ipſius interrogata 81. 17. τοὺς ἀποςόλους ἅπαντας ἀπέςαλα 252. 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποςέλλειν 256. 14.

ἀποςερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποςερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐςὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142. 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεςέρησαν ἑαυτοὺς 172. 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεςέρησαν 207. 9. πάντων ἀποςερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιςα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227. 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποςερῆσαι γλίχεται 297. 4. ἐάν τις ἑκὼν παρ' ἑκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποςερήσῃ, defraudet, reddere recuſet 528. 16. ἀποςερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it 1185. 10.

ἀποϛέρησις] *ἐπ᾽ ἀποϛερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας* 735. 5.

ἀποϛολεὺς. collegium magiſtratus Athenis appellabatur *οἱ ἀποϛολεῖς*, quibus mandatum erat, vt claſſes nauales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuiſſet, inſtructae e portu ſoluerent. *ὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποϛολέων ἐδέθη* 262. 18. *προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὺς ἀποϛολέας* 1146. vlt.

ἀπόϛολος claſſis maritima. *τὸν ἀπόϛολον ἀφήκατε.* claſſem emiſſam, aut emittendam diſſoluiſtis, dimiſiſtis 30. 5. *εἰς ἃ* [Dionyſia et Panathenaea] *τοσαῦτα χρήματ᾽ ἀναλίσκετε, ὅσα ὐδ᾽ εἰς ἕνα τῶν ἀποϛόλων* 50. 8. *τὺς ἀποϛόλυς πάντας ὑμῖν ὑϛερίζειν τῶν καιρῶν* 50. 10. *τῶν ἀποϛόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν* 262. 15. *διακωλύοντι τὸν ἀπόϛολον* 1152. 1. *τὸν ἀπόϛολον διὰ τάχυς ποιεῖσθαι* 1208. 7.

ἀποϛράτηγον ἐποιήσατε ab imperio militari eum reuocaſtis 669. 7.

ἀποϛρέφειν] *ὃν ὅπως ποτὲ ὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεϛράφητε* auerſati ſitis 281. 1. *ἀποϛρέφειν τὴν γλῶτταν* detorquere 406. 4. *ἀποϛρεφομένης τὼ χεῖρε* 1157. 3. *ὐχ ὅπως ἀπέϛρεψεν* dehortatus eſt, *ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἡγεμὼν γεγένηται* 1263. 25. *εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποϛρέψειαν οἱ θεοὶ* 1491. 3.

ἀποϛροφὴ] *κατέπτηχε πάντα ὐκ ἔχοντα ἀποϛροφὴν* carentia perfugio, receptaculo 42. 22. *ἐνύσης ὐδεμιᾶς ἔτι ἀποϛροφῆς* 702. 26.

ἀποσφάλλεσθαι de gubernatore, qui luctuoſa ceſpitatione lapſus, aut vento violento excuſſus de ſtatione praeceps in mare ruit 801. 14.

ἀποσχοινίζειν exterminare, excludere interpoſito ſepto. *ἀπεσχοινισμένος πᾶσι τοῖς δικαίοις* 778. 16.

ἀποσώζειν] *ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ* e mari in continentem ſeruabatur in viuis 910. 11.

ἀποτάττειν deputare, ablegare aliquo, vt milites in praeſidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς Φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι 238. 8.

ἀποτέμνειν] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα 175. 25.

ἀποτίειν] τῷ δὲ χρόνῳ ἦλθ' ἀποτισομένη 422. 12.

ἀποτιθέναι] ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι 101. 6. ἀβελτερίαν 140. 9. ἀποτιθέναι aſſeruare, *in Verwahrung haben* oder *nehmen.* 1193. 10.

ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλειόνων ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη (*gerichtlich taxirt*, ſeu potius, *verhypothecirt*) ᾖ χρημάτων 262. 4. τὴν προῖκα, ἧς φησι τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι pro cuius valore et aſſecuratione curauit ſibi villam oppignerari et in poſſeſſionem temporariam dari, vt aequiualens aliquod 865. 4. *für die Mitgabe hat er ſich laſſen das Landguth zuſchreiben, als ein Stück, das iener am Werthe gleich iſt, damit er der Wiedererſtattung der Mitgabe gewiſs ſeyn, und ſich an etwas halten könnte.* ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata aequiualentem tradit, et tantiſper poſſidere iubet, donec de pecunia ſatisfactum ſit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit 871. 19. et 26. τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἐᾷ διαρρήδην εἰς ἅ τις ἀπετίμησεν, εἶναι δίκας 1030. 4. et vlt. ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς. *ich laſſe mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die 10 Minas, die ich an ihm zu fodern hatte.* 1029. 19.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. ius eſſe pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata eſſe, quo ſecuritatem de bonis ſuis habeant, et ſatisdationem pro tutela male geſta repetere poſſint 866. 3. ἀποτίμημα καθειστήκει τῷ παιδὶ *war ihm als baar Geld angeſchlagen, und ſtatt der Bezahlung verpfändet worden* 1187. 20.

ἀποτί-

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητȣ́μενον 878. vlt.

ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὴν λειτȣργίαν 841. 7. pecuniam dependi neceſſariam illi functioni vel illi muneri edendo. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις dependere hoſtibus pro redimenda vexa 926. 18. ἀποτίσȣσιν ȣ̓δὲν ἐκ τῶν ἰδίων 1024. vlt. ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι ſolennis formula in aeſtimatione litis. quae poena corpore toleranda, aut quae mulcta aeraria luenda 523. 2.

ἀποτόμως praeciſe, praerupte, abſolute, ſine vlla exceptione, definitione, ſine diſcrimine. τῶν πραγμάτων ȣ̓́τε καλῶν, ȣ̓́τ᾽ αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων 1402. 16.

ἀποτρέπειν dehortari, abſterrere, prohibere 217. 22. poenarum ſeueritate 526. 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας 606. 8. ȣ̓κ ἀποτρέψομαι (ſcil. τȣ̃ λέγειν) haud dubitabo dicere. abſterreri me non patiar, quominus dicam 700. 11. ἦν ȣ̓κ ἔστιν ἀποτρέψαι τȣ̃ τἀληθὲς εἰπεῖν 1397. 2. ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταῦτα παθεῖν 1431. 19. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, ȣ̓κ ἀποτρέψομαι λέγειν 1434. 12.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα 12. 19.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν cum vſus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quaſſatumue fuerit 1215. 22.

ἀποτρόπαιος] ἀπόλλωνι ἀποτροπαίῳ 531. 26.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιόν ἐπαίνȣ τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχȣ̃σιν 155. 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστιν 295. 3. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. ἀπέτυχε τȣ́τȣ 1053. 20. ἂν μὴ τύχῃ ὧν ἐδεῖτο τȣ̃ πατρὸς ȣ̓κ ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχὼν cupita et ſperata haud conſecutus 1192. 8. ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας 1379. 14.

ἀποτυμπανίζειν fuſtigatione necare. τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσαι 126. 17. παραχρῆμα ὡς δεῦρο ἐπανῆλθον ἀποτετυμπανισμένους 383. 16.

ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν deſertionem noſtram ſociorum, quos in malis deſtituimus 10. 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρὸν hoſtem declarare 160. 27. Φωκεῖς ἐκσπόνδους ἀπέφηναν 395. 26. ὀμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν 1042. 2. ἀποφανῶ pro ſimplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam 1455. 27. πλέον ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων in aerarium intulit, aut a rationalibus in tabularium aerarii inſcribi curauit 480. 11. 481. 9. ἕνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε in indice acceptorum retulit. *er hat mir ſie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingeſtrichen, und mir zu berechnen hätte, angeſetzt* 819. 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quaeſtum nullum in rationibus geſtae tutelae commemorant, aut etiam repraeſentant, et oculis ſubiiciunt 821. 6. cum quo conuenit vt aequipollens ἀποδεικνύειν. contrarium eſt ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent 823. 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν 826. 13. χρέος οὐδὲν ὠφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ. νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti aeris alieni, in laterculo ſuarum facultatum 1041. 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον πατάξαντα hunc aiebam primum mihi verbera inflixiſſe 1265. 25. in medio, animi ſui ſententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ὁ σύμβουλος

πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται 291. 18. ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένȣ tanquam locum vel ſententiam communem in medium proiiciens, ad neminem ſingulariter pertinentem, ſed quam cuique liceret ſibi dictam exiſtimare, qui ſe ictum ſentiret 390. 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίαιταν εἷς ὢν, ſe, tametſi ſolus eſſet, pro arbitrio ſententiam eſſe dicturum 898. 18. et 24. ἀπεφήνατο κατ᾽ αὐτȣ̃ ἐρήμην τὴν δίαιταν 899. 9. ἤδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης, νυκτός. ſententia iam pronuntiata 1265. 20.

ἀπόφανσις] ȣ̓ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀποῤῥηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφανσιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat ſententiam pro arbitrio 899. 14. ἀπόφανσιν δȣ̃ναί μοι τῆς αὑτȣ̃ ȣ̓σίας. enumerationem, indicem ſubſtantiae ſuae 1039. 2. et 6. εἰς τὸ ϛρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφανσιν (ſcil. τῆς ἐμῆς ȣ̓σίας) 1043. 11. ἀπόφανσις ἦν τῆς δίκης dies erat peremtoria, qua ſententia decretoria pronuntiaretur 1153. 4.

ἀποφέρειν reum aliquem agere, nomen eius deferre ad praetorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκα πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν 243. 11. ἀπηνέχθη exhibebatur eius nomen iudici, vt aerario debentis 542. 13. 622. 23. 817. 13. γραφὴν κακώσεως κατ᾽ αὐτȣ̃ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα 1332. 13. magiſtratui exhibere geſtae a ſe tutelae, aut imperii magiſtratusve rationem literis conſignatam 824. 6. 1187. 25. literas ab aliquo ſibi commiſſas ei, cui inſcriptae ſunt, reddere. *einen Brief beſtellen, abgeben.* 909. 14. reſtituere mutuo ſumtum ei, cuius eſt, referre illuc, vnde ſumſiſſes, vel abſtuliſſes. παῖδα διάκονον ὑδρίαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτρίαν ᾐτημένην 1155. 6. τὰ μὲν ϛρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν ὁ Αἰσχρίων, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο ȣ̓κ ἀπήνεγκεν 1191. 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, *in Rechnung angeben.* ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμὰς 1189. 8. ἀπο-

8. ἀποφέρειν ναύτας eſt, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipſa corpora ſiſtere, repraeſentare 1208. 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα apud praetorem edere nomen arbitri, cui cauſam diſceptandam commiſiſſes 1244. 14.

ἀποφεύγειν effugere diſcrimen condemnationis, aut mortis, ſiue a morbo, ſiue a iudicum ſententia. abſolui. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα 302. 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὰν δὲ τελευτήσειεν αὐτῶν τις — 308. 1. ὡς ᾔσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξόμενος 840. 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id eſt κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐνεκάλουν ἐμοὶ, vel ἀπελύθην ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἐμοὶ ἐγκεκλημέναις 1014. 8. eadem ratio conſtructionis eſt in illo altero loco ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα 1021. 2. οὐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει 1117. 17. εἴ τι γε γραφὲν (in ius vocatum) ἀπέφυγε 652. 21.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι.] οἱ ἀποφθίμενοι vita defuncti 1072. 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προοικοδομεῖν εἰώθαμεν 1276. 10.

ἀποφυγγάνειν abſolui in iudicio 644. 25.

ἀποχειροτονεῖν latis ſuffragiis aliquem ab honore, vel imperio remouere. ἀπεχειροτονήσατε τὸν ϛρατηγὸν 676. 10. et 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας 678. 1. repudiaſtis, reprobaſtis. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονηθῶσι abrogentur 706. 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (ſcil. ἀποχειροτονηθῆναι) 1330. 17. εἰ ὁ δῆμος ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτόνησε μειδίου ſi plebs Midiam abſoluiſſet 583. 7. ἀπεχειροτονήσατε negaſtis voce publica ſuffragii veſtri — τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι pronuntiauiſtis

tiauiſtis vos illas merces, vt ab hoſtibus, rite et iure captas eſſe. *ihr habt das Schiff für gute Priſe erkläret.* ἀπεχειροτονήθη ὑφ᾽ ὑμῶν ϛρατηγὸς auctoritate veſtra ab imperio militari reuocabatur 1187. 3. 1210. 7.

ἀποχρῆναι ſatis eſſe. καὶ οὐκέτι ταῦτ᾽ ἀπόχρη 688. 14.

ἀποχρῆσθαι abuti. τοῖς δ᾽ ὀνόμασιν αὐτῶν [legum puta] ἀποχρώμενοι 215. 8.

ἀποχωρεῖν aliquo receptum habere, vt in latebram ſe abdere, praetextum aliquem, pro excuſatione ſui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται 793. 14. 972. 26. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155. 11. νυνὶ δὲ τοῦτ᾽ ἔσωσε τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. iam vero ſaluti mihi fuit cruor abſcedens, vel deiectus 1260. pen.

ἀποψηφίζεσθαι latis ſuffragiis aliquem, aut aliquid, ſeu comprobare, ſeu reprobare. 1) probare, iudicio abſoluere, inſontem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo veſtrum ſalua religione poteſt hunc abſoluere 407. 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (ſcil. τὸν ἀγῶνα) vos ream hoc certamine abſoluiſſe 1383. 18. 2) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ᾽ ἀπεψηφίζεσθε repudiaſtis oblatam conditionem, οὐ τά γε ἐκείνου αἴτια non ille profecto in culpa eſt 140. 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα ſuffragiis omnium reprobatum 271. 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιϛολὴν ὑπ᾽ ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν 396. 2. numero ciuium expellere, ciuem ſubreptitium albo expungere, tribu curiaue exterminare 1302. 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ, qui me coetu ſuo, communione ſua, expulerunt 1316. 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίων καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν ἀπεψηφισμένοι, τῶν δὲ οὔ. alios repudiarunt, alios minus 1316. 24. ἀποψηφίζονται τοῦ παιδὸς. decernunt puerum a tribu ſua arcendum 1365. 19.

ἀπραγμοσύνη ſtudium pacis, et otii a moleſtis negotiis vacui 560. 22. 1329. 13.

ἀπράγμων homo otii amans, rerum ſuarum ſatagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον 150. 8 541. 18. 960. 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνεικος 1018. 1. ἡγούμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίου εἶναι πολίτου, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας 1164. 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φαινοίμεθ' ἂν 1264. 17. φίλους μὲν νομίζοντες τοὺς διδόντας, [id eſt τοὺς φιλοδίκους καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus cauſidici vberem prouinciam habent] ἐχθροὺς δὲ τοὺς ἀπράγμονας καὶ πλουσίους 1342. 26.

ἄπρακτος. irritus, infructuoſus, inefficax, *womit nichts anzufangen, und auszurichten iſt.* ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται 121. 15. εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτοις. id eſt ὑπὸ τούτων οὐ πέπρακται. Si quid horum ab his patratum non eſt 430. 14. διὰ τοῦτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἄπρακτα per hunc ſi ſtaret, nihil eorum omnium fieret, quae fieri reip. expedit 1224. 16. εἰ ἀγανακτοῦντας (factis iraſcendo) ἦν ἄπρακτόν τι τούτων ποιῆσαι liceret, quae iam euenere, eorum quicquam infectum reddere. 1449. 7.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil diuendi poſſe 820. 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909. 23. 914. 3.

ἄπρατος aegre, parum vendibilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον *er könne den Quark, den Bettel nicht abſetzen* 910. 1.

ἀπροβέλευτος. de quo S. C. nullum factum eſt. *περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου.* de eo, quod iſta de re S. C. fieri neceſſe nil fuerit 594. 23.

ἄπροικος] *ἄπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι* 1014. 23.

ἀπροσδόκητος] *ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν* 672. 14. *ἀπροσδόκητον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν* 796. 11.

ἀπρόσκεπτος improuidus, inconſideratus. *τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν* 1232. 18.

ἀπρόσκλητος γνῶσις pronuntiatio ſententiae iudicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuiſſet ad audiendam ſui accuſationem, dicendamque pro ſe cauſam 544. 3. *ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς.* defert me ad aerarii tribunal, in eiusque tabulas nomen meum, vt debentis, inſcribi curat, propterea quod ego cauſa cecidiſſem, vbi actum fuiſſet de rebus poſtulatis coram ſiſtendis, multatusque fuiſſem 610 drachmis, tametſi actor mihi diem non dixiſſet, in ius me non vocaſſet 1251. 2. *ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος* 1251. 12.

ἀπροστάσιον] *ἀπροστασίου δίκη.* cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, ciue Athenienſe nullo vtatur patrono 940. 15.

ἀπροφάσιστος promtus ad inſeruiendum, audendumue, eoque nulla moleſtiae periculiue vtens excuſatione ad ſubterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut ſtrenui fortisque animi munus. *ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον θυμὸν* 1396. 1.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας. indicta, h. e. nulla edita cauſa belli, feciali nullo miſſo, qui res repeteret, bellumque denunciaret 1379. 17.

ἅπτεσθαι] εὐβοίας ἥπτετο. tentabat 252. 4. πράγματος 275. 2. τῶν ἀρίϛων βελευμάτων 418. 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἅψασθαι τῇ χειρὶ 572. 20. λέγει τῆς γῆς ἐχ ἁπτόμενος 646. 10. ἐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τε ἱερεἰε 1078. 21.

ἀπωθεῖν δεῖ τὸν πόλεμον ἐκεῖσε. illuc amoliri, detrudere 17. 8. a comitatu ſuo familiaque abigere. 23. 8. τὴν ὑπάρχεσαν αἰσχύνην εἰς τὲς αἰτίες ἀπώσασθαι 408. 22.

ἀπωτάτω quam remotiſſime 675. pen.

ἀπωτέρω γένει ὄντες remotiores conſanguinitatis gradu 1066. 26.

ἀρὰ dirae, quibus in concione Athenis a praecone inimici populi Ath. et in his ii deuouebantur, qui P. A. vanis promiſſionibus decepiſſent 363. 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος 404. 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν [id eſt τὴν παρὰ τῆς ἐπιορκίας ἀρὰν] οἴκαδε ἀπενέγκησθε 409. 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γένηται. dirae ſunt in eos dicendae publice, qui ſummam rerum inuadere conantur, quae dirae obſtant, quominus praeter populum alius quisquam ſibi ſummam rerum poteſtatem arroget 489. 23. Solebant dirae teſtamentis ſubſcribi, ſi quis ibi ſcripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ᾽ ἐκείνης ἀραῖς γραφείσαις ὑπὸ τε πατρὸς 960. 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι 1268. 25.

ἀργαλέος] παύει δ᾽ ἀργαλέης ἔριδος χόλον 423. 5.

ἀργεῖν] ἐκ ἔνι αὐτὸν ἀργεντα, ἐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτε τι ποιεῖν. μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς 24. 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38. 19. ἀργῆσαί φησι τὸ ἐργαϛήριον. ceſſaſſe ab opere faciundo 819. 16.

ἀργία] ἐϛὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος 1308. 19. contra deſides, negotiationem, opificium, quaeſtum honeſtum

neſtum nullum exercentes. *διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐςι* 1412. 21.

ἀργὸς] *τά τ᾽ ἔνεργα αὐτῶν* [facultatum puta] *καὶ τὰ ἀργὰ* et quae foenus referebant, et quae nullum, ſed inertia atque mortua iacebant 815. 15.

ἀργυρεῖον, ſcil. *ἔργον*, et *ἀργυρεῖα*, ſcil. *ἔργα* officinae metallicae, metalli fodinae. *ἔργων ἀργυρείων ἐκ ἐπιθυμεῖν* 100. 27. *ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα* 568. 17.

ἀργυρέος, vel *ἀργυρȢς*] *ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρȢπιεν αὐτοῖς* 384. 13.

ἀργύριον] *ὅταν δ᾽ ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσενέγκῃς, οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε τὸν λογισμὸν ἐφ᾽ ἑαυτὸ* 60. 6. *τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον* aes a ſe collectum ad redimendum caput et ius in foro ſtandi 329. 13. *οἱ δ᾽ ὁτιȢν ἂν ἀργυρίȢ ποιήσαντες*, qui pro pecunia nihil non audeant patrare 366. 18. ſubaudi *ἀντὶ*, vel *χάριν*. item, *πονηρός ἐςιν ἀργυρίȢ* (ſubaudi *ἀντὶ*, vel *ἐπὶ μισθῷ*) *συνεχῶς* 377. 23. *προσλαβὼν γ᾽ ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ* 395. 8. *ἀργύρια* (in plurali) *αὐτῶν*. minutas ſummulas pecuniae, aut quia ad multos reſpicit, a quorum vnoquoque ille ſycophanta aera exprimebat 782. 24. *ἀργυρίȢ δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς*. cauſas argentarias vel pecuniarias aduerſus me inſtituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me aufferendis et extorquendis 1002. 6. *τὸ ἀργύριον τῆς δίκης* [id eſt *τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον*] *ἐκομίσατο* aes a me aufferebat id, quo a iudicibus multatus fueram 1162. 18. *περὶ μὲν τȢ παρόντος ἀργυρίȢ* 166. 1. et tota illa *de repartitione* oratione deſignatur illud aes, quod omnes inter ciues aequaliter diſtribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quaeſitum. id quod fuiſſe *δυοῖν ὀβολοῖν* patet e p. 169. 1.

ἀργυρῖτις gleba argento foeta. *Silberertz.* 974. 28. et vlt.

ἀργυρόπους δίφρος 741. 6.

ἀργυρώνητος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212. 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν 66. 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενοι ſegniter, vt homines faciunt commodorum ſuorum incurii 100. 11. et 135. 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι 144. 10.

ἄρδην ὄλεθρος 385. 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν 821. 25. 824. 4.

ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et breuis enarratio fortunarum eius 641. 17. ſqq. caedes deliberatas iudicabat 505. 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas 627. 22. quomodo cauſae capitales coram hoc tribunali fuerint actae 642. 13. leges, ſecundum quas in Areopago iudicabatur, Dracone et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latae 643. 9. vbi etiam de antiquitate, ſanctimonia et maieſtate huius iudicii praedicatur. iudicabat de vulneribus opera data inflictis 1018. 12. 1265. pen. in porticu regia dicta ſedens, ſedebat intra funem circumductum 776. 20. ex hoc iudicio cum infamia expulſus, quod hortatus aliquem fuiſſet, vt alterum fortiter verberaret 1264. 22. Areopagitae iudicabant de ſacris, de rege reginaque ſacrorum, ſed mulctare pro arbitrio ipſis haud licebat 1372. 8.

ἀρέσκειν οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις. *Sie konnte ſich in ſeine Lebensart nicht finden, die ſtund ihr nicht an.* 1362. 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἕν τι τῶν ἀδυνάτων 1406. pen. οὐδέποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρέσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ, τι ἂν μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγοῦμαι 1438. 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ κοινὰ πράττοντα ἀδύνατον 1481. 4.

ἀρε-

ἀρετὴ] *ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ* 269. 22. *σοὶ δ. ἀρετῆς, ὦ κάθαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τὶς μετουσία;* 269. 25. *μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος.* (ſubaudi *ὑπὲρ*) 322. 10. *ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι* 325. 4. *οὐδὲ γὰρ λακεδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετήν ποτε ἐσώσατε* 364. 23. *τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης* 385. 11. *ἀρετῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρία* 1394. 4. Arete, dea, numen perſona quaſi humana indutum. *τοιοῦτος εἶ, οἷος ἂν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο.* vt ſi quis filius deae Aretae, ſeu Virtuti, e deo Amore ſuſceptus, naſceretur 1407. 24.

ἀριθμεῖν] *ἀριθμήσει τοῦτο ἐν χάριτος μέρει, ὃ ὀφείλει δίκην δοῦναι* 508. 5. *ἠρίθμησε Φορμίων τὸ ἀργύριον er zahlte das Geld aus* 1192. vlt. *ἠριθμήθησαν αἱ ψῆφοι* 1303. 1.

ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἁγνεύειν 618. 9. numerus minor interdum, non ante maiorem, ſed poſt ponitur, non aſcenditur, ſed deſcenditur in numerando. *τέτταρσι γὰρ ἢ τρισὶ μησὶν ὕστερον* 987. 16.

ἀριστᾶν prandere. *ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ* 1155. 26. 1156. 8. *ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν* 1257. 9.

ἀριστεῖον] *ἣν* (Mineruam aeneam) *ἀριστεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν* 428. 15. teſtimonium et praemium virtutis publicum, monumentumque manſurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime ſe geſſiſſe et alios ſuperaſſe. 428. 15. *ἀριστεῖον τῇ ἀθηνᾷ* (id eſt ſymbolice dictum pro *τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ*) *οἱ σύμμαχοι* (ſcil. *τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν*) 616. 3. *ἀριστεῖον ἀνέθηκαν τῷ ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων* 1378. 5. *τῶν ἀριστείων στερηθεὶς αἰτίας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον* 1399. 2. *ὁ δαίμων ἄλλῳ τἀριστεῖα ἐδίδου* 1399. 4.

ἀριστε-

ἀριστερὰ ſiniſtra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531. 12. 1072. 24. τῆς ἐπαριστερὰ [ſcil. πλευρᾶς] εἰς τὸν πόντον εἰσπλέοντι μέχρι Βορυσθένους 926. 2.

ἀριστεὺς] ἀριστεῖς ἐξ ἁπάσης τῆς ἑλλάδος 1392. 4.

ἀριστίνδην αἱρείσθων 1069. 8.

ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους prandentes φυλάξας τοὺς στρατιώτας 675. 17.

ἄριστος] πράττειν τὰ ἄριστα τῇ πόλει conſilia capere et exſequi reip. ſaluberrima, agere, gerere, honeſtiſſima, praeclariſſima 254. 11. 310. 19. ὧν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας 300. pen. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας 311. 12. ὑποκριτὴς ἄριστος 329. 26.

ἀρκούντως 813. 8.

ἀρκτοῦρος. poſt ortum aſtri Arcturi e Ponto enauigantes multo maius aes foenebre dabant, quam ante, in ratione, vt 300. ad 225. ob diſcrimina maris, quod tum ſaeuire et tempeſtatibus crebrioribus exerceri incipit. ἐὰν δὲ μετ᾽ ἀρκτοῦρον ἐκπλεύσωσιν ἐκ τοῦ πόντου ἐφ᾽ ἱερὸν 926. 4. ἕως ὁ ἔκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ ἀρκτοῦρον [ſcil. ἐκπλεῖν εἰωθότων] ἐκ τοῦ πόντου ἐγένετο 1212. 23.

ἁρμόζειν] ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν 240. 2. οὐχ ἁρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων 1025. 4. ἁρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν 1408. 20.

ἁρμοστὴς] τὰ κύκλῳ τῆς ἀττικῆς κατεχόντων ἁρμοσταῖς 258. 6. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς 740. vlt. praedae ex vxorum liberorumque veſtrorum venditione collectae decimas Harmoſtae dependens, h. e. praetori a Lacedaemoniis ibi conſtituto.

ἀρνεῖσθαι poſt ſe trahit infitiationem οὐ, vel μή. ἀνθρώπους μισθωτοὺς, ὧν οὐδ᾽ ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσι

τοιοῦτοί

τοιοῦτοι 124. vlt. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει; 147. 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρείαν. cum antea ſemper defugiſſes atque recuſaſſes hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundae 319. 24. ὡς οὐκ ἐκεῖνος ἐγεώργει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνατο ἀρνεῖσθαι 871. 15. ἀρνῆται τὴν διαθήκην neget teſtamentum vnquam ſcriptum atque relictum eſſe 955. 10.

ἄρνησις] οὐδ᾽ ἄρνησις αὐτοῖς ἐστι, τὸ μὴ ταῦθ᾽ ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν 392. 12.

ἀροτρεὺς βοῦς 531. 19.

ἀρουραῖος Οἰνόμαος 307. 25. Heſychius exponit ſic Ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ἁρπαγὴ] κλέπτουσιν ἐφ᾽ ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422. 9.

ἁρπάζειν τὰ ὅπλα 34. 8. τὴν δὲ ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων οὐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ᾽ ἐφ᾽ ὑμᾶς ἁρπάζων 103. 16. 146. 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἁρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα 1078. 5. παίει με πὺξ καὶ ἁρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

ἄῤῥην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τοὺς ἄῤῥενας, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων 1084. 6.

ἄῤῥητος] βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268. 13. ἔθυε τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369. 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀῤῥήτους θυσίας 1370. 14.

ἀῤῥωστεῖν] ὅταν δ᾽ ἀῤῥωστήσῃ, πάντα κινεῖται 155. vlt. ἀῤῥωστεῖν προφασίζεται 379. 15. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. iurato excuſare valetudinem 379. 17.

ἀῤῥώστημα] ἐὰν δ᾽ ἀῤῥώστημά τι συμβῇ 24. 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται 808. 14.

ἀῤῥω

ἀῤῥωστία] ἢ γὰρ ἂν ἡμέρα τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπαλλαγῆτε 1459. 26.

ἀρτᾶν] τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397. 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται 1449. 18.

ἄρτιος] εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει 422. pen. ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς [ſcil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτὰ 423. 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολοὺς 918. 9.

ἀρχαῖος] vetuſtus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας 208. 21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστου ὑμῖν ὑπαρχουσῶν 220. 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν λίμναις 1371. 4. b) obſoletus, dudum obliuione obliteratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597. 18. c) ſors, vulgo *das Capital*, cui foenus, vſurae, *die Zinſen*, opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc ſignificatu vſurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. Sorte decedunt, ſeu creditoribus permittunt caput fortunarum ſuarum, ſuper quo pecunias mutuo ſumſerant. *Sie machen banquerout* 816. 15. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819. 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεδωκὼς 914. 28. οὐ μόνον τἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *Capital und Zinſen.* 914. vlt. οἴεται δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποστερῆσαι, *er meint, er müſſe meinen Vater, nicht nur um die Zinſen, ſondern ſelbſt auch um das Capital bringen* 1200. 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον 1253. 8. 1292. 8.

ἀρχαιρεσίαι comitia legendorum magiſtratuum 677. 16. et alibi.

ἀρχαίως] οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς 123. 20.

ἄρχειν imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη

τῶν

τῶν ἑλλήνων ἦρξαν Athenienſes ἑκόντων 35. 5. 174. 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε 104. 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βȣ́λεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132. 13. πόλιν, ἣν ὑπείληφεν ὃς ἂν τῶν ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ βȣ́λεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι 144. 17. ȣ̓κ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητȣ̃ντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας. b) magiſtratum, honorem gerere. ȣ̓δὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ 747. 6. ζῆν ᾑρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195. pen. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum praeire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγȣ, μήτε ἔργȣ ἀδίκȣ 189. 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθαρέντων, ἀπὸ σȣ̃ πρώτȣ ἀρξαμένων citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾳδίως ȣ̔́τως ἄρχει τȣ̃ κακῶς λέγειν 269. 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σȣ̃ πρώτου 595. 13. κυρίους εἶναι τȣ̀ς νόμȣς ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ τῳ προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id eſt καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' ȣ̔̃) δεῖ ἄρχειν. vnde oportet illam legem ſui valoris exordium capeſſere 713. 25. ἀλλ' ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores. 116. 15. ȣ̓ βȣ́λομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τȣ̃ λόγου 226. 19. quae ab oratore poſtulantur, ſunt haec. ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις 308. 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνȣν 932. 7. παντὸς ἀρχομένȣς σπȣδαίȣ λόγȣ καὶ ἔργȣ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν 1462. 26. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635. 27. d) ἄρχων] ȣ̓δ' ἄν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὢν 264. 1. e) ἀρχόμενοι, qui ſub imperio, in poteſtate alicuius ſunt. μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τȣ̀ς ἀρχομένȣς 154. 24.

ἀρχεῖον. tribunal, dicaſterium, forum. τὰ παρ' ἐκείνοις ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι — ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145. 15.

ἀρχὴ principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21. 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29. 4. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208. 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288. 10. ἀρχὴν [praefationem orationis] ἦρξατο, ἥν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345. 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ primi auctores fuiſſe ferebantur impoſturae, eiusque culpa ipſis, vt principibus, imputabatur 371. 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν ita rem ordine enarrare, vt res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι.) 539. 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα. pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima ſimultatum ſemina vel exordia 1257. 7. b) imperium, poteſtas, maieſtas, tyrannis. ἀρχὴν εὑρίσκειν de magna et ex inſperato oblata potentia 69. 1. 577. 22. interdum ſeu temporis ſpatium ſignificat, quo tribus quaeque prytaneatu fungitur, ſeu Archontem, Archontesue, aut Prytanes. et vniuerſe honorem, magiſtratumue cum imperio coniunctum. ἀρχὴν κληροῦν, οἷον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτου 997. 16. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus inſequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus ſuperioris tribus magiſtratu iam defunctae 1145. 26. 1146. 8. ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχὴν 1244. 14. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεὶς 1306. 14. εἰσιέναι τὴν ἀρχὴν munus capeſſere 1369. 19. πρίασθαι 1369. 20. priore loco eſt ἀρχὴ honos regis ſacrorum, poſteriore honos aſſeſſoris, penes quem nonnihil quoque poteſtatis erat. ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι 1455. 15.

ἀρχηγέτης ἥρως, οὗ ἐπώνυμοι ἐστε 1072. 25.

ἀρχηγὸς ἑλλήνων 1378. 6. 1398. 18. et 21. et 27.

ἀρχίδιον magiſtratulus infimi ordinis 314. 7. ἀρχίδικος citat e Dem. Iulius Pollux VIII. 83. Sed ſine

ſine dubio ibi *ἀρχιδίοις* leg. eſt, et ſignificatur locus Dem. p. 314. 7.

ἀρχιθεωρεῖν Architheori munere fungi 552. 4.

ἀρχιτέκτων deſignator, inſpector, moderator operum publicorum. *θέαν μὴ καταναῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κελεῦσαι* 234. 23. b) ſenſu figurato, vt apud latinos quoque architectus, pro auctore, conſtructore, effectore conſilii, vel machinationis 1018. 6. *ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς* 1286. 10.

ἄρχων] *τῷ ἄρχοντι*, Eponymo puta; *προςέτακται ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων* 940. 10. *ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαῤῥήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι* 1376. 17. Archontes nouem immunes erant trierarchatuum 465. 18. eorum erat curare, vt dies feſti recte celebrarentur 517. Archon tibicines choris per ſortem diſtribuebat 519. 1. per ludos geſtabat coronam auream 520. 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, ſi quis pulſaſſet, conuiciisue inceſſiſſet, is infamia notabatur 524. 27. *τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα* ſenaculum, vbi Archontes ad deliberandum conueniunt 542. 2. Archontum erat, arbitria iudicum pedaneorum ſubſcriptione ſua confirmare 542. 8. Archontibus erant ſui aſſeſſores 572. 10. apud Archontem denuntiari debebat, ſi qua vxor maritum deſeruiſſet 871. 2. Archon eponymus cognoſcebat in cauſis filiarum virginum, quas patres heredes reliquiſſent 980. 1. 1068. 8. item de poſſeſſione legitima iniuſtaue hereditatum 1052. 20. 1054. 17. 1080. vlt. 1135. 25. quid ſibi vult obſcurus ille locus Etymologi v. *Ἄρχων*. p. 15'. — *ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο· ἦν δὲ εἷς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἕξ, βασιλεύς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἄρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον* [num *οὗτοι δὲ ἰδίας δίκας δικάζειν*, vel *ἴδια δικαστήρια εἶχον*) *ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει.* quid

ſcribit? et vbi? ea oratio non eſt apologia, ſed accuſatio. ad curam Archontis ſpectabant orbi, et orbae, atque viduae, domusque deſolatae 1076. 14. apud Archontas fiebant *ἀντιγραφαὶ*, ſeu conteſtationes litis de falſo dictis teſtimoniis 1128. 9. et *ἀνακρίσεις*, ſeu ſcrutinia partium litigantium ante litis conteſtationem 1324. 14. Cum archontes ſic nude nominantur, non ſemper nouem Archontes deſignantur, ſed vniuerſe fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quaeſtura, praetura, Strategatu, praeſidentes ſiue in ſenatu, ſiue in dicaſterio quocunque. foedus vtique ſit error, vbicunque locorum *ἄρχων* aliquis appelletur, ibi ſtatim cogitatione ad Eponymum deferri.

ἀσεβείας cauſae agebantur in foro regis ſacrorum 940. 13. *ἀσεβείας γραψάμενος τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λακεδαιμονίου* 1301. 15.

ἀσεβεῖν] *οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων* 347. 24. *ἀσεβοῦσαν εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν* 1349. 6.

τὸ ἀσέβημα ἤδη ὑμέτερον γίγνεται. culpa impietatis ab illa ad vos tranſit 1382. 15. *κοινὸν* (ad omnes pertinens) *ἀσέβημα, οὐκ ἀδίκημα μόνον* 548. 11.

ἀσεβὴς] *ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον* 732 pen. *μεθ᾽ ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου* 786. 12. cur Phocenſes *ἀσεβεῖς* appellentur v. Schol. ad 364. 6.

ἀσελγαίνειν] *περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἠσέλγαινον* 1257. 25.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται Φίλιππος 131. 11.

ἀσελγεῖν] *ἠσελγημένα* facinora per petulantiam commiſſa 521. 2.

ἀσελγὴς] *πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους* 23. 19.

ἀσελ-

ἀσελγῶς τινι χρῆσθαι 120. 10. *δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι* 216. 22. *ἀσελγῶς ζῇς οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι* 958. 16. *ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον* 1355. 3. *ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρῆτο αὐτῇ* 1355. pen. *ἀσελγῶς προυπηλακίζετο ὑπὸ τοῦ Φρυνίωνος* 1356. 24.

ἀσθενεῖν aegrotare 13. 2. *ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, μηδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον* — 307. pen. *ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι* 1459. vlt.

ἀσθενὴς ὢν τοκαταρχὰς 12. 25. *αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι* 154. 19. *ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα* 186. 13. *τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς* 199. 16. *τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι καὶ τοὐναντίον ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα* 406. 2. *ἀσθενέστερον εὑρεῖν τὸ δίκαιον* 642. 2. *τὸν ἀσθενῆ παρὰ τοῦ πλουσίου, ἐὰν ἀδικῆται, δύνασθαι λαβεῖν* 1122. 8. *πάντα τἄλλα παρ' ὑμῖν ἑωρακότες ἀσθενέστερα τοῦ νόμου γεγενημένα* 599. 19. *ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν* 637. 18. *εἰς ὠφέλειαν ἀσθενὲς* 1471. 4. quod parum prodeſt.

ἄσιτος] *ἀσίτους* impaſtos, ieiunos, vacuos, *καὶ ἀγρύπνους* 1213. 24. *ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν* 1223. 9.

ἀσκεῖν] *ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἠσκήκαμεν.* aduerſus nos ipſi armauimus, inſtruximus, aluimus, artibus veluti palaeſtricis et campeſtribus erudiuimus 36. 12. *εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἤσκηται* 124. 16. *ἀσκοῦντες τὸν ἔνδον τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους* 799. 13.

ἄσκησις exercitatio palaeſtrica 1408. 4.

ᾆσμα] *ᾀσμάτων αἰσχρῶν ποιηταὶ* 23. 21.

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα libenter in ſe ſuſcepit 855. 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενον φάσκοντα ἑωρακέναι με 970. 25. ἄσμενον ἀφήσειν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν 1161. 26. ἄσμενος ἤκουσε 1161. vlt.

ἀσμένως ἀκούειν 237. 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ᾽ ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει 295. 21.

ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10. immitis, implacabilis, cum quo negatum eſt amicitias contrahere.

ἀσπιδοπηγεῖον, vel ἀσπιδοπήγιον officina fabricandis ſcutis 945. 15. et alibi.

ἄσπονδος πόλεμος implacabile bellum, in quo locus induciis nullus eſt 314. 16.

ἄσπορος] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρου διὰ τὸν πόλεμον γεγονυίας 279. 4.

ἀστάθμητος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. incertiſſimum, de cuius voluntate atque ſtudiis omnium minime certa capi poſſit coniectura 383. 5.

ἀστεῖος] ἂν ἓν ἢ δύο ἀστεῖα εἴπωσι 689. 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν αὐτοὺς 1441. 22. πολλὰ ἀστεῖα ἂν εἴπωσι 1461. vlt.

ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς ὀλυμπίας ἀπῄει 331. 3.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν 1307. 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ 1312. 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter ſe differunt. Videntur ἀστοὶ eſſe Athenis nati et educati, et domicilia habentes. πολῖται autem poterant eſſe, qui Athenas nunquam vidiſſent, neque pedem illuc intuliſſent. εἰσήγαγεν ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδὼς 1315. 20.

ἀστράβη mulus clitellarius, vt Moeris Atticiſta interpretatur. ἐπ᾽ ἀστράβης ὀχούμενος.

ἀστρατεία cum quis a caſtris abeſt, expeditioni militari iuſſus cum reliquis ciuibus intereſſe omiſit. ἀστρατείας

τείας ἑάλω 533. 10. ἀςρατείας δίκην φεύγειν 999. 6. ἀςρατείας γραφεὶς 1353. 25.

ἄςρον] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄςρα κάτω γένηται 792. 21.

ἄςυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄςυ δέχεσθαι τὴν ςρατιὰν. in domos ſuas cuiusque priuatas et intra moenia oppidi ſui copias noſtras reciperent 300. 1. ἐχὶ τὸν κύκλον μόνον τῦ πειραιῶς, ἐδὲ τῦ ἄςεος 326. 1. τὰ ἡράκλεια ἐν ἄςει θύειν 379. pen.

ἀςυγείτων 632. 26. 1381. 23.

ἀςυκὸς vrbanus, qui moribus, ſtudiis vrbis, vita et commoratione in vrbe delectatur, eamque ruſticationi praefert. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀςυκῦ 1274. 24.

ἀςυνομεῖν honore aedilis, aut curatoris viarum, vel vicomagiſtri, fungi 1461. 11.

ἀςυνόμος differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magiſtratibus inferioribus 735. 10.

ἀσυγγνώμων immanis, qui ignoſcere recuſat. ἐδεὶς τῶν ἀσυγγνωμόνων δίκαιός ἐςι συγγνώμης τυχεῖν 547. 8.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 23. ἀσύμφορον ἡγῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι 491. 6. ὅτω σφόδρα ἐναντίον ὂν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐςιν, ἢ παράνομον 654. 9. 729. 2. 804. 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν 1456. 1.

ἀσύνθετος qui non patitur ſe ad pacta conuenta, ſeu ineunda, ſeu ſeruanda, adduci. ἀσυνθετώτατον 383. 6.

ἀσύντακτος cui partes ſuae demandatae non ſunt, qui certam in claſſem non eſt relatus, neque iuſſus certa penſa praeſtare et conferre in publicum corpore fortunisque ſuis 170. 19.

ἀσφάλεια] ὁ μὴν οἴομαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπῦντα ὑποςείλασθαι 14. 4. μέγαν εὐθέως τὸν

τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam ſit moriturus, ſi nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et caedes violenta, a qua ſecuri ſunt eiusmodi conſiliorum auctores propter gratiam, qua florent 142. 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει 143. 20. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ᾽ ἀσφαλείας 154. 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης 295. 16. οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι 301. vlt. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319. 19. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472. 14.

ἀσφαλὴς] τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ 31. 19. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 8. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ᾽ ἐπικίνδυνον 150. 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ᾽ ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι 395. 5. ἀσφαλὴς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν 372. 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερὰ 1460. 15. οὐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ 1025. 7.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι 220. 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143. 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν 241. 5. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἐστιν ἀσφαλῶς πολιτεύεσθαι 399. 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην 555. 26. aegre ferre quod ad poenas dandum adigaris.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονείη, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα 609. 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα 1396. 26.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινα ἀσχολίαν ἑαυτῷ 94. 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὐτῷ παροῦσαν 1033. 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι 1081. 25. negotium, occupatio creata a neceſſitate rerum ſuarum ſatagendi.

ἄσχολος] Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων 36. 4.

ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὢν 900. 18.

ἄσωτος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων 1024. 22. eſt is, qui neſcit σώζειν pacta tueri, conſeruare parſimonia et ſobria adminiſtratione, ſed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν 1025. 19.

ἀτακτεῖν. cum exeundum in caſtra eſſet, domi manere, militiae ſuae munia defugere, pati ſe in acie et caſtris deſiderari 31. 16.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις 774. 8.

ἀτάκτως λαμβάνειν 38. 14.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν 38. 14.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173. 7. quarum rerum nulla eſſet Athenis immunitas, eae p. 464. vlt. ſqq. enumerantur. τῶν τριηραρχιῶν οὐδείς ἐστιν ἀτελὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου 691. 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηῒ λειτουργιῶν 1217. 23. ἐξ ἀτελείας ἔχων καλὴν ἑταίραν. *eine ſchöne Geſellſchafterinn, die ihm nichts koſtete* 1358. 11. οὔσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων 1353. 23. quo e loco colligi poſſe videtur, functionem aliquam publicam ius ἀστρατείας dediſſe, vt illis muniis fungentes a militia legitime abeſſent.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461. 15.

ἀτελὴς liber a neceſſitate pecunias contribuendi, aut moleſtas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους 260. 10. ἀτε-

λῆς τῶν ἄλλων λειτȣργιῶν 565. 4. *ἀτελῆ ϛρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι ȣ̓ δυνάμενος* 568. 10. *ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ πρόσοδον* 816. 8. *reiner Profit*, lucrum, quod ſupereſt deductis omnibus in rem factis ſumtibus. *ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν zollfrey*, cuius nullum vectigal ſoluitur 917. 26. *ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασιν*. a contributionibus exemerunt 1044. 17. *ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσηται, ἀτελὴς ἔϛαι ἡ ἐπιδικασία τȣ̃ κλήρȣ.* adiudicatio erit irrita, caſſa 1055. 1.

ἄτη] *τὴν ἄτην ὁρῶν ϛείχȣσαν τοῖς ἀϛοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας* 419. 3. et 13. *αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα* 423. 2.

ἀτιμάζειν contemtui habere 1016. 20. et 25. 1017. 11.

ἀτίμητος δίκη actio eſt ea, cuius poenam, vel mulctam, cauſa cadenti non arbiter, aut iudex pro ſenſu ſuo irrogat, aut aeſtimat, ſed lex iam dudum definiuit atque praeſcripſit, quid reus condemnatus luere in aere patiue corpore debeat. *ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσηται* 543. 16. *ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην* 978. 10. *ἀτιμήτȣς φεύγειν δίκας* 1276. 19. cauſarum hoc genus erat durius atque acerbius, vtpote in quo aequitati et indulgentiae iudicum locus nullus eſſet, ſed ſeueritas legum modum mulctarum definientium dominaretur.

ἀτιμία] *ἣν ἂν ȣ̓τωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι* 122. 12. *ἀξιȣ̃ν τῆς προσηκȣ́σης ἀτιμίας* 283. 25. *φοβερωτέρας ἡγήσεται τȣ̃ θανάτȣ τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δȣλευȣ́σῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη* 296. 21. *περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας* 835. 11. *ἀτιμίαν* patris, h. e. imminutionem capitis, per quam ius in foro ſtandi amitteretur, a patre defuncto filius, quaſi hereditate traditam, ſuſcipiebat, gerebatque, donec, quae pater aerario debuiſſet, lueret 603. vlt. Superſtite tamen adhuc patre filius erat *ἐπίτιμος*, eoque licebat

cebat ipſi, loco et nomine patris, cauſas in foro agere 1322. 10.

ἄτιμος ἔσω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν ἀθηναίων 121. pen. vbi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci ſignificet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν 200. 11. ἄτιμός τινος, exſors alicuius honoris. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200. 15.

ἀτιμοῦν priuare iure in foro ſtandi. ἐφ᾽ ᾗ γὰρ (γραφῇ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμωσε οὐκ ἐπεξελθὼν 548. 8. ergo qui actiones maieſtatis ſuſceptas haud perſequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἁλῷ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμῶσθαι 1231. 21. παρ᾽ ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε αὐτὸν 743. 21. ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347. 5. e Midiana, ni fallor.

ἄτοκος aes, cuius nulla dependitur vſura, quae gratuito alicui conceditur vſurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ 1250. 12.

ἀτολμία verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύασεν 1407. 14.

ἄτολμος καὶ μαλακὸς 106. 22. τίνα δὲ ἄτολμον οὗτοι καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405. 17. ἀτολμότατος πάντων 405. vlt.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ᾽ ἂν εἴη 16. 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ᾽ ἄτοπον ὁρῶ 141. 26. ὡς ἔστιν ἄτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (ſubaudi τινα) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198. 7. ἄτοπος μεγάλη ταραχὴ 215. 12. pro ἀτόπως. Sic etiam p. 439. pen. in Aldina eſt ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. vbi nunc legitur καὶ δυσχ.

ἀτρέ-

ἀτρέμας lente, ſuſpenſo et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ, ὁ ἀτρέμας 982. 17.

ἅττα pro τινά, vel ἅτινα. ὁποῖα ἅττα ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα 17. 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἅττα neſcio quae οὐδεὶς ἐκώλυε καὶ βλασφημεῖν 406. 21. ἅττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἅτινα. Etymolog. M. p. 167. 43.

ἅττειν ſubſilire, perſultare. ἅττων δεῦρο κἀκεῖσε 786. 5.

ἄττης, vel Attis. ὕης ἄττης exclamatio fanaticorum in ſacris Cybeles 313. 16.

ἀττικίζειν cum Athenienſibus facere, partes eorum tueri. οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον 1334. 10.

ἀττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ 1424. 1. conf. v. ἀττικῶς.

ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν ἀττικὴν 274. 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370. pen.

ἀττικῶς] εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς 202. 11. conf. p. 1424. 1.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196. 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis 196. 26. et vlt. item de priuatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμίᾳ ſua denudatis 533. 22. ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς ὦφθαι 314. 26.

ἀτύχημα] τέλειον τἀτύχημα τῷ βασιλεῖ ποιήσαντι 173. 11. καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνουν, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν ſc.) 321. 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι 643. 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες 885. 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη 1434. 19.

ἀτυχὴς] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχής τις εἰμὶ 34. 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς θηβαῖοι 231. 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχὴς, ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς,

κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς ἀριστογείτονα ἐξετάζειν ἐμαυτὸν συμβαίνει 1485. 16. οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχὴς ἐγὼ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι μηδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν 34. 13.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1309. 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [vt ſi in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι — 1100. 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua ius in foro ſtandi et ſacra participandi perit 533. 11.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

αὐδᾶν de oraculis, praedicere, vel imperare, mandare 531. 2.

αὐθάδης 1405. 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424. 9.

αὐθημερὸν. adhuc eodem ipſo die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud euenit. αὐθημερὸν ᾔσθετο 543. 11. 1069. 21.

αὔλειος θύρα 422. 23.

αὐλὴ] ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155. 26. 1156. 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ ἐλευσῖνι 1385. 2.

αὐλητὴς] αὐληταῖς κεχορήγηκα 565. 6.

αὐλητρὶς 525. pen.

αὐξάνειν] ηὐξήσαμεν ἡμεῖς φίλιππον. auximus ipſi nos eum opibus, potentia 11. 24. αὐξάνεσθαι μέγας. hoc eſt εἰς μέγεθος 19. 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον 19. 22. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ᾤετο δεῖν 35. 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ηὔξηται 36. 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ φίλιππος ηὔξηται 116. 9. ἐν μέσῃ τῇ ἑλλάδι αὐξανομένου λῃστοῦ τῶν ἑλλήνων 140. 18. οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο 328. 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ ἔμποροι.

ϱοι. ἐκ δὲ τέτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον 1297. 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνης ηὐξήθησαν perfectae ſint 1402. vlt. 1406. 6.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἃ προσήκει, πράττειν 32. 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσιν αὐτάρκεις. ipſae ſibi ad perfectionem et ad finem ſuum conſequendum ſufficiunt alieni non egentes auxilii 450. 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις 1393. 9. quae laudes iis, quibus inſunt, vel ſolae ſufficiunt ad vtilitates inde percipiendum, etiamſi aliorum deſit, ſeu aſſenſus et praedicatio, ſeu voluntas, aliis licet inuitis et praeconium denegantibus. αὐταρκες κατασχεῖν πράγματα 1464. 14.

αὐτεπάγγελτος 247. 24.

αὐτίκα δὴ μάλα mox, in continenti, aut, ne longe abeam, ſed exemplo vtar ſtatim ſuccurrente 778. 25.

αὐτόθεν (illinc) ᾤχετο αὐταῖς πέδαις 614. 21. cum adhuc hic, Athenis, in vrbe eſſet 1215. pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum aſſignatum in vnam aliquam domum ipſa in vrbe ſitam, aut in rus aliquod in ipſo agro ſuburbano ſitum, atque illinc repetendum. opponitur enim aliis numis, aſſignatis in fundos extra agrum Atticum ſitos 1110. 7.

αὐτοκράτωρ ἐπιορκίας. cuius in arbitrio eſt, vt, ſi velit, impune peieret 215. 2. ὃ γὰρ αὐτοκράτορές εἰσιν ἀθηναίων τινὰ, ὡς ἂν βέλωνται, κολάσαι 1372. 14.

αὐτολήκυθος, qui ipſe ſibi ſuus miniſter eſt, ſuique lecythi baiulus 1261. 17. 1262. 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον 11. 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς 11. 23. αὐτόματος ἥκει ὁ καιρὸς 11. 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296. 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ 1420. 14. ἡ τύχη καλῶς ποιᾶσα

πολλὰ

πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν 1445. 20. πάντα αὐτόματα ἔσαι 1449. 20.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἥδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι 15. 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι 327. 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίων καταστῆσαι 600. 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipſum, quod aio. αὐτὸ (ſcil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην 360. 5. αὐτὸς ſine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτός μοι (pro ὁ αὐτός μοι) ἐστὶ λόγος οὗτος 471. 15. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος 1430. 12. ταὐτὸ τοῦτο aduerbialiter, *pari modo*. ſubaudi ποιήσας 526. pen. *juſt ſo. richtig. eben das wollte ich haben. die Sache verhält ſich vollkommen ſo, und nicht anders. es trift auf ein Haar ein.* Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametſi vnus tantummodo homo eſſet, cui ſerui ſinguli ſufficerent, tamen, quoties per forum cum faſtu et tumultu ruit, ternos quaternosue pone ſe trahit pediſſequos. αὐτὸς pro τις 95. 25. αὐτὸς pro ſolus. τὴν ὡραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι ſolummodo per aeſtatem 123. 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ 269. 13. ſolummodo ea, quae inprimis neceſſaria commemoratu ſunt, nulloque pacto praetermittenda. item 284. 20. αὐτοὶ in orationibus iudicialibus deſignat iudices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σύ. pro λάβε τὸ ψ. καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τούτοις, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. paſſim locorum. ἐπανῆκεν αὐτὴ ὡς ἐμέ. vltro, ſponte ſua redit ad me 1156. 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἑκόντα 1178. 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [ſubaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in ſtatum priſtinum primigenium reſtituat 1044. 27.

αὐτο-

αὐτοσχεδιάζειν] *ȣ̓ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν* temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, *ἀλλ᾽ ἐπίςασθαι*, ſed rerum naturam e diſciplina vſuque longae exercitationis tenere *δεῖ περὶ τῶν μεγίςων* 1414. 11.

αὐτοτραγικοπίθηκος, mera, pura puta ſimia tragica, *ein leibhafter tragiſcher Affe* 307. 25.

αὐτȣ̃ hic loci, Athenis, in Vrbe. *ὅσοι δ᾽ αὐτȣ̃ ἐπιδημεῖτε* 1207. 6.

αὐτόφωρος] *ὃν εἰλήφατε ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τȣ̃τον ἀφεῖναι* 382. 5.

αὐτόχειρ τȣ̃ φόνȣ, qui manibus ipſe ſuis caedem patrauit 321. 17. *αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος* 534. 4. ipſe per ſemet, non per alium ſubornatum, petulantiam ſuam coram populo, in publico, exſerere. *αὐτόχειρά μȣ τȣ́τοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω.* arbitror eum mei homicidam eſſe factum, ſeu ſuis me manibus peremiſſe 549. 5. *τὸν αὐτόχειρα* homicidam *ἔχοντες ζητεῖτε* 552. 18.

αὐτοχειρία λαβὼν αὐτὸς 787. 26. ipſe ſuis manibus raptam.

αὐτόχθων] *μόνοι γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐςε κἀκεῖνοι.* Arcades puta 424. vlt. 1370. 14. *ἧς αὐτόχθονες ὁμολογȣ̃νται εἶναι* 1390. 3.

αὐχὴν] *ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες* (ob metrum, pro *θέμενοι* ſinentes ſibi imponi) *δȣλοσύνης* 322. 12.

ἀφαιρεῖν adimere, detrahere, eripere. 1) in actiuo. *προφάσεις ἀφελεῖν* 26. 2. *εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ, καὶ τὸ τȣ̀ς Θηβαίȣς αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν* niſi commenta de Theſpiis, et Plataeis, et Thebis mox poenas daturis, veritatem nobis eripuiſſent 354. 15. *εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς* 202. 10. *τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ* 1041. 14. *ὥσπερ ἂν ἄλλȣ τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιρȣ̃ντας* (ſcil.

τὰς ἀνθρώπους) quaſi ſi homines vllius alius rei gratia ſigna de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι 1041. 15. ἀφελὼν σκοπεῖν, id eſt ἀφεὶς, vel ἀμελήσας. ſepoſita tantiſper et ex animo amandata meditatione 627. 2. ἀφεῖλεν οὐδὲν. nihil excepit, nil cauit 645. 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν in ſcribendo omittere 848. 6. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφεῖλε. id eſt ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remiſit impoſitam a lege poenam carceris 738. 26. 2) in paſſiuo. ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217. pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρεθείσης 516. 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν — ὁρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως 232. 23. 3) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι difficile non eſt ei orationem hanc eripere, atque confeſſionem extorquere, haud aequam eam eſſe 77. 13. conſtructio haec eſt. οὐ χαλεπόν ἐστιν ἀφελέσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229. 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελέσθαι φαίνεται 230. 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν. haec vobis quisquam eripiet. h. e. vincet negando vera ea eſſe, quae vos contenditis 447. 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφειλόμην (ſubaudi τὴν ὠφέλειαν, aut τὰ δοθέντα, vt alibi plenius legitur) 468. 27. 469. 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα 525. pen. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere ſtuderet. τὴν δωρεὰν 596. 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν facultatem mihi ne eripe poenas repetendi 581. 10. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὴν μνήμην δύναιτο 597. 16. depoſcenti aliquem ad poenam, denegare, tradere nolle, aut iam abducenti vi eripere 651. 8. et ibidem ſaepius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν K. θεράπαιναν

1327. 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τȣ̃ τιμήματος (mulctae, qualis aeſtimata fuiſſet, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι 1328. 8. 1358. 18. 1360. 4. ἀφῄρησαι δὲ τὴν σαυτȣ̃ πενθερὰν ἀφ᾽ ὧν ἔζη. ſpoliaſti ſocrum tuam ipſis neceſſariis alimentis 1123. 1.

ἀφαμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν 181. 21.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐϛὶν 24. 8. χάρις ἀφανὴς gratia, cuius auctorem is, cui collata fuit, ignorat 416. 4. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν (ſcil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837. 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. vt pecunias illas coeco foenore, ſub nomine menſae Phormionis, exercere poſſet 1121. 17. τοῖς ἀφανῆ (obſcuram naſcendi ſortem) καὶ ταπεινὴν ἔχȣσι τὴν φύσιν 1411. vlt. τἀφανὲς ἀξίωμα τῆς βȣλῆς 1485. 7. Conf. φανερὸς. ἀφανὴς ȣ̓σία ſunt facultates omnes, quae non ſunt in fundis, ſed in rebus mobilibus, vt e. c. pecunia parata, ſiue ea in arca aſſeruata iacet, ſiue penes foeneratorem quaeſtum facit, item veſte, ſupellectile pretioſa, mancipiis, equis, pecore, inſtrumento ruſtico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνιϛαι 616. 9. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι 757. 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν 791. 16. κλινοποιȣ̃ς 820. vlt. eorum mentionem, quae vtique facienda in ratione geſtae tutelae fuerat, prorſus nullam facere, ſed articulum hunc alto ſilentio praeterire. ἀφανίζȣσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαϛήριον 821. 25. ἀφανιζόντων τȣ́των τὴν ȣ̓σίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν ſupprimendis teſtamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controuerſam reddentibus his, atque ignorabilem, aegreque noſcitabilem

lem 827. 12. τὰς ἀνθρώπους ἠφάνισεν, quae mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conſpectu ſubmouit, effecit, vt nulla vſquam appareant 839. 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε 1319. 8. ἱερὰν ἐσθῆτα corrumpere, deſtruere, dilacerare 562. 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ᾽ ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ οἷοί τ᾽ εἰσιν ἀφανίζειν, omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent abſumere 689. pen.

ἀφειδῶς ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον 152. vlt. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι 255. 6.

ἀφελὴς] ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύεται 1489. 10.

ἄφεσις τῶν πλοίων 251. 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *Quittung und Verzicht* 893. 13. τίς οὕτως ἄφρων, ὥστε ἄφεσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφεσιν, σεσημασμένας ἐᾶσαι καθ᾽ ἑαυτοῦ κεῖσθαι 1114. 7.

ἀφημερεύειν diem extra ſtationem aſſignatam agere 238. 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ 106. 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν 547. 25. tot mala perpetrauit, vt tanta eſſet ipſius accuſandi copia.

ἄφθονος] ὡς ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων 219. 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255. 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται 312. 17. ἄφθονον οὐκ ὄντα τὸν σῖτον ὠνεῖσθαι 1208. 2. λόγοις ἀφθόνοις — ἐνετύγχανον 1442. 25. Conf. p. 1424. 20. ἀφθόνων δ᾽ ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470. 12.

ἀφθόνως] κἂν τούτοις (ſcil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνως (niſi potius ἀφθόνοις leg. ſit) ἐντύχωσιν et vbi in vberem rerum dicendarum copiam inciderint 1424. 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime verſatur, de iis amat et cogitare, et diſputare. *wes das Herz voll iſt, des geht der Mund über* 1473. 19.

ἀφίδναζε 1348. 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9. 12. παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφιέναι. praetermittere 11. 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quae eſt magna violentia et iniuria legibus patriis oblata 215. 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246. 1. πάντα τἄλλα ἀφεὶς καὶ παριδὼν 277. 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται abſoluitur, quaeſitio et reprehenſio ei remittitur, nemo curat praeteriti temporis acta ad examen notamve reuocare 292. 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνὰς nihil ſibi reliquit indictum 293. 12. οἵας τότ᾽ ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301. 10. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 365. 25. ἀφιέναι liberum ab accuſatione remittere, abſoluere 372. vlt. οὐδ᾽ ἀφιέντων ἀφίησι. etiamſi vos ipſum a crimine maieſtatis abſoluatis, (Aeſchinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, eiusque eiurare amicitiam 377. 11. τὰς δίκας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiſerant 540. 11. ὧν προσῆκέ σοι τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας, ἀλλ᾽ εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα 611. 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. ſenatu a conſeſſibus ordinariis feriante 708. 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remiſit ipſis arbitrii partes. h. e. noluit eorum ſententiae cauſae ſuae deciſionem permittere, ſed miſſos eos fecit 861. pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμά-

τῶν

των 896. 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diuerſa ſunt. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε 952. 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονὶ 966. 3. ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. (planius vtique dixiſſet καὶ λύσις τοῖς πεποιηκόσι, ſcil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονθότας ἀφιέναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα) 983. 17. αἰδέσηται καὶ ἀφῇ abſoluat, liberum et inſontem declaret homicidam, eique ignoſcat 983. 19. ἂν ὁ παθὼν (ſcil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι τὸν δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι 983. 22. ἀφειμένη ἐλευθέρα (id eſt εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρὸς 1155. vlt. 1156. 1. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν, ὁπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει 1211. 15. πόσα με οἴεσθε δάκρυα ἀφιέναι 1225. 19. ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι. fiſco remitto atque condono 1247. 2. ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354. 25. ἀφεῖσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς 1395. 21. ἀφεθέντες τοῦ δέους 1464. 22. ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα 1480. 11.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιροῦσιν ὑμῖν. praeter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonaue) redeuntia, dii haec quoque monita, mantiſſae inſtar, nunquam non addunt 532. 3. domum redire, vt ſi e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος 1188. 11. ἀφικνεῖται κατ᾽ ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν redit e peregrinatione negotiationis priuatae gratia ſuſcepta 1193. 18. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Lacedaemone puta et Argis) legati huc venerunt 1423. 27.

ἄφιλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε — tam amicis denudatus 1246. 11.

ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο 58. pen. abitum, diſceſſum, profectionem. ἄφιξις οἴκαδε domum reditus 1463. 6. 1484. 6.

ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμεῖς ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεστήκατε 78. 21. conceſſiſtis, deſtitiſtis. *ihr ſeyd davon abgeſtanden, ihr habt euch deſſen begeben.* ἀφέστατε τούτων αὐτῷ 99. 4. 198. 22. καὶ τῷ πάνυ πόῤῥω νῦν ἀφεστάναι δοκοῦντι προσέρχεται 118. 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέστηκε 129. 11. 146. 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ ἀθηναίων δῆμος τῶν θηβαίοις συμφερόντων 291. 1. 327. 23. ταῖς γνώμαις ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων 131. 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν 294. vlt. conf. 295. 5. ἀποστὰς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας 328. 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων 350. 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι exſors huius cauſae volo haberi, *ich ſage mich davon los, und mag nichts damit zu ſchaffen haben* 355. 20. μὴ νῦν ἀφίστασο — ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ 355. 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας 380. 21. ἀφεστηκέναι ἁπάντων τῶν κτημάτων 385. 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέστη *ſich des ihrigen begeben hat* 386. vlt. τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι 489. 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον 499. 10. ἀποστῆναι τοῦ κακόν τι ποιεῖν 504. 7. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ 560. 20. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, iuri, quod nobis in illud eſt, renunciamus 887. 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου renunciat hereditati bonorum eius 924. 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ 939. 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 1044. 18. ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων. nolens cedere vllo alio de genere eorum, quae fieri par eſt 1167. 12. ἀφεστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidaſſe, defugiſſe 1230. 7.

ἀποστῶ

ἀποςῶ τέτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος 1280. pen. ἀφίςαται τῆς προικὸς. *entſagt, thut Verzicht darauf.* 1363. 14. τȣ̃ ἀγῶνος 1386. 15. λόγον ἔχειν οἴομαι παντάπασιν ἀφεςηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων 1446. 1. diſtantem, diſcrepantem. ȣ̓κ ἀπέςην τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας 1468. 18. ȣ̓ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίςαμαι 1485. 1. b) ἀποςήσασθαι curare, vt alter, a quo rem, e. c. aes, emeris, rem illam venditam tibi ſtatera appendat, quo tu verum eius pondus, eoque valorem, cognoſcas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποςησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum ſeruorum noſtrorum, qui aes ſibi traditum ſuſceperit, atque a tradente pondus aeris ſibi libra approbari curauerit, *der es ſich hätte zuwägen laſſen* 1199. 24.

ἀφορᾶν] τὴν πατρίδα ἐνθένδε καθ᾽ ἑκάςην ἡμέραν ἀφορῶ. verſus Athenas hinc quotidie proſpicio 1472. 15.

ἀφόρητος] ἀφορητότερον ȣ̓δέν ἐςιν ὕβρεως 529. 9.

ἀφορίζειν excipere, eximere, excludere a regula vniuerſali 719. 17. ἀφορίσας pro ἀφωρισμένως ſingulariter, peculiariter, excluſis reliquis 778. 27. b) ὅροις ὑποβάλλειν, vel περιςοιχίζειν. palis, indicibus oppignerationis, ſepire, h. e. oppignerare. *verhypotheciren.* ὅσης τȣ́τȣ ἡ ȣ̓σία ἦν ἀφωρισμένη. *mit Pfählen beſteckt, verpfändet* 1202. 21.

ἀφορμὴ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τȣ̃ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. τοσȣ́τῳ πλείονας ἀφορμὰς αὐτȣ̃ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχομεν 156. 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τȣ̓́νομα ἀφορμὴν 171. 22. ἀφορμὴ ἀσθενεςέρα 186. 13. ἀφορμὴ fundus, caput pecuniarum, *das Capital.* quod impenditur foenori quaerendo, aut negotiationi exercendae 186. 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, neruum rerum gerendarum) ἥπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυςον τȣ̃τον 559. 23.

εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank ſtehen gehabt. 947. 22. *πίςις (der Credit) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίςη πρὸς χρηματισμὸν τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσοίσειν* conferre materiam, vnde amicitia mutua alatur atque confirmetur 1403. 9.

ἀφοσιῦσθαι] *ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτȣ͂ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾶςα τὴν συμφορὰν φέρειν.* vbi ritibus atque ceremoniis ſtatis et legitimis ſatisfeceris, atque religione te liberaueris 1160. vlt.

ἀφραδία imprudentia, temeritas, ſtultitia. *αὐτοὶ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίαισιν ἀςοὶ βȣ́λονται* 421. vlt.

ἄφρων] *ȣ̓ γὰρ ἔγωγε ȣ̔́τως ἄθλιος, ȣ̔́τε ἄφρων ἦν* 395. 17.

ἄφυκτος] *κἄν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔςαι.* poenam et exitium effugi non poſſe 1479. 3.

ἀφύλακτος ληφθῇ 45. 5. ſecurus, qui ſibi non ſatis cauet 671. 7. *τοῖς φυλαττομένοις ȣ̓δὲν ȣ̔́τω δεινὸν, ὥςε ἀφύλακτον εἶναι* 1451. 8.

ἄφωνος] *σȣ͂ δ' ἀφόνȣ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένȣ* 292. 6. *πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκȣ́ντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης* 294. 19.

ἀχαριςία] *εὐεργεσίας εἰς ἀχαριςίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν* 330. 14.

ἀχάριςος] *τȣ͂τον δ' ȣ̓ μόνον ἀχάριςον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι* 1185. 5.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν ςρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνȣ τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχȣ͂σιν 155. 19. natura ſolent homines *ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινȣ͂σιν ἑαυτȣ̀ς* 226. 22. *εἰ ἀχθεσθέντες τι μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγήσονται* 1478. 9.

ἀχρεῖος] *ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίςησι* 504. 13.

ἄχρηςος] *ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηςα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλȣ́ντων γίγνεται* 121. 15. *ȣ̓δ'*

ἀχρηςοτέρους νομίσας Θηβαίων, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑμῶν 382. vlt.

ἀχρήςως πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν 1414. 5.

ἀψευδεῖν] lex iubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abſtinere, et bona fide vti 459. 20. ἧς τῷ μετέχοντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι 1490. 16.

ἀψευδὴς πρὸς ἅπαντας 507. 14. τὸ τῆς πόλεως ἦθος — ἀψευδὲς καὶ χρηςὸν 461. 1.

ἀψοφητὶ 797. 12.

ἄψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ οὐδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, οὐδέν ἐςιν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἐᾶν ἄκριτον 645. 20.

βαδίζειν] τί τὸ κωλῦον ἐςὶν ἐκεῖνον βαδίζειν, ὅποι βούλεται 12. 22. δεῦρο β. 16. 20. ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ ςράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος 390. pen. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω 226. pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτά, ἃ πέπρακταί μοι 244. 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος, id quod lege erat vetitum 271. 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonſtranda animi tui vitia 314. 21. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν (itinere terreſtri procedentibus) οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπήει 392. 26. οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ 534. vlt. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (μειδίᾳ) ὁδόν. 542. 26. βαδ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν de magiſtratibus in domos priuatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noſcitandum 554. 16. τὸ πρᾶγμα ἤδη περαιτέρω βαδίζει. vlterius, quam par eſt et expedit. 688. 14. ἐφ' ἑκάςην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων, καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν (ſubaudi ὁδῷ) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non ſinens via ſua procedere vobis inſidiantes, h. e. exitioſa ſua conſilia proſpere, ſine impedimentis, exſequi. ὁδῷ βαδίζειν ἐὰν δέῃ 772. 18.

18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα 873. 14. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται. quae in ſignis habebantur ſcaeuitatis, ruſticitatis, ſuperbiae 981. 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982. 17. ἡγέμενος ἐγὼ ἀπράγμονος εἶναι καὶ μετρίε πολίτε, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαςήριον βαδίζειν 1042. 11. βαδίζειν τὲς ἄνδρας πρόσθεν in exſequiis funerum 1071. 4. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὸς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120. 21. τοῖς ἁπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122. 17. βαδίζει παρὰ τὲς τοίχες ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. 1124. 25. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem aduerſus ſubſcriptorem, ex titulo falſae et ementitae citationis 1251. 20. αἱ τιμαὶ τε σίτε ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. *der Preiſſ fiel, gieng herunter, ſchlug ab* 1285. 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἠσθένει 1364. 10.

βάδισμα inceſſus, modus incedendi 982. 18.

βάθρον] τὰ βάθρα ſubſellia ſcholaſtica σπογγίζων ſpongia detergens 313. 12.

βαίνειν] ἴσα βαίνων πυθοκλεῖ 442. 15. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζεν 1120. 21.

βακτηρία baculus, qui delegatis ad iudicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [teſſera aenea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν 298. 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φθέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981. 25.

βαλανεῖον] λεσθαι ἐν βαλανείῳ 1217. 24. μόλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες 1259. 27.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, ἕτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 12. χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254. 27.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ 101. 1. et 135. pen. τέτῳ ἐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τέτων βάσιμον,

μον, ἀλλὰ πάντα ἀπόκρημνα, φάραγγας, βάραθρα 793. 6.

βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι 51. 24. ἔθ' ἡ ἑλλὰς, ἔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπȣ 118. 7. ȣ̓ μόνον ȣ̓χ ἕλληνος ὄντος — ἀλλ' ȣ̓δὲ βαρβάρȣ ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν 119. 7. τὴν πρὸς τȣ̀ς βαρβάρȣς καὶ τȣ̀ς τυράννȣς ἀπιςίαν ȣ̓κ ἦν πρίασθαι 121. 3. εἰ μὲν ȣ̓͂ν ἕτερός τις ἦν τρόπος, ᾧ τȣ̀ς βαρβάρȣς οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τȣ̀ς ἕλληνας 180. 25. βάρβαρος 187. 4. eſt rex Perſarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemiſiam) φοβηθήσεσθε 197. 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ ἑλλήνων βαρβάρȣς κατοικίζει 289. 13. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563. 14. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110. vlt. βάρβαρός ἐςι τῷ μισεῖν ȣ̓͂ς αὐτῷ προσῆκε τιμᾶν 1111. 1.

βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῄειν 1103. 17.

βαρὺς homo proteruia, inſolentia, importunitate, arrogantia grauis. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς θηβαῖοι 231. 15. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν ἀττικὴν διὰ θηβαίων κεκόμιςαι 307. 17.

βαρύςονος] τοῖς βαρυςόνοις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑποκριταῖς 314. 10.

βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος importunitate τῶν θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237. 14.

βασανιςὴς] ſeruus vbi eſſet ex auctoritate iudicum, conſenſuque partium litigantium, torquendus, conſtituebatur βασανιςὴς, tortor, qui torturae intereſſet, caueretque, ne aduerſarius ſeruum vltra praeſcriptum modum vexaret, teſtaretur de enuntiatis a ſeruo, pretiumque ſerui aeſtimaret, ſi per tormenta ſic eum laedi eueniret, vt domino fieret inutilis 978. 11.

βάσανοι erant tam priuatis in cauſis, quam in publicis, ſed in his torturae intererant vndecimuiri 1254. 1. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456. 21. Si rei ſeruus ad actoris poſtulationem torquendus eſſet, fiebat hoc ſecundum pactum inter actorem atque reum, quo conuenerat, καθ' ὅ, τι ἔσται ἡ βάσανος, de modis tormentorum applicandorum 1120. 5.

ἡ βασιλεία Athenis antiquitus erat τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων 1370. 13.

βασίλειος στοά. porticus, in qua rex ſacrorum forum haberet. Sed et Areopagitae ibi conſidebant 776. 20.

βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ 72. 2. proprie et per eminentiam ſic appellabatur rex Perſarum. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστὶ 169. 4. παρὰ βασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι e caſtris regis Perſarum, vbi ſtipendia meruiſſet, domum redire 1185. 20. βασιλεὺς rex ſacrorum iudicabat de ludis et in cauſis impietatis 940. 13. ὁ βασιλεὺς ἁπάσας τὰς θυσίας ἔθυε 1370. 14.

βασίλισσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀῤῥήτους (θυσίας ἔθυεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis ſacrorum puta) εἰκότως, βασίλισσα οὖσα 1370. 16.

βάσιμος] τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα 793. 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι 94. 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν 95. 10. ὁ δὲ [Sycophanta puta] σιγήσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291. 21. *hämiſch vorrücken, verunglimpfen.* cum datiuo conſtructum reperitur p. 464. 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 28. πολλαχόθεν μὲν οὖν

ἄν τις

ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν 311. 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες ὐδέν ἐϛι τὸ ἐμῦ πολίτευμα 262. vlt. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267. 8. βοῶν ὁ βάσκανος ὗτος καὶ κεκραγὼς 271. 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον 307. 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταὐτὸ ποιοῦντες σοὶ 330. 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 582. 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo Aeſchines Demoſthenem appellitabat 288. 17. βάταλος λέγεται ὁ μυξώας [ſic. num ὁ μυξώδης. id eſt κορυζώδης, κορύζης μεϛὸς. pituitoſus. *ein rotziger Junge*] Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν p. 408. 33.

βδελυρεύεσθαι. improbum, deteſtabilem et conſpuendum ſe gerere 214. 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478. 24.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106. 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσαιτ' ἂν εἶναι βδελυρώτατον 405. 12. et 27.

βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. καὶ ταύτῃ πίϛιν ὑπὲρ ὑμῶν βεβαιοτάτην ἐπιθέντες 165. 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις — 165. 7. τὸς μηδετέροις πιϛῶς κεχρημένυς, ὐδ' ἂν ὑμῖν ἡγῦμαι βεβαίυς γενέσθαι συμμάχυς 194. 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον ὗτοι προὔδοσαν 372. 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιϛοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει 464. 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν ὐδὲν ὔτε βέβαιον, ὔτε ὅσιον 662. 17. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι tabulas de aere mutuo ſumto, quibus de reddendo cauetur, ſibi conſcribi curare. *Sich eine Schuldverſchreibung, einen Wechſel ausſtellen laſſen* 886. 26. τὸ βέβαιον προϊέμεθα certum dimittimus pro incerto,

pecu-

pecuniam creditam pro ſponſione reddendi 1283. 8. ἢ γὰρ πεισθήσεσθε, ἤν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε πεπεισμένοι 1451. vlt. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν 1480. 7.

βεβαιοῦν verbis factisque qua fieri poteſt maxima ceremoniarum ſolennitate atque religione confirmare et promulgare 79. 5. βεβαιοῦσθαι operam dare, vt ſibi quam ſanctiſſime atque ſolenniſſime aliquid publice declaretur atque confirmetur 79. 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας βεβαιοῦν non verba caritates atque neceſſitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare 237. 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν, οὔτε τὴν ἔχθραν — τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν 318. 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id eſt τὴν ζωὴν) ἑαυτῷ ὄντα κύριον 383. 20. βεβαιοῦτε τοὺς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis poteſtatem eas exercendi, et auctoritatem earum aſſeritis 524. 13. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539. 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν εὑρήσομεν τὸ πρᾶγμα. cauſam definire moralitatem (vt vulgo vſurpant) actionis, h. e. gubernare atque circumſcribere iudicium a nobis de facinore ferendum, ſitne legitimum, an legibus contrarium 636. 3. quid eſt p. 887. 15. βεβαιοῦντος ἡμῖν (ſcil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ὠνὴν, vel potius vtrumque) Menecle nobis venditionem aſſeuerante, h. e. affirmante certam et ratam eam eſſe futuram, eiusque rei ſe praedem interponente, euictionem praeſtante. *die Gewähr für die Giltigkeit des Kauffes leiſtete* 969. vlt.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, reapſe) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν 132. 20. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως 154. 9.

βεβου-

βεβȣλευμένως praemeditate 527. 21.

βέλτιςος] τίνες δὲ τȣ̃ βελτίςȣ. ſcil. μέρȣς 125. 9. ȣ̓δὲ τȣ̃το μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιςα ἀκȣ́ειν ὑμᾶς συνεθίζω 169. pen. item 170. 3. δεῖ τȣ̀ς εὐτυχȣ̃ντας περὶ τῶν ἀτυχȣ́ντων ἀεὶ φαίνεσθαι βȣλευομένȣς τὰ βέλτιςα 196. pen. μᾶλλον ἢ παρ᾽ ἃ βέλτιςα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202. 19. διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιςα τῷ δήμῳ 243. 21.

βελτίων] μάλιςα μὲν καὶ τȣ́τοις βελτίω τινὰ νȣ̃ν καὶ φρένας ἐνθείητε 332. 19. βελτίων vir bonus, probus, honeſtus, frugi. pro poſitiuo ἀγαθὸς, vt χείρων ſaepe eſt pro κακὸς, ſcelerato. δι᾽ ὃ μήτ᾽ αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μήτε οἱ πεισθέντες σοι 501. 6. τῷ δὲ μὴ καθιςάντι (praedes puta) μήτε βελτίους, μήτε χείρȣς. neque probabiles, neque ſequioris generis 728. 19.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τȣ̃ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε Spes ab oratoribus e ſuggeſtu concionantibus vobis obiectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis ſociorumque et pecuniarum, quae nullae ſunt, eruntque nullae 53. 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔςαι, σκοπῶμεν, μὴ τȣ̀ς ἐπὶ τȣ̃ βήματος λόγȣς 189. 27. ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην 247. 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297. pen. συκοφάντης, τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθȣ̃ 1359. 16. in iudiciis bini erant ſuggeſtus, in quos dicturi aſcendebant, alter vnde actor agebat, alter vnde reus. σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τȣ̃ ἑτέρȣ βήματος 1176. 2. iudices extra τὸ βῆμα ſedentes, actorem defenſoremque cum teſtibus e ſuggeſtu dicentes audiebant, tum, perorato, vbi tempus veniſſet ſuffragia ferendi, ad ſuggeſtum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοῖ παρελ-

παρελθόντα ἕκαςον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς — 441. 2.

βία κατέχειν τὰ πράγματα 20. 19. μήτε ἄρχειν βίᾳ βϑλεσθαι μηδενὸς, μήτε δϑλεύειν ἄλλῳ 132. 13. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβϑλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10. προάγειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι 289. 9.

βιάζεσθαι τὰς πόλεις 84. 24. ἴσως τοίνυν βιάσονται magna vocis et laterum contentione vrgebunt hoc atque vincere conabuntur, μεγαλόφωνοι ὄντες 415. 15. ἄν τ' ἐγὼ φῶ, ἄν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται 580. 15. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτάνειν 508. 6. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται magna cum violentia et impetu erumpere cogit 563. 14. βιάζεσθαι μὴ βϑλομένϑς ἀκϑειν 1461. 22. τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipſi ſeſe mulctauerint, ob dedecora vitae foro excluſi, tamen inuitis legibus ſeſe ingerant, et reip. obtrudant ad cauſas agendum et conſilia dandum 779. 2. δύο ἔτη βιάζεται λέγειν ϑτος, ϑκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει 781. 15.

βίαιος] βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν 647. 23. βιαίων [ſubaudi ἔργων, vel ἐγχειρημάτων ἔγκλημα] ἐγκαλεῖ 976. 7. τὰ περὶ τῶν βιαίων [ſcil. ἐγκλήματα] ἐςὶ πρὸς τϑς τετταράκοντα 976. 10. βιαίων in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v.

βιβλίδιον] ἐν βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ 1283. 5.

βιβλίον] τίθενται πρός τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφήν. deponunt apud aliquem vectorum eadem naue vtentium tabulas pacti, vel contractus inter ſe initi 886. 25. γέγραπται τϑτον τὸν τρόπον, ὅν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο 1401. 19. epiſtolae committat. τὸ βιβλίον (epiſtola ſcripta) ϑδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τϑς θορυβϑντας 1463. 19.

βίβλος] *τῇ μητρὶ τελέσῃ* [ſacris arcanis initianti] *τὰς βίβλους* [quibus arcana carmina perſcripta haberentur] *ἀνεγίνωσκες* 313. 14. 403. 18.

βίος] *ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι* 133. 13. *εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν.* nihil habere, quod ſpiritui fortunisque tuis metuas 143. 1. *τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν* 150. 8. *ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον* vitae per alimenta tuendae praeſidiis, ſpeciebus annonariis, *ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις* 255. 11. *ὧν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι οὐ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησί.* Sopater ad Hermogenem p. 19. *πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος* 258. 20. *τοσοῦτου δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥσθ᾽ ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ* 263. 26. *ὁ καθ᾽ ἡμέραν βίος* vſus vitae communis, vita quotidiana 298. 3. *ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τοῦ βίου* dicere poſſe, maioris faciam, quam viuere. immortalitatem mereri nolim, ſi liceat haec oratione exſequi 299. 19. *οὐ κατῄσχυναν οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ* 314. 10. *λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν* 314. 24. *βίος* ſeculum, homines vna locisque temporibusque iisdem viuentes. *εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας* 330. 13. *τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ* 403. 15. *ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας* 403. 24. *ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται* 774. 4. *πᾶν τὸ τεταγμένον* omnem bonum ordinem diſciplinaeque ſobrietatem *ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος* e rebus humanis ſuſtulerit 777. 22. *οὐδ᾽ ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν.* quo in genere vitae probabili, aut etiam praeclaro, verſetur aetatemque degat 785. 27. *βίους* (fortunas) *ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν* 869. 25.

L *τέλος*

τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐςὶν ὁ θάνατος finis rerum omnium ab homine ſuperſtite geſtarum 1306. 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ aetate ſua 1479. 15.

βιοτὴ vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐςὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ 322. 17.

βιοῦν vel βιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα 315. 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ 403. 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ὢν φαίνεται 403. 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεςι 600. 17. εἴργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷά σοι βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617. vlt. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389. 25.

βιωτός. vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι durare in viuis haud queam. vita mihi futura ſit haud tolerabilis 554. 5.

βλάβη] ὁ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεςὸς 151. 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασεν 801. 11. βλάβης [ſubaudi δίκην] λαχεῖν τινι actione damni iniuncti aliquem perſequi 522. pen. φίλων ἀγαθῶν ἐςὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις, καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔςαι τις βλάβη 664. 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232. 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι ſanciunt, vt damnum a volente illatum duplo luatur, ab inuito, ſimplo 527. vlt.

βλάβος ἐκτίνειν ἁπλοῦν et διπλοῦν 528. 2.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιςα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323. 23. ὅσα δὲ βλάπτει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμὲ, εἶτα καὶ ὑμᾶς, — 996. 4. eſt ergo illa actio βλάβης. ἄτοπον, ἁπάντων τὰ

ψευ

ψευδῆ μαρτυρησάντων, τὶς μάλιστα ἔβλαψεν, ἀποφαίνειν 1117. 15.

βλαστάνειν] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν 1251. 27.

βλασφημεῖν περί τινος 252. pen. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν 406. 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν. quae probra et quas calumnias in nos proiecerint 1229. 5.

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες 141. 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοὺς 164. 10. τὰς — βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191. 10. ἁπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου 237. 1. βλασφημίας κατά τινος ποιεῖσθαι 257. 22. ὑπὸ τῆς τούτου τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι 312. 19. μέρος γ᾽ ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστά γέ σοι 317. 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι 992. 11. βλασφημίαν ἔχει τινὰ 1259. 17.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ᾽ ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ᾽ οἶδεν, οὔτ᾽ ἐθέλει 51. 27. μηδ᾽ εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλισθῆναι 124. 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾶν 320. 3. ἔξω βλέπειν ad amicitias extraneas reſpicere 332. 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει 403. 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577. 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσωσι 1139. 18. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ᾽ ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην 1471. 15.

βοᾷν] *καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι* 172. 4. *βοᾷν καὶ διαμαρτύρεσθαι* 232. 27. *ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' ȣ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' ȣδέποτε* 252. vlt. *βοᾷν ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἁμάξης* 268. 12. *βοᾷν* et *κράζειν* copulantur. *βοῶν ὁ βάσκανος ȣτος καὶ κεκραγὼς* 271. 10. et ſic etiam p. 294. pen. *διαμαρτυρομένȣ τότ' εὐθὺς ἐμȣ καὶ βοῶντος* 275. 8. *ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾷν οἷα πεπόνθασι* 366. 20. *ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ* 366. 22. *ταῦτ' ȣχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης* 377. 22. *βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰȣ, ἰȣ* 784. 19.

βοηδρομιὼν. hoc menſe myſteria agebantur 29. vlt.

βοήθεια] *ψηφίζεσθαι βοήθειαν* decernere auxilium mittendum 9. 16. *πολεμεῖν βοηθείαις* bellum ſic gerere, vt ſingulis quibusque locis ab hoſte oppugnatis identidem ſuccurratur, eoque periculo profligato, rurſus a bello deſiſtatur; tum, hoſte nouum impetum alibi faciente, rurſus illuc mittantur copiae hoſtem depulſurae, nulla militia continuata, ſed otii et armorum vicibus alternantibus 49. 1. *ȣ γάρ ἐστι βοηθείαις χρωμένȣς* non aſſiduo milite, ſed copiis ſolummodo auxiliaribus, prout identidem neceſſitas quaeque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, *ȣδέποτ' ȣδὲν τῶν δεόντων πρᾶξαι* 101. 12. 137. 7. *κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι* 118. 14. *ἀμελȣμένα ἰδὼν καὶ ȣδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας* 133. 20. *παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖα βοήθεια τοῖς ἀπόροις φθονȣμεν* 141. 22. *ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο* 231. 19. *περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκȣσιν, αὐτȣς ἑτέροις βοηθεῖν* 301. 8. *τὶς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σȣ βοήθεια χρημάτων* ſubſidium pecuniarium *τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις* 329. 5. *βεβαιȣντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ*

τὰ τῶν ἀδικέντων βοηθείας 539. 12. τὸ βιβλίον ἐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τὲς θορυβᾶντας 1463. 19. ἔτυχεν, ἐκπλεόντων τριηρῶν, καὶ βοήθεια διὰ τάχες ἀποςελλομένη 1145. 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. *die Urkunde unſeres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unſerm Rechte zu gelangen* 1287. 27.

βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἠλευθέρωσε 193. 5. τὲς βοηθᾶντας ἑαυτοῖς τέτες νομίζειν εἶναι συμμάχες 209. 8. καὶ γὰρ νῦν ἐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν ἐδενὶ τῶν μετρίων nunc enim non decreuit, amicis ſuccurrendo, Philippo aduerſari, dummodo conditiones quodammodo ſint tolerabiles 283. 6. περιεςήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκᾶσιν, αὐτὲς βοηθεῖν ἑτέροις 301. 9. βοηθᾶσι κάτω decurrunt deorſum ad opitulandum 883. 25.

βοηθὸς] βοηθὲς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις βοηθεῖν 31. 3. τὲς θεὲς μεγίςες ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχες καὶ βοηθὲς 153. 3. τὲς τῷ γήρᾳ βοηθὲς λυμαίνῃ 733. 26. leges puta, poenas iis comminantes, ſi qui parentum ſenium inops contemtui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis ſuccurrere nil curent.

βοήσεις eſt vitioſa lectio, fortaſſis pro ſinceriore βοΐσκας 531. 19.

βοΐδιον] ἐὰν ὑμῖν βοΐδια boues macras et annis confectas πέμψωσιν ἕτοι 37. 6.

βοιωταρχεῖν. honore Boeotarchi fungi 1378. 22.

βόρβορος] ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259. 11.

βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα 299. 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε 568. 16.

βοσπόριχος forum Byzantii 256. 12.

βότρυς] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων 314. 12.

βούλεσθαι] βέλομαι τόδ' εἰπεῖν citat Hermogen.

p. 245. 22. ſaepe poſt participium huius verbi, omiſſus eſt infinitiuus e praemiſſis a legente quoque tacite ſubaudiendus. vt p. 159. 7. τὸς βουλομένους. ſcil. ὑποδεχθῆναι. ὸ γὰρ ὑμεῖς, ὧν ὅτοι βόλονται, ςοχάζεσθε, ἀλλ' ὅτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται 176. 27. τὰ μὲν ὂν ἄλλα ὕςερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [ſcil. ἀκόειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βόλησθε τότο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τότο ποιεῖν] λέξω 202. 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βολομένοις. ſcil. με τότο ποιεῖν. aut ὠνεῖσθαι. vendebat volenti cuique (ſcil. emere.) 823. 21. νηποινὶ πάσχειν ὑπὸ τὸ βουλομένου, [ſcil. τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel κολάζειν] ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτο 1374. 7. vbi ὁ βολόμενος idem eſt atque ὁ τυχών. quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βόλωνται, [ſcil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβόληται καὶ προῄρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαςος, ὅτως ἐᾶσαι χρήσασθαι 226. 11. ἂν βολομένοις ἀκόειν ᾖ τότοις. id eſt ἂν ὅτοι βόλωνται ἀκόειν 229. 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβολος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βολομένῳ [ſcil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν] 291. 20. ὸχ ὅσα ἐβολόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι 307. 4. πῶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθε, ἄν τι βόλησθε. ſcil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν 799. 25. τὸ μὲν εὖ βόλεσθαι πάρεςι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανόσης καὶ τὄργον γένοιτ' ἂν 1490. vlt.

βολεύειν, βολεύεσθαι] in actiuo. auctor alicui eſſe alicuius conſilii. τῶν βολευσάντων τὴν κατάληψιν τὸ ἱερὸ 1347. 22. ὸδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβολευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347. 24. b) in medio. ὀρθῶς καὶ καλῶς βολευόμενοι. citat Hermog. p. 245. 12. ex or. pro corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βολεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα 57. 11. 139. 15.

15. οὐκ ὀλιγώρως ὑμᾶς εὑρήσει βουλευομένους 189. 10. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196. 23. ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες 246. 26. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι 283. 5. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος 306. 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήειτε βεβουλευμένοι 306. 12. τῶν ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν 472. 2. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἴομαι βεβουλεῦσθαι 538. 20. τὸν τοῦ βουλεύσασθαι κακόν τι χρόνον ἀφείλετο 639. 11. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. μετὰ τοῦ βουλεύσασθαι [id eſt βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμῃ διαμαρτὼν 734. 21. παραχρῆμα, οὐδὲ βουλευσάμενος. confeſtim, protinus, ſine vlla deliberatione, aut haeſitatione 970. 5. βουλευομένων ἐστὶν ἀκούσαντας ἃ γινώσκει τις σκοπεῖν 1425. 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι 1430. 11. ὡς ἄν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλεύεσθαι, ὀξέως. δεῖ δὲ βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς 1432. 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων 1450. 24. δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι 1473. 5.

βούλευσις praemeditata caedes, aut inſidiae ſaltim ſtructae. ex illa dictione fori attici βουλεύειν τινὶ φόνον necem alicui machinari. γραφὴν βουλεύσεως διώκειν actione caedis praemeditatae aliquem perſequi 778. 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι. id eſt ἐπιβουλεύσαντα. ἂν ἕλῃ τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως 792. 2. Si coarguerit Ariſtonem, quod is, qui bene noſſet aerarium ſe non eſſe, tamen ſciens et volens, *wider beſſer Wiſſen und Gewiſſen*, ad aerarium ſe, vt debitorem,

rem, detuliſſet. Eodem ſignificatu haec dictio accipienda quoque eſt p. 778. 19. Harpocr. ait *βουλεύσεως δίκην* apud Dem. eſſe, cum quis queritur, ſe ab aliquo praeter ius et fas in aerarios inſcriptum eſſe, in or. I. in Ariſtogit. h. e. p. 778. 19.

βουλευτήριον] *ἐπιστολή, ἣ νῦν ἐστιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ* 85. 4. *τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν* 145. 16. *ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον* 244. 2. *τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον* 284. vlt.

βουλευτὴς] *τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν* 1208. 5.

βουλευτικοὶ νόμοι de ſenatu praecipientes 706. 13.

βουλὴ] *πεποίηκεν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλὴν* 74. 13. *σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι* 123. 2. *οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλὴν* 179. 22. *οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλὴν* 292. 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc reſtrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque praeſidentium. Plerumque ſic nude *ἡ βουλὴ* appellatur, interdum vero cum adiuncta definitione, vel ſuperenarratione *οἱ πεντακόσιοι.* multis in locis. *ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι* pro *συναχθῇ.* aut ibi *βουλὴ* accipitur pro *οἱ βουλευταὶ* 249. 20. *ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων* 397. 16.

βούλημα] *παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβὼν* 805. 21. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remiſſiores, ita aut ſaeuiora, aut leniora ſuadens. *ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα* 1109. 15. id quod illi ſtudebant.

βούλησις] *μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἡ παρ' ἑκάστου βούλησις* 33 pen. *ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα*

πολ-

πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίας εἶναι βȣλήσεις 796. 19. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τȣ̃ διαμαρτυρȣ̃ντος 1097. 22. κατά γε τὴν τȣ̃ διαμ. βούλησιν 1098. 8. τὴν ἑαυτȣ̃ βȣ́λησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν 777. 23.

βȣ̃ς ἔτρεφε πολλὰς, τιμὴν ȣ̓δενὶ δȣ̀ς 426. 2.

βοώνης erat genus magiſtratus, cui demandata erat cura boues coëmendi in ludis mactandas publice 570. 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. diſpenſare 36. 7. πȣ̃ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τȣ̃τον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβευόντων. vobis ad hunc modum ius aequum adminiſtrantibus 1231. 19.

βραβευτὴς] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς, ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρȣς [ſcil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτὰς] arbitros, diſceptatores litis 163. 16.

βράβης poëtice idem, quod βραβευτὴς. ἀλλ' ἀίδην κοινὸν ἔθεντο βράβην 322. 11. conſtituerunt ipſi ſibi Orcum communem praemiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis glorioſae attribueret.

βραδὺς] ἡσύχιον ἡ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777. 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας 801. 20.

βραδύτης] τὰς ἑκασταχȣ̃ βραδυτῆτας, ὄκνους — εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι 308. pen.

βραυρωνόθεν 1264. 20.

βραχίων] ὕφαιμοι βραχίονες 1157. 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχὺς] τὶς ȣ̆τω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προΐεσθαι βουλήσεται 187. 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι 343. 2. ἐν βραχέσι διεξελθεῖν πειράσομαι 594. 8. ἐκ βραχείας ȣ̓σίας λειτȣργῶν 841. 1.

βρέχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους 1278. 22. τά γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν 1279. 2.

βρόμιος Bacchus. ἱςάναι ὡραίων βρομίῳ χάριν 531. 5.

βροντὴ] ὕδωρ [ſcilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213. 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ *in der Schlinge* τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ 744. 6. ἐπισπασθέντος βρόχου 744. 9.

βρυτιάδης. tribulis e tribu βρυτιὰς 1365. 8.

βρωτὸς. veſcibilis, accommodatus paſtui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτῳ κοινωνεῖν 789. 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάςρωμα χιλίας βύρσας 910. 9.

βωλὰ dorice pro βουλή. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν 255. 21. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον 256. 8.

βωμὸς διὸς ὁρίου 86. 16. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256. 25. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε 271. vlt. iudices vbi ſanctiſſima religione ad ius aequum dicendum adſtringendi eſſent, calculos, quos in ciſtulas, alteram abſoluentem, alteram condemnantem, eſſent coniecturi, de ara, in qua exta fumarent, aufferebant. quae erat ſumma religio. κνισσᾶν βωμοῖσι 531. 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιςοι μὲν καὶ ἁγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάςου ψυχῇ καὶ φύσει 780. 22. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον 1054. 6. vbi ara Iouis Phratrii deſignatur, vt e verſu 10 conſtat. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ᾽ ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078. 21.

γᾶ dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκιᾶν 256. 7.

γαῖα poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖςα καμόντων σώματα 322. 14.

γαλεάγρα citat ex oratt. in Ariſtog. Iulius Poll. X. 155.

γαμεῖν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς cum domum duxiſſet futuram matremfamilias τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα pellicem 1002. 12. συνέβη μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτη γῆμαι 1009. 13. ἐπεπύσμην αὐτὸν ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκὼς 1150. 23.

γαμηλία, ſcil. θυσία. epulum, quo nouus quisque maritus Athenis curiales ſuos nomine nouae ſuae nuptae excipiebat, quod epulum ſi curiales haud aſpernarentur, erat id teſtimonium nouam nuptam curia receptam, eiusque conditionem et iura conditioni et iuribus reliquarum matronarum iſtius curiae exaequata eſſe. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [ſubaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατήρ. [ſcil. ὁ ἐμὸς.] 1312. 12. 1320. 13.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις χρωμένη 270. 10. ſignificat, matrem Aeſchinis meretricem fuiſſe, proſtitiſſe in fornice ad horam nonam, h. e. poſt meridiem. γάμῳ γαμεῖν. rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere 1002. 12.

γὰρ *vtique*, cum aduerſario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἐμοὶ καὶ γραφὴν ὕβρεως. δίδωσι γάρ. dat vtique, ſine omni dubio 523. 18. eleganter redundat initio orationis obiurgatoriae. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες ἀθηναῖοι. οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε 579. 25. τοιοῦτος γὰρ εἶ, ῥᾳδία. ὑβριστὴς γὰρ εἶ — 580. 7. initio ponitur orationis eius, qua quis cauſam, aut ſuam, aut alterius, excuſatum defenſumue it. οὐδὲ τοῦτό γ' ἂν εἴποι τις. νὴ δί', ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίει τι κακόν. οὐκ ἔστι τοῦτο 675. 23. vbi reſpondet latino *Atqui.* ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a praefatione tranſitum faciens in ipſum argumentum propoſitum declarandum ingreditur. reſpondet latinis *igitur*, aut *nempe*, *ſcilicet*, *nimirum.*

rum. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες 701. 23. οὐ γὰρ per modum ſannae ſaepe interiicitur, vt noſtrum *nicht wahr?* tu infitiari audebis? ὅμοιόν γε. οὐ γάρ; 616. 16. καλά γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673. 19. εὔνους γε. οὐ γάρ; 674. 14. et alibi ſaepiſſime.

γαστὴρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς, ἐφ᾽ ᾗ στένειν σε προσῆκεν 308. 6.

γειτνιᾶν 1272. 19. 1278. 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [ſcil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν 175. 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν 1272. 2.

γελᾶν] ᾀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι 23. 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καί ποτ᾽ ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν 1459. 23.

γελοῖα δάκρυα 577. 11.

γέλως res riſu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ᾽ ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι 47. 6. 136. 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [ſcil. εἰληφέναι] 121. 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151. 19. πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis eſt ridiculum, quam ſi nihil dent 185. 18. χλευασμὸς, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει 254. 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ᾽ ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια 428. 22. ἐκεῖνα μὲν ἐστι φοβερὰ, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ᾽ οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως 435. 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτονὶ 447. 27. γέλως ἂν εἴη δήπουθεν. tantundem ſit, ac ſi infanti, aut fatuo illudas; aut ludum puerilem *blinde Kuh* dictum 602. 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261. 12. οὐκ ἂν ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην ἐγὼ 1263. 9.

γεμί-

γεμίζειν nauem alienam, *γεμίζεσθαι* ſuam onerare mercibus exportandis 466. 28. *γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων* 569. 4. *γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος* 910. 8. *γεμίσας ναῦν μεγάλην σίτου.* 917. vlt.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον ſeculum hoc hominum nunc aetatem agens 1390. 25.

γεννητὴς (vno aut geminato *ν*). *γεννηταὶ* erant, quibus eadem ſacra Apollinis Patroi et Iouis Hercii communia eſſent 1319. 27. poterant e multis diuerſis demis eſſe 1365. pen.

γενναῖος] *ταύτης* [*τῆς μελέτης*] *τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι* 328. 18. *τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν* 331. 24. *φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα* 1251. 22.

γενναίως] *φέρειν δ', ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως* 258. 24. *γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε* 1466. 25.

γένος] *εὔχεσθε αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν* 363. 23. *γένος οὐκ ἔστι φιλίων καὶ πολεμίων* 638. 3. *διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὑτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας* 642. 15. videntur *γένος* et *οἰκία* differre hactenus, vt *γένος* ſint in deſcendente ſtirpe neceſſarii, liberi, nepotes, *οἰκία* in aſcendente, vt pater, auus, et collaterales, vt fratres, ſorores, conſobrini. *γένος* item et *παῖδες* differunt. hi videntur liberi ex te nati eſſe, illi nepotes et his etiam remotiores. aut, ſi mauis, cognati collaterales 642. 25. *γένος* item eſt ſors naſcendi, vt ſi quis ciuis Athenienſis natus ſit. *ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν* 953. 24. *ἃ δὲ οὐδ' ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐστὶν, οὐδ' ἐκείνῳ* [vtpote ſacticio] *δεῖν οἴομαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι* 628. 8. *οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν,* [ſcil. *τῶν πατέρων,*

ὧν νο-

ὢν νομίζονται εἶναι] 1022. 16. vbi γένει idem valet, atque γόνῳ, item in illis, ὅτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὢν 1081. 6. ab ipſo procreatus 1088. 7. γένος paraphraſtice vſurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος. pro αἱ διαμαρτυρίαι 1098. 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε 1100. 7. τὴν παρ᾽ ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ [ἱερωσύνην] ἐκ γένους velut honorem aliquem generi adhaereſcentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipſo natiuitatis iure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν 1427. 15.

γεραιαὶ, aut γεραραὶ, vel γεραιραὶ (nam de vero exarandi modo diſputatur) mulieres ſacerdotio Bacchi conſecratae, quae in officio Baſiliſſae, ſeu reginae ſacrorum, erant. ἐξώρκωσε τὰς γεραιρὰς τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς 1369. vlt. 1371. 16. 1372. 1. ὅρκος τῶν γεραιρῶν 1371. 22.

γεραίρειν] τὰ θεόγνια καὶ ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371. 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτήσαντο 130. 8.

γερουσία ſenatus apud Spartanos. ἐπειδὰν τις εἰς τὴν καλουμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ 489. 19.

γέῤῥον] τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν crates vimineas, quibus conte&tae ſeptaeque erant tabernae inſtitorum in foro Athenienſi ſcruta venalia habentium 284. 24. τὰ γέῤῥα ἀναίρειν incipere tabernas conſtruere. *die Buden anfangen aufzubauen* 1375. 19.

γεύειν. γεύεσθαι] τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. ἄρτι μῦς πίττης γεύεται 1215. 10.

γεωμετρία erat in artibus liberalibus, quibus iuuentus graeca ſoleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρὸν 1414. 16.

γεωργεῖν rei ruſticae operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλέον ἂν οἴομαι ζημιωθήσεσθαι 17. 2. γῆν συνεωνη-

-ωνημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε 175. 11. κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων 239. pen. εἶτα γεωργῶν ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. arator, id eſt dominus ingentium fundorum 442. 6. γεωργοῦντες ſeduli in exercenda re ruſtica καὶ φειδόμενοι 613. 16. 753. 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. haec agitat, haec exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, vt inde victitet 794. 22.

γεωργία] γεωργίαι παμπληθεῖς 386. 5. ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη tota res ruſtica expilata et denudata fuit ſupellectile ruſtica 872. 11.

γῆ] οὔτε τὴν γῆν [ᾐσχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔςασαν 426. 20. ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄςρα κάτω γένηται 793. 21. ὅτῳ μήτε καρπὸν γῆ φέροι, μήτε ἀποθανόντα δέξαιτο 794. 26. ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις δεδανεικώς. *der ſeine Capitalien auf liegende Gründe und auf Häuſer in der Stadt ausgethan hat* 946. 6. ἡ γῆ rus, villa, οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν 1225. 12.

γηθεῖν laetari. γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων 328. 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332. 8.

γῆρας] τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ 733. 26. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204. 22. γῆρας καὶ φυγὴν [id eſt φυγὴν ἐν γήρᾳ] ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 3.

γηράσκειν] τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν (vel γηράσειν potius) περιορᾷ 1124. 7.

γηροτροφεῖν] γηροτροφήσονται [pro γηροτροφηθήσονται] περίβλεπτοι 1399. 17. γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα οὕτω 763. 15.

γηροτρόφος] ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400. 16.

γίνε-

γίνεσθαι eſſe, vel fieri. naſci. contingere, competere. effici. conſequi. θαυμάζω, εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ 33. 25. ὑμῶν αὐτῶν γενομένους. veſtri factos, hoc eſt compotes et iuris veſtri factos, libertati veſtrae reſtitutos, ad ſanitatem mentis reuocatos 26. antep. εἰ βούλεσθε ὑμῶν αὐτῶν γίνεσθαι ſi vultis veſtrae ſpontis eſſe, h. e. res veſtras pro arbitrio veſtro agere, non alienae fidei periculo committere. 42. 10. αἰσχρὸν, ὑστερόν ποτ᾽ εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 16. δέον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι, quod oportebat fieri, niſi hoc obſtaret. 140. 25. γεγόνασι καθ᾽ ἑαυτοὺς ἕκαστοι 145. 10. τί γένοιτο νεώτερον, ἢ μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν ἀθηναίων 157. 1. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179. vlt. περιιδεῖν et περιορᾶν γιγνόμενα, inſuper habere et aequo animo pati aliquid fieri 246. 8. et 14. οὐδ᾽ εἰ γέγονεν οἶδα. Simulo prorſus ignarum, id vnquam eueniſſe 248. 6. ἅμα ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε 270. 22. οὐδ᾽ ἂν εἴ τι γένοιτο nullo pacto. ne ſi accideret quidem, quodcunque tandem futurum eſſet. vtcunque ſors caderet. *Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es wölle* 284. 17. 497. 27. 971. 9. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ, αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. pen. ἀφ᾽ οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω 408. 9. τὰ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι (ſcil. λόγῳ) γεγενῆσθαι 1471. 1. b) naſci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι ſe natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296. 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389. 23. c) contingere, competere, pro ſua legitima, rata parte. *zukommen, gebühren.* ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων loco emolumentorum

rum ſibi conuenientium, aut partorum, oblatorumue 67. 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, exſiſtens, conſequens, id quod e certis praemiſſis colligitur, e numeris in ſummam collectis exſiſtit, in quemque pro rata ſua portione venit. *der Beytrag.* ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἔδει τιθέναι dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cuiusque in eum veniret 261. 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα mulcta cuique crimini competens, maior identidem minorue, prout crimen aut maius, aut minus eſt. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ἈΡΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, ὃ ὬΦΛΕ 726. 26. vt ſi quis aerarium ſacrum depeculatus ſit, mulctam decuplam dependat, ſin autem aerarium publicum, ſolummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729. 8. appellat τὰ προσήκοντα, *die Gebühr.* τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν *was einem an Gelde nach dem ſchriftlichen Vertrage zukommt, wird, und werden muſs* 926. 1. vt paulo poſt, v. 25. ipſe exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφήν. οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσουσι κομίζεσθαι 992. 3. e promeritis eorum exſiſtentem, conſequentem, ipſis debitam. τῶν γιγνομένων δι' ἐκεῖνα [ſcil. τἀναλώματα] τιμῶν ἀξιοῦν ἑαυτοῖς μετεῖναι ex illis impendiis exſiſtentium eaque conſequentium 1230. 8. γίγνεσθαι confici e numeris collectis in ſummam, exſiſtere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 ſtateres efficiunt drachmas atticas 3360. ſeu aequiualent illis. 914. 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter ſe copulantur. vt 98. 14. et 111. 17. quod aut eſt ἓν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα in geſtu rerum, aut τὰ γιγνόμενα ſunt euenta fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quae ſtudio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα ſunt ſequelae

τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι animum ad aliquid attendere, ſtudium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda eſſe. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε 287. 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων nempe in hoc verſabatur ſalus Graeciae, momentum rerum graecarum in hoc erat poſitum. per hoc ſtabat, vt res graecorum ſic eſſent, ſeciusue, ſiue hoc eſſet fieretue, ſiue minus 305. 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς quorundam infortuniis vſorum 533. 4. χρήματα ἐγίγνετο *es kam Geld ein.* ampla redibant vectigalia 141. 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium 1046. 15. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἄνθρωπος 788. 26.

γινώσκειν] decernere, ſtatuere, apud animum ſuum pro rato et certo habere. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔστα 13. 13. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι hoc, quod noti cuique ſint, a quoque ſtatim noſcitentur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς 202. 10. 1424. 1. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους 268. 12. τὰ δίκαια γνῶναι καὶ τὰ προσήκοντα aequas et congruas ſententias pronunciare (de iudicibus) 416. 3. et alibi. τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γιγνώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem eius fando inaudiueram, aut, etiamſi audiuiſſem, tamen non noſcitabam. *ſo kannte ich ihn doch von Perſon nicht* 539. 25. γινωσκόμενοι ἐπὶ τὰ χείρω partem in peiorem cogniti 851. pen. τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν ἔγνω κυρίαν εἶναι. deciſam, diſceptatam 903. 11. γνῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, obſeruare, notare vitia καὶ ἐπιπλή-

ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον 983. 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, aequas cenſentes 1360. 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι *das dafür bekannt werden*, famam adipiſci, nobilitari ποιοῦντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων ſtudio faciendi aliquid e re veſtra 1481. 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν 1032. 8. ἂν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκῃ κερσοβλέπτης 658. 23. ita ſe erga vos gerat, eo ſit animo, iis moribus, quibus par eſt eum eſſe. opponitur enim ei ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἐγνωσμένους pro ἐγνωκότας 303. 27.

γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν 270. 24.

γλίσχρος] ἃ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κονιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν 689. 25.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπειληφότι 977. 25.

γλίχεσθαι] ταῦτ' ἦν, ὧν μάλιστα ἐγλίχετο 62. 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται 68. 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται 297. 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην 411. 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν 406. 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418. 26.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν 442. 16.

γνήσιος] ἀλλ' οὖν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς ἑλλάδος ἠδικοῦντο 118. 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς διῴκει τι μὴ καλῶς 118. 26. γνήσιος παῖς proprie eſt ὁ γόνῳ γεγονὼς natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ facticio, adoptato 1095. 5. differt a κυρίως γνησίῳ ab eo, qui pro γνησίῳ adſcitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem eius rei κῦρος, poteſtas fuiſſet. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γόνῳ γεγονὼς ᾖ τινι 1099. 19. γνήσιοι ingenui liberi quonam a patre,

 et qua-

et quanam a matre, et quibusnam a ſponſoribus viro deſponſa naſcantur, exponitur p. 1134. γνήσιοι γένῳ τῆς πατρίδος πολῖται ſunt ciues indigenae, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπήλυσι et adſcriptis ciuitati 1390. 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τȣ͂ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quaſi genuinus ſit filius eius, qui multis ante annis deceſſiſſet, quam hic naſceretur 1093. 2.

γνησίως. vere, bona fide, reapſe. τȣ̀ς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως 1353. pen. τίς ἐςιν, ὅςις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐθελήσει γνησίως ὑμῖν δȣ͂ναι 1482. 14.

γνώμη alias eſt id, quod cuique videtur, placet, cui ſtudet, quod ſentit et appetit, quo animus fert, alias forma cogitandi, ratio conſiliorum, mens, alias exſpectatio. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. ſecius, quam velis 14. 3. τȣ͂το πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονὸς 15. 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεςήκατε τῶν πραγμάτων 131. 7. ȣ̓δεὶς ȣ̔́τως ἄθλιος, ȣ̓δ᾽ ὠμὸς τὴν γνώμην 142. 19. προθεῖναι facultatem dare περὶ τȣ́των τῷ βȣλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ὑποκεῖσθαι τȣ͂το τῇ γνώμῃ propoſitum eſſe atque infixum menti, vt ratum et certum ſcitum 179. 6. ȣ̔́τω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς 182. 3. ȣ̓κ ἀπὸ τῆς ἐμαυτȣ͂ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων 281. 16. ταῖς ἑτέρων ἐπακολȣθεῖν γνώμαις 284. 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων 287. 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβȣλος puta] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται 291. 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει 309. 27. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι. per ſyneſin pro ψῆφον θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφήνασθαι 362. 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένȣ 390. 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc eſt de analogia et aequitate aeſtimationis, referte ad vniuerſam legem 493.

493. 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναιδῆ αὐτȣ͂ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν ὀμωμόκασιν 652. 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id eſt δόξασις] ἀφ᾽ ὧν ἂν ἀκȣ́σωσι, παρίϛαται. viſum illud mentis, quod ſententiam pronuntiandam concipit quaſi et format in mente, exſiſtit ex iis, quae auribus accipiuntur 652. 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. *er hat ſich gleich anders beſonnen* 889. 10. περὶ ὧν μὴ ὦσι νόμοι, [περὶ τȣ́των] γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ὀμωμόκατε δικάσειν. *nach eurem beſten Wiſſen und Gewiſſen, nach euerer Erkenntniſs, mit möglichſter Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes* 1006. 26. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα, qui veſtro ſuffragio exciderit, caruerit 1048. 21. τῆς γνώμης τῆς τῶν τȣ͂το παθόντων τὸ ὄνειδος εὑρήσομεν 1434. 23.

γνωρίζειν noſcitare. γνωρίσας τȣ̀ς ἀποψηφισαμένȣς 800. 6. vſu, familiaritate cognitum habere. 924. vlt. ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι quacunque tandem ratione cum eo conciliati 925. 5. προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται 1390. 26. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζȣσα νῦν ἡ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη 1393. 27.

γνώριμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106. 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προεϛᾶναι τῶν κοινῶν ἀξιȣ́μενοι 424. 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ᾽ ἀνδραπόδȣ 1123. 23. διαφθεῖραι χρήμασι τȣ̀ς ἐν ἑκάϛῃ τῶν ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμȣς 1468. vlt. γνώριμα καὶ πιϛὰ αὐτῷ ἀκȣ́ειν 189. 18. ἔϛαι δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος 34. vlt. noſcitabilis, h. e. probabilis, quem vt primum audieritis, ita ſtatim arripietis, et recordatione in eum deuenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, vt hominem vſu multo nobis cognitum, quam primum aſpicimus, rurſus noſcitamus.

γνωρίμως. perſpicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἁπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως (noſcitabiliter) γεγράφθαι 722. 15. γνωρίμως εἶχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me vſus eſt 1247. 14.

γνῶσις ſententia a iudice pronuntiata, edictum 79. 1. 544. 2. 711. 14. 725. 14. 778. 17. 802. 8. 899. 17. 949. 16. κατὰ γνῶσιν διαιτητȣ̃ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος 1020. vlt. ἀπόφασις ἐπὶ διαιτητȣ̃, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. Iulius Pollux. II. 129.

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιςὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318. 1. ἄπιςος, γόης, πονηρὸς 374. 20. γόης ὅτω θαυμάσιος 854. 4.

γοητεία] τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι — εἰσὶν ἐφ' ὑμᾶς κατεσκευασμέναι 1458. 18.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα φιλανθρωπίᾳ 373. vlt.

γόμος] τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν τῆς νεὼς 883. 11. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. oneribus nauis expromtis 1283. 21. ȣ̓χ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο 1290. 19.

γονεὺς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον φέρειν 142. 1. ὥσπερ ἑνὸς ἡμῶν ἑκάςȣ εἷς τις ἐςὶ γονεὺς, ὅτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινȣ̀ς δεῖ γονέας τȣ̀ς πένητας ἡγεῖσθαι 142. 5. 154. pen. 187. 7. ȣ̓ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι 296. 17. ςέργειν τȣ̀ς γονεῖς 790. 7. ἐχθρὸς μέν ἐςι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ πανσανίᾳ τῷ πόρνῳ 1489. 3. Theſmothetae ſcrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τȣ̀ς γονέας εὖ ποιȣ̃σι 1320. 18.

γονὴ] τὰς ἀποῤῥήτȣς αὐτȣ̃ ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονὰς 563. 1.

γόνος] γόνῳ υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ adſcito, adoptato. paſſim locorum. τȣ́τȣς δὲ γνησίȣς γόνῳ vi natiuitatis εἶναι τῆς πόλεως πολίτας 1390. 9.

γόνυ]

γόνυ] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ ἰατροκλεῖ 403. 6. πολλὰ ἐμȣ̃ δεηθέντος καὶ τȣ́του ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων 1343. vlt.

γραΐδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενος 313. pen.

γράμμα] γράμματα δημόσια chartarium publicum 243. 25. γράμματα ψευδῆ εἰσφέρειν 243. 24. ἐδίδασκες γράμματα, literas pueriles, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρῴῳ 381. 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐπρέσβευσαν. praeter, contra literas, quibus perſcripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiſcentibus iniuncta. *Inſtructionen. Verhaltungsbefehle* 430. 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (ſubaudi μόνον) ἐστί. *Sie, die Geſetze, ſind ein todter Buchſtabe* 586. 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, quae ſit ratio tabularum, quas numularii conſcribunt 1202. 3. *was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandniſs habe.* ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλȣ̃σα τὰ γεγραμμένα 1370. pen. γράμματα idem, quod nos vſurpamus, *eine Acte, ein Document, eine Urkunde* 1034. 16. οὐδὲ μικρὸν προσεῖχον τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis conſignatis 931. 10. codicilli, quibus perſcriptae ſunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipſo contractorum, et pecuniarum, quas ipſe aliis credidit 950. 9. et ibi ſaepe. v. Etymolog. h. v. p. 240. pen. in Excerptis meis p. 172.

γραμματεῖον ſchedium, ἐν ᾧ τὰ τȣ́τῳ βεβιωμένα ἔνεστι 600. 17. literae cambiales, aut ſimile quid 788. 18. *Obligation, Schuldverſchreibung* 956. 2. expenſorum et acceptorum codex, quo ſoenerator conſignat quaeſtus ſui rationes quotidianas 1111. 22. ὁ νόμος ἐν γραμματείῳ κελεύει μαρτυρεῖν, (noſtro more loquendi, *auf einem Stempelbogen*) ἵνα μήτ' ἀφελεῖν ἐξῇ,

μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδὲν 1115. 3. *τὰς μαρτυρήσαντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον* 1141. 22. *κύριος ὢν τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τὰς δημότας ἀνεκάλει.* codicum, quibus perſcripta erant demotarum nomina 1301. 20. *γραμματεῖον ληξιαρχικὸν*, codex, in quo perſcripta ſunt nomina eorum, qui ad pubertatem prouecti in ſcrutinio publico probati, digni ſunt habiti, qui rem ſuam priuatam publicamque gerant 1306. 21.

γραμματεύειν ſcribam agere. *ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον* 315. 9. *γραμματεύων ἀντιμάχῳ διετέλει* 1186. 23.

γραμματεὺς ὄλεθρος 269. 19. *γραμματεῦ* erat conuicium, vſurpatum pro homine viliſſima ſtirpe, quaeſtus ſordidi, verſuto, impuro, ſcelerato, audaci 371. 21. *ὑφ' ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι* 506. 20. *γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν* 720. 22. nam tribus quaeque ſuo peculiari ſcriba vtebatur. *γραμματεὺς τῶν τὰ ἐμπορίε ἐπιμελητῶν* 1324. 9. *γραμματεὺς τῆς βελῆς* 238. 14. *ἐπέταξεν ἐκθεῖναι* nouam legem rogandam *πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ τῷ γραμματεῖ παραδῦναι* 485. 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reuerſus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accuſator cauſam dicere ordiretur, recitabat ſcriba *τὴν γραφὴν*, ſeu libellum ab accuſatore exhibitum, quo conſignata erant accuſationis ſumma capita. item leges, ad quas orator prouocaret. id quod ex omnibus paene paginis conſtat. nec non teſtimonia teſtium. ſcriba prytaniae decreta prytanum ad Theſmothetas referebat 720. 21.

γραμματίδιον. ein Wechſel, den einer von ſich ausſtellet. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ 1283. 4.

γραμματιςὴς ludimagiſter, pueros literas docens. per contemtum, et probri ergo 431. 24.

γραμματοκύφων homo ita libris affixus, vt curuus ab incumbendo fiat 297. 22.

γραῦς] ὡς δὲ ἐτος [maritus mulierculae] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν 1156. 2.

γράφειν] εἰς ϛήλην χαλκῆν γράψαντες 121. 22. ὡς ἐ δεῖ ληρεῖν, ἐδὲ γράφειν πόλεμον, neque auctor fieri decreti, quo bellum ſuaderetur 146. 2. ἐ μόνον τῷ γράψαι [τὲς νόμες ὁ Σόλων] ᾤετο δεῖν κυρίες εἶναι 227. 10. τὰ γραφέντα auctoritates literis conſignatae 254. 13. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τῦτον 260. 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν 286. 4. ἐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, ἐκ ἔγραψα δέ. ἐδὲ, ἔγραψα μὲν, ἐκ ἐπρέσβευσα δὲ 288. 8. γράφειν ſic nude pro γρ. νόμες et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισθῦ καὶ γράφων, καὶ νόμες εἰσφέρων ὤπται 722. 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βελωνται. *Memoriale, Suppliken, Vorſchläge, etc. aufſetzen* 687. 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην 358. 17. γράφεσθαι in medio accuſare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τέτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων incuſatorum τάξιν 244. 9. ἃ τέτε τῦ νόμε γεγράμμεθα. quae huius legis capita notauimus, reprehendimus, vt vitioſa et reip. noxia 486. 1. et 14. ἐγράψατο τὴν χαβρίε δωρεὰν accuſauit vt haud legitimam, et haud merito datam 501. pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι μειδίαν 576. 20. τὸ γεγραμμένον eſt ſumma aeris, quod aliquis ab accuſatore arguitur depeculatus eſſe; ob quod actio in eum ſuſcepta fuit, et in libello accuſatorio nominatim ea ſumma fuit indicata. τοῖς ὀφείλεσι τὸ γεγραμμένον aes debitum, cuius poſtulantur, ἐκτίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσέσας ζημίας καταβάλλειν et inſuper mulctas a legibus conſtitutas 727. 3. ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν αὐτὸν, ἐκ ἂν ἐγράψατο *es iſt nicht zu denken, daſs er unterlaſſen haben würde*

 mich

mich zu belangen 229. 25. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδε ἐκ ἔγραψας, ἔτως ἂν συνῦν ἀλῷς, ἄλλος ἐ γράψει 653. 20. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι γράφεσι pingunt τὲς ἀσεβεῖς ἐν ἅδε 786. 12. γράφεσθαι dicitur dominus tabernae trapeziticae, iubens a puero commentarienſi in rationarium ea, quae vult et neceſſe eſt, referri. *auf- oder anſchreiben laſſen* 1186. 7. 24. et 26. ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. ſcripti ſunt pro aerariis 1337. 24. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράφειν literis mandare φυλάξαιτ' ἂν 1489. 13. γράφεσθαι παρανόμων eſt dictio percrebri vſus. γράφεσθαι γραφὴν et διώκειν γραφὴν vt diverſa, ſed eiusdem generis, copulantur. ἐδεμίαν πώποτ' ἐγράψατό με, ἐδ' ἐδίωκε δίκην 311. 3. quae videntur hactenus differre, vt γράφεσθαι ſit denunciare, deferre reum ad iudicem, διώκειν autem actionem perſequi. πρόσοδον γράφεσθαι πρὸς τὴν βελὴν libello ſupplice exhibito veniam rogare cum ſenatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, eiusque arbitrio rem permittendi 715. 25. οἷς ἐκ ἐγράψατο τὲ προβελεύματος, τέτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermogenes p. 364. 23. ex or. pro corona. ὧν ἐδὲν γέγραψαι. quorum nihil incuſaſti 267. 3. συγγραφὴν διαῤῥήδην γραψάμενος, ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. cum poſtulaſſet operamque dediſſet, vt in tabulis contractus haec clauſula diſertis verbis exprimeretur, ſtudendum eſſe, vt nauigium in portum veſtrum reuertatur 1289. 5. αὐτὲς μὲν τέτες διπλασίαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἄν τι παραβαίνωσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipſos operam dediſſe, (aut paſſos eſſe) vt in tabulis contractus de mulcta geminata luenda, ſi quid contractui repugnans fieret, caueretur 1296. 5. γράφεται ὁ Φράςωρ Στέφανον τετονὶ δίκην πρὸς τὲς θεσμοθέτας. diem Phraſtor

ſtor Stephano dicit in foro Theſmothetarum 1362. vlt.

γραφεὺς pictor. Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα 562. 12.

γραφὴ actio in aliquem forenſis, accuſatio in cauſa quadam publica. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκήκοα μου 228. 12. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν 243. 12. γραφαὶ monumenta literis conſignata. γραφαὶ ψευδεῖς tabulae corruptae, ſubiectae 243. 25. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς orationem a capitibus accuſationis ſeiungere, in defenſione ad aliena a cauſa delabi atque euagari 244. 27. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 4. εἰσέρχεσθαι γραφὴν de reo accuſato, et in iudicium vocato 261. 8. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν 310. pen. γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. aduerſus hos agi licere in foro Theſmothetarum ex titulo laeſae maieſtatis et perduellionis 1137. 6. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφὴ pictura 1377. 8. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. cauſa cadere 226. 18. formula τῆς γραφῆς, qua Aeſchines Cteſiphontem in iudicium vocabat de decreta Demoſtheni corona 243. 10. συστάντων, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι 310. 4. vt εἰσαγγελίαι ſunt actiones contra praua et noxia inſtituta, ita γραφαὶ ſenſu ſtrictiore ſunt actiones contra ſuaſiones, ſiue ore, ſiue ſcripto factas, formulae iuris in foro Attico vſurpati aduerſantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310. 16. cum 19. collato videtur colligi poſſe. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διώκειν. de ſacrilegio, bonis fanorum interuerſis accuſare 435. 8. καὶ δίκας ἰδίας δίδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως. licet mihi, e formula iuris Attici, Midiam non magis priuatis actionibus ex aliis atque aliis titulis perſequi, quam actione contumeliae 523. 17. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica.

blica. γραφὴν λειποταξίου κατ᾽ ἐμοῦ κατασκευάζει 547. 27. κατασκευάσας ἀσεβείας γραφὴν, οὐκ ἐπ᾽ ἐμὲ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν θεῖον μου 593. 15. 702. 5. in accuſationibus publicis exerceri erat turpe et inuidioſum, honeſtoque indecorum habebatur. μετρίως τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκὼς νῦν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι 701. 20. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασι γραφήν. leges permittunt etiam huiusmodi facinora actionibus forenſibus perſequi 1136. vlt. γραφὴν ψευδοκλητείας ἀνακρίνεσθαι 1252. 6. τραύματος πάλιν εἰσὶ γραφαὶ 1262. 25. ἤθελον ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην 1386. 16. γραφὴν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ πιπράσκεσθαι 1481. 18. γραφὴ interdum vſurpatur quoque de accuſatione criminis priuati, vt p. 529. 23. ὅσοι δ᾽ ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας. et vniuerſe ſcriptum quodcunque ſenatui, aut dicaſterio alicui exhibitum, docendi, aut ſuadendi, aut rogandi ergo. λάβε δ᾽ αὐτοῖς τὴν γραφὴν ταύτην καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀνάγνωθι τὸν νόμον 723. 5. vbi γραφὴ et νόμος idem ſunt, lex a Timocrate lata quidem, verum Demoſthene repugnante, non perlata.

γρηγορεῖν] διὰ ταῦτ᾽ ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν 70. 16.

γυμνάζειν.] γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν 1414. 8.

γυμνασιαρχεῖν erat genus τῶν λειτουργιῶν, ſeu functionum oneroſarum et ſumtuoſarum, quas pro rep. obire diuitibus neceſſe erat 463. 14.

γυμνασίαρχοι ſi in ius vocarentur, ſtabant in foro regis ſacrorum 940. 13.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὑφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων 736. 9.

γυμνικὸς ἀγὼν 265. pen.

γυμνὸς] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583. 21. ἀπεκομίσθην γυμνὸς 1259. 24.

γύναιον] γυναίου πρᾶγμα ἐποίει 787. 25.

γυνὴ]

γυνὴ] ὑμεῖς δ᾽ ὄντες ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε 197. 12. Κυρσίλον καταλιθώσαντες, ȣ̓ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτȣ̃ 296. 11. ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα 300. 1. τὰ παρ᾽ αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείςῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ᾽ ὑμῖν ποιήσαντες 300. 9. γυναικὶ πειθόμενος vetatur teſtamentum condere 1133. 11. παραφρονῶν, ὡς ȣ̓δεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ 1183. 11. γυνὴ ὅσȣ ἀξία ἐςὶν ἐν ταῖς νόσοις παρȣ̃σα κάμνοντι ἀνθρώπῳ 1364. 13. τὴν γυναῖκα τὴν διονύσῳ δοθησομένην καὶ ποιήσȣσαν τὰ ἱερὰ 1371. 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ᾽ ἡμέραν θεραπείας τȣ̃ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τȣ̃ παιδοποιεῖσθαι 1386. 20. mulieres quaenam ſint eae, quibus lex dederit ius et fas defuncti agnati exſequias ire 1071. 11.

δαίειν τὴν χώραν agrum oppido ſubiectum ferro et igni depopulari 255. vlt.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τȣ̃το φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, aſperum et nobis infeſtum numen 124. 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ᾽ ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τȣ̃τον ἡμεῖς φοβώμεθα 180. 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque cenſore morum et inſtitutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἴσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conſcientia cuiusque ſua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον 415. vlt.

δαιμόνιος] δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ 18. 9.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βȣληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται 292. 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάςοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται 297. 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. *zu recht gutem Glücke* 1173. pen.

pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβȣ́λετο, ἔνειμε τὸ τέλος 1395. 20.

δαὶς. epulae, conuiuium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422. 6. δάκνει καὶ τȣ̃το 543. 8. οἷος, ὃς αἰτιᾶται λύκȣς εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8. ȣ̓δένα πώποθ᾽ ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, ȣ̓δὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798. vlt. μήποτε ἕκαςον ὑμῶν δήξεται περιμένετε. 799. 5.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην 321. 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων 872. vlt. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθȣς πλήρη 1399. 12.

δακ]ύλιος] φέρε]ὸν δακ]ύλιον. cedo annulum 978. 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἁπάντων δεικνύναι 790. 20.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ in ſtupro vxoris 637. 3. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι deſponderit, vt ſub aequis et legitimis conditionibus materfamilias ei ſit 1134. 16.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13. 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372. 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν λακεδαιμονίων ἐπὶ τȣ̀ς ἐν πειραιεῖ 460. 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ 885. 17. ἐπὶ τȣ́τοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε 822. 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα merces aere noſtro, quod nos ei credideramus, emtas ſuppoſuit pro pignore, quo ab aliis aes mutuum acciperet. *auf unſer Guth hat er Geld geborget* 822. 14. Chryſippus Phormioni in foenus nauticum credebat 2000 drachmas in nauigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorſum, quae erat nauigatio ferme ſemeſtris, quo naue ſalua in portum Atticum reducta, ſolueret in foenus 600 drachmas. erat ergo proportio foenoris ad

caput vſurae expoſitum, vt 1 ¼ ad 4. 914. 5. δανείζειν χρήματα ciui Athenienſi non licebat, praeterquam in portum Atticum 941. 5. οἱ δεδανεικότες ſolebant vſuras ſub exitum anni poſcere. 1225. 15. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τȣ̃ μηνὸς ἑκάςȣ 1250. 20. mercium pro aere in foenus nauticum credito comparandarum, in naues imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat eſſe duplus aeris crediti. vt 4000 dr. ad 2000 drachmas 908. 20. et 24. δανείζειν ἑτερόπλοα 909. 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις ȣ̓κ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶ 922. 10. μισȣ̃σί, φησιν, οἱ ἀθηναῖοι τȣ̀ς δανείζοντας 981. 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα (ſcil. τὰ μικρὰ) 982. 8.

δάνειον foenus, *die Zinſen.* προσῆειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον 911. 3. aes in foenus datum. *das Geld, das man einem auf Zinſen vorgeſtreckt hat.* καρπȣ́μενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quaeſitum 1283. pen.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τȣ̃ πόλεμον δεδαπάνησθε. inſumſiſtis 17. 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, ȣ̓χ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ᾽ ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν, h. e. pecunias inſumere tuendae noſtrae ſalutis ergo 146. 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζȣσα 1023. 14.

δαπάνη] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101. 22. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῆ 183. 12. et 14. εἴκοσι μὲν ἢ τάλαντα ἰα τὴν δαπάνην διαλύοντα. *Könnten den nothwendigen Aufwand beſtreiten* 183. 16. οἱ πρεσβύτεροι ἐν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, ȣ̃τως ὁρῶσιν, ὥςε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι 796. 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἐμαυτὸν δαπάνας εἶναι 124. vlt. εἰς χρημάτων δαπάνην 1393. 1.

δαπα-

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58. 6. ὅτω δαπανηρὸς ἦν, ὥςε, γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ᾤκει 1002. 11.

δαρεικὸς numus aureus perſicus, a Dario ſic dictus: τὸν ἀκινάκην τὸν μαρδονίȣ, ὃς ἦγε τριακοσίȣς δαρεικȣ̀ς 741. 7.

δασμολογεῖν *die Schatzung einſammeln, beytreiben.* τὰργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἐραςῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγȣσα 1355. 8.

δὲ eleganter redundat in oratione ſtomachantis, rem mirantis vna atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! *über den Zäuberer! über den Racker!* 582. 1. ἀποδȣ̃ναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τȣ̀ς ὅρκȣς. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. *Seht ihr Leute ia zu, daſs das Dreyes geſchieht,* cauete, date operam, (etiam atque etiam vobis iniungimus,) vt iſta tria fiant. 398. 10. redundat item ob praemiſſum δὲ, cum poſt aliquam interiectam intercapedinem oratio coepta, ſed abrupta, reſtauratur 400. 11. ἐγὼ δ' ȣ̓δὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. vbi δὲ, ſeueritatem grammaticam ſi ſectaris, redundat ob δὲ iam verſu 9. praemiſſum. poſt ἔπειτα et εἶτα ſolet δὲ omitti, tametſi μὲν praeceſſerit. vt 598. vlt. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τȣ̃το — ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βȣ́λομαι φράσαι. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἶτα πάλιν χρυσοῖς ςεφάνοις ἐςεφάνωται 668. 2. πρῶτον μὲν τῆς βȣλῆς κατεγνωκυίας, εἶτα τȣ̃ δήμȣ — 702. 23. πρῶτον μὲν ȣ̃ν τȣ̃τ' ἐρῶ, — εἶτα τῶν ἄλλων ἑξῆς ὅ, τι ἂν βȣλομένοις ὑμῖν ἀκȣ́ειν ᾖ 706. 1. 1041. 22.

δεδίττεσθαι terrere minis 434. 24. ȣ̓χ ἵνα τηνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι 1451. 7.

δέησις]

δέησις] τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπȣδαὶ 341. 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνȣ γνώμης 23. 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ᾽ ἑαυτȣ͂ 323. 2. τȣ͂το τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτȣ͂ 344. 19. μὴ τοίνυν καθ᾽ ὑμῶν αὐτῶν τοιȣ͂τον ἐξενέγκητε δεῖγμα tale morum veſtrorum animorumque exemplum, vt de vobis vniuerſis ſtatui poſſit, cuiates ſitis. 573. 26. πῶς ȣ̓ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679. 10. ὧν ὡσπερεὶ δείγματος ἕνεκεν, ἄξιόν ἐϛιν ἓν ἢ δύο ἀκȣ͂σαι 641. 20. b) δεῖγμα locus Athenis in portu, vbi mercatores inter ſe et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conuentis opus ipſis eſſet, conuenire atque agere, merces per mare aduectas ſpectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter ſe inire, breuis vt ſim, negotia quaecunque negotiatoribus occurrant, agere ſolerent. *Burſa*, vt nos appellitamus. ȣ̓͂τοι δὲ περιεπάτȣν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ 932. 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι 1214. 18.

δείδειν. δεδιέναι] οἱ δὲ τȣ̀ς κόλακας μᾶλλον καὶ τȣ̀ς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155. 7. λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24. εἰ γὰρ ȣ̓͂τος (Conon) ἐκεῖνον (patrem ſuum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τȣ́τȣς (filios ſuos) αὑτὸν (ſe, Cononem) ἠξίȣ (ſcil. τιμᾷν καὶ δεδιέναι) 1264. 9.

δεικνύειν. δεικνύναι] ἄνευ τȣ͂ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα 19. 10. πολλὴν μετάϛασιν καὶ μεγάλην δεικτέον 21. 24. δεικνύναι τὰ χρήματα reconditas opes in conſpectum producere. 185. 9. τȣ́των τοιȣ́των ὄντων καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀληθείας ȣ̔́τω δεικνυμένων 232. 16. καὶ τȣ̀ς νόμȣς δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ 244. 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα 250. 19. νῦν δει-

ξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274. 9. *ἐπειδὴ δ' ὁ τότε*, (ſcil. *ἔδειξας*) *ἀλλὰ νῦν δεῖξον* 292. 8. vt Latinorum *oſtendere*, de ſpe rerum proſperarum propoſita. *ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν βοιωτίαν ἥξοντα* 299. 11. *δ. ἐγκώμια κατά τινος* palam de aliquo praedicare res glorioſas. 300. 3. *πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν* teſtati ſunt, vos ipſis videri temperantes et caſtos eſſe. 300. 11. *οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε* 300. 18. *παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν* 305. 11. *εἴ τις ἰατρὸς τοῖς ἀσθενοῦσι μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι' ὧν ἀποφεύξωνται τὴν νόσον* 307. vlt. aequa et vera defenſio atque ſimplex haec eſt, *δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει* 404. 23. *δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον*. allegans, proferens 711. 11. 727. 20. 1338. 7. *εἴ τι καθ' ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύναι* 781. 24. *δείξω ἀνηλωκώς*, id eſt, *ὅτι ἀνήλωκα* 1045. pen. *δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκώς*. id eſt *ὅτι ἀνήλωκας*. 1045. 25. *ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς* 1259. pen. *δείξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι* 1401. 2. *μὴ τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτόν*. nolite committere, vt conſtet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam — 1480. vlt.

δείλη veſpera. *δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι* 1301. pen.

δειλία timiditas exprobrari ſolebat Demoſtheni 405. 17. et vlt. *ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν* 409. 27. *δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα* 566. 18.

δειλὸς] *τίνα δὲ οὕτοι ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι* 405. 18.

δεῖν vincire. *μονονοὐκ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες* 356. 4. *εἴπερ*, [*καταλαβὼν αὐτὸν*, *πρὸς ὀργὴν δήσαιμι*, *ἢ πα-*

ἢ πατάξαιμι, ὡς δῦλον ὄντα 1251. vlt. carceri mandare. ἦγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἔδει 745. 18. ὐδὲ δήσω ἀθηναίων ὐδένα 745. 12. b) deeſſe, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. *wir müſſen ſchlechterdings, Geld haben* 15. 2. πολλῦ γε καὶ δεῖ aduerbialiter pro μηδαμῶς. πολλῦ γε καὶ δεῖ διώρικεν: multum abeſt, vt definierit. h. e. prorſus non definiit 631. 5. πολλῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν plane indignum, qui adipiſcatur, qui multum abſit ab eo, vt dignus ſit, qui adipiſcatur. 623. 11. ὐδὲ πολλῦ δεῖ, ſubaudi ἀλλὰ τῦ παντός. non multum deeſt, ſed totum. h. e. prorſus negatum eſt, vel, alia omnia. 100. 10. 116. pen. 795. 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι, quandoquidem exiſtimauit ſe haud dedecere, aut perſona ſua dignum, vt eſſet impurus 561. 8. ὀνείδεσιν ὤυ δεῖν περιβάλλειν, tibi conuenire, aut licere, datum eſſe. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικρῦ δέυσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abeſt, quin oratores vel cauſſidici veſtri ſingulis paene menſibus nouas leges ferant 744. 25. δεῖσθαι egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας ὐδενὸς ὕτω δεομένυς ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180. 19. σώζειν δεομένυς (ſcil. σωθῆναι) 181. 23. τὺς ἕλληνας ὁρᾷ δεομένυς τινὸς ἐκυσίυ, ἢ καὶ ἀκυσίυ διαλλακτῦ 189. 16. ὔτ' εἰσήγετο αὐτῷ (ſcil. ταῦτα) ὧν ἐδεῖτο 276. 6. περιειςήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκῦσιν, αὐτὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301. 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316. 1. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ὐδενὸς ἐν χρείᾳ ὢν τυγχάνει 401. 20. ὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν 1484. 26.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει 167. 24.

δεινοπαθεῖν 1023. pen.

δεινὸς] μὴ πανῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10. 2. δειναὶ αἱ εὐπραγίαι συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι 23. 27. et 155. 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter ſe opponuntur 50. 6. καίπερ ὄντες ὐ δεινοὶ τὺς

 ἀδικῦν-

ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι 73. 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινὸν 125. 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοὶ 135. 8. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ᾽ οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταὐτὰ] ποιοῦντας 159. 23. πλὴν οὐκ ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν 241. 4. δεινὸν μὲν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ, πῶς γὰρ οὔ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352. 17. ex or. pro corona. δοκοῦσί μοι λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν 206. 3. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς 258. 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον 286. 3. τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ᾽ ἤδη παρῆν 292. 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκὼς 309. 24. pari modo p. 505. 12. quoque haec duo δεινὸς et φοβερὸς copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεος τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318. 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 19. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι (ſcil. φαῦλον, vel tale quid) δεινὸν, [ſcil. ἐστὶν] εἰ σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351. 18. θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν 361. 19. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ᾽ ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3. πῶς οὐ δεινὸν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι 386. 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε 398. 6. ἡ παροινία τοῦ καθάρματος δεινὴ 403. 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [ſcil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενημένου Φιλίππου. callidiſſimo, vaferrimo 1468. 26. ἀλλ᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστι 471. 11. ἡ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et ſaepiſſime patitur iniuriam ſibi fieri, minus tribui, quam conueniret 777. 5. δεινὰ ποιοῦντος ἀνθρώπου

Homi-

homine, vt de magna accepta iniuria quiritante atque vociferante 788. 20. ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχουσι, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι: iis de rebus ſi qui vos doceat, de quibus vos doceri par eſt, ſtatim vociferantur, lamentantur, et ſimulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellitant 1233. 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸς οὐ κακοήθως. callidus absque malignitate 1407. 23. οὐδὲ καθ' ὑμῶν δεινὸς ὢν 1469. 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν 1246. 13.

δεινότης ſubtilitas ingenii, ſolertia, celeritas ſalutaria conſilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τὶ γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι 307. 26.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de coena ſurgentes 284. 23.

δεῖπνον] ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει 1210. 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας 1260. 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο 1355. vlt. ἐπὶ δεῖπνον ᾔεσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν 1361. 14.

δεκαδαρχία (niſi ea potius τετραρχία eſt) apud Theſſalos a Philippo inſtituta 71. 12. collata p. 117. 26.

δεκάκις] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε 99. 5.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [ſcil. τιμὴν καταδικάζειν] ad decuplum condemnare 733. 5.

δεκατεύειν decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες ἑαυτοὺς 617. 22. 758. 4.

δεκάτη] κυρίους ὑμᾶς ἐποίησαν τοῦ ἑλλησπόντου, ὥστε [ſcil. ὑμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. *daſs ihr den zehnten Pfennig der durchgehenden, aus und einfahrenden*

 Schiffe

Schiffe zu Byzanz verpachten konntet 475. 5. Spoliorum bello aliasue iuſte partorum decimas Mineruae, quinquageſimas reliquis diis conſecrabant 738. 5. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς 740. vlt. ſcil. μοίρας, vel μερίδας. b) δεκάτη [ſcil. ἡμέρα μετὰ τὴν τοῦ παιδὸς γένεσιν] quo die pater puerum tollere, pro ſuo agnoſcere, ex ſe nato, eique nomen imponere ſolebat. τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἐμοὶ ποιῶν τοὔνομα τοῦτο ἔθετο 1000. 18. 1001. 4. et 8. et 23. δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἑστιάσαι 1016. vlt.

δεκατηλόγος 679. 26.

δεκελεικὸς πόλεμος 258. 13. 597. 26. 1304. 7.

δελεάζειν] τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων 241. 2.

δελφίνιον] τὸ ἐπὶ δελφινίῳ δικαστήριον. in cauſis caedis a rebus inanimatis datae 645. 15. 1011. 17. vnde colligitur, eo in foro etiam actas fuiſſe cauſas mulierum affirmantium ſe ex illis et illis peperiſſe, viris infitiantibus.

δενδροκοπεῖν 256. 1.

δεξιὰ] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332. 9. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531. 12. 1072. 24. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν 553. 14. ſcil. τῇ αὐτοῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτοῦ.

δέον] εἰς δέον λέγειν. oportuna dicere 44. 7. εἰς οὐδὲν δέον (*zu nichts rechts*) ἀναλίσκειν. inſumere, quo non oportebat 36. 9. εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ *es kommt ihm itzt recht wohl zu paſſe*, τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν 469. 15.

δέος καὶ φόβος 555. 14. 654. 24. ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. haec ſumma eſt formido, hoc inprimis eſt metuendum 10. 2.

δέρμα] δέρματα αἴγεια 934. 26. ἠξίου αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. coarguitionem

ex eius

ex eius pelle, per neruum 1200. 26. paulo poſt 1201. 2. dicit ἐκ τȣ̃ σώματος τὸν ἔλεγχον ἠξίȣ γενέσθαι.

δεσμὴ faſciculus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς ἢ τρεῖς 934. 26.

δεσμὸς cuſtodia. δεσμὸν καταγινώσκειν 747. 18. et 20. ὑπὸ δεσμȣ̃ καταληφθεὶς 1133. 13.

δεσμωτήριον] ἐκ τȣ̃ δεσμωτηρίȣ προϊόντας τινὰς ἑαυτȣ̀ς ἀγνοεῖν 151. 6. de hominibus ſtultum in modum ſuperbientibus, et priſtinae miſeriae oblitis, poſtquam a ſterquilinio ad gradum aliquem dignitatis aſcendiſſent. δεσμωτήριον ἑκάςῳ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίςη 609. 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον ᾠκοδομήθη 614. 21. τοῖς ἐκ τȣ̃ δεσμωτηρίȣ. ſcil. ἀφειμένοις, aut ἀποδρᾶσι 779. 3. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον 764. 22.

δεσμώτης] οἱ δεσμῶται φεύγȣσι 764. 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν 36. 26. 690. 10. δεσπότης καὶ κύριος ἁπάντων 175. 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην — ἀνατετροφότες 324. 26. δεσπότῃ διακεκȣ̃ντες 362. vlt.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι 216. 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήγαγον 305. 5.

δεῦρο] ἔπλει δεῦρο πάλιν huc verſum, non Athenas quidem ad ipſas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam eſſet ille, vnde veniret 670. 15. δεῦρο Δημόσθενες 1298. 4. de δευτερολογίαις v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102. 103.

δευτεραγωνιςὴς actor partium in ſcena ſecundarum 344. 7.

δεύτερος] καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἰπεῖν 192. 4. δευτέρȣ κηρύγματος ἤδη μοι τȣ́τȣ γιγνομένȣ 253. 7. οἱ δεύτεροι τῶν συμμοριῶν 260. 22. ἐν οἷς ȣ̓δαμȣ̃ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, ȣ̓ πρῶτος, ȣ̓ δεύτερος, ȣ̓ τρίτος — 328. 25. δευτέρȣς γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τȣ̀ς οἰκείȣς 1331. 16. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν. ex iis, quae

 adhuc

adhuc ſuperſunt factu poſſibilia, primarium, quia vero id factum non eſt, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem ſecundarium 1456. 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιὰν intra domos ciuis cuiusque priuatas et intra oppidi ſui moenia reciperent copias noſtras 300. 1. *οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ᾽ ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι* 307. 5. *δέχεσθαι* et *λαμβάνειν* copulantur. *ὡς δ᾽ οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ᾽ ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρέσβεις* 384. 9. occurrere, argumentationem alicuius idonea reſponſione refutare et eludere. *ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε* 449. 1. ſimile ductum de venatore feram venabulo excipiente. *δέχεσθαι τὸν ὅρκον* ſibi delatum puta 1011. 13. *τὴν πρόκλησιν* 1011. 16. *τὴν βάσανον* 1120. 10. *ἐμαυτῷ γ᾽ εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην.* malim haec a me dicta eſſe, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442. 16. *δέχεσθε οὖν παρὰ τῶν θεῶν διδόντων τἀγαθὰ* 1460. 17.

δή. καὶ δὴ iam dudum 476. 27. quapropter quoque 646. 4. *καὶ δὴ καλεῖ.* fingam tantiſper a iudice vel archonte me citari 996. 26.

δηλονότι quippe. vtpote. vel, id quod conſentaneum, neque mirandum eſt 889. 16.

δήπου] *ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας* quicunque tandem ille fuit, qui haec omnia ordinauit 646. 2.

δηλοῦν] *καθαρῶς δηλοῦν* 159. 1. *ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται* 239. 10. *ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ* 292. 20.

δημαγωγεῖν ductitare blanditiis 98. 10.

δημαρχεῖν magiſtratum demarchi, ſeu decurionis in demo vel municipio gerere. *δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου* 1306. 22.

δημαρχία cum quis demi ſui magiſter eſt 1318. 18.

δήμαρχος] *ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν* 1069. 12. *τοὺς βουλευτὰς*

καὶ

καὶ τὲς δημάρχες καταλόγες ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208. 5. demarchus penes ſe tenebat, ſeruabat codicem, in quo ſcripta erant demotarum nomina 1317. 18.

δημεύειν fiſco adiudicare. τὰ χωρία δημεύει καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφει 609. 27.

δήμευσις χρημάτων. proſcriptio, publicatio 215. 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, ὃ μόνε μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου πρετίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοὶ 306. 7. πολλῶν ἀξίες θανάτων λόγες ἐδημηγόρει 345. 23. δημηγορεῖν λόγον in concione ſententiam prodere 657. 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκὼς in concione cum illa verbis praedicaſſet, oratione iactaſſet 441. 6.

δημιεργὸς] δημιεργοὶ appellabantur ſummi in Peloponneſo et apud Achaeos magiſtratus, vt Athenis Archontes 280. 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιεργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν 789. 9. δημιεργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης 1123. 14. ἃ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς 1406. 1.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατεμένη βεβαίως ἐκ οἶδα εἴ τίς ἐστι τῶν πασῶν λοιπὴ 132. 20.

δημοκρατία cur praeferenda ſit oligarchiae 195. 16. ſqq. 608. antep. συνῴκισεν αὐτὲς (homines in Attica tum degentes) Θησεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1370. 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχεσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονοῦντα 1396. vlt.

δῆμος] μείζω χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τὲς δήμες 168. 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id eſt τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον 170. 7. vbi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τε͂ δήμε κατάλυσις 214. 17. κατάγειν τὸν δῆμον democratiam reſtituere 198. 27. ὃ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229. 13. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256. 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο 285. 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὄχλος,

ἀςαθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἁπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάςατον 383. 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον 1375. 18. ἐδὲν ἀθλιώτερον τῦ τὴν ὑπὲρ τῦ δήμυ τάξιν αἱρεῖσθαι 1478. 15. περιιόντες λέγυσιν, ὡς ἄρα ἀβέβαιός ἐςιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηςος, ὡς ἀχάριςος 1341. vlt. ὁ δῆμος κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βέληται 1375. 2. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (vt aequipollentia coniuncta) 381. 25. b) particula populi minor, demus dicta, ſeu pagus, ſeu municipium malis reddere. *Dorf*, *Marktflecken*. τῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα ςάδια ἀπέχοντος τῦ ἄςεος 1302. 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἐςὲ 1316. 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμυς δικαςαὶ 735. 10. ἐκβάλλυσιν ἐμὲ ἐκ τῦ δήμυ ἐλαύνοντες 1281. 21. δήμοις ſingulis ſui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cuiusque municipalis 1301. 20.

Δημοσθένης, cum orator de ſe ipſe loquitur, nomen ſuum vſurpans, pro *ego* in prima perſona 449. 4. Conf. p. 416. 21. 400. 3. 294. 12. 412. 19. 523. 27. 525. 8. 366. 12.

δημόσιος] Καλλίαν ἐκεῖνον, τὸν δημόσιον. ſcil. δῦλον. *Büttel*. aut ſcribam. *Actuarium*, vel *Regiſtratorem*. 23. 20. ταμίας καὶ δημοσίυς 101. 14. et 137. 9. vbi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάκασι 175. 8. γράμματα δημόσια chartarium publicum 243. 25. ὐ μὰ τὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένυς ἀγαθὺς ἄνδρας 297. 15. ὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 2. ὁ δημόσιος, ſcil. aut δῦλος, aut γραμματεύς. nam ſcribae illi publici ſerui erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν,

σιν, ἐφ᾽ οἷς ὁ δημόσιος τέτακται 381. 2. τὸν δημόσιον παρεῖναι προσέγραψε 615. 13. ſerui vel ſcribae publici exactionibus intererant, vt ex eorum tormentis, ſi opus eſſet, conſtare poſſet, quantum tributorum a ciue quoque redactum eſſet. ὅτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ᾽ ἑκάςῳ 422. 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. fanum aliquod ſiue toti populo Athenienſi commune, ſiue δήμῳ, id eſt τοῖς τῶν καθεκάςων δήμων δημόταις municipii cuiusque municipalibus proprium 1074. 20. δημοσίᾳ (id eſt ἐπὶ δημοσίᾳ χρείᾳ, vel χειροτονίᾳ καὶ τάξει) ἀποδημῦντος ἐμῦ me domo abſente miſſu populi, in cauſa publica, vt legationis, aut militiae ergo, in functione muneris publici, τριηραρχῦντος ὑμῖν quippe qui veſtra in claſſe partes trierarchi gererem 1102. 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνᾶναι (ſubaudi ψήφῳ) voce populi condemnatum, rite, publico in loco 1125. 6. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι 1310. 15. ſepultus eſt, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in mo-numentis illis, quae condita ſunt memoriae eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuiſſent 1310. 15.

δημοτελεῖν ἱερεῖον διονύσῳ ſacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad auertendum a rep. mala impendentia, offerre 531. 24. nam ſic debebat edi, non quod per feſtinationem e Pariſina ſupereſſe ſiui δημοτελεῖ.

δημοτελὴς διόνυσος cui ſacra fiunt a toto populo 531. 24. ſed v. proximum praecedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δύλην ἐλθεῖν ἐξυσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἱκετεύσουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam eiusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ ſacra peragebat, vel tributa quaſi ſacrarum ceremoniarum perſoluebat 1374. 2. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν

ναιξὶν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374. 4.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς ἐλευσινίους adſcriptus Eleuſiniis, et inter eos verſans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum 1092. 11. δημοτευόμενος μετ᾽ ἐμοῦ καὶ κληρούμενος fruens mecum iuribus, et fungens muniis demotae, ſeu municipalis 1314. 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος 1315. pen.

δημότης] ἐπειδὴ δ᾽ εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφην ὁπωσδήποτε 314. 3. 1313. 19.

δημοτικὸς ciuilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοὶ 164. 10. Solon dictus δημοτικὸς 227. 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ 268. 8. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ᾽ οὐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους 268. 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα 573. pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, veſtrum, qui eſtis numero plurimi, ciuilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres. nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς ab opulentia ad ſuperbiam et inſolentiam elatis 581. 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 754. 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν 1475. 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς 1474. pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε 1475. pen. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς 1477. 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προελέσθαι ζῆν σφαλερὸν 1479. 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν 1481. 14. b) δημοτικὸν ἱερὸν proprium demotis alicuius demi 1074. 20.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πράττειν 707. 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων 719. 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι 1308. 14.

δῆρις

δῆρις vocabulum poeticum. contentio. rixa. bellum. εἰς δῆριν ἔθεντο ὅπλα 322. 8.

διὰ cum genitiuo. a) in alicuius poteſtate. οἱ δι' ἐκείνȣ τὰς πολιτείας ποιȣ́μενοι. ſummam rerum vbique locorum atque ciuitatum eius arbitrio permittentes, ipſique conciliantes, efficientes, vt in poteſtatem eius deueniant 132. 22. δι' αὑτῶν εἶχον τὴν πόλιν 194. 4. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βȣλευτήριον 605. 10. τὸ ἀργύριον τȣ̃θ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτȣ̃ ἄνθρωπος. *behielt es für ſich* 1171. 22. πάντα δι' αὑτῶν ποιȣ̃νται omnia ipſi gerunt per ſe, omnia ſibi arrogant, ſui iuris faciunt 1234. 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηςῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τȣ́των αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157. 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαςα πράττητε ipſi agatis, non aliis agenda mandetis 171. 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συςήσεται. Si omnes regiminis formae vbique locorum per optimates conſtituantur et adminiſtrentur 196. 5. τὰς διὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν πολιτείας 489. 27. δι' ἑαυτȣ̃ διέλυσε τὰ χρήματα ἑρμῶναξ. per ſemet ipſum, non per procuratorem 988. 4. ἐξ ὄνοι δι' ἐνιαυτȣ̃ ὑλαγωγȣ̃σι per annum totum, a principio anni ad finem vsque ſine ceſſatione. *Iahr aus, Iahr ein* 1041. 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε 167. 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερὰ (id eſt ἐν τοῖς λόγοις) 185. 10. cum accuſatiuo, propter. ἀναγκασθέντα ȣ̓δένα δεῖ χρηςὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390. 16. propter ſemet, ſponte ſua. εἰ μὴ διὰ — (quod eſt idem, atque ſi integre dictum eſſet εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) niſi per hunc, vel illum ſtetiſſet, niſi ille, vel illud interceſſiſſet. εἰ μὴ διὰ λακεδαιμονίȣς — εἰ μὴ δι' ἡγήσιππον — εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [ſcil. συμβὰν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ φωκεῖς. 362. 10. 370. 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βȣ́λεσθαι τȣ́τȣς σῶσαι.

σαι. Si abſuiſſet, (vel ſi in cauſa non fuiſſet) ſtudium meum illos ſeruandi malisque eripiendi 395. 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. niſi vos obſtitiſſetis 680. 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἂν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [ſcil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι] qua e lege perlata, quae vtique perlata fuiſſet, niſi nos cum hac noſtra actione interceſſiſſemus 680. 26. loco genitiui. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπά. pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν 1407. 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odioſam et ſuſpectam verbis faciens, traducens. 10. 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτὸν animo exulcerato aduerſus eum eſſe, ſuſpicionum pleno, maleuolo, alienato 153. 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155. 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191. 9. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους 202. 17. in alicuius offenſionem incurrere, in inuidiam penes aliquem venire 202. 17. ὁ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο 263. 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323. 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους 1424. 9. *er wirds bey beyden verſchütten, mit beyden verderben* 1430. 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος exacerbato falſis calumniis obtrectantium 1483. 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν ſermones iuuentutem meam in inuidiam contemtumque adducturi 1340. 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεὼς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 894. 12. infamaſſe, ac ſi nauis eius non ſit, aut ſoluendo aeri alieno minus par ſit. διαβάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ criminationibus accuſatoris obrui, omnia

omnia exaggerantis, inuidioſe demonſtrantis, atque iudicum animos occupantis atque a reo abducentis.

διαβάται Δημοσθένης. Iulius Pollux. II. 200.

διαβεβαιοῦσθαι 220. 4.

διαβιβάζειν] *διαβιβᾶτε* pro *διαβιβάσετε* 672. 12.

διαβολὴ] *τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν* 227. 18. *διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσι τὴν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα* [f. *ἀσθενεστάτη*] *γίνεται.* Stobaeus e Demoſth. refert p. 238. 36.

διαγγέλλειν in omnes partes didere nuncios 163. 8. tradere fama, prodere ad poſteros. *ὁποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν* 1433. 14.

διάγειν intranſitiue, vbi aut *ἑαυτὸν*, aut *τὸν χρόνον*, aut *τὸν βίον* ſubauditur. *τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε* 143. 8. *διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ* 794. 19. *διήγαγεν* perſeuerauit, continuauit, extraxit, perdurauit, *ἕνδεκα ἔτη κακουργῶν* 1021. 11. *ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει* 1122. 15. b) tranſitiue, extrahere diuturnis moris, vana ſpe lactare et ductitare, eludere. *aufhalten. aufziehen.* *ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον* [ſcil. *ἀναγκαίοις*, aut *ἐπιτηδείοις*] *ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης* 255. 11. de die in diem quaſi produxit, id eſt vitam nobis prorogauit. ſimile ductum de cuſtode, vel comite, medios per hoſtes aliquem ſaluum traducente. *μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν* 675. 11. vbi *ἡμᾶς* refero, non ad *πολεμῶν*, ſed ad *διήγαγεν* produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus eſt vana ſpe belli proſpere debellandi. veluti ſi vitulum aut ouiculam protenſa fronde pertrahas, quo velis. *δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν*

δῆμον

δῆμον διάγουσιν 1459. vlt. ſatis parce tenuiterque et aegre, modico victu ab vno tempore ad aliud ſpes eorum extrahunt.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. interceſſiſſe 541. 10. δέκα ἐτῶν διαγενομένων decennio interiecto 833. 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων 680. 19. perſeuerauit. aut etiam, ſi mauis, e diſcrimine euaſit. toto illo tempore vos praeſtigiis eluſit.

διαγινώσκειν] ſapientia, aut prudentia, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται 269. 24. b) dicuntur iudices διαγνῶναι cauſam ſententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι 545. 8. τὴν δὲ ἡλικίαν διαγινώσκειν 629. 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως διαγιγνώσκεται. Hermog. p. 411. 15. e Leptinea. Locus eſt p. 457. 12. verum ibi eſt in vulgata γιγνώσκεται.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσηται περὶ πάντων 227. 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις 269. 27.

διάγραμμα deſcriptio, diſtributio literis conſignata, laterculus, *Plan*, *Liſte*, *Regiſter* 183. 20. ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν 1150. 4. vbi videtur eſſe apocha, *die Quittung über die Schiffsgeräthſchaft, daſs man ſie wieder abgegeben habe, ganz, oder zum Theile, und was davon wieder erſtattet worden, oder rückſtändig geblieben.* τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων 1152. 12.

διαγράφειν cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι cauſam iam occoeptam reprehendere, *zurück nehmen*, e rotula chartarum iudicialium tollendam curare 501. 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν 1174. 13. διεγράφη ἡ σὴ ἀμφισβήτησις 1178. 21. διαγραφῆναι εἴασε τὴν φάσιν 1324. 12.

διαγωνίζεσθαι] οὐδὲ περὶ ἑνὸς ἂν αὐτῷ διαγωνίζοισθε 78. 23. repugnetis. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124. 11. 1453. 4.

διαδέ-

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id eſt τὴν τῆς νεὼς τριηραρχίαν 1218. 23. 1224. 13. et alibi ſaepenumero in iſta oratione. διάδεξαι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τȣ λειτȣργȣ̃ντος τάξεως 1045. 10.

διαδιδόναι. diſtribuere, didere. τὸ χρυσίον ἂν διαδῶ, ζητήσει 186. 15. διαδȣ̃ναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις 1187. 24. 1188. 20. 1223. 25.

διαδικάζεσθαι committere cauſam ſuam iudicio diſceptandam. περὶ τῶν νήσων ὁρμώμενον διαδικάζεσθαι 78. 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμὲ 864. 8.

διαδικασία lis, contentio 103. vlt. vſurpatur de nullo non genere actionis forenſis, ſiue vnus alterum, ſiue ambo ſeſe mutuo perſequantur, cum aliis quibuscunque de cauſis, tum praecipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliaue iis aequipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἐὰν ἀμφισβητῆταί τι 704. 9. διαδικασίας τυγχάνειν 841. 5. admitti ad ius talis actionis ſuſcipiendae, facultatem eius impetrare. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τȣ̃ κλήρȣ 1052. 12. 1054. 16. διαδικασία κλήρȣ 1082. 16. διαδικασίαι περὶ τῶν σκευῶν de armamentis naualibus, ab eo, qui, a rep. cum accepiſſet ſucceſſori tradenda, recuſaret tradere 1147. 1. ȣ̓δὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς ȣ̓δένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem ſe profiteretur in iure acturum, vt detinentem per nefas res ſibi tradendas 1147. 19. 1148. 17. et 24. *er legte wider niemanden eine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthielte.* poteſt quoque talis fuiſſe actio, vt e. c. cum reum me agit ob iniuriam a me acceptam. ego queror non potuiſſe me damnum cauere, quia alius me pari modo laeſiſſet. Actor iam vrgebat. Da tu mihi nunc poenas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te laeſerit, ius repoſcere, et ſi is quoque ab alio adhuc anteriore laeſus fuerit,

poterit is quoque operam dare, vt is ſibi ſatisfaciat. hoc ſignificabit *διὰ* in hac compoſitione.

διάδοσις eine Spende. ἧκε, παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id eſt *κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τȣ͂ θεωρικȣ͂*] *πρὸς τὸ θεωρικὸν* [id eſt *ἐπὶ τὸ αἰτεῖν αὐτὸ*] 1091. 24.

διαδοχὴ] *ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις ϛρατεύεσθαι* 46. 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes ſuccedunt in locum aliorum ſtatione degreſſorum. *die Ablöſung* 567. 18. *διαδοχὴ νεὼς*, id eſt trierarchatus in iſta naue gerendi 1206. 10.

διάδοχος] *τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων* [ſcil. *τῶν τριηραρχιῶν*] 1224. 12. niſi potius *διαδοχῶν* ibi leg. eſt, a *διαδοχή*.

διαδύναι furtim ſubterfugere, elabi. *τὸ δίκην δȣ͂ναι διαδὺς* 271. 18. *ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι* tergiuerſari, ſtudere elabi, *καὶ πάντα ποιεῖν, ὅπως μὴ λειτȣργήσῃς* 1045. 25. *entſchleichen, entwiſchen wollen.*

διάδυσις ſubterfugium, latebra, commenticia, frigida excuſatio. *τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις καὶ κακȣργίας ἀναμένειν* 730. 12. *μὴ πρὸς τὰς βȣλήσεις* [ſcil. *τῶν ἀδικȣ́ντων*] *μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι* 744. 5.

διαζευγνύναι disiungere, ſeparare. *διεζευγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας* 1399. 11.

διαθερμαίνεσθαι incaleſcere, a vino puta, et tumultu confabulationum atque vociferationum 402. 23.

διαθήκη] *διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἧκον κατεσκευακότες* 1051. 12. *διαθήκης* exemplum habetur p. 1110. 4. *τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίων ὄντων παίδων ὁ πατὴρ διάθηται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι* 1136. 12. *ἀντίγραφα διαθηκῶν ȣ̓δεὶς πώποτε ἐποιήσατο* 1137. 18.

διαίρειν diducere. *ȣ̓ τοίνυν ἀντεῖπεν, ȣ̓δὲ διῇρε τὸ ϛόμα, ȣ̓δ' ἐφθέγξατο ἐναντίον ȣ̓δὲν* 375. 14. 405. 26. 536. 18.

διαιρεῖν

διαιρεῖν diſcernere, diuidere, diſtinguere. εἰς δύο ταῦτα διῄρητο τὰ τῶν ἑλλήνων, λακεδαιμονίους καὶ ὑμᾶς 144. 27. 637. 13. διείλοντο τἀδικήματα inter ſe partiti ſunt flagitia 1113. 10. οὐδ᾽ οὕτω ταῦθ᾽ ὁ νόμος διεῖλε 1115. 13. διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας 1170. 25. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι inter ſe eſſe partituros 1169. 27. 1172. 5. διαιροῦμαι ſic diſtinguo 1415. pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. neceſſe mihi erit reorum vnumquemque ſeorſim ſumere, actione forenſi perſequendum 817. 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique cauſae, crimini, accuſationi, defenſioni modum ſuum praeſcribere, diſtincte docere, praecipere, quid in re quaque agendum ſit 637. 13.

δίαιτα] ὦφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus eſt 862. 2. οὐκ ἐπιεικές ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020. 21. δίαιταν ἀποφαίνεσθαι cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda ſententia 898. 22. δίαιταν ἐπιτρέπειν τινὶ 1360. 7. et alibi ſaepiſſime.

διαιτᾶν arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν ο. καὶ τὴν ἐρ. [φυλὴν] διαιτῶντες 1142. 26. ergo tribui cuique ſui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis aſſignata.

διαιτητὴς] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν 542. 15. ergo arbitri non erant niſi annui. νόμος διαιτητῶν, id eſt περὶ τῶν δ. 545. 3. διαιτητὴς κληρωτὸς 862. 1. erant enim plerique arbitri conſenſu litigantium delecti, quos latini compromiſſionarios appellitant, graeci αἱρετοὺς, et ſolebant terni legi, tam res repetente, quam eo, vnde peteretur, quoque ſuum ſibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus 897. 2. 1360. 7. ſqq. arbitri ab ambabus partibus delecti iudicio ſtari iubebat lex, vetans ab eo deciſam cauſam ad aliud tribunal deferri 545. 7. licebat tamen hos

delectos repudiare, ſi ante ſententiae dictionem ſignificaſſent, ſe aduerſus alterum litigantium litem daturos eſſe 861. fine. *πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι* litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, ſeu peculatu 601. 23.

διακαλύπτειν] *εἰ δὲ πταίσει τις, τότ᾽ ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται* 155. 26. num *διανακαλ.* aut *διαποκαλ.*

διακεῖσθαι] *οὕτω κακῶς διεκείμεθα καὶ διωρορύγμεθα* 118. 11. *ὀκνηρῶς διακεῖσθαι* 138. 24. *ἀργότατα* 144. 10. *τὰς γνώμας οὕτω* 182. 2. *δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς* 216. 22. *πράως καὶ μετρίως* 318. 24. *κακῶς καὶ ἐλεεινῶς* 366. 23.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις 213. 5. 215. 1. *διακελευόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν* 218. 15. *οἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι* 220. 3.

διακινδυνεύειν] *οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνευθήσεσθαι μέλλουσαν* 366. 27. *περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν* 1477. 17.

διακιχράναι.] *διακεχρημένον τάλαντον.* credito datum, ſed non vni, verum pluribus diuerſis (ea enim vis ineſt in *διὰ*) 817. 2.

διακλέπτειν] *ὅσα δ᾽ αὐτῆς διακέκλεπται* 817. 7. *διακλέπτοντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν* 846. 10.

διακληροῦν] *διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτούς.* inter ſemet ſortiti 1380. 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας 80. 13.

διακονεῖν δεσπότῃ 362. vlt. *τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει διηκονήθησαν* 1206. 18. *τῶν καλῶς δεδιηκονημένων νῦν κελεύειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν* 1230. 10. *μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν* 1470. 1.

διακονία] *τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ᾽ ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναι φημὶ* 296. pen. *διακονία, δι᾽ ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν* 328. vlt.

διακο-

διάκονος] *διάκονον, ῇ τις ἐχρῆτο ἐνεχυράζειν.* ancillam 762. 4. *παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα* 1155. 6. *οἱ διάκονοι τοῦ χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι* 1356. 10. *οἰκέτην διάκονον τρέφειν* 1359. 11.

διακόπτειν] facundia *διακόπτεται* ea, quae eſt irrita, effectu caret 450. 15. *διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος* 883. 22. *χεῖλος διακόψαι* 1259. 13. *τὸ χεῖλος διακοπεὶς, ὥστε καὶ ῥαφῆναι* 1270. 2.

διακρίνειν] *πότερον κάλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι* diſceptari, lites componi, aut lites ſuas dirimere mutuas 163. 15. et 18. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ ἔχῃ διακρινεῖσθε* 890. 1. *διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια* 1301. 3.

διακρούειν.] *τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι* 351. 15. amoliri, protelare, excuſationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procraſtinare 394. 2. 423. 25. vim afferentes a ſe manibus obiectis repellere et amoliri 403. 2. *διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην* 523. 14. *διακρούσηται τὸ δοῦναι δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν* 556. 25. a ſe profligare, effugere diſcrimen 575. 6. 579. 23. *τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῇ ἐστι διακρούσασθαι* 711. 18. *διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας* obiecto errore a poena ſumenda retineri 741. 23. *ὡς δ' ᾐσθόμην αὐτὸν διακρουόμενόν με* me dubitantem et vanis excuſationibus morari atque eludere conantem 911. 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excuſationum atque promiſſionum ludificante, a ſe amoliente, deluſum remittente domum, atque de die in diem extrahente. *ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσατο μὴ κατατιθέναι*, quae quominus aera dependeret, ipſos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus eſt 988. 7. *ἐπειδὴ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι.* rem cauillationibus extrahere 1106. 4. 1266. 11.

διάκρουσις] *ἐπὶ διακρούσει* in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo 1265. 13. 1266. 6.

διακρύπτειν] in vetuſtis editionibus p. 1033. 9. legitur *καὶ διακρυψαμένους.* pro *καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.*

διακυκᾶν durch einander mähren. τῶν λόγων, οὓς οὕτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263. 19.

διακωδωνίζειν explorare. tentare. *ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας τινὰ τρόπον* 393. 17.

διακωλύειν] *διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι* 1029. 20. 1036. 5. *διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον.* retinenti, inhibenti claſſis naualis expeditionem 1152. 1. *οὐχ οὕτως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ᾽ ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται* 1263. 25.

διαλαμβάνειν] *διαλήψομαι* diſputabo *περὶ τῶν καθ᾽ ὑμᾶς* 165. 16. *στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους* palis terminalibus limites diſtinguere 278. 23. pro *διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἄλλα οὕτως αἰσχρῶς πάντα* 832. 4. *ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον κατ᾽ ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους* 918. 8. nemo plus identidem accipiebat, quam ſingulos panes, eosque ſolummodo obolares.

διαλέγειν. διαλέγεσθαι] *βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι.* quam nobiſcum haberet cauſam, eam ciuiliter et amice tranſigere atque in gratiam redire 19. 25. *διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτὸν* ad animum ſibi aliquid reuocare 418. 17. *διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους.* deligere, excerpere et ſecernere alias leges ab aliis inter ſe repugnantes 484. pén. *οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται.* leges cum iſto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi praecipiunt 1070. 4. *διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς* inter nos ipſi componemus rem atque tranſigemus 1169. 5. et 10. *ὅτι βούλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμόν τι πρᾶγμα.* id eſt *περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος* 1221. 11. *διαλεχθεὶς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ, τι λέγοι* 1258. 27.

διαλεί-

διαλείπειν] οὐδ᾽ ἐστὶν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει 124. 4. intermittat. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ 459. 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquieuiſſem, praeterire ſiuiſſem 1149. 18. διαλιπὼν ἔτη τρία 1239. 24. διαλείποντας μικρόν. paulo poſt 1235. 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει interſtitium quaſi quoddam facit in nos ſaeuiendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει cohibet 1449. vlt.

διάλεκτος vox, pronunciandi modus 982. 18.

διαλλαγή] διαλλαγαὶ ἄπιστοι 18. 8. τὰς διαλλαγάς, καθ᾽ ἃς διήλλαξαν leges, ſecundum, vel in quas eos inter ſe reconciliarunt 1361. 1. διαλλαγαὶ formula compoſitionis inter partes litigantes 1369. 5.

διαλλακτής] τοὺς ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189. 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων 1167. 15.

διαλλάττειν differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων rebus inter ſe quam plurimum diſtantibus, prout animi ſint alii atque alii iis, qui rebus iisdem vtantur 1402. 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται 1478. 10. ne defunctis quidem placabuntur.

διαλογίζεσθαι.] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος 777. 13. ὀρθῶς ἕκαστα 872. 7. διαλογισάμενος computo cum eo facto 962. 25. πρὸς τὸν πατέρα. *nachdem er mit meinem Vater abgerechnet, ſeine Rechnungen mit ihm abgeſchloſſen hatte* 1236. 17.

διαλογισμὸς computatio, cum duo, quibus res ſunt communes inter ſe, ad computandum conſident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. *nach geſchehener Zuſammenrechnung unſerer beyderſeitigen Anfoderungen* 951. 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος 542. 10.

διαλύειν in actiuo. deſtruere, labefactare, conuellere, corrumpere. ſimile ductum de nodis, reſtibus,

 ſtructu-

ſtructuris, quae diſſoluuntur. *πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε* 20. 27. *ἣν πειρᾶται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν* 94. 15. *πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε* 154. 12. *τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν* 287. 6. *διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας* confutabo, difflabo 831. 22. b) expungere nomen, aes debitum dependere, *bezahlen.* et tam aes ſoluendum *διαλύειν* dicitur, quam hominem, cui ſoluendum eſt, ſeu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. *διαλύειν χρήματα* (id eſt *χρέα*) 460. 19. *πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὴν πόλιν.* omnia, quae ei apud aerarium fuerant nomina contracta, expuncta ſunt 836. 14. *πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν den Werth dafür, den Preis bezahlt haben* 846. pen. *διαλύσας πάντα nachdem er alles berichtiget hatte,* cum ſatisfeciſſet omnibus, omnia dependenda dependiſſet, ordinanda ordinaſſet 945. 4. *ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέησεν οἷς ὤφειλον, ἁπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων* bonis cedebant 959. pen. *διαλύειν τιμὴν οἰκέτου* 1030. 12. *τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων* 1195. 8. hinc c) notio placandi, ſatisfaciendi. *τοὺς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα* 919. 10. *τὸν ναύκληρον* 1192. 24. d) reconciliare inimicos inter ſe. *διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἠξίου.* rogabat (Midias Ariſtarchum), vt ſe (Midiam) mecum (Demoſthene) rurſus reconciliaret 554. vlt. 1032. 4. In medio. amicabili tranſactione cauſam componere, decidere. *διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον* 44. 10. 521. 14. *ὅπως μὴ διαλύσῃ* ne cum eo tranſigas, ne decidas, ne reconciliere 583. 23. *πρὸς τοὺς πράξαντας* [ſcil. *τὸ ἀδίκημα*] *διαλυσαμένους, τῶν οὐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν.* iniquum eſt, vos, qui cum iis, a quibus laeſi eratis, decidiſſetis, nunc eos incuſare, qui totius cauſae prorſus nihil tenent 991. 20. *διαλέλυνται πρὸς τοῦτον*

ἐν τοῖς

ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum aduerſario meo in gratiam redierunt hac lege, vt in cauſa mea dicendo teſtimonio ei ne obeſſent 1323. 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδηλος 867. 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei ſatisfacere 869. vlt.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα — πολλάκις τοῖς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη 1466. 5.

διάλυσις reconciliatio gratiae. ἠξίου δὲ καὶ πρός ἐμε [Demoſthenem] αὑτῷ [ſibi, Midiae puta,] δι' ἐκείνου [per Ariſtarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις 553. 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν 226. 17. τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει 235. vlt. ἐλπίδων 255. 13. 1470. 18. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην 388. 14. εἰ μὲν αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε 398. 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ ne cupita et rogata minus impetraret 401. 22. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id eſt τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν] 576. pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. 734. 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων 841. 10. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα 1048. 21. διημαρτηκέναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος 1228. 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων 1412. 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη 1456. 14.

διαμαρτυρεῖν aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda proteſtatione excluſum ire. proprium nihil eſt aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι proteſtari, anteſtari, proteſtando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων agis aduerſus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis eſſe petendae ius haereditatis, quos conſtat inter omnes defuncto,

functo, de cuius haereditate contenditur, ſanguine proximos eſſe; haereditatisque poſſeſſione nos expellens, te ſolum ferens legitimum haeredem 1088. vlt. ὑτοσὶ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis impoſuit, quo vſus eſt in formula διαμαρτυρίας a ſe exhibitae, affirmans eos eſſe legitimos haeredes, qui nulli ſunt 1095. 1.

διαμαρτύρεσθαι proteſtari, conteſtando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obteſtari. προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην praedicebam, denuntiabam, et deorum veſtramque fidem teſtabar, me iſta denuntiauiſſe ante, atque vos de imminente periculo admonuiſſe 73. 2. 240. 26. βοᾷν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232. pen. 275. 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι cum interdixiſſet coram teſtibus, ne (arbiter) pronuntiaret 899. 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισαὶ φανήσωνται. praeſentes anteſtabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminiſſe iubebam, quo poſtmodum citati teſtarentur mihi proteſtationem interponenti, ſi forte vſu veniat, vt creditores exſiſtant ſubito ſubmiſſi atque ſubornati, precibusue inducti, qui ſe ſimulent in hos fundos pecunias credito elocaſſe. 1047. 24. 1091. 26. b) docere, admonere, diſertis verbis et clara voce in anteceſſum, ne quis errorem poſtmodum excuſet. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων — 919. 21.

διαμαρτυρία eſt actio eiusmodi, de qua modo dictum eſt, cum quis hereditatis petitorem excluſum it interponenda proteſtatione, ſe aliumue quempiam iure hereditatis adeundae praeſtare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος 1080. pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις 1079. 19.

διαμάχεσθαι πρός τι 217. 2.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ 332. 17. τὸ διευτυχεῖν τῇ ὀσίᾳ ὀ πολλοῖς διαμένειν εἴθισαι 1040. 5. de copiis conſcriptis, quae manent, neque rurſus diſcedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν 1432. vlt. διαμένω λέγων pro διατελῶ λ. 107. 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forenſi, multis cauſis ea die diſceptandis ita occupata, vt neceſſe fuerit cauſae cuiusque oratores ſpatio, eoque arctiſſimo, circumſcribere 378. 7. 1252. 12. in medio. *ſich zumeſſen laſſen.* cum plures demenſa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ 918. 8. πάντες ἴσε ἐν τῷ πομπείῳ.

διαμφισβητεῖν. idem quod ſimplex 897. 25. 1097. 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα inter ſe partiri, diribere 855. 7. 928. 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος 1317. 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια ὀδ' ἐμέλλησαν, ὀδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. non modo ſperandum non erat, vt illae feriae vini in nauem vnquam imponerentur, id quod ipſorum errori et obliuioni, aut fortunae cuidam, potuiſſet tribui, ſed ne voluerant quidem vnquam eas imponere, in mentem ipſis ne venerat quidem, vt id facerent 929. 8. διανοῦ, ὡς πείσων ἐκεῖνον. proficiſcere illuc cum propoſito et ſpe illum precibus flectendi. ita te para — 1215. 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβόλου διάνοιαν δηλοῖ 292. 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 1. οὔκουν προσήκει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. mens illinc refugiebat 406. 19. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637. 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23. τὴν διάνοιαν ἁπάντων εὑρίσκομεν ἡγεμονεύουσαν 1412. 16. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι

τεταγ-

τεταγμένης 1413. 17. ἀγαπητόν ἐςιν, ἄνθρωπον ὄντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436. 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. *darüber kützelt er ſich in ſeiner Seele, und brüſtet ſich* 1489. 7.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάςου ἡμῶν 1098. 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος 1288. vlt.

διαπειρᾶσθαι τῶν δικαςῶν ὅ, τι γνώσονται 1180. 4.

διαπέρχεσθαι de militibus dilabentibus, de exercitu diſſoluto, militibus furtim diſcedentibus aliis alio 1188. 23. 1199. 7. διαπελθόντων τῶν ςρατιωτῶν.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαςηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἷ διεπήδησεν! 726. 5.

διαπιςεῖν fidem denegare,haud credere 870. 26.

διαπιςεύειν certa fide, ſumma fiducia credere 80. 26. διεπιςεύετο certa fides ei habebatur 145. 3.

διαπλάττεσθαι ſimulare 575. 8.

διαπράττεσθαι perficere, praeſertim turpibus, clandeſtinis et malitioſis machinationibus. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ᾑρημένος 22. 19. ἔκσπονδοι ἡμῖν εἰσιν αὗται αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι 216. 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηςῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε 233. 9. διαπράττεται ἐπαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφεσθαι 682. 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται 1079. 11. νικήσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἠβουλήθημεν 1176. 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ ςρατηγήσων τὸν ἐπ' αἴγυπτον πόλεμον 1191. 21. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον 1229. 12. 1230. 14. ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο 1301. 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινὸν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τούτῳ 1336. 8. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαντο 1391. 1.

ταῦτ'

ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττηται 1459. 9.

διαπρεπῶς] *ὡς οἷόν τε κάλλιςα καὶ διαπρεπέςατα τῶν τριηράρχων* 1208. 19.

διαπτύειν] *σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τὰς ἄλλας* 313. 8. deſpuens, h. e. contemnens.

διαρκὴς] *ὠφέλειαν ἔχειν διαρκῆ* perennem et neceſſitatibus omnibus parem 37. pen. *ὁ ςρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου* 1214. 7.

διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βούλονται 102. 26. *διαρπασθησόμεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου* 299. 15. *ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν* 1318. 21.

διαῤῥεῖν] pecuniam foenori elocat ſiue *χαρίσασθαι βουλόμενος* gratificandi ſtudio amicis id ſe rogantibus, ſiue *μὴ λαθεῖν* (ſcil. *βουλόμενος*) *διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον.* cauens, ne quotidianis faciendis impendiis ſenſim et ſine ſenſu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud ſentienti diffluerent 182. 10.

διαῤῥήγνυσθαι] *τῶν διαῤῥηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται* frementium prae indignatione et paene crepantium 169. 19. *οὐδ' ἂν διαῤῥαγῇς ψευδόμενος* 232. 12. *νῦν διαῤῥαγῶσί τινες τούτων* 254. 12. *οὐκ ἐπιορκῶ, οὐδ' εἰ Κόνων διαῤῥαγείη* 1270. 7. non peiero, negoque me peierare, etiamſi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, vt paene rumpatur.

διαῤῥήδην 118. 1. *ἄντικρυς οὑτοσὶ καὶ διαῤῥήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων* 352. 12. *διαῤῥήδην ἔφη ἥκειν πεπεικὼς Φίλιππον* 364. 15. *διαῤῥήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φιλίππου* 373. 27. *διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν* 1075. 10.

διασείειν] *ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε.* 154. 12.

διασκευάζεσθαι] *πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσήεσαν οἱ πολέμιοι.* ſuccincti, armati, inſtructi 126. 26. *διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν* cum diſſipaſſet, prodegiſſet, dilapidaſſet ſubſtantiam 845. 13.

δια-

διασπᾷν τὰς πολιτείας 54. 5. μονονοὺ διεσπάσθην ὑπὸ τῶν — 58. 7. διασπᾷν στρατιώτας 94. pen. τοῖς παρ᾽ ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136. 15. μονονουχ ἁλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, ὑποδύῃ παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾷς 778. 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι. ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, vt ſolet in prouerbio dici 806. 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διεσπούδασται ὅπως μὴ γένηται. ecquid vnum vt ne fieret, legibus in omnibus ſpectauit legislator, cauitque maxima ſollicitudine, circumſpectione atque ſumma egit contentione 505. 8. τίνος οὖν ποτε ἕνεκα ταῦτα οὕτω διεσπούδασται. tam ſedulo quaeſitum et laboratum eſt 646. 15. διεσπούδασται μὴ λαβεῖν ὑμᾶς neruorum omni contentione ſatagit, vt vos ne capiatis 681. 21.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθῆσθε ἀκροώμενοι 151. 14. διαστρέψαντες τἀληθῆ 1453. 13.

διασύρειν traducere, verbis eleuare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπήνεσε 169. 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε 234. 12. τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες — 325. 19. οἱ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὑτοὺς διασύροντες 332. 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστι μεστὸς εὐηθείας 1482. 27.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων 371. 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ 1053. 26. 1076. 10. διεσώθη πρὸς τοὺς οἰκείους πολλοστῷ χρόνῳ redibat tandem ſaluus ad neceſſarios, multis magniſque diſcriminibus et moleſtiis ſuperatis per tractus terrarum plurimum diſſitos 1304. 9. διασώζονται δεῦρο ſalui huc perueniunt 1380. 9. ἡ πᾶσα τῶν ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀν-

δρῶν

δρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. διασωθῆναι [*durchzukommen*, euadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω 1478. 24. τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν 1479. 23.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν) 309. pen.

διατείνεσθαι contendere. τὶ ἂν ταῦτ' ἐπηξάμαι καὶ διετεινάμην ἔτωσὶ σφοδρῶς 275. 8.

διατελεῖν] ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξαι μοι εἰς τετονὶ τὸν ἀγῶνα 225. vlt. 227. vlt. 243. 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243. 21. 255. 23. ὅπως τῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν 281. 16.

διατηρεῖν cauere, praecauere, μή τι πάθωσι 115. 26. ἣν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conſeruare 238. 9. τῆς ἐσίαν τὴν οἰκειότητα διετήρεις, ἐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων 1088. 22.

διατιθέναι. διατίθεσθαι] in actiuo. adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, vt aliquo modo ſit affectum, tractare, gerere, adminiſtrare, gubernare, ad arbitratum ſuum conſtituere. ἔτω γὰρ αὐτὲς διέθηκας τὸ μέρος σὺ 367. 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτὲς διαθῶμεν omnes erga nos reddamus ſuſpicaces, omnibus iniiciamus noſtri diffidentiam 463. 18. δῶρα λαβόντες ἔτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν. corruperunt 369. 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus haec iura conſtituere 643. 8. In medio a) vendere, extundere, diſtrahere. ἔθ' ὅσα ἂν πορίσωσιν ἔτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων 22. 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία 910. 3. καὶ τῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι 1048. 25. b) teſtamentum condere, teſtamento praecipere. διέθετο ὅρες ἐπιστῆσαι *er verordnete in ſeinem letzten Willen* 1029. 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ *wer ab inteſtato ſtirbt.*

ſtirbt. leges de iis latae 1067. 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτῦ εἶναι licere de fortunis ſuis diſponere, h. e. teſtamento cauere et praecipere 1133. 9.

διατραγῳδεῖν ambitioſa oratione, verbis ampullatis rem paruam exaggerare. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις 232. 22.

διατρέπεσθαι pudore confundi, verecundia percelli, reuerentia cuiusdam ab inſtituto abſterreri 798. 20.

διατρίβειν agere, commorari, rerum ſuarum ſatagere. ὗτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 22. 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametſi abſim domo, extra conſpectum veſtrum verſer 1474. epiſtola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in ſtudio et exercitatione alicuius rei. ἐπ' ὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785. vlt. χρόνος διετρίβετο συχνὸς conſumebatur 1013. 7.

διατριβὴ mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ 1073. 10. μόλις ἠκολὔθει διατριβὰς ἐμποιῶν 1158. 8. b) res, qua agendo animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, vbi opera datur rebus iis, quibus dediti quique ſunt, vt ſcholae magiſtrorum et philoſophorum, congreſſus iuuenum inter ſe ad potandum aleaue et ſimilibus ludendum. ἐν συνὔσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ *Zeitvertreibe* ὗτως ἰδίᾳ mere priuato 537. 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίὔς ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾷν 1418. 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς 1490. 12.

διαφέρειν differre, quatenus hoc vocabulum, ſiue diſcrepare, diſſimilis, diuerſus eſſe, ſiue praeſtare, excellere ſignificat, item extrahere, remorari, vnde notio obſtandi, impediendi exſiſtit; nec non diſſipare, diſcerpere, in diuerſa ſpargere. a) diſcrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τὔτῳ διαφέρειν ἡγῦμαι

μαι 268. 16. σύμβȣλος καὶ συκοφάντης ἐν ȣ̓δενὶ τῶν ἄλλων ȣ̓δὲν ἐοικότες, ἐν τȣ́τῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρȣσιν 291. 17. ȣ̓ γὰρ ἂν διεφέρομεν ἀλλήλων ȣ̓δὲν *So würde gar kein Unterſcheid in der Welt mehr ſeyn* 983. 3. b) praeſtare, excellere. μηδὲν τῶν ἄλλων ζήτει διενεγκεῖν 1416. 22. c) obſtare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτȣ τιμῆσαι 676. 12. tria ſola ſuffragia abſoluentia numero, quod eſſent plura, quam condemnantia, obſtabant, quo minus mortis ſupplicio damnaretur. d) pertinere, pertingere, porrigi, *gelangen, wohin reichen.* ὥστ᾽ εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνȣ μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκειν) 1415. 12. e) ȣ̓δὲν αὐτῷ διαφέρει nil eius refert, nil intereſt, haud curat, perinde ei eſt, ſic, an ſecus ſit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς ȣ̓δὲν αὐτῷ διαφέρει. id eſt ὡς οὐδὲν παρ᾽ αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τȣ̃ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν nil intereſt penes eum, aeſtate, an hyeme bellum gerat 124. 3. εἰπεῖν μὲν ȣ̓̃ν μοι ταῦτα — ȣ̓δὲν διαφέρει 1239. 14. vbi μοι non cum εἰπεῖν, ſed cum remotiore διαφέρει cohaeret. *ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel ſeyn.* f) diducere, alia aliis locis collocare. vt ſi iudices calculos alii in abſolutoriam ciſtulam, alii in condemnatoriam coniiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι 795. 1. In medio ȣ̓ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert 112. vlt. b) obloqui, refragari, repugnare, aduerſari, diſcordare, contendere, animo inimico et infeſto eſſe. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τȣ́τοις 236. 5. εἰώθασιν ὧν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ, διὰ τȣ̀ς παῖδας διαλλάττεσθαι 1001. 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τȣ̀ς γονέας, ἀλλ᾽ ȣ̓̃ν τελευτήσαντάς γε ἐπαινȣ̃σι 1022. 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, ȣ̓δὲν δὲ φροντίζȣσι

ζȣσι περὶ τεθνεώτων βλασφημȣ̃ντες 1022. 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος 1144. 26. οἴομαι δ' αὐτόν σοι ȣ̓δὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum eſſe 1215. 5. διαφέρονται δὲ, ὡς ȣ̓ δεῖ τελεῖν αὐτȣ̀ς τȣ̀ς τόκȣς τȣ̀ς ἐν τῇ συγγραφῇ 1296. 24. hoc pugnant, hoc vrgent, in hoc a nobis diſſident.

διαφεύγειν ὑμᾶς τὰ πράγματα. veſtris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates 57. 16. ὃ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ ȣ̓δὲ νῦν 139. 17. τȣ̀ς γε ȣ̓δένα βȣλομένȣς εἶναι τοιȣ̃τον [ſcil. qualis ego ſum, vere et bona fide patriae ſtudioſus] οὐ διαφεύξεται 412. 12. διαφεύγȣσιν αὐτȣ̀ς οἱ οἰκέται elabuntur paſſim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155. 11.

διαφθείρειν. corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βȣλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὸν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰᾶσθαι. διέφθαρται γὰρ 170. 2. διέφθαρται [ſcil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ cerritus eſt 1182. 3. διεφθαρμένον τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς 1269. 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσȣ νομίζω. a furore dementatum 1280. 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a ſtudio patriae, aut veri et aequi in agendo et dicendo auertere, vt teſtem in teſtimonio perhibendo, iudicemue in iure dicundo. εἴ τις ἐν πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, ἢ διαφθείρει 122. 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι pati ſe corrumpi, a vero et iuſto cernendo et ſequendo abduci, ſpe ductum propoſita largitionum et diuitiarum adipiſcendarum 240. vlt. τῷ διαφθείρειν τȣ̀ς ἐπὶ τῶν πραγμάτων 309. 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππȣ 309. 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνȣ́μενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ȣ̔́τως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ὠνȣ́μενον 309. 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345. 4. διαφθείρειν τοὺς κριτὰς 516. 3. διδάσκαλον τȣ̃ χορȣ̃ διέφθειρε. oratione, donis

nis datis, promiſſis, minis, aliisue malis artibus a me abalienauit 520. 7.

διαφθορὰ, cum de nauigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηῒ συνέβη 910. 10. et 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν copias dimittere 677. 18. 679. 17.

διαφορὰ diſcidium, diſcordia. ἔτω μείζων ἐςὶν ἔτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλες ἐνίοις διαφορῶν 181. 13. variae cauſae ſimultatum, vt συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος — recenſentur p. 1144. fin.

διαφορεῖν differre, h. e. diſcerpere, diſtrahere, quaqua ſpargere, vaſtare. διαφορεμένης αὐτῷ τῆς χώρας direpta a latronibus omnia differentibus 442. 25. ὧν κοινῇ διαπεφορημένων. quae cum illi tres inter ſe diribuiſſent atque diſtraxiſſent 822. 27. διαφορηθεὶς carptus, dilaniatus ὑπὸ τέτε καὶ τῶν τοιέτων 1120. 25. διαφορῆσαι ἐπεχείρησαν τἄνδοθεν 1319. 13.

διάφορος inimicus, aduerſarius. διάφορος [ſubaudi πολλοῖς] ἐγενόμην εἰσπράττων πολλὲς — multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes *(den Pacht)* 1318. 19. b) τὸ διάφορον *das Intereſſe*, lucrum damnumue ex aliqua re exſiſtens. ἡλίκα γ' ἐςὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum interſit, bellum hic loci, an ibi geratur 16. 26. τηλικέτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων. 362. 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compenſatum ſibi damnum iri, quod diuturnitate morae et impedimentis negotiationi obiectis feciſſet, *Vergütung der Zehrung, Verſäumniſs, und Proceſskoſten* 887. 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτε περὶ τὰ διάφορα *wobey es auf das* plus *und* minus, *auf das* meum *und* tuum *ankommt* 1148. 14. 1149. 3.

διαφόρως eximie, excellenter 761. 26.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον ἐ δικαίως 218. 15. τὴν εἰρήνην 251. 23. τὴν τε γενναίε καὶ τε πρωτείε προαί-

ρεσιν

ϱεσιν τῇ πόλει 331. 25. τὲς τὰ ἑαυτῶν πϱοϊεμένους 922. 18.

διαχειϱίζειν adminiſtrare. ὧν ἢ διακεχείϱικα *was ich unter Händen gehabt habe*, ἢ πεπολίτευμαι 263. 26. τὸν οἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτϱόπων 818. 8.

διαχειϱοτονεῖν dicitur plebs, cum rogata ſuffragia ab Epiſtata fert, parte plebis alia rogatum ſciſcente, alia reprobante, eoque facta in diuerſa diſceſſione 594. 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειϱοτονεῖν ἦν ἡ βελή, πότεϱον τῷ δικαστηϱίῳ παϱαδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημιώσειε. deliberante ſenatu atque certante adhuc, vtrum — an 1152. 8. per manuum ſublatarum arbitrium decernere 1346. 17.

διαχειϱοτονία deliberatio, decretum, vtrum — an — ἠϱώτων καὶ διαχειϱοτονίαν ἐδίδοσαν, ius et poteſtatem vtramuis in partem ſciſcendi, ὅτῳ δοκεῖ δωϱεᾶς ἀξίως ἡ βελὴ βεβελευκέναι, καὶ ὅτῳ μὴ 596. 5. διαχειϱοτονίαν ἐφ᾽ ὑμῖν ἐποίησαν optionis veſtrae fecerunt, aut ius in ſuffragia eundi vobis dederunt, πότεϱον ἐισοιστέος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκεσιν οἱ κείμενοι ἀϱκεῖν 707. 25. διαχειϱοτονίας γενομένης ἐδεὶς ἀντεχειϱοτόνησεν 1346. 25. διαχειϱοτονίαν δὲ ποιεῖν in ſuffragia mittere plebem τὲς πϱοέδϱες πεϱὶ τέτων τῶν νόμων, πϱῶτον μὲν πεϱὶ τε κειμένε, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ ἀθηναίων, ἢ ἔ. ἔπειτα πεϱὶ τε τιθεμένε. ὁπότεϱον δ᾽ ἂν χειϱοτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τέτον κύϱιον εἶναι 710. 20.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δέ με αὐτε 1221. 26.

διάχϱυσος] διάχϱυσον ἱμάτιον ποιῆσαι veſtem auro illuſam, perpunctam 522. 2.

διαψεύδειν] in actiuo, quod raro vſurpatur. fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuiſſe declarare. *Lügen ſtrafen*. ἐϱγολαβεσι καθ᾽ ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πϱαγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτὲς ὁ λογισμὸς operam ſuam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum,

dum, quarum exitus, vt eorum ſpem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto 1482. 26. in medio. κατὰ διέψευσαι ſpe excidit, fruſtra ſperauit et conatus eſt, deceptus inanibus votis 15. 13. διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ 1476. 14. τῷ διεψεῦσθαι χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo ſecus, atque reapſe eſt, et oportebat, exiſtimat, falſa eius luditur opinione. *Sich falſche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet.* pro patrono eum habet, qui hoſtis ſit reip. 626. 23.

διαψηφίζεσθαι dare, ferre ſuffragium ſuum alterutram in partem, ſiue ſecundam, ſiue aduerſam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re ſola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ᾖ quam accuſator in iudicium vocauit, de qua controuertitur, quae caput cauſae eſt 747. 11. διαψηφίζεσθαι [id eſt τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ, [id eſt ταύτην εἰς τὴν μερίδα] ᾗ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua ius ſtat 842. vit. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in ſuffragia diſcedere 1301. pen.

διαψήφισις latio ſuffragiorum, quae viritim fit, vnoquoque, quam in partem velit, diſcedente 1301. 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις 1306. 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo ſuffragio decernit, vtrum in municipio ſeruandus ſit, an eo expellendus.

διδακτὸς] τὰ διδακτὰ τέχνη [id eſt διδαχῇ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ] τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν 1413. 24.

διδασκαλεῖον] φοιτᾷν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα 312. 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313. 11.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice ſaltaturi, διέφθειρε 520. 7. τοὺς διδασκά-

διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρησε 828. 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι 1217. 27. Φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum eſt 130. 2. ὥς ἐστιν ἄτοπον, [ſubaudi τινα] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα 198. 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς 349. 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος 390. 8. διδάσκειν τραγικοὺς χορούς 533. 9.

διδόναι] diuerſa ſignificat, dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, ſpondere daturum, edere, in medio proponere, ſecum afferre, fataliter immittere. iuuat phraſes ad ordinem alphabeticum adſtringere. διδόναι ergo αἰχμάλωτον eſt corpus bello captum et in ſeruitutem redactum in libertatem emittere, alicuius in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. vt Philippus ad commiſerationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur 402. 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173. 7. γνώμην διδόναι auctor fieri ſententiae, eam proponere. ἔδωκε γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην 704. 5. διαχειροτονίαν διδόναι in ſuffragia mittere 596. 4. ſic et ἐπιχειροτονίαν. ἀπόφανσιν εἰς τὸ στρατήγιον. *ein Verzeichniſs der Schuldner bey dem Admiralitetsamte eingeben* 1043. 11. γυναῖκα διδόναι competebat ei, cuius in manu et poteſtate mulier eſſet, e. c. patri, fratri, auo, is eam deſponſo marito in manum dabat. qua ſine ceremonia liberi inde nati ſpurii erant 954. 23. δικάζεσθαι φόνου. copiam actionis de caede patrata dare. ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ [ſcil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι 122. 15. lex aut legislator dicitur δίκην διδόναι, cum ei, cui competit,

tit, facultatem dat in iure aduerſus aliquem agendi. ἐὰν δ᾽ ἔξω τούτων κτείνῃ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [ſcil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ἥνπερ [ſcil. δέδωκεν] ἂν τὸν ἀθηναῖόν τις κτείνῃ 633. 10. δίκην, vel δίκας δοῦναι poenas dare, h. e. luere, perpeti, ſupplicio tolerando ſatisfacere laeſis, τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς 271. 18. 1009. 2. δραχμὰς πεντήκοντα αὐτοῖς ἐδίδου offerebat, *er both ſie ihnen an* 542. 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι 255. 7. διδόναι αὑτοὺς τοῖς δεινοῖς 258. 18. οὐδεὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει 301. 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοὺς οὐ κατώρθωσε μεθ᾽ ἁπάντων 317. 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι 1482. 14. ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς 288. 11. 294. 3. εἰσπρᾶξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique ſuam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta naualia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi 1145. 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de ſeruo, e quo tormenta confeſſionem veri extorquent 1200. 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἔλεγχον. *das Werk wird ſeinen Meiſter loben.* ipſum opus docebit, prout erit ſcitum, aut ſecus, quid de artificis facultate iudicandum ſit. licebit iam cuique de re ex eius natura iudicium facere 44. 15. ἔνδειξιν libellum accuſatorium ex titulo ἐνδείξεως demonſtrationis praetori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo 1322. 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης 81. 1. facultatem dare, ſi quid in formula pacis ſecius ſcriptum eſſet, quod diſpliceret, id ex animi ſui ſententia corrigendi. τὴν ἔρημον [ſcil. δίκην] δεδωκότα. litem dediſſe contra Midiam, vt contumaciae reum, qui die dicta in iudicio non comparuiſſet 542. 4. κα-

κὸν] ἑτέρῳ δ᾽ ὅτῳ κακὸν δώσομεν ζητεῖν 230. 17. κρά-
τος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδό-
ναι 381. 13. κρίσιν διδόναι copiam dare iudicii, per-
mittere, vel ſic comparare, vt iudicium habeatur
692. 5. λόγον διδόναι gemino modo vſurpatum a Dem.
reperitur, altero, cum iudex, aut concio alicui dicen-
di veniam atque ſecum agendi dat, altero, cum ipſe
pro ſe dicens verba facit. prior ſignificatio p. 20. 18.
obtinet, poſterior p. 555. 22. vbi διδόναι idem valet
atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδώκασι κατ᾽ αὐ-
τῶν 1366. 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν
ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην
ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 15.
ὅρκον et ὅρκους deferre conditionem dicendi iuriſiuran-
di, ad dictionem eius admittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε
παρ᾽ αὐτοῦ καὶ δοῦναι, ſcil. αὐτῷ 235. 13. 860. 20.
1002. 3. διδόντων ὅρκον αὐτῷ deferentibus ipſi iura-
menta οὐκ ἐθελήσαντα ὀμνύναι 1366. 18. τὸ λαβεῖν
οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267. 5. παρα-
γραφὴν δόντες τῆς δίκης exceptionem de foro non
competente iudici exhibere. *mit einer Ablehnungsſchrift*
einkommen 912. 15. πεῖραν] τούτου πεῖραν ὑμῖν ἔργῳ
δεδωκότες τοῦ χρόνου 209. pen. 262. 14. εἴ γε μηδ᾽
ἐς πεῖραν ἔδωκε θεῶν τινος εὔνοια 293. 20. πίστιν αὐ-
τοῖς δίδωσιν nauat ipſis operam hanc, vt pro ipſis, meam
in fraudem, ad cauſam eorum releuandam, meam
premendam, iuſiurandum ſe dicturum reciperet 1250.
vlt. σύλας διδόναι volenti cuique facultatem dare na-
ues, merces, bona quorundam, vbi vbi locorum ter-
rae mariſque repererit, praedandi, diripiendi. id quod
in bellis fieri ſolet. ὥσπερ σύλων δεδομένων Φασηλίταις
κατ᾽ ἀθηναίων 931. 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pre-
tium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δε-
δωκὼς 383. 22. leges οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς
τιμὰς praemia διδόντες aſſignantes, praeſcribentes,
defi-

definientes, καὶ οἱ τοῖς τἀναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας 504. 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege ſua alicui tribuere priuilegium vltionis 623. 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκότας. vel ipſum illum vltionis exceſſum ei condonaſſe, h. e. declaraſſe, ſi non pro legitimo et probando, ſaltim pro ignoſcendo. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ 291. 18. χρήματα] πρίασθαι τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187. 23. χρόνον δεῖ δοθῆναι concedi, indulgeri τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ 399. 19. χώραν] οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. ne cautioni quidem ſalutis ſuae locum dare 301. vlt. ψῆφον διδόναι dicitur Epiſtata, cum prytanas, aut praeſes iudicii, cum aſſeſſores ſuos, ſeu Iuratos, in ſuffragia mittit, teſtulas ipſis tradendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον 542. 18. Aliae dictiones miſcellaneae. οὐδὲ διδόντων ἂν ἡμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δυναίμεθ' ἂν 43. 21. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96. 10. δότε δ', εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. *räumet ihm das ein* 274. 1.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793. 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fideiuſſiſſet 1358. pen.

διεγγύησις 724. 6.

διειπεῖν] διειρημένον expreſſis verbis cum ſit definitum atque denuntiatum 219. 23. ἀλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperauit 644. 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος 465. 20. *ein für allemahl verordnet, ſo daſs es dabey ſein Bewenden haben muſs.* οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μὴ 666. 13.

διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας 446. 25. compoſitum pro ſimplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν omnium ſuarum machinarum fecit periculum, omnes tentauit artes ſuas 19. 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι 133. 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia iſta obſoleuere, vſu detrita ſunt, vana, caſſa, incredibilia et inefficacia facta ſunt 153. 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288. 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. praeterierant, facta fuerant 541. 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τἄλλα διεξιὼν 228. 8. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις 232. 23.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642. 14. vbi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι perſequi, percenſere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175. 22. b) exire, praeterire, exſpirare, de tempore 25. 14. et 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. euoluto anno 29. antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος 670. 21. vbi etiam accipi poteſt pro *interiecto* 1279. 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ 998. 25.

διερωτᾷν] οἱ διερωτῶντες iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes 34. 22.

διετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135. 4.

διευκρινεῖσθαι 818. 13.

διευλαβεῖσθαι pro ſimplici 377. 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406. 24.

διευ-

διευτυχεῖν τῇ ἐσίᾳ συνεχῶς ἐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἴθισαι 1040. 5. *τὲς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιςῶν* 1410. 7.

διιέναι (ab *ἵημι*) transmittere, alicui tranſitum per agrum ſuum concedere. *μήτε Θηβαίων διιέντων* 276. 9. *ἢ διιέντας αὐτὲς ἐφ' ἡμᾶς* 299. 10.

διιςάνειν] *εἰς μέρη πολλὰ* diducere, diſtrahere, diſcindere 245. 22. *ἡ Πελοπόννησος διειςήκει* 231. 5. *διεςᾶναι* diſcordare, diſſidere 26. 20. *διεςηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι* 132. 12.

διισχυρίζεσθαι] *ἐ πάνυ διισχυρίζομαι* 447. 25.

δικάζειν de iudice ſententiam pronunciante, cauſam diſceptante. *ἀλλὰ καὶ τῷ τὲς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι* 227. 16. *δικάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε* detrectauit hoc ipſe ſibi ius dicere, h. e. hanc ſibi legem ferre, aequum hoc et ſe dignum habere, factuque neceſſarium 860. 9. *αὐτὸς αὐτῷ ἐδίκασεν* ipſe ſibi hanc ſententiam dixit, tanquam iudex ſibi a ſemet ipſo datus, admonente conſcientia, ipſe ſibi conſcius fuit, et pro certo habuit, *ὅτι ἐδὲν αὐτῷ προσήκει τἒ κλήρε*, nullam hereditatis partem ad ſe pertinere 1051. 24. *ἐδίκασα ἐγὼ τέτῳ καὶ ἔτος ἐμοὶ* inter nos in haec capita conuenit, ita decidimus inter nos atque transegimus, ſine interuentu iudicii 1169. 16. *δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς* re priuatim inter nos a nobismet amice compoſita 1176. 17. *δικάζειν ψήφισμα* ſcitum aliquod iudicio ſuo comprobare, ratum facere 652. 24. *ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα* 642. 6. In medio. iure experiri in foro, cauſam coram iudice agitare, conſtruitur cum genitiuo, cauſam, vel crimen indicante, vel titulum, ex quo certatur, cum datiuo perſonae aduerſus quam, et cum accuſatiuo. vt *δίκην δικάζεσθαι*. *Sich einen Rechtshandel abthun, Recht über ſich ſprechen, ſich Recht zuerkennen laſſen.* *Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην δικάζονται* Callarum eodem ex titulo

tulo in iure proſequuntur 1280. 23. *λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ* [id eſt *καθ᾽ ὃ*] *δικάζομαι* 972. pen. *παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὧν* [id eſt *χάριν ὧν*, vel *προφάσει ὧν*] *δικάζομαι* 1270. 1. vſurpatur de nullo non genere cauſarum, publicarum perinde atque priuatarum, verumtamen interdum ſenſu ſtrictiore de priuatis peculiariter, vt p. 523. 4. vbi *τῷ προβάλλεσθαι*, quae eſt actio publica, opponitur *τὸ δικάζεσθαι* his verbis. *εἰ μὴ προὐβαλλόμην αὐτὸν, ἀλλ᾽ ἐδικαζόμην.* etc. *ὑφ᾽ οὗ τε πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι* 1267. 8. Iuuat iam conſtructionis huius verbi cum genitiuo exempla aliquot ſecundum ordinem alphabeticum proponere: *ἀργυρίου*] *ὀφείλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον, οὗ δικάζομαι αὐτῷ* 1196. 26. *ἐγγύης*] *ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης* egiſſet in me de ſponſione 901. 11. *θυγατέρων*] *οἱ παῖδες ἂν τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο* 1124. 11. contenderent in iure de meis filiabus, vt ius habentes ipſi ſoli eas in matrimonium ducendi. *κλοπῆς*] *δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν* 601. 23. *πληγῶν*] *ὁ παρμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, — καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη* 896. 20. *διδόασιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων* 962. 27. *φόνου*] *ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι* 122. 15.

δίκαιος. iuſtus, aequus, legitimus. *οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δικαίους αὐτοὺς ᾤετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἶτα κλέπτας, ἀλλὰ ἀεὶ δικαίους* 742. 6. *οὐ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγονέναι* 742. 10. *λογισμὸς δίκαιος*] *οἱ δ᾽ εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ* 1399. 13. Si quis recte vereque aeſtimet. *ἀπορία δικαίων λόγων* argumentorum, excuſationum verarum et iuſtarum 407. 18. dictio haec *δίκαιός ἐστι* cum infinitiuo ſaepe occurrit, ſignificans *meretur*, *dignus*

gnus eſt, qui — vt οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν haud conuenit eum abire 268. 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν 227. 3. 1455. 7. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835. 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων 547. 6. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὲ δίκαιοι 1469. 18. τὶ οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314. pen. 1430. pen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὴν ποιῆσαι. perſonam tuam decet, ita de te meritam, vt beneficio quodam remunerere 1368. 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. conuenit hoc perſonae meae, et iure meo hoc mihi ſumo, vt doceam 245. 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432. 21. σιωπᾶν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν 991. 26. aequum eſt vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes aes illud, tamen nos incuſare. δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243. 6.

Foemininum δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ quae ſit 404. 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται 179. 4. ἐστὶ γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328. 2. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230. 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην 332. 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία 373. 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς 325. 14.

Neutrum. τὸ δίκαιον aequum, iuſtum, ius et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει 114. 24. οὐκ ἐστι δίκαιον, ὄντα [τινὰ ſubaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198. 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392. 12. περὶ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον σπουδάζειν 211. pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν 218.

218. 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὑρημένου δικαίου 642. 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδείς, ἀλλ᾽ αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291. 11. hanc legem ipſe tute tibimet ſanxiſti, has partes tibi iniunxiſti. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ᾽ ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον 143. 7. ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι 220. 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἳ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥᾴδιον] δόξαν δ᾽ οὐ ῥᾴδιον χρημάτων πρίασθαι. pro ſententia Demoſthenis refert Stobaeus p. 104. 1. quae non videntur ipſa oratoris verba eſſe, ſed ſententia e locis eius neſcio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti huius ſententiae ſimilis eſt locus, qui p. 1429. 3. Demoſthenis noſtri legitur. b) titulus iuris, locus, caput, argumentum, aut purgandi ſui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον 164. 24. πάνυ ἂν ἀχθοίμην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. ſi ſolum hunc legis locum vitioſum — 477. 6. τούτῳ ταὐτὸ δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων, idem ius, idem meritum, ob quod eum par ſit ab aliis bene ſecusue accipi 574. 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δίκαιον τοῦτο 615. 16. εἰ δ᾽ ἄρ᾽ ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φήσει, οὐ παρεσκεύαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc vſus praetextu 1266. 2. ἓν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους 1272. 16. In plurali. τὰ δίκαια. ſiue aequa et iuſta; ſiue iura, et tituli iuris, quibus fretus quisque agit, excuſationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε ἃ λέγομεν δίκαια 1289. 27. τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται 199. 17. ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, vt praeſtet omnia vxori cuique legitima praeſtanda, et fruatur iuribus omnibus honeſtae matrifamilias competentibus 1134. 16. τῶν ἰδίων δικαίων

δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετȣσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενȣ͂σι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 14. vbi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων poteſt referri, quam ad inſequens τοῖς ἀσθενȣ͂σι et ἰσχυροῖς. τὰ κοινὰ δίκαια 778. 22. τὰ τȣτȣὶ τȣ͂ ἀγῶνος δίκαιά ἐςιν ἰσχυρὰ 770. 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον 990. 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἑάλωκεν. iuribus et punctis omnibus, quibus armatus tu poſſis aliquem actione ἐνδείξεως premere 774. 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ decora καὶ δίκαια iura ἀναιρεῖν 246. 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν in Siciliam renauigare iuris aequi illinc repetendi ergo 887. 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἴει 778. 22. πῶς γὰρ ȣ̓ δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωκέναι dignum cenſuiſſe, vt eaedem poenae ſcriberentur legitimae atque ex iure competentes, τȣ̀ς ἐξεληλεγμένȣς ἀδικȣ͂ντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τȣ̀ς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάσονται δήλȣς 724. 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. iura ſua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218. 5. προσέρχῃ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνȣσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [ſcil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις vnde excluſus es per omnia vniuerſi iuris ciuilis capita 778. 17. nam τὰ δίκαια ſunt cuique conuenientia, ſiue fructuoſa et optabilia, ſiue moleſta et ingrata atque damnoſa, praeſtanda, fruenda, ſperanda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν 36. 7. εἴκοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις 802. 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτȣ͂ δείξων ἑκάτερος ὄντα μεθ' ἑαυτȣ͂ τὰ τῶν νόμων δίκαια 771. 2. μόνȣ τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμȣ͂ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469. 22. ȣ̓κ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις 206. 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τȣ͂ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ζητεῖν inquirere in iura graecis reliquis debita, atque ſalua conſer-

conſeruanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum vlciſci 188. 21. *τὶ οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ.* cur non, adhuc in continente cum eſſetis, a debitore tuo tibi praeſtari curaſti atque exegiſti ea, quae ille tibi ad ſecuritatem crediti tui de iure praeſtare debebat; vt tibi de numis creditis bona fide reddendis caueret modis ſolitis atque debitis 886. pen. *ὑπὲρ αὐτοῦ ῥᾳδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθὺς, εἴ τι ἠδικοῦ.* ius tuum repetiſſes 951. 13. *ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια* 198. 7. *εἰ τὰ δίκαια πράττοντα* in exercitio aequi iuris *ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον* honeſtis artibus 19. 22. *δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα* 204. 19. *ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν* 208. 16. *τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν* 208. 10. *τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν* oportunitates temporum efficere valere, vt, quod e re veſtra ſit, id agatis, etiamſi aequo et iuſto repugnet 214. 6. *τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐστασθαι* 700. 22. *τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι* 199. 4. *ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων* 959. 10. *εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται* 91. vlt. *οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγὼν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπὼν* 874. vlt.

δικαιοσύνη] iſtud *οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι* 199. 5.

δικαίως] *ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ* 127. 4. *δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν* 142. pen. *τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν* 218. 15. *δ. ἀκούειν*

ἀπολο-

ἀπολογȣμένȣ 227. 13. ὁ τὸν ῥήτορα βȣλόμενος δικαίως ἐξετάζειν 304. pen. δ. καὶ ἀδωροδοκήτως 310. 21. εἰκότως καὶ δ. 323. pen. ὑγιῶς καὶ δ. καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι 325. 17. δ. καὶ ἀδίκως ἀμφισβητεῖν τῶν ἀλλοτρίων. quocunque pacto, fas nefas ſit, penſi non habentes 1108. 18. καλῶς καὶ δ. ἀκȣ́σαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε 1180. 25.

δικαςήριον] ἐν τοῖς δικαςηρίοις ὑμῖν ἐςιν ἡ σωτηρία 170. 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαςήρια, οἱ μὲν δικαςαὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι — 770. pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβερȣ̀ς, ἐν δὲ τοῖς δικαςηρίοις φιλανθρώπȣς εἶναι 171. 8. τȣ̀ς ἐν τοῖς δικαςηρίοις κεκριμένȣς ἀφιέντες 215. 4. οἰκοδομῆσαι τȣ̀ς προγόνȣς ταυτὶ τὰ δικαςήρια 268. 20. 785. 3. τὰ δικαςήρια κυριώτερα ȣ̓ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βȣλῆς, καὶ τȣ͂ δήμȣ αὐτȣ͂. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιόταται 1316. 9. τὸ δικαςήριον ſic nude dictum eſt p. 720. 24. Heliaea. id quod e verſu penultimo eiusdem paginae conſtat. et neſcio, an alibi quoque.

δικαςὴς] δικαςαὶ τῶν εὐθυνῶν 53. 22. ἐνοχλεῖν ὑμῖν ȣ̓ δικαςαῖς τȣ́των ἐςιν ὑμῖν 600. 1. ἀγορανόμος, ἢ ἀςυνόμος, ἢ δικαςὴς κατὰ δήμȣς γενόμενος 735. 10. δικαςὴν αὐτὸς αὑτῷ γενέσθαι 864. 10. τȣ͂ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτȣ͂ γενέσθαι δικαςȣ͂. ſi pater vltro nollet aequo et iuſto concedere 1240. 18. *in ſich gehen, die Unbilligkeit ſeiner Sache einſehen, und ſich von ſelbſt bequemen.* δικαςαὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771. 22. τοιȣ͂τοι γένεσθε αὐτῷ δικαςαὶ τῶν λεγομένων, οἷος ȣ̓͂τος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος 1343. 25. *iudex dictorum* eſt ille, qui conſentaneam vtrinque, tam ad accuſandum, quam ad purgandum allatis ſententiam aequam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαςῶν ὅ, τι γνώσοιται 1180. 4.

δίκη 1) Numen, quod aequo iuri inter ciues tuendo praeeſt, iniurias et ſcelera vlciſcens. ȣ̓δὲ φυλάσ-

σονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422. 11. *τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην* 772. 25. 2) ius, quod iniuriam paſſus a reo repetit, iudex tribuit, quod in foro diſpenſatur, ſatisfactio, luitio, poenae. *δίκαι* commemorantur hae: *ἀμφικτυονικαὶ* 331. vlt. *βλάβης* 522. pen. *δημόσιαι* publicae. quae ſunt, auctore Salmaſio, eae, vbi non ſoli laeſo, ſed etiam alii cuicunque ciui Athenienſi, cui ius eſſet in foro agendi, reum deferre licebat, etiamſi laeſus ipſe nil eſſet. *οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν* 298. 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, ſed mulcta fiſco cedebat. *εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδέν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοὶ* 523. 22. *ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, καταγελάσῃ* 563. 27. publicis in iudiciis ſic procedebatur. fiebat a ſenatu praeiudicium, tum reus iudicio populi permittebatur, qui eius cauſa in ſuffragia ibat. quo facto populus cauſam ad Heliaeam minimam, ſeu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, reiiciebat, pro grauitate cauſae 702. 22. ſqq. *δίκαι βλάβης* et *ὕβρεως* qua differant 522. pen. *ἐμπορικαὶ* *Handelsſachen*, und *Handelsgerichte*. *ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς*, Macedonibus puta cum Athenienſibus, ante Philippum regem 79. 22. *δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου* 571. 21. *ἐπιτροπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν.* aliquem in foro accuſare male geſtae tutelae 853. 18. *ἴδιαι* 298. 2. *δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν* 522. 26. *δίκαι ἴδιαι ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον* 1102. 16. *μεταλλικαὶ* 976. pen. *πατρῴων*, id eſt

id eſt *ὑπὲρ τῶν πατρῴων. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις* 539. 23.

δίκης ἀργύριον eſt aut illud aes, de quo iſta in cauſa certatur, aut mulcta reo dicta 1162. 18. *τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσατο.* mulctam a me aufferebat. nam interdum *δίκη* idem ſignificat, atque *καταδίκη.* vide in calce huius articuli. *κληρονόμος τῆς δίκης.* heres poenae, ad quem ius deuolutum eſt poenas a violatore repetendi 521. 18. *δίκης παρά τινος τυγχάνειν* 561. 1.

δίκην διδόναι. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν μεθ᾽ ὑμῶν δικαίως, ἐν τοῖς διδοῦσι γιγνοίμεθ᾽ ἂν 1300. 9. poenas ſumunt, repetunt, ſeu actor, ſeu iudex; poenas dat reus. *τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς* 271. 18. *εἰσάγειν*] *οὐδ᾽ αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων.* ſcil. *εἰς τὴν πόλιν,* aut *εἰς τὴν ἀγορὰν* 268. 3. *εἰσέρχεσθαι*] *οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ᾽ ἐγκαλοῦντες, οὔτ᾽ ἐγκαλούμενοι ὑφ᾽ ἑτέρων* 907. 6. *ἐκτίνειν*] *τὴν δίκην,* id eſt *τὴν καταδίκην,* mulctam, *ἐξέτισα* 1159. 3. et 17. *ἐπάγειν*] cauſam querelae dare 277. 11. cauſam forenſem in aliquem immittere, veluti ſaeuam beſtiam, neceſſitate litigandi eum implicare 331. vlt. *ἔχειν* dicuntur, quibus ſatisfactum fuit quoquo modo. *τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἵ γε πεισθέντες* 521. 16. *λαγχάνειν* 539. 23. 853. 18. *λαμβάνειν*] *ἡ πόλις δίκην αὐτὴ παρ᾽ αὐτῆς λήψεται* 110. vlt. ipſa ſeſe puniet. *οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ᾽ ἐγγὺς* 229. 12. 518. 20. 1300. 8. *ὀφλεῖν* debere poenas, h. e. a iudicibus ad poenas dandum condemnari 1158. 19. *ποιεῖσθαι δίκην* dicuntur iudices vltionem exercentes 1018. 16. *συντελεῖν δ. κατά τινος* 277. 14. *τελεῖσθαι* perficere, vt dies et forum ſibi actori aduerſus reum a iudice detur. *πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφήκατε, εἰκοστῷ νῦν ἔτει δίκην τελέσαισθε ὑμεῖς* 990. 2. *ὑπέχειν λόγον*

γον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371. 19. 645. 27. μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην 985. 6. δίκη denique pro καταδίκη mulcta vſurpatur, vt 1159. 3. et 17.

διοδύρεσθαι] διωδύρετο τὴν ἑαυτȣ͂ συμφορὰν 1248. 19.

διοικεῖν rem, praeſertim familiarem, fiſcum, adminiſtrare, diſpenſare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In actiuo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν remp. h. e. impendia in res eas, quibus ſalus et ſecuritas atque decus ciuitatis continetur, facienda ἀπὸ τȣ́των his e vectigalibus δέοι διοικεῖν 15. 22. τὰ μὲν ἑλληνικὰ πιςῶς, τὰ δὲ πρὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35. 26. τὰ παρ' ὑμῖν διοικȣ͂ντα [id eſt εὐτρεπίζοντα] Φιλίππῳ 58. 18. τἀνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βȣ́ληται 77. 27. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν ȣ̓σίᾳ πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διῴκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς 118. 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίȣ τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διῴκησε 467. 17. ὅπως, ἄν τινος ἐνδεῖ πρὸς τὰ παναθήναια, διοικηθῇ. ſi quid opus ſit, comparetur. *herbey geſchaft, angeſchaft werde* 708. 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διῴκηκεν. egregie collocauit. *treflich angebracht. wohl verſorget* 763. 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 4. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐςὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, vt e. c. ſunt tuitio et conſeruatio ſociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. praeſtanda praeſtare. *den Aufwand an Steuern und Gaben beſtreiten* 832. 23. ἀπορῶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ. vnde ſumam, quo reliquis impendiis faciendis ſufficiam 834. 19. τȣ͂τον καθήμενον καὶ διοικȣ͂ντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ *er führte das Wechslernegotium* 1111. pen. ȣ̔́τω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ negotium ita geſturum eſſe e re meaque ſuaque, ὅπως ἑκάτερος ἡμῶν ἕξει τὰ δίκαια 1172. 24. ἡ ἀπὸ τȣ͂

σωμα-

σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, quem corpore quaeſtum factitabat, is tantum haud referebat, *brachte ſo viel nicht ein*, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, *daſs die Haushaltung davon hätte geführet werden können* 1357. 7. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. *ich mich mit euch abfinde* 1484. 3. In medio. ex animi ſui ſententia aliquid gerere, conſtituere, praeſertim machinari callidis, clandeſtinis, malitioſis artibus, cupita conſequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάνθ᾽, ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικήσεται 93. 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδίᾳ τι συμφερόντων 179. 24. ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, ἃ βουλόμεθα ὦμεν διῳκημένοι. peregerimus, adepti ſimus 287. vlt. τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διῳκήσατο 309. 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως 1089. 8. διοικούμενον οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem 1092. 5. et 22, διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα colludens cum Ct. clandeſtino pacto inito 1327. 23. προσήκει τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι διοικεῖσθαι. prout ipſi voluerint potuerintque alii alios perſuaſionibus perducere, ita inter ſe tranſigere atque componere 1328. 4.

διοίκησις adminiſtratio rei, tam priuatae, quam publicae, h. e. fiſci, et fiſcus ipſe; nec non ſumtus faciendi. *die Haushaltung*, *die Caſſe*, *der Aufwand.* bini erant Athenis Strategi, ſeu praetores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως aerario praefectus 238. 14. eius erat μισθοδοτεῖν copiis militaribus ſtipendia numerare 265. 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανὴ aerarium ſufficiat ſumtibus faciendis 708. 24. τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ τήν θ᾽ ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. adminiſtrationem redituum publicorum, tam ſacris faciendis, quam tuendae reip. conſecratorum 730. 24. χωρὶς τῆς ἐφ᾽ ἡμέραν διοι-

κήσεως excluſa quotidianorum alimentorum praebitione. praeter diaria.] *ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht* 1111. 10. *τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως der Ueberſchuſs, der baare Caſſenbeſtand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben* 1346. 20. *ἡ διοίκησις συχνὴ* ſumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri ſpiſſique erant. *es gieng viel drauf* 1359. 9. *ἐκεῖνος αὑτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν* [ſcil. *μέρει*] *τῆς πολιτείας τάξας.* ſeſe conſecraſſet adminiſtrationi rei fiſcalis 1474. 13.

διοικίζειν diſpeſcere, diducere habitationes hominum, quae olim continuae et denſae fuiſſent, raras facere, ſpargere paſſim. *τὴν Θηβαίων πόλιν διοικιεῖν* 59. 15. ciuitatem, quae nunc vna ſit, vnis moeniis concluſa, plures per vicos eſſe diſperſurum. *διῳκισμένοι κατὰ κώμας* 366. 27. *διοικίζειν τῷ λόγῳ* 445. 26.

διόμνυσθαι deierare, (nam *de* in compoſitis interdum reſpondet graeco *διὰ*) h. e. cum obteſtatione deorum, iurato, ſeu affirmare aliquid, ſeu infitiari, cum exſecratione ſui ſuorumque neceſſariorum. *καταρώμενος* [ſcil. *σεαυτῷ*] *καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα* [ſcil. *κοινὸν*] 320. 7. *ἃ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ᾽ ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε* 321. 8. *διομεῖται κατ᾽ ἐξωλείας ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον* 642. 15. *διομῇ ἐπὶ παλλαδίῳ* cum iureiurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris inſimulas, occiſam eſſe 1160. 25. *διόμνυσθαί τινα* rara dictio, pro, iureiurando aliquem opponere vltioni deorum periuria vindicantium. *ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτοὺς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἂν ἐτόλμησα* 1161. 16. *ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον* 1190. 12. *διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφό-*

διὰ τῷ

διὰ τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204. 22. μαρτυρᾶντων καὶ διομνυμένων 1305. 10. 1310. 16. 1312. 20.

διομολογεῖσθαι πρός τινα 840. 9. διομολογησάμενοι τοὺς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων 1284. 13. palam ſpondentes reddendum foenus in vtrouis horum emporiorum.

διονύσια] τὴν τῶν παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν διονυσίων ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι 50. 5. διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγοῦντων 1045. 21. in hos ludos magnos apparatus ſumtusque faciebant Athenienſes 50. 8. τὰ μεγάλα 243. 16. quae etiam nude τὰ διονύσια vſurpantur 243. vlt. Liberalia in Piraeeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenaeo 517. 25. in Liberalibus, et neſcio an aliis quoque maioribus ludis nexi exſoluebantur vinculis 614. 23.

διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ διονύσῳ γυνὴ 1360. vlt. 1371. 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν λίμναις 1371. 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat 1398. pen.

διοπτεύων τὴν ναῦν 929. 20. videtur eius munus fuiſſe, vt rerum omnium nauigio neceſſariarum ſufficientes adeſſent copiae, vt merces ſaluae conſeruarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisue modis corrumperentur, vt remiges nautaeque facerent officium, et ſatis paſcerentur, propemodum ſimilis ei, quem *Schifskeller* vſurpant noſtrates.

διορθοῦσθαι] διωρθωσάμην ὑπὲρ ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ ξένου periculum mihique et peregrino imminens praecaui, et prudenti occupatione auerti 895. 24. δ. τὰ ἀγνοούμενα corrigere peccata 1463. 18.

διορίζειν definire, reperitur etiam in actiuo, ſed ſaepius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διωρικέναι 317. 24. κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. legislator puta 505. 19. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρῶτον ἁπάντων λέγω καὶ διορίζομαι

μαι 112. 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239. 10. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο definiuit ſubtiliter diſtinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcauit 263. 25. ἔγωγε ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα οὕτω πως τὰ τοιαῦτα 317. 15. βουλόμενος ἀγῶνι [certamine forenſi, iudicio] καὶ δικαστηρίῳ μοι διωρίσθαι confirmari, et ad omnes perſpicuis, diſertis verbis demonſtrari, παρ' ὑμῖν, ὅτι τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται 410. pen. παραβὰς τὸ διωρισμένον praeſcriptum et aſſignatum ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον 629. 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διωρίσμεθα operam dedimus, vt praeſcriberentur nobis atque definirentur leges 760. 13. διαῤῥήδην ἡμῶν διορισαμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum diſertis verbis cauiſſemus, excepiſſemus 1286. 12. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόῤῥωθεν προδιηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς οὓς διωρίσθη 1376. 24. et ad quos peculiariter atque excluſiue reſtricta fuerit. διωρίσατο τὸν νόμον εὐθέως ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτούς. ſtatim in ipſa iam rogatione illa ſua legis auctor diſertis verbis cauit, et cum ipſis depectus eſt, vt illa vetuſta lege ſe ſcirent vellentque teneri, qua ciuitate donati quicunque aditu ad honores atque ſacerdotia excluderentur 1381. 17.

διορύττειν ſenſu proprio et primigenio. χεῤῥόνησον τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει 73. 8. διορύξας τὸ δεσμωτήριον ἀπέδρα 787. 13. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268. 12. b) figurato, translato. οὕτω κακῶς διακείμεθα καὶ διορωρύγμεθα 118. 11. confoſſi, perforati ſumus, h. e. corrupti, peſſumdati. τῷ δὲ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα οὐδενὸς λείπεται 1111. 2.

διοσκούρειον 390. 26.

διπλάσιος] κοινοῦ κινδύνου τοῖς Ἕλλησι περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο 306. pen. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν [ſcil. ἔκτισιν, aut

τιμὴν,

τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν] iudices eum ad dependionem dupli condemnanto 733. 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς 738. 24.

διπλȣ̃ς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617. 21.

δὶς bis. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ ἕλληνες [ſc. εἰσὶ] δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίςων κινδύνων σεσωσμένοι 151. 2. δὶς συμπαραταξάμενοι, ſcil. cum Thebanis 300. 15. ȣ̓κ ἐῶσιν οἱ νόμοι δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ȣ̓́τε δίκας, ȣ̓́τ' εὐθύνας εἶναι 502. 2. ȣ̓δ' εἰ δὶς τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐςὶ 767. 7.

δισμύριοι 45. 12.

δίςασις dubitatio, controuerſia, diſcidium. ὁσίως ἄνευ διςάσεως ἐψηφίσαντο 1318. 10.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329. 17.

διττὸς] διτταὶ συνθῆκαί εἰσι τοῖς ἕλλησι πρὸς βασιλέα 199. 9.

δίφρος ἀργυρόπȣς 741. 6.

διχῆ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῆ τὴν βοήθειαν εἶναι 14. 17.

διχόθεν] δι' ἀπληςίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρπȣ̃νται 614. 7. 754. 13. δ. μισθοφορεῖν 739. 6.

διχοςασία diſcordia, ſeditio. διχοςασίης ἔργα παύει 423. 4.

διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθȣ̃ντο 384. 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ ȣ̓κ ἀνήρπασμαι 555. 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβȣλὴν 1342. 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν 51. 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε euentus conſectamini, h. e. ea agitis, quae in praeſens, ad breue tempus, expediant, incruſtent vlcus, non ſanent, neque funditus exſtirpent, conſilia ſequimini ſubitanea, temporaria, ſpecioſiora magis, quam ſalubriora, non certa, non dudum ante praeuiſa 137. 4. μόλις γὰρ ȣ̓́τως ἐλπὶς ἐκ πολλȣ̃ [ſcil. τȣ̃ διαςήματος] διώκοντας

κοντας τὰ προειμένα ἑλεῖν δυνηθῆναι 1440. 7. b) ſenſu forenſi. accuſare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν ὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρησεν αἰσχίνης 228. 5. ὁ γὰρ διώκων τῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Cteſiphonteae formulam, vel locum hunc, quo dicor ſaluberrima quaeque ſuadere et agere — 244. vlt. ψευδομαρτυριῶν δ. 848. 17. ὖτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκϐσιν, id eſt εἰς τῦτο τὸ ἔγκλημα, δι᾽ ὃ νῦν ἐμὲ διώκϐσι 988. 22. δίκην διώκειν, id eſt διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forenſi aliquem perſequi 1270. 3. ἀνελομένϐ τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accuſatiuo conſtructum, altero perſonae, altero rei. reſumente, reprehendente Epaeneto accuſationem, qua Stephanum fuerat perſecutus 1368. 8.

διωμοσία idem quod ὅρκος ſimplex. interdum tamen iuramentum vtrinque praeſtandum indicat, vi praepoſitionis διά. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταὐτὰ a reo autem praeſtanda ſunt eadem circa iuramentum mutuum 643. 3.

Διώνη mater Veneris, eiusque oraculum 437. 10. 531. 20. 1487. 2.

δίωξις] ὀμωμόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ. pronunciaturos ſolummodo de capitibus accuſationis. ταύτην δ᾽ ἀνάγκη τῇ τῦ διώκοντος λήξει δηλῦσθαι. illa autem accuſationis capita neceſſe eſt edi in libello exhibito iudici ad impetrandam accuſandi veniam 1116. pen. οἱ δὲ νόμοι κελεύϐσι τϐτων [id eſt ὑπὲρ τϐτων, vel χάριν τ.] δίωξιν εἶναι. leges edicunt, vt hero cognatoue horum, quos dixi, liceat ſuper his, vel eorum gratia, laeſorem ipſorum in iure perſequi 1160. 24.

διωρυχὴ] ὃ ἔμελλε διωρυχὴ τῦ χεῤῥονήσου ἔσεσθαι 86. 17.

δόγμα] *δόγματα κοινὰ* pacta conuenta, in quae vtrinque conſenſum fuit. *δόγμα ἀμφικτυόνων*, quo cultura agri circa Cirrham conſecrati Amphiſſenſibus interdicitur 278. 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc ſacrum committitur, idemque dux et imperator foederis Graecorum declaratur 278. 26. *τὰ τουτωνὶ δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα* 804. 16. lex appellatur *δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων* 774. 19.

δοκεῖν] *ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτὰ* 9. 14. *δεδογμένους ἀνδροφόνους*, id eſt *περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι* 629. 17. *οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε* 1442. 4.

δοκιμάζειν] *πόλιν* — *οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ* 144. 19. *τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ*, [ſcil. *ἐδοκίμασα*] *ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων* 281. 25. *κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε*. vt, cautorem vel praeconem ſi quem deligere velitis, vocem eius ante omnia ſpectatis atque tentatis 449. 26. Senatores ſorte ducti, antequam honorem capeſſerent, examen ſubire tenebantur vitae antegeſtae, ſortis naſcendi, facultatum etc. *βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρει* 551. 1. *λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος· δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὀμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον* — 1346. 2. *λαχόντα* Theogenem *βασιλεύειν* — *συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχὴν* 1369. 18. examen eiusmodi ſubibant item liberi Athenienſium, cum puberes facti, ſuae ſpontis eſſe, rem ipſi ſuam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inſcriberentur. *εἰσφέρων οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης* — *ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι* 565. 17. *ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην*

σθείην 814. 20. nec non ciuitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ — 1381. 6. ἔπειτα τοὺς δοκιμασθέντας probatos in ſcrutinio ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381. 10. δοκιμάσαι ὅ, τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖόν ἐστι 1408. 8. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν 1422. 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ᾽ ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε 1442. 6.

δοκιμασία προτέρα 1318. 13. ſcrutinium prius eſt, ſub Antiphilo, cum Alimuſii quaererent, num quis, municipalem ſuum qui ſe ferret, ciuis eſſet, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι 1417. 10.

δοκιμαστὴς modo eſt probator, explorator, ſcrutator, modo approbator, ſuffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρους, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τούτῳ πεπραγμένων 556. 17. δοκιμαστὰς αὐτοῦ τοῦ πράγματος γενομένους 1167. 20.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκεῖνος ἐτελεύτησε 401. 26.

δόλοψ. Dolopes nominantur pro nota vniuerſa hominum abiectorum, contemnendorum 246. 2.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ 23. 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φθονούντων 35. 11. σοὶ μὲν παππῷα καὶ πατρῷα δόξα 150. 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας 154. 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ᾽ ἀνδρείᾳ, περιδεεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 3. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν, ὡς εἰσι δημοτικοὶ 164. 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τοὔνομα 171. 22. δόξαν ἐκφέρεσθαι τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν 178. 7. οὐκ ἐστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν 180. 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191. 10. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5.

ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν 247. 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252. 10. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. praeterquam quod inſignem gloriam attulit 255. 10. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν 259. 1. τῇ πόλει ἢ πλέον, ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης 269. 8. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ᾽ ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι 303. 20. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304. 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης 328. vlt. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385. 11. οὐ μόνον, εἰ μὴ χρήματ᾽ ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ᾽ εἰ καὶ δόξαν χρηστήν 459. 25. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελών, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρὰ 617. 8. περὶ κτῆσιν χρημάτων οὐδεπώποτ᾽ ἐσπούδασεν ὁ δῆμος, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο 617. 9. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφ᾽ ὧν ἂν ἀκούσωσι παρίσταται. opinatio ſententiae, h. e. viſum illud, vnde manat ſententia iudicum, enaſcitur penes eos ex iis, quae audiunt 652. 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι 689. 26. εἶθ᾽ οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690. 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε 765. 15. τοῖς ἠμεληκόσι δόξης ἄδεια γέγονε ποιεῖν ὅ, τι βούλονται 1232. 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι opinatione ſuſpicantes 1400. 4. Sententiam Demoſth. huc pertinentem a Stobaeo ſeruatam v. ſub δίκαιος. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης οὐδεὶς τηλικοῦτός ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος opinationis et famae vulgaris de rerum geſtarum valore nemo eſt penes quem ſit arbitrium 1433. 11. φαύλην δόξαν exiſtimationem ἡ πόλις λαμβάνει 1475. 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἴχετ᾽ ἐκείνου 1479. 5.

δόρυ ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exſequiis haſtam praeferre 1160. 14.

δορυάλωτος] πόλεις δορυαλώτους ποιεῖν 289. 7.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυράννου στρατοπέδοις 214. pen. 218. 23. δορυφοροῦντες τὴν ἑκάστου τούτων σωτηρίαν 661. 8. ἐδορυφόρει τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβὼν 683. 3.

δουλεία] τῆς ἰδίας ῥαθυμίας εἵνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138. 6. ἀπάγειν εἰς δ. 196. 3. 213. 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424. 9.

δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε 104. 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσι 117. pen. οὐ γὰρ ἄνευ λόγου, οὔτε τόθ' οὕτως ἑτοίμως εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120. 14. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129. 4. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132. 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει 187. 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212. 20. φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου 296. 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύσων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace effloreſcentibus ipſe ſeruiet. h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, vt, quo iis potiatur, nullas ſit, quamuis duras, conditiones recuſaturus 389. 7. ἃ πάντα θνητά ἐστι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ εἴωθε. id eſt, non manere penes eum, qui iis vti frui ſemper ad vitae finem vsque cupiat, ſed ſaepe eum inuitum, nec opinantem deſerunt 1412. 27. E vulgata, a qua οὐκ abeſt, haec exſiſtat ſententia. quibus nullus ineſt verus, certus, conſtans ex ipſa natura cuiusque rei effloreſcens valor, ſed tanti penes quem-

quemque fiunt, quanti cuique videntur eſſe, alii pluris, alii minoris.

δȣλικὸς] πολλὰ ταπεινὰ καὶ δȣλικὰ πράγματα τȣ̀ς ἐλευθέρȣς ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313. 2.

δȣ̃λος] ἀπεύχεσθαι δεῖ τὴν τῶν δȣ́λων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102. 16. πληγαὶ καὶ ὁ τȣ̃ σώματος αἰκισμὸς δȣ́λῳ ἀνάγκη 102. 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δȣ́λοις αὐτῆς μετεδώκατε. [τῆς παῤῥησίας puta] 111. 10. τȣ̀ς δȣ́λȣς ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119. 13. δȣ̃λοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται 171. 17. Serui gratiae in comitiis, h. e. qui metu amittendae aurae popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magiſtratuum ſuffragio populi excidant, ſi ei repugnare audeant, nulla non in re ſtudiis eius inſeruiunt, ipſi ex animi ſui ſententia dicere, atque agere reformidantes. ἀπελευθερώσεις δȣ́λων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 25. δȣ́λη de oppido in poteſtatem redacto. δȣ́λην κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν 383. 24. δȣ̃λος ἦν τῶν ῥημάτων τȣ́των ſeruiebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin iniurias, indignitates, probra quaeque auribus aequis admitteret, oreque ſicco deuoraret, metu, ne oggannienti ipſi aduerſarius has criminationes obiectaret, easque grauiter vrgendo diſcrimen capitis conflaret. *Sein Gewiſſen ſchlug ihn, er durfte ſich nicht verantworten, noch ſich rüppeln, ſondern verſchlucken und verbeiſsen, aus Furcht, der Widerſacher möchte ſonſt das Maul noch weiter aufthun* 406. 18. ἀκȣ́ετε τȣ̃ νόμȣ τῆς φιλανθρωπίας, ὃς ȣ̓δὲ τȣ̀ς δȣ́λȣς ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι 529. vlt. δȣ́λȣ et ἐλευθέρȣ differentia 610. 5. ſqq. 752. 12. φανήσεται γὰρ (praetenſum patris mei teſtamentum) ȣ̓ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δȣ́λȣ τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένȣ, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοπȣ̃ντος 1109. 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δȣ́λην ἐλθεῖν ἐξȣσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374. 2. πάν-

2. πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι 612. 2. locus inſignis de pretiis ſeruorum artem aliquam callentium 816. 6. vbi ait mancipiorum enſes fabricantium vnumquodque caput quinis ſeniſue minis, minimum ternis veniſſe, item, quantum domino quaeſtum annuum retulerint. Mercedem operae, quam ſerui conductori praeſtabant, non ipſi ſerui, ſed eorum domini aufferebant. Contra heri pro maleficiis ſeruorum plectebantur 1253. 1.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης 322. 13. 422. 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις e Demoſthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obuerſabatur ei καταδουλοῦται p. 249. 2.

δράκων] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398. 24.

δρᾶμα fabula ſcenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phoenicem Euripidis puta 418. 3.

δρᾷν] πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ᾽ οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας 159. 24. vt ὁ παθὼν (ſcil. τὸν φόνον) eſt peremtus, ita ὁ δεδρακὼς eſt homicida 632. vlt. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας, [ſcil. τὸν φόνον] ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331. 1. οὐδ᾽ αὐταῖς ταῖς δρώσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα 1372. 2.

δραπετεύειν 1046. 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἥκετε ἂν defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capeſſendum 1049. 3.

δραπέτης] ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν 1348. 7.

δραχμὴ] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem ſuffragiorum partem tuliſſet 261. 20. δραχμὰς χιλίας παρ᾽ ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [ſcil. χρήματα, niſi mauis ὅσας legi] παρ᾽ οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [ſcil. οἱ πρέ-

οἱ πρέσβεις ἔλαβον] 390. 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα mercede binarum ternarumue dr. 403. 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ τε, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689. 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Iſocrati puta 938. 17. τιθέντος δέ με δραχμὴν τῆς λειπομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quae deponenda eſt ab eo, qui actionem deſerti teſtimonii in aliquem orditur 1190. 5. ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem menſtruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231. 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῒ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459. vlt.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται noſtram ab Olyntho abſentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus eius percipiat, ditionem noſtram minuens et ſociorum haud paucos a nobis abalienans, intereadum hic domi deſidemus, abſentes a locis, vbi res geritur. 10. 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [ſcil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους 1408. 15.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id eſt ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα 428. vlt. τῶν δρόμων φιλοπονία 1408. 21.

δύναμις facultas, poteſtas, potentia, vis, copiae rei cuiusque, praeſertim militares et pecuniariae ad remp. domi foriſque gerendum; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι 20. vlt. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεστηκυῖαν περὶ αὐτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βούλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν 92. 23. οὐχ ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94. 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108. vlt. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαί-

ραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114. 25. ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται 137. 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε 144. 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀῤῥωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152. 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168. 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180. 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς ἕλληνας 180. 24. τὰ κεφάλαια [ſummi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180. vlt. φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292. 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [eius, quod oratores efficere valent, animos audientium commouendo et flectendo] τὸ πλεῖστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας 318. 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322. 21. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶν quae improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta ſit potentiae in dicendo, et, quae facundiam conſequi ſolet, potentiae in rep. gubernanda, ea noxia eſt ciuitati 450. 11. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστῆσαι 596. 21. contra ἀδύνατος eſt infacundus. vt in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει Φορμίων 944. 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403. 15.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται vult, deſignat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103. 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233. 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373. 4. δυνάμενος [ſubaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187. 8. pari modo

modo δυνηθέντες ſic nude vſurpatum eſt p. 484. 25. pro, per praepollentem ſuam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ potens es in rep. quam geris 581. 8. 742. 23. 1187. 8.

δυναςεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναςείαν 117. 4. ἀθῶος τῆς Φιλίππε πρότερον καὶ νῦν ἀλεξάνδρε δυναςείας 316. 18. ἐργασία καὶ δυναςεία 772. 1. ἤθησθε τὴν δυναςείαν, ἥν τινες τῶν ἐν τῇ βελῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζεσιν 1467. 16.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. ſententiam, quam fieri et excogitari poteſt, aequiſſimam 704. 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττεντα μέχρι τε δυνατε πάντες πολεμεσι 193. 10.

δύνειν] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίε δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίες κρίνειν 197. 7.

δύσις] ὑπ᾽ αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι ἔτοι ἦσαν 1213. pen.

δυσκατάπαυςος] δυσκατάπαυςόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785. 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τε ζῆλος τῶν ἑλλήνων γέγονε 1396. 18.

δυσκολαίνειν 970. 27.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57. 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχεσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997. 26. 1428. 14.

δύσκολος καὶ δύςροπος 73. 4. εἴ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286. 25. ὁ δὲ [ſycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῇ, τετο βασκαίνει 291. 21.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316. vlt. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381. pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402. 10. τὲς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας 1475. 20.

δύσκριτος] προϊςάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν, δύσκριτον καθίςησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393. 20.

δύσμαχος difficilis ſuperatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων 10. 8.

δυσμεναίνειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο 300. 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61. antep. ἥκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154. 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου — προϊστάμενος 1469. 13.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονὶ) infeſtus patriae 419. 5.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακὰ 422. 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος 41. 8. et 156. 9.

δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421. 20.

δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολός τίς εἰμι καὶ δύστροπος ἄνθρωπος 73. 4.

δυστυχὴς] τίς οὕτω δυστυχής, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφους, πατρίδα, κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται 187. 6.

δυστυχία ſolebat Demoſtheni exprobrari, h. e. ſors naſcendi fatalis, vt, quicquid ageret, id in peſtem patriae verteret 1486. epiſtola 4. 2.

δυσχείρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι 1412. 21.

δυσχεραίνειν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240. 14. τὸ πρᾶγμα δ. 542. 9. δ. ἢ προσίεσθαι πονηρίαν 770. 8. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀστικοῦ 1274. 24. τοὺς ἐραστὰς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας 1402. 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται 1489. 7.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης 213. 22.

δυσχερὴς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται 146. 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226. 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνή-

σκων

σκων 257. 23. ὅτω δ' ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι 439. pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους puta] 491. 17. οὐκ εἰωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται 658. 20. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἂν 1396. 16.

δύσχρηστος difficilis, ſaeuus, intractabilis 1342. 1.

δυσωπεῖν] οὐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι 127. 25.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν menſuras vel ſextarios vini denis binis drachmis vendens 1045. 5.

δωρεὰ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157. 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς οὕτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς 173. 1. ſunt, quae ciuibus a ciuibus dantur, domi fruenda, vt ſtatuae aeneae, immunitates, ius epulandi in Prytaneo, quibus verſu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et praemia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243. 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν 264. 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε 323. 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum ciuitatum comparantur 461. 17. ſqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσατο 1019. 22. οὐχ ὅτι δωρεὰς [*Sporteln*] καὶ προσόδους [*Gefälle*] ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475. 2. munus magiſtratui annuo imperio decedenti dari ſolitum erat corona aurea, ſi magiſtratus viſus fuiſſet rem bene praeclareque geſſiſſe 594. 25. et ſqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, vt memoria tributi beneficii etiam ad poſteros prodatur atque propagetur 1381. 12.

δωρεὰν aduerbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα 394. 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329. 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι 1044. 21.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo ſummas rerum is, cuius in poteſtate ſunt, largitori prodat atque vendat, vt ſunt arma, ſocii, loca munita, caſtra, claſſes etc. 109. 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι 120. 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240. pen. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ 242. 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστι. acceptatio largitionum praegreditur illa facinora, quae dixi, quae ſunt iſtius corruptelae effecta et quaſi proles quaedam 427. 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε 427. 8.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236. 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417. 10.) ſed num δωροδοκεῖν τι dicitur et graecum eſt, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446. 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος corrumpendi iuris ergo in foro dicundi 1137. 3.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην 245. 15.

δῶρον] οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα 263. 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343. 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα 343. 19. Eſtne Demoſthenis haec dictio, ab Ariſtide de Dict. Ciuili p. 230. 16. citata πάντα μὲν οὔτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὔτ' ἂν ὑμεῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον 550. 1. 551. 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν 774. 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἧστινοσοῦν ὁμιλίας ἐξαρέσηται 1396. 25.

δωροτελεῖν praeſtando munere voto, vt hoſtia e. c. aut donario, neceſſitate voti ſe exſoluere. *ſein Gelübde bezahlen* 1072. 26.

ἐάν

ἐὰν pro ἂν ſimplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βϐλητα 436. 8. 733. 4. 1152. 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μή. praeterquam quod, excepto quod, niſi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [ſubaudi λύσῃ, aut τϐτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710. 18. μηδὲ — [ſcil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τϐ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [ſcil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον 715. 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [ſcil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις 759. 6. vbi aut iſta, quae dixi, tacite ſupplenda ſunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *ſin autem minus*, h. e. quod ſi autem id, quod dixi, minus fiat, aut eius fiat contrarium 720. 26.

ἐᾷν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133. 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [ſcil. τὸ ζητεῖν] ἔϛαι 184. pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾷν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260. 24. τϐς πρὸς ἐμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα 319. 7. τἄλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω ſilentio tranſmittam 519. 18. ἐᾷν in viuis ſinere manere caedis reum, ab eoque talionem nullam repoſcere 634. 5. 646. 16. ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν ἐμοὶ εἰπεῖν omittam dicere 206. 27. λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμον — ἐῶσι δὲ — id eſt μὴ λύϐσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυρϐσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῶσι κατὰ χώραν, non mouentibus, non abolentibus 638. pen. ἐᾷν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832. 21. ἐᾷν τινα in ſenſu forenſi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. ϐδ' εἴας ἂν ἐμὲ 983. 7. τϐτον δὲ ϐτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε 1336. 11.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278. pen.

ἔγγαιος [alii, et neſcio an melius ἔγγειος.] συμβόλαιον ἔγγαιον aes mutuo datum ſuper fundis pignori oppoſitis. *ein Darlehen auf ein Grundſtücke.* ἄλλϐ δὲ συμβολαίϐ ϐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τϐτον ϐτε ναυτικϐ, ϐτ' ἐγγαίϐ 893. 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων praeter nata in ſolo, eique infixa haerentia, immobilia 872. 12. ἐγγείων

τόκων δανεισάμενος, aes mutuum cum credito ſumſiſſet, ſub ſponſione dandi foenoris eius, quod dari ſolet de numis in fundos creditis, *auf Grundſtücken, nicht auf Bodmerey* 914. 10. *ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι.* ibid. *ἐκ τῶν τούτων ἁπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν.* ex vniuerſis bonis, quae his ſunt, tam in terra continente ſita, quam nauibus credita per mare euntibus 926. pen. *ἔγγειος οὐσία* 945. 25.

ἐγγίνεσθαι intercedere, de tempore. *πάντων ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ τἀδικήματα* recentibus adhuc criminibus *μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων* annis multis interiectis poſt *ἀγανακτεῖν* 966. pen. 1148. 1. b) ineſſe in aliquo, vel in eo naſci, ex eo efflorеſcere. *τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι* 247. 18.

ἔγγονος] *τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε* 73. 13. 356. 8. *τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς ἡρακλέους ἐγγόνοις* 290. 27.

ἐγγράφειν inſcribere nomen alicuius in tabulas publicas quocunque nomine, vt ſi pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium, (phratorum) inſcribi, aut ſi Strategus aliquem in *συμμορίαν*, vel claſſem quandam, aut combinam referat, aut actor aerarium aliquem factum in tabulas fiſci. *τὸν υἱὸν ἔπεμψε* Phrynon *Φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράψαι.* id eſt adhuc impuberem 412. 25. *μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράψαι*, ſcil. in tabulas aerarii 762. 14. *ἐγγεγραμμένον ἴστε τοῦτον ἐν ἀκροπόλει*, ſcil. in aerariis, ſeu fiſco debentibus 771. 6. *οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες* 791. 10. et 19. *καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε.* praeterea quoque nos ſibi debentes retulit in tabulis tutelae a ſe geſtae 825. 19. *ἐγγραφῆναι* [ſubaudi *ὀφείλων*] *τὸ διπλοῦν τῷ δημοσίῳ* 973. 6. *τί μᾶλλον*

ἔσται

ἔϛαι ἔτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγὼ 998. 22. τὶ μᾶλλον οἱ τέτε παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι 998. 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγεγράφῃ. cum quis Boeotum inter aerarios ſcribi curauerit 998. vlt. in ſchedula exactoribus tradenda ſcribere nomina debentium fiſco. ὅτε δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες [ſcil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074. vlt. ἐγγράψας χρήϛην ἡμῖν καταλιπεῖν 1198. 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251. 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ qua multa ei dicta fuerit a iudicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328. 11. ἀπαλείφειν τὰς ἐγγεγραμμένας ἀπὸ τε ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ 1338. 8. διπλᾶν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347. 15. ἐγγεγραμμένε δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχεσα ἐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι 1347. 20. ἐγγράφει [ſc. εἰς τὰς φράτορας] τοῖς ἀπατερίοις 995. 27. ἐνεγράφην εἰς τὰς δημότας 1313. 19. πᾶ, πρὸς ἄλλας δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνας πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα 1315. 24. ἐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτὰς 1365. 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ ϛρατηγοὶ ἐγγράψεσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997. 1.

ἐγγραφὴ cum magiſtratus reos a ſe factos in tabulas aerarii, vt aerarios factos, inſerunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρακτόρων 778. 18. αὐτὸν [Euergum] αἴτιον αὐτῷ [ſibi, Pantaeneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968. 9. πρὶν τὰς εἰς τὰς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι 996. 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem ſponſam, vt ſi pater ſponſo filiam deſpondeat, atque tradat; ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem ſponſam ſuſcipit, aut eam ſibi tradi rogat, curat, patitur. ſed et praeterea ſignificat praedem agere, fidem prae-

 ſtare,

ſtare, *ſich wofür verbürgen, gutſagen, die Gewähr leiſten.* ἢν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους 1134. 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὔσας 1349. 15. 1363. 1. 1369. 22. τὶς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τὶς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τὶς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι 292. 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὁρῷτο ποιῶν, ἣν ὡς ἐλεύθερος ἐγγυήσατο 609. 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχήσομαι, ὡς οὐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν παρμένοντα 899. 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον. ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης 901. 10. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς 1311. 20. τοὺς ἐγγυωμένῳ παρόντας τῷ πατρὶ 1312. 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας 1362. 17.

ἐγγύη (pro ἐγγύησις) ſponſio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι 901. 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 18. διὰ τὶ οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit aes debitum, pro quo reddendo ego caueram? 900. 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἄν με τὴν ἐγγύην 900. 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην 900. 26. σκέψασθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam ſibi ſponſam ſuam deſpondendam curare 1134. 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῷ τὴν ἐγγύην 1255. 2.

ἐγγυητὴς ſponſor, praes. καὶ τὶς ἐγγυητής ἐστι τούτου 94. 6. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιόχρεως τηλικούτου πράγματος 101.26. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῶν ὀφλημάτων 712. 22. in formula iuriſiurandi a ſenatoribus

bus recens lectis dicendi erat haec quoque clauſula ᾽Ȣ δήσω ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθίσῃ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελȢ̃ντας 744. 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα 895. 18.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βȢ́λεται τὰ δεινὰ, ἐξὸν ἀκȢ́ειν ἄλλοθι γινόμενα 31. 2.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τȢ̃ λέγοντος 171. 14. Ȣ̓κ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν Ȣ̓δ᾽ ἐγγὺς. non modo non parem meritis dignamque, ſed ne accedentem quidem propemodum ad grauitatem criminis 229. 12. Ȣ̓κ ἐποίȢν τȢ̃το, Ȣ̓δ᾽ ἐγγὺς. multum ab eo aberant. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν 303. 12. Ȣ̓͂τοι παρεσκευάκεισαν τȢ̀ς περιχώρȢς ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω 305. 21. ἐςι μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404. 9. Ȣ̓κ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον Ȣ̓δ᾽ ἐγγὺς 977. 26. πῶς ὑμᾶς οἷόν τ᾽ εἰδέναι τȢ̀ς μηδαμῆ μηδαμῶς τȢ̃ πράγματος ἐγγὺς. ſcil. ὄντας. qui hac a cauſa longiſſime abeſtis 1113. 8. Ȣ̓δὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τȢ̃ τὶ πρακτέον εὑρῆσθαι 1422. 10. Ȣ̓ μόνον αὐτῷ δοκȢ̃σιν Ȣ̓κ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ᾽ Ȣ̓δ᾽ ἐγγὺς εἶναι τȢ̃ τὰ δέοντα γιγνώσκειν 1427. 8.

ἐγείρειν] τȢ̀ς ᾽Αρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Aeſchines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e ſopore torporis et ſecordiae excitata rebus inuigilat ſuis, attenta ſuis commodis et oportunitatibus rei bene gerendae 439. 1.

ἐγκάθετος] ὑπ᾽ ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος 1483. 1. ſubornatis, immiſſis.

ἐγκαθιςάνειν ςρατιώτας 114. 19. τύραννον 214. 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ᾽ ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν 288. 3. ἵνα μηδ᾽ ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕςερον ἔχητε 352. vlt. τὶ ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τὶ μεμφόμενοι 468. 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in ius vocabas ob 80. minas, quas tibi

tibi deberi praetendebas 877. 21. ὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, ὔτ' ἐγκαλῦντες, ὔτ' ἐγκαλύμενοι ὑφ' ἑτέρων 907. 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίυ δραχμὰς *Praetenſion auf 3000. Dr. machend.* eas querens ſibi per nefas denegari 949. 1. ἐγκαλέσαντες ὔτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν 987. 2. ἀπέφυγον αὐτὺς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλυν 1014. 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς ἀριςογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos 1485. 9.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis deſtituti in diſcrimine, deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti piſciculi reti 127. 15. ὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν ob ea, quae interea, dum pax condicta iureiurando ſancitur, intercipiuntur 388. 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἤδη πορεύσεται 140. 5. διὰ μαλακίαν ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος 158. 10. ἐγκαταλιπὼν τυτονὶ Λ. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτὸς — 1087. 7. ἐγκαταλελοίπασι τὺς υἱεῖς reliquerunt filios, h. e. ſiuerunt in demis quosque ſuis tranquillos manere, quorum patres illinc expuliſſent 1316. 25. 1317. 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deſeruerunt me, defuerunt mihi in dicendo teſtimonio, quod dicturos receperant 1322. vlt. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν 1483. 13.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. euenta vrgere, acriter in ea inuehi, eaque oratione inuidioſa exagitare 294. 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 88. 1.

ἐγκλεί-

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418. 26.

ἔγκλημα crimen, criminatio, querela, offenſa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168. 2. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς ἀμφισσεῖς ἐταράχθη 277. 22. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδέποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ ταῦτα δικαίως 311. 2. b) libellus accuſatorius, ab actore iudici exhibitus, capita accuſationis tenens. ὥς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ 787. 9. 788. 4. 882. 11. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912. 1. γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν 988. 22. poſuerunt in libello accuſatorio, ſecundum quem nunc, vt actores, in me, vt reum agunt.

ἐγκρατὴς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις 1487. 17.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν γερουσίαν 489. 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, ſubaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς ἀττικῆς, *Angeſeſſene*, peculiati, quibus fundi ſunt, bona immobilia, ſed extra Atticam, in ſolo peregrino 1208. 27.

ἔγκτημα fundus, peculium, quod quis in ſolo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν. καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματά φασιν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὑτῶν κτήματα, ὡς ἐν οἰκείᾳ 87. 6.

ἔγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. vt ſi Byzantini Athenienſibus ius dent in ditione ſua fundos domosque emendi, atque poſſidendi, pari iure, atque ciues Byzantii nati 256. 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quae in orbem eunt, ab vno ad alium deuoluuntur, neminem praetereunt; vt ſunt gymnaſiarchorum, choregorum et epu-

epulonum functiones 463. 13. 496. 16. ὧ γὰρ οὐ-δὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετουσίαν διδόασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem iſtorum atque triuialium, nulli ciui negatorum 792. 16.

ἐγκωμιάζειν] ἐνεκωμίασαν αὐτοὺς 1229. 4.

ἐγκώμιον] ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ᾽ ὑμῶν ἐγκώμιον 68. 3. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ᾽ ὑμῶν τὰ κάλλιστα 300. 3. οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε 441. 24.

ἐγχεῖν] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ᾽ ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ᾽ ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοὶ 407. 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων 1052. 21.

ἐγχειρεῖν τινι adoriri aliquem, inſidiari 179. 15. ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν 202. 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς 252. 22.

ἐγχείρημα machinatio, coeptum ſubdolum et clandeſtinum. οὐ μικρᾶς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστι 824. 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου coram iudicibus ἄνευ ἐγχειριδίου ſine ſica χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βούληται, ὡς μοιχῷ ὄντι 1367. 17.

ἐγχειρίζειν] λόγος — τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειριῶν 151. 25. τὰ ὑμέτερ᾽ αὐτῶν ἐγχειρίζετε 373. 7. οὐδεὶς ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει 398. pen. οἷς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγοῖς 785. 12. ὅτ᾽ ἔμελλε τελευτᾷν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀφόβῳ 814. 13. οὐ πάρεργον, ἀλλ᾽ ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγχειρίζομεν 869. 25. ἐγχ. ἑτέροις τὰ ἑαυτοῦ 1283. 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐγκεχειρικέναι δυνάμεις, ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας 1439. 29.

ἐγχωρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ aqua ſi capiat, h. e. ſi per aquae ad dicendum mihi infuſae menſuram ſatis otii fuerit, vel, ſi ſpatium ad dicendum mihi datum fuerit 1094 3. ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν πᾶσι μᾶλλον 1277. 22.

ἐγὼ] μοι pro παρ' ἐμȣ̃. ἠξίȣν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν 1217. 10. ȣ̓κ ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν 1216. 3. 1218. 23. 1223. 22. μή μοι [ſcil. λέγε] μυρίȣς, μηδὲ δισμυρίȣς ξένȣς 45. 12.

ἔδαφος] ἐχθρός ἐςιν ὅλῃ τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει 99. 19. 134. 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιςον κίνδυνον καταπεκλῃμένης 803. pen. διέκοπτε τȣ̃ πλοίȣ τὸ ἔδαφος 883. 22.

ἐθὰς] τῶν ἐθάδων καὶ συνεςηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. conſpiratis et inter ſe colludentibus, qui inter ſe conſueuerunt, diuturnitate familiaris vſus mutui 605. 3.

ἐθέλειν] δȣλεύειν ὑμεῖς ȣ̓τ' ἐθελήσετε, ȣ̓τ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίςασθε 104. 19. ἀδημονȣ́σης τῆς ἀνθρώπȣ, καὶ ȣ̓τ' ἐθελȣ́σης, [ſcil. ᾄδειν] ȣ̓τ' ἐπιςαμένης 402. 25.

ἐθελέχθρως] μὴ ἔχε πρὸς ὑμᾶς ȣ̔́τως ἐθελέχθρως animo erga nos ne ſis tam ad gerendas inimicitas obſtinato et pertinaci 1005. 15.

ἐθελοντὴς] τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτȣς ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ 247. 24.

ἐθίζειν] τȣ̀ς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἴθισεν ὑμῶν ἀκȣ́ειν 477. 21.

ἐθισμὸς aſſuefactio. ἐθισμὸς τȣ̃ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τȣ̀ς τοιȣ́τȣς εἴσπλȣς 219. 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δȣλεύωσι 117. pen.

ἔθνος genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoſcendum. εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν 668. 10.

ἔθος] τȣ́τῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34. 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας 142. 23. vbi mos ſignificatur pecuniam publicam omnes inter ciues promiſcue diuidendi ad ſedes in theatris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν

εἰσάγων 341. 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας. aut potius inuerſe τὸ ἔθος νόμον. conſuetudine, vel vſu populari a me ad vim legis translato. h. e. quod exiſtimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque ſi lex ſcripta ſit 414. 8. τοῖς δ' ἔθεσι quia rei iam inſueuit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις quia rei cupiditate tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638. 13. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, οἷσπερ τότε 1163. 11. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας 1440. 16.

εἰ μὴ διὰ — niſi obſtetiſſet hoc vel hoc, niſi ſtetiſſet per — *εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους* etc. v. *διά*. *εἰ δὲ μὴ* — *ſin autem. alias vero* ſi iſtud, quod modo dixi, ſecus habeat 529. 20.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν οἶδα. ſimulo prorſus ignarum, id vnquam eueniſſe 243. 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι 1024. 5. ὅ, τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μηδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι 1024. 9.

εἶεν. ſatis de hoc loco. haec hactenus. recte. 46. 5. 342. vlt. 463. 22. 479. 16. 579. 17. et 24.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. ſuſpicetur 207. 12. τῷ γὰρ εἰκάσειε σέ τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404. 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν 1408. 24.

εἴκειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκ' ἂν τύχῃ 10. 3. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272. 20. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη 1400. 23.

εἰκὸς] εὔλογα et εἰκότα, vt cognata, copulantur 1106. 1.

εἰκόσορος nauigium viginti remis agile 926. 8.

εἰκὼν] ſecundum Harmodium et Ariſtogitonem, Cononi primo ſtatuam aeneam poſuerunt Athenienſes 478. 4. ἑκκαιδεκάπηχυς 256. 11.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [ſcil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνα-

θάνα-

θάνατον περιμένει 296. 18. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὢν 1394. 26.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι 1435. 15. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾷν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους 293. 9.

εἶναι] ὥς ἐστι μάλιστα τοῦτο δέος 10. 2. ὑπόθεσιν παριστάντες ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν 28. 9. οὐ μὲν οὖν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium ſinebat os aperire 274. 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν 301. 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου niſi eiusmodi eſſet opinio veſtris animis iam antiquitus infixa 304. 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι 358. 22. σκεψώμεθα δή, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει, quod emolumentum inde ſit ad remp. rediturum 463. 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id eſt ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc ſuperſtites 616. 21. τὴν μὴ οὖσαν [ſcil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere ſententiae dictae eiusmodi, quae irrita ſit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod ſit illegitima 543. 14. 1006. 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι. non clementiae ſtudent ad ignoſcendum facili, neque vlli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος. quam compendio faciendo et rei familiari augendae 982. 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipſis cedat oſtentum. proſpera ab eo proueniant 1072. 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεύειν 1111. 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες, cum ſoli vos et veſtrae ſpontis eſtis, nemine vos interpellante, neque impediente. 1456. 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν [id eſt φανεῖσιν, vel ἐγνωσμένοις] ἐπιεικέσι παρακατατίθεσθαι 806. vlt. τί οὖν ἐστι τοῦτο. quid hoc igitur rei eſt? vnde venit? 973. 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖ-

γον ἐστὶ. ſcil. πρᾶγμα, vel δίκη 1108. 2. οἴομαι γάρ τι μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτουὶ. ſcil. προὔργου. ſpero hoc quoque argumentum vtile mihi futurum aduerſus — 1241. 23. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. ciues, qualeſcunque ſunt, perferre, etiamſi non nolis meliores eos eſſe 1486. 2.

εἰπεῖν et ἐρεῖν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; 99. 8. obſcura differentia iſtorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quae ſi qua eſt, vt neceſſe eſt eſſe, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν ſit ſuadere, auctor fieri alicuius rei faciendae, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι᾽ ἧς σωθήσεται. cuſtodiae auctor fieri conſtitueudae, quae fiſcum tueatur et conſeruet 103. 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ᾽ οἷς ποιοῦμεν 132. 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226. 18. ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι 232. 20. οὐδενὸς εἰπόντος οὐδὲν, οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ — 288. 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus eſt, de me praedicare 311. 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι 384. 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη 406. 11. τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipſe ſibi ſubiecit, ad animum ſuum reuocauit Aeſchines 419. 9. εἰπὼν τὴν ἀῤῥωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem cauſatus, ea excuſatione vſus 750. 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ a legibus praefinito 1224. 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο finem dicendi cum feciſſet 1239. 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [ſcil. τοῦτο θέλω] 1463. 22. τοῦτο πρὸς αὑτὸν εἰπάτω. hoc ipſe ſibi praecipiat 1466. 16. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ᾽ ἂν 1489. 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργετ᾽ οὖν, εἴργετ᾽ αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων 372. 11.

εἴργον-

εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τȣ̀ς, οἷα σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617. vlt. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας 666. 4. b) vincire, in cuſtodia tenere. τὸν ἀδικȣ́μενον εἵρξατε δέκα μηνῶν 159. 4. εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα 562. 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ᾽ αὐτȣ̃ 1367. 10. ἐάν τις ἀδίκως εἵρξῃ ὡς μοιχὸν 1367. 11.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην 164. 4. ȣ̃ς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχȣς ἐκτησάμεθα, ȣ̃τοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν 174. 16. ἐξȣσία τῆς εἰρήνης 240. 22. ἀνανεȣ̃σθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην 283. vlt. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις 356. 7. κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμȣ ποιήσῃ, τȣ̃τον μισȣ̃ντες, ἂν δ᾽ ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τȣ́τῳ μαχόμενοι 1445. 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος. citat e Demoſth. Stobaeus p. 353. 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat Schol. ad Ariſtotelis rhetoric. p. 45. a. 35.

εἱρκτὴ carcer. ἔλυσαν εἱρκτῆς τȣ̀ς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764. 11. τȣ̃νειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων 1471. 16.

εἰρωνεία ſimulatio eius, quod non eſt, et diſſimulatio eius, quod eſt. πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνείαν omiſſa omni cauillatione, ſalſa quidem et ſannae plena, frigida tamen et abſurda tergiuerſatione partium ſuarum, ob quaeſitos neſcio quos futiles praetextus, cum contentione in alium eas transferendi 42. 7. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅςις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum eſſe tempus venturum, quod vanitatem noſtrae ſimulationis aperiat 1428. 3. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et praeclara minatus, vbi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de ſe commotam ſpem deſtituit.

εἰρωνεύεσθαι ſimulare alium, quam ſis. multa et magna promittere, quae neque poſſis, neque velis re

praeſtare; aut etiam ſimulare ignorantiam, quaſi periculum imminens et ob oculos poſitum haud cernas, tametſi bene cernas, affectesque te neſcire, id ad te quoque pertinere, quod bene ſcias, dummodo ei occurrere ne cogaris, ſed alii muneris tui partes agant. entweder *groſs thun*, oder, *ſich dumm ſtellen.* *τῆς παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀγνοίας κακίᾳ μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν ȣ̓ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης* 1394. 13.

εἷς] *εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτȣ̃ τάξιν εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονȣ̃ντα ἔσχον ἐμοὶ* 327. 3. *εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν* 358. 14. *ȣ̓δὲ καθ' ἓν* 552. 13. nullo pacto 778. 24. *τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσȣ́των πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἑνὸς τȣ̃ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ.* nullo non oratore, quicunque ille orator eſt tempore quoque verba faciens, tanquam vno ſingulari et priuato homine, amplior atque excelſior debet videri 171. 12. *ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων ȣ̓ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται* 518. 26. ne vnicum quidem eſt in facinoribus eius omnibus, vnde non conſtet, eum mortis meruiſſe ſupplicium. (ſimile eſt illud Herodoti *ἀνθρώπȣ σῶμα ἓν ȣ̓δὲν αὔταρκές ἐστι* p. 17. 31. ed. Weſſeling.) *ἑνί γέ τῳ τρόπῳ* 1342. 19. *ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ȣ̓δὲ ἓν* quodcunque tandem, quantumuis ingens *χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τȣ̃ γένȣς καλόν ἐστιν ἑλέσθαι* 953. 24.

εἰς modo aequiualet praepoſitioni *κατὰ*, ratione, reſpectu, modo *διὰ* propter, ob, ſignificans cauſam et efficientem, et finalem, modo *πρὸς*, ad, modo *ἐν*, *in*, vſurpatur quoque in aeſtimatione ſpatii, temporis et valoris. ferme, propemodum, circiter. videamus iam exempla. 1) pro *κατὰ*, quoad, ratione, reſpectu.

ctu. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143. 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, vnde compendium ſperetur, impudens 616. pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἤ τινα ἄλλην θεωρίαν 1393. 1. 2) ob, propter. γραφεὶς εἰς τῦτον τὸν ἀγῶνα 260. 18. ὀκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἴς τε μαλακίαν σκώπτων 308. 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας 795. 12. ὀκ ἦν τῷ πατρὶ τῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τἀνδράποδα ἠλιθίως συμβεβλημένον. non ſtulte pater pecuniam ſuper his mancipiis elocauit, *er hat das Geld auf dieſe Sclaven nicht unbeſonnen ausgeliehen* 822. 3. τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι, *der auf das Unſrige Geld aufgenommen hat*, oppoſitis pignori bonis, non ſuis, ſed noſtris 822. 14. ὀδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei cauſa cenſum hunc *ob*, vel *ad fiſcum*, h. e. ad quaeſtores, quo in aerarium inferretur, edidiſtis 838. 4. εἰς πίςιν δέδωκας pecuniam *ad fidem*, credidiſti, h. e. ſiue quia fidebas homine, vt probo et honeſto, ſiue, quo fidei eius mandares, vt tibi tui loco ſeruaret atque cuſtodiret 886. 25. ὧν ἐνεκάλυν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. incuſabant ob male geſtam tutelam 985. 18. 3) pro πρὸς. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιύμενος τὰ τύτων ἁμαρτήματα 352. 19. πάντων μάλιςα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι ad rem praeſentem facere 961. 8. et 14. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν 1301. 11. 4) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος 586. 23. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire 610. 7. εἰς τὰ σώματα in corporibus ipſis ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας 610. 9. ὀδ' εἰς τὴν βυλὴν, ὀδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τύτων εἰπὼν ὀδὲν 715. 20. neque in ſenatu, neque in concione. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque poteſt accipi, neque ad ſenatum, neque ad populum. 5) in aeſtimatione, ferme, propemodum, circiter, vt Latinorum *ad*. τότε μοι μελλυσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τετάρτην

τάρτην 539. 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι 815. 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμὰς 816. 24. — εἰς τὴν βουλὴν ἐλθὼν conueni ſenatum 1151. 21. interdum εἰς exaratum, ſed vitioſe, reperitur pro ὡς *ad.* vt olim erat p. 1362. 19. vbi dedi eius loco ὡς.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν 97. 1. ad ſenatum populumue denunciare, deferre. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι 310. 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονὼς 554. 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, me queri ad ſenatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν 1151. pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσήγγελλον οὗτοι 481. 5. γενομένης τῷ Θεοφήμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσήγγειλα 1152. 4. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα 229. 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν 374. 8. ὁπόσοι ἀθηναίων κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσιν ἐν δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι 720. 19. νόμων ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ 1204. 18.

εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus 720. 23.

εἰσάγειν cauſam reumue in iudicium, aut ad populum, a quo iudicetur. παρὼν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. ſcil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστὰς, vel εἰς τοὺς εὐθυντὰς 266. 8. ἐρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον 527. 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [ſcil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur iudices e populo delectos, ſeu Heliaeam) λῦσαι δυνηθείημεν 703. 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν effecturum, vt cauſa ad iudicium forenſe pertraheretur, εἰσάξειν, vt Heliaeae

liaeae committeretur diſceptanda, *παραδῶσιν*, vt con-demnatus vndecimuiris tradar 781. 2. *ὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαςήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν* 1147. 1. *ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαςήριον* 1175. pen. b) *εἰς τὴν οἰκίαν*] *ὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίυς ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγυσι* 1025. 5. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. eius corpus coram ſiſtere in collegio curialium, nomen eius ad eos edere, idque in album inſcribi curare. *εἰσαγαγεῖν εἰς τὺς φράτορας ἠναγκάσθη* 1011. 24. 1313. 18. 1315. 20. *εἰσάξειν τὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τὺς φράτορας* [ſubaudi *τὺς ἑαυτῦ*] *ὡς αὐτῦ ὄντας* 1357. vlt. d) *δίκην φθόνυ εἰσάγων* [ſcil. *εἰς τὴν πόλιν*, vel *εἰς τὴν πολιτείαν*] *ὐκ αἰσχύνῃ* 268. 4. e) *ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων* 341. 20. 608. 25. f) *ἰατρόν. θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατρὺς εἰσάγειν* 1159. 20. g) *νόσημα. τὸ νόσημα τῦτο — τὺς πρώτυς εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε* 425. 8. h) *ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις. τῦτο γὰρ εἰσήχθης.* ſub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum eſt ſcriptum 1003. 20. i) *πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον ἀμφικτυονικὸν* 275. 19. k) *σῖτον*, vel *φορτία. ὗτ᾽ εἰσήγετο, ὅσα ἐδεῖτο αὐτῷ* 276. 6. *εἰσάγοντες* (ſcil. *εἰς τὸ ἐμπόριον*) *πλείους ἢ μυρίυς μεδίμνυς πυρῶν* 918. 23. *ὐδοτιῦν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον ὗτοι* 931. 18. l) *φρυρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτὰ.* [ſcil. *τὰ πολίσματα*] 238. vlt.

εἰσαγωγεὺς, qui cauſam in iudicium introducit, h. e. auctor ei fit, vt eam diſceptet, demandat ei quaeſitionem. id quod eſt Archontis, aut Theſmothetae,

 aut

aut cuiuſcunque magiſtratus. περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς 976. 14. et 17.

εἰσαγώγιμος cauſa, quae eſt eiusmodi, vt liceat eam iudicio cognoſcendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην 882. 2. 939. 12. ἃ [ſcil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ᾽ εἰσαγώγιμα [id eſt τὴν περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψηφίσασθε. quas ille merces operam dedit, vt prorſus huc ne deferrentur, ſuper iis cognitionem in foro veſtro agitari a veſtris iudicibus, decernatis? 888. 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὖσαν 908. 10.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον 907. 5.

εἰσβάλλειν] ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλλωσιν obſcurum eſt, quid ſibi velit 927. 2.

εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι 1004. 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον 219. 23. εἰσδ. εἰς τὴν οἰκίαν παρ᾽ αὑτὸν 1010. 20. 1011. 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον 1276. 12.

εἰσδῦναι clam, furtim irrepere, inſinuare. εἰς τὴν ἀμφικτυωνίαν εἰσδεδυκὼς 153. 14.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλή, ſcil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285. 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτε ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται 662. 4. εἰς δὲ πελοπόννησον εἰσελθὸν τὸ νόσημα τὰς ἐν Ἤλιδι σφαγὰς πεποίηκε 424. 22. et 27. 425. 6. cum accuſatiuo. γραφὴν. τὸ ψήφισμα, καθ᾽ ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν 261. 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ᾽ ἐγκαλοῦντες, οὔτ᾽ ἐγκαλούμενοι ὑφ᾽ ἑτέρων 907. 6. ὁ τῷ δικαίῳ πιστεύων εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην 938. 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι, ingredior actionem cauſſae eius, cuius praeiudi-

iudicium iam dudum populus vniuerſus aduerſus Midiam dedit 516. 8. Cum εἰς. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285. 3. εἰς ἱερὸν. τοιαύτη οὖσα εἰσῆλθεν οἷ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ᾽ ἡ τοῦ βασιλέως γυνὴ 1369. 27. εἰς οἰκίαν. ὅς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου 1157. 17. εἰς τὸ στάδιον. — ἀλλ᾽ ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [ſubaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο 331. 5. Iuuat iam vſum huius verbi forenſem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et iudices εἰσέρχεσθαι, tum nude, quam cum adiunctis quibusdam vocabulis locum deſignantibus, vt εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423. 26. in iſtis διακρουόμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν — item in illis εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραψαμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς — 501. 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι 571. 25. 572. 23. εἰς ὑμᾶς 260. 19. πρὸς ὑμᾶς 907. 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι 501. 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἄν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων τυγχάνειν 1081. 13. et vlt. reus. 260. 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ᾽ ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης [ſc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ᾽ ἐνῆν. ἐκ δὲ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι 407. 2. 571. 25. 1284. 1. 1338. vlt. cauſa, in controuerſiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα. εἰσῆλθεν εἰς ὑμᾶς 704. 11. iudices denique dicuntur ε. τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν — 318. 21. ἵν᾽ ὑμεῖς, ἐφ᾽ οἷς εἰσεληλύθατε ὀμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε 582. 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυ-

θέναι 771. 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773. 8. εἶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες 778. 6. Etiam cum ἐπὶ conſtruitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδία, cum animo infeſto, ἐξεφορήσαντο 1155. 17.

εἰσηγεῖσθαι proponere conſilium, auctor eius fieri 276. 23.

εἰσιέναι] ſubaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum ſiue ad reddendum geſti muneris, e. c. legationis, rationem, ſiue ad cauſam dicendam pro ſe, aut aduerſus alium. οὐκ ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης εἰσιέναι 407. 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλεν εἰσιέναι κατ' αὐτῶν 480. 26. 1008. 5. in orat. adu. Boeotum pro dote materna. de reo. 1009. 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν αἰτίαις ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι 1470. 26. de litigante quoque, ſiue actor, ſiue reus eſt. ἀλλ' οὗτος μὲν ῥαδίως φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰθισμένος εἰσιέναι 1028. 14. homo dicitur εἰσιέναι γραφὴν 1386. 16. et δίκην 840. 26. cum actionem forenſem capeſſit, et δίκη ipſa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τετάρτην 539. 27. 912. 26. πρός τινα εἰσιέναι agere cum aliquo in foro, iure, ſiue vt accuſator, ſiue vt defenſor. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ 1103. 25. 1114. 3. 1267. 6. ἀρχὴν honorem capeſſere. ὅτε Σόλων εἰσῄει τὴν ἀρχὴν 1133. 8. ὅτε εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχὴν 1369. 19. de prytanibus ad deliberandum coëuntibus, et conſeſſus auſpicantibus 1269. 10. de iudicibus ad iudicandum conuenientibus et actiones cauſarum aperientibus 1144. 8. ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῄειν cum ad partes reip. gerendas accederem 305. 8. εἰς τοὺς ὄρνις in forum auiarium 417. 21. εἰσῄει (pro ἐπῄει) μοι φθονεῖν in mentem veniebat inuidere 683. 18. τὸ τοὺς τυράννους καὶ

τὸς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id eſt ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione ſcenica repraeſentare 418. 14.

εἰσιτήρια ſacra, quae ſenatus faciebat conſeſſum quemcunque auſpicans 400. 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι 552. 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας 837. 12.

εἰσκομίζειν] τῶν πόῤῥωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων 219. 18.

εἰσπέμπειν] de iudicibus, qui a theſmothetis in tribunalia diuerſi diuerſa ad cauſas cognoſcendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν quarum tuendarum et exercendarum cauſa — 776. 25. παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες [ſcil. εἰς τὸν κῆπον] 1251. 26.

εἰσπηδᾷν] εἰσπηδήσας πρὸς μεσονύκτωρ 522. 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν 539. 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν 1257. pen. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παρωξύνετο 1314. 10. iis, qui pedibus illotis quaſi in ciuitatem irrupiſſent, ciuesque ſe tuliſſent, tametſi ciuitate nunquam eſſent donati.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδὸν 1274. 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν πειραιᾶ 218. vlt. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο 219. 13.

εἰσποιεῖν ingerere. σκεψώμεθα δὴ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγοὺς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας 462. 20. ſed praecipue de liberis vſurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου 1054. 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων 1088. 3. φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν, [id eſt εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσεποιήθης 1088. pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονο-

ρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τȣ̃ Ἀρχ. εἰσποιηθῆναι 1091. 14.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων ὁμοίȣς εἶναι 1390. 8.

εἰσπράττειν conſtruitur cum accuſatiuo gemino, perſonae et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν, ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγȣς εἰσπρᾶξαι φήσει 606. 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ μήπω παρ' ὑμῖν ȣ̓́σης, ȣ̓χ οἷός τ' ἔσοιτο εἰσπράττειν, ὅσα — 946. 7. πῶς ȣ̓χὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τȣ̃τον εἰσπρᾶξαί μοι τὰ ἀναλώματα 1227. 9. κατὰ τῶν τȣ̀ς ὑπερημέρȣς εἰσπραττόντων 518. 9. ȣ̓δεὶς πώποτε ȣ̓́τω πικρῶς ȣ̓δὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε 1123. 4. ȣ̓́τ' ἂν αὐτὸς ἀπορȣ̃ντα τȣ̃τον ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξειεν 1191. 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τȣ̀ς φίλȣς ἐρανίσας 1484. 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκεύη ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει 1145. 9.

εἰσφέρειν plerumque vſurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adiectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας 26. 22. ἐμὲ δ' οἴεσθε ὑμῖν, id eſt ad fiſcum veſtrum locupletandum, aut, vt gula veſtra expleatur, εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι 579. pen. ȣ̓δ' εἰ φανερῶς ἔμελλεν ȣ̓δεὶς εἰσοίσειν [ſcil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον] 606. 26. τῷ πώποτε εἰσήνεγκας 1122. 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα 1248. 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, vbi δίκην ſubauditur, de magiſtratibus quaeſitionem alicuius cauſae iudicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [ſcil. τὴν τȣ̃ φόνȣ κρίσιν] τȣ̀ς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι, τῷ βȣλομένῳ 629. 23. b) cum caſu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλά, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα 15. 1. ἅπασι προσήκει τῷ τοιȣ́τῳ ταῦτα εἰσφέρειν, ἐάν πȣ καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ 547. 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσοιμι 1249. 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενηνεγμένην 814. 11. ȣ̓ γὰρ οἴεσθε

δεῖν

δεῖν χρήματα εἰσφέρειν 579. 26. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id eſt ἐν τῷ εἰσφέρειν] 735. 2. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [ſcil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατὴρ 1312. 13. νόμον εἰσφέρειν, ſcil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρῷον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους 692. 26. 705. 26. conferatur haec dictio cum iſta altera, quae p. 716. 5. legitur παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [ſubaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. mercium nihil in nauem importabant 883. 16. κομισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος 1029. 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσενηνόχασιν 825. 3.

εἰσφορὰ contributio aerario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται 828. 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφορὰς 606. 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617. 24.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admiſſuros eſſe ſuam in vrbem 93. 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in vrbem immittebant, facultatem immigrandi dabant 473. 6.

εἴσω] οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ πρεσβεύειν 421. 18. οἱ εἴσω πυλῶν ἕλληνες ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιὰν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν εἴσω [ſcil. τῆς αἱμασιᾶς] 1278. 4. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem noſtrae ſimulationis aperiat 1428. 3. citra iactationem noſtram cadat, velut ſagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἶτα. et nihilominus tamen, eo non obſtante. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε 16. 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα ταῦτα 349. 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ — 468. 1. initio reſponſionum ad praemiſſas obiectiones ponitur 1243. 10.

ἐκ plu-

ἐκ plura ſignificat: ex, inde a, poſt, ſecundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine paene magis fortuito, quam moleſte obſeruato proponendis. ὅ ἐςι χείριςον αὐτῶν ἐκ τȣ̃ παρεληλυθότος χρόνȣ, a praeterito inde tempore, τȣ̃το πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιςον ὑπάρχει 40. 14. ἐξ ἀρχῆς a principio inde. δι' ὧν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν 598. 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες 643. 8. δικαίως ȣ̃τω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων 644. 12, quamquam in hac dictione ἐξ accipi poteſt pro ἐν. et ſtatim poſt verſu 21. ait οἱ περὶ τȣ́των ἐν ἀρχῆ τὰ δίκαια ὁρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίȣ πράγματος haberi poteſt perinde ac ſi dictum ſit ἐν ἰδίῳ πράγματι priuata in cauſa 572. 2. item λόγȣς, ȣ̃ς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴποι ἂν 1368. 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi poteſt. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτȣ̀ς ἐγκλημάτων μισȣ̃σι 11. 5. γεωργεῖς ἐκ τȣ́των *per* vel *propter*, vel et *poſt* haec tanta tua ſcelera late aras καὶ σεμνὸς γέγονας 440. 7. τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελῆ. *propterea quod*, vel *poſtquam* trierarchatu functus fuerit 463. 4. ἐξ ὕβρεως quia petulanter ſe geſſit, et ciuium capitibus inſultauit, καὶ τȣ̃ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται 584. 15. ἐκ τȣ́των τὰ δίκαια τίθενται ſecundum vel iuxta haec iura iudicant, vel metiuntur 91. vlt. ἐκ τῆς λήξεως ſecundum tenorem libelli accuſatorii καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη 727. 6. μηδέποτ' ἐκ λόγȣ ſecundum ratiocinium, vel veroſimilitudinem ταῦτα σκοπεῖσθ', ὧν ἔργῳ πεῖραν εἰλήφατε 783. 2. ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρȣμένων 1130. 5. ἐξ ὧν σὺ λέγεις. prout tu ais, ſi neceſſe eſt ea ſequi, quae tu affirmaſti 1160. 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοπȣ̃μεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι 1173. 24. vbi ἐκ τῶν ὑπ. poteſt aut

cum

cum ἐσκοπῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. Secundum ea, quae temporum, vt tum erant, ratio dabat et ferebat. *nach den damaligen Umſtänden.* item 1175. 9. πλουτεῖν ἔκ τινος. pro ἀπὸ. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. εἴληφα γὰρ οὐδεστιοῦν ἐξ ὑμῶν 576. 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. vt e via publica intro vocaret, ſi quos ciuium videret praetereuntes 1150. 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ, in poſterum, *von nun an hinfort* 1360. 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum eſt factum, ſed hoc vnum ſupereſt. 1168. 1. ἐκ τῆς βουλῆς ex auctoritate, iuſſu ſenatus 720. 19. ἐκ γένους ἱερωσύνη, ἡ τελετὴ [ſcil. παραδεδομένη] 1380. 27. ἐξ ἐλαχίστου pro ἀντὶ ἐλ. minima mercede 1230. 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id eſt, τὸν ὑπὸ τῶν ν. τεταγμένον 709. 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον 709. 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252. pen. a puerulo inde. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο, vt famulae ſibi eſſent, aere ſuo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellae eſſent 1351. 3. ἐκ (id eſt ἀντὶ) πόσου (ſcil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγὴ quanti permutetur argentum, quantum ſit intertrimentum, *das Agio, oder das Aufgeld, daſs man beym Umſetzen des Geldes geben muſs* 1216. 18.

ἑκαταῖα ſacra, quae Hecatae fiebant in triuiis. τὰ ἑκαταῖα κατεσθίειν 1269. 10.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 6. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ 14. 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς 252. 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ad iſtaec delapſus, euagatus ſum 298. 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς 349. 17.

σκέ-

σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰλόμεθα. citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν domo, patria, poteſtate, honore, fama, ſtatu et conditione deiicere, euertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλών, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων 13. 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionyſium puta, Siciliae tyrannum] ἐκβαλεῖν [ſubaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλὰς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον 506. 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [ſcil. αὐτῆς] 561. 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας 1122. vlt. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. vt vltra Phaſidem reiicerent 1391. 3. maritus vxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ 1362. 22. ſenatorem ſenatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [ſcil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ ἀρείου πάγου 1264. 22. iudicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητὴν 542. 21. hiſtrionem ſcena. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449. 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωνται. e naui in mare 926. 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἑστηκυῖαν 1158. 15. quod paulo poſt ait καταβάλλειν.

ἐκβολὴ iactura mercium e naui in mare 926. 17.

ἐκγίνεσθαι datum eſſe, poſſibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο 1052. 26. ἐκγένοιτό μοι liceret, copia daretur. ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις 1302. 19.

ἐκγράφειν] ἐκγραψαμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας cum curaſſemus ambo nos ab actuario exſcribi exempla duo tabularum pacti, ita vt vnusquisque noſtrum

ſtrum ſibi ſuum haberet proprium 1180. 22. *ἐκγράφεσθαι ὅσα ἔτος ὤφειλε. ſich daraus abſchreiben* 1197. 6.

ἔνδεια reliquiae aeris alieni nondum depenſ. *Reſte. τὴν γεγονυῖαν ἔνδειαν ἐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται* 890. 14.

ἐκδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων 61. 25. inſidiari fortunis eorum et e re nata eos carpere. *ἐκδ. τὴν αἰτίαν* crimen in ſe ſuſcipere 352. 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens *παραδιδόναι*, excipiens *ἐκδέχεσθαι* 371. 18.

ἔκδηλος] *πάντ' ἐποίησεν ἔκδηλα* 24. 10.

ἐκδιδόναι elocare, tradere, prodere. vt ſculptori marmorario ſtatuam faciendam elocare certa pacta mercede. *ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς* 268. 9. aurifabro coronam auream. *ἐκδόντος μοι Δημοσθένες ςέφανον χρυσῦν* cum Demoſthenes me conduxiſſet, vt ei coronam facerem 521. vlt. tradere alicui, quod ei vendideris, vt ſibi impoſterum habeat, alioque, quo velit, abducat, ceu ſeruum nequam. de Amphipoli Philippo ab Aeſchine prodita. *Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο* 420. vlt. *χώρας ἐκδεδωκὼς* 423. 15. *ἐδένα γὰρ τῶν ἀδικέντων ὑμεῖς ἐδενὶ τῶν κατηγόρων ἐκδίδοτε* 524. 4. et 12. mulierem, vt ſororem, filiamue viro in matrimonium collocare, deſpondere, tradere. *πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ ἐκ ἐκδέδωκε* 763. 8. *ἀπορῶ ταύτην θ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ* 834. 18. *συνοικῦσαν ταύτην, ἀλλ' ἐ χηρεύσαν, ἐξέδοσαν* 867. 7. *τὴν μὲν* [ſcil. *ἑταίραν*] *λέλυσαι* aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, *τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑτέραν.* aliam alicui nuptum elocas cum addita dote te tuo 958. 13. *ἐφ' οἷς ἐξέδοτο* Polyeuctus filiam 1036. 8. *ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ* 1369. vlt. ſeruos ad tormenta tradere. *φήσει με, τὸν εἰδότα ἐκ ἐθέλοντα ἐκδῦναι, τὲς ἐκ εἰδότας ἐκδιδόναι* 855. 24. *ἐθέλειν ἐκδῦναι περὶ τῶν πληγῶν παῖδας* 1265. 15.

elocare pecuniam in foenus 941. 9. et 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην 1241. 26.

ἐκδικεῖν vlciſci, punire. τοὺς δ᾽ οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. opperiri tempus idoneum poenarum repetendarum 801. 24.

ἐκδιώκειν] ἐκδιωκόμενος [ſcil. e naui] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883. 27.

ἔκδοσις eſt elocatio, ſeu pecuniae in quaeſtum foenebrem, ſeu mulieris nuptui. a) ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ pecuniam credito et pro foenore elocatam, in taberna Xuthi quaeſtum facientem 816. 26. 854. 26. 855. 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην 1241. 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι 1242. 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν 1009. 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε 1100. 7. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368. 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege ſua vobis auctor eſt factus, vt eos pro hoſtibus habeatis, ſi qui ſupplicem factum poſcentibus ad ſupplicium dedere recuſent 648. 25. δίδωσιν ἔκδοτον cenſet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις 692. 16.

ἐκδύειν ſubterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457. 8. πάντας ἐκδύειν, οὓς ἂν οἷός τε ἦν ſpoliare veſtibus 763. 26. 1259. 11.

ἐκεῖνος ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκεῖνος 301. 18. ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ᾽ ἐκεῖνο μὲν γὰρ [ſcil. τὸ ῥᾷστον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι 107. vlt. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσι. vbi τοῦτο redit ad αὑτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύναι, ἐκεῖνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν.

niſi

niſi ſi ad hunc modum interpungi malis, *ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκεῖνο) ποιοῦσι.* quod vnicuique liberum eſto.

ἐκείνως iſto modo 1105. 19. 1108. pen. 1335. 23.

ἑκκαιδεκάπηχυς εἰκὼν 256. 11.

ἐκθερίζειν] *θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι.* meſſem aetatis demetere 1253. 15.

ἐκκαλεῖν] *ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς* prouocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52. 15.

ἐκκαρποῦσθαι carpere aliquem. *τῶν πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένων ὑμᾶς* 700. 19.

ἐκκεῖσθαι πρὸ τῶν ἐπωνύμων dicitur is, cuius nomen ſcriptum pendet in tabula coram heroibus Eponymis ſuſpenſa 548. 3. *ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις* 1324. 10.

ἐκκηρύττειν voce praeconis aliquem iubere, aut excedere ſua ditione, aut abſtinere 347. 11.

ἐκκλείειν excludere, arcere. *ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους* 349. 5. *πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἷς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας* 1099. 7.

ἐκκλέπτειν ſuffurari, furtim eripere. *ἐκκλέπτων* [iudicibus puta et poenae] *τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἕνδεκα* 726. 5. *τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας* 728. 9.

ἐκκλησία] *συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης* 238. 2. 249. 12. *ἥκειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸ κράτιστον ἑλέσθαι δέον* 1455. 1.

ἐκκλησιάζειν] in concione eſſe, verſari in deliberationibus re rep. *τοῦτ᾽ ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι, τοῖς δ᾽ ἐκκλησιάσασιν ἀθηναίων ἑλέσθαι* 1463. 2.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ album eorum, quibus ius et fas eſt concioni intereſſe. *εἰς τὸν ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν* 1091. 6. vnde pa-

tet vnicuique demo ſuum talem codicem fuiſſe proprium.

ἐκκολάπτειν 1318. vlt.

ἐκκόπτειν λῃστὰς 77. 27. ἑώρων τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247. 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [ſcil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744. 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν 744. 20.

ἐκκρούειν machinis fraudum, praeſertim forenſium, praeſtigiis excuſationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω me ipſe diſtringam atque diſtineam, quominus ad rem praeſentem peruenire queam 329. 19. ἐξέκρουόν με interpellabant me loquentem, obſtrepebant, *ſie brachten mich aus dem Concepte* 348. 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν, cum reieciſſet, extraxiſſet per artes vafras 385. 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρίσκων οὗτος ἐκκρούει. eludit me 540. 26. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν 944. 9. ἐκκρούειν δίκην (vt διακρούεσθαι) 1021. 14. et 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta 1102. 19. 1266. 11.

ἐκλαλεῖν. *ausplauderen.* τίς ὁ ἐκλαλήσας 354. 23.

ἐκλέγειν redigere, vt vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49. vlt. εἴκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου 435. 7. περὶ τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη *von den Zollpachtern*, καὶ τῶν ἐγγυωμένων [ſcil. τοὺς ὠνουμένους τὰ τέλη] *von den Vorſtand leiſtenden, oder Bürgen dieſer Pachter*, καὶ τῶν ἐκλεγόντων *und von den Eincaſſirern, Exequirern, die die Gelder einmahnen, und erheben, in Empfang nehmen* 713. 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων 1199. 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα 760. 4. excerpere. In medio. ſibi deligere, amplecti. εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξε-

λέξω τῶν ἔργων 314. 5. τὰ σεμνότατα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω 1408. 20. τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἁπάντων ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120. vlt.

ἐκλείπειν] οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες 296. 6. ἐκλείπειν γραφὰς deſerere, iam inchoatas miſſas facere 784. 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν 1174. 15.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι — 555. 18. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων reputantem praeſentia 1225. 19.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας 114. 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευὰς 234. 2. παντάπασι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε 411. 4.

ἔκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν 219. pen.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 418. 22.

ἐκμαρτυρεῖν, ſcripto, non ore, abſens ad abſentes teſtari 929. 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται — 1131. 2.

ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in vrbe ſint, tamen adeſſe iudicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines Atticae agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ 1130. pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, ſin autem fidem praeſtare dictorum recuſet is, cuius abſentis nomine exhibitum fuerit aliquod teſtimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. [ſcil. ὑπόδικοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν.] tum illi, qui nomine abſentis teſtati fuerint, actionem falſi dicti teſtimonii praeſtanto 1131. 2.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα 37. 3.

ἐκνίπτειν] οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα 274. 23.

ἑκȣ́σιος] ἑκȣσίᾳ [ſcil. γνώμῃ] ſponte ſua, vltro 527. 26.

ἐκπέμπειν ϛρατιώτας 14. 8. 1173. vlt. de marito vxorem e manu domoque ſua emittente 1364. 3.

ἐκπεπληγμένως] μηδὲν ἐκπ. διακεῖσθαι 1447. 17.

ἐκπηδᾷν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ 1263. 11.

ἐκπίνειν] ȣ̓ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπȣ με καλλικλῆς αὐτὸ [ſcil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει 1276. 25.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται 121. 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ᾽ ἑκάϛȣ τῶν καιρῶν 145. 25.

ἐκπίπτειν] exſulatum ablegari, aut cogi in exſilium ire 593. 9. ἐκπεσεῖν eiectus, expulſus eſſe ὑπὸ τȣ́τȣ βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως 968. 7. de hiſtrione cum ſibilis e ſcena eiecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ᾽ ἐσύριττον 315. 10. aberrare a propoſito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις 298. 10.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πώποτ᾽ ἐκπεπλεύκασι παρ᾽ ἡμῶν ϛρατηγοὶ 95. vlt. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886. 3. σχεδόν τι πάντ᾽ ἀπολωλεκὼς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα 969. 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕϛερον ἔκπλȣν τιμόθεος 1186. 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ ϛρατηγήσων 1191. 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὕροι τις ἂν ȣ̓χ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ᾽ ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας 1232. 6.

ἔκπλȣς 1186. 11. ἔκπλȣς τῶν πλοίων ἐκ τȣ̃ πόντȣ μετ᾽ ἀρκτȣ̃ρον 1212. 24.

ἐκποδὼν διατρίβοντι peregre agenti mihi, procul patria 1474. 7.

ἐκπολεμȣ̃ν] ὡς ὀλυνθίȣς ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ 10. vlt. ἐκπολεμῶσαι ᾠόμεθα δεῖν τȣ̀ς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπȣ 30. 20.

ἐκπρεμνίζειν] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον ἢ χίλια ϛελέχη 1073. 27. et pen.

ἔκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς 384. 13. ἐκπώματα δὲ, ἢ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει 617. 3. 1249. 11.
ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res ruſtica expilata et denudata fuit ſupellectile ruſtica 872. 11.
ἔκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσωσιν 216. 7. 395. 25. 647. 16.
ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.
ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449. 19.
ἐκσώζειν. periculo capitis eximere 437. 14.
ἑκταῖος γὰρ ἥκων ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε 1225. 3. ſexto die poſt reditum meum in Vrbem illa (mater) exſpirauit.
ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων 485. 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288. 20.
ἐκτίλλειν τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν 1251. 26.
ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα 998. 25. ἀγωνίαν ἅπασαν. *Sein mögliches thun, keinen Fleiſs ſparen* 1398. 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥᾷον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον 1481. 23.
ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προικὸς 1025. 1. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν δεδώκατε 1484. 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν 834. 27.
ἕκτος] τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων 612. 3.
ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι 124. 7. in caput praeceps ferri et ſic ceruices rumpere. Iuuat Etymolog. M. audire vim huius verbi ſic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἱ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεταί με νῦν ἀπαντῶν. mihi occurrens de via deflectit, vt me deuitet 411. 12.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε 270. 11. 419. 20. τὸν κέρδωνα, ὃν ἐκ μικρȣ̃ παιδαρίȣ ἐξεθρέψατο 1252. pen.

ἐκφέρειν efferre, vt domo ad ſepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ᾗ ἂν προθῶνται 1071. 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. *ich hohlte ihm das Rechnungs-oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und lieſs ihm die Stelle ſelber ſuchen* 1197. 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτȣ̃ 323. 2. 573. 26. πῶς ȣ̓ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679. 10. τȣ̃το τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτȣ̃ 344. 19. ἐκφέρει τȣ̀ς λογισμȣ̀ς πρὸς αὐτȣ̀ς 1251. 1. ἐξενηνοχὼς τηλικαύτας μαρτυρίας 1125. 20. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482. 13. πόλεμον 15. 16. 188. 5. ἐξήνεγκε προβȣ́λευμα εἰς τὸν δῆμον 1346. 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας 1156. 13. 1157. 18. τὰς συνθήκας in medium proferre 897. vlt. 898. 3. in medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis 176. 2. δόξαν ἐκφέρεσθε auffertis τȣ̃ δοκεῖν εὖ λέγειν 178. 7. 1423. 6. Paſſiue. διὰ τῶν ἀνοήτων ȣ̓δὲ τῶν ὀρθῶς βȣλευθέντων ȣ̓δὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη proferatur ore, vel potius re effectui detur. 1403. 20.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα dicuntur, cum opportunitates bene et proſpere gerendarum rerum ipſi e manibus elabuntur, aut cum eas ipſe ſibi patitur elabi 29. 12. 182. 7. 236. 22. 378. vlt. 412. 10. ἐκφεύγει ȣ̓δεὶς αὐτȣ̀ς χρόνος, ȣ̓δὲ τρόπος τȣ̃ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραινεῖν 1445. 5. πάντ' ἐπιβȣλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς ἐκπέφευγα 555. vlt. effugi periculum. dicitur item de reo abſoluto 602. 2. ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ vbi ſemel ex Attica fugiens e perſequentium manibus euaſerit 632. 12.

ἐκφο-

ἐκφορὰ exſequiae funeris. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ 1160. 14.

ἐκφορεῖν. ἐκφορεῖσθαι. exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039. 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν 1046. pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν 1048. 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per ſeruos ſuos exportari 1155. 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιτό μου ὡς πλεῖστα 1162. 1.

ἔκφρων demens. οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ 426. 23.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι. citat locum ex or. in Neaeram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι 748. 15.

ἐκχωρεῖν ex haereditate excedere, ei renunciare 1029. 17.

ἑκὼν] εὑρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα 101. 25. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317. 16. οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων 1167. 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν 314. 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ 1074. 19. vbi habentur leges de exſtirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν 1251. 23.

ἐλαιοπώλης 784. 18.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193. 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα 226. 13. εἰ γὰρ μηδέν ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομέντων 1089. 1. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν

τῷ πράττειν ἐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45. 21. φοβἐμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν ἐτος ἐλάττων ὑποληφθῇ 275. 9. ἐλάττων minor, non numero, ſed magnitudine. δίκας διώκων ἐκ ἐλάττες ταυτησὶ. actiones inſtituens ad repetendum ab aliis ſummas aeris alieni, haud minores hac ſumma, quam nunc ab hoc Phormione repetis 960. 27. ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων 715. 3. 719. 16.

ἐλαύνειν iniuriis, accuſationibus, vexationibus furioſum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ 124. 25. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τὶ κακὸν ἐχὶ πάσχοντες 241. vlt. ἔχθρα ἐλαύνοντά τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασι 535. 27. 551. 6. 558. 22. ὡς δἔλον ἐλαυνόμενον 1481. 17. Senſu proprio nauem remis agitare, vbi aut ναῦν, aut κώπας ſubauditur. οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται πιςεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211. 18. ἄσιτοι δὲ ἐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223. 9. πέρα ὄρε ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ 634. 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς 960. 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ 557. vlt.

ἐλάχιςος] ἐδὲ κατὰ τοὐλάχιςον αὐτοῖς ἐμέλησεν 1078. 8.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖα ποιήσας ἦδε 420. 5. ἠνάγκασαν αὐτὲς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνέσας τἔ ἔργε 1378. 12.

ἐλέγχειν denudare vlcera, h. e. planum ipſis factis facere, rem, cuius magna ſit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam eſſe. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας 805. pen.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία κεχωρισμένον ἐςὶν ἐλέγχε 600. 4. ἐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐςὶν 1457. 4. τὲς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγὼν 303. 14. ὡς ἐθέ-

ἐθέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι 1143. vlt. ἔδει ταῦτα ὑπ' ἄλλυ τινὸς ἐλέγχεσθαι μετὰ τῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου 1449. 22. modus mendacia et commenta redarguendi ſalutaris reip. eſt enim alius quoque modus, cum malis docti rectius ſapere diſcimus. ἔλεγχον διδόναι ſcrutinium ſuſtinere. προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα 1456. 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. *nun wird es ſich weiſen* 44. 15.

ἐλεεῖν τὺς ἀσθενεῖς 753. 11. ἐλεεῖν ἐςὲ δίκαιοι, ὐ τὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835. 6. ὐχ εὑρήσετε τὺς ὑμᾶς αὐτὺς ἐλεήσεντας 432. 15.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν oratione, quiritando, lamentando 574. 25.

ἐλεεινότης conditio rerum miſerabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα 739. 23.

ἐλεεινῶς] ὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται 366. 23.

ἔλεος] ὐδεὶς ἐςὶ δίκαιος τυγχάνειν ἐλέυ, τῶν μηδένα ἐλεύντων, ὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων 547. 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐξ ὧν ἐξαπατᾷς ἔλεον 577. 25. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac miſericordia erga plebem veſtram eum haud eſſe vſum 735. 1. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημέναι παρ' αὐτῦ ἔτυχον 794. 27.

ἐλευθερία] εἰ γὰρ ἅπαντες δυλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιςέον 129. 4. ἡ πᾶσα τῶν ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. ὅσοι ἐλεύθεροι [e ſeruitute liberi] γένωνται, ὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχυσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ μισῦσιν [ſcil. αὐτὺς] ἁπάντων ἀνθρώπων μάλιςα 739. 17. εἰς ἐλευθερίαν, id eſt πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν. ad redimendam libertatem, eam puta, quam aere mercatus adipiſcitur

tur is a domino, qui ante ſeruilis conditionis fuerit. ἀφιέναι ἓν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν 1354. 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα, quo poſſet aere illo collaticio libertatem mercari 1355. 8. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι vindicare in libertatem, vt τὴν Κ. θεράπαιναν 1327. 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος [mulctae, qua lis fuerit aeſtimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι 1328. 8. 1358. 18. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι 1377. 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἠναντιοῦτο τοῖς Λακεδαιμονίοις 1377. 27.

ἐλεύθερος] ἀφειμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς. [id eſt εἰς τὴν ἐλευθερίαν] 1155. vlt. δούλου et ἐλευθέρου diſcrimen qua re cernatur 610. 5. ſqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ᾽ ἐλευθέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν 752. 13. b) de fundis, bonis, quae libera ſunt ab incumbentibus debitis, quibus vti libere pro arbitrio tuo poſſis. ἐλεύθερα χρήματα bona non obaerata 930. 4. et 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ 1044. 23.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας 1467. 2.

ἐλέφας ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην 819. 24.

ἐλινύειν interponere otium vnius diei, quo ſacra fiant 531. 27.

ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563. 14. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἁλοὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι 609. 16. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε καὶ ἑλκομένης vi obtorto collo raptata 1157. 4. 1263. 9. ἀναδησαμένους ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naues ad ſuas religatas pertrahere 1213. 3.

ἕλκος]

ἕλκος] ταῦτ᾽ ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον 422. 13. ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1243. 26. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν 1260. 18.

ἑλκύειν] ὡς δι᾽ ὑμᾶς ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἐχθρὰς εἵλκυκε 611. 10. ἑλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρύμην 1216. vlt.

ἐλλεβορίζειν helleboro fuligines atras mentem occoecantes eluere, eoque menti ſanitatem reddere. τί σαυτὸν ἐχ ἐλλεβορίζεις cur veternum tibi non detrahis 268. 3.

ἔλλειμμα] τὰ καθ᾽ ἡμᾶς ἐλλείμματα 26. 3. reliqua, pars debiti aeris nondum depenſa. *Reſt*, *Rückſtand* 606. vlt.

ἐλλείπειν deficere. τὸ γὰρ ἠδικημένον μέρος ἀεὶ ἐλλείψει 27. 5. *in Reſten* oder *ſchuldig bleiben.* reliquator eſſe, adhuc debere partem aeris contracti nondum depenſam. ἐκ ἐλλείψει εὐχαριςῶν 257. 2. 607. 3. ἐλλιπὼν ἐδὲν τῶν δεινοτάτων φαίνεται. nil ſibi reliquum fecit, quod non patraſſet 607. 20. ἐλλ. τὰς εἰσφορὰς 753. 22. εἴ τις ἔνδεια γένοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη 895. 22. ἐλλείπηται ὑμῖν μηδὲν κατ᾽ ἐμέ. per me nihil vobis deeſſet 1224. 24. ἐλλείπεσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν ἐδὲν 1267. 25.

ἑλληνικὸς] ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι ἑλληνικοὶ 244. pen. ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων 439. 26. graecorum ſtudioſiſſimus, plus quam vlli alii homines ſunt.

ἐλλιμενιςὴς publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium ſuſcipit, exigit. *Zolleinnehmer* 917. 10.

Ellipſis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν ἐδὲν ἕκαςος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ᾽ ὑπὲρ αὐτῦ πράξειν 42. 11. καὶ ταῦτ᾽ ἐλπίσαντα παρ᾽ αὐτῦ. ſcil. λήψεσθαι 374. 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνηθέντα 655. 20. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιντο ἕτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα 416. 12.

ἐλπὶς]

ἐλπὶς] ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21. 2. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε 53. 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην. id eſt καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem poſteris quoque ſperandam, vel metuendam eſſe 73. 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι᾽ ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipſos, et in vobismet 167. 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ᾽ ἐλπίδας ἐξέβη 210. 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246. 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν. id eſt ἐπ᾽ ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν δ. 255. 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a ſpe ab ipſis propoſita ſe pati duci 284. 5. παρ᾽ ὧν [a diis puta, ſuaque cuiusque conſcientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα 416. 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. ἐμοὶ δ᾽ ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ᾽ ὑμῶν 1468. 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα 258. 23. τούτων οὐδ᾽ εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται 1407. 12.

ἐμβαίνειν] ſcil. εἰς τὰς ναῦς. *an Bord gehen* 29. 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermogenes p. 253. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκὼς 309. 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐθέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν 1209. pen. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον 884. 5. ἐμὲ οἴεσθε τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δ᾽ οὐκ ἐμβήσεσθαι 579. vlt.

ἐμβάλλειν] εἰς προῦπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβ. 32. 7. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52. 9. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151. 19. τοῦτ᾽ εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere 247. 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitiis inter ſe committere 248. 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν [ſcil. εἰς τὴν τοῦ

ἑτέρου

ἑτέρε δεξιὰν] 553. 14. ἐμβ. τὸν νόμον εἰς τὲς νόμες, καὶ μὴ τιθέναι 716. 5. εἰς τὴν ἀγορὰν 732. 21. 751. 25. ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν 1106. 20. 1107. 14. ἐνδεικνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμωτήριον 1251. 10. φυτὰ ἀκροδρύων γεννaίων ἐμβεβλημένα. inſerta, implantata ſtipitibus diuerſi generis, *eingepfropft*, *inoculirt* 1251. 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν 1261. 12. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν [ſcil. εἰς τὰ χωρία] 1274. 22. ἐμβαλὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμήνατο 1274. 26. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278. 5. 1279. 12. ἐνέβαλλον δύο καὶ τρεῖς ψήφες ἕκαςος εἰς τὸν καδίσκον 1302. 27. In Medio ἐμβάλλεσθαι infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro iudicibus exhibendarum 836. 5. ἐμβεβλημένος [ſcil. εἰς τὸν ἐχῖνον] ἐδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τέτων 1014. 25. 1104. 6. ἐμβαλομένε γὰρ ἐμε͂ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203. 26. 1266. 17.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam poſſeſſionem nauis capiebant 894. 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν ἐσίαν 1085. 24. 1086. 19.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγες 372. 13. εἰς τὴν ναῦν 1223 1.

ἐμβλέπειν in os intueri. οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν 363. 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν 913. 4.

ἐμβροντᾷν. ἐμβεβροντῆσθαι attonitus, ſtupore et coecitate mentis captus eſſe 413. 10.

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. ſtulte, furioſe tu, qui es 308. 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιςον χρόνον 165. 1. ἐμμ. τέτοις εἶναι ἐπάναγκες 897. 5. τοῖς ὑφ᾽ ἑτέρων ὡρισμένοις δικαίοις 972. 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτε͂ πρόκλησιν 1011. 20. ταῖς ὁμολογίαις 1022. 3. ἐξ ἐπιςολῆς ἐμμεῖναι συμβελῇ.

vt is,

vt is, qui literas exarare coeperit in propoſito recta ſuadendi perſeueret 1463. 15.

ἔμμετρος] τὺς ἐμμέτρους καὶ τὺς τῶν ᾀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum 1391. 17.

ἔμμηνος] ἔμμηνοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τῦ βοηδρομιῶνος μέχρι τῦ μυνυχιῶνος. negotiatores intra menſem ab accepta iniuria querelas ad tribunal negotiatoribus conſecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum cauſae quoque diſceptari et decidi, et haec iudicia ſedent per totum ſemeſtre hibernum 900. 4. 966. 17.

ἔμμισθος] ὑμεῖς ἐςὲ σῶοι καὶ ἔμμισθοι 242. 9.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφῦμενοι τῇ Ἀρχιάδυ ὐσίᾳ. e re familiari Arch. quaeſtum facientes, vnde et ipſi laute viuant, et liberos educent 1087. 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τῦ πολέμυ κτᾶσθαι 17. 11. εἰ δ᾽ ὖν ἐςι καὶ παρ᾽ ἐμοί τις ἐμπ. τοιαύτη 318. 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρυ τύτων φιλοσοφίας παραδιδύσης 1413. 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπ. σφαλερὰν ὖσαν 1414. 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τῦτ᾽ ἐμποιῦσι. [ſcil. τὸ νῦν ἔχειν] 1452. 18.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμυ 23. 7. πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ᾽ ἐμπειρότεροι 286. 7.

ἐμπείρως] παιδία ἐπιςαμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρως 1351. 7.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτῦ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. ἀπεῖπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιῦντες 1265. 13.

ἐμπιπράναι] μονονὺ τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας 845. 19.

ἐμπίπτειν] εἰς λοιδορίαν 73. 17. ἐπειδάν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ. ſi qua rerum ad Philippum perti-

pertinentium mentio incidat 146. 1. ἐμπέπτωκα εἰς λόγȣς, ἃς αὐτίκα μάλα ἁρμόσει λέγειν 240. 1. 244. pen. 312. 20. εἰς χρόνȣς καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ 365. 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν ἑλλάδα 424. 3. ἐμπέσῃ τοιȣ̃τός τις ὑμῖν λογισμὸς 557. 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον 788. 17. et 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς αἰσχίςοις ἐμπεπτωκότες εἰς τὸ οἴκημα 789. 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις, ὡς ȣ̔ προσήκȣσιν ȣ̔́τω χρῆσθαι 1004. vlt. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον 1273. 8.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων eſt agens in rebus, (factor, commiſſarius) quem negotiatores, proficiſci ipſi, et domo abeſſe non valentes, loco ſui mittunt, in naue merces ſuas vehente, vt curam earum mercium pervehendarum et diuendendarum, aerisque redigendi habeat. τȣ̃ παρ' ἡμῶν [ſcil. πεμφθέντος] ἐμπλέοντος 884. 11.

ἐμποδίζειν] νόμȣς τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας, velut laqueis, aut pedicis conſtringentes, et peſſumdantes 730. 13.

ἐμπόδισμά τι ἦν τȣ̃το φιλίππῳ, καὶ δυσχερὲς. obſtaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile 30. 17.

ἐμποδὼν ȣ̓δὲν ἐποιήσατο τῷ τοιȣ́τῳ λόγῳ 548. 22.

ἐμποιεῖν] χρόνȣς ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασι 129. 14. 651. 26. 944. 9. 1432. 25. διατριβὰς 1158. 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιȣ̃σι τὸ νȣ̃ν ἔχειν 1452. 18. ἐμποιεῖν τινι λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων 342. 10.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem naue, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium 1285. 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τȣ̃ ἐμπ. συκοφαντȣ̃ντας 893. 7.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶν 922. 10. ἐφ᾽ ἑτέρας ἐμπορίας ἀποδημῶν 1236. 23.

ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαι lites inter mercatores Athenis intra menſem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς αἱ κατὰ μῆνα ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀπέχοντας 79. 23. ἐμπορικοὶ νόμοι. ius negotiatoribus conſtitutum 924. 10. ἐμπορικὰ χρήματα 940. 20. pecuniae inſumendae mercibus coemendis, et vbi per mare alio peruectae fuerint, diuendendis. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effeciſſe, vt aliquis in cauſa mercatoria condemnaretur 571. 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clauſis 22. pen. 422. 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι 49. 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου 922. 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος 957. 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου *das Handelsgerichte*, arbitri burſae, vel cauſarum mercatilium iudices 1324. 18.

ἔμπορος] οἱ τῆς παρ᾽ ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι 164. 3.

ἔμπουσα] ἣν ἔμπουσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν 270. 25.

ἔμπροσθεν] τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ᾽ αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51. 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου potiores eſſe iure 1297. 26.

ἔμπυος exulceratus, ſuppuratus 1260. 26.

ἐμφανὴς] ἐμφανεῖς οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας 898. 4. ἐμφανῆ καταστῆσαι τὰ χρήματα 1239. 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 1251. 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανὲς 1283. 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς 1294. 8. 15. et pen.

ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει 188. 13.

τὸ πι-

τὸ πιςὸν 600. 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιςα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισε (deus puta) 1405. 11.

ἐμφανῶς συνῆν ὁπότε βȣληθείη πανταχȣ̃ 1356. 1.

ἐμφράττειν τὸ ςόμα 406. 5.

ἔμφρȣρος. inſeſſus praeſidio militari. πόλεις ἑλληνίδας ἐμφρȣ́ρȣς ἐποίει 289. 10.

ἔμφυτος] ἀλλ᾽ ȣ̓κ ἦν ταῦτα ἀθηναίοις πάτρια, ȣ̓̃τ᾽ ἀνεκτὰ, ȣ̓̃τ᾽ ἔμφυτα 295. 25. τὴν ἔμφυτον τȣ̃ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν 1389. 4.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρȣν ἂν ſpectaſſet ex iis ſubſelliis, quae mercede binorum obolorum conducuntur 234. 24.

ἐν pro διὰ *propter*. ἐν ȣ̓δενὶ τῶν παρ᾽ ἐμȣ̃ εὑρήσετε γεγονυῖαν τῇ πόλει 308. 7. pro διὰ cum genitiuo *per*. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις 1328. 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι λυκȣ̃ργον ἐκρίνατε 1475. vlt. pro ἐκ. ὡς ȣ̓ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. pro ἐκ τῶν — εἰρημένων 1098. 18. pro ἐπὶ. ἥκιςα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἄξιός ἐςι μισεῖσθαι 615. 1. pro κατὰ. ἔν γε τοῖς παρ᾽ ὑμῖν νόμοις ἐξέςαι. id eſt κατὰ τȣ̀ς π. ὑ. νόμȣς 505. 20. pro παρὰ, vel ἐγγὺς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 172. 22. ἡ μεγάλη πρὸς λακεδαιμονίȣς μάχη ἐγίνετο ἐν Κορίνθῳ 472. 24. ἐν cum genitiuo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τȣ̃το 1249. 19. redundat ante v. κοσμεῖν. λόγȣς ἐπιταφίȣς, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα 499. vlt. τὰ ἐν αὐτοῖς res veſtrae ciuiles 35. 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [ſcil. δίκαις] δικάσεται 977. 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. niſi conſciis, conſentientibus et iubentibus Nomothetis 710. 18. ἐν ȣ̓δενὶ τῶν μετρίων 283. 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε 1113. 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione. in iudicio veſtro 764. 15. 813. 10. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [ſcil. δραχμαῖς] ἐςὶν ὁ κίνδυνος 701. 1. periclitor, ne mille drachmis mulcter.

Enallage 1) Caſuum. Datiuus pro Genitiuo. τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ pro τῶν ξένων αὐτȣ̃ 15. 24. Nominatiuus abſolutus pro genitiuo. ἃ — ἔνια. pro ὧν ἔνια 1259. 18. Accuſatiuus abſolutus, vel conſequentiae, pro genitiuo. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα 82. 11. 2. Numerorum. Singularis pro Plurali. vt p. 1148. 8. 1249. 26. 1459. 20. Pluralis pro Singulari. ὅπως ἡ βȣλὴ συναχθῶσι. pro συναχθῇ, aut οἱ βȣλευταὶ συναχθῶσι 249. 20. παντὸς δὲ τȣ̃ ϛόλȣ πλεόντων ἐν τάξει 569. 1. ὅ, τι γνοίησαν περὶ ἐμȣ̃ τȣ́τοις [pro τȣ́τῳ] ἤθελον ἐμμένειν 1302. 21. ἐάν τις τὰ τῶν συκοφαντȣ́ντων ποιῇ, ἔνδειξιν κατ᾽ αὐτῶν [pro αὐτȣ̃] εἶναι 1325. 9. Generis. ταῦτ᾽ ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλὴ, ἐξεληλυθὼς (pro ἐξεληλυθυῖα) quia oratio refertur ad rem ſignificatam, ſcil. ὁ ἄνθρωπος 552. 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὃ [pro ἣ, vel ὅση] ἀπετίσθη τῶν φιαλῶν 1203. 13. ἃ ȣ̃τος καταιτιᾶται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἕξομεν. 1310. 1. Modi. Indicatiui pro Infinitiuo. ὡς ȣ̓ δεῖ θορυβεῖσθαι — ἔϛαι γὰρ ἅπαντα καλῶς. pro ἔσεσθαι 237. 7. πολλȣ̃ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διώρισεν 631. 5. Infinitiui pro Indicatiuo. ἐφ᾽ ῷ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγέγραπται) 1107. 10. Optatiui pro Infinitiuo. δέοι, pro δεῖν 15. 22. et vice verſa. ἐπειδὴ Φῆσαι πάντας τȣ̀ς δικαϛὰς, pro ἐπειδὴ Φήσαιεν πάντες οἱ δικαϛαὶ 766. 1. Temporis praeſentis pro praeterito, aut imperfecto. καθυφῆκε, καὶ — ἀπαλλάττεται pro ἀπηλλάττετο 1333. 3. et inuerſe. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον. pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω 855. 22. Conſtructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβȣλεύει αὐτοῖς, αὐτȣ̀ς δὲ περιορᾶν 181. 10.

ἐναλλεσθαι 1259. 11. inſultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere.

ἐνάμιλ-

ἐνάμιλλος] ἐνάμιλλα conſentanea, nil concedentia τούτοις εὑρεθήσεται καὶ τὰ λοιπὰ 786. 27.

ἐναντίος νόμος [ſubaudi ἑτέρῳ τινὶ] 710. 14. τὴν ἐναντίαν ποτὲ ψῆφον ἔθεντο οὗτοι Θηβαίοις περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν 361. 26.

ἐναντίως ἀκούειν animis infeſtis 450. 10.

ἐναποτιμᾶν] ἐναπετίμησεν αὐτῷ ἅπαντα. *Er [A] hat ihm [B] ſeinen Knecht überlaſſen, ſtatt der Bezahlung der geſamten Schuldfoderung, die B an A hatte. ihm den Knecht angerechnet ſtatt baaren Geldes* 1253. 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινος ῥαθυμίᾳ 218. 4.

ἐναργὴς καὶ σαφὴς 179. 8. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326. 5. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι 425. 11. ἐναργὴς τοῖς ὁρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται 538. 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα 797. 24. ἐναργέστατόν ἐστι τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον 1407. 9. παρὸν οὕτως ἐναργὲς ἰδεῖν 1435. 8.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι 552. 11.

ἔνδεια] τοῦ δι' ἔνδειαν ἀνάγκῃ ποιεῖν τι αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένοι 38. 6. οὐ λόγων ἐνδείᾳ δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν 151. 11. τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσοντα δι' ἔνδειαν 312. 23. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης 313. 10. ἵν', εἴ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. vt ſi tantum, quantum neceſſe eſſet ad ſatisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum ſuppleretur 895. 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ὁρᾶν 957. 17. εἴ τι δι' ἔνδειαν εἶδε ποιήσας, ὧν οὐ χρὴ 1118. 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος 1118. 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. τὴν ἔνδειαν, ὧν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας 1466. 20.

ἔνδειγμα δαιμονίας τινὸς εὐνοίας 423. 23.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι κωλύειν ἐνδεδεῖχθαι 33. 1. Verbum eſt forenſe, deferre, denunciare aliquem, in foro verſantem, quo accedere nefas ei ſit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, vt aerarius fiſco debens, infamia notatus fuerit. maieſtatis reum, aut perduellionis agere. ἐνέδειξεν ὡς προδότην 126. 11. ἐνδεικνύειν τοὺς φεύγοντας 636. 10. et 14. ἐνδεικνύεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμωτήριον 1251. 10. (ergo carcer ſequebatur τὴν ἔνδειξιν) οἱ θεσμοθέται εἰσαγόντων τοὺς ἐνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον 707. 4. In Medio, oſtendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσειεν ἂν τοιοῦτον, ὑφ᾽ οὗ πεισθέντες ὑμεῖς 67. 19. ἐνδείκνυσθαι εὔνοιαν τῇ πατρίδι 87. 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61. pen. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν 535. pen. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὔνοιαν, οὐ χρήμασιν, ἐνεδείξατο 561. 25. ſeſe iactare, venditare, oſtentare, ſtudium ſuum alteri inſeruiendi, ei velut oggerere et ambitioſe venditare. ἵν᾽ ἐνδείξηται ἅπασι τοῖς Ἕλλησι 78. 8. ἐνδεικνύμενοι τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι 357. 21. ἐνδεικνύμενοι [ſubaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερκολακεύοντες 391. 19. 579. 5. 725. 11.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ᾽ ἅπαντος ἐνδεῖ πόρου 14. 23.

ἔνδειξις denunciatio ſcripta, et perſecutio in iure rei verſantis in foro praeter fas. vt proditoris patriae, homicidae, aerarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente 504. 24. ἔνδειξιν δέδωκεν ὁ νόμος facultatem apud magiſtratus denunciandi, vel indicandi 636. 25. 1322. 6. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἔνδειξιν ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ 1323. 7. vbi eſt formula huiusmodi actionis, literis conſignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν

illos

illos licere perſequi per actionem ἔνδειξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capeſſere 1325. 9. ὡς ἐδὲ τέτων ἐνδείξεις εἰσὶν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι 1337. 24. ἔνδειξιν κατ' αὐτῦ εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἡλιάζηται 716. 15. Eiusmodi actio eſt illa in Theocrinem a p. 1321. in ſeqq.

οἱ ἕνδεκα Vndecimuiri rerum capitalium. οἱ ἕνδεκα τὲς τοιχωρύχες καὶ τὲς κλέπτας καὶ τὲς ἄλλες κακέργες εἰσάγεσι 940. 8. τοῖς ἕνδεκα γράψας ἀκόλεθεῖν μεθ' ἑαυτῦ 608. 13. 720. 24. 726. 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα 733. 12. intererant, ſi quis de crimine publico torqueretur 1254. 2.

ἐνδεκάζειν feſtos, laetos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τέτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνῦντας 1335. 7.

ἐνδεχομένως, qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδ. βελεύεσθαι 283. 5.

ἐνδεῶς] ὃς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέςερον, ἢ προσῆκεν 162. 3.

ἐνδιατρίβειν commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι 893. pen. moras nectere, ceſſator eſſe in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ ἐδὲν [ſcil. τῶν ὡμολογημένων] ἐποίει 1172. vlt.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ καιρὸς patiatur, permittat 45. 7. Κλεπάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτὸν tradidit, permiſit 128. 6. ἐνδιδόναι προφάσεις, cauſas, praetextus praebere, ſuppeditare 280. 19. ἐδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδὲς τοῖς ἄλλοις 1407. 2. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ 1444. 2.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. vniuerſe, quicquid clauſum, obſeratum, cuſtodia tenetur. *unter Beſchluſs.* ἀργυρίε ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς 816. 25. σῖτος ἔνδον ἀποκείμενος 1040. 26. καταςήσας τινὰς

φυλάττειν ἔνδον. (fort. τὰ ἔνδον) 1040. 27. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον ὄσης τότε, καὶ παιδὸς ὄσης κόρης. adhuc in domo paterna verſante, quippe quae adhuc puella eſſet innubilis 540. 4.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες 246. 25.

ἐνεγκεῖν χορηγὸν edere, nuncupare aliquem, vt choregatum capeſſat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. *vorſchlagen* 496. 19. et 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον ὀ δύνασθαι 796. 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. [id eſt προσήνεγκεν] ſolet afferre 801. 18. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ᾽ αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant 801. 17. v. φέρειν.

ἐνέδρα] λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν 365. 12. ἦν δὲ ταῦτα ἐνέδρα μετὰ χλευασίας 705. 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τότε ἐνηδρεύθημεν 836. 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα με 1011. 3.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι praeſto eſſe. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πλείους ὁρᾷ ἐκείνοις, ἢ ἡμῖν, ἐνούσας 69. 1. ſi locus bene habet. οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετριώτατα χρήσομαι. quam fieri per rerum praeſentium naturam et rationem poteſt prudentiſſime atque modeſtiſſime 312. 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [ſcil. ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένων, cum ſemel proſtent in libello ſcripta] ἀναισχυντεῖν 1113. 6.

ἕνεκα γε τῶν ψηφισμάτων. ſi per aliud nihil, quam per decreta, ſtaret. ſi ſumma rei verſaretur in hoc, (neque aliud quidquam praeterea requireretur, quam) vt eſſent decreta ſcripta 32. 16. ἕνεκα γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν 130. 14. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἕνεκ᾽ ἀσφαλείας 144. 25. poſſit immortalis eſſe, ſi nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua ſecuri ſunt eiusmodi conſiliorum

rum auctores, gratia populari vallati. εἰ πάνυ χρηςὸς ἐςιν, ὡς ἐμȣ̃ γε ἕνεκα ἔςω. etiamſi vir honeſtiſſimus ſit, (et eſto, per me quidem *licet*) *er mag es auch meinetwegen immer hin ſeyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben* 461. 11. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιȣ̃τος ἕνεκ' ἀναιδείας πᾶν ἂν ἑτοίμως ἔργον ποιῆσαι 721. 15. ſi nihil aliud obſtet, neque intercedat, tanta eſt impudentia, vt per eam nihil non patrare auſurus ſit. Ita Herodotus, 20. 54. *wenn es lediglich auf den Wächter ankömmt.* vbi interpres male reddidit.

ἐνεξαπατᾷν] τὴν σὴν φύσιν ȣ̓ πρὸς ἡδονὴν ἐνεξαπατηθῆναι καλὴν 1411. 10.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχȣ, ἐν τῇ ἐκείνȣ ȣ̓σίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τȣ̃το τὸ ἀργύριον. libello magiſtratibus exhibendo teſtatum facere, ſibi deberi aes quoddam in bonis A. publicatis. 1197. pen. 1198. 5. et 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφȣ́μενοι τῇ Ἀρχιάδȣ ȣ̓σίᾳ. exercendis Archiadae fundis et pecuniis rem ſuam amplificantes 1087. 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις 1396. 22. creant, iniiciunt. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας 1402. 13.

ἐνεργὸς opponitur τῷ ἀργῷ, aes, quod foenore exercetur, ei, quod iners in arca iacet. τά τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργὰ 815. 15. 816. 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent vnde poſſent quaeſtum facere, negotiationem exercere, haberent quod agerent. *damit ſie was anfangen, entrepreniren könnten* 925. 8. v. ἔργον. ἐργάζεσθαι. φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν (ſcil. αὐτὸ) ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον 1291. vlt. *wieder aufs neue anlegen, damit wuchern.*

ἐνευδαιμονεῖν] ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετὴν 1411. 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὥςω τὰ τῶν ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 13.

ἐνέχεσθαι teneri culpa, vel legis edicto, poenae obnoxius eſſe. ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069. 9. 632. 2. ἐὰν πένης δι᾽ ἔνδειαν ἁμάρτῃ τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις ἐνέξεται 1231. 15.

ἐνεχυράζειν arrham ab aliquo capere, exigere, ſumere, aufferre pignus. *pfänden* 518. 1. διάκονον ancillam pro arrha ſolutionis abigere ſecum 762. 4. ἐνεχυράσων ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμȣ 1163. 16.

ἐνεχυρασίαν μȣ ποιήσασθαι ſupellectilem meam domeſticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec — 1162. 11.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς ἑαυτȣ̃ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν 106. pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in ſingul. 1031. 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι 1150. 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν 1150. 20. τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα oppignerata ſunt 1155. 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμȣ̃ εἰ λάβοιεν 1161. 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμὲ ἀπολαβεῖν 1161. 27. ὄτε γὰρ ἐπ᾽ ἐνεχύρῳ, (*auf Pfand*) ὄτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκεν 1185. 12. οἰκέται ἦσαν αὐτῷ, οἱ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον 1200. 2.

ἐνθένδε illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μέγαν γεγενημένον 19. 1.

ἔνθρυπτα 314. 1.

ἐνθυμεῖσθαι] μήτ᾽ ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται 52. 17.

ἐνιαύσιος vnius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος 833. 17.

ἐνιαυτὸς] ἐξ ὄνοι δι᾽ ἐνιαυτȣ̃ toto anno, *Iahr aus, Iahr ein*, ὑλαγωγȣ̃σι 1041. 2. οἱ δεδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τȣ̀ς τόκȣς, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν 1225. 15. ergo non ſolum menſe quoque finito, ſed etiam anno circumacto foenora dependebantur. ἅπαξ τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ ἑκάςȣ ἀνοίγεται τὸ ἱερὸν 1371. 6.

ἐνίςα-

ἐνίςασθαι] inſtituere. ὐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεςήσασθε, ὐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς 137. 2. ὁ τῦτον τὸν ἀγῶνα ἐνςησάμενος 227. 3. ὁ τότε ἐνςὰς πόλεμος *inſtans* 255. 9. 1466. 21. ἐνεςηκυιῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν 896. pen. ὡς ὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεςησάμην 292. 26. ἐὰν δ' ἐνςῇ τι. ſi quid obſtet. (de impedimentis, in quae torrens incurrit.) 1274. 20.

ἐνισχυρίζεσθαι. vrgere aliquod argumentum grauiter, eoque niti et fidere. ὐ μόνον τύτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐνισχυριζόμεθα 1082. 26.

ἐνναέτης incola. ἐνναέται χώρης 86. 23.

ἔννυς γίγνεται (*er gieng in ſich*) animum aduertebat 876. 13.

ἐνοίκιον locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί συ ὐδέποτέ μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίυ τῆς οἰκίας. cur nunquam in me inſtituiſti actionem non ſoluti locaris pro incolatu eius domus, quam me ais incolere abs te conductam 1179. 23.

ἐνορᾶν 401. 18.

ἔνορκος παρακαταθήκη depoſitum alicuius fidei demandatum, cum iureiurando dicto, de ſancte ſeruando et fideliter reddendo commiſſo, vbi repoſcatur 773. 5.

ἕνος vocabulum obſoletum, et paene rituale, pro παλαιός. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἑκύσας ὑπεξιέναι 775. 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἕνης καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ 1229. 7. ante diem poſtremum menſis.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ ὐσίᾳ τῇ ἐκείνυ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τῦτο τὸ ἀργύριον. *Sein Geld ſtünde auf dem Guthe, das Guth wäre ihm dafür verpfändet, er habe dran zu fodern.* 1197. pen. ἐνοφειλομένυ αὐτῷ [ſcil. τῷ χωρίῳ] ἀργυρίυ 1249. 23. *als wenn eine Schuld drauf haftete.*

ἐνοχ-

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ 226. 24. νῦν δὲ ὅ, τι ἂν μὴ καθ᾽ ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παρορᾶτε 398. 7. ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων 139. 4. ἠνώχλησε τοὺς χορευτὰς ἀφεθῆναι τῆς χορείας 519. 15. quomodo ſuis vexationibus efficere ſtuduerit, vt ſaltatores, taedio victi, ſaltandi munus omitterent, aut defugerent. οὐχὶ τῶν ἐνοχλούντων ὑμᾶς 622. 12.

ἔνοχος] ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι 1229. 11. ἔνοχος ταῖς ἀραῖς 404. 4. ζημίαις 796. vlt.

ἐνταῦθα τῆς πολιτείας hac in parte reip. 245. pen.

ἐντείνειν] ἐνέτειναν ἡμῖν πληγάς. verbera nobis intentarunt, comminati ſunt 1258. 1.

ἐντελὴς] τρυφῶντας ὑπὸ μισθοῦ πολλοῦ καὶ ἐντελοῦς 1217. 25.

ἐντελόμισθος, qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἑτέρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβον. 1212. 12.

ἐντελῶς] ἐντελέστατα abundantiſſime 219. 20.

ἐντιθέναι] οὔτ᾽ ἰσχὺν ἐντίθησιν, οὔτ᾽ ἀποθνήσκειν ἐᾷ 37. 26. 1460. 3. τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε 332. 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840. 10. ἐντιθεὶς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα 840. 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα, *Waaren an Bord bringen laſſen, das Schiff befrachten laſſen* 885. 16. 968. 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. ſibi ſua manu ingerente in ſinum, et ibi abſcondente 1156. 26.

ἐντιμᾶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μναῖς ἐνετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων 1036. 12. cui 40. minae in dotem promiſſae fuiſſent, 30. in nummis praeſentibus accepiſſet, decem reliquae autem in veſtem et mundum muliebrem eſſent imputatae.

ἔντιμος] ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. *in ziemlich hohen Preiſe* 1285. 18.

ἐντὸς]

ἐντὸς] ἐ μέντοι ἐντὸς ὢν εἰπεῖν. iſta dixiſſe, cum ſecum non eſſet, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re praeſente, verſante 913. 18. nos quoque vſurpamus *nicht wohl derheime ſeyn*, pro nugari, aliena garrire, delirare 917. 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra conſanguinitatem, qui a peremto propiores in conſanguinitate ſunt, quam conſobrini 1068. vlt. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν. 977. 7. *einem in ſeine Schacht kommen, oder einhauen*. perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis.

ἐντριβὴς in aliqua re vſu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς 418. 23.

ἐντυγχάνειν] ἐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι 363. 1. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων ἐδεπώποτ' ἐπαύσατο Φιλίππῳ 396. 8. congrediens cum Ph. ἀφθόνως τέτοις ἐντύχωσι, quid eſt? 1424. 20.

ἐξαγγέλλειν per nuntios, vel literas prodere, ſignificare. εἰσὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείες τε δέοντος 45. 3.

ἐξάγειν] ὅτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων ἐδὲν 276. 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτὲς ἄκοντας hinc (ex Vrbe) coëgi eos quamquam inuitos proficiſci, et velut expuli, vel extraxi 389. 23. de ſcena deducere ſaltatorem, vel magiſtrum chori 533. pen. 534. 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τἀνδράποδα 845. 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e praedio, in quod velut ſuum immigrare vult, educere et vi eum a poſſeſſione arcere 865. 6. 887. 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewieſen*, φάσκων αὐτε εἶναι, aiens illa bona ſua eſſe 1090. 10. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. iniicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis 895. 10. 896. 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν 917. 26. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τὲς ὀνηλάτας μὴ ἐξά-

ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. 1041. 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν 1276. 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo, quod maceriam vlterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit 1278. 3. hoc ſignificatu dixit Thucydides p. 61. 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῆ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι ab impetu, ſeu mentis, ſeu orationis, ſiue ſuae, ſiue alienae, efferri, extra ſe rapi, ad inconſulte, ſuamque in fraudem, ſeu loquendum, ſeu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι 411. 9. ἅ τις ἄφνω, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῇ πράττειν 527. 18. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι, 538. 22. 1458. 13.

ἐξάγιστος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζομένους. exſecrabiles, piaculares 798. 6.

ἐξαγωγή] τὴν ἀδελφὴν ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, vt ex vrbe alio exportaretur, neque rurſus illuc rediret 763. 13. 787. 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remiſſione vectigalis ſtatuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. eo praetextu, quoniam prae ſe ferret, id frumentum a ſe Athenas peruectum iri 917. 27. ἐξαγωγῆς γενομένης, cum nos de poſſeſſione hereditatis, quam adieramus, deducti eſſemus 1090. 23.

ἐξαιρεῖν excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία eripuit 658. vlt. ἐξεῖλες τὸ μέσον τούτων praeteriſti, transmiſiſti, excepiſti 631. 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. ſeparare a maſſa hereditatis partes aequales aliis partibus inde iam auulſis 946. pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἔκτισιν τῆς προικὸς, excepimus et ſeorſim poſuimus domum, a reliqua herciſcundae hereditatis maſſa ſeparatam 1025. 1. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνται ποθὲν ἐκ τοῦ πλοίου 932. 26.

ἐπειδὰν τάχιϛα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα, vt primum merces e naui exemtae, exoneratae eſſent 909. 17. ἐξελόμενοι ὅπȣ μὴ σῦλαι ὦσιν ἀθηναίοις. nauibus exoneratis, mercibus in continente expoſitis 927. 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον frumentum e nauibus expromere 1211. pen. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος 1283. 21. 1286. 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπȣς δεινοὶ vindicare 135. 6. ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων 256. 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιϛον ȣ̓δεὶς ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι eripere δύναιτ' ἂν 711. vlt.

ἐξαίρετος] ȣ̓δ' ἔϛιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει 124. 4. ἐν ἅπασι τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐϛιν ὡς γέρας τι τοῖς τριταγωνιϛαῖς 418. 12. ἐξαίρετος φύλαξ τέτακται 505. 10. ἐξαίρετον αὐτῷ γέγραφε 681. 7. τὴν οἰκίαν καὶ τȣ̀ς παῖδας ἐξαιρέτȣς ἐποιησάμεθα, ſequeſtrauimus, a reliqua hereditatis maſſa exemimus et ſeorſim poſuimus 1012. 21. 1026. 13. εἰ δὲ ἃ θεοῖς ἐξαίρεθ' ὑπάρχει μόνοις, τούτων ἀξιώσετε τυγχάνειν 1487. 24.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι deprecari, *loſsbitten.* precibus et gratia veniam, ſalutem alicuius impetrare. item depoſcere ad ſupplicium, vel tormenta, reum, aut ſeruum. ἐξαιτήσοντας τινὰς τῶν φυγάδων 197. 6. 239. vlt. 848. 21. et 23. ἐξήτȣν αὐτὸν τὰς θεραπαίνας 981. 17. 1135. 11. 1151. 9. ἐφ' οἷς ἐξῃτεῖτο. ob quae a Macedonibus ad ſupplicium depoſcebatur 1475. 14. ἐξαιτήσεται τȣ́τοις αὐτόν. per hos liberos, aut per haec, iſtaec iactando ipſe ſemet exorabit a vobis 545. 21. 563. 27. 793. 19. 331. vlt. 581. 16. 1187. 13.

ἐξαίτησις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπέσχον. deſtiti Aeſchrionem ad tormenta depoſcere 1200. pen. ȣ̓θ' ἡ τῶν συγγενῶν, ȣ̓θ' ἡ τῶν φίλων ἐξαίτησις (deprecatio) ὠφέλησεν αὐτὸν 1385. 9.

ἐξακισ-

ἐξακισχίλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων 715. 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλεῖψαι ὑμῶν οὐ δυνήσεται τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια 976. 23. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006. 21. ἐξήλειψαν ἐκ τοῦ ὅρκου τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ 1318. 24. ὑμεῖς δ' ἔτι σκοπεῖσθε, εἰ χρὴ τοῦτον [ſcil. τὸν νόμον] ἐξαλεῖψαι 468. 1. ἐξαλήλιπται τὸ ὄφλημα 791. 12.

ἐξαμαρτάνειν idem, quod ſimplex ἁμ. 259. 4. et 17.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλωνται οἵ τε ἴδιοι πάντες οἶκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει 174. 13. ἐξανηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὁρῶντες funditus exhauſtam cernentes rem meam familiarem 1213. 6.

ἐξανδραποδίζεσθαι] ἐξηνδραποδίσθη Τῆνος καταληφθεῖσα 1207. 18. τὰ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι 239. 1.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας 208. 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες 284. 13. ἐξαναστήσας cum iuſſiſſet ſurgere 1259. 3.

ἐξαπατᾶν idem quod ſimplex. ῥᾷστον ἁπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατῆσαι 33. vlt. τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ, ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ; 319. 26. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374. 18. eſt lex vobis, ἐάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἁλῷ, θανάτῳ ζημιοῦν 498. 4. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι 690. 17. ἐξαπατᾶν et παρακρούεσθαι copulantur 725. 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῷ λόγῳ 1213. 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον 577. 26.

ἐξαπάτη pro ἐξαπάτησις deceptio, illuſio. ἐξαπάτης ἕνεκα 487. 10. τοὺς ἐπ' ἐξαπάτῃ νῦν ῥηθησομένους ὑπὸ τούτου λόγους 1116. 2.

ἐξαποστέλλειν πλοῖα 251. 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μονονοὺ κώδωνας 797. 13.

ἐξαρ-

ἐξαργυρίζειν] ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν ἐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας 59. 5.

ἐξαρέσκειν] ἐὰν τὲς κυρίες ἢ δώροις, ἢ δι᾽ ἄλλης ἡστινοσῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται 1396. 26. ἐξαρέσασθαι πάντας ſatisfacere, mores ſuos approbare omnibus, ἐκ ἐϛι δυνατὸν τοῖς αἰσχρόν τι πεποιηκόσιν 1397. 3.

ἐξαριθμεῖν dicitur debitor aes alienum diluens, et in menſa nummularii numis praeſentibus refundens, *auszahlen, oder aufzählen in barer Münze?* ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξηρίθμησε 832. 4. 1238. 4.

ἐξαρκεῖν] prodeſſe, vel ſufficere ad approbandam alicuius excuſationem. ἐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι τῶν συμμάχων, ἐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, ἐδὲ ταῖς γυναιξὶν 373. 12. datum, in poteſtate poſitum eſſe 497. 14. ἐξαρκεῖ τἔθ᾽ ὑμῖν. prodeſtne hoc vobis 664. 10. ſatius, conſultum eſſe, expedire. vel licere, datum vel oportunum eſſe. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει 817. 11. ἐξαρκῶν ſufficiens 823. 24. ἐκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non ſuffeciſſet in ſextum annum 833. 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παρἔσαν 1033. 11. καὶ ταῦτα ἔχεσιν ἐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non ſatis fuit illis iſtaec a me abſtuliſſe 1155. 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικεμένοις περιορᾷν placuit illis has pati iniurias inulto, iisque acquieſcere et eas contemnere 1273. pen. ἐπεὶ πρός γε τἔτονὶ τὸν κατάπτυϛον, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος. citat Schol. Herm. p. 128. 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λίαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνέμενος 818. 24. ἐκ ἐξαρνἔνται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι 709. 19.

ἔξαρνος] τοιἔτες θεὶς νόμες, ἒς πάλιν αὐτὸς ἔξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι 570. 21. ἔξαρνος γίνεται [id eſt ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, ἃς ὤμοσε 677. 22. ἔξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις 679. 20.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. ſibi exercitum adiungere, et pone ſe trahere, veluti filum ex ſe aptum, aut tanquam auis alas habet ſibi appoſitas 123. pen.

ἔξαρχος καὶ προηγεμὼν choreae ductor, praeſultor 313. 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελέσθαι. vindicare 100. 8.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα, illum, pro quo fideiuſſores ſpoponderunt 713. 1. ἐξηγγυημένοι datis pro ſe fideiuſſoribus dimiſſi 394. 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα 724. 6. *Bürgſchaft für niemanden leiſten.*

ἐξεγγύησις citat Harpocr. ex orat. in Ariſtocratem, vel, vt Valeſius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξείλλειν ἐκ τῆς ἐργασίας ex opere (metallico) vi expellere 976. vlt. 977. 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο. citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.

ἐξειπεῖν] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον 540. 9.

ἐξείργειν δέει καὶ φόβῳ τὴν δίκην 555. 14. ἐκ τοῦ θεάτρου 572. 12. et 18.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος 1089. 1.

ἐξελέγχειν] μὴ οὖν ἐξελέγχητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ ἑλληνικὰ 188. 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἷαί τε οὖσαι ποιεῖν 50. vlt. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [ſcil. ψευδόμενοι] 92. 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι iam dudum e multis conſtiterat documentis, fidi illis non poſſe, et opes eorum eſſe contemnendas et nullius momenti 233. 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με 1216. 19.

ἐξελευθερικοὺς νόμους citat e Demoſthene Iulius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς 418. 10.

ἐξερᾶν effundere (aquam). ἐξέρα τὸ ὕδωρ 965. vlt. 993. 17.

ἐξερη-

ἐξερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος 1053. 15. πῶς οὖν ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσειαν οἶκον, ἢ εἰ — 1076. 24. vbi docet, quibus rebus gens aliqua deſoletur. οἶκος ἐξερημούμενος *eine ausgeſtorbene Familie.* 1073. 14.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, τἀκόλουθα τούτοις πράττειν 312. 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων, qui ob caedem patratam e patria vltro emigrarunt 634. 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι 501. 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι 657. 15. praeterierant. ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. deſierunt, exſtincta, obliterata, exſtirpata 688. 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ 900. 27. τοῦ ἐξελθόντος μηνός. menſe proximo praeterito 978. 3. ἐξῆλθέ μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapſum eſt 1209. 18. 1210. 26. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθὼν 1353. 24. in illa caſtra non egreſſus.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. id eſt ἐξελεγχθήσεται 23. vlt. οὐ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα 26. 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων 67. 16. δύναμις ἐξητασμένη (*gemuſtert*) καὶ παρεσκευασμένη 180. 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξετάσω 229. 2. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. geſſi me, *bin ich befunden worden, oder habe mich finden laſſen, mich gewieſen* 286. 4. ἐξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι 376. 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν 331. 1. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται 378. 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἷς ἐξητάζετο [id eſt εὑρίσκετο] 434. 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον 535. 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν φιλότιμον 566. 27. οὐδαμοῦ τῶν συγχαιρόν-

ρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθη 579. 20. ἐξητάσθης ȣ̓δενὸς τȣ́των κατήγορος 613. vlt. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς δημοσίαις καὶ ἀγῶσι 701. 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο 795. 8. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τȣ̀ς χρησίμȣς ἐξετάζετε 918. 18. πρὸς τὸν ἄρχοντα — ȣ̓δέπω καὶ τήμερον ἐξήτασαι. ad magiſtratum nunquam acceſſit, in eius foro ſe nunquam conſpiciendum praebuit 980. 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμȣ́μενον καὶ προθυμȣ́μενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει 1121. 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τȣ̀ς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους *zur Rede geſtellt, zur Rechenſchaft gezogen.* ȣ̔τος δ' αὖ τȣ̓ναντίον τὸν δεσπότην ὁ δȣ̃λος ἐξετάζει, ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων 1124. 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλȣ βίον τολμᾷς 1125. 21. ἐξήταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν 1126. 13. ἐν ἅπασιν ὅσοισπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται 1305. vlt. ἐξητάσθη περὶ τȣ́των μηδεὶς λόγος 1307. 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος 1307. 20. ἐγὼ δὲ ȣ̓ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος me meimet copiam feciſſe, *mich zu erſt eingeſtellt, eingefunden habe,* verſatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τȣ̀ς ἄλλȣς παρακεκληκὼς 1470. 8. 1469. 16. μόνȣ τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμȣ̃ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469. 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν 1468. 11. 1476. 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν comparare, exigere 1485. 17. τȣ̃ βελτίστȣ καὶ δικαιοτάτȣ ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, *zugepaſſet, angemeſſen, zugeſchnitten* (diſciplina Platonica) 1490. 15. et ſic quoque p. 471. pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. ȣ̓ παραιτȣ̃μαι 308. 25. 499. 11.

ἐξετασμὸς] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι. aequum erat, nos noſtrarum ſimultatum inter nos dimicationem facere,

cere, fortunamque odiorum noſtrorum mutuorum, in nobiſmet ipſis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipſe in proximo πρὸς ἀλλήλες ἀγωνίζεσθαι 230. 14.

ἐξεταςικὸν, ſcil. ἀργύριον, idem eſt, vt videtur, atque μισθὸς τῦ ἐξετάζεσθαι, id eſt τῦ παρεῖναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ ςρεφόμενον. merces data ciuibus inualidis, qui emeritis ſtipendiis, arma ferre et munia caſtrenſia obire non valentes amplius, in vrbe manerent, ſic dicta, quoniam ἐξητάζοντο, praeſto eſſent, copiam ſui, quoties vſus et neceſſitas eſſet, facerent magiſtratibus. *merces praeſentiae* 167. 17.

ἐξεταςικῶς] τὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ᾽ ὐκ ἐξεταςικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum propoſito diligenter et ſeuere penſitandi conſilia in concione agitata 215. 9.

ἐξευρίσκειν comminiſci. meditando indagare. προφάσεις ἀδίκυς ἐξευρὼν 152. 6. τὰς εἴκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευρῦσαν αὐτοῖς ἀποδῦναι. *erſchwingen, auftreiben, ausfindig machen.* vnde, vnde extundere 1354. 27.

ἐξέχειν de ſole oriente, vltra oram coeli exſurgente. πρὶν ἂν ἥλιον ἐξέχειν 1071. 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam praeconi verbatim praeire 363. 18. docere de iure ſacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσωνταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβυλεύσωσι 1160. 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα 1160. 13.

ἐξηγητὴς magiſter, qui alium docet, monet, inſtruit, conſilia a ſe reperta ſubminiſtrat, *der Anſtifter, Rädelsführer.* Λάκριτος ἦν ἁπάντων τύτων ὁ ἐξηγητής. *er drehete die Bolzen, die andere verſchieſſen muſten* 928. 20. interpres ceremoniarum et iuris ſacri. ἐλθὼν ὡς τὺς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην, ὅ, τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τύτων 1160. 4.

ἐξήκειν ad finem vergere, excurrere, vel iam praeteriſſe. ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει. tempus praeſtitutum nondum elapſum eſt, *dem ſeine Friſt noch nicht ver-*

 ſtri-

ſtrichen iſt 1055. 4. μελλέσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας 1154. 8. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔδει τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας 1211. 9. 1212. 26.

ἑξηκονταταλαντία 183. 8. et 11. claſſis contribuentium, quorum ſummam contributionis vniuerſae conficiunt ſexaginta talenta.

ἑξῆς πάντα omnino omnia, nullo excepto 722. pen.

ἐξιέναι] ὁ μηδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, ſorte iacta ſuper delectu militari, vota faciebas, vt nomen tuum in iis ne prodiret, quibus neceſſe eſſet in caſtra exire 558. 15. εἶτα τότ' ἔξιμεν. tum exibimus in caſtra 730. 10. ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν 1182. 27. in publicum. μήτε τοὺς ἐξιέναι [in aciem, in caſtra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους εἶναι 1437. 1.

ἐξιστάναι et ἐξίστασθαι] in actiuo, mente deiicere, exſternare. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. *das entſtellet ſie:* de ſtatu mentis deiicit 537. vlt. ἐκστῆναι decedere, diſcedere, deuiare ab aliquo inſtituto vitae, vel praecepto, vel decore. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον 143. 13. ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230. 3. ἐξίσταμαι οὐδενὶ nemini concedo, de via quaſi decedo honoris cauſa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio 331. 7. ἐξειστήκει τῶν ἑαυτοῦ δι' ἀπορίαν. bonis ceſſerat 900. 20. 981. 3. ἀπώλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη *er machte Banquerout.* decoxit 1120. 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα infitiatum, oratione a ſe amolitum. *ablehnen* 363. 28. ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν defugerunt 460. 1. 617. 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα deuito, declino 891. 3. σταμνοὺς ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου corrupti, acidi facti 933. 25.

ἔξοδος expeditio militaris, exitus in caſtra. ναυμαχίας, ἐξόδους πεζὰς, στρατείας 259, 20. 287. 22. pro-

proceſſus matronae in publicum in veſtitu ſplendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν 1182. 27.

ἐξοικεῖν Athenis alio transferre habitaculum. ἐξῴκηκε μεγάραδε. 845. 19.

ἐξόμνυσθαι iurato aliquid recuſare, detrectare, eiurare, excuſata valetudine, vel alia quapiam ſontica cauſa, cur imperata facere minus poſſis. 378. 18. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. iurato valetudinem excuſare 379. 17. ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω cogam eum iuratum infitiari, aut factum id eſſe, aut ſe ſcire id factum 396. 19. 1119. 10. et 20. 1190. 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένες 1310. 2. ταῦτα ἐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβελίδης. non facile auſit Eub. haec iurato infitiari 1317. 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354. 4.

ἐξορίζειν exterminare, vltra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τἕτο τὸ θηρίον 798. 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζεσι διάνοιαι 808. 15.

ἐξόριστος 548. 27.

ἐξορκίζειν iureiurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265. 6.

ἐξορκἕν idem, ſcil. in praeſcriptam iurisiurandi formulam iubere iurare 388. 16. 1119. 7. 1243. 26. (*auf den Eyd treiben.*) 1369. vlt. 1371. 16. 1372. 1. 2) iurisiurandi religione exſoluere, reſecrare 535. 23.

ἐξορμίζειν nauem e portu eductam tenere ſtantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τἕ λιμένος 895. 8. et 11. 900. 13.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας 1073. 26.

ἐξορχεῖσθαι] praeſultare, praeſultorem agere. αὐταῖς πέδαις ᾤχετο ἐξορχἕμενος 614. 22.

ἐξἕλη] ἐξἕλης δίκη. actio vnde vi manuque. Si quis de praedio, domoue, quam poſſeſſum ierit, ἐξ-

ἰλλεται expellitur 528. 12. ἐξέλης λαχὼν 540. 24. ἐξέλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem aduerſus ſe inſtitui agiue patitur, vt aduerſus eum, qui bona pecuniasue alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur 543. 27. ἐξέλης ἂν ἔφευγεν νῦν, ἀλλ' ἐκ ἀργυρίε δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non aeris debiti 1240. 22.

ἐξεσίαν καταλείπειν 213. 7. ἐξεσία τῆς εἰρήνης cum per pacis veniam ea licet facere, quae bello vetantur et impediuntur 290. 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξεσίας. ſed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam 403. 25. ἐξεσίαν ταύτην σχήσετε 428. 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξεσίαν πρὸς τὲς ὁρῶντας ποιέμενος. in licentia ſe iactans 1356. 2. ἐν τοιαύτῃ οἶμαι ἐξεσίᾳ τεθραμμένη 1362. 13. ἀνεθέτητος ὢν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξεσίᾳ 1477. 14.

ἔξω *foris*, h. e. in campo, in caſtris, vt opponatur ei, quod *domi*, h. e. in vrbe, vel pace eſt. ἔξω γενέσθαι 16. pen. ἔξω τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum ſui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. vniuerſae copiae) foris, ſub dio, ſub pellibus agerent 299. vlt. τε πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε 49. 25. ἔξω βλέπειν ad amicitias extraneas reſpectare 332. 15. ἔξω αὐτῆς ἔσα ὑπὸ τε κακε καὶ τε τραύματος ἡ γυνὴ 403. 4. τὲς δὲ χεῖρας μὲν τέτων, ἔξω δὲ τε πονηρὲς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorſus perditorum et profligatorum hominum graſſati ſunt 798. 3. ἔξω πέντ' ἐτῶν poſt quinquennium 989. 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, ἐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω (id eſt χωρὶς) 1257. 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τε πράγματος ἔσι 519. 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium vltra mediam noctem 1265. 3. ἔξω τε πράγματος βλασφημεῖν 1308. 22. nefanda verba iactare, a cauſa praeſente aliena. ἔξω τῆς γραφῆς

φῆς πολλὰ κατηγορῶν 1347. 5. πῶς ἐκ ἔξω χρὴ τῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, vt vobis ipſis minus videamini deſipere 1450. 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *welche davon nichts weiſs* 1490. 13. ἔξω με προπηλακισμῦ γενέσθαι. 1471. 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσομαι τῦ εἰπεῖν excludar oportunitate dicendi 720. 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a praeſente alienis ἡγμένος 228. 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβυλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες 437. 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισι 780. vlt. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τῦ δανείσματος 1284. 22.

ἐξώλεια] ὤμνυε κατ' ἐξωλείας iurabat ita, vt ipſe ſemet extremae peſti deuoueret 553. 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτῦ καὶ τῦ γένυς καὶ τῆς οἰκίας 642. 15. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ 1305. 12. tametſi mala omnia ſibi fuiſſet imprecatus iurans, ſi ſciens falleret, tamen falſum iuramentum dixit. ἐπαρασάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν 1204. 11. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ 747. 14. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχυς ἑαυτὺς ποιεῖν 1315. 11.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε 332. 22. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363. 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395. 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον ὐδὲν 1342. 7.

ἐξωμοσία iuſiurandum, quo quis negat ſe noſſe rem, aut geſtae interfuiſſe 1119. 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falſa legat.

ἑορτὴ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἑορτὰς 14. vlt. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν 1351. 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τὺς θεσμοθέτας. ius denunciandi 602. 11.

ἐπαγγέλλειν, denunciare, ſiue indicando rem factam, ſiue imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς

τὰς θεσμοθέτας. referre ad Theſm. apud eos denunciare 600. 22. ἐπαγγείλας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾷν cum denunciaſſem, h. e. vt rem certo tempore locoque condicto faciendam imperaſſem 1041. 5. 1069. 11. προσέλθοι τις ἂν καὶ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειεν ἂν (poſtulet, flagitet) ὐδὲν ὀκνῶν 1122. 19. ἐπαγγείλαντός με θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον 1159. 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἥκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας 1181. 18. ὔτε ὕστερον ἐπήγγελκεν. neque poſtmodum diem dixit, quo in foro adeſſet ad cauſam dicendam 1336. 13. ἐπαγγείλαντες πανδημεὶ στρατεύειν 1379. 23. 3) annuntiare. ἐπαγγελθέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων 1207. 12. In medio 1) poſtulare 354. 11. 401. 17. et 21. 2) profiteri artem. *ſich wofür ausgeben.* καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. *er will darinne ſtark ſeyn* 938. 7. et 9. 3) vltro polliceri, recipere quid faciendum, vel praeſtandum. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο 231. 19. 660. 16. ἐπηγγελμένυ τοῖς ναύταις μεγάλυς μισθὺς, εἰ τὴν ναῦν διασώσαιεν 884. 12.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, vt in eodem genere diuerſa 397. 3.

ἐπάγειν] ἐπάγυσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, ſtimulant 37. 9. ἐπάγυσι τὸν πέρσην ἐπὶ τὺς ἕλληνας 160. 15. αἰτίαν ψευδῆ τινι ἐπάγειν. *über einen bringen. einem aufbürden.* in aliquem conferre 275. 4. et 22. ἐπάγειν δίκην cauſam querelae dare 277. 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοὶ 310. 5. ἐπάγειν τίμημα, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 523. 1. εἰ τοσῦτον καὶ τηλικῦτον κακὸν ἐπάγει τῷ ἀδίκως imputat, inſimulat, ſtudet efficere, vt aliquis, qui ſit inſons, pro auctore facinoris habeatur 548. 24. ἐπήγαγέ μοι φόνυ αἰτίαν ψευδῆ 550. 22. 552. 2. cauſam extrinſecus ſuperinducere, vexationis ergo, quo cauſam praeſentem hoc faceret perplexiorem 970. 16.

16. ἀλλ' εἴασε καθ' αὑτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι 1147. 21. τὰς καθ' ἑαυτῶν ἐάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι 1229. 16. παραινέντων ἐμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi conſciſcere. *mir auf den Hals laden.* 1256. 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δελείαν 424. 9.

ἐπαγωγὸς blandus, illex, lenocinans. ἐπαγωγὰς λόγες, ὅς ἄν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἶπεν ἂν 1368. 18.

ἐπαινεῖν] natura ſolent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινᾶσιν ἑαυτὰς 226. 22. ἐπήνεσε τάτες καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice ſcripto et propoſito collaudauit eos 414. 8. ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210. 22. ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινᾶσι 1022. 13. πῶς ἐκ ἄτοπον τάτες μὲν αὐτὰς πονηροτάτες τῶν πολιτῶν νομίζειν, τὰς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινεμένες χρηςὰς ἡγεῖσθαι 1234. 11.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τέτων καὶ συνεργὸν 752. 2.

ἔπαινος] τὰς μὲν ἀξίας ἐπαίνε τιμᾶν 26. 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποςερήσειε 441. 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν ὧ μέτεςι τοῖς τεθνεῶσιν. οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν ἔτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα 441. 26.

ἐπαίρειν tollere, vt e. c. vocem. τὴν ἄλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνὴν 449. 13. rem verbis extollere, magnificare. τὶ πέρα τῷ καιρῷ τὰς ἑτέρες ἐπαίρουσι 208. 6. impellere praeſtigiis orationis ad audendum, fidendum, bene ſperandum, ad vanitatem et temeritatem. τὰς μὲν ἑαυτῷ φίλες ἐπᾶραι (inflare,) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι 286. 21. ἐμὲ ἐδὲν ἐπῆρεν, ἐδὲ προήγετο — προδῶναι 325. 10. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτὰς θρασύνεσθαι 1448. 6. ἐπαίρεσθαι. ſpe allici ad audendum 284. 14. κέρδεσι δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένες 851. 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος

νοσ 967. 3. ἐπάρας αὐτὴν ὗτος τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας 1357. 27. ἐπήρθην τῦτον γράψαι τὸν λόγον 1403. 3. In medio. λόγυς ἐπαίρεσθαι iactare ſe in magnificentia vanae orationis 302. 13.

ἐπαισθάνεσθαι 24. 5.

ἐπαιτιᾶσθαι] ἐπαιτιασάμενός με φόνυ 552. 1.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, vt in quaeſtionem adductae. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν et τὴν δεκαπλασίαν (ſcil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. condemnare duplo et decuplo, praeter ſimplum valorem eius rei, quam quis furto auertiſſe accuſatur, e. c. valorem ouis, et tum praeterea decuplum illius valoris 733. 5.

ἐπακολυθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει conſectari 284. 6. γνώμαις 284. 8. ὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτυσι πάθεσιν ἐπακολυθεῖν obſequi, cedere 805. 24. τοῖς καλῶς φρονῦσιν ὐκ ἐπακολυθητέον τῇ τύτων ἀπονοίᾳ 1402. 14.

ἐπακύειν auſcultare. τῶν τοιύτων προκλήσεων πολλοὶ προΐςανται ἐπακύοντες τῶν λεγομένων 1142. vlt.

ἔπαλξις] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν 26. 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων 1439. vlt.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν 196, 7. ὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22.

ἐπαναγκάζειν. idem, quod ſimplex. ἐπηνάγκασαι τὰ τοιαῦτα γράφειν 974. 14. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι 1068. 8. ἐπηνάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώφρονα καὶ χρηςὸν, τῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν 1460. 20.

ἐπάναγκες neceſſario 706. 21.

ἐπαναλίσκειν praeter, vel vltra tempus ſtatutum, modumue ex iure praefinitum adhuc plus erogare ſumtuum 1219. 25. 1223. 13.

ἐπαναμιμνήσκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαςον ὑμῶν ἐπαναμνῆσαι βύλομαι 74. 7.

ἐπαναπλεῖν 1292. 2.

ἐπαναφέρειν *in Rechnung bringen* 1034. 8. referre, imputare vt cauſae rei. ἐδ᾽ εἰς μίαν ἔτε δεινότητα, ἔτ᾽ ἀλαζονείαν ἐπανοίσει 59. 25. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ 78. vlt. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τὲς συνεπιτρόπες ἐπαναφέρει 829. 4. cauſatur eos iſta, aut accepiſſe, aut furatos eſſe, ipſis imputat.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τέτων ἀδικήματα — Hermog. 417. 10. ἀλλ᾽ ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι — 281. 26.

ἐπανέρχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν ad tabularum inſpectionem receptum habere, ſi quid incidat dubii 837. 14. 904. 5. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τὲς ἐλευσινίες, ὅθεν ἦν τοξαρχῆς 1087. 7. ἐπανέλθη εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς 1331. 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τῦθ᾽ ὑμῖν βέλομαι 1351. 23.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ᾽ ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. *drauf harrende.* alti quaſi et paſti ſpe noſtri auxilii perdurantes in malis ſuis cum patientia 357. 10.

ἐπανήκειν redire. αὐτὴ (vltro, ſponte ſua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμὲ 1156. 3.

ἐπανιέναι remittere (a v. ἱέναι aſperato) de pretio annonae. ab immodico ad aequius pretium deuenire. ἐπανῆκεν ὁ σῖτος *der Fruchtpreis hat abgeſchlagen* 889. 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας 26. antep. τὸν παρόντα φόβον 287. 7. 2) ἐπανιέναι (ab ἰέναι *eundo*, cum leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν 1087. 23.

ἐπανορθῦν] ταῦτ᾽ ἐπανορθωσάμενοι 12. 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractae multa fit mentio p. 81. et 82. τὲς ἰδίες πολέμες ἐπανορθώσασθαι 179. 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ᾽ ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθῦσθαι 570. 10. ὑμᾶς δεῖ τὲς ἐπανορθῦντας φαίνεσθαι. compeſcere flagitia, corrigere 922. 16. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθῦνται 1232. 13. ἀπὸ

13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσειν 1232. 9. ἐπανορθέμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα 1295. 20. ἀμείνους ἐστὲ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν 1429. 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447. 2.

ἐπανόρθωμα τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων 774. 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων 707. 7.

ἐπάνω] οἱ τούτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες 1390. 26.

ἐπαρᾶσθαι] τί οὖν ταῦτ᾽ ἐπηράμαι καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς 275. 5. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἐμαυτῷ 747. 13. 1204. 11. ἐπαράσεσθαι ἀράς τινας δεινὰς καὶ χαλεπὰς 1268. 25. ἐπαρώμενος ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρασάμενος ἃ οὔτ᾽ ἐγένετο, οὔτ᾽ εἶδεν, οὔτ᾽ ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενὸς 1348. 15.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316. 1. ὅσα ἐδυνάμην ἑκάστῳ ἐπαρκέσαι adminiſtrare, praebere 1214. 5.

ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος 666. 14.

ἔπαρχος (lectio corrupta) 521. 27.

ἐπαυξάνειν τὴν ῥαθυμίαν 38. 1. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43. 14. σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν, ἃ ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (exaggerat) τῷ σώματι 1406. 6.

ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχειν 378. 12.

ἐπαχθὴς] ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι 269. 20. ἐπαχθὴς qui ſit 580. 17. ad 22.

ἐπείγειν] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες in eo, quod ita feſtinaſſent 394. 17. διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπείχθησαν 867. 4.

ἐπεῖναι] ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου hac formidine imminente 517. 15. εἰ μηδεὶς ἐπῆν ἀγὼν, μηδὲ κίνδυνος ſi nul-

ſi nullum certamen maneret, exſpectandum, vel timendum foret 517. 17. *ἔδειξα καὶ διεμαρτυρόμην, ὅτι ὅρος ἐδεὶς ἔπεςι τῇ ἐσχατιᾷ* 1040. 16. 1047. 23.

ἐπείσακτος aliunde importatus. *σίτῳ πάντων ἀνθρώπων πλείςῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ* 254. 21. 466. 21.

ἐπεισέρχεσθαι] *ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. noch obendrein*, etiam inſuper in praedium meum irruperunt, (praeterquam, quod gregem ouium abegerunt) 1155. 8.

ἐπεισιέναι ex improuiſo ſuperuenire concluſis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. *μὴ τὲς ἰδιώτας ἐπεισιέναι* (id eſt *εἰσιέναι ἐπ' αὐτὲς*) 776. 18.

ἐπεισπηδᾷν ex improuiſo cum vi alicuius in domum irrumpere 1156. 8.

ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ oportunitate temporis aduerſi abuti ad inſultandum afflicto 579. 22. 2) in nauem inſcendere, in locum aliorum, qui inde exceſſiſſent. *τοῖς ὕςερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων* 1214. 25.

ἐπεξαμαρτάνειν vetuſtis peccatis noua addere. *ἐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τἔτο ἐπεξαμαρτητέον ἐςὶ* 595. 10.

Epexegeſis. *τὴν βελὴν, τὲς πεντακοσίες* 776. 16. quaſi dicere voluiſſet, ſenatum, non illum Areopagiticum, ſed hunc maiorem, D viros.

ἐπεξεργάζεσθαι prioribus facinoribus adhuc alia noua addere. *ἓν δ' ἐπεξειργάσατο τοιἔτον* — 274. 18.

ἐπεξέρχεσθαι litem perſequi 501. 14. 1324. 24.

ἐπεξιέναι] *ἐπεξῄειμεν τἔ φόνε τὸν Ἀρίςαρχον* 549. 24. *ὅπως ἐπέξει τῷ μιαρῷ* memento hunc impurum in iure perſequi 583. 23. *ἂν ὁ παθὼν* (peremtus) *αὐτὸς ἀφῇ τἔ φόνε, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα ἐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεςιν ἐπεξιέναι* 983. 22. *ἐπεξιέναι* [ſcil. *τῷ φονεῖ τἔ φόνε*] *μέχρις ἀνεψιαδῶν κελεύει ὁ νόμος* 1161. 9. 1323. 19. *τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι* 553. 3.

ἐπέρεσθαι interrogare, in ſuffragia mittere. *ταῦτ' ἐπήρετο ὁ ἐπιςάτης* 594. 26.

ἐπέρ-

ἐπέρχεσθαι in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν εἰπεῖν ἐπελθεῖν 9. 7. 1420. vlt. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι 124. 25. 173. 18. ἴσως δέ τισι θαυμάζειν ἐπελήλυθε 668. 4. ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι 206. 27. οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι inceſſiſſe. *angewandelt habe* 738. 12. οἰόμενοι δεῖν διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις 1050. pen. ὧν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστιν 1464. 4. 2) inuadere hoſtiliter, cum armis 278. 22.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον 1030. 19. ἐπερωτᾷ [ſcil. τὸν θεὸν] ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου 1072. 12.

ἐπέτειος in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι 649. 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς 274. pen.

ἐπευωνίζειν *wohlfeil geben.* vilis indicare, vili vendere 687. 24.

ἐπέχειν inhibere, inſiſtere. ἐπισχὼν, ὧν ὥρμηκε 179. 14. ἐπισχεῖν ὤετό τινας τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν 505. 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. ceſſationem fori indixiſtis, ſoletis per eos dies iurisdictionem ſuſpendere. *ihr ſtellet das Rechten ein*, clauditis fora 518. 20. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δίαιταν 541. 24. ἐπίσχες eſt formula, qua oratores iubent ſcribam recitantem inſiſtere. quam ad rem vtebantur quoque voce πέπαυσο. ſaepiſſime locorum occurrit. v. p. 718. 14. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον 1254. 9. 2) obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id eſt ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 22.

ἔπηλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις 1390. 6.

ἐπηρε-

ἐπηρεάζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα 97. 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρεάσαι δέοι 331. 13. ἐπηρεάσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει 500. 15. ἐπηρεάζειν ἐμοὶ συνεχῶς 519. 13.

ἐπήρεια ἐχθροῦ 229. 8. ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου 229. 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἁπάσης ἐπηρείας 522. pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν 1426. 17.

ἐπὶ cum Genitiuo conſtructum ſignificat 1) *ſuper*, vel *in*. (nam ſaepe iſtiusmodi praepoſitionum ſignificationes inter ſe ſunt admodum connexae, vt vix diſcerni ſatis poſſint.) ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι τὴν τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γενομένην 18. 1. vbi aequipollet praepoſitioni ἐν. ſequitur enim ſtatim οὐχ ἥκιστα δ᾽ ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνεσθαι 42. 5. οὐχ οἷός τ᾽ ἐστὶν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. iis acquieſcere 42. vlt. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένης 232. 15. vbi poſſit ἐπὶ etiam reddi per *coram*. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ καθ᾽ ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν 298. 13. vbi poſſit etiam *ex* reddi. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. ſcil. ὄντας. qui ſunt in capite rerum gerendarum, iis praeſunt 309. 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus 515. 10. οὐκ ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ᾽ ἐπὶ πάντων 526. 21. ἐφ᾽ ἑκάστης μαντείας 532. 3. ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος 538. 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόρρης 564. 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβών. arrepto praetextu, ſe id feciſſe in pompa et temulentia 573. 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα 578. 20. ἐπὶ καιροῦ τινος αὐτοῖς ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου 655. 18. ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως πάλαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. in vel *coram* 770. 12. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες 1419. 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης 1189. 20. conf. p. 946.

946. 13. vbi cum datiuo conſtructum legitur. 2) *per.* ταῦτα πειράσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per ſumma rerum momenta eundo, capitulatim 1390. 23. 3) *propter.* ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργίζεσθαι. in omnes criminoſos et omnia crimina pariter animaduertere 574. 3. poteſt etiam ad *ſuper* n. 1. referri. 4) *de.* κοινὰς ἐπὶ πάντων ἐπαίνους ποιήσομαι 1392. 23. 5) *apud.* τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μάχην 300. 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου 973. pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. 6) *coram.* ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου 1367. 17. 7) *aetate, memoria.* ἐπ᾽ ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ πάλαι, ταῦτα γέγονε. mea aetate, me ſuperſtite. 28. pen. τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων 34. pen. ἐφ᾽ ὑμῶν aetate veſtra, et res gerentibus vobis. *aut*, auctoritate veſtra 984. 3. 8) *cum.* οὔτ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας (id eſt μετ᾽ ἀλ.) μηδεμιᾶς εἰρημένα 230. 19. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ᾽ ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in eius poſſeſſione et vſurpatione, geſſi id et vſurpaui 1000. 21. 9) *ſponte*, vel *ſpontis.* ἐφ᾽ ὑμῶν αὐτῶν ſponte veſtra per vosmet ipſos, ſine aduenticio magiſtro, monitore, vel inſtigatore, οἷοί τε ἦτε ταῦτα συνιέναι 656. 7. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ſponte ſua, arbitratu ſuo 688. 26. τὴν βουλὴν (ſenatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ᾽ ἑαυτῆς ſuae ſpontis εἶναι, in ſecreto, procul a turba, res ſuas agere, nemine interpellante 776. 21. ὅπου δ᾽ αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ᾽ αὑτῶν per ſe, in natura ſua, ſimpliciter, deſtricta ab omni fuco adventicio, ὑμῖν ἐστιν ἐμφανῆ ποιῆσαι 1106. 13. 10) *pro.* vel *ex.* νόμους ἐπὶ καιροῦ τεθέντας. leges pro modo et neceſſitudine temporis cuiusque latas 484. 20. *gelegentlich, nach Anweiſung, Veranlaſſung und Erfordernifs der iedesmaligen Umſtände.*

Cum Datiuo conſtructum ſignificat *ſuper.* ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus praeeſſe 21. 19. quamquam reddi quoque poteſt *in.* in actione rerum eſſe. ἐπικαθήμενος

θήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ commentarienſis numularii, qui menſae eius praeeſt 946. 13. conf. p. 1189. 20. vbi cum genitiuo conſtructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. nauigaturum eadem in naue, qua merces, ita vt iis inuigilet 928. 11. 2) *in*. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 24. 24. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα (ſubaudi εἰλημμένον) 378. 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς 533. 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in iudiciis peculatus, vel repetundarum 605. 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. ſectam cupiditatis ſectantibus 662. 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ 738. 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἴονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι 744. pen. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι. id eſt ἐν τούτοις, ἐν οἷς 803. 14. 3) *penes*. in arbitrio et poteſtate alicuius. οὓς ἐφ' ὑμῖν ἐστι κολάζειν 90. 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες cum veſtram in poteſtatem dediſſent 300. 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς εἶναι 420. 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆσαι τὸ πρᾶγμα 596. 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον εἶναι 604. 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὁπότε βούλοιτο ὑμῖν ἀποδοῦναι 1185. 14. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ 1234. 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν 1341. 10. 4) *aduerſus*, in fraudem, damnum, moleſtiamue alicuius. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. noſtrae noceat. 70. 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίας δυνάμεις κεκτημένους 661. 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα contra nos facientia, nobis noxia 665. 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν 701. 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινὰ 739. 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν 742. 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri poteſt. ἐφ' ὑμῖν, αὐτοῖς ἔσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες

1236. 5. ὑπερῆρεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. aduerſus ſe ſtantes 1395. 23. 5) *ob*, *propter*. ſiue cauſam, vnde res profecta et effecta fuit, ſiue finem propoſitum ſignificat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. exſiſtens, efflореſcens e facinoribus, ea conſequens 12. 19. poteſt hoc etiam ad locum *poſt* referri. εἴπερ ἐπ᾽ ἀργυρίῳ pro mercede τι λέγοιεν 398. 18. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν ob praeclara facinora, vel e glorioſis factis, vel poſt ea venientem 35. 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quae aut ſperant, aut iam abſtulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἁμαρτάνειν πεισάντων 58. 8. ἐπ᾽ ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν 155. 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246. 14. οὐ γὰρ ἐπ᾽ εὐνοίᾳ γε non enim profecto beneuolentiae ergo 317. 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. ſpe lucri, aut deuincti largitionibus 447. 23. ἐφ᾽ αἵματι φεύγειν ob reatum caedis contractum 548. vlt. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ — 550. 8. ἐπ᾽ οὐδενὶ nulla de cauſa, vel nullum ad finem 558. 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων eo quod inuito ſibi Athenis manendum fuiſſet, iudicii cauſa, cuius exitum praeſtolaretur 572. 1. ἐπὶ χρήμασι 610. 12. 752. 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ᾽ οἷς εἰσεπέμφθησαν quarum tuendarum et exercendarum gratia 776. 24. παλλακὴν ἣν ἄν τις ἐπ᾽ ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ poteſt varie reddi. tametſi alicui liberi ſint. item, in damnum liberorum. ego vero ſic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem ſibi adſciſcat, quae curum liberorum gerat, eos alat, lauet, comat, veſtiat, regat 637. 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα iuriſdictionis ergo, quo ius corrumpatur, et ſecundum largitores dicatur 1137. 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι 1300. 13. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πρᾴως φέρειν 1339. 21. τῶν νόμων, ἐφ᾽ οἷς ἐστε, διαφθαρέντων, *über welchen zu halten, ihr da ſeyd,*

ihr

ihr dazu beſtellet ſeyd 1427. 1. ἐπ᾽ εὐνοίᾳ ob benevolentiam, ex animi propenſione, aut, ad eam declarandam 1481. 4. ἐφ᾽ οἷς quibus criminibus obnoxium ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τέτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες. ob eadem ipſa. vel, earum obtentu 1483. 26. 6) *pro*, ſtudio, vel ſpe adipiſcendi, vel fine propoſito, vel lege dicta et conditione ſtipulata, ſub pacto, item pignore oppoſito. ἐπὶ πολλῷ, ſcil. τόκῳ, ſub pacto magni foenoris, *unter Bedingung und Zuſage einer ſtarken Zinſe* 13. 22. 103. 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις 13. 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι 58. 5. ὅρκες παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo iureiurando ſpondeatur, operam datum iri, vt pacti conditionibus ſeruiatur 235. 14. ἐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην 238. 20. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati ſe corrumpi ſpe ductum, aut vinculis obſtrictum largitionum 240. vlt. 398. 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. ſalutis ergo, quo nauis ſeruetur 293. 1. ἐπ᾽ ἀργυρίῳ λέγειν pro mercede, ſeu ſperata, ſeu iam data 398. 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τε δήμε δωρεαῖς ἅμιλλαν ποιεῖσθαι. vbi honores a plebe tribuendi quaſi praemia ſunt certantibus propoſita 490. 2. ἐφ᾽ ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιέτων (id eſt ἀντὶ τῶν τ.) λαμβάνειν. pro ſemet, h. e. pro praeſtatione corporis ſui, pro patientia plagarum aliarumue talium contumeliarum mercedem accipere, neque poenas earum in iure repetere 529. 2. ἐπ᾽ ἔχθρᾳ ὑβρίζειν. ſiue inimicitia incitatum, ſiue, quo ſimultatem prodat atque ſatiet 532. 14. μή τι γε ἐφ᾽ ᾧ ἑτέρες εἰσπράττειν. id eſt ἐπὶ τῷ ἑτ. εἰσπρ. 607. 10. ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ προεστάναι τῶν ἑλλήνων. quo Graeci libertate gaudeant 661. 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις ſecundum leges, vel earum tuendarum ergo 718. 8. ἐπ᾽ ἀργυρίῳ πράττειν τι 762. 20. ἐπὶ δραχμῇ ſub pacto, ſponſione dandarum in minas ſingulas drachmarum ſingu-

 larum

larum menſtruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίȣ τάλαντον 816. 12. 819. 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν προῖκα 818. vlt. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis 822. 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. deſpondens ei matrem meam ſub conditione 80. minarum, vt aut neutrum ſine altero haberet, aut vtrumque vna 840. 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενόμενος ἐπὶ τȣ́τοις ſub conditione, vt iis pactis ſtaret 840. 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id eſt διὰ τȣ̃ δανείζειν) κερδάνας. magno quaeſtu facto per foenus e bonis meis foenori elocatis 855. 13. ἐφ' ὅσῳ μισθȣ̃σι τȣ̀ς οἴκȣς 862. 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν aes mutuum alicui credere, quo frumenta coëmat, quibus e venditis nomen contractum diluat 885. 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ ſub ſponſione, vel praeſtatione alicuius pignoris 908. 20. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλὰ 1041. 19. ἔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, *auf Pfand*, ἔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε 1185. 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν 1232. vlt. ἐπ' ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείζειν τȣ̃ μηνὸς τὴν μνᾶν 1250. 20. ἐπὶ τῇ νηῒ δανείζεσθαι τρισχιλίας. ſuper naui, vt ea creditori oppigneretur pro arrha aeris reddendi 1283. 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται, in hanc legem. *auf dieſen Vertrag* 1284. 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς. iuris aequi peruertendi ergo, quo veritas et ſanctimonia iudiciorum violetur 1337. 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι προῖκα τριάκοντα μνᾶς, quo filiam elocet 1362. 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362. 26. 7) ſub obtentu, praetextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. *auf den Nahmen, und auf Rechnung der Götter* 495. 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quaſi fiat ad reip. commodum, e rep. 937. pen. 8) *poſt, ſecundum.* τὴν ἐπὶ Κυνὶ. ſcil. δύντι ὥραν. poſt occaſum Caniculae 927. 3. 936. vlt. 9) *apud,* vel *coram.* τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλȣ́μενον, ἐπὶ θαλάττῃ 646. 9.

Cum Accuſatiuo denique conſtructum ἐπὶ ſignificat 1) *ad.* vt, ad agendum gerendumue quid. μὴ προσάγειν (ſcil. πρὸς ὑμᾶς) τὰς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ſcil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι 234. 2. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum conſtituiſtis 677. 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χρήσιμος 779. 15. ἐπὶ κεφαλὴν praecipitanter, feſtinato, ſine mora. εὐθὺς ἐπὶ τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι in bonum cedere, proficere, ſalutare eſſe 1072. 15. ἐφ' ἃ εἰσεποιήθη, quae bona vt adipiſceretur, ideo fuiſſet adoptatus 1089. 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (vbi poteſt quoque *apud* reddi) 1091. 25. 1295. 15. ἐπὶ δίετες ἡβήσῃ ad biennium, totum biennium 1135. 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. praefinire terminum bidui, quo transacto veniendum ſit ad iudicium, *auf übermorgen vorladen, vorbeſcheiden, beſtellen* 1151. pen. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον 1212. 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι 1214. 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἧκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum vſuras 1225. 14. 2) *apud,* vel *ſuper.* ἐγγύη ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *an die Banc wieder zurück bezahlt waren* 896. 7. ἀποστερεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *die Summe, die in der Banc ſtund* 900. 14. προσώφειλε τὰ ἕνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc ſchuldig, daſs ſie es an ihm zu fodern hatte,* aut *daſs man das Geld an der Banc zu fodern hatte* 945. 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *er iſt auf die Banc ſchuldig,* oder *der Banc ſchuldig* 1111. 12. 3) *aduerſus,* in damnum. ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν 16. 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε 22. 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ haec in caput veſtrum ſtruuntur 73. 27. ἁρπάζων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e ra-

 ptu

ptu coactis vos ſubuertat 146. 20. Θηβαῖοι τούτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῶνται 209. 26. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν ἀττικὴν 248. 13. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ 450. 11. ἔχει ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν 537. 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555. 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν 278. 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας 1394. vlt. Θετταλίας ἐπέβη 12. pen.

ἐπιβάλλειν conuenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν 312. 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστά γε σοι 317. 1. 2) irrogare mulctam, ſiue ſimpliciter, ſiue cum addito ζημίαν, aut ἐπιβολὴν 572. 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος 1076. 19. In medio, in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὅρκους 282. 14. et 27.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται ſunt, aut miniſtri naucleri, *die Matroſen*, aut vectores quicunque, praeter milites claſſiarios. nam hi eo nomine non veniunt 883. 13. et 23. 1286. 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις 1209. 11. verum Harpocrat. ait milites claſſiarios ἐπιβάτας appellari.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι. ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας 1033. 15. 1034. 3. 1273. 3.

ἐπιβολὴ mulcta arbitraria 572. 19.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφότερα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134. 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι 520. 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην clandeſtinis et malitioſis conſiliis machinatus eſt talem adipiſci vltionem 542. vlt. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα 865. 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν 932. 7.

932. 7. ὡς ἐπεβȣ́λευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι 973. 19. ȣ̂τος εἴς τε χρήματα καὶ τὸ παρ᾽ ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπεβȣλεύθη 593. 9. ȣ̓ φύσει, ἀλλ᾽ ἐπιβȣλεύων, τȣ̃ πιϛεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι 742. 10. ἃ τȣ̀ς ἄλλȣς ἐπεβȣ́λευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτὸς 884. 1. ἐπιβȣλεύων ἀποδρᾶναι 900. 13.

ἐπιβȣλὴ] ὅταν δ᾽ ἐξ ἐπιβȣλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινὶ ius vxores ex ſe ducendi, vt illae peregrinae mulieres pari iure ſint in vrbe, quo ducantur, atque vrbanae ipſae 256. 6. ποιήσασθαι 291. 4.

ἐπίγαμος θυγάτηρ nubilis 1009. 14. 1025. 4.

ἐπιγίγνεσθαι ſuperuenire, accidere, contingere, vt v. c. morbi ſolent. ἐπιγενομένης δὲ ἀῤῥωϛίας Πασίωνι 946. 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς ȣ̓κ ἀπείληφε. *die fälligen Pachtzinſen.* ſtatis dependendas temporibus mercedes, ſibi competentes et e bonis prouenientes. *die ihm zu, oder anheim fallenden* 947. 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι poſt naſcentes, poſteri 689. 16. 1371. 2.

ἐπιγνώμων cenſor, aeſtimator, arbiter. τῆς τιμῆς pretii τȣ̃ παιδὸς 978. 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς ἑρμαῖς τυγχάνειν 491. 4. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τȣ̃ χρόνȣ 615. pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσȣ́των χρημάτων εἰς τοσȣ̃τον ἀγῶνα καθέϛαμεν. in diſcrimen multae tam enormis pendendae deuenimus ob laeſionem, cuius rei agimur, quae laeſio, prout ipſe libellus accuſatoris eam aeſtimauit, pluris non eſt, quam dimidii talenti 985. 11. eſt igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel aeſtimatio damni a reo accuſatori dati literis conſignata.

ἐπιγράφειν] φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς 1378. 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου 1378. 12. 2) litem aeſtimare, cum actor in libello accuſatorio indicat ipſe, quantam mulctam ſibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. ſed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accuſatorio indicaueram 847. 7. In medio curare, vel pati, auctor eſſe, vt a commentarienſi alicuius nomen in tabulis publicis, vel in libello accuſatorio, ſcribatur, velut ſubſcriptoris, aut teſtis. ἐπ. κλητῆρα 542. 19. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ 1097. 6. et 13. κλητῆρα κατ᾽ ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251. 5. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας 1266. 17. ἐπιγραψάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτόν. cum Boeotum ſcribi reum in forum citandum curaſſem a ſcriba publico in libello meo accuſatorio 1013. 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui ſententiis alienis inſcribi ſe velut auctores, aut ſuffragatores patiuntur 1359. 17. 2) *angeben.* ἐπιγραψάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ 1054. 18. οὐ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τοὺς ἐμαυτοῦ γονέας ἐπιγραψάμενος 1314. 26. 3) pro ſimplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον (*angeſchrieben*) εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθέν. cui vt redderetur illud aes, in tabulis eſſet ſcriptum et praeceptum 1238. 12. p. 1241. 17. eſt eadem de re ſimplex γεγραμμένον.

ἐπιδανείζειν] ἐπιδανείζεται λάθρα ἡμῶν. nobis inſciis, ſuper mutuum aes a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque ſumit 908. 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χρήμασι 914. 2. ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ χρήματα. qui ingentes aeris numerati, aut mercium aeri aequiparabilium ſummas credito ſumſiſſet,

ſiſſet, corrogaſſet a veſtris negotiatoribus 922. 3. *αὐτοῦ τοῦ ἐπιδανείσαντος* 930. 18.

ἐπιδεικνύειν] *ἐπέδειξα τὴν ἄνθρωπον* foeminam ſic cubantem medico et teſtibus demonſtraui 1159. 27. *ἐπιδείκνυτε* exemplo veſtro propoſito docetis *ταύταις ποιεῖν ὅ, τι βούλονται* 1383. 13.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. *τοὺς μὲν γὰρ πιθανοὺς* populares, *τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι προσήκει.* oſtenſionales, pompaticas 1401. pen.

ἐπίδειξις exhibitio ſpeciminis, cum aliquis artem quampiam ſuam publice oſtentat. *Probe*, *Meiſterſtück.* *ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι* 319. 9. *ἐπ. τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας ποιούμενος* 785. 17.

ἐπιδέκατος denus quisque numus, e. c. ſingulae drachmae de denis quibusque drachmis. *τὸ ἐπιδέκατον τούτου* (huius mulctae) *τῆς θεοῦ εἶναι* 1074. 24.

ἐπιδέχεσθαι] *τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν* 139. 1.

ἐπιδημεῖν] verſari in vrbe. *ἐπεδήμησεν εἰς* (*ob*, vel *per*) *μυστήρια* 1352. 19. *ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα* 1357. 17. 2) redire in vrbem ex itinere. *ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας*. redux in patriam e peregrinatione factus 1173. 5. 1175. 1.

ἐπιδημία commoratio in loco quodam. *ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αὐτόθι.* peregrini non admodum multi ibi commorari ſolebant 1357. 9.

ἐπιδιατίθεσθαι] *ἐδέξατο τὸν ὅρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον.* cum hac de re cauiſſet aere certo deponendo 896. 22.

ἐπιδιδόναι vltro, gratuito dare, aut recipere daturum. *τἀναλωμένα ἐπέδωκα.* *habe ich ihnen geſchenkt, erlaſſen* 264. 15. *ἐφ' οἷς ἐπιδέδωκε, τετίμηται* 264. 26. *ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ* 266. 21. *εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν.* quo tempore agebatur de ſeruanda patria, in ſalutem eius. *τριήρη ἐπέδωκε* 566. 11. et 13.

13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστιν, ὧν ἐδὲν γέγραψαι 267. 3. ex orat. pro corona. ὧν ἐκ τῆς ἰδίας ἐσίας ἐπέδωκα, ἐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημὶ 263. pen. ἐπεδώκαμεν ὑμῖν τάλαντον 918. 21. et 27. de patre vſurpatur filiae dotem addente. ἐπιδόντος προῖκα τάλαντον 1009. vlt. 2) conferre. ἐπιδιδόναι ἐδὲν πρὸς ἀνδρείαν 1408. 15. 3) increbeſcere, gliſcere, creſcere, proficere. ἐδὲν ἡγῦμαι πλέον ἢ τὰ τῦ πολέμυ κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123. 14.

ἐπιδικάζειν in actiuo dicitur magiſtratus petenti haereditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem haeredem orbam, ſententia ſua adiudicans, petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι in medio, cum adiudicari ſibi curat, et impetrat. Conſtruitur cum genitiuo rei petitae. ἐπεδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος 1174. 17. ἐπεδικάσατο τῦ κλήρυ τῦ Ἁγνίυ κατὰ τὺς νόμυς 1051. 6. παρὰ τῦ ἐπιδεδικασμένυ καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι 1052. 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπεδικάσατο, ἐὰν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui haereditatis poſtulatur, eam haereditatem in iure petierit atque impetrarit 1055. 5. ἐπεδικασάμην τῆς τούτου μητρὸς 1075. 25.

ἐπιδικασία ἀτελὴς adiudicatio (haereditatis etc.) irrita, caſſa 1055. 1. ὑπὲρ ὗ τῦ κλήρυ τὴν ἐπιδικασίαν ποιέμεθα. cuius haereditas vtri ſit adiudicanda, nunc in iure experimur 1084. 15.

ἐπίδικος controuerſus, controuerſiae obnoxius. ἐπιδίκυ ὄντος τῦ κλήρυ 1074. 1.

ἐπίδοσις incrementum. ἁπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων 123. 11. ἐπίδ. ἔτι πολλὴν ἐχύσης τῆς σῆς φύσεως 1407. 27. ἐπίδ. μεγίστην τὸν βίον ἡμῶν λαβεῖν 1413. 22. ἐκ τῦ Πλάτωνι πλησιάσαι τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν 1415. 13. profecit. 2) largitio ſpon-

ſpontanea, contributio pecuniaria gratuita ad neceſſitates patriae 566. 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες 285. 19.

ἐπιδρομὴ] τὸ ἐπ' ἐξȣσίας καὶ πλȣ́τȣ πονηρὸν εἶναι τεῖχός ἐςι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559. 25.

ἐπιείκεια fama praeclara honeſtatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχȣσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν 919. 4.

ἐπιεικὴς] probus, honeſtus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νȣ͂ν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν 606. 2. τί δὴ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι? 606. 3. ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum 915. vlt. ȣ̓δὲν εἰδὼς τὴν τȣ́των πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπȣς 925. 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων 1343. 2.

ἐπιεικῶς ſaepenumero, crebro, plerumque 10. 7. 450. 14. 2) ſic ſatis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον hinc proficiſcentibus ipſis, erat pretium frumenti ſic ſatis ingens. *in ziemlich hohen Preiſe* 1285. 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. ſic ſatis commode 1364. 27.

ἐπιέναι accedere, aggredi, adoriri, inuadere. ὡς ἐπιὼν [id eſt ἐξ ἐπιδρομῆς] ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεσθαι ſe euerſurum et ſubacturum eſſe omnia a primo ſtatim impetu, aggreſſu, cedentia ſtatim, neque reſiſtentia 15. 12. 2) de rebus futuris, imminere, inſtare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλȣ 423. 27. τῆς ἐπιȣ́σης ἑκάςῳ τύχης μὴ ȣ̓́σης προδήλȣ 633. 26. ὅσα περὶ τῶν πιόντων δηλȣ͂σιν οἱ θεοί. de rebus futuris 1487. 5. 3) in mentem venire. ȣ̓́τ' ἐπείγεσθαι βαδίζȣσιν, ȣ̓́τε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει 392. 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῄει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν 576. 27.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβȣ́λοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις 280. 15. locus perobſcurus, aenigmati ſimillimus.

ἐπιζη-

ἐπιζητεῖν idem quod ſimplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ ſenatus Areopagiticus ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα — 271. 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποδημοῦντος. morti propinqua 1225. 1.

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν 658. 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου 1272. 3.

ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων 661. vlt.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638. 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id eſt τέλος, vel παύλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658. 15. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438. 11.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *der Factor, Buchhalter, der oberſte Gehülfe des Banquiers.* 946. 13. 1189. 20. 1193. pen.

ἐπικαίειν vlcus amburendo ſiſtere 795. 26. v. ἀποκαίειν.

ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. oportuni 234. 14.

ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι de defuncto queri 1241. 6.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν ὁπότερον κ τῶν ἐπικαρπιῶν e vectigalibus, reditibus annuis, ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκων διῴκηκε 829. 7. 834. 2.

ἐπικατατέμνειν [ſcil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντὸς 977. 7. cuniculos ſuos in alienos adigere. *dem Nachbar in ſeine Schacht einhauen.*

ἐπικηρυκεία induciae, pax, tranquillitas ad certum tempus per fetialem indicta. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61. 23.

ἐπικηρυκεύεσθαι depeciſci, decidere cum aliquo 888. pen.

ἐπικη-

ἐπικηρύττειν praeconis voce mercedem publice ei promittere, ſi quis aut viuum aliquem, aut caput eius dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικεκηρυχέναι 347. 25.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde iam nunc, periculo creditoris ire per mare. *das Guth gienge nunmehr in See auf Riſco des Gläubigers* 915. 31.

ἐπικίνδυνος anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. vectigalia dubia 948. 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι 1452. 20. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470. 13.

ἐπίκληρος virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis eius et corpore et bonis ſit potiturus 182. 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [ſcil. ἥκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα 976. 12. nam Archon Eponymus earum cauſas diſceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι 940. 10. ἐπικλήρου qui ſit κύριος, tutor, iure praeditus eam elocandi 1134. vlt. ſqq. iura quaedam earum 1137. circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας 1311. 17.

ἐπικληροῦν per ſortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρηστὸν ἑκάστῃ 183. 21. εἶτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλὰς 184. 6. et 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητὰς 519. 1. ἐπικεκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. iudicibus iam ſortitis et curias, vbi eſſent ſeſſuri, et cauſas, quas eſſent tractaturi 978. 8. ἐπεκλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi eſſent, ſenatus per ſortem prouinciam cuique ſuam aſſignauit, ſecundum tribus puta, aut vicos vrbis, vbi quisque negotium ſuum ageret 1145. 12.

ἐπικλίνειν vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα. ſubaudi ἑαυτὰ 30. vlt.

ἐπι-

ἐπικοινεῖν τινι communicare cum aliquo cauſam, vel conſilia 855. 6. vbi vitioſe dant libri *ἐπικοινωνήσαντες.* pro *ἐπικοινώσαντες.*

ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσεσθαί σοι ἡγοῦ 1199. 11.

ἐπικουφίζειν alleuare. *ἐπεκούφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως* 643. 11.

ἐπικρίνειν de iudice cauſam arbitrante. *περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς* 238. 13. *συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε* 1477. 22.

ἐπικρύπτειν] *εἰ μὲν οὖν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τἀληθῆ* 216. 15. *ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων* 1415. 3.

ἐπικυροῦν τὰ προῃρημένα συμφερούσῃ τινὶ πράξει 200. 26. *οὐ γὰρ αὐτὸς* (id eſt *ὁ αὐτὸς*) *οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος τοῦτ' ἐπικυρῶσαι* 1430. 12. *ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ*, rata habita, probata fuerint, *ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν* 1444. vlt.

ἐπιλαγχάνειν ſubſortiri, h. e. eius in locum, qui, a priore ſorte cum fuiſſet declaratus, probationem haud ſuſtinuiſſet. *οὔτε λαχὼν, οὔτ' ἐπιλαχὼν* 1331. 5.

ἐπιλαμβάνειν in actiuo, inhibere, compeſcere, ſiſtere, de aqua, ne manare pergat. *σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.* formula oratoribus vſitata, qua imperabant praefecto clepſydrae, vt effluxum aquae impediret 1103. vlt. 1268. 11. 1305. 7. In medio, celeriter arripere, corripere, vt ſi rem effugere conantem iniecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. vſurpatur de malis, quae homines derepente, ſecuros, nil metuentes, occupant, obruunt, inuitos et veluti conſtrictos retinent, neque remittunt, ſed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. *ὑμεῖς δὲ, ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι* 174. 10. *ἀτελείας ἐπειλημμένοι.* nacti immunitatem, veluti qui praedam, aut furtum celeriter et violenter arre-

arreptum auﬀerunt 464. 8. ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρὶ 533. pen. ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι 558. 18. quibus manus iniiciebant. ἐπελαμβάνετο μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος. apprehendebat eum, per occaſionem Myſteriorum Athenis verſantem. quo tempore non licebat debitoribus manus iniicere, vt apud nos tenente foro, quod appellant *die Meſſe* 571. 23. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. iniicit manum pueris (ſeruis) clam, furtim Athenis alio exportandis 895. 10. 896. 19. οὐκ εἴχομεν ὅτου ἂν ἐπιλαβοίμεθα. *wir hatten, oder ſahen nichts, woran wir uns hätten halten können* 931. 16. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [ſcil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι nam conſcientia eorum menti linguaeque frenum quaſi imponebat 406. 20.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ 289. 16.

ἐπιλείπειν deficere, deſtituere, euaneſcere. vt fontes, putei, exhauſti, vel aridi facti. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ 186. 16. (*man ſchöpft wohl einen Born aus.*) οὐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλιπεῖν 186. 22. de arboribus, ſiluis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις ἐντελέστατα καθισταμένῃ 219. 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα 324. 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225. 12. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341. 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βουλομένους 1460. 23.

ἐπίληπτος obnoxius, non ſuae ſpontis, neque corporis mentisue compos, ſed in poteſtate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσης πονηρίας, quem nullum non genus ſceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et inuitum atque reluctantem ſubigit et proſternit 794. 3.

ἐπιλογίζεσθαι reputare ſecum. ἐκ ἐπιλογισάμενος. 1090. vlt.

ἐπίλοιπος] θέντα τε ἐπιλοίπε ἀργυρίε ὅσον ἐνδεῖ σοι, vt praedium illud pro illo aere, quod tibi adhuc ad ſummam corrotundandam deeſt, oppigneres 1250. 12.

ἐπιμαρτύρεσθαι anteſtari. πολλὲς παρίσαντα, [ſcil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι — id eſt ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis teſtibus declarantes et teſtatum facientes 915. 12. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, ſi teſtem adduxiſſetis et ἐπ' αὐτε coram illo teſte, vel etiam ἐπ' αὐτε τε ἔργε in ipſo facinore denunciauiſſetis vos proteſtando intercedere 1273. 18. ἐδεὶς ἔτ' ἐπεμαρτύρατο, ἔτ' ἐνεκάλεσε. neque proteſtatus, neque queſtus eſt 1273. 26.

ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τὲς θεὲς ἐπιμελείας προςάτας ἐσομένες 618. 8. ἐπιμέλεια de praeteritis, πρόνοια de futuris. ἐδὲ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν 1226. 25. ἐπιμέλειαν σαυτε ἔχειν 1414. 10.

ἐπιμελὴς] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν 310. 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι 359. 21. μαινοίμην γὰρ ἂν, εἴ τι μοι τέτων ἐπιμελὲς εἴη 937. 25.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν *Viertelsmeiſter* 519. 3. alii τῶν συμμοριῶν *Gildenmeiſter* 1145. 15. et 21. alii τῶν νεωρίων *Admiralitetsherren* 612. 21. 1145. 13. alii τε ἐμπορίε, *Deputirten zum Handelsgerichte* 941. 15. 1324. 9. alii τῶν μυςηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in ſacris Cereris, et neceſſaria ludis apparent. 570. 6. alii εἰς τὰ Διονύσια 519. 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τε κακεργήματος 727. 27.

ἐπιμιγνύναι. ἐπιμίγνυσθαι.] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τε βασιλέως ἀςὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρὶ 1370. 20.

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι commercia πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν 79. 18.

ἐπινέμειν paſtura, pecus ad paſtum agendo, carpere, deuaſtare praedium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδιζόντων 1274. 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοί, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε 232. 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ 560. 7.

ἐπινίκια] ἔτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἱστιᾶτο ἐλθὼν 280. 22. ἑστιᾶν τὰ ἐπινίκια 1356. 8. et 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἅρματος 1356. 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. ſperans fore, vt dii ſapientia quaeque et ſalutaria conſilia in mentem iniiciant 1413. 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. propter ius hoſpitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas 1224. 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362. 23. e Demoſthene, quod in eo non legitur, pro menſula culinari, in qua carnes contruncantur. verum eſt apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudiſſe videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν 20. pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189. 4. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις 1203. vlt. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε 1204. 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν (ſcil. ποιεῖν) 1269. 12.

ἐπιορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου 215. 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδε ἀπενέγκησθε. dedecus et conſcientiam periurii. et diras in periuros a praecone dictas 409. 21. τὴν ἐπιορ-

κίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει 642. 24. πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας προσκτήσησθε 409. 9.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθεῖσαν 738. 13.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας 1173. 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ᾽ ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο. noſter commiſſarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ᾽ ἧς ὁ σῖτος, eadem naue vectus, qua frumentum peruehebatur 885. 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1188. 20. 1189. 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεὼς 1284. vlt. 1285. 9. οἱ δ᾽ ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις 1285. 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406. 24.

ἐπιπλήσσειν increpare 200. 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον 983. 2. ταῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ᾽ ἐπειδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν 1412. 1.

ἐπιπολάζειν eminere, dominari, veluti ſpuma ſumma in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει 117. 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triuiales, *die über die Seele hinrauſchen, vorbey ſtreichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück laſſen* 1418. 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστιν. vel illa ipſa quoque, quae ſuperficiaria in ſe ſint, leuemque atque tumultuariam operam poſcant 1412. 21.

ἐπιπόλιος, incanus, qui incipit caneſcere 1267. 21.

ἐπιῤῥωννύναι] ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν 143. 6.

ἐπιση-

ἐπισημαίνεσθαι rerum ab aliquo in magiſtratu, vel imperio geſtarum, pecuniarumue adminiſtratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, aſſenſuque ſuo velut obſignare 310. 21.

ἐπισιτίζεσθαι] *οἵ τε στρατιῶται εἶχον οὐδὲν, ὅτου ἐπισιτίσαιντο.* aere carebant, vnde de commeatu neceſſario ſibi proſpicerent 1223. 8.

ἐπισιτισμὸς commeatus. *ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα* 280. 11. copiae frumentariae, et facultates eas adipiſcendi 671. 18. *σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ* vna cum annonis, victualibus, illo cenſu comprehenſis 909. 4.

ἐπισκέπτεσθαι noſcitare, adſpectu explorare, viſitare, oculis ſuis alicuius rei conditionem indagare. *ἐπισκεψομένους ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὔνοιαν* 113. 25. 249. 26. *ἐπισκεψάμενος τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος* 1161. 3.

ἐπισκευάζειν reparare, reſtaurare, reficere. *τὰς ὁδοὺς* 30. 17. *τὰ φρούρια* 379. 27. *τὰ πομπεῖα* 615. 3. 755. 7. *ἐπεσκευάσθη* nauis rupta *καὶ πλώϊμος ἐγένετο* 1294. 24. 1295. 18.

ἐπισκευαστὴς πομπείων 618. 4. 758. 14.

ἐπισκευὴ τειχῶν reparatio moenium 329. 4. *καὶ ἄλλας ἐπισκευάς.* alia inſtrumenta 819. 25.

ἐπισκήπτειν in actiuo, praecipere, mandare, praeſertim, cum moriens facit 840. 15. *ὅτι δόντος καὶ ἐπισκήψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη* 954. 15. in medio, queri aliquid, obtendere, praetexere, exceptione vti, in aliquam latebram calumniae forenſis ſe abdere. *τούτων οὐδὲν ἐπεσκήψασθε* 162. 8. praeſertim exceptionem falſi dicti teſtimonii obmouere. *οὐδ' ᾗτινι* [ſcil. *μαρτυρίᾳ*] *τούτων* [ſcil. *τῶν μαρτυριῶν*] *τὴν ψευδομαρτυριῶν* [ſcil. *πρόφασιν*] *ἐπεσκήψατο* 846. vlt. *τούτοις οὐκ ἐπεσκήψατο, δηλονότι τἀληθῆ μεμαρτυρηκότας εἰδὼς* 854. 15. *ὅταν οὖν ἐπισκήψωμαι αὐτῷ,*

 πόθεν

πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τȣ͂ τἀληθῆ μαρτυρεῖν ποιήσεται. quid ſi autem actione falſi dicti teſtimonii eum perſequar, qui fidem praeſtabit veritati ſui teſtimonii 904. 12. ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς 1139. 7.

ἐπίσκηψις titulus proteſtandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. vt idem agendi ius ſit tam in teſtimonium, quam in exteſtimonium, e titulo falſi, vel fraudis commiſſae 1130. vlt. μάλιστά μȣ πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154. 22. 2) mandatum, praeceptum, delegatum, fidei commiſſum, κᾂν οἰκέτης ᾖ, τȣ́των τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. ſerui peremti hero incumbere, vt mandata morientis de vlciſcenda ſui caede, et de poenis a peremtore ſumendis ſuſcipiat atque exſequatur 1161. 11.

ἐπισκοπεῖν inſpicere, ſpeculari, luſtrare, noſcitare. ἐπεσκοπȣ͂μεν, εἴ τι ἐξαιρȣ͂νταί ποθεν ἐκ πλοίȣ 932. 25. in medio de amicis ad aegrotum inuiſentibus, quo, quomodo ſe habeat, cognoſcant 1261. 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρȣσαι καὶ ἐπισκοπȣ́μεναι 1364. 11.

ἐπίσκοπος epithetum Mineruae, quaſi ad vrbem ſuam inuiſens, et in ſtatum atque fortunas eius inquirens, eamque gubernans et tuens 421. 27.

ἐπισκοτεῖν luminibus officere, obumbrare, obſcurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τȣ́τοις τὸ κατορθȣ͂ν 23. 26. 155. 23. οἰκίαν ᾠκοδόμησε τοσαύτην, ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ 565. 25.

ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρόχȣ 744. 9. εἶτ' ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι περαιτέρω τȣ͂ συμφέροντος ἑαυτοῖς 62. 4.

ἐπίστασθαι] ȣ̓ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαί σε χρὴ περὶ τῶν μεγίστων 1414. 11.

ἐπιστατεῖν ἄλλοις 1412. vlt.

ἐπιςάτης πολλῶν ἔργων ὢν 264. 26. princeps prytanum quoque die 594. 26. 596. 4. 797. 15. ὅδε τῶν κοπρώνων ἐπιςάτας ἑλέσθαι 785. 13.

ἐπιςέλλειν imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεςαλμένα 249. 26.

ἐπιςήμη] οὐκ ἔςιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιςήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, vt ad recte ſapiendum atque arbitrandum literatus illiterato praeſtet 1413. 26. ἐπιςήμῃ λέγειν τὰ βέλτιςα ζητεῖτε παρὰ τοῦ παριόντος 108. 26. vt optima quaeque vobis ſuadeat, eaque, quae ſuadeat, certiſſime cognita et perſpecta habeat, vſu ſuo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum exploratur. τὰ μὲν μικρὰ δι᾽ ἐπιςήμης καὶ μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν 1415. 16.

ἐπιςολὴ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιςολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολεμῆτε Φιλίππῳ 48. 19. τολμῶν ἐπιςολὰς πέμπειν τοιαύτας 157. 3. ἔςι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιςολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ, vt literarum ſcriptor in propoſito recta ſuadendi perſeueret 1463. 15.

ἐπιςολιμαῖος] μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιςολιμαίους ταύτας δυνάμεις. nolite ad me commemorare, iactare — illas, quas iactare ſoletis, copias ingentes, non ſpirantes, non pedibus ſuis, non in armis, non in acie, non in campo ſtantes, ſed exanimes, pictas ſolummodo et literis conſignatas illis, quas ad imperatores veſtros mittitis, quibus non ipſos milites, ſed ſpem ſolummodo militum ad ipſos mittendorum mittitis 45. 12. ipſe Demoſthenes paulo poſt huius dictionis vim exponit in illis ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιςολαῖς πολεμεῖτε 48. 19. literis ſcriptis ſolummodo, non armis, bellum geritis. Imitatus eſt huius dictionis elegantiam Philoſtratus p. 185. 11. vbi ξυνουσίας ἐπιςολιμαίους dixit, congreſſus, colloquia

loquia per literas. et p. 285. 7. ἐπιϛολιμαῖοι ξυμβελίαι.

ἐπιϛομίζειν] ἐπιϛομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τὲς αὐτῷ ἀντιλέγοντας 85. 4.

ἐπιϛρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν 255. 26.

ἐπιϛρέφειν] ὀκ ἐπεϛράφη penſi non faciebat 665. 5. ὀδὲν ἐφροντίσατε, ὀδ᾽ ἐπεϛράφητε ἐπ᾽ ὀδενὶ τέτων. in vos quaſi conuertebamini, *ihr gienget in euch* 133. 24.

ἐπιϛροφὴ animaduerſio, attentio mentis, cura. ὀδεμίαν ἐποιήσασθε ἐπιϛροφὴν 158. 24. 439. 14. *zu Herzen nehmen, ein Einſehen haben.*

ἐπισυμμαχία 160. 13. mutua, reciproca belli ſocietas, vt vtra pars armis infeſtis impetatur, alteri neceſſe ſit, illi parti ſuccurrere.

ἐπισύρειν tumultuarie diſputare, non diligenter, non ſubtiliter, ſed rapide, vt auditores celeritate orationis peruertas, otio ipſis erepto, rem ſedate meditandi. *drüber hin rauſchen, oder ruſchelen* 496. 23.

ἐπισφαλὴς] τὴν δύναμιν ἔτι ἐπισφαλεϛέραν κατεσκεύακεν, ἤπερ ὑπῆρχε φύσει 22. 14.

ἐπίταγμα] πάντ᾽ ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίνεται 399. 12. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι nimis multa et nimis pretioſa atque ſumtuoſa exigebat illa meretrix a ſuis amatoribus 1354. 13.

ἐπιτάττειν 1288. 8. ὀκ ἔνι, αὐτὸν ἀργὲντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτὲ τι ποιεῖν, μή τι γε τοῖς θεοῖς 24. 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27. 1.

ἐπιτάφιος] ἐπιταφίες λόγες ποιεῖσθε 499. vlt.

ἐπιτείνειν] ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον. *Spannete er die Sayten noch höher* 1287. 2. ἐπετέταντο αἱ τιμαὶ pretia annonarum incendebantur, incaleſcebant 1290. 17.

ἐπιτειχίζειν caſtellum, vel aliud quid ſimile ceruicibus alicuius imponere, quod eum coërceat, compeſcat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέϛησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς ἀττικῆς ἐπιτειχίσας.

auf

auf die Naſe hinſetzen, wie eine Brille 99. 2. τυραννίδα 133. 22.

ἐπιτείχισμα caſtellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exſtructo vicinos, freno veluti quodam iniecto, coërces, vnde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te praeda onuſtus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτȣ̃ χώρας 41. 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὔβοιαν 106. 3. ἐπιτ. πρὸς τὸ μηδοτιȣ̃ν παρακινεῖν 193. 27. ἐπιτ. κατασκευάζων ἐπὶ τὴν ἀττικὴν 248. 13. τὸ ἐπιτ. καθεῖλε 1343. 10.

ἐπιτειχισμὸς machinatio inſidioſa, alterius luminibus obſtruens, et impetus eius refraenans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει 254. 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ 235. 8. *zu Stande käme.*

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλὴν ſcalpello concidere, ſulcare quaſi vulneribus 1018. 8.

ἐπιτήδειος amicus, familiaris. 2) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἰ τισιν ἐκεῖναι τȣ̃το παθεῖν ἐπιτήδειαι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα ȣ̉κ ἐπιτήδειον (conuenit) γίγνεσθαι 610. 20. et 24. ȣ̉δ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, ȣ̉δ' ἀπολωλέναι 1473. 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod conſtat ex illo dicto p. 1485. 5. ȣ̉τε γὰρ ἄξιος, neque enim merui iſtam contumeliam, ȣ̉τ' ἐπιτήδειος, neque par ſum ei ferendae. 3) τὰ ἐπιτήδεια neceſſaria vitae degendae praeſidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτ. ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα ȣ̉ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτ. *nicht Hunger zu leiden, nicht zu Kropdorren* 1359. 12. τὸν ἔχοντα [ſcil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτ. τῇ ἀνθρώπῳ 1360. 21.

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἠγνευκέναι, οἷα τούτῳ βεβίωται 618. vlt. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417. 6. ὁποῖ' ἄττα τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [ſcil. αὐτοὺς] 37. 12. et 173. 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες 1412. 6.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς addere proficiſcenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδέδωκας, ἃς σοι ἐπεθήκαμεν 915. 17. ἐπιθεὶς σοι, εἰ οἷόν τ' ἦν, τὴν οὐσίαν 1126. 2. πίστιν iureiurando aliquid confirmare 165. 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum deierare ſororisque meae 854. 16. 860. 18. 1196. 17. et vlt. 1243. 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων mulctam irrogare 797. 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν 1392. 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non inſidiabantur calamitatibus, non captabant oportunitates, ſi quae inciderent, aduerſitatibus perculſos funditus perdendi 643. 10.

ἐπιτιμᾶν increpare, obiurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι 15. 26. cum datiuo 558. 27. vitio vertere, obiectare. τοῖς πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν πέρσην 160. 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 246. 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione noſtra queri, pacem illam inſecuta, et illinc enata 381. 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. citat Schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ 502. 12. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231. 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν 1258. 17. ἐπ. ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ 1472. 4. 1474. 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα 1479. 11. Paſſiuo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretium annonarum accenſum fuit, creuit

creuit 918. 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν πειραιεῖ τὸν σῖτον. 1208. 2.

ἐπιτίμησις 1475. 18.

ἐπιτιμία caput, ſtatus ciuilis, ius in foro ſtandi. ἐπιτιμίαν ἑτέρȣ ζητεῖν ἀφελέσθαι 230. 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, ſeu integritatem famae et iurium ciuilium recuperandam 329. 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.

ἐπιτίμιον poena, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτινες. poenas in tabulis contractus conſignatas dependiſti 915. 1. προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939. 27. poena iſtaec erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχȣσαι ἐπιτίμια 229. vlt. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις 238. 11.

ἐπίτιμος oppoſitum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet iure ciuili, ſtatum in foro tuetur. ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα quorum bona non confiſcantur, ſed ſalua manent exſulibus, vt de iis diſponere pro lubitu poſſint. ἐξȣσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, vt loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκȣσίῳ φόνῳ — 634. 13. ἐπίτιμον ὄντα in functione honoris publici verſantem 534. 15.

ἐπιτρέπειν [ſubaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro cauſam diſceptandam permittere 78. 18. ἴσῳ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ 85. 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διαιτητῇ 1020. 19. περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ᾧ ἐὰν κελεύσω ἀθηναίων 1152. 14. et vlt. 1178. 13. κατὰ τȣ̀ς νόμȣς ἐπιτρέψω 1244. 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρ. ἐβȣλόμην 1274. 10.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμȣ̃μαι breuiter, paucis perſtringam in tempora ſuperiora recurrens 217. 7. cum ſtudio, contentione, ardore accurrere, in rem inuolare, quo potiaris et aufferas. ȣ̓κȣ̃ν ἡγεῖσθε αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν 831. 11. 859. 1.

ἐπιτρί-

ἐπιτρίβειν peſſumdare, affligere. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι 260. vlt. ἐπιτρίβει τοὺς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος 288. 20.

ἐπιτριηραρχεῖν imperium trierarchi vltra praefinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menſes adhuc plures, loco ſucceſſoris ceſſantis. ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη μοι τριῶν μηνῶν 1212. 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπετετριηράρχητό μοι 1214. 7. 1216. 10.

ἐπιτριηράρχημα productio trierarchalis imperii vltra terminos legitimos 1206. 11. ſumtus ab eiusmodi continuatore facti loco ſucceſſoris. τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὗ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριηραρχῶν 1223. 13.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων 829. 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα 866. 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας 1112. 27.

ἐπιτροπή. id eſt ἐπίτρεψις, permiſſio, qua cauſa ſcil. arbitrio iudicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο 897. 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, cauſae definitionem per arbitratum 897. 23. 898. 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. iam tertius annus eſt, ex quo lis haec arbitro commiſſa ſit 900. 1.

ἐπίτροπος καὶ κηδεμὼν 988. 2.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc ſi minus conſequamini 1168. 1. ἐπιτύχῃ τοῦ ἀγῶνος vinceret cauſam 1175. 16. opponitur in continenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχῃ. δόξης ἐπιτυγχάνων 1490. 10.

ἐπιφαίνεσθαι repente interuenire rei, quae fit, impediendi ergo 522. 9.

ἐπιφέ-

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτȣ͂ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, poenas et peſtem periurii conſciſens — *über ſeine Kinder bringen* 642. 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare 692. 13. 899. 21. ἐπιφέρειν ὅπλα inferre 977. 7. ἡ μήτηρ μȣ τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη ſecum in domum afferens, vel inferens 1014. 4. et 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exſequiis proferre, praeferre haſtam 1160. 14. ἐπιφέρει [ſcil. ἐπ᾽ ἐμὲ] coniicit, intorquet. προφάσεις ἀτόπȣς τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς 1177. 15. 1309. 1. 1350. 18. τῆς ἀνελέγκτȣ νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 11. 1475. 27.

ἐπιφημίζων τȣ̀ς θεȣ̀ς πράττειν τι 495. 10. praetexens honeſtum et ſpecioſum deorum nomen.

ἐπίφθονός ἐϛιν inuidia publica ardet 981. 25.

ἐπιχαίρειν [ſcil. κακοῖς ἀλλοτρίοις] malis alienis illaetari 126. 19. 558. pen.

ἐπίχαρτος homo tam miſerae ſortis, vt de malis et ſordibus eius inimici laetentur, vel laetari poſſint. μὴ περιίδητε τὰς ἐμαυτȣ͂ θυγατέρας τοῖς ἐμαυτȣ͂ δȣ́λοις καὶ τοῖς τȣ́των κόλαξιν ἐπιχάρτȣς γενομένας 1127. 11.

ἐπίχειρα, merces, praemium, redhoſtimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 4.

ἐπιχειρεῖν τινι inſidiari, adoriri 179. 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινι 179. 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν 248. 14. ἐκ τȣ́των ῥᾳδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροίη πράγμασιν 234. 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας 48. 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. ſuffragiis approbata, rata habita 235. 9. ἐπεχειροτόνησεν ἡ βȣλὴ καὶ ὁ δῆμος [ſcil. τὸ ψήφισμα] 261. 17. τȣ̀ς δὲ προέδρȣς ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες. plebis voluntatem

χειρο-

χειροτονίᾳ ſignificatam inſequente ſuo aſſenſu comprobare, et confirmare 712. 25.

ἐπιχειροτονία νόμων ſolennitas, qua leges, ſeu nouae, ſeu vetuſtae reſtauratae, voluntate plebis in ſuffragia miſſae ratae iubebantur eſſe 706. 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν ȣσῶν in ſuffragatione, in comitiis 1330. 17. ἐὰν δέ τις τῶν προέδρων δῷ τινι τὴν ἐπιχειροτονίαν; eius cauſa mittat in ſuffragia 716. 19.

ἐπιψηφίζειν ſuffragandi copiam facere et ſuffragia colligere atque dinumerare erat τȣ ἐπιςάτȣ principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιςάτης 596. 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τȣ́των εἰς τὸ δικαςήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα 717. 22. 746. 23. 749. 2. ἐπιψηφίζεσθαι poſt vetuſtius aliquod decretum nouum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur 378. 27.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον. vt de ſingulis quibusque minis octoni oboli foenoris menſtrui darentur 1212. 2. claris verbis exponit ipſe orator p. 1250. 20. ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάςȣ. ita vt 50. minae tulerint foenoris annui 600. drachmas, ſeu 6. minas. fuit ergo haec proportio foenoris annui ad totam ſortem, vt 6. ad 50. ſeu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησε 1278. 27.

ἐπομβρία, imber, nimbus, procella 1274. 22.

ἐπομνύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747. 12.

ἐπονείδιςον ἤδη ἐςὶ τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσι 806. 6.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύσȣσαν καὶ φυλάξȣσαν δύναμιν 168. 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν ςρατηγȣμένων 47. 4.

ἐπορχεῖσθαι canticum ſaltatione proſequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχȣ́μενοι ὕης ἄττης 313. 26.

ἑπτακόσια ςάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε 304. 12.

ἐπω-

ἐπωβελία mulcta pecuniaria reo in cauſa pecuniaria condemnato pendenda, par toti ſummae, quae ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατὸν 834. 25. locus hic eſt claſſicus. Petebat Demoſthenes ab Aphobo, tutore ſuo, nomine male geſtae tutelae, et lacerati patrimonii ſui, decem talenta. quae decem talenta aequiualent 600. minis. Iam ſi cauſa caderet Demoſthenes, non ſolum decem illa talenta, ſeu 600. minas amitteret, ſed praeterea quoque ſextam huius ſummae partem, hoc eſt 100. minas, mulctae nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν 835. 14. 841. 22. 880. 9. 1103. 15. ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν 1251. 2. ergo tota ſumma, de qua contendebatur, erat 3660. drachmae, ſeu 36. minae cum 60. drachmis 1284. 2.

ἐπῳδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς carmina, quibus incantandis morbi depellerentur λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης 793. pen.

ἐπωνυμία cognomen, deridiculi et ioci cauſa adſcitum vel additum alicui, nomen caſtrenſe, *Spitznahme, Sobriquet*. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηνται 1261. 16.

ἐπώνυμος] 1) qui nomen alicui de ſe dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Athenienſem conficientes, appellatae erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους 705. 19. 707. 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς 1326. 9. 2) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex eius nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [ſcil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι. *nach der er genennet wird*, δικαστὴς 773. 2. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοι ἐστὲ 1072. 25.

ἐρανίζειν cum datiuo ſtipem alicui conferre, et tranſlate operam nauare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et inſontes vexandi] quam ſatellitibus ſuis praeſtat 999. 24.

999. 24. cum accuſatiuo exigere, corrogare ſtipem. τὲς φίλες ἐρανίσας collaticia ſtipe ab amicis collecta 1484. 2.

ἔρανος] Erant Athenis collegia ſeu corpora ciuium, inter ſe in ſocietatem coëuntium, ad neceſſitates amicorum pecuniis collaticiis ſubleuandas, quae pecuniae aut ſine foenore credebantur amicis obaeratis, quo creditoribus ſatisfacerent, olim aliquando pro ipſorum commoditate reddendae, cum ad meliorem fortunam rediſſent, ſiue prorſus gratuito donabantur, vt virgines e. c. dote carentes poſſent cum dote elocari, aut viduae orphaniue honeſte ali. *milde Stiftungen, oder Zuſchuſskaſſen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen. Fiſci ad pias cauſas.* vnde multas ſcite excogitatas ſententias et comparationes duxit orator, et tam crebro vſurpauit, vt earum elegantia ipſe fuiſſe delectatus, earumque vſurpationem affectaſſe videatur. πληρῦν ἔρανον dicitur, et πληρωτὴς ἐράνε, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνε ἐκάθησθε πληρωταὶ 776. 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. *eine hübſche Steuer, oder ein anſehnlicher Spaarpfennig,* quam reponas tibi velut in arca, vſurus olim, cum ipſe tute indigeas 1491. 1. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός [*eine Leihcaſſe, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen*] ἐςὶ πάνθ᾽, ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαςος ποιεῖ. refunduntur enim ſui cuique numi, iidem, quos intulit, ſiue probi fuerint, ſiue mali commatis 776. 10. h. e. mercedem quisque fert facinorum ſuorum naturae eorum parem. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεὰν duo talenta pecuniae ab amicis collatae tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet 329. 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepiſſent, collatoribus rurſus repraeſentandi. ἔρανον ἀποδῦναι rependere, refundere, *abtragen, wiedererſtatten.* τέτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεκεχειρήκαμεν ἀποδῦναι.

ναι. *ihn mit ſeinėr eignen Münze zu bezahlen* 1348. 3. συλλέγειν 1249. pen. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραςῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα redimendae libertatis ergo 1355. 3. Φέρειν. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς Φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως *im gehörigen vollen Maaſe*, Φέρειν, καὶ ἑκόντως ὑποτελεῖν 144. 1. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους Φέρειν παρ' αὑτῶν εἰς τὸν βίον αὑτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ἃ πράττουσιν 547. 9. 574. 11. εἰσΦέρειν. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσοιμι 1249. 11. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἄν σοι κάλλιςον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ᾤμην 1217. 14. ἐράνους λέλοιπε πλείςους *er iſt aus vielen Caſſen wieder heraus getreten, abgegangen, oder, er iſt ihnen in Reſten geblieben, hat ſeine Beyträge nicht entrichtet* 821. 14.

ἐραςὴς 1402. 6. et 20.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν 422. 16.

ἐργάζεσθαι laborare, moleſtum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις metallifodinis ἐργαζομένοις 1048. pen. laborando efficere, parere. τὰ ἐπιτήδεια, neceſſaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 12. τῷ γάρ τις θνητῷ εἰκάσειεν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται iniicit πόθον τοῖς ἰδοῦσι 1404. 18. facere, patrare, vt facinus. ἄξια θανάτου εἴργαςο αὐτῷ εἰς ἐμέ. in paſſiuo. quod eſt inuentu rarius 1252. 20. rem familiarem exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, praeſertim per mare, item arte cambiali, credendis in foenus numis, ſeu terreſtri, ſeu maritimo foenore, *auf Bodmerey, durch den Handel, und Geldmäkeley zu Waſſer und zu Lande*, augere, quaeſtum facere. μέτρια ἔχων, τούτοις ναυτικοῖς πειρῶμαι ἐργάζεσθαι 893. 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις [vt nos quoque vſurpamus *den Handelsleuten*] οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόν-

νειζόντων εἰσὶ 922. 10. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι. pecuniis elocandis in foenus et permutandis quaeſtum facientes 957. 27. μίσθωσιν ȣ̓ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὑτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. *die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, ſondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Riſco, ſaſsen* 960. 8. εἰργασται πλέων καὶ κινδυνεύων ipſe ſuo corpore incerta marium periclitando et moleſtias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione vltra mare, nonnihil emolitus eſt. *hat was vor ſich gebracht* 982. 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρὶς. *mit dem nähmlichen Capitale zwey bis dreymahl Geld verdienen. wuchern* 1292. 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν 1293. 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ ȣ̓κ ἔξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. quaeſtum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνȣ̃σα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351. 21. 1352. 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται hinc quaeſtum facit, his artibus vitam ſuſtentat, vt colonus ex agricultura, ſiue vt negotiator e mercium diſtractione 794. 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίῳ *auf der Börſe* καὶ χρήμασιν *und mit Geldwechſel* ἐργαζομένοις *ihr Gewerbe treiben* 957. 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων 1297. 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκȣ́ȣσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν. v. locum Stobaei ſub v. διαβολή.

ἐργασία. quaeſtus, opificium, quo exercendo victus paratur. *Gewerbe, Handthierung.* ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ 503. 17. ἐργασία καὶ δυναστεία 772. 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθȣ̃σθαι. a domino menſae argentariae certa mercede annua veniam redimere, menſam illam exercendi 946. 3. ἐργασία exercitatio operis metallici. *eines Hammerwerks* 976. vlt. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. vt pecunias ſuas coeco foenore per menſam

Phor-

Phormionis exercere poſſit, eoque modo quaeſtum faſtat, ſine vllo impendio (*denn das Vermögen in umlaufenden, werbenden Gelde brauchte man der Caſſe, oder dem State, nicht zu verſteuren. denn wer konnte alsdenn wiſſen, was einer in ſolchem Gelde beſaſs*) neque neceſſe haberet pecunias ſuas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia aerario publico erant dependenda 1121. 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τέτοις εἰσὶν ἐργασίαι. praeſidia aduerſus reliqua iniuriarum genera his ſunt prouincia, h. e. fundus vectigalibus vber 1342. 23. ἀνέϛησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quaeſtu meretricio. *er hat ſie aus dem Bordelle geheurathet* 270. 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὢν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν 893. 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. verſantes in iſta pecuniarum foenebri negotiatione 953. 18. τὸ μὲν κτῆμα, *ein in liegenden Gründen beſtehendes Vermögen,* ἀκίνδυνόν ἐϛιν, ἡ δ' ἐργασία *das Geldnegoce* προσόδȣς ἔχȣσα ἐπικινδύνȣς 948. 1. ἔχων τό τε δάνειον *das von uns aufgenommene Capital,* καὶ τὴν ἐργασίαν *und das damit erworbene, gewonnene Geld* 1283. pen.

ἐργαϛήριον collegium improborum factioſorum hominum ad peſtem, ſeu publicam, ſeu priuatorum quorundam, congreſſum, conſpiratum. *Rotte, Meute.* ἐργαϛήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεϛηκότων ἐν τῷ πειραιεῖ ad peſtem negotiatorum 855. 1. 978. 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτȣ̃ ἐργαϛήριον συκοφαντῶν 995. 8. 1010. 24. qualis erat globus ille, quem nuper latro quidam literarius, nunc exſtinctus, ſecum trahebat, in ſchedis ſuis concacatis totam Germaniam longe lateque perſultans et omnia terrore famaque ſui permiſcens. 2) lupanar, vbi ſcorta corpore aera merent. vel popina, ganea. ὁπόσαι ἐπ' ἐργαϛηρίȣ κάθωνται 1367. 25. et 27. ἐν ἐργαϛηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδὸς 1486. 7.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται 933. pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362. 11.

ἔργμα] πλουτοῦσι δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι 422. 7.

ἐργολαβεῖν aliquid, habere et facere ſibi prouinciam quaeſtuoſam. quaeſtum ex aliqua re facere 608. 12. 750. 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ mercenariam operam ei locans 784. 25. ἠργολάβηκεν ἑαυτὸν ipſe ſemet ſibi fecit prouinciam, vendidit operam ſuam ſpe lucri 885. 11. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. iura, vectigalia, bona, fundos reip. ſuum vertat ad quaeſtum, eaque vendat et prodat 1323. 22. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (*in Erwartung*) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς 1482. 26.

ἔργον] οὐ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἕξουσιν 21. 17. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. quibus negatur hoc, vt ſeduli poſſint exercitationi ſuorum cuiusque operum vacare, e. c. ruſticae rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque vt quieti teneant quisque ſua poſſideantque, vt domicilia, fundos, pecunias, vxores, liberos, cognatos 22. 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25. vlt. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν 100. 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ ἄξια τῆς πόλεως 176. 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους 189. 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191. 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα. non iacto ſolummodo verborum vanitate labores pro vobis reapſe non toleratos, ſed ipſas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros aeſtus, veros terrores, veras vigilias, vera diſcrimina pro veſtra ſalute toleraui 281. 7. ἔργον negotium moleſtum 716. 21. foenus e pecuniis credito datis, ſeu foenori elocatis, rediens. *die Zinſen,*

das Intereſſe 816. 16. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον *das Capital* καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. *die Zinſen von 12. Iahren her* 819. 2. ἔργα res arte et manibus confectae 820. 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις argentifodinis τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ 967. 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1039. 18. 1044. 9. et 17. 1046. 2.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας 1411. 9.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις tignis Macedonicis, gratuito ipſi donatis 426. 1.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον 788. pen.

ἐρεχθεῖδαι (pro ἐρεχθεΐδαι) 1397. 18.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμη h. l. eſt vſurpatum] δεδωκότα [ſcil. δίαιταν, aut δίκην] pronunciaſſe aduerſus Midiam, ex titulo contumaciae, quippe qui die dicta in iudicio non comparuiſſet, vadimonium deſeruiſſet 542. 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνω τὴν δίαιταν 903. 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν διαιτητὴν, ἐρήμην κατεδιῄτησεν 1013. 21. εἷλον ἐρήμην. οὐ γὰρ ἀπήντα 540. 22.

ἐρημία] ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι 36. 3. 174. 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. vbi alii codd. dant ἠρεμίας 168. 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. *Sich die Abweſenheit der etwanigen Gegner zu Nutze machen* 171. 23.

ἔρημος deſertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem deſtitutam ſibi arroget, aut oppreſſum ſeruet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν — ἔρημον ἀνείλετο 143. vlt. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145. 15. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ 361. 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων 488. 17. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις deſertis ab amicis, teſtibus, pa-

tronis, aduocatis 953. 3. ἔρημον ἦν τȣ̃ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα 1364. 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθȣς πλήρη 1399. 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400. 16. φοβȣ̃μαι, μήποτ᾽ ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρȣ́ντων γένησθε 1482. 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμη [ſcil. δίαιτα, vel δίκη] vſurpatur 542. 4. δύο δίκας ἐρήμους μȣ κατεδιητήσατο 1272. 8.

ἐρίζειν ſponſione contendere, *worüber* oder *worum wetten*.

ἔριθος qui aut quae opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore ſuo, pro mercede facit. *Tagelöhner*. τιτθαὶ πολλαὶ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἀςαὶ γυναῖκες 1313. 6.

ἔρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος 231. 9.

ἑρκεῖος ζεὺς 1319. 27.

ἕρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορεν 422. 24.

ἕρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν 986. 17.

ἑρμῆς. Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς ἑρμαῖς ἐτύγχανον 491. 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146. pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριςὴν ἑρμῆν 1358. 16.

ἐῤῥωμένος 24. 4.

ἐῤῥωμένως fortiter, acriter, bona fide, omni neruorum contentione 13. 14.

ἐρυθριᾷν pudefieri. κᾂν ἑτέρȣ λέγοντος ἐρυθριάσειε 270. 1.

ἐρυθρὸς] μονονȣ̀κ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν 438. 19.

ἔρχεσθαι de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam vtriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur 30. 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν ἐλθεῖν παρ᾽ ὑμῶν τοῖς ἐπιχειρȣ̃σιν ἐξαπατᾷν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν 1458. 10. a vobis proficiſci ad eos, qui

qui — *ἡνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τȣ̃ πολέμȣ* inſtet, immineat, prope accedat 1396. 23. Cum praepoſitionibus. 1) *εἰς*. *εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν* 13. 24. *εἰς τȣ̃το* [ſcil. *ὀργῆς*] *ἐλήλυθεν ὁ δῆμος* 159. 20. *εἰς κρίσιν* 161. 22. *εἰς τοσȣ̃τον πλεονεξίας* 161. pen. *εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν ἐμοὶ* 593. 20. *εἰς ὑμᾶς* [alloquitur iudices] *ἐλήλυθεν*. progreſſus eſt ad vos 813. 8. et nude *ἔρχεσθαι* vſurpatur, ſine *εἰς τὸ δικαςήριον*. *ȣ̓τ' ἐγκαλῶν ȣ̓δεὶς πώποτ' ἦλθεν, ȣ̓τε μεμφόμενος* 1272. 22. *εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τȣ́τῳ ἐλθὼν* 896. 4. *εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο* deſcendebant eo, vt diſceptationem cauſae arbitrorum arbitratui permitterent 897. 1. 2) cum *ἐπὶ*. *τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν* 168. 2. *ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα* animis armisque infeſtis 187. 1. *ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι* 214. 10. *τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων* 341. 18. *ἀμύνεσθαι τȣ̀ς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ* 555. 3. *ἣν* [ſcil. *συκοφαντίαν*] *εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνȣς ἐλθεῖν ἐφ' αὐτȣ̀ς* 625. 14. *ὃ κατώρθωσεν, ἣν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὁδὸν* 701. vlt. *μεθ' ὅσης ἐπιβȣλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς*. nos adorti ſunt 985. 14. *ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν* dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad ſe deueniente, ad functionem claſſicorum munium accedit 1147. 27. *ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία* marito et patre abſente irrumpere ad vxorem et liberos eius 1164. 3. *ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν* 1163. 16. 3) cum *πρὸς*. *εἴ τι* [id eſt *κατά τι*] *τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε*. Si qua in re offendit horum matrem, aut ſi quid ſimultatis cum matre interceſſit 1001. 11. *πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν* [ſcil. *τὰ πράγματα*] *ἐάσαντας* 1446. vlt. 4) *ὡς*, quod idem eſt atque *πρὸς*. *τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τȣ̃ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε* 584. 10. *ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν* 383. 8.

ἔρως contentio, rixa cum altero, ſuper amore communi 1144. 26. 2) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἄν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο 1407. 24.

ἐρωτᾶν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς 242. pen. εἶτα σύ μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι 325. 4. τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον 1131. 27. ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστι γεγραμμένα 1401. 8. ὃ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars diſputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in praedicatione amoris verſantem 1401. 14.

ἐσθὴς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν 519. 17. vbi etiam docet, cur eam veſtem ſacram appellet.

ἐσθίων κατέφαγε citat Hermogenes p. 252. 17. vt videtur e Demoſthene.

ἐσκεμμένως data opera, praemeditata fraude. ποιοῦσιν ὑμᾶς κακὸν 749. 8.

ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων 284. 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας 311. 13.

ἑστιᾶν] εἱστίακα τὴν φυλὴν 565. 20. τὰ ἐπινίκια 1356. 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιάσαι 1017. 7.

ἑστίασις p. 414. 1. commemorata eſt illud conuiuium, ad quod Demoſthenes legatos Philippi inuitauit.

ἑστιάτωρ qui in ludis populo epulas de ſuo praebet 463. 15. 996. 24.

ἐσχάρα 1385. 2.

ἐσχατιὰ villa, praedium procul Vrbe diſſitum, ſeceſſus Plinio dictus. ἐπορευόμην κυθήραδε εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτοῦ 1040. 13. οὐδεὶς ὅρος ἔπεστιν ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 17.

ἔσχατος] τȣ̃το γὰρ ἤδη τȣ̓́σχατον 109. vlt. εἰς τȣ̓́σχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐᾶν 346. pen. ἐξ ἧς [ſcil. νόσȣ] εἰς τȣ̓́σχατον [ſcil. κακȣ̃, vel κινδύνȣ] ἦλθον 1261. 1. ἐπ᾽ ἐσχάτων γῆς 1488. 9.

ἔσω] vid. εἴσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει 1384. 3. ἑταίρα [ſubaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνȣσῶν 1354. 7. ἑταίρας et παλλακῆς diſcrimen 1386. 20. εὐπορȣ̃ντα ȣ̃τως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι Φθόης, καλῶς ποιȣ̃σαι, προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481. 22.

ἑταιρεῖν proſtibulum agere, corpore quaeſtum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι 612. 5. ȣ̃ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος ȣ̓κ ἐῶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι 616. 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι 1125. 9.

ἑταίρησις] περὶ τȣ̃ τῆς ἑταιρήσεως νόμȣ legis poenas in illos ciues ſancientis, qui ſodalem et congerronem ſe alicui pro mercede praebuiſſent, eiusque libidinum adminiſtrum, et corpore quaeſtum feciſſet turpem et infamem. quae quaeſtio ad forum theſmothetarum pertinebat 599. 24.

ἑταιρία factio, ſodalitium, manus, globus ſceleratorum, in peſtem reip. aut fraudem honeſtorum, coniuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα 560. 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τȣ̃ δήμȣ 1137. 4. 1335. 23.

ἑταῖρος] in ſenſu malo. Satelles, miniſter ſcelerum, ſuperbiae, immanitatis, conſiliorum pernicioſorum. τȣ̀ς περὶ αὐτὸν ἑταίρȣς. *ſeine Rotte* 521. 11. ἑταίρȣς καὶ φίλȣς e Midiana citat Ariſtides de C. D. p. 244.

ἐτεοβȣτάδαι 573. 10.

ἑτερόπλȣς] ἑτερόπλοα χρήματα ſunt numi periculo nauigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commiſſi, non item reditus in illud emporium,

rium, vbi numi creduntur. *οἱ δανεισαὶ εἴχοντο αὐτȣ̃ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες. die bloſs auf die Hinfahrt, nicht aber auch zugleich mit auf die Herfahrt, Geld vorgeſtreckt hatten* 909. 25. 914. 4. *ἑτεροπλόῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένος.* qui vſus eſt pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, peruenit; quo facto ſtatim eam reddidit, neque exſpectauit, donec in eum portum reuerteretur, vnde pecuniam mutuaticiam ſumſerat 916. 3. 1291. 25.

ἕτερος] *τρίτον δὲ ἕτερον* [id eſt *ἄλλο*, diuerſum a prioribus] *πρὸς τȣ́τοις ἐσὶ δικασήριον* 644. 17. *ἕτερος λόγος ȣ̃τος*, mea culpa in ea re nulla eſt. aut, alia haec eſt cauſa, huc nil pertinens 240. 25. *ἕτερος ἦν, καὶ ȣ̓χ ὁ αὐτὸς* 911. 7. *ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες* 1157. 13. 2) ſecus, atque tu velis. *τὰ ἕτερα* [id eſt *τὰ ἐναντία ἡμῖν, καὶ ἃ ἡμεῖς ȣ̓κ ἐβȣλόμεθα*] *ψηφίσωνται οἱ δικασαὶ* 1175. 19. *ἑτέραν* [id eſt *ἐναντίαν*] *τὴν κρύβδην ψῆφον τȣ̃ φανερῶς θορύβȣ* 242. 16. 3) aliquis, neſcio qui, quicunque tandem, infinite. *ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ* 908. 21. oppoſito pignore neſcio quo. *ἐφ᾽ ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ* 1236. 23. in negotiatione neſcio qua.

ἑτερόφθαλμος 744. 18.

ἑτέρως ſecius, quam oportebat. *τῶν δ᾽ ὡς ἑτέρως συμβάντων* 298. 22. *εὖ εἰδὼς ἢ καὶ ἑτέρως πως.* quam dictionem tanti fecit Euſtathius, vt eam duceret ſibi imitandum eſſe ad Odyſſ. B. p. 1448. 2. his verbis *τὸ δὲ λογεμπόρος διὰ τὶ παροξύνεται, καὶ μὴ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσαι ἂν ἕτερός τις εὖ εἰδὼς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ* [ſic] *καί πως ἑτέρως.*

ἑτέρωσε βλέπειν 1471. 15.

ἐτησίας] *φυλάττων τȣ̀ς ἐτησίας* 48. antep. 93. 13.

ἑτοιμάζειν] *πολλȣ̃ χρόνȣ τροφὴν εἰσιν ἡτοιμασμένοι* 690. 7.

ἑτοι-

ἕτοιμος] pone hoc adiectiuum omitti ſolet εἶμι 111. 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε 1479. 24. ἕτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν 1481. 15.

ἑτοιμότης promtus et paratus ad inſeruiendum animus, ſtudium, contentio, officioſitas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἵα ὑπάρχει 1268. 7.

ἑτοίμως] οὔτε τόθ' οὕτως ἑτοίμως πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον] ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120. 13. ῥαδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον 247. 14. μαρτυρεῖν 1137. 26. δημηγορεῖν 1424. 20. ἑτοίμως καὶ γενναίως τοῦτο χειροτονεῖτε 1466. 25. ἑτοιμότατα αὐτῷ [ſcil. τῷ λόγῳ.] citiſſimi et paratiſſimi videmur eſſe ad iactandum nos, eaque promittendum, quae praeſtare nil curamus.

εὖ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων rebus adhuc vtens ſecundis 469. 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστιν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα. Stobaeus citat, vt dictum Demoſthenis, p. 55. εὖ πάσχειν. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν 316. 8. ὑμῶν ἕκαστος οὔτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς 412. 6. τοῦτο ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὖ ποιοῦν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non euenit, qua de re eſt, quod nobis congratulemur ipſi, diisque gratias agamus 667. 18. ἀλλὰ τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε 427. 18.

εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος ſignificans cum congratulatione, ſibi eſſe res laetas et iucundas auditu, quarum eum certiorem poſſit facere 332. 9.

εὐαγὴς pius, ſanctus, religionibus deorum conſentaneus. ἀλλ' εὐαγὲς ἦ τὸ ἀποκτεῖναι 222. 16.

εὐαρμοςίᾳ τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτὲς δυσχερείας 1407. 4.

εὐβελία] τῆς εὐβελίας ſapientiae et felicitatis in capiendis conſiliis ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416. 17.

εὐγενὴς] κληρῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεςάτοις τῆς ἱερωσύνης 1313. 20.

εὐγνώμων] εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεςάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τὲς ὄντας εὐμενῶς 1486. 1.

εὐδαιμονίαν θαυμαςὴν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν 145. 20. τῇ γαςρὶ μετρῦντες καὶ τοῖς αἰσχίςοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 25. λέγεταί ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης 561. 4. ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν citat Ariſtides de dictione ciuili p. 166. pen. neſcio, an deſignet locum p. 324. 27.

εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τὶς ἐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσειε καὶ τὴν αὐτῦ τύχην 314. 3. πολλὰ [id eſt κατὰ, vel διὰ πολλὰ] τις ἂν φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τῦτο μάλις' ἂν εὐδαιμονίσειεν ἁπάντων 362. 12. ἑαυτὸν τῆς περιεσίας εὐδαιμονιεῖ 550. 20. 910. 16.

εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις 106. 12. εὐδαίμων εἷς ἢ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν 172. 7. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ 1299. 13. εἶτα θαυμάζετε, ἐπειδὰν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ᾖ καὶ ὁ δεῖνα 1461. 7.

εὕδειν] εὕδοντα πόλεμον ἐπεγείρει 422. 15.

εὐδιαβόλως ἐχέσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας 1406. 10.

εὐδοκιμεῖν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ 81. 24. ἀκέσῃ λέγοντας εὐδοκιμῦντας ἐν ὑμῖν 383. pen. εὐδοκιμῶν ἐ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος 530. 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμῦσι 1425. 5. ἐδενὸς εὐδοκιμεῖ

κιμένȣ πράγματος ἡ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ 1457. 12.

εὐδοξεῖν 94. 26. 500. 14.

εὐδοξία] μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ 228. 2. εὐδοξία, ἣν ζῶντες ἐκτήσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθείη 1389. 19. εὐδοξίαν πλείϛην ταῦτα τοῖς ζῶσιν ἂν ἐνέγκῃ 1400. 14. εὐδοξίας πατρῴας κληρονομεῖν 1400. 21. εὐδ. τὴν περὶ σαυτȣ̃ 1407. 19. εὐδοξίας ἕνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις 1468. 2. 1476. 23. τὰς εὐδοξίας laudes τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν 332. 6.

εὐεργεσία δαιμονία καὶ θεία παντάπασι 18. 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetae attribuere, ius dare illius tituli honorem vſurpandi 475. 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν, eſſe in eiusmodi loco, vel conditione rerum, vt bene de patria mereri poſſis 494. 3. ὁπόσοις ἐϛὶν εὐεργεσίας πρόφασις ἡτισȣ̃ν πρὸς ὑμᾶς 661. 3. δι' ὧν ἀκȣ́ετε, τὰς εὐεργεσίας, ȣ̓κ ἐξ ὧν ἑωράκατε, ὑπειληφότες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quae vosmetipſi videritis, ſed iis, quae ſolummodo fama acceperitis 1479. 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν *bey ihm einlegen* 193. 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν μικρȣ̃ δεῖν ὅμοιόν ἐϛι τῷ ὀνειδίζειν 316. 10.

εὐεργέτημα μέγιϛον εἰς πάντας 1390. 12. εὐεργ. τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρίνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι 1449. 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12. 7.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τȣ̀ς ἐκείνȣ εὐεργέτας κακῶς λέγοι 407. 26. ἔθος ἐϛὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τȣ̀ς εὐεργέτας καὶ ἄλλȣς τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηϛῶν 469. 1. Hunc honorem ſortiti ſtatuis in foro dedicatis cohoneſtabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur 446. pen.

εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν affluentes rerum venalium copias et pretiorum ſalubritatem 146. 8.

εὐήθεια] μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τȣ̃ τότε πολέμȣ βλέποντας ἐκτραχηλισθῆναι 124. 6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν e Demoſthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλȣ φαίνεσθέ μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι 251. 4. ȣ̓κ ᾤετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν 717. 2. ἀπὸ τῆς συνήθȣς εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773. 7. εὐηθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς διδόναι 1454. 1. πολλῆς ἐςὶν εὐηθείας μεςὸς 1482. 27. ἐὰν δὲ δείξῃς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν. citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163. 11.

εὐήθης] τȣ̃το παντελῶς εὔηθες ᾠήθης 228. 27. εὐήθης ἀναμαρτήτως 1467. 22.

εὐθέως παραχρῆμα ἔδειξεν 1237. 21.

εὐθηνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθηνεῖν καὶ εὐδοξεῖν 94. 26. εὐθηνȣ́ντων [vel εὐθενȣ́ντων] τῶν πραγμάτων 322. 7. τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι 413. 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύȣσιν οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἰσιόντα, ȣ̓ κατηγορεῖν τȣ̃ διώκοντος. defenſionem ita peragere, vt reus deſtricte neget crimen, et a ſe amoliatur, docendo ſe reum eius non eſſe, nequaquam vero orationem in probris conſumere in accuſatorem retorquendis 908. 7. προλαβὼν δέ με, ὥςε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι 1103. 11. Ergo reus in hoc genere cauſarum pone accuſatorem dicebat cauſam, et agnoſcebat forum competens, neque defugiebat iudicii de ſe poteſtatem, neque exceptione vlla vtebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter ſe oppoſita. adſcribe verba Scholiaſtae ad Hermog. p. 115.

εὐθύνειν πόλιν gubernare ciuitatem 418. 24. εὐθύνει δίκας σκολιὰς 423. 3.

εὐθύνη exactio, examinatio, item redditio rationis geſtae prouinciae. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥάδιαι 17. 14. δικαστὰς οἴκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν 53. 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖς 308. 22. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant 341. 18. τὰς ἀθήνησιν εὐθύνας κατηγορεῖν in aliquem agere in foro attico ex titulo reddendae rationis 366. 21. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι 367. 2. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας 382. 3. εὐθύνας λόγων ὑφέξει 398. 17. Non ſolum εὐθύνη in nominat. ſing. ſed etiam εὐθύνα reperitur 717. 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνας διδόναι ποιοῦσι 1459. 5.

εὐθὺς ἰδόντες ſtatim vt videritis, ab ipſo protinus conſpectu 151. 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ 639. 10. εὐθὺς ἀπεκτονὼς κότυν. id eſt εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπεκτονέναι κότυν 662. 10. εὐθὺς τοῦ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου 81. 12. ita apud Xenophont. Epheſ. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. *gleich drauf, ſo bald er war ins Haus gebracht worden.* εὐθὺς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178. 14.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν 1414. 6.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον πραγμάτων εὐκ. 154. 20. βάρβαρος καὶ εὐκ. 1110. vlt.

εὐκατέργαστος.] πολλῷ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει 1464. 15.

εὔκλειαν ἀγήρων καταλελοίπασι 1399. 15.

εὔκοσμος 422. pen.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν 1408. 2. εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ 1410. 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρᾶς δεῖται 425. 5. 517. 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν ſuſpicionem, metum, καθιστάνειν 625. 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν 1403. 1.

εὐλα-

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον 321. 12. εὐλ. καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβὴς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται 1450. 17.

εὔλογος] εὐλόγους προφάσεις εἰλήφεσαν 277. pen. εὔλογα et εἰκότα vt diuerſa copulantur 1106. 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν οὔτ' εὔλογον, οὔθ' ἁπλοῦν, οὔτε ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ φαίνεται 1114. 15.

εὐμαθὴς] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπὰ 705. 11.

εὐμεγέθης μαρτυρία 625. 22.

εὐμενὴς] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται 53. 6.

εὐμενῶς ἐχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν 1101. 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας qualeſcunque ſunt 1486. 1.

εὐμνημόνευτος 1296. 11.

Εὐμολπίδαι] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας 601. 27. ergo proprium illis erat tribunal, vbi de religionibus cognoſcebatur.

εὔνοια] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα 12. 7. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ 20. 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνούσας 24. 19. 156. 20. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96. 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχηται 154. 7. μεῖζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἁπάντων ἑκόντων ἀνυπόπτου τυχεῖν εὐνοίας 191. 24. ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν τοσαύτην ὑπάρξαι μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225. pen. 227. vlt. εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι 226. 10. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227. 7. ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδέδειχθε 228. 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς δύνασθαι νομίσῃ, οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα 678. 21. τὴν

παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα ἀεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν 1427. 15. πόλις, παρ' ᾗ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμην 1471. 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην 1483. 19.

εὐνοϊκὸς] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν 1299. 12.

εὐνοϊκῶς 197. 4. 227. 22. 516. 12. 675. 8. 924. 24. 967. 8. 1490. 19. εὐνοϊκωτέρως 1228. 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔκοσμα καὶ ἄρτια 421. pen. 2) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἣ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει 772. 23.

εὐνομούμενος] εὐνομουμένη πόλις 744. 2.

εὔνους] οὐδεὶς ἂν τούτοις εὔνους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι κακὸν πείσεσθαι προσδοκᾷ 1448. vlt.

εὐοδεῖν ſine obſtaculo viam ſuam expedite peragere. ᾗ μὲν ἂν εὐοδῇ iter planum et liberum inuenit aqua, φέρεται 1274. 19.

εὐοῖ σαβοῖ 313. 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον 654. 5. ὃς οὐχ ὅπως εὐορκῇ πρόνοιαν ποιήσεται 1204. 2.

εὔορκος] εὔορκα γνόντες δικασταὶ 310. 15. εὔορκον θέσθαι ψῆφον 522. 19. 626. 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστι 525. 12. τὰ εὔορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι 605. 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον 846. 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν 1312. 25.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον 13. 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ 33. 26. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει 492. 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671. 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudiſſem 1019. 12. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου 1249. 7. 2) conferre, contribuere, largiri.

largiri. εὐπορῆσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum ſpopondiſſet 10. minas ipſi daturum 894. 19.

εὐπορία] τοῖς ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι 59. 3. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. τοὺς φανερῶς ἐξ εὐπορίας πονηροὺς 1122. 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγέμενοι τοῦ μέλλοντος φόβου. ſatius eſſe pecunias ſe nunc accipere, tametſi verendum ſit, ne largitionis poenas poſtmodum ſint daturi, quam vt nunc egeant metu vacantes 1211. 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν 1357. 7.

εὔπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα 369. 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει 1045. 23. εὔπορα [ſcil. ὀφλήματα] nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. *gute Schulden* 1209. 3.

εὐπόρως διέκειντο abundabant pecunia 900. 17. pro ῥαδίως. εὐπ. λύσειν 276. 26. εὐπ. εἰπεῖν ἔχει 1427. 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη 23. pen. 155. 25.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνυνομένους 1402. 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρὸν 1404. 21. εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα 1016. 24.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθεὶς 277. 4.

εὕρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινὸν, οὐδὲ ἡμέτερον εὕρημα 484. 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν 774. 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται 808. 14. inuentis ſcite et ſolerter excogitatis.

εὑρίσκειν ἰδίους πολέμους. ſibi excogitare, et ſua velvti manu ſerere bella, ſibi propria et a bellis reip. ſeiuncta 26. 8. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52. vlt. ὅσα ἠλπίσαμέν τινα πρά-

πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὕρηται 54. 18. effecit, vt ea contra nos pararentur et aduerſa nobis euenirent. ἐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχήν τινα εὕρηκε 69. 1. aliqua machina ſolerter conſtructa tyrannidem ſibi comparauit. εὑρίσκειν λόγον. comminiſci, meditando extundere 181. 27. 292. 9. 494. 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὑρήσει. h. e. docebit, monſtrabit obſeruatori quaerenti, quid agendum ſit. *es wird ſich von ſelbſten finden, weiſen, lehren. die Sache wird einen ſchon von ſelbſt drauf führen* 184. 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὰς αἰτίας εὕρῃ prodat 376. 2. ὅσα ἂν ἐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὗρε commentus ſit, acri meditatione extuderit, τοσαῦτα πεπονθέναι κακὰ 188. 12. ὅμως τῦθ' εὕροντο. hoc tamen conſecuti ſunt ingenii ſubtilitate 363. 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id eſt προςάττειν] καὶ συμφέρον 596. 22. 642. 2. καὶ τοῖς ἔσιν, ὅπως ἄδεια γενήσεται, κακέργοις, εὑρίσκει reperit machinam, docet rationem a ſe callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλεσιν ἔσεσθαι 733. 21. πολλὲς τὲς ἀσελγεῖς εὑρήσετε καὶ τὲς ὑβρίζοντας ὑμᾶς efficietis, vt exſiſtant 745. 7. εὗρεν ἐν τῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τὲς νόμες νόμῳ καταλῦσαι. conſecutus hoc eſt fraude a ſe aſtute excogitata 748. 24. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν 457. 8. 461. 18. 661. 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται 771. 25. εὑρίσκεσθαι impetrare ἄφεσιν τῶν τόκων 1293. 6. μὴ εὑρομένῳ παρὰ τῦ δήμε, qui non impetrarit 1381. 2.

Εὐρυβάτης, pro quouis proditore, impuro, ſacrilego et conſcelerato homine. Εὐρυβάτε πρᾶγμα, ὦ πόλεως, ἐδ' ἀνθρώπων χρηςῶν διαπράττεσθε 233. 8.

εὐρύχορος] εὐρυχόρες κατ' ἀγυιάς 531. 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχέσης τῆς ἀκροπόλεως 428. 14.

εὔρωςος 1397. 15.

εὐρώςως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον 1397. 8.

 εὐσέ-

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας 226. 2. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν 227. 21. ὅ, τι μέλλει συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ 228. 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modeſtiam pudoremque religionis 533. 17.

εὐσεβὴς] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν eorum, quae ab hominibus in rebus ſanctis, religioſe cauendis, ſedulo vitandis, ne reuerentia deorum laedatur, eorumque cieatur animaduerſio, habeatur 280. 10.

εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἔχει τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo veſtrum ſalua religione hunc abſoluere poteſt 407. 8. ὅπως τὰ πρὸς θεοὺς εὐσεβῶς ἕξει 1460. 9.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους praeclare copioſeque de iis diſputari poteſt 1391. 16.

εὐσχημόνως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὁρᾶσθαι τὰ δεινὰ 1400. 10.

εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον 1226. 3. et 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανείην 1125. 1.

εὐτρεπὴς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς 45. 2.

εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον 12. vlt. εὐτρεπίσηται μόνον τοὺς ἐνθάδε 683. 24.

εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι 196. 23. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, ſecunda fortuna, qua vſi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐκέχρηντο 231. 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν 580. 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ 1034. 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων, ἓν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω — 1460. 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε

εὐτύχησε μάλιϛα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι 1477. 15.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτȣ̃ νομίζων 1122. pen.

εὐτυχὴς] εὐτυχεϛάτην πασῶν πόλεων καὶ θεοφιλεϛάτην τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεϛάτην 1486. vlt.

εὐτυχίαν quandam ſibi peculiarem arrogat Demoſthenes 59. vlt. ἕλοιτ' ἄν τις ȣ̓χ ἧττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνȣ 156. 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατȣ̃σαν 59. vlt.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι 800. 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρειχόμην 1472. 5.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ 1435. 21.

εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωρȣ̃ντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι 1409. 18.

εὐφροσύνη 422. 6.

εὐφυῶς] εὐφυέϛερον τῶν ἄλλων ἔχειν 1414. 1.

εὔφωνος 320. 27.

εὐχαριϛεῖν. gratus eſſe 257. 2.

εὐχαριϛία gratus et memor animus 256. 19.

εὐχερὴς] τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ 547. pen.

εὐχερῶς] ὀνείδη φέρειν 34. 7. ὢ λέγων εὐχερῶς πᾶν, ὅ, τι ἂν βȣληθῇς 248. 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν 315. 3. ſine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει 1396. 4. εὐχ. ἀκȣ́ειν 1450. 14.

εὔχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὔξασθαι, παραλείπει. εὔξασθαι γὰρ ῥᾴδιον, πάνθ', ὅσα βȣ́λεταί τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ 33. 16. τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις 225. 1. ἐπειδὰν εὔξηται ὁ κήρυξ 706. 9. vota conceptis verbis fecerit. ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι 800. 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et ſpoliorum partem omni-

omnibus eſſe dedicaturos 1467. 1. εἶτα ἃ Φίλιππος εὔξαιτ᾽ ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινες ἐνθάδε ποιοῦσιν. citat Hermog. p. 179.

εὐχὴ] τίνας ἂν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ᾽ ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους 381. 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπράττοιτ᾽ ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quae votis et precibus a diis flagitetur, veruntamen ea natura, vt legis formula concludi nequeat 722. 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα ſimulacrum aliquod, vel donarium votiuum, voto facto diis condictum 1405.20.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρείαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν 1408. 15. ergo differunt iſta inter ſe. ſed qui? videtur ἀνδρεία eſſe conſtantia, fortitudo, nobilis et ſobria mens, ſui ſemper conſcia memorque in geſtu rerum, vt neque a ſpe, neque a terroribus ſe dimoueri a propoſito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, promti, excitati, geſtientis, cum ardore et alacritate, laetitiaque et ſpe certa boni euentus ad rem gerendam ruentis.

εὔωνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255. 10. εὔωνον σῖτον ὠνούμενοι 409. 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ᾽ ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον 1285. 12.

ἐφάμιλλος] ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης 331. 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν 488. 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν 1396. 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἕξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ᾽ ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθεδεῖται 61. 3. οὐκοῦν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ᾽ ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100. 10. 135. 9.

ἐφεκτὸς] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de ſingulis minis menſe quoque dabantur in foenus oboli ſeni, de bonis immobilibus, praediis et domibus 914. 10.

ἐφεξ-

ἐφεξῆς ἑτωσὶ καθεζόμενος in continenti, proxime a latere aſſidens; immediate, vt vulgo vſurpant 553. 13. τὴν ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων λυπεῖ 103. 15. vbi ἑτωσὶ non cum ἁρπάζων, ſed cum ἐφεξῆς cohaeret. *omnino, prorſus. durch die Bank weg.* ita vt dico, ad literam, cunctam Graeciam, nemine excepto. πάντας τὲς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς 575. 12.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν πεπόμενος 78. vlt. *er zieht die Appellationen von euch an ſich.*

ἔφεσις] ἐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν 1301. 3.

ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν 632. 3. οἱ ἐφέται fuit iidem atque οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς 1069. 6.

ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλε τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων 438. 18.

ἐφηγεῖσθαι praeire, praeeundo viam monſtrare, deducere magiſtratum aliquo, ad latebras furis, vel ſicarii, in rem praeſentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχεσιν ἐφηγε͂ 601. 20. 803. 15.

ἐφήδεσθαι] ἐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι 196. 21. Θηβαίοις ἐφησθῆναι ὅτιῶν παθῶσι 231. 2. τὲς νῦν περιοφθέντας ἐφηδομένες ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428. 8.

ἐφιέναι. ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ 193. 11. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remiſit nos ad tribunal 913. 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων 937. pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri ſententia ad veſtram prouocant 1017. 27. ἀδυνάτω ἐφίεσθε 1487. 24.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν ἐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178. 5. 361. 25. 1423. 5. ἐφ. τε͂ τριηραρχεῖν peruenire ad eam fortunarum amplitudinem, vt trierarchum agere poſſis 465. 24. ἐφ. εὐεργεσιῶν eo loco rerum eſſe, vt bene poſſis de patria mereri

494. 3. ἐφῖκται πάντων ad omnes permanauit, aut peruagata eſt, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη 800. 17.

ἐφιστάνειν. ἐφιστάναι. ἐφίστασθαι] coram eſſe, adſtare, praeſto eſſe. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρεσβευτῶν 316. 2. 2) rebus praeeſſe, vt praeſunt magiſtratus, et imperatores. οἱ ἐφεστηκότες 26. 12. et 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας 436. pen. δυνάμεις, ἃς διαλελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας 1439. 24. τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν 1466. 3. πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη 1466. 6. ſuper aliquo aliquem collocare, ceu praeſidem, vel vigilem. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἂν ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσειε φυλάττειν 807. 3. δεῖν φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τοὺς τὰ πεινὰ πράττοντας 807. 5. figere palos in fronte agrorum, vel praediorum, ad indicandum, eos oppigneratos eſſe. ὅρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1029. 2. 3) inſtare, vrgere, premere. ἐφειστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος 1187. 6. 4) ſuper aliquid aliquem, praeſertim repente, ducere, admouere, immittere. vt copias, quibus eum opprimat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα 444. vlt. ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως ſubito ſuperueniet 66. 23. μηχανήματα 115. 8. et 17. 124. 2. 254. 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας 264. . 5) ἐπιστῆναι accedere ad remp. gerendam 245. 10. 30. 9. 6) animum attendere. διὰ ταῦτ᾽ ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν 70. 16. 7) imminere, impendere. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον 287. 5.

ἐφόδιον] δι᾽ ἀπορίαν ἐφοδίων 34. 10. decem legatis in commeatum addebant Athenienſes X. milia drachmarum, vniuerſis, quam ſummam, vt enormem, et inauditae liberalitatis, praedicat Demoſthenes 350. 23. οὐδ᾽ ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ᾽ ἐφόδια ἀναλίσκειν 441. 2. ὑμῖν δ᾽ οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ 690. 8. ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμὰς 787. 18. ἐφόδιον λαβὼν τὸ — adminiculo, praetextu vſus 917. 14.

14. ἀποδὲς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προςιθεὶς 1212. 19. διωμόσατο ἐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204. 22.

ἐφορᾷν] πάντ᾽ ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι 38. 12. ἐφορᾷν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων 772. pen.

ἐφορία, ſcil. ἀγορὰ, conuentus finitimorum in limite cuiusque ſuo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπεσχημένον 631. vlt. 632. 23. et 26.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτȣ καιροῖς πόλιν μεγάλην 30. 19. inſidiari ſuis oportunitatibus, rei bene gerendae, ad inſtar piratarum, qui coram portubus ad ancoram ſtantes, in ſinu quodam maris obſcuriore naues ſpeculantur et praeſtolantur e portubus egredientes, mercibus onuſtas; quas euectas inſecuti derepente conſectantur et oppreſſas expilant. βοήθειαν κωλῦσαι τὴν ἐν πύλαις, ἐφ᾽ ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφώρμȣν 444. 26.

ἔχειν ἡσυχίαν 13. 12. πῶς ἔχȣσι [ſubaudi τȣ̃ νȣ̃, vel κατὰ τὸν νȣ̃ν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ, quo ſint animo erga Philippum 22. vlt. ἐχόντων, ὡς ἔχȣσιν, ἡμῖν [id eſt πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis. 30. antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id eſt εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν 284. 11. τὸ δὲ ȣ̓χ ȣ̔́τως ἔχει. res ſic ſe non habet. *ſo iſt es nicht recht. das iſt die rechte Weiſe nicht. das ſollte ſo nicht ſeyn* 137. 6. ὡς κατ᾽ ἐκείνȣς τȣ̀ς χρόνȣς εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς 230. 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρȣς τὰ ἑαυτῶν ἔχειν 81. 3. ἐςὶ γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ ȣ̓χ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχȣσι τὰ ἑαυτῶν 83. 15. αἰτίαν. ἀλλ᾽ ȣ̓δ᾽ αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίȣς ἔχειν καλὸν 998. 8. βȣ́λησιν. τίνα ȣ̃ν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βȣ́λησιν ἔχειν δοκεῖ 794. 16. διάνοιαν 1472. 25. δίκην ἔχεις. eſt penes te ius et facultas ius tuum in foro petendi et perſequendi 890.

 3. διαι-

3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites ſub cura, fide, adminiſtratione ſua habentibus, eas verſantibus et tractantibus 1153. 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν 608. 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. νόμον 794. 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνᾶναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει 537. 5. κερκυραίῳ τινὶ, τῶν ἐχόντων νῦν τὴν πόλιν e numero principum, remp. Corcyream nunc in poteſtate habentium 763. 9. οὐκ ἔχω τοῦτο πρότερον πρόσταγμα 1485. 9. ſcil. προστάττειν. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας 311. 13. χρέα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina ſibi debita, a ſe exigenda. *Activſchulden, ausſtehende* 957. 4. χρήματα. ſubaudi ἀπαιτεῖν. *zu fodern haben.* αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν *ſie hätten noch weit mehr zu fodern* ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων, *als was wir vorgeſchoſſen hätten* 970. 4. ſimpliciter pro *poſſe.* τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν 1473. 3. 2) prodiues, locuples eſſe, ſubaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα 1123. 25. 3) ſecum habere. ſubaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδύρεται 574. 23. 575. 14. 608. 14. 4) in poteſtate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον 440. 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, [ſubaudi τὰ τούτου,] οὐδενὸς ἡψάμην 540. 23. 5) capere, mancipare, manu iniecta ſibi vindicare, *in Beſchlag nehmen* 886. 5. 6) in corpore gerere, vt veſtem, *anhaben.* τρίβωνας ἔχουσι 1267. 22. 7) ſcire, noſſe. οὐδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἕξετε, ne conſilium quidem in promtu habebitis, ſed incerti eritis, quid agendum vobis ſit 425. 10. 8) in ſe tenere, importare, prodere, indicare, inſimulare. τῷ τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἔχειν 168. 17. 9) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142. pen. 10) inhibere ſeſe, inſiſte-

inſiſtere. ἔχε αὐτȣ͂. deſine 1109. 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. *er hält ſich an den Schlag.* h. e. conſectatur plagam, ſequitur veſtigia ictus, illuc identidem obmouet ſcutum et praetendit, vbi iam ictus fuit; non quo plaga inferenda impetum minatur, non praecauet vulnus, ſed facto iam ſuccurrere feſtinat 51. 26. τȣ́των γὰρ εἰχόμην, iis enim mordicus inhaeſiſſem, eaque acriter exagitaſſem 251. vlt.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν 90. 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε 192. 5. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβȣ͂νται 218. 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχȣ́σης πατρικῆς 530. 7. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι᾽ ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδȣ͂ναι 1185. 25. τῆς ἰδίας ἔχθρας ȣ̓δὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα 1465. 23. cauſa odii et ſimultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι 1301. 18.

ἐχθρὸς] ȣ̓κ ἔςι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τȣ̀ς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε 104. 26. 143. 20. ἐπειδὴ δ᾽ εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτȣ͂ καὶ τῶν ἑλλήνων 439. 19. τȣ̀ς ἐχθρὰ ποιȣ͂ντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638. 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαςηρίων καὶ τȣ͂ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταῦτα πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335. 4. ȣ̓́τε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτε ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τȣ́των ἐχθροὺς εὕροιτε ἂν 1448. 16. ȣ̔̀ς κἂν ἐχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι 1479. pen. ἐχθρὸς θεοῖς grauiſſimum et turpiſſimum erat probrum 241. 12. 245. 16. διὰ τὴν αὐτȣ͂ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν 611. 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως 1121. 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. citat Schol. Hermog. p. 45.

ἐχθὸς

ἐχῖνος vidulus, bulga, in quam coniiciebantur chartae, quarum vſus eſſet in foro, cum eſſent in iudiciis proferendae atque recitandae. *der Documentenbeutel, die Actencapſel.* ἐχίνων ἤδη σεσημασμένων 999. 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον 1104. 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ᾤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἐχίνῳ 1119. 1. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι 1119. 4. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143. 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἐχῖνον 1180. 24. 1265. 14.

ἔχις] οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, οὔτε φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798. vlt. πικρὸν καὶ ἔχιν [viperae ſimilem] τὴν φύσιν ἄνθρωπον ἐὰν ἴδητε 799. 4.

ἑωλοκρασία] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας 242. 13.

ἕωλος] ἕωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ὡς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551. 13.

ἕως ἀπεδήμουν ἐγὼ toto illo tempore, quo ab vrbe aberam 968. 4.

ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος 565. 27. ζευγῶν ἀφεθέντων 1409. 23.

Ζεὺς Φράτριος 1054. 10. διὸς ἑρκείου 1319. 26. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα 937. 21. τὸν Δωδωναῖον 1466. 27. 1487. 1. Διῒ τῷ νεμίῳ 552. 5. Διὸς τοῦ ὁρίου 86. 18. Διῒ ὑπάτῳ 531. 7. κτησίῳ 531. pen. ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321. 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ 375. 24.

ζῆλος, εἴ τις εἴληφέ τι 121. 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ 267. 14. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300. 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίκασι 616. 20. 757. 1. ἃ καὶ ζῆλον καὶ τιμήν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα 641. 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον 756. 19.

19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸτου ζῆλος τῶν ἑλλήνων γέγονε 1396. 18. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ 1399. 21. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317. 9.

ζηλοῦν ἀρετὴν 500. 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς 504. 8. ζηλοῦντες πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας 1402. 20. τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461. 9. τοῦτο ἐζήλωκε καὶ προήρηται 22. 17.

ζήλωμα 424. 17.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μέν ἐστι καὶ λαμπρὰ 362. 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615. pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν 17. 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεγκεῖν 796. 11.

ζημιοῦν θανάτῳ πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς 1291. 10.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ᾑρημένοι 22. 21. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι 80. 27. 157. 7. ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν 247. 15. ζώντων ἀθηναίων καὶ ὄντων 248. 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος 330. 3. πρὸς τοὺς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταζε 330. pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι 411. 23. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθνηκε 434. 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς vitam quietam et iucundam degimus, quoad res priuatas, quae nobis ſunt inter nos mutuae 760. 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν κωλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα 1097. 3. ἀφῄρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη 1123. 21. τίνος ἕνεκεν εὔξαιτο ἄν τις ζῆν, τούτων στερηθεὶς. matre, vxore, liberis 1225. 23. ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου honeſtis artibus victum quaerere 1309. 26. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν 1341.

1341. 26. ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾷν ἔδει 582. 2. ὧν ἄνευ ζῆν ἐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει 665. 4. τὶ ποιῶν ζήσεται qua arte exercenda victum ſibi parabit 794. 19.

ζητεῖν deſiderare, non inuenire. τῦτο δὲ [aurum] ἂν διαδῷ, ζητήσει 186. 15. (ἐμῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, ἐ τὸ Φιλίππυ, ζητῦντος. citat Hermog. 294. ex. or. pro Corona) ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384. 4. ζητῦντας ταὐτὰ τοῖς παρὰ σοὶ 1217. vlt. ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ᾽ αὐτῇ ἀκολασίαν 1362. 12. ἐζήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις ἦν καὶ ἐξήλεγχε 1372. 10. νῦν ἐκείνε τεθνεῶτος ζητεῖ τινας ἡ τύχη, μεθ᾽ ὧν ἔςαι 1466. 11.

ζητηταὶ quibus inquiſitio demandabatur, num penes quem aliquid eſſet opum publicarum 703. 11.

ζυγίτης 1068. 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος 996. 15. de nomine cum aliquo contendere, cuius ſis neceſſarius, a quo auelli nequeas, cum quo neceſſaria tibi ſit et ineuitabilis vitae conſuetudo.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι paſſi ſuis ceruicibus imponi] δουλοσύνης 322. 12. ζυγὰ μονονὲ καὶ ςαθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784. 9. ἂν γὰρ ὥσπερεὶ ζυγὸν ἱςῆτε 1461. 17.

ζωγράφος] μεθ᾽ ὧν οἱ ζωγράφοι τὲς ἀσεβεῖς γράφεσιν ἐν ᾅδε, μετὰ τέτων περιέρχεται 786. 12.

ἡβᾷν] ἐὰν ἐξ ἐπικλήρε τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135. 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι 1136. 12.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν ςρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις τὸν ςρατηγὸν ἡγεῖσθαι, ἕτω καὶ τῶν πραγμάτων τὲς εὖ βελευομένες ἡγεῖσθαι χρὴ 51. 17. gubernare res et tractare pro ſenſu tuo. praeparare et inſtruere neceſſaria, quo fiant, quae factu opus ſint, et quo mala imminentia defendantur, praeire et viam monſtrare rebus, qua tu eas ire velis, non ſequi coactum, quo

te illae rapiant. imperare rebus, non ſeruire. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν in articulis foederis, vel pacti, primo loco ſtare, princeps et primaria conditio eſſe, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire 213. 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου 571. 4. τῷ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ 654. 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται 779. pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας 1377. 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαν τοῦ βίου. philoſophiam 1412. vlt. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια 1412. 15.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217. pen. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν 246. 23.

ἡγεμὼν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας 26. 24. ἡγεμὼν [ſodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ 172. 3. ἡγ. τῆς εἰρήνης 233. 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν 329. 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοὶ 436. 26. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος 533. 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἔτη δέκα 565. 12. 836. pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quaſi tanta poſt inſecuta bona 1123. 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [ſcil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἄν, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται 1442. pen.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη *ſie würden es gerne ſehen* 1354. 23. ἡδέως ἔχειν τινὶ. bene alicui velle, amicus ei eſſe, gaudere bonis eius 60. pen. 181. 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν comis, blandus, affabilis, hilaris eſſe 1418. 11.

ἤδη] μὴ τὴν ἤδη χάριν τȣ͂ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνȣ περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι 664. 24. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη nam ſaepenumero et factum eſt, et fit, vt res aliter exeant, quam tu ſperaſſes 210. 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν. pro ἔτι 567. 12. pro τότε. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. tum. hoc ſi verum eſſet, hoc ſi valeret, tum — 746. 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἤδη [tum, vel certo certius] ἔσοιτο 1242. 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τȣ́των μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων 1376. 18.

ἡδονὴ] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν 13. 23. ἃ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τȣ́τῳ δέδοται 226. 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς 437. 3. et 6. ταῦτα τισὶν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. Sunt, quos haec iuuent 806. 8. ἡδονὴν ȣ̓ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρεὼν, vt dictum Demoſth. citat Stobaeus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἠθοποιία nobilis, a rhetoricis celebrata, eſt p. 412. 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἤθει μένοντας 35. 19. ἀλλ' ȣ̓κ ἐχρήσατο τῷ αὐτȣ͂ ἤθει τῷ τυραννικῷ 212. pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδὲς καὶ χρηςὸν 461. 1. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur ἤγȣν τὴν κατάςασιν καὶ τὴν γενναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι 613. 7. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι 753. 10. vbi declaratur, quale illud ἦθος ſit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιςα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισεν 1405. 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι 1406. 6.

ἠίθεος iuuenis nondum maritatus. ἠίθεον ἔτι ὄντα. *da er noch Iunggeſell war* 1352. 8.

ἥκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τὶς ȣ̂τος 11. 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἥξει 17. 4. ȣ̓ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φι-

καὶ Φιλίππϑ ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154. 14. τὲς ἐπὶ τϑθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν 234. 22. πλὴν ἐκ ἐφ' ἑαυτὲς ἑκάςων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν 241. 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e caſtris, aut e confinio veniſſet, producebant 281. 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἥκειν infeſto cum animo aggredi, adoriri 319. 7. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία 346. vlt. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε. *kam, ankam* 350. 14. ἥκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. *kommt auf ſie, trift ſie* 624. 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τέτϑ τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σϑ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959. 10. ἥκϑσι νῦν δανεισαὶ καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047. 27. ἥξετε ἐπ' ἐμὲ me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis 1049. 7. ἧκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον 1225. 14. ὅθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες domum redeuntes ab expeditione Euboica 11. 10. ὃς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθὲς καὶ φίλους, εἰς τέτϑς ἥκω receptum habeo, conuertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, καὶ δέομαι 1127. 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τϑτο προαγαγὼν ἥκεις. (vbi ἥκεις, ſi quis velit, accipi poteſt pro φαίνῃ) 1404. 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τέτων ϑδ' εἰς ἐλπίδα ϑδεὶς ἔρχεται 1407. 12. ἐπειδὴ δ' ϑχ ἧκον ϑτοι his non redeuntibus 479. 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ', ἅπερ ἀεὶ λέγει confugiet ad vſitatam ſibi excuſationem 1002. 16.

ἡλιαία iudicium maius, aut maximum, populi perſonam vniuerſi repraeſentans, D. aut M. aut MD. virorum, de cauſis capitalibus pronuncians. item porticus, vbi iudicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν — φυλὴν διαιτῶντες 1042. 25. p. 720. 24. τὸ δικαςήριον idem eſt atque Heliaea, vt patet ex eiusdem paginae verſu penult.

ἡλίασις ius in illo iudicio ſedendi, et functio iudicatura. ἐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα 747. 7.

ἡλιαςὴς] ἡλιαςῶν ὅρκος 746. 16.

ἡλιαςικὸς] ἐκ τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαςικὸν ὅρκον 706. 20.

ἠλίθιος] τἔτό γε τὸ σοφὸν αὐτἔ ἠλίθιόν ἐςι 83. 17. 1148. 4.

ἠλιθίως 822. 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ aetatem militarem agentes 17. 11. ἔςι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν 38. 10. ποιῶν τἔθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαςος ἔχοι [ſcil. ποιεῖν,] καὶ ὅτε καιρὸς εἴη 38. 16. τἔθ' ἡλικίας ἔχων 220. 5. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρε βελτίων τὴν ἰδέαν 413. 27. ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε proceram ſtaturam et florentem aetatem, ἐκ ἂν θυγατέρα με, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε 1024. 26. κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἡντινἔν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἥκῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων 1341. 11. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάςης 1351. 12. νεωτέρα ἔσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι quia nondum ad nubiles annos, ad aetatis maturitatem et iuſtam ſtaturae proceritatem modumque virium idoneum perueniſſet 1352. 11. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν: ad hoc ſeculum hominum, quod nunc in terris viuit 1392. 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνε παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι 1470. 13. διὰ τὴν ἡλικίαν ἐκ ἂν οἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471. 18.

ἡλικιώτης aequalis aetate 1026. 2.

ἡλίκος poſt θαυμάσιος vel talia additum, reddi poteſt latino quam. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπρᾶχθαι. mirum eſt dictu, quam e rep. iſta ita geſta fuiſſe viſa fuerint 348. 24. ἐ τῷ μεγάλα, ἢ θαυμάσια ἡλίκα δἔναι 469. 18. ὑπὲρ ἡλίκων

κων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης 1109. 17.

ἥλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίȣ δύνοντος ἀπαλλάττωνται πολεμίȣς κρίνειν 198. 7. τῶν ὑπὸ τȣτονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 316. 16. ȣ̉́τε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιȣ̃ντες non pudebat eos ſolem intueri, vel in publicum prodire, in conſpectum hominum venire 426. 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν oriri, vltra horizontem aſcendere 1071. 3. Apophthegma Demoſthenis a Plutarcho Moral. p. 531. 8. relatum. τὶ ποιήσȣσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες qui pro diaria, non vltra vnum diem duratura gratia, comitate, feſtiuitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus ſumma rerum vertitur, proiecerunt 107. 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει 285. 1. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν 293. 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν 618. 9. ἡμέρα ἐν ἱκνουμένα die ſtato veniente, quum rite fit, atque legitime 1072. 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν aduerbialiter. ὁ ςρατηγὸς αὐτοῖς ȣ̉δὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδȣ 1214. 6. τῆς ἡμέρας. ſubaudi ἑκάςης. in dies ſingulos 491. vlt. τȣ̃ καθ' ἡμέραν βίȣ. vitae quotidianae 1262. 1.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιȣ̃τον 1081. 26.

ἥμερος] ἥμεροι ἄνθρωποι καὶ φιλάνθρωποι 530. 3.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμ. μετρȣ́μενοι καὶ καταπατȣ́μενοι 918. 11.

ἡμικλήριον] τȣ̃ ἡμικληρίȣ ἔλαχε in iure poſtulauit dimidiam haereditatis partem 1173. 6. et 17. 1175. 14. 1178. 22.

ἡμιμέδιμνος 1278. 22.

ἡμιμναῖον ſemiſſis minae. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata 1246. 7. ἡμιμναῖα

μνᾶια τρία ἐδόθη τέτῳ τῷ ἀδωροδοκήτῳ 1333. 11. vna mina cum dimidio.

ἥμισυς] ἐ γὰρ ἐφ' ἡμισεία [ſcil. μερίδι] δεῖ χρηςὸν εἶναι 430. 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἥμισυ τῶ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι 691. 16.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id eſt 2 talent. et ½ 956. 18.

ἦξαν 1155. 10. dubium, vtrum ab ἄγειν, an ab ἀίσσειν ſit repetendum. verumtamen prius eſt potius.

ἤπειρος Aſia maior minorque. ςόλον ἐξ ἁπάσης ἠπείρε ἐλθόντα 1392. 6.

ἤπιος] πάντες ἠπιώτεροι molliores, commodiores, faciliores γενήσονται 1464. 22.

ἠπίως] ὑμᾶς δ' ἠπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτῶν mollius, clementius 1296. 7.

Ἥρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἥρᾳ 1068. 10.

τὰ Ἡράκλεια ludos Herculis ἐντὸς τείχες θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης ὄσης 368. 11. 379. pen.

Ἡρακλῆς] προεκρίθην κληρῶσθαι ἐν τοῖς εὐγενεςάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313. 20. 1318. 16.

ἠρίον monumentum ſepulcrale genti commune. οἷς ἠρία ταῦτα 1319. 27.

ἡρωϊκὸς] ὃδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22. locus fabularum de heroibus.

ἥρως καλαμίτης ſtramineus 270. 10. μηδ' ἥρω τινὰ τὸν τυχόντα 288. 18. ἥρως ὁ ἰατρὸς 419. 22. ἥρως ἀρχηγέτης, ὃ ἐπώνυμοί ἐςε 1072. 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοί. citat Hermog. p. 241. ex Ariſtocratea. eſt p. 649. 9.

ἡσυχίαν σχήσει 13. 12. 521. 12. 624. 8. 1179. 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρέειν 63. 20. ἡσυχίαν otium ἐκείνῳ ποιῶσι πράττειν ὅ, τι βέλεται 102. pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτέ-

ρες

ρους ἐᾶσαι 145. 20. ἦγεν ἡσ. 227. 20. 246. 19. 622. 24. ἡσ. ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον 327. vlt. ἐστὶ γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328. 2. δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ 422. 5. κατὰ πολλὴν ἡσ. nemine interpellante 709. 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abſtinui, ea omiſi 1161. 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος 1105. 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν pudorem, modeſtiam, ſedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων 1405. 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκἀγαθία 777. 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἱρῇ 150. 11.

ἦτρον regio ſtomachi, vel quod intra os ſterni et vmbilicum eſt 1260. 22.

ἧττα] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν 1394. 22. βεβαίους ποιεῖται ἥττας 1448. 1. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι. mentem huiusmodi in rebus mutare tantundem eſt atque cladem conſiliorum accipere, h. e. coepta et inſtituta ſua omnia cernere perturbata et euerſa 1466. 23. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται 1486. 3.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ ἡττῆται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων 53. 15. cum imperator in poteſtate eſt miſerorum militum mercenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere poteſt, quominus illorum libidini imperiisque pareat. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317. 10. ἡττᾶσθαι ἄλλου τινὸς δόξετε videbimini alicui fini ſequiori, cauſae deteriori ceſſiſſe 584. 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται *nachſtehen muſs*, τοῦ φθόνου 792. 25. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε *kehret euch daran nicht, laſſet euch dadurch nicht irre machen* 415. 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο. ἥττησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου οὐ-

δαμȣ̃ πώποτε, ὅποι πρεσβευτὴς ἐπέμφθην ὑφ᾽ ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππȣ πρέσβεων.

Ἡφαιςεῖον templum Vulcani 898. 6.

ἦχασι (ab ἄγω) e Demoſthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falſa legat. et in prima in Ariſtog. conf. Doruille ad Chariton. p. 481.

θάλαμος cella abſtruſior, penitior. εἴ γε τις ἢ φεύγων ἐν μυχῷ, ἢ θαλάμῳ 422. 25.

θάλαττα] ἀξιῶν ὑφ᾽ ὑμῶν καταςαθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in poteſtatem et arbitrium maris immitti 80. 6.

θαμὰ 422. vlt.

θάνατος] τῶν ςρατηγῶν ἕκαςος δὶς καὶ τρὶς παρ᾽ ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτȣ, πρὸς δὲ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς ȣ̓δεὶς ȣ̓δ᾽ ἅπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτȣ 53. 26. τὸν ἀνδραποδιςῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱρȣ̃νται τȣ̃ προσήκοντος 53. vlt. ὅπως μὴ γίγνωνται θάνατοι [mortes violentae, ſed ſine cruore effuſo] καὶ σφαγαὶ 215. 22. πολλῶν ἀξίȣς θανάτων λόγȣς ἐδημηγόρει 345. 25. 521. 24. θάνατον καλὸν εἵλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρὸν 1397. 10. θανάτȣ ἄξια εἴργαςαι αὐτῷ εἰς ἐμὲ 1252. 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος citat e Demoſthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750. 8. ed. Pott.

θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις 690. 2. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρῷα μνήματα 1320. 21. ȣ̔̀ς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16.

θαργήλια 517. vlt.

θαῤῥεῖν] καίτοι ὅςις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαῤῥεῖν, quem nil puduit, confidentem, laeto et hilari vultu, rectis ceruicibus, velut re bene geſta, incedere, τί ȣ̓̃τος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐςι 314. pen. θαῤῥεῖν, ȣ̓κ ἐπὶ τῷ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ, κἂν βȣ́λωνται, κρατῆσαι 1441.

1441. 20. οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτους, οὔθ' οὗτοι Φίλιππον. neque Philippus ſidebat his, neque hi Philippo ſidebant 30. 15. τὸ ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα τοῦτον — θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω certus ſum, fore, vt hunc coarguam 342. 2. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ προσήκειν μοι τῆς πόλεως, θαῤῥεῖν 1299. 15.

θάτερον] ἀγαθὰ, ἢ θάτερα ſequiora, ſeu aduerſa 597. 3. pro ἕτερα. ἀνὰ θάτερ' ἄττα τῶν χωρίων. id eſt ἀνὰ ἕτερά τινα τ. χ. vel ἀνὰ χωρία τινὰ τῶν ἑτέρων 1277. 2. θάτερα aduerbialiter ἀστὸς ὢν ſolummodo altera ex parte 1307. 24. θάτερος in maſculino, quod eſt inuentu rariſſimum, et in vitio ponitur, οὐδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ λοιδορεῖται 1459. 7.

θᾶττον] ἐπειδὰν ἀναστῇ τὸ δικαστήριον, ἕκαστος ὑμῶν ἄπεισεν, ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον 585. 10.

θαυμάζειν] οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174. 7. cum admiratione et indignatione interrogare. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς, θαυμάζῃ 349. 3. Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμασα magni feci, deueneratus ſum; τοὺς δ' αἰχμαλώτους θαυμάσας ἔλυσα 450. 1. *mir war mehr an den Gefangenen gelegen.* μὴ τὸν πλοῦτον τούτων, μηδὲ τὴν δόξαν, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς θαυμάζετε. *haltet viel auf euch ſelber* 582. 5. παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μὲν δι' αὐτὸν, τὰ δὲ διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι 1404. 4.

θαυμάσιος] αὐτὸς ὢν θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ 375. 24.

θαυμασίως] λόγους θ. πιθανοὺς 928. 14.

θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην 969. 9.

θαυμαστῶς ἂν ἴσως εὐλαβούμην admodum, diligenter. 844. 5.

θαυματοποιὸς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους ὄντας 23. 19.

θέα] θέαν μὴ καταν͂εῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα 234. 23. θ. καταλαμβάνειν 572. 11. et 15. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα 1410. 10.

θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν 361. 19.

θέατρον] εἴητε δὲ τῶν τὰ θέατρα καταλαμβανόντων 1443. 21.

θεῖος] δαιμονία καὶ θεία εὐεργεσία 18. 10. τὰ θεῖα ſunt euenta naturalia in aſtris, auris, terris etc. 808. 18.

θέμεθλα σεμνὰ δίκης 422. 10.

θέμις ius humanum, quatenus diuino opponitur. τούτων γ' οὐθ' ὅσιον οὔτε θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι 794. 13.

τὰ θεόγνια καὶ τὰ ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371. 24.

θεὸς] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνῳ πεπηγέναι 42. 15. φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως 258. 24. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν 1462. 26. τῷ θεῷ p. 347. 20. eſt Apollini Pythio. p. 525. 18. et 527. 8. et 534. 18. ad Bacchum refertur. ἡ θεὸς eſt Minerua 616. 19. et alibi.

θεοφιλὴς a diis amatus, diis propitiis vſus. εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην 1486. vlt.

θεράπαινα] θεραπαίνας εἴ τις κέκτηται πολλὰς 566. 8.

θεραπεύειν πάντας βούλοιτο, ἐξὸν δύο ἢ τρεῖς 384. 2. θ. ἐλπίδα πλεονεξίας μείζονος 662. 8. ἑτέρους μᾶλλον, ἢ τὸν δῆμον, ἅπαντας ἐδιδάξατε 1481. 6. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, vel ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς 327. 25. τὰς τῆς πατρίδος τιμὰς, εὐδοξίας, δυναστείας θ. 332. 5. τοῖς τὰ Φιλίππου πράγμαθ' ᾑρημένοις θ. 411. 18.

θερι-

θεριςὴς] εἰ μὴ καὶ τὲς θεριςὰς καὶ τὲς ἄλλο τι μισθȣ̃ πράττοντας φίλȣς καὶ ξένȣς δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων 242. 23.

θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι mercede conducerent operas meſſem demeſſuras 1253. 15.

θέσις oppigneratio. ὅσȣπερ ἡ θέσις ἦν, quanti oppignerata erat 896. 6. ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλȣθος ȣ̃σα τῇ θέσει τȣ̃ ὀνόματος· conſtitiſſet eum ſimili modo eandem tribum frequentaſſe, penes quam receptus et cuius albo inſcriptus eſſet, nomenque accepiſſet vnum aliquod ex iis, quae in illa tribu ſolerent vſurpari 1001. 26.

θεσμοθέτας εἰς τὰ πύθια πέμψαι 380. 20. οἱ θ. κύριοί εἰσι τὲς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας θανάτῳ ζημιῶσαι 630. 13. ἐὰν θεσμοθέτην ὑβρίσῃ τις, ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος ἔςαι 524. 22. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα — γραφέσθω πρὸς τὲς θεσμοθέτας ὁ βȣλόμενος 529. 16. δεῖν ἡμᾶς πρὸς τὲς θεσμοθέτας ἀπαντᾶν h. e. ad eos deferre actionem de corpore proſtituto 599. 27. οἱ θεσμοθέται τὲς ἐνδειχθέντας [prohedros et prytanes] εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαςήριον 707. 4. ὅσοις τῶν θεσμοθετῶν ȣ̓κ οἷόν τ' ἐςιν εἰς τὸν ἄρειον πάγον ἀνελθεῖν 802. 6. ὅταν τις νόμȣ ἢ ψηφίσματος γραφὴν ἀπενέγκῃ πρὸς τὲς θεσμοθέτας 803. 4. τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ναυκλήροις κελεύει ὁ νόμος τὰς δίκας εἶναι πρὸς τὲς θεσμοθέτας 920. 20. αἱ ὕβρεως δίκαι πρὸς τὲς θεσμοθέτας 976. 11. ἐάν τις συνίςηται factionem contrahat, ἢ συνδεκάζῃ largitionibus corrumpat — τȣ́των εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τὲς θεσμ. 1137. 6. ὥσπερ τὲς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρινῶ 1319. 20. θεσμοθετῶν — ȣ̓ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν ȣ̓σῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἅπασαν ἀρχὴν [totum collegium theſmothetarum vna cum ipſo lectorum] ἐποίησεν. ſcil. ἀποχειροτονεῖσθαι 1330. 14.

ἐάν τις ξένος ἀςῇ συνοικῇ — ὡσαύτως δὲ καὶ ἐὰν ξένη ἀςῷ συνοικῇ, γραφέσθω πρὸς τὰς θεσμοθέτας ὁ βȣλόμενος 1350. 17. γράφεται πρὸς τȣ̀ς θ. γραφὴν Στέφανον τȣτονὶ, ἀδίκως εἱρχθῆναι ὑπ' αὐτȣ̃ 1367. 9. γράφεται Φράςωρ Στ. γραφὴν πρὸς τȣ̀ς θεσμοθέτας, ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκȣσαν 1362. vlt.

θεσμὸς] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069. 9.

θεωρεῖν τὸν τρόπον 12. 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν diligenter, vndique, ſusque deque, omni ex parte contemplans, meditans, εὑρίσκω 19. 23. τȣ̃το θεωρȣ̃ντας εἰ τἀληθῆ λέγω hoc quaerentes 29. 15. θ. τι πρός τι aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαςα θεωρῆτε 230. 26. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι 330. 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987. 24. θεωρȣ̃ντες ὑμᾶς πῶς τȣ̃το τὸ πρᾶγμα κρίνετε 1297. 9. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶτον 93. 9. ἐκλογιζομένοις καὶ θεωρȣ̃σι 555. 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε 578. 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕκαςον νομίζειν, ȣ̓κ αὐτοὶ θεωρεῖτε 1234. 10.

θεώρημα res, quae ſeu oculis ſpectatur, ſeu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι 247. 21.

θεωρία collegium a ciuitatibus ad ludos publice deputatorum. θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ ἑλλάδι πανηγύριας ἀποςέλλειν 256. 14. pompatica ſacrorum proceſſio. ἀποςῆναι τῆς πατρίȣ θεωρίας 380. 21. θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ νεμίῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως 552. 6. ἡ θεωρία ȣ̓κ ἐδόκει ἐξ ἴσȣ ἅπασι τοῖς δικαςαῖς εἶναι verebar, ne non omnes pariter iudices in tabula proſcriptā cernere, vel oculis conſequi poſſent et legere 1055. 18. ἱππικῶν θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἄθλων 1393. 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id eſt θεωρȣ́μενα μένει ἀκίνητα] cum ſpectantur, manent immobilia 1406. 3.

θεωρικὸς] τȣ̀ς περὶ τῶν θεωρικῶν [ſubaudi χρημάτων] νόμȣς λύσατε 31. 13. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι

δῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37. 5. ὡς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες 141. 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [ſcil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος 243. pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὢν ἐπέδωκα τὰ χρήματα 264. 10. ἧκε, παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικὸν 1091. 24. ἀπῆλθε τὸ θεωρικὸν οὐ λαβὼν 1091. vlt. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικὰ 1346. 18.

θεωρὸς] θεωροὺς εἰς τὰ πύθια πέμψαι legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. intereſſent et eius perſonam repraeſentarent, donaque a ciuitate miſſa offerrent vna cum ſacris 380. 20. θεωροὺς αἱρετοὺς ἐννέα πέμπειν κελεύει 531. 17.

θηρᾶν] τῶν πλείστων, ὅταν ὦσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407. 16.

θηρίον] τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων in me inſtigantibus atque immittentibus 332. 2. maledictum turpe. bellua, pro homine impuro, conſcelerato, et inimico ſaeuo. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον 745. 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία 772. 6. οὐδὲν ᾔδει οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις. [ſubaudi aut οὖσι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις.] 925. 14.

θησεῖον aedes Theſei 270. 8.

θητικὸν [ſcil. ἀργύριον] tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro iure incolatus, et pro venia, quaeſtum opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν τελοῦσι 1067. 27.

θίασος collegium certa quaedam ſacra facientium, et eorum per vias ſolennis proceſſio, iubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et laſciuientium. τοὺς καλοὺς θιάσους ἦγαγε διὰ τῶν ὁδῶν 313. 23. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κυλινδούμενον 403. 19. θιάσους συνάγειν 431. 25.

θλίβων τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας 313. 25.

θνήσκειν]

θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ 43. 15. τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τοὺς τοιούτους ἀποστόλους 53. 10. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ 330. 5. τεθνᾶσι τῷ φόβῳ 366. 26. ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν τεθνεῶτα in iudicio veſtro mortis damnatum, extremum luiſſe ſupplicium 383. 19. τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι 138. 7. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [ſcil. πρὸς χάριν] κολακείᾳ 127. pen. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε etc. 434. 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488. 21.

θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι 358. 16.

θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442. 14. θ. προέσθαι 583. 20.

θόλος] δύο ἔτη διετράφη ἐν τῇ θόλῳ 419. 26.

θορυβεῖν admurmurare cum ſignificatione laudis et aſſenſus. καί μοι μὴ θυρυβήσῃ μηδεὶς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ 60. 27. θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται 72. 4. 97. 15. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπουδάζετε 109. 11. πολλοὺς ἔφη τοὺς θορυβοῦντας εἶναι, [id eſt τοὺς συναινοῦντας] ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους 375. 22. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577. 9. θορυβηθῆναι fremitu concionis perturbari, interpellari 1421. 20. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea quod obſtrepitis, nil ideo magis deſinunt oratores concionibus moleſtis vos vexare 1462. 15. ἐγὼ δέ φημι δεῖν (καί μή μοι θορυβήσητε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε 167. 4.

θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἑτέραν τοῦ φανερῶς θορύβου diuerſam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum aſſenſu adſtrepentis 242. 26. θόρυβον καὶ κρότον τοσοῦτον, ὡς ἂν ἐπαινοῦντές τε καὶ συνησθέντες, ἐποιήσατε 519. 9. τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες. Apſines citat p. 696. vlt. contra,

tra, θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νȣθετεῖ τȣ̀ς ἐνοχλȣ͂ντας ἑαυτὸν, ȣ̓δεπώποθ᾽ ὑπεῖξε 798. 19. φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον θόρυβον, θοιμάτιον προέσθαι 583. 20.
θρὰξ conuicium, probrum 664. 11.
θρασύνεσθαι] τῷ Πύθωνι καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ᾽ ὑμῶν 272. 20. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτȣ̀ς θρασύνεσθαι 1448. 6. θρ. μάτην 1472. 25.
θρασὺς ὦψαι ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι. id eſt ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀτυχήμασι 314. 26. θρασὺν εἶναι φασὶν, ἐάν τις ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν εἴπῃ 1233. 25. ȣ̓κ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441. 19.
θρασύτης] ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα 406. 3. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες 1452. 20.
θρόνος] Iuſtitiam παρὰ τὸν τȣ͂ Διὸς θρόνον καθημένην 772. 27.
θρυλλεῖν] ὃ πάντες ἐθρυλλεῖτε 10. vlt. τὸ θρυλλȣμενον ἀπόῤῥητον 19. 27. πολλὰ λέγοντος ἐμȣ͂ καὶ θρυλλȣ͂ντος 390. 5. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλȣμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428. vlt.
θύειν ἐπινίκια 380. 22. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων 1367. 1. ἔθυε τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369. 25. ὁ βασιλεὺς ἁπάσας τὰς θυσίας ἔθυε 1370. 14.
θυμιατήριον thuribulum 617. 3.
θυμὸς] παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τȣ̀ς ἑαυτὸν φιλȣ͂ντας καὶ μισεῖ τȣ̀ς τἀναντία 412. 4. θυμὸν ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιςον 1396. 1.
θύρα] ἐπὶ ταῖς θύραις, ἐγγὺς ἔτωσὶ 140. 17. θύρας ἀφαιρεῖν 762. 3. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρȣσαν 1155. 13.
θύρωμα] θυρώματα aſſeres idoneos foribus aedium inde fabricandis 568. 16. vel fores ipſae. τὰ θυρώματα ἀποσπάσας. *die Thüren ausgehoben* — 845. 18.
θώραξ] τὸν θώρακα ȣ̓δέποτε ἐνδὺς 558. 14.

ἰαμβεῖον]

ἰαμβεῖον] ἰαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πεποιημένα 418. 9.

ἰαμβειοφάγος 274. 6.

ἰᾶσθαι] δεῖ — τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γὰρ 170. 1.

ἰατρὸς] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι 37. 25. 1460. 2. ὥσπερ ἂν ἰατρὸς, ἀσθενοῦσι μὲν μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον etc. 307. pen. ὁ ἰατρὸς nomen herois Attici 419. 22. ἔδειξαν aegrum τοῖς ἰατροῖς 1259. pen. ἀλλὰ καὶ μάρτυρας ἰατροὺς παρέχομαι 1268. 4. ἰατρὸν εἰσάγειν 1158. 5. 1159. 22. ἥρως ἰατρὸς eſt Toxaris. p. 419. 22.

ἰδεῖν] μηδ' ἦν ἰδεῖν ἅπαντας. id eſt μηδ' ἦν τὸ τῆς δωροδοκίας πρᾶγμα οὕτω φανερὸν, ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας 375. 26. οὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα 533. 27. probauit, amplexus, ſecutus eſt, ſpectauit. εἶδεν, ἃ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾷν, ξένην οὖσαν 1369. 26. οὐ γὰρ αὔταρκες τὸ ἰδεῖν [id eſt τὸ συνιδεῖν perſpicere, intelligere] ταῦτα, ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις τοὺς συναιρομένους ὑμᾶς δυνηθῇ 1443. 4.

ἴδιος] τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον 312. 4. πόλεις παραιρούμενον βαρβάρους καὶ ἰδίας. ciuitates per ſe ſtantes, cum alia nulla rep. graeca foederibus coniunctas 289. 19. ἰδιαίτατον πάντων καὶ σεμνότατον 641. 17. ἴδιον μὴ νομίζειν τῶν τοιούτων μηδὲν, ὃ κἂν ἄλλῳ συμβαίη. priuatum quid, ipſi ſoli proprium, quod praeter eum alii nulli neque accidat, neque poſſit accidere 1270. 13. ἰδίαν βλασφημίαν calumniam ad me vnum priuatim pertinentem 1437. 15.

ἰδιώτης] οἱ δεινοὶ et οἱ ἰδιῶται inter ſe opponuntur 50. 6. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 6.

ἱδρῶς] ἐκ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό τε τῦ λέγειν καὶ τῦ πράττειν 1452. vlt.

ἱέναι] ἐγὼ δ' εἴ τις ἠδίκει με, ἐπὶ τῦτ' ᾖα 1106. 23.

ἱέρεια ἡ Βραυρωνόθεν 1264. 20.

ἱερεῖον] ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον τῦ βωμῦ. victimam, quam pater pro filio, ſiue adhuc puero, ſiue iam adulto, ſiue ſuo, ſiue adoptato, fratoribus afferebat, vel in curiam phratriae inferebat 1054. 6. ἐκ ἠθέλησαν ἅπτεσθαι τῦ ἱερείε, ἐδ' ἀπάγειν τῦ βωμῦ 1078. 21.

ἱερεὺς reticetur per ellipſin. ὁ τῦ Διὸς, ſcil. flamen 531. 16. ἔλαχον ἱερεὺς 1313. 24. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τὲς ἱερεῖς, καθίςατε τὲς ἄρχοντας 1461. 6.

ἱεροκήρυξ, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ τῦ βασιλέως γυναικὶ, ὅταν ἐξορκοῖ τὰς γεραιρὰς 1371. 16.

ἱερομνήμων videtur honos quidam, h. e. magiſtratus in praecipuis, Byzantii fuiſſe, cuius nomine annus ſignaretur. ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχε 255. 20. Item ſic appellabantur aſſeſſores e graecis ciuitatibus ad concilium Amphictyonicum miſſi. τῶν παρ' ἑαυτῦ [a Philippo] πεμπομένων ἱερομνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνε συμμάχων [id eſt τῶν πεμπομένων ὑπὸ τῦ τῶν Φιλίππῳ συμμάχων ὄντων ἐθνῶν] 276. 22. ἀνθρώπες ἀπείρες λόγων, καὶ τὸ μέλλον ἐ προορωμένες, τὲς ἱερομνήμονας 277. 7. τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν ἱερομνημόνων 277. 21. Athenis videntur Hieromnenones perpetui fuiſſe, velut perpetui aſſeſſores, aut conſiliarii nouem Archontum, ſed identidem non niſi ſinguli. ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὅσαι μετὰ τῶν ἐννέα ἀρχόντων κυαμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747. 2.

ἱεροποιεῖν εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βελῆς 552. 2.

ἱεροποιὸς] Hoc de v. inſignem locum habet Etymologus p. 468. pen. hauſtum ex aliquo bonae notae lexico rhetorico. in Harpocratione non eſt, neque in Suida, neque in Vlpiano, neque in aliis Scholiaſtis De-

Demoſth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα, ἐξ ἁπάντων ἀθηναίων τρίτον αὐτὸν 552. 6. erat huius magiſtratus victimas inſpicere et probare, aut reprobare vitioſas 570. 7. 1331. 4.

ἱερὸς] ἱερὰ χώρα 277. 10. ἱερὰν ἐσθῆτα eam veſtem appellat, quae ludorum ergo comparata ſit atque geſtetur 519. 27. ἱερὸς νόμος pars ea iuris attici, quae de iure dierum feſtorum, praecipue Liberalium, praecipit 525. 18. οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν [ſcil. χρημάτων,] ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος, ἀπέχηται 1204. 5. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374. 1. τὸ ἱερὸν per excellentiam templum Delphicum 446. 5. ἱερὰ τριήρης 50. 1. 570. vlt. οὔθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων 422. 8. τῶν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ 702. vlt. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti luitionem] ὑφήρηται 726. 23. τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335. 7. vbi dictio haec proverbialiter eſt vſurpata. τὰ ἄρρητα ἱερὰ θύειν 1369. 25. ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων per victimas plenum robur adeptas, vel maiores 1365. 17. τὸ ἱερὸν, Delphicum puta, προδέδωκας citat Schol. Hermog. p. 145. 10.

ἱεροσυλεῖν τὰ ὅπλα 1318. 27.

ἱερόσυλος] τοῖς ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρῇ 737. 24.

ἰθύνειν ἑορτὰς νόμοις πατρίοις 531. 3.

ἰθύφαλλος 1261. 17. 1262. 6. 1263. 5.

ἱκετηρία] οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος 262. 16. 703. 23. ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι νομίζοντες τὸν παῖδα τοῦτον 1078. 25.

ἱκνεῖσθαι] ἡμέρα ἐν ἱκνουμένᾳ 1072. 27. conf. p. 1073. 2. vbi orator ipſe interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις.

ἵλεως]

ἵλεως] ὃν ἐδὲ τῶν ἐν ᾅδε θεῶν εἰκός ἐςὶ τυχεῖν ἱλέων 786. 16.
ἰλιγγιᾶν] v. ναυτιᾶν.
ἱμὰς] ἱμάντα τις φερέτω 402. vlt.
ἱμείρειν] χρήματα δ' ἱμείρεσιν ἔχειν 422. 6.
ἵνα cum indicatiuo, loco optatiui, vel coniunctiui. ἵνα ἦν. pro ᾖ, vel εἴη 47. 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέςατα ἐφαίνετο 958. vlt. 1273. 10. et 15. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ νυνὶ γίγνεται, ne accidiſſet 1434. 4. ἵνα ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι 1441. 9. 1444. 14.
ἰοβάκχεια 1371. 24.
ἴον] ὥσπερ ἴων ἢ ῥόδων ὄντας 615. 11. 755. 16.
ἰὲ, ἰὲ, vox irati vanas minas ſpargentis 406. 8. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰὲ, ἰὲ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις 784. 19.
ἰπεῖν, *kneipen, klemmen, ſchrauben*. ὁρῶν ὑμᾶς ἰπεμένες vos pungi ab aculeato hoc dicto, aegre id ferre 1441. pen.
ἱππαγωγὸς, ſcil. ναῦς. nauigium comparatum equis per mare traiiciendis 46. 5.
ἱππαρχεῖν 567. 21. 570. 12.
ἵππαρχος erat in equeſtri militia eodem loco, atque ὁ ςρατηγὸς in pedeſtri. τὸν ςρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον 290. 4. ἵππαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς ἐ δυνάμενον 570. 5. ἐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχες καὶ ςρατηγὲς, καὶ φυλάρχες, καὶ ἱππάρχες 47. 16.
ἱππεὺς homo medii ordinis 1068. 1.
ἱπποδαμεία forum Piraeei 1190. 27.
ἱππόδρομος locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ ἱπποδρόμῳ 1155. 9, 1162. 15.
ἱπποθοωντίδαι 1398. 26.
ἵππος] ἵππε δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν 428. vlt. equus, quem quis in vſus reip. ſumtu ſuo aleret. ποῖος γὰρ ἵππος; ποία τριήρης; ποία ςρατεία 431. vlt. ἵππον ἐκ ἐτόλμησε πρίασθαι

σθαι ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιος οὗτος, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίου ταῖς πομπαῖς ἡγεῖτο 571. 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11.

ἱπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρός. homo locuples, qui equum publicum aere ſuo alit 331. 18. 1046. 8.

ἰσηγορία] οὐκ ἔσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἱρουμένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195. 27. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι 555. 16. ἰσηγορίαν πρῶτον καταστησάμενος τῇ πόλει Theſeus 1397. 24.

ἰσομοιρεῖν ἁπάντων 1172. 27. 1176. 12.

ἴσος] οὐκ ἄχρι τῆς ἴσης ἐστὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εὔνους [τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις] σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων 61. 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου 101. 21. 137. 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἑτέροις 145. 2. οὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσθ' ὁ κίνδυνος 147. 27. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν 179. 21. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179. vlt. οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι 226. 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκροατὴς 227. 23. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ 442. 15. ἴσα et ὅμοια copulantur. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ὁμοίων 551. 9. τῶν ἴσων μετέχειν [ſcil. γερῶν, vel τιμῶν, vel δικαίων, τοῖς ἄλλοις πολίταις.] 786. 21. ἄνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ ἡμῶν γένησθε ἀκροαταὶ 844. 8. τοῖς εἰδόσιν ἐβουλόμην ἐπιτρέπειν, τοῖς ἴσοις. aequis arbitris, neutri parti magis ſtudentibus 1274. 10. ἡνίκα συνέβαινεν εὐτυχεῖν Ἀριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ, ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν 1120. 21. τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδενὶ μηδ' ἐξ ἴσου χρῆται 1121. 8. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454. 7. τὸ ταῦτα ποιεῖν ἴσον φατὲ, ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι 1477. 27. πῶς ἴσον ἐστὶ, τοὺς μὲν ἄρχειν, οἷς μηδὲ λέγειν ἔξεστι, τοὺς δὲ δεδέσθαι, ὧν ὁ πατὴρ πολλὰ χρήσιμος ὑμῖν ἦν 1478. 23.

ἰσοτελὴς Athenis commorans peregrinus, non ciuitate quidem donatus, eo tamen priuilegio, vt pares cum ciuibus contributiones, neque maiores, dependat 466. 6. 912. 28. 920. 10.

ἵϛασθαι κατὰ τὸ συμφέρον. ſtare a parte emolumenti, facere cum ea parte, quam ampleƈti magis expediat 283. 17. *ἆρ' οἴεσθε ἔτι ϛῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι* 293. 15. *τὴν θύραν κακῶς ἑϛηκυῖα ἐξέβαλε* 1158. 16. *ἐκ ἔσθ' ὅπȣ ταῦτ' ἄνευ μεγάλȣ τινὸς* [ſcil. *κακȣ̃*, vel *πόνȣ*, vel *διαφέροντος*] *ϛήσεται* [id eſt *παύσεται, σχήσεται.*] inſiſtat, deſinat 1450. 4. *ἐκ ἐνταῦθα ἕϛηκε τὸ πρᾶγμα.* *es bleibt dabey nicht* 547. 24. In aƈtiuo *ἱϛάναι.* *χοεὺς* 530. 27. *κρατῆρας καὶ χοεὺς* 1072. 21. *ὡραίων βρομίῳ χάριν* 531. 5. *τὸς ὅρȣς* 879. 11. et 27. ponderare, librare. *ὃ γὰρ ἔμελλεν ὁ πατὴρ αὐτὸς τὸν χαλκὸν ἔτ' οἴσειν, ἔτε ϛήσεσθαι* 1200. 1. *ἂν γὰρ ὡσπερεὶ ζυγὸν ἱϛῆτε* 1461. 17. pro *παριϛάνειν.* *ἐ θνητὴ ὥσπερ εἴθιϛο φύσις ἱϛᾶσα* 1405. 22. *οἱ πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως ϛήσαντες τρόπαια* 569. 17. *τὸν νόμον γράψαντες ἐν ϛήλῃ λιθίνῃ, ἔϛησαν* [ſcil. *ταύτην τὴν ϛήλην*] *ἐν τῷ ἱερῷ* 1370. 25.

ἱϛίον] *ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱϛίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι* 1465. 6.

ἱϛορία] *μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἱϛορίας τῶν κοινῶν* 275. 27.

ἰσχύειν] *ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ* 20. 26. *εἰ* [*πόλις*] *συμμάχων εὐνοίᾳ πιϛεύει, καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει* 146. 20. *τὸν καιρὸν ἰσχύειν, καὶ ἄνευ τȣ̃ δικαίȣ, τὸ συμφέρον πράττειν.* rationes temporis hoc valere efficere, vt, vel inſuperhabito aequo et iuſto, id agatis, quod e re veſtra eſt 214. 5. *καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς, ἐκ τȣ̃ πρότερος λέγειν, ὁ διώκων ἰσχύει* 227. 19. *ἄνδρα θνητὸν, καὶ διὰ καιρȣ́ς τινας ἰσχύοντα* 358. 16. *ταῦ-*

τα δήπου τὰ δίκαια καὶ κατὰ σοῦ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416. 20. ἰσχύει τὸ ὀφείλειν κατ' αὐτῶν 791. 20. ἰσχύει τοῦτο τὸ δίκαιον ἐν πᾶσι 983. 18. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων πρὸς ὑμᾶς ἰσχύει πλέον 990. 21. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. minoris fit ius et fas, quam fiducia loquendi 1340. pen. πονηρία καὶ ἀναίδεια ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478. 27. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11.

ἰσχυρίζεσθαι] οὐκ ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ 901. 8. οὐκ ἐπιεικές ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020. 21. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι. id eſt πιστεύοντες 1181. 16. ἔσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἰσχυρίζοιτο πρὸς ταῦτα 1020. 25.

ἰσχυρὸς] οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτω ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21. 15. ἢ φρασάτω μοί τις, πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν 36. 12. ἰσχυρός τις ἦν, μέλας 537. 16. ἰσχυροὶ ὑμῖν [id eſt ἐν ὑμῖν, vel δι' ὑμῶν] οἱ νόμοι εἰσὶ, καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις 586. 8. ἰσχυρὸν arcanum ſtatus. τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν εὑρήσετε ὑπὲρ τοῦ δήμου κείμενον 597. 1. ἄλλο τι τῶν τῆς πόλεως ἰσχυροτάτων καταλύοιτο. eorum, quae ſunt reip. praeſidia firmiſſima 748. 6. ἰσχυροτάτη μαρτυρία dicitur ἡ βάσανος tortura ſeruorum 1141. 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441. 19. εἰ τοίνυν τοῦτο ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον 1201. 19.

ἰσχυρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν 760. 21. vbi opponitur τῷ ἠπίως καὶ φιλανθρώπως κεῖσθαι.

ἰσχὺς] ἰσχὺν ἐντιθέναι de alimentis robur corpori ingerentibus 37. 25. 1460. 3. ἰσχὺς τῶν νόμων quae ſit 586. 2. εἰ δὲ δαίμονός τινος, ἢ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο.

ἴσως aequaliter, aequali iure. τὰ πρὸς τὰς θεὰς εὐσεβῶς, τὰ δ᾽ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35. 26. ἐκ ἴσως [id eſt ἐξ ἴσȣ] ἐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ᾽ ἑαυτὰς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται 151. 4.

ἰταμὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ τομὸν καὶ πλεονεκτικὸν 777. 3.

ἰταμῶς πολιτεύεσθαι 106. 24. ἰταμώτερον τῷ μετὰ ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ 413. vlt.

ἰχθὺς] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιϊὼν 412. 23.

ἴχνος] ὥσπερ ἴχνη γνωρίζȣσα ἡ μνήμη 1393. 27.

καδίσκος] καδίσκων τεττάρων τεθέντων 1053. 3. ἐνέβαλον εἰς τὸν καδίσκον 1302. pen.

κάδος] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων 558. 17.

καθαίρειν τὰς τελȣμένȣς 313. 16. τὸν δῆμον a piaculo contracto per funus in publico proiectum 1069. 12. τὰς ὄρχεις τὰς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρȣσιν [ſcil. οἱ ἱερεῖς τὴν βȣλὴν] ὅταν εἰσιέναι [ſcil. εἰς τὸ βȣλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλωσιν [ſcil. οἱ πρυτάνεις] 1269. 10.

καθαιρεῖν] ἔτως ὀφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν τέτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν 20. 11. καθαιρεῖν τὰ τείχη 429. 6. καθαιρεθέντων τῶν ϛεφάνων 616. 10. 756. 20. ἐν ὁδῷ καθελὼν 637. 3.

καθαίρεσις τῶν ϛεφάνων 755. 8.

οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ profeſſi, vel praeciſe, abrupte, rebus in omnibus, et citra ſpem reconciliationis 294. 11. ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέϛη 304. 22. τοῖς κ. ἀτίμοις quocunque tandem modo 779. 6.

καθαρεύειν] ἁγνεύω τῶν μὴ καθαρευόντων 1371. 22.

κάθαρμα homo impurus, piacularis 269. 26. τὰς μὲν καθάρματα, τὰς δὲ πτωχὰς, τὰς δὲ ἐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι 574. 14. καθάρματα τέτῳ πάντες εἰσὶ καὶ πτωχοὶ, καὶ ἐδὲ ἄνθρωποι 578. 19.

καθαρὸς] ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ. ſi rationes acceptorum et expenſorum inter ſe conſtent, vt neutra in parte quicquam excedat, aut reliquum maneat, *daſs eins mit dem andern rein aufgeht* 303. 22. καθαρὰν εἶναι γράψας τὴν θάλασσαν. dandam eſſe operam, vt mare a piratis purgetur 1339. 9. cui cruore humano manus non ſunt pollutae. τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα καθαρὸν εἶναι 122. 17. κἂν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς νομίζω 362. 4. καθαρὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντες 719. 23. σαφῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρὸν 983. 19.

κάθαρσις αἵματος πάνυ πολλή μοι αὐτομάτη συνέβη. euacuatio, deiectio 1260. 25.

καθαρῶς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς bona fide, ſancte, caſte, integre, incorrupta cum religione, ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127. 25. καθαρῶς δηλοῦν plane docere 159. 1. κ. ἐπεδείχθη 271. 5. κ. πολῖται 1315. 25.

καθέζεσθαι] ἐκαθέζετο διαιτητὴς 1360. 8. κ. εἰς τὸν κεγχρεῶνα. otiari, feriari, ceſſare ab opere faciundo 974. 16.

καθείργειν] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς 37. 8.

καθεκτὸς. compeſcendus 515. 11.

καθέλκειν τριήρεις 29. 25. 108. 17. 217. 18. 1207. 11. 1455. 26. *vom Stapel laſſen.* οἴχεται φέρον [ſcil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμὸν 60. 6. οὗτοι δ' οὐδὲ καθείλκυσαν. ſcil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα 1229. 11.

καθήκειν] ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν 141. 11. ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις 1371. 25. ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις 1372. 8.

καθῆσθαι deſidere, nil agere 24. 20. καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες 25. 10. κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται 43. 1. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι, vos, qui in concione ſedetis, vt ſtantes oratores

tores et ad vos verba facientes audiatis, eorumque auctoritates perpendatis 66. 12. εἰ δ' ὅ, τι βέλεται ζητῶν ἕκαςος καθεδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιήσῃ σκοπῶν 130. 10. ἐξ ἴσε κάθησθε ἀκροώμενοι 151. 15. ἐκάθηντο τρεῖς ὅλες μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ 235. 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ 389. vlt. καθήμενον ἴςε τῦτον [ſcil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικῦντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης 1111. 28. τὲς καθημένες ὑπὲρ τῶν νόμων. ad iudicandum 1329. 18. ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαςηρίε κάθωνται proſtibula 1367. 25. εἴ τις Ἀλέξανδρον ὑπείληφεν εὐτυχῆ, ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι πράττων, καὶ πονῶν, καὶ τολμῶν, ἐχὶ καθήμενος, ηὐτύχει 1466. 10.

καθιέναι] θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442. 14. λογοποιὲς κατὰ τὴν ἀγορὰν καθίεσαν 704. vlt. λόγον 858. 10. clam furtiue emittere et in aures audientium inſinuare malitioſas orationes.

καθιερῦν] ὅθεν ἡ κιῤῥαία χώρα καθιερώθη 277. 6. καθιερώσαντα τὴν ἐσίαν τὴν ἑαυτῦ. affirmantem, ſe, ni faceret, bona ſua omnia Mineruae eſſe donaturum 1204. 12.

καθίζειν. iudicandi poteſtatem dare. ἄν τε πεντακοσίες, ἄν τε χιλίες, ἄν τε ὁπόσες δὴ ἡ πόλις καθίσῃ 585. antep. περὶ τῶν νομοθετῶν καθ' ὅ, τι καθεδῦνται 706. 23. 708. 1. καθιεῖ ἡμῖν ἡ πόλις ἐφ' ἑκάςῳ τέτων δικαςήριον 997. 23. ἐὰν δὲ καθίζεσθαι κελεύσῃ 532. 20.

καθιςάνειν] κατεςήσαμεν Φίλιππον τηλικῦτον 11. 25. τὲς δὲ καταςήσας τῶν βασιλέων 13. 2. νομοθέτας καθίςατε 31. 10. ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν καταςαθῆναι 80. 6. in duci in maris arbitrium atque velut in prouinciam a legitima poteſtate immitti. καθιςᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας puta] 92. 18. καταςήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν 271. 10. καθιςάναι ἑαυτὸν εἰς λόγες περὶ τῶν

 πεπραγ-

πεπραγμένων 351. 16. ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ καταϛαθῆναι celebrari, rite peragi 446. 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν συνῆλθε, καὶ τὰ πράγματα κατέϛη. ad quietem et priſtinum ſtatum redierunt 460. 14. καταϛήσασθαι πρός ἐμε τὸ πρᾶγμα. actionem aduerſus me detorquere 543. 15. ἐπὶ λόγοις μεμηχανημένοις καὶ μάρτυσιν ὀ τἀληθῆ μαρτυρεῖν εἰθισμένοις τὸ πρᾶγμα καταϛήσας 860. 22. κατέϛησε τοὺς ἐγγυητὰς 890. 10. μαρτυρεῖν ἐμοὶ καθιϛάντας ἑαυτοὺς ὑποκινδύνους 1032. 17. εἰς τὸ αὐτὸ καθιϛάνειν in ſtatum priorem reſtituere. καθίϛασθαι εἰς λόγον 1234. 5. πρὸς τὰς καθεϛηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον prout eſſet quoque tempore pretium annorum 1285. 11. ἀπαγγελοῦντα τἀνθάδε καθεϛηκότα rerum qui nunc eſſet ſtatus 1285. 25. ὡς εἴ τις ἐκ τοῦ καθεϛηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοιτο 1396. 15. ἐναντία τῇ καθεϛώσῃ πολιτείᾳ δημηγορῶν 1420. 5. τῶν τοῖς καθεϛηκόσι συνηγωνισμένων rerum conſtitutioni praeſenti 1464. 18. εἰς ὑμᾶς κατέϛην. ad vos prodii, coram vobis adſtiti 1030. 3.

καθομολογεῖν condicere, recipere 1287. 13.

καθυποκρίνεσθαί τινα hiſtrionicis declamationibus, geſticulationibus et praeſtigiis aliquem decipere, eique veritatem eripere 449. 16.

καθυφιέναι. καθυφίεσθαι remittere aliquid de ſtudio ſuo, patique, ſeu per mollitiem ſegnitiemue ſuam, ſeu in gratiam alterius, aliquid ſuorum ſibi eripi, aut elabi 30. 24. colludendo et conniuendo alicui aliquid iniuſtum indulgere 206. 17. τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύνομαι. 262. 12. καιρὸν καθυφιέναι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδόταις 343. 3. κ. τὸν ἀγῶνα πεισθεὶς ἀργυρίῳ ὁπόσῳ δήποτε. omittere, ſinere in obliuionem abire 526. 26. ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον 563. 19. καθυφέντων τῶν κατηγόρων. *den Proceſſ ſinken, fallen, liegen lieſſen* 652. 21. καθυφῆκε τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, ſiuit al-

uit alterum meae ſororis furari dotem atque interuertere 854. vlt. περὶ ὧν καθυφῆκας, — ὁμοίως σε ὀφλισκάνειν, ὥσπερ ἂν αὐτὸς ἔχῃς 855. 4. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. quod aliis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et ſciens patiatur, neque indicet, ex eo quaeſtum facere 1323. 22. καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰδὼς πεποιηκότα τι τούτων — 1325. 15. πολλὰς ἑτέρας [ſcil. γραφὰς] προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε 1333. 3.

καὶ reſpondet interdum latino *vel.* vt in illo τὸ δυσμαχώτατον τῶν Φ. πραγμάτων ὑμῖν καὶ βέλτιστον. id eſt, οὐ μόνον οὐ κακόν ἐστιν, οὐδὲ χαλεπὸν, οὐδὲ φοβερὸν καὶ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ βέλτιστον, ſed vel ſaluberrimum quoque 10. 9. redundat eleganter initio orationis. καὶ θεάσασθε 542. 11. item in οὐδέπω καὶ τήμερον 543. 27. initio pſephiſmatum legumue 723. 12. καὶ γάρτοι. pro τοίγαρτοι 744. 9. καὶ δὴ formula argumentandi, et dubia obmouendi. item in conceſſione ficta petiti. καὶ δὴ λέγει. fingamus, ponamus tantiſper eum haec ita diſputare 856. 15.

καινὸς] λέγεταί τι καινὸν; γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον, ἢ μακεδὼν ἀνὴρ ἀθηναίους καταπολεμῶν 43. 7. ἀπορῶ, τί ποτ᾽ ἔσται καινότερον, ἐὰν ἐμοὶ ὁμολογήσητε πολεμεῖν. neſcio, neque comminiſci poſſum, quid tandem poſſitis agere, aut inſtituere nouum, nondum auſum, ſi bellum aperte mecum geratis, qui iſta in pace audeatis 160. 2. τραγῳδοῖς καινοῖς. et eodem ſignificatu τραγῳδῶν τῇ καινῇ [ſcil. ἐπιδείξει] 243. 17. 244. 1. καινότατον δ᾽ ἐστὶ πάντων τὸ γιγνόμενον 1293. 10.

καινοτομεῖν] μηδὲν καταλύηται, μήτε καινοτομῆται 1370. 24.

καιρὸς] καιρὸν παραπεπτωκότα ἀφεῖναι 11. 5. νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τίς οὗτος; ὁ τῶν ὀλυνθίων 11. 26. τὴν

 ἐκεί-

ἐκείνου ἀκαιρίαν καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας 16. 4. εἰ Φίλιππος καθ' ὑμῶν λάβοι τοιοῦτον καιρὸν 16. 9. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρέστη 20. 13. μηδένα καιρὸν μήθ' ὥραν παραλείπειν 24. 25. πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς ἐφορμεῖν 30. 19. μὴ γενέσθαι [ſcil. hanc pacem] μᾶλλον εἶχε τοῖς πράγμασι καιρὸν 60. 16. ἂν καιρὸν λάβητε 70. 15. οὐ βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν ὑμετέραν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100. 9. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι 120. 26. πέρα τοῦ καιροῦ magis, quam expedit 208. 7. νομίζετε τὸν καιρὸν [*die Zeitumſtände*] ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν 214. 5. ἐμὲ οὔτε καιρὸς, οὔτ' ἄλλο ὅτιοῦν ἔπεισε. citat Schol. Herm. p. 175. v. p. 325. 8. εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς ἀεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι 241. 23. τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς, οὐχὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θεραπεύειν 327. 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι 343. 2. καθυφιέναι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδιδόναι 343. 3. σώζειν καιρὸν recuperare oportunitatem amiſſam 343. 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει 343. 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ τοῦτο γένοιτο. e re, oportune. 424. 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον 350. 5. καιροὶ μικροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται 506. 27. κἄν τις ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς tempus calamitoſum, aduerſum, οὐκ ἀπορήσετε τῶν ἐθελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν 508. 5. ἄχρι του aliquousque καὶ φιλεῖν οἶμαι χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας neutra in parte modum verum et iuſtum migrantes 660. vlt. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροὺς temporibus maxime ſuſpicioſis, vbi ſalus publica ſummum in periculum adducta libratur in ancipiti, vbi ſumma res agitur, aut ſeruandi, aut amittendi omnia. 470. 12. ὑμεῖς ἐποιήσασθε ἐν

καιροῖς

καιροῖς τισι ἁρ. πολίτην propter rationes quaſdam politicas, preſſi neceſſitatibus quibuſdam, quibus ſeruiendum eſſet 666. 18. καιρὸς res, quam quis ſibi eſſe, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιρῦ περιποιεῖται 681. 21. ὃν [ſcil. καιρὸν] ὑ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε 681. 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιῦται oportunitatibus rei bene gerendae 805. 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τὺς χρησίμυς ἐξετάζετε 918. 18. ἀπολείπεσθαι καιρῦ. oportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore ſuam operam deſiderari 918. 19. ὡς ἐν καιρῷ ἕκαςα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει 1206. 18. ἡγῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειοτέρυς καιρὺς παραδώσειν 1413. 9. λαμβάνυσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνωνται, τοῖς καιροῖς 1445. 3. καιρῷ τινι ληφθεὶς correptus, oppreſſus, καὶ ὐκ ἀδικήματι 1470. 24. τὸν παρόντα καιρὸν ὁρῶν —δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι 1463. 10.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν. id eſt φυλάσσει τὺς τῆς πόλεως καιρὺς obſeruat reip. tempora, ſeu proſpera, ſeu aduerſa, iisque ſeruit et in rem ſuam vtitur 678. 17.

κακαγγελεῖν mala nunciare 315. 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται 524. 22. 540. 21. 1262. 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτίδων ὀνειδίζοντά τινι 1308. 3.

κακηγόριον] κακηγορίυ δίκην αὐτῷ ἔλαχεν 544. 18.

κακία opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignauia, ignobilis, deiectus, degener animus 247. 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν 319. 8. ἃ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῇ, βεβαίυς ποιεῖται ἧττας 1448. 1. λοιδορίας, ἣ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτυ λέγεται, δείκνυσιν 1486. 4.

κακίζειν τὴν τύχην 327. 22. probris inſectari, increpare, obiurgare 538. 12. 1257. 24.

κακοδαιμονεῖν furioſus eſſe, a furiis agitari. κακοδαιμονοῦσι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίᾳ 93. 23.

κακοήθεια 542. 11.

κακοήθης 228. 26. 670. 22.

κακοήθως πολιτεύεσθαι 251. 22. δεινὸς οὐ κακοήθως 1407. 22.

κακολογεῖ citat e Demoſthene Iulius Pollux II. 119.

κακόνους] 1449. 4. κακονούστατον ἀνθρώπων ἁπάντων 623. 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας 1412. 25. τὴν κακοπ. τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471. 18,

κακοπαθεῖν] οἱ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον 1188. 25.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφῖκται πάντων.] ſtudium eius et contentio mala conciendi; vel malitioſa ſedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi 800. 17.

κακὸς] τῶν ἐν Θράκῃ κακῶν ἐπιθυμεῖν 100. 21. 135. 17. ἑτέρῳ, ὅτῳ κακὸν δώσομεν, ζητεῖν 230. 16. ὅστις κλέπτης ἀλλοτρίων κακῶν ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι 1119. 15. κακῶν τῶν παρόντων εἵλοντο τὰ ἐλάχιστα 1334. 18. κακὸς ignauus, imbellis, timidus 1457. 3. ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. carmen ab initiandis dicendum 313. 19. κακὰ ὁμοῦ ῥητὰ καὶ ἄρρητά τινι εἰπεῖν 397. 26. v. χείριστος et χείρων.

κακοτεχνεῖν 848. 4. εἴπερ μὴ κοινῇ μετὰ τούτου ἐκακοτέχνει 904. 25. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν 932. 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους 942. 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, οὐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνοῦντες 1050. 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν 1139. 10. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, vel προφάσει puta] ἐπὶ τοῦτον ἔλθοιμι. titulo malae fraudis, verſutiae, impoſturae, hunc aggrederer actione forenſi 1201. 7.

κακοῦν τοὺς γονέας male habere et tractare 719. 22.

κακȣργεῖν] κακȣργῶν τȣ̀ς νόμȣς εἴληπται corrumpens, adulterans, latronis in modum ſpolians, et contruncans 721. 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἁπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῇ, τοιαῦτά ἐστιν 878. 5. πάντες ἀποστασιν τȣ̃ κακȣργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν 766. 20. τῷ κακȣργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, ȣ̓δενὸς λείπεται 1111. 2. de furibus et latronibus praecipue vſurpatur. ὅσοι κακȣργȣ̃ντες βλάπτȣσί τι τȣ̀ς ἐντυγχάνοντας 1342. 15. κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργȣ́ντων ἕκαστος 763. 24.

κακȣ́ργημα] ἐπέμεινεν ἐπὶ τȣ̃ κακȣργήματος 727. 27. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτȣ̃ κακȣργήμασι 749. 5.

κακȣργία] τῶν παρ' ὑμῖν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακȣργίας ἀναμένειν 730. 12.

κακȣ̃ργος fur, ſicarius, graſſator in compitis et ſemitis, latro, pirata. κακȣ̃ργοι ſunt in numero eorum, quos ſtatim, indicta cauſa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακȣ́ργοις, τοῖς πατραλοίαις, τοῖς ἀστρατεύτοις 732. 14. φυλακήν τινα τῶν κακȣ́ργων ποιήσασθαι 1339. 4. vbi piratae deſignantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτȣ̀ς ἔχοντας τȣ̀ς ἕλληνας [id eſt κακόνως καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπȣ́λως *ſchwürig*, *miſsvergnügt*, *übelgeſinnt*] καὶ στασιαστικῶς 245. 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια *die an gut Futter gewöhnt war.* non parce, neque ſordide, tenuiter, ieiune victitare 1359. 12. κακῶς ἔχει τὰ πράγματα ποιȣ́ντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων 1440. 11. κακῶς ποιεῖν τὴν ἐκείνȣ χώραν. θύρα κακῶς ἐστηκυῖα 1158. 16.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [ſubaudi τῶν γονέων] νόμοις εἴη ȣ̃τος τότε ἔνοχος 141. pen. ἐάν τις ἁλȣ̃ς τῆς κακώσεως τῶν γονέων [ſubaudi γραφῇ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ 732. 20. κακώσεως [ſubaudi τῆς γυναικὸς] γραφὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀποφέρειν 1332. 13.

καλα

καλαμίτης ἥρως 270. 10.

καλεῖν] ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει, ἐ μόνον εὔνεν, ἀλλὰ καὶ — 285. 21. de magiſtratibus reos ad ſe, ad forum ſuum, cauſae dicendae ergo, vocantibus, vel admittentibus 406. 27. 407. 5. ἐδ' ὑπακἐσαι καλέμενος ἠθέλησας 434. 16. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, τὲς θεὲς ἅπαντας 274. 24. κληθέντες ἔτοι πρὸς Ξενόφρονα ad coenam inuitati 402. 15. qui cum altero facultates permutaret, is eum ἐκάλει, quem ad eiusmodi permutationem citaret 1040. 10. ἐκαλεῖτο τἐμὸν ὄνομα appellabatur in recitatione nominum reliquorum municipalium 1301. vlt. 1302. 9. καλεμένης τῆς γραφῆς cum actores, vna cum reis actionis, ad iudicem citarentur 1336. 10. κάλει παῖδα. vox heri ſeruo ſtomachantis, et flagra in eum poſcentis. heus tu, voca mihi puerum, qui flagris hunc ſeruum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet 402. pen. καλἐντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324. 12.

καλινδεῖν] ἐν θιάσοις καὶ μεθύεσιν ἀνθρώποις καλινδέμενον 403. 19.

καλιςρεῖν] Harpocr. ex orat. Dem. in Euergum et Mneſibulum citat ἐκαλίςρεν.

καλλιερεῖν θύοντας Διὶ ὑπάτῳ 1072. 17.

κάλλος] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τέτοις ἀναθημάτων 35. 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403. 26.

καλοκαγαθία 1453. 1.

καλὸς] ἐδαμἐ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι σώζοιτο τῇ πόλει 185. pen. τὰ τῶν προγόνον καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246. 4. ὑμῖν τὰ κάλλιςα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, ςέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252. 9. τὸ τἐ Κεφάλε καλόν [locus gloriandi] ἐςιν εἰπεῖν μοι 311. 4. conf. 310. pen. τί δήπου φήσομεν καλόν. ſcil. πρόσχημα. quem honeſtum, et vel ſpe-

cioſum modo praetextum proferemus 661. 15. ἐν μὲν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ 1433. 9. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν γέγονε τὰ ἱερὰ 1460, 12. et 17. ironice. καλήν γε νῦν ἀπειλήφασι χάριν 128. 2. καλήν γε ὕβριν ἦμεν ἂν ὑβρισμένοι. *da würden wir ſchon recht angekommen ſeyn. da würden wir eine ſchöne lange Naſe davon getragen haben* 660. 20. φύσις οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλὴ idonea, prona, facilis 1411. 10.

καλῶς ποιοῦντες ὑμεῖς τοὺς καρποὺς κεκόμισθε. in quo vos laudo, vel, idque merito veſtro 304. 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. et quod diuites ſint, id vero laudo congratulorque 582. 20. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι 1172. 5. 1175. 19. 1180. 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διάγειν 1428. 5. οὐδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς decorum eſt 662. 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι 664. 22. καλῶς. recte ais, audio 998. 24.

κάμηλος] τί τοῦτ' ἐστι πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματα φασὶν ἄγειν 185. 22.

κάμνειν] ὅσου γυνὴ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ 1364. 13.

κανηφορεῖν 1072. 22.

κανοῦν 618. 7. 1371. 16.

κανὼν] ἃ τοῖς πρότερον Ἕλλησιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνες ἦσαν, ἀνατετροφότες 324. 27.

κάπηλος πονηρίας 784. 7.

καπνίζειν αὐτοὺς φήσαντες ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας. aientes ſe fumo ſuffocari, a pueris noſtris excitato, coenam apparantibus 1257. 15.

κάπρος] στὰς ἐπὶ τομίων κάπρου 642. 18.

κάρη στεφάνοις πυκάσαντες 531. 5.

καρκίνος. morbus. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκίνον, ἢ φαγέδαιναν — 798. 23.

καρ-

καρπὸς] ταύτης [τῆς μελέτης] τȣ̀ς καρπȣ̀ς ἔδει καλȣ̀ς καὶ γενναίȣς καὶ πᾶσιν ὠφελίμȣς εἶναι 328. 18. καρποὶ, οἷς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι 1390. 10. ὕφαιμοι οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγίγνοντο 1157. 2.

καρπȣ̃σθαι λιμένας καὶ ἀγορὰς 15. 20. τὴν οἰκείαν ἀδεῶς καρπούμενοι 16. 18. 17. 10. 71. 2. τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας 419. 19. τȣ́τȣ τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρπȣ̃ται 478. 2. δι᾽ ἀπληςίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614. 7. 754. 12. κ. πλεονεξίαν 662. 6. καρπώσασθαι ἔδωκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἑβδομήκοντα μνᾶς 814. 19. λαβόντες ὡς αὐτȣ̀ς καὶ καρπωσάμενοι δέκα ἔτη τȣ̀ς ἀνθρώπους 821. 24. καρπούμενος δύο οὐσίας ἱκανὸν χρόνον διατελεῖς 1045. 14. καρπȣ̃νται τὰς ὠφελείας ἰδίᾳ 1232. 2. καρπȣ́μενος τὰ ἡμέτερα 1283. pen. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάςης 1351. 12. ἐπιλείπειν αὐτὴν τȣ̀ς τὰ κοινὰ βȣλομένȣς καρπȣ̃σθαι 1460. 23.

κᾆτα pro καὶ εἶτα. et ſic, et propterea, et tum prout conſentaneum erat et neceſſe factu. κᾆτα διέψευςαι 15. 13.

κατὰ cum Genitiuo, vniuerſe *de*, ſiue ad laudem rei, ſiue ad criminationem, reprehenſionem, notam. ὃ καὶ μέγιςόν ἐςι καθ᾽ ὑμῶν ἐγκώμιον. ſumma laus, quae de vobis praedicari poſſit 68. 2. τὴν ὁμοίαν ἐποιήσατο πιςὴν αἰτίαν κατ᾽ αὐτȣ̃. aduerſus eum 646. 4. μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. de Thebanis 367. 24. κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων. ad omnes pertinet, omnibus commune eſt 503. 13. καθ᾽ ἑνὸς μόνȣ πράγματος ȣ̓ τὰ κράτιςα ἔγνωκεν *in* vel *de* vna ſola quapiam re non optime cenſuit 1412. 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ᾽ ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βȣ́λομαι [ſcil. ἀληθῆ εἶναι] 1429. 6. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραςήσετε ἑκάςοις 1464. 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ

παντὸς τȢ̃ χρόνȢ σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore. h. e. rationem a vobis haberi velim etiam vniuerſi poſtmodum futuri temporis. vel, quod atti- net ad futurum tempus. *in Abſicht, in Betrachtung, in Beziehung auf* — 615. 27. 756. 5. 2) *per* in formu- lis deierandi, per alicuius caput. ὤμνυε κατ᾽ ἐξωλείας iurans dixit, ſi ſciens falleret, velle, vt dii male ſe perdant 553. 17. 554. 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ᾽ ἡμῶν ποτ᾽ ἂν ὀμνύναι ταῦτ᾽ ἂν [ſubaudi αὐτὴν] ἐθέ- λειν — nemo veſtrum exiſtimet, velim, matrem no- ſtram vnquam commiſſuram fuiſſe, vt per capita no- ſtra, qui ſumus eius liberi, deieraret 852. 19. φασὶ γὰρ παραϛησάμενον τȢ̀ς παῖδας αὐτὸν, κατὰ τȢ́των ὀμεῖσθαι καὶ ἀράς τινας δεινὰς ἐπαράσεσθαι 1268. 24. κατ᾽ ἐξωλείας ἐπιορκεῖ peierat, ſciens et volens, tametſi periurium excidio ſuo ſanxiſſet 1305. 12. Per- tinet huc quoque dictio εὔχεσθαι κατὰ νικητηρίων ro- gare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, ſponſione, vel conditione ſacrorum et praemiorum ab ipſis, victoria potitis, offerendorum 1467. 1.

Cum accuſatiuo. inſeruit κατὰ formandis tum geni- tiuis, cum plures genitiui concurrerent, alii ex aliis nexi; vnde exſtituram ſeu orationis perplexitatem, ſeu aſperitatem ſoni, alterum genitiuum duorum accuſati- uo mutant, addentes κατὰ. vnde ſimilis exſiſtit dictio noſtrae, *in Anſehung.* vel reddi poteſt per, *quod atti- net.* τὰ καθ᾽ ὑμᾶς ἐλλείμματα. id eſt τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλ. veſtra delicta, a parte veſtra profecta. *von eurer Seite* 26. 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. cuſtodiae maris 80. 17. τῷ καθ᾽ ἑαυτὸν φόβῳ, id eſt τῷ παρ᾽ ἑαυτȢ̃, aut ἀφ᾽ ἑαυτȢ̃ φ. terrore ſui 341. vlt. συμβαίνει μοι τὸ καθ᾽ ὑμᾶς θαῤῥεῖν. id eſt τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a veſtra parte, ſecurum et fidentem eſſe 1299. 14. 2) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον

ἱϛαμένων. facientibus cum eo, quod expedit 283. 17. 3) *in.* τὰ τȣ̃ πολέμȣ ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι 10. 13. poteſt huc quoque referri dictio τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς ἐν θαλάττῃ 80. 17. 4) *ſecundum*, *iuxta*, ex formula vel cautione praeſcripta. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο 791. 5. 5) *per. nach.* ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δȣλεύωσι 117. 27. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ πρυτανείαν. ſingulis quibusque prytaniis honore defunctis 1353. 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ mercede diurna, diaria 1382. 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [ſcil. δραχμὰς] ὁμȣ̃ τι τάλαντον διακεχρημένον. vniuerſe talentum ferme foenori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. *bey*, *oder zu* 817. 1. διελάμβανον τȣ̀ς ἄρτȣς κατ' ὀβολόν. obolatim, per obolos ſingulos, 918. 9. καθ' ἡμίεκτον μετρȣ́μενοι *ſie lieſsen ſich das Getrayde zu halben Metzen*, *halbe Metzenweiſe*, *zumeſſen* 918. 11. καθ' ἓν ἕκαϛον αὐτῶν ἐξετάσαι ſigillatim, vnumquodque eorum ſeorſim, per ſingula eundo 230. 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάϛȣ δίκην λαμβάνει 782. 22. quod idem eſt, ac ſi dixiſſet παρ' ἑκάϛȣ ὑμῶν καθ' ἕνα. vt καθ' ἕνα ſit aduerbialiter vſurpatum, pro *viritim.* bene habet ille locus. 6) *pro.* γεγένασι καθ' ἑαυτȣ̀ς ἕκαϛοι pro ſe quique, ſeorſim ab aliis 145. 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὑτὸν [ſcil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro ſua virili parte, tanquam priuatus, miles gregarius, non imperator 482. 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι. *als er nun ſchon aus ſeines Herrn Dienſte ausgetreten war*, *und ſeine eigne Handlung*, *für ſich ſelber*, *unter ſeinem eignen Namen*, *und auf ſein eignes Riſco*, *angefangen hatte.* 945. 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. pro mea virili, quantum in me vnum hominem veniret 1210. 20. μέγιϛα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς 1473. 15.

15. 7) pro modo, in comparatione rerum inter ſe. μεῖζον φορτίον, ἢ καθ᾽ αὑτὸν, ἀράμενον. quam pro ſuis viribus. quam ferre poſſet 156. 5. εἰ δέ τῳ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ᾽ ἐμαυτὸν, λέγειν λόγους 171. 9. quam pro mea perſona. πολλῷ μείζονα, ἢ κατ᾽ Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. multo maiora, quam quae comparari poſſent cum mediocritate beneficii in Amphipoli praeſtiti 409. 14. πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας, non tam ieiuna et contemnenda, atque eſſent contributiones a Midia praeſtitae 569. 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ᾽ ὅ, τι ἐκτίνῃ quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret 1338. 9. χρηματίζειν καθ᾽ ὅ, τι καθεδοῦνται. in deliberationes ire ea *de* re, de qua identidem deliberatio propoſita, et conſeſſus indictus fuiſſet 706. 23. 715. 5.

καταβαίνειν] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλέα 428. vlt. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11. καταβῆναι εἰς τὸν πειραιᾶ 1238. 16. κατέβη ἐξ ἀρείου πάγου 1373. 8. de oratore, fine dicendi facto, de ſuggeſtu deſcendente 169. 24. κατέβη μάλα σεμνῶς [ſcil. ἀπὸ τοῦ βήματος] 348. 9. κἀγὼ καταβαίνω 351. 4. καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος 375. 20. vbi eſt integra dictio. καταβὰς e concione domum reuerſus 782. 22.

καταβάλλειν proſternere. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13. οὐδὲ σπέρμα δεῖ οὐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων 748. 13. 2) dependere, numerare pecuniam debitam. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον 712. vlt. τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας κ. 727. 4. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια κατ. εἰς τὸ βουλευτήριον 730. 27. 1353. 27. 3) deponere, aut

aut deponenda curare in tabulario publico ſeu teſtimonia, ſeu leges, ſeu alius generis monumenta literis conſignata. ἡ μαρτυρία κατεβάλλετο ἐνταῦθα 921. 4. τῶν νόμων ἐκ ἐώντων ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι, operam dare et ita comparare, vt monumenta literarum falſa in chartarium publicum inferantur 243. 25. νόμον καταβαλόντα, aut ſi quam tamen legem iam propoſuiſſet, tuliſſet, eius auctor factus eſſet, ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ, illam ſinere iacere et in obliuionem abire 260. 24.

καταβλάπτειν] διπλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσον ἂν καταβλάψῃ 629. 23. ἄν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκὼν ἀδίκως 636. 2. καταβεβλαμμένον οὐδὲν ἄξιον λόγου 1278. 8.

καταβολὴ penſum praeſtandum, penſio quaeque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. *Tagezeit, Termin.* καταβολαὶ τῶν τελῶν 731. 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο θεὶς 791. 21. καταβολὴν τῇ πόλει τῦ μετάλλυ 973. 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βυλευτήριον κατὰ πρυτανείαν 1353. 22. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484. 17. 2) tempus quodcunque orbe ſuo circumacto recurrens, et hinc inſultus morbi per certa temporum interualla incrudeſcentis. ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετῦ, ἢ ἄλλυ τινὸς κακῦ 118. 20. velut penſio quaedam aeraria ſtata die dependenda.

καταβραβεύειν τινὰ nequam artibus aliquem circumuentum euertere 544. vlt.

κατάγειν τὰ πλοῖα piraticam exercere, naues ex alto ad litus deducere, cogere inuitas ad appellendum ad oram tuam, non quo ipſae tendebant, ſinere procedere; ſiue vt illinc ſumas merces, quibus tu ipſe indigeas, e. c. ſpecies annonarias, ſiue, vt cogas tibi certa vectigalia depedere. *das Stapelrecht ausüben, aufbringen.* βυζαντίυς ἐῶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν 63. 19. 217.

217. 10. 16. quas naues ἁπάσας εἰς τὰς ὑμετέρας λιμένας κατήγαγον 480. 15. 1207. 27. ſimpliciter eſt κ. aliquo abducere naui, εἰς χῖον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι peruehi, deuehi, pro ſimplici ἀχθῆναι 941. 23. 942. 8. 2) domum, ad ſedes ſuas veras, priſtinas et debitas reducere, praeſertim exſulem. δῆμον κ. democratiam reſtituere 198. 27. 212. 17. et 26. εἰς ἃς δὲ τὰς φυγάδας κατάγων 248. 19. καταγήοχεν 249. 18. τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον 430. 6. κατάγοντας Ἀργαῖον reducentes in regnum, reſtituentes 660. 13. 3) deuerti aliquo, hoſpitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν 1190. 25. 1218. 19. μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι. hoſpitio eius nunquam vteretur 1242. 12. κατήγετο παρὰ τούτῳ κἀκεῖνος 1242. 14.

καταγελᾷν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων 1043. 19. οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει 53. 10.

καταγέλαστος] τῇ δὲ, ὧν προσῆκε [ſcil. παρασκευασθῆναι] παρασκευῇ καταγέλαστος 106. 15. κ. ὁ λόγος 213. 18.

καταγέλως deridiculum, ludibrium. ὥσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδικοῦντες εἰσεληλύθασι. *gleich als zum Spaſse, zur Kurzweile* 1295. 23.

καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι ſoleo plerumque verſari, commorari, καὶ ἐργάζομαι 521. pen.

καταγινώσκειν eſt vniuerſe opinari, ſuſpicari, ſtatuere, ſeu mente tacita, ſiue oratione, ſiue ſecundum, ſiue aduerſus aliquem, vel aliquid. verumtamen ſaepiſſime in partem deteriorem accipitur. πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον. ſecius de vobis arbitrabar, aut vobis iraſcebar, aut, vos reprehendebam 284. 4. κατεγνωκότα τοῦτον ἑαυτοῦ hunc ſuimet poenitere, ipſummet ſeſe ſua ſen-

 tentia

tentia damnare 407. 7. τοῖς σφόδρα κατεγνωκόσιν ἑαυτῶν. qui nimis de ſemet ipſi deſperant. nimis abiecte de ſe cenſent 1402. 24. ὅτως ἀδιήγητόν τινα κατεγνώκασι τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. de ea ſuſpicantur, vel praedicant, iactant. *trauen ihr zu, ſagen ihr nach* 219. pen. ȣ̓ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν ȣ̓δενός. non facile de veſtrum quoquam tam ſiniſtre atque tam ignominioſe exiſtimem 515. 22. ὕβριν ἄν τις κατέγνω μόνον τῶν πεπραγμένων. praedicet, ſolummodo contumeliam eſſe 530. 20. et paulo poſt κἂν ἀσέβειαν καταγινώσκῃ. etiamſi facinus impium erga deos aiat eſſe. ἀγεννὲς ȣ̓δὲν ὑμῶν καταγινώσκω. haud arbitror in vos cadere poſſe dedecus vllum animi degeneris 563. vlt. μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτȣ̃] 688. 24. τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν 875. 6. τὶς ὑμῶν ἂν καταγνοίη μȣ τοσαύτην μανίαν 1319. 4. ȣ̓κ ἔχω τὶ καταγνῶ, quid cenſeam praedicemue 1477. 6. καταγινώσκετε decernitis pro poena δεσμὸν τῶν ἀκοσμȣ́ντων 725. 8. 729. 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τȣ́των κατεγνωκέναι, ȣ̓κ ἀδικȣ́μενοι. ad dependendam aeris illam ſummam eos condemnauiſſe 754. 22. παρανόμων αὐτȣ̃ κατέγνωτε, ſubaudi δίκην, pronunciaſtis reum eſſe legum latarum malarum, perniciofarum, cum vetuſto iure pugnantium 790. 19. καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπήν. ſententiam ſe dicturos eſſe, tutelam male geſtam eſſe 861. vlt. καταγνȣ̀ς ἀδικίαν αὐτȣ̃ 879. 14. ἀδικεῖν 581. 1. ὥς᾽ ἐκείνȣς κλοπὴν αὐτȣ̃ καταγνῶναι 1326. 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἣν τῶν ἐπ᾽ ἐκείνων [ſcil. τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε] ὑμεῖς 718. 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅ, τι ἂν καταγνωσθῇ αὐτȣ̃ 721. 2. παρανοίας [ſcil. δίκην] καταγνώσετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβȣλευόμενοι 1444. 16. In paſſiuo. κατεγνωσμένης ἤδη τῆς δίκης 872. 27.

καταγνύναι] τὴν κλεῖν κατεαγότα 247. 11. κατεαγέναι τὴν κεφαλὴν, ἢ ἕτερόν τι 1268. 3.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῇ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τοῦ γραμματέως formula condemnationis literis conſignata. 720. 21.

καταγοράζειν φορτία. *Güter, Fracht, Ladung einkaufen* 908. vlt. 909. 2.

καταδεδιέναι, vel καταδείδειν 521. 10. 1441. vlt.

καταδεὴς pauper, egenus, deficiens 141. 1. καταδεέστερος ὢν τούτων πολὺ 813. 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν 1472. 9.

καταδεεστέρως περὶ πάντα ταῦτα ἔχουσι. *ſie können es ihr in dem allem nicht gleich thun* 1182. vlt.

καταδεικνύειν inſtituere, ſancire, docere. *aufbringen, zuerſt anordnen.* τίνος ἕνεκεν ἐφ᾽ ἡμῶν πρώτων καταδειχθείη τοιοῦτον ἔργον 492. 23. δικαστήρια 647. 13. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ορφεὺς 772. 26.

καταδειλιᾶν 1410. 5.

καταδέχεσθαι rurſus ad communionem ciuitatis iuriumque ſuorum admittere 802. 15. 1317. 21. et 25.

καταδιαιτᾶν de arbitro condemnante 541. vlt. 542. 6. cui opponitur ἀποδιαιτᾶν 897. 23. 1006. 5. 1013. 21. οὐκ ἔφη με καταδιαιτήσασθαι αὐτοῦ τὴν δίκην. negabat me effeciſſe, vt arbitrium contra ſe daretur 1013. 23. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ᾽ ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν, ἑσπέρας ἤδη οὔσης 1190. 8. κατεδιῃτήσατό μου δύο δίκας ἐρήμους. efficiebat, vt bis aduerſus me, ceu contumacem, pronuntiaretur 1272. 9.

καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, ſcil. ζημίαν, vel ἔκτισιν. item τὴν δεκαπλασίαν 733. 5. κατεδικάσατο ἐμοῦ ἀδίκως effecit, vt iudices contra ius et fas aduerſus me pronuntiarent 1144. 17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε.

σασθε. *mehr beträgt, als die Geldbuſse, in die ihr meinen Mann habt ſchlagen laſſen* 1156. 17.

καταδίκη mulcta pecuniaria tibi dictata. κομίζεσθαι τὴν καταδίκην *einſtreichen, in Empfang nehmen* 1154. 27. ἀπολαβεῖν 1155. 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης cum in ouibus et paſtore iam habeatis tantum, quanti eſt mulcta viro meo irrogata 1156. 23. τὴν καταδίκην ἐκτέτικε 543. 25.

καταδȣλȣ͂ν] ὁρῶν καταδȣλȣ́μενον πάντας ἀνθρώπȣς 249. 2.

καταδύναι. καταδύεσθαι prae pudore terra mergi dehiſcente. ȣ̓κ ἂν ἐπ' αὐτῷ τȣ́τῳ κατέδυ 578. 26. παρακάθηται καὶ ȣ̓ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. pudore non exanimatur 616. 28. 757. 8. καταδῦσαι τὴν ναῦν ἐβȣλεύσαντο nauem ponto demergere, ἵνα τȣ̀ς δανείσαντας ἀποςερήσαιεν. *um das Ihrige brächten* 883. 19. καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα 884. 7.

καταθεῖν] καταθέων καὶ φέρων καὶ ἄγων ἡμᾶς 740. 26.

καταισχύνειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260. 3. ȣ̓ κατήσχυνας ȣ̓δὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314. 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαςὴς] ταύτην, [τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐςι 773. 2. marem ſtupro vitiare 1125. 12.

καταιτιᾶσθαι 553. 7. καταιτιάσηται μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα 1306. 28.

κατακλᾶν] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιςοίχων κατέκλασε 1251. 23.

κατακλείειν νόμῳ 49. 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα 597. 12. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι 648. 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιςον κατακεκλῃμένης 803. pen.

κατακλίνειν] κατακλίνεσθαι accumbere, καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον 402. 23.

κατακλυσμὸς] ὥσπερ τινὰ κατακλυσμὸν ἡγούμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων 299. 21. immanem rerum perturbationem, vbi ſumma imis miſcentur, velut in diluuio.

κατακοινωνεῖν 889. 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. deportare, conuehere, compellere in vrbem ex agris 238. 15. 379. 26. τὴν ναῦν reducere in portum, vnde exiſſet 1223. 25. τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε. appulit 1283. 20. ναῦν εἰς ἐμπόριον 1286. 19. 1289. 9. 1291. 9.

κατακοντίζειν] μικροῦ μὲν ἅπαντας κατηκόντισαν 277. 20.

κατακόπτειν] Ἰφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε 172. 26. τὰ πομπεῖα κ. 608. 4. τοὺς στεφάνους 615. 16. 755. 22. τοὺς κύνας τοὺς γευομένους τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15.

κατακόρως ad ſatietatem, ad rauim vſque, id eſt vltra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea ſatiari non poſſit, ſed ingurgitet ſeſe, velut diuturna fame cruciatus. χρώμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ 289. 16.

κατακούειν obedire, obtemperare, parere. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι 15. pen. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων alii alios audimus et ferimus verba facientes 74. 6.

κατακρημνίζεσθαι 446. 11.

κατακωλύειν 352. 14. 895. 11. κατεκωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ 896. 20. ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις 1248. 1.

καταλαζονεύεσθαι 569. 9.

καταλαμβάνειν occupare. *in Beſitz nehmen.* εἴητε τῶν τὰ θέατρα ſedes in theatris καταλαμβανόντων 1443. 21. de tempeſtate ſubito cooriente, homines occupante, vt effugere nequeant. καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ

 σωτη-

σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας 259. 6. οὕτω μέγαν ἐπεπείσμην εἶναι τὸν κατειληφότα τὴν πόλιν κίνδυνον 301. antep. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε 918. 18. inuenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀπρασίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909. 23. In paſſiuo, deprehendi, occupari, corripi, capi, compediri. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει 262. 19. κατείληπτο σοφιζόμενος 567. 18. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεὶς 1133. 13. ὑπ᾽ ἀνάγκης 1133. pen.

καταλείπει μαρτυρίαν ἀνθ᾽ ἑαυτοῦ, ὅτι παρανομεῖ 486. 15. κ. τὴν δίαιταν ad arbitrium haud venire, ſui copiam arbitro non facere ius dicturo. vadimonium deſerere 544. 21. οὐκ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 17. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. ipſis hinc diſcedentibus, pretium annonarum ſic ſatis magnum fuerat 1285. 18. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι 1286. 15.

καταλειτουργεῖν ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλελειτουργηκὼς πολλὰ 956. 20.

καταλεύειν] κἂν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζειν 362. 3. μονονοὺ κατελεύετε 449. 20. vt apud Petronium. *Sinum ſaxis onerabam, vt ei ceu furioſo ſanguinem de capite detraherem.*

κατάληψις] τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ 247. 22.

καταλιθοῦν. ſaxis obruere. *zu Tode ſteinigen.* Κυρσίλον καταλιθώσαντες οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 296. 10.

καταλλαγὴ] καταλλαγὰς foedera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam. ὡς ἂν ποιήσηται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους 10. 15. ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ quanti eſſet intertrimentum. *das Agio.* h. e.

h. e. quae eſſet monetae cuiusque differentia ratione valoris ad monetam atticam. *wie viel man beym Umſatze verlöhre, oder gewönne* 1216. 18.

κατταλλάττεσθαι *verwechſeln* φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. *das Gold gegen Silbergeld vertauſchen, ſich für Gold vom Banquier Scheidemünze geben laſſen* 376. 3.

καταλογίζεσθαι imputare, *anrechnen.* ἐχ ἵνα εὐεργέτημά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς 78. 5. enumerare, *herrechnen* 829. 22.

κατάλογος codicilli militares. τὲς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos ſtipendia, militia deſunctos. veteranos 167. 17. album ciuium. τὲς βελευτὰς καὶ τὲς δημάρχες καταλόγες ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208. 5. οἱ ἐκ τῆ καταλόγε ναῦται 1211. 15. nautae a rep. conſcripti, eiusque mercede conducti. opponuntur illis, quos tu priuatim, tuo aere, tuaue gratia contraxeris.

καταλύειν] ἀρχὴν κληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ 608. 1. πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. democratiam euerti 170. 13. τότε πρέσβεις δεῦρ᾽ ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη 252. 24. ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται 1333. 7. δικαςήρια 647. 13. πατρῴαν καὶ παππῴαν δόξαν αἰσχρὸν ἐν σοὶ καταλύειν 150. 27. πολλὰ δ᾽ ἔχων ἔτι περὶ σῆ εἰπεῖν, αὐτῆ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔπαινον 1411. 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖν. deſii mare arare 893. 23. εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὡρισμένον ἐκ τῆ παντὸς χρόνε, νῦν καταλύσετε ἐφ᾽ ὑμῶν 984. 1. ἄμισθον τὸ ςράτευμα καταλελύσθαι exercitus eo diſſolueretur, quod merces non eſſet 1188. 6. καταλυθεισῶν τῶν τριηρέων 1188. 22. 1199. 6. τὴν Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν 375. 8. κ. παρά τινι alicuius hoſpitio vti 252. 24. 763. 10.

κατά-

καταλυσις τριήρους ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῶ 1209. 11.

καταμανθάνειν] ἆρά γε ὁρᾶτε καὶ καταμανθάνετε 660. 22.

καταμαντεύεσθαι.] τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι opinatione mera ſuſpicantes 1400. 4.

καταμαρτυρεῖν] τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν 377. 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτοῦ καταμαρτυρήσεις 378. 3. τῶν μαρτυριῶν, ὅσαι ἐκείνου χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν 847. 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὑτοῦ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι 1022. 11. 1065. 22. 1187. pen. 1189. 12. 1195. 13. καταμεμαρτυρημένον τἀληθῆ victum et oppreſſum teſtimoniis, iisque veris 860. 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι 836. 25. vbi praepoſitio tantum non redundat. τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε et τἀληθῆ κατεμαρτύρησα 1115. circa finem.

καταμέμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου 506. 10. καταμέμφῃ σεαυτὸν tui temet poenitet, καὶ πένης ὢν οὐκ ἂν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι 601. 22. καταμεμφόμενος τὴν ἐμαυτοῦ ἡλικίαν 844. 12. diffidens ei, de ea deſperans.

καταμένειν οἴκοι 354. 27. ὅσοι, δέον ἐξιέναι in caſtra ire, κατέμενον domi manſerant 577. 3.

καταμιγνύειν] καταμίξετε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς 789. 19. καταμῖξαι τὴν προῖκα εἰς τὴν οὐσίαν Ἀ. 866. 26.

καταναυμαχεῖν proelio nauali vincere. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους 477. 20.

κατανέμειν θέαν 234. 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι 278. 22. κατανέμεσθαι de colonis agrum inter ſe portionibus aequis diuidendum curant, vel partiti poſſident exercentque 279. 2. κ. τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους 1380. pen.

κατα-

καταξιῦν dignum honore habere, deferre alicui honorem. κατηξιῦτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως 1383. 11.

καταπατεῖν] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε 88. 1. τὰ ἄλφιτα καθ᾽ ἡμίεκτον μετρῦμενοι καὶ καταπατῦμενοι. quamuis non niſi perminutiſſimas portiones ad menſas aufferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas ruentes, vt prae anguſtiis ſpatiorum vosmet paene conculcetis atque elidatis 918. 11.

καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται 808. 14.

καταπέμπειν λῃστὰς in mare piratas emittere 162. 11.

καταπεφρονηκότως 219. 25.

καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ 569. 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλευσεῖται δεῦρο 885. 4. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886. 3. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀθήναζε 910. 20. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον ῦ καταπλέῦσι 932. 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν 1188. 17.

καταπλήσσειν] ἡλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον 979. 4.

κατάπλῦς] ἐπειδὴ ὁ σικελικὸς κατάπλῦς ἐγίγνετο. vt claſſis frumentaria e Sicilia Athenas peruenit 1285. 21.

καταπολιτεύεσθαι aſtutis ſtrophis circumuenire 102. 22. 442. 21.

καταποντίζειν] κατεπόντισαν ἐπιδόντα ἀποσφαττόμενον τὸν υἱὸν 677. 6. 888. 17.

καταποντισαὶ et λῃσαὶ copulantur vt ſimiles inter ſe 673. vlt. 674. 3.

καταπράττειν exſequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα 254. 13. ex animi ſui ſententia conficere 309. 7.

καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, ἐκ ἔχοντα ἀποςροφὴν 42. 22. prae metu ſeſe demittunt et ſubiiciunt. *ſie ſchmiegen ſich.*

καταπτύειν] τὶς ἐχὶ κατέπτυσεν ἂν σε 295. 8.

κατάπτυςος] οἱ κατάπτυςοι θετταλοὶ 240. 9. 559. 23.

καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν ἐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὗρε, τοσαῦτα πεπονθέναι κακὰ 188. 12. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται 270. 20. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάςην ἐκκλησίαν 319. pen. καταρώμενος [ſubaudi σαυτῷ] καὶ διομνύμενος 320. 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι 381. 15. ἐν τῷ δήμῳ κατηρῶ Φιλίππῳ 435. 2. ἐδὲ, ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροὶ, ποιεντες 617. 23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάςην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, ἐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ 653. 5. τὸ καταράσασθαι συμβελεύοντι ἴσως ἐς' ἄτοπον 1440. vlt. ἃ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489. 2.

κατάρατος] πρὸς τὲς καταράτες μεγαρέας 174. 24. τε καταράτε Κυρηβίωνος 433. 21.

καταῤῥαθυμεῖν] τὰ κατεῤῥαθυμημένα ἀναλήψεσθε. per ſecordiam amiſſa recuperabitis 42. 14. 765. 13.

καταράττειν (quod eſt ab ἀράττειν) vel καταῤῥάττειν (quod eſt a ῥάττειν) cum vi, impetu et celeritate deiicere, proturbare. κατέῤῥαξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας 675. 19.

καταῤῥεῖν] περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ 21. 4. in ſemet et per ſemet dilabuntur. τὸ καταῤῥέον τοῖς χωρίοις [id eſt εἰς τὰ χωρία] ὕδωρ 1274. 16.

καταῤῥηγνύειν] ἐδὲ κατεῤῥήγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτὴν 535. 2.

κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν 552. 3.

κατασιωπᾶν *dazu ſtille ſchweigen.* πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μήτ' ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, ἐ κατα-

κατασιωπᾶν, ἀλλὰ παραχρῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν 1035. 5.

κατασκάπτειν πορθμὸν 248. 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὁρᾶν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα 361. 20. τὰ τῶν Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες 445. 25. κατασκάψας τὴν Ἠετιώνειαν 1343. 8.

κατασκεδαννύναι] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας 242. 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν 1257. 17.

κατασκευάζειν apparare, inſtruere, expolire, exornare, armare, conuenienter, aut neceſſitati rei, aut commoditati, aut decori, aut propoſito cuiusque, praeſertim ſolerter, artificioſe, et ſaepenumero quoque malitioſe. Primum videamus exempla vſus honeſtoris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Vſurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα 1020. 4. 1025. 10. ὁ δὲ οὐδὲν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται 80. 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato 1176. 3. κ. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον 19. 23. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν ἑλλήνων ἑαυτῷ 246. vlt. γνῶσιν efficere fraudulentis machinationibus, vt ſententia pronuntietur 544. 3. γραμματεῖον λελευκωμένον καὶ οἴκοθεν κατεσκευασμένον. quod teſtis ſecum in forum attulit, domi iam comparatum, vt ſtatim ſine vllo vlteriori apparatu poſſet produci et exhiberi 1132. 9. γραφὴν 547. 27. ἀσεβείας γρ. 593. 19. 702. 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν ἀττικὴν 248. 13. κατασκευάσας μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995. 8. ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ᾽ ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία 1356. 27. κατεσκεύασα τὴν ναῦν ἰδίοις σκεύεσιν ἅπασι. inſtruxi armamentis omnibus de meo 1208. 17. κατασκευάσαι σαυτῷ καὶ ναύ-

ναύτας καὶ ἐπιβάτας, καὶ ὑπηρεσίαν 1218. 6. οἷς κατεσκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν et τὰς ἰδίας οἰκίας 689. 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ᾽ ὑμᾶς 409. 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον οἷς ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι 293. 3. κατεσκεύακε τὴν πόλιν αὐτοῖς 691. 1. ἔπραττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν 126. 21. κατ. πρᾶγμα τῇ πόλει ἀλυσιτελὲς 622. 25. πρόκλησιν 1113. 20. ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι 14. 26. οὐδ᾽ ἐν τῷ πειραιεῖ ἄφθονα ἦν ὀθόνια καὶ στυππεῖα, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης 1145. 6. τριήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατεσκευασμένῃ 1220. 10. τυραννίδα 246. vlt. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλον ἄλλου φονέα γενέσθαι 505. 12. τέχνην ταύτην κατεσκευασμένη, quam artem ipſa ſibi commenta erat, ſolerter excogitauerat 1351. 8. Saepiſſime ſequiorem in partem vſurpatur, pro comminiſci, confingere, falſo praedicare, facere verbis hominem, aut rem alium, aliamue, quam reapſe ſit, conſuere dolos, ſubornare falſos teſtes, aliosue ſimiles nequitiae adminiſtros, per quos tute tuum inimicum vexes. παροίνους μέν τινας καὶ ὑβριστὰς οὐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικροὺς, oratione nos facit, h. e. falſo nos iactat eſſe importunos, ſcaeuos, acerbos. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ὁποίους τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς 1126. 19. 1261. 23. κατασκευάσας mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμὶ αἴτιος me eſſe auctorem, vel in culpa 550. pen. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντος σοῦ, [ſcil. ταῦτα] κατασκευάζουσι ex condicto atque comparato inter ſe criminantur, καταψευδόμενοί σου 558. 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη παρ᾽ ὑμῖν 593. 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραὶ,] οὐ

σοὶ

σοὶ ἐρητέαι [ſcil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσηκέσας [ſcil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκεύαζες 612. 17. κατασκευάζειν ἐδὲν ἄλλο ἢ — machinari 1047. vlt. χρέα ψευδῆ 1048. 18. διαθήκας ψευδεῖς ἧκον κατεσκευακότες. quas tabulas ipſi ſubiecerant 1051. 12. τεκμηρίῳ τέτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζεσιν. [ſcil. καὶ αὐτά.] 1105. 14. κατεσκευάκασι πᾶν τὸ πρᾶγμα 1107. 19. διαθῆκαι κατεσκευασμέναι teſtamentum ſubditicium, commenticium 1107. vlt. ἐκ τῦ τέτε τρόπε πάντα ἐλέγχεται πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα 1114. 17. κατασκευάσαντες ὀρφανὲς, ἢ ἐπικλήρες. commenti a ſemet ipſis ſubiectos et ſubornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli eſſent 1255. 15. πολιτείαν αὑτοῖς κατασκευάζειν. ne ſibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et ius ciuitatis, ciues ſe gererent, qui non eſſent 1381. 16. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕςερον κατεσκευασμένοι δανεισαὶ φανήσονται, praeſentes anteſtabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id meminiſſe iubebam, quo teſtari mihi poſſent, ſi poſtmodum fiat, vt creditores exſiſtant et cooriantur ſubmiſſi, et ſubornati, precibusue inducti, vt ſe ſimularent in hos fundos pecunias credidiſſe 1047. 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτῦ κατεσκεύασεν ſubornauit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων 1272. 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον ἐπιβελεύων με τοῖς χωρίοις, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε 1281. 12. πῶς οἷόν τε τέτες ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [ſcil. συγγενεῖς ἐμῦ] κατεσκευάσθαι. qui fieri poteſt, vt hi omnes, tot numero qui ſint, ſi conſanguinei mei reapſe non eſſent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, vt ſe conſanguineos meos falſo ferrent 1306. 4.

κατασκεύασμα cauſa conficta, criminatio inſidioſa et mendax, aſtuta, machinatio 147. 9. 555. 3. 624. 24. τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic teſtamentarius 1109. 18. 2) opera, quibus vrbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα 689. 13.

κατασκευασμὸς callida machinatio 705. 3.

κατασκευὴ, *Hausrath*, ſupellex domeſtica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν οὖσάν μοί ποτε ᾤοντο καταλήψεσθαι 1155. 21.

κατάσκοπος οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει 273. 2.

καταστασιάζεσθαι dicitur is, qui ab inimicorum contra ſe coniuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, vt ius, quod ei ſit certiſſimum atque luculentiſſimum, tamen obtinere nequeat. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου 1081. 12. συγκεκοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι 1299. 20. 1301. 13. 1304. 3. 1328. 22.

κατάστασις conſtitutio, h. e. forma, ſtatus rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει 245. 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη 291. 9. 2) conſtitutio, ſeu actus conſtituendi, ſiſtendi coram, exhibitio, praeſtatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν. id eſt ἐξεῖναι καταστῆσαι ἐγγυητὰς 727. 5. et 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [ſcil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad aerarium, h. e. in eius tabulis nomen meum ſcribendum curat, vt aerarii, propterea, quod cauſa cecidiſſem, vbi actum eſſet de rebus poſtulatis coram ſiſtendis, vbi multatus eſſem 610. drachmis, tametſi ne citatus quidem in ius fuiſſem 1251. 2. Conf. p. 1283. 26.

καταστρέφειν. in medio, ſub poteſtatem ſuam redigere 12. 21.

κατάστρωμα tectum nauis, *Schiffsverdeck.* προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910. 19.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων 540. 2.

κατατάττειν deputare, delegare, conſtituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν 773. 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ decidit, tranſegit cum municipalibus pro ſe ſuoque fratre, vt ſibi liceret, aes, quod ipſi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum interuallis, vel certis penſionibus, *auf Termine,* dependere 1327. 6.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. diſtentus, diſtractus, excruciatus. 1172. 14.

κατατιθέναι. deponere, dependere, praeſenti numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de ſumma vobis debita] δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν 705. 6. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert] καταγελάσει 563. 27. ἢ ὅσον καταθεὶς παύσεται τῆς ὕβρεως 564. 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἕλλησιν 1377. 23. κλέμμα.] μηδ᾽, ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, καταθῶσι 700. 20. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18. οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα, ὅ, τι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι 546. pen. οὔτ᾽ ἂν καταθῆτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα 185. 25. οὐδ᾽ ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δούλους κτήσωνται 530. 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς 1354. 15. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quae aera debita quominus dependeret, ipſos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis ſtrophis ludificatus eſt 988. 7. τὴν ὠφέλειαν εἰς μέσον κ. 488. 13. In Paſſiuo. ἢ νῦν εἰσιν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [ſubaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illuc coniiciantur 720. 20. In Medio. γράμ-

ματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν operam dabant, vel auctores erant, vt deponerentur ibi aſſeruanda, *lieſſen niederlegen, aufheben.* 121. 21. κἀκεῖνα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημηνάμενοι, παρ' Ἀριςογένει κατεθέμεθα 1034. 21. ἵνα μὴ διπλᾶ καταθῶνται, ἃ ἐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ 1484. 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν. magnam apud eum inire gratiam. *einlegen, verdienen* 193. 22. τὰ ὅπλα 84. 17. 216. 9. ὅπως ἐβόλοντο τὸν πόλεμον κατέθεντο. componebant. *legten ihn bey* 425. 26. παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας 1170. 16. χάριν promereri, inire gratiam, velut arrham reddendae gratiae penes eum deponere, aut ſemen quaſi mutuorum officiorum ſpargere 416. 5. καταθήσεσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον 1351. vlt. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626. 7. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, vt magiſtratus nos in cuſtodiam mitteret 1284. 2. γέγραπται τῦτον τὸν τρόπον, ὃν [id eſt καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς βιβλίον καταθοιτο. ad calamum dictet, a librario ſuo excipi et in chartis exarari iubeat; vel etiam ipſe exaret 1401. 19.

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τῦ μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν, κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα 158. 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν 1301. 22.

κατατυχεῖν votis et ſpe potiri 288. 2.

καταφαγεῖν] e Demoſthene videtur Hermogenes p. 252. 17. citare hoc ἐσθίων κατέφαγε.

καταφαίνεσθαι pro ſimplici φ. aut δοκεῖν. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23.

καταφάναι. a φημί. καταφαίην ἂν ἔγωγε 614. 21. aiam.

καταφανὲς ὁ βολόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθὲν 826. 15.

καταφανῶς ὁτωσὶ ἐξελέγχονται 932. 9.

κατα-

καταφέρειν] μηκέτι καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα] ἀπὸ τούτου [τοῦ διαιτητοῦ] ἐφ᾽ ἕτερον δικαστήριον 545. 9. ſupellex, quae διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη, e ſuperiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat 1158. 15.

καταφεύγειν conſtruitur cum εἰς, ἐπὶ et πρός. κ. εἰς τοῦτο τἀκριβὲς οὐκ ἐθέλησεν. ad hoc certiſſimum cognoſcendi veri adminiculum deſcendere noluit 874. 8. εἰς τὴν ἄνθρωπον καταφεύγων ad ancillae confeſſionem confugiens, et in ea acquieſcens, eique totam rem permittens. *es alles darauf ankommen laſſen* 1143. 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπους ſolos eos teſtes ederemus 1305. 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα 793. 11. μηδ᾽ ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον [*es auf die Tortur ankommen laſſen.*] μηδ᾽ εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος 879. 26. 1153. 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους 852. 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετριότητα καὶ σωφροσύνην 793. 1. εἰς ὅρκον 1148. 12. οὐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ᾽ εἰς τὰς ἀμφικτυονικὰς 280. 18. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι [id eſt φανερὸν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκασθήσονται] ἐφ᾽ ὑμᾶς καταφεύγειν 231. 16. conſtabat inter omnes futurum eſſe, vt Thebani cogerentur ad vos receptum habere. οὐ διὰ ταῦτα προεῖντο τοὺς καταφεύγοντας ἐφ᾽ ἑαυτοὺς 258. 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἔδωκεν ὁ νόμος 892. vlt. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς 100. 4. καταφεύγων πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς 1307. 21.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque exiſtimando quicquam eſſe tam minutum, vt cura ſua ſit indignum 472. 2. κ. ὑμῶν αὐτῶν 690. 13. ὅσῳ μᾶλλον καταφρονήσωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἁμαρτήσονται 1448. 8.

καταφρονητικῶς 1075. 11.

καταφυγὴν ὢκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων 1131. 15. ἀποκεῖσθαι προσήκει τȣτοις τὰς τοιαύτας καταφυγὰς, receptus, latebras, excuſationes, ſubterfugia 1263. 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί. id eſt ȣ̃ καταφεύγȣσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι 1342. 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε 1301. 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγὴν 1477. 11.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα ταῦτα ὑπ᾽ ἐμȣ̃ πεισθέντας mihi gratificatos eſſe per ſingularem quandam indulgentiam, vel praedilectionem, vel conniuentiam 1031. 23. 1032. vlt. καταχ. καὶ προέσθαι τι τῶν τοιȣτων 806. 19.

καταχεῖν, vel καταχέειν. defundere ſuper aliquid 1123. vlt.

καταχειροτονεῖν] ȣ̃ θάνατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος 350. 27. μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτȣ̃ 515. 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum ſublatis manibus declaraſſetis, vos cenſere, naues ab illis proditas eſſe 1230. 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρȣ κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος 571. 15. καταχειροτονηθὲν αὐτȣ̃, καὶ ταῦτα ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν 578. 24.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος 516. 7. καταχ. τὴν ὑμετέραν προδῶ 553. pen.

καταχηρεύειν τὸν βίον διὰ τȣ̀ς παῖδας in liberorum gratiam aetatem degere in conditione viduae 852. 15.

καταχρῆσθαι] τοιαύτῃ καταχρῆται ἀπολογίᾳ 1203. 8. τῷ λόγῳ καταχρωμένȣς ἐνοχλεῖν 212. 1. τȣ̀ς αὐτȣ̀ς λόγȣς λέγειν, οἷσπερ νῦν κατακέχρηται 939. 5. ſuſque deque iactat, creberrime ad rauim, cum faſtidio et odio ingerit 1062. 14. 1141. 27. 1151. 7. temere, verbotenus tantum aſſeueret, non reapſe approbet 1195. 22. 1197. 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις

λοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν 1155. 1. ȣ̓ δεῖ τῷ πιϛευθῆναι — εἰς τὸ μεῖζον δύναϑαι κακȣργεῖν καταχρῆϑαι 430. 10. μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεϑε αὐτῇ [ſcil. τῇ προθυμίᾳ] 1457. 10. κενῇ προφάσει κατεχρῶ ταύτῃ καὶ ψευδεῖ 277. 17. καταχρήσεϑαι τȣ́τοις ἔμελλε τεκμηρίοις 1148. 3. 1201. 14. ſimpliciter vſurpatur hoc v. ſine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρήσατο πρὸς τȣ̀ς δικαϛὰς, ὅτι ἐγὼ — iactabat ad iudices 1179. 7. Cum Accuſatiuo. τὸ ἀργύριον τὸ πεποριςμένον — ἐνταῦθα κατεχρησάμην in haec impendi 1154. 16.

καταχυσμα] τὴν δέσποιναν γῆμαι, ἡ τὰ καταχύσματα αὐτȣ̃ κατέχεεν 1123. vlt.

καταχωνεύειν colliquare, *einſchmelzen* 617. 22.

καταψεύδεϑαι] τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων χειροτονεῖν 81. 13. plebiſcitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipſis dicta, quae non dixiſſent. v. et verſu 18. τὰ πλεῖϛα κατεψεύσατέ μȣ 228. 9. 229. 2. τῶν προγόνων 493. 10. σȣ̃ 558. 20. 559. 14. κατεψευσμένοι πάντα εἰσὶν ἡμῶν 1274. 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμȣ̃ κατέψευϛο, ipſe, velim ea in mala incidat, ſi quis ea de me ſparſit mendacia, ob quae peſſum iui 1483. 5.

καταψευδομαρτυρεῖν. καταψευδομαρτυρȣ̃μαι. praegrauor, obruor multitudine et improbitate falſorum teſtium 559. 14. ȣ̓ καταψευδομαρτυρησάμενος non obrutum falſis praedicationibus teſtium a me ſubornatorum 846. 23. καταψευδομαρτυρηθεὶς 904. 17. 1101. 1. initio orat. 1. in Stephanum.

καταψηφίζεϑαι] ἀλλ' ἀναϛάντες καταψηφίσαϑέ μȣ 228. 18. κ. τȣ̃ νόμȣ reprobare, repudiare 507. 6. et 9. κατεψηφίσασθε αὐτȣ̃ τὰς ἐνδείξεις. condemnaſtis eum in cauſis ἐνδείξεως contra eum inſtitutis 790. 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων 805. 1.

κατεγγυᾷν] αὐτὸν προσεκαλοῦ καὶ κατηγγύας πρὸς τὸν πολέμαρχον. vadatus eſſes. popoſciſſes enm vades, curaſſes ab eo [Proto] tibi praedes ſiſti coram tribunali Polemarchi. *du würdeſt dir von ihm haben Bürgen ſtellen laſſen* 890. 9. et 17. κατηγγύησα τοὺς παῖδας. *ich habe Areſt oder Beſchlag auf die Knechte gelegt, verkümmert.* impetrato praetoris edicto caui, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare poſſet, ſed vt mihi pro pignore creditae pecuniae traderentur 895. 21. κατεγγυῶ τὴν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας. *ich lege Arreſt drauf. verkümmere ſie ihm* 895. pen. ἀφαιρούμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύησεν αὐτὴν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ *hat für ſie gut geſagt, oder Caution geſtellet* 1358. 18. ἥκουσα [Athenas] κατηγγυήθη ὡς ξένη οὖσα πρὸς τῷ πολεμάρχῳ 1361. vlt.

κατεγγύη] ἐμπεσόντος [ſcil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] ἀνθρώπου Ταναγραίου πρὸς κατεγγύην. *weil er für einen andern gut geſagt hatte.* quia pro alio quopiam cauerat 788. 18.

κατειπεῖν cum genitiuo, prodere, indicare aliquem. *einen verrathen, angeben,* nominatim appellare de re turpi 393. vlt. κατεῖπεν αὐτὸς αὐτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο 1171. pen.

κατεπαγγέλλεσθαι] ſpondere, condicere. κατεπήγγελτο ἑαυτὸν τούτῳ addixit ei ſuam operam 885. 12.

κατεπείγειν incitare, impellere, cogere, vrgere, inſtare. *drängen, treiben, Noth thun.* τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι 220. 7. ἀλλὰ, περὶ ὧν ἴσως οὐδὲν κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι 705. 23. τὸ τῆς ἑορτῆς κατεπεῖγον 709. 1. οἱ χρῆσται creditores κατήπειγον αὐτὸν 894. 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει 1403. 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγοντα ὁρᾷν αὐτάρκη 1405. 8.

κατεπιορκεῖν peierando cauſam vincere. ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σὺ, κατεπιορκησομένων τὸ πρᾶγμα 1269. 24.

κατεργάζεσθαι ἐλέφαντα καὶ σίδηρον *verarbeiten*, inſumere in opera inde efficienda 816. 9. 823. 17. τὴν ἀργυρῖτιν 974. 28. κατείργασται τοῦτο perfecit, obtinuit, conſecutus eſt, quod volebat 1121. 19.

κατέρχεσθαι redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχὴν, οὐκ ἔνι δήπου κατελθεῖν εἰς ταύτην 636. 24.

κατέσθειν vel κατεσθίειν] κατέσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροινοῦντας 992. 25. ἅ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίων 782. 9.

κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι 289. 27. τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν 1413. 24. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν 1413. 20. ἡνίκα τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον. *anhielten, arretierten* 1121. 2. τῷ πολέμῳ κατέχονται 1207. 23. τὰ πράγματα κατέχειν βίᾳ principatum, ſummam rerum 20. 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ὑμᾶς κατέχων. tenens, extrahens, ductitans, ludificans vos 608. 7. ἀδίκως τοσαῦτα χρήματα 842. 21. κατεχόμενοι ὑφ᾽ ὑμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. *feſtgehalten* 935. 11. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον 422. 4.

κατηγορεῖν] οὐδεὶς τῶν φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτοῦ 33. 7. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον 230. 7. τὶς γὰρ ἂν ἕλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ὤμοσα queritur de iureiurando a me dicto 1044. 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλούντων 1426. 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἱροῦνται 1444. 20. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων 99. 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτοῦ λόγους 369. 3. cum gemino genitiuo, perſona reique. παρανόμων, ἢ παρα-

παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας [ſubaudi ἕνεκεν] αὐτȣ̃ κατηγορεῖν 515. pen.

κατηγόρημα] πρὸς αὐτὰ τὰ τȣ̃ σȣ̃ τρόπȣ κατηγορήματα βαδιȣ̃μαι. transibo ad ea, quae animi tui moribus vitio dari poſſunt 314. 21. ἐςὶ δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα αὐτȣ̃. crimina, quibus grauatur 369. 9.

κατηγορίαν ςεφάνȣ καὶ ἐπαίνȣ νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον 319. 4. ὥσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμνύειν, τȣ̃τ᾽ ἄξιον κατηγορίας ὂν 1044. 11. ὁρῶν ὑμᾶς ἐμὲ προχειριζομένȣς ἐπὶ τὴν τȣ́τȣ κατηγορίαν 773. 18.

κατήγορος] κατηγόρȣς εἶναι νομίζω τῶν ἀδικȣ́ντων χαλεπȣ̀ς, ȣ̓ τȣ̀ς ἐν τοιȣ́τοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ᾽ ȣ̓δεμίαν δώσουσιν [ſcil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην, ἀλλὰ τȣ̀ς τοιȣ̃τόν τι συμβουλεύειν δυνηθέντας, ἀφ᾽ ȣ̃ τὰ παρόντα βελτίω γένοιτ᾽ ἂν 1431. 9.

κατιδεῖν ȣ̓δ᾽ ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος 664. 25.

κατιέναι] ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεςι 636. 19.

κατοικίζειν] εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ ἑλλήνων βαρβάρȣς κατοικίζει 289. 13. 208. 19. 209. 21.

κατοίχεσθαι fato ſuo defungi. τȣ̀ς προσήκοντας τοῖς κατοιχομένοις ποιεῖν [ſcil. τὰ νομιζόμενα] 1073. 1. τὰ τῶν κατοιχομένων νόμιμα ȣ̓ περιεῖδον ὑβριζόμενα 1391. 12.

κατοκνεῖν] ȣ̓ κατοκνήσας εἰπεῖν τἀληθῆ 142. 7. 622. 16. 844. 11. 1390. 19. 1412. 19.

κατομνύναι] κατωμόσατο iureiurando affirmabat 995. 24.

κατορθȣ̃ν] μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐςὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθȣ̃ν 322. 16. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ᾽ ἐμὲ ἦλθεν ὁδὸν 701. vlt. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος 967. 3. ȣ̓ γὰρ ἧττον ὑμέτερον ἔςαι τῶν χρησ[illegible]μένων, τὸ κατορθωθὲν recte et ſapienter excogitatum, ἢ τȣ̃ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος 1430. 9.

κατ-

κατορύττειν] ὡς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατὴρ κατορωρυγμένα in arca abſconſa, concluſa 830. 5. κατωρύττετο τὰ χρήματα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 859. 9.

κάτω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς ϛρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22. 23.

κάτωθεν idem quod κάτω] ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ 21. 5. ὁ κάτωθεν νόμος lex illi modo recitatae proxima ſubiecta 629. 16.

κεγχρεὼν taberna vel officina metallica, vbi metalla liquata granulantur, h. e. in minutos globulos contunduntur 974. 16.

κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. forte accidebat, vt aes ab ea pro incolatus iure dependendum, reperiretur depenſum et in tabulis pro depenſo ſcriptum 787. 27. ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ 1156. 19. τὸ τῷ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ πρότερον κειμένῳ [id eſt τεθειμένῳ] νόμῳ τἀναντία θεῖναι 720. 18. αἱ συνθῆκαι, καθ᾽ ἃς ἐδανείσατο κείμεναι 791. 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκείνῳ *wenn es ſich aus den Zollbüchern wieſe, daſs er die Aus- und Eingangsgebühren richtig gemacht hätte* 887. 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων [id eſt γεγραμμένων] 972. 13.

κεκροπίδαι 1398. 21.

κενὸς] κενὴ λοιδορία 19. 11. κενὸν ψήφισμα 53. 7. κενάς γε χάριτας χαρίζῃ τούτοις 306. vlt. κενώτατον πάντων λόγον λέγουσι 821. 11.

κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

κεράμιον] ἐπ᾽ οἴνου κεραμίοις μενδαίοις τρισχιλίοις 926. 6. ταρίχους κεράμια ἕνδεκα 934. 25. ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου 1278. 24.

κεραννύναι] κρατῆρα κεράσαι 531. 25. πολλαὶ τῶν πόλεων ἀργυρίῳ χρῶνται πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένῳ 766. 10.

κερδαί-

κερδαίνειν] δωρεὰν, ἀφ᾽ ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲν, ἐὰν λάβω 402. 4. κερδαίνειν ὃν ἐκεῖνος ζῇ χρόνον 762. pen. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν ἔτος ποιήσειεν 1121. 26.

κέρδος] τίς ἔτω δυςυχὴς, ὅςις ἑαυτὸν, γονέας, τάφυς, πατρίδα, ἕνεκα κέρδυς βραχέος προέσθαι βυλήσεται 187. 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδυς ἰδίυ πολλὺς κινδύνυς ὑπὲρ αὐτῦ τῦ δικαίυ προῃρῆσθαι 1429. 4. κέρδος ποιεῖν τὸν σῖτον. *das Getraÿde mit Vortheil abſetzen* 889. 4.

κέρδων nomen ſeruile 1252. 27.

κέρμα] κέρματα διδὺς offerens pecuniam 549. 27.

κευθμὼν 315. 22.

κεφάλαιον] ὐκ ἐφ᾽ ἑκάςῳ τῶν ἀμελουμένων εὐθὺς τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133. 12. extremus finis rei, in quem omnes ſingulares actiones ad idem genus referendae exeunt, vel propoſitus finis, ad quem omnes actiones collineant. δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως 180. vlt. coronis, cumulus impoſitus. δύο ταῦτα ὡσπερεὶ κεφάλαια ἐφ᾽ ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε 520. 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων 815. 6. τῆς ἐμῆς ὐσίας ὅλον τὸ κεφάλαιον ἀνῃρήκασι 834. 5. ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν πειράσομαι 1390. 24. βύλομαι ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν 442. 20.

κεφαλὴ] ἃ νῦν ὑμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι 381. 15. μὴ εὐθέως ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαςήριον βαδίζειν 1042. 11. τὴν δ᾽ ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπυσιν 1488. pen. οἵων εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἀποςρέψειαν οἱ θεοὶ 1491. 9. ἅ σοι καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλὴν 322. 23. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖεν ἅπαντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 323. vlt. ὦ κακὴ κεφαλὴ 442. 4. ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλὴ 552. 22.

κηδεία,

κηδεία, κατὰ Δημοσθένη. Iulius Pollux. III. 30.

κηδεμὼν ἡμῶν ἐφάνης 614. 3. ἐπίτροπος καὶ κηδ. 988. 2.

κήδεσθαι τῆς πατρίδος 96. 25. εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς προεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι 129. 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνητε κηδόμενοι 754. 8. κήδεσθαι φῇ τῆς πόλεως 760. 17.

κηδεστὴς interdum vxoris patèr, interdum vxoris frater, interdum ſororis maritus. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433. 19. ἕλοιτο ἑτέρῳ μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κηδεστῇ τὴν προῖκα 867. 12. vitricus 954. 7.

κηδεύειν] καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειεν αὐτῷ ideoque ſe affinitatem cum illo contraxiſſe 1372. 25.

κηκὶς galla *Galläpfel*, quae vſurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigrum colorem manubriis cultrorum 816. 20. 827. 3.

κηλεῖν] τούτοις κεκήλησθε 144. 12. ὑφ᾽ ὧν [ſcil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκηλημένοι 145. 27.

κῆπος] καταβαλόντες τὴν θύραν, τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13. ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ 1225. 13.

κὴρ labes. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὅστις ποτ᾽ ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθεὶς 1405. 1.

κήρυγμα] δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου 253. 7. κηρύγματα ποιησαμένου Πορισάδου ἐν τῷ Βοσπόρῳ per praecones in vulgari pluribus locis curaſſet 917. 24.

κηρυκεῖον] μόνοις ὑμῖν οὐδαμόσε ἐστὶν ἄνευ κηρυκείου βαδίσαι 1232. 3.

κῆρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἦλθε περὶ τούτων κήρυξ internuncius, interpres, conciliator 68. 15. τῷ δ᾽ ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν 319. pen. τοῦθ᾽ ὅταν ἢ κήρυξιν καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον 399. 14. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, vt, cântorem ſi quem delige-

ligere velitis, vocem eius primum exploratis, eumque ad edendum vocis ſpecimen vocatis 449. 26. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, ἐκ ἐάν τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ 653. 5. intererat torturae mancipiorum 1144. 7. μονονεχὶ ὑπὸ κήρυκος πωλεσι τὰ κοινὰ 1234. 15. ἣν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τὲς νόμες φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος [ſcil. φωνὴν] ἐστὶν ἡγεῖσθαι 285. 10. τε κήρυκος ἐρωτῶντος, τὶς ἀγορεύειν βέλεται 292. 3. ὁ πρύτανις, ὁ κῆρυξ, ἐκ ἐπιστάτης, ἐχ ἡ προεδρεύεσα φυλὴ τέτε κρατεῖν δύναται 797. 14.

κηρύττειν] κρύπτει αὐτὸν ἐκείνη τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐζήτεν καὶ ἐκήρυττον οἱ ἕνδεκα 787. 17. κηρύττων ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ 1081. 23.

κίβδηλον καὶ ἄπιστον ὅλην τὴν πόλιν ποιεῖν 508. 15.

κιβώτιον] ὕστερον εὑρίσκεσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιβωτίῳ τινὶ 788. vlt.

κιγκλὶς] ἀπὸ τῆς ἀσθενες ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776. 17. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, ὁ κιγκλίσιν, ἐδὲ θύραις — 778. 11.

κίναδος vulpecula, homo nequam, veterator. *eine Canaille* 281. 22. τετο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι 307. 23.

κινδυνεύειν] οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει 432. 25. κ. τὴν ἐπωβελίαν [pro περὶ τῆς ἐπωβελίας] 835. 15. τὴν ψευδομαρτυρίαν 1033. 1. ἔτως ἔφη Iphicrates τὸν στρατηγὸν δεῖν κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γένηται, ἀλλὰ τὰ 1457. 16.

κίνδυνος] ὅτι σε ὁ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλοκινδυνότατος εἶ ἀνθρώπων 501. 20. ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ κινδύνοις 611. 11. τῷ εἰς ἐμὲ ἥκοντι κινδύνῳ ἐχὶ συμφέρον πρᾶγμα 1311. vlt.

κινεῖν] πάντα κινεῖται, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα — 24. 6. ἐχ ἥττησθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἐδὲ κεκίνησθε 112. 5. ὅπλα 216. 8. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπάσμα-

σματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 21. ad iram ciere. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν 537. vlt. ἱερὰ χρήματα 615. 22. 755. vlt. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι 1119. 4. τὴν μνήμην 1489. 11. πέρα τοῦ μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκίνουν 117. 7. οὐδὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον, ἢ τὰ τοῦ πολέμου, κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123. 14.

κισσοφόρος, vel, quod alii praeferunt, κιττοφόρος 313. 28.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅ, τι βούλει 1250. 11. vſurpandum tibi concedo.

κλαίειν δάκρυσι 872. vlt. ὡς κλαύσαιτο Φρυνίων, εἰ ἅψαιτο αὐτῆς. *es ſollte ihm übel bekommen, wenn er ſich an ihr vergriffe* 1357. 27. κλαιήσει citat e Demoſth. Pollux I. 64. vbi Iungermann. in annotat. complures locos demoſthenicos indicat, in quibus haec forma futuri legitur. Conf. e. c. Noſtri p. 980. 23. καὶ τὰ παιδία κλαήσεται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλάειν. vbi v. Oudendorp. p. 536.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κεκλεισμένων 22. pen. κλείσαιτε τὸν πορθμὸν 236. 16. 389. 5. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσούτοις ὀφλήμασι 778. 11.

κλείς. clauicula, os corporis humani. τὴν κλεῖν κατεαγότα 247. 11.

κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236. 2. οὐκ ἔκ τισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων 736. 5.

κλέπτειν] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422. 9. τοσαῦτα λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας 1125. 27. κλέπτων τὰς ἀληθεῖς μαρτυρίας. celans, ſupprimens 1136. 25. ἐάν τις μεθ' ἡμέραν ὑπὲρ πεντήκοντα δραχμὰς κλέπτῃ 735. vlt.

κλέπτης] σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιός σοι 150. vlt. ὅστις κλέπτης κακῶν ἀλλοτρίων ὑπέ-

ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι 1119. 15. ὁ τὴν δόξαν τȢ κλέπτης φανῆναι μὴ φυγὼν 1120. 14.

κληρονομεῖν τῶν ἀγαθῶν 171. 25. εἶθ' ἕτοι κληρονομȢσι [vobis praeripiunt, in ſe transferunt interceptam] τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690. 14. ταύτης γὰρ ȣκέτι τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ participo 444. 13. ἀτιμίας 762. 26. ἐπικλήρȢ εὐπόρȢ 1311. 17. ὧν ἑτέροις προσῆκε κακῶν κεκληρονόμηκα 1470. 18. κεκληρονόμηκε δύο οἴκων λειτȣργούντων 1046. 4. ȣδενὸς τῶν Ἁγνίου 1065. 5. τίς τῆς τȢτȢ πονηρίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δόξης κληρονομεῖν βȣλήσεται 800. 8.

κληρονόμος τῆς δίκης qui loco alterius ſatisfactionem ſeu poenas ab aliquo violatore repetere debet, ad quem deuolutum eſt ius poenas repetendi 521. 18. κληρονόμον σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τȢ πατρὸς 603. vlt.

κλῆρος] multa ad ius haereditatum herciſcundarum pertinentia habentur in or. aduerſus Macartatum.

κληρȢν] ἐὰν δ' ἀρχὴν ἥντινȢν ἡ πόλις κληροῖ. ad ſortiendum de honore quocunque tandem admittit 997. 16. κληρȢν [ſortiri iudices, h. e. iudicia agitare] κλήρων [de cauſis haereditatum] καὶ ἐπικλήρων, ὅσοι μῆνες, πλὴν σκιῤῥοφοριῶνος 1136. 1. προεκρίθην κληρȢσθαι [ſortis fortunam experiri] ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313. 20. ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντων ἄρτι κληρȣμένων ἀθηναίων, καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι βȣλομένων ἂν εἰς τȣτὶ λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικάζεθ' ἡμῖν 778. 2. εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληρȢ, μὴ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων, cum in delectu militari ſors de te iaceretur, vota faciens, vt in numero ne eſſes in caſtra exeuntium 558. 15.

κληρȣχικὸς] τῶν κληρȣχικῶν καὶ κοινωνικῶν 182. 16.

κληρȢχος 91. 15. 163. 5. vbi orator colonos ab Athenienſibus in Cherrhoneſum miſſos ſic appellat.

κλη-

κληρωτὸς διαιτητὴς 862. 1. ἀρχὴ κληρωτή.

κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον 351. 2. citatio partium litigantium ad forum 640. 25. collato verſu 22.

κλητεύειν citare ad iudicem, diem dicere 277. 15. 890. 17. ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354. 4.

κλητὴρ ſubſcriptor. κλητῆρα ἐδ' ὁντινῦν ἐπιγραψάμενος 542. 19. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτὸν 911. 14. ὥσπερ κλητῆρες δύο, μόνοι ὄντες 1017. 6. ὅτι προσεκλήθη ὑπ' ἐμῦ [ad magiſtratum,] οἱ κλητῆρες μεμαρτυρήκασιν. [qui me comitabantur citantem] 1147. 6. κλητῆρα κατ' ἐμῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251. 5.

κλήτωρ eodem ſignificatu. κλήτορες 244. 4. 1147. 6.

κλίνειος habilis lectis inde parandis. ξύλα κλίνεια 816. 19.

κλίνη] ὑπὸ κλίνην ὑποδύοιτο 609. 16.

κλινοποιὸς 816. 9.

κλίσιον cella, popina, taberna, lupanar. *Schenke, Kneipe, Bordel* 270. 10.

κλοπὴ] οἷον τῆς κλοπῆς. ἔῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε 601. 19. κλοπὴ τοσύτων χρημάτων 1113. 17.

κλύδων] κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ καθεστηκότα ἡγύμενος 442. 18.

κλώζειν] ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε 586. 17.

κναφεὺς 1259. 1.

κνήμη] ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248. 26.

κνισσᾶν ἀγυιὰς 530. pen. 531. 6. 1072. 21.

κοῖλος] καταβὰς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν 883. 21. ὅτι κακὸν ἐν κοίλῃ νηῒ γίγνεται 883. 25.

κοινολογεῖσθαι 273. 1. et 10.

κοινὸς] τὰ κοινὰ [ſcil. πράγματα, vel ἀναλώματα] διοικεῖν expenſas publicas adminiſtrare iisque ſatisfa-

tisfacere 15. 21. τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δ' ἑκάϛȣ ἴδια τȣ͂ κεκτημένȣ 143. 5. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένȣ tanquam locum, vel ſententiam communem in medium proiiciens, ad neminem ſingulariter pertinentem, ſed quam cuique liceret ſibi dictam exiſtimare, qui ſe ictum ſentiret 390. 7. τὸ κοινὸν [ſcil. θησαύρισμα, vel χρηματοφυλακεῖον] publicum aerarium 690. 9. ȣ̓͂τε νῦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνενήνοχεν. neque in communem maſſam haereditatis intulit 1030. 13. ἐν κοινῷ βȣλευτηρίῳ communi conſenſu ſenatus cum plebe 257. 3. κοινὸς ciuilis, καὶ φιλάνθρωπος 315. vlt. ὑμεῖς μέν ἐϛε κοινοὶ καὶ φιλάνθρωποι 1018. 4. πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων. ciuile et ad omnes porrectum auxilium pecuniarium 329. 5. λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς [ciuilis] καὶ ὑπὲρ ἁπάντων 524. 14. τȣ̀ς κοινȣ̀ς παρελθὼν νόμȣς 977. 14. vbi leges, ciuibus omnibus communes, quatenus ciues ſunt, opponuntur iis legibus, quae propriae ſcriptae ſunt certo cuidam ciuium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν. ſubaudi δικαίων. participare diuina et ciuilia veſtra iura vobiscum, quae ciuibus omnibus ſunt communia 1300. 4. μὴ πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταϛήσαντα re non ad omnes relata, vt libera poſſent conſilia et arbitria de ea ab omnibus agitari 1337. 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅ, τι πρακτέον ἐϛὶ, νέον ὄντα δοκιμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμȣ κοινὸν σημεῖον ἐϛὶ. commune indicium eſt, perinde huius, atque illius 1408. 9.

κοινȣ͂σθαι πρᾶγμα. inter ſe communicare 890. 13.

κοινωνεῖν] μήτε τῶν ἐν Αμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελῆσαι 381. 27. ἐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσȣσιν, ἀλλὰ νȣ͂ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς 780. 21. μεθ' ἁπάντων τῶν ἀποβαινόντων ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσȣσιν 1437. 14. ἦσαν γὰρ ἄν, ἦσάν

μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [ſcil. βȣλευμάτων, vel κλοπῶν αὐτοῖς] κεκοινωνηκότι 410. 10. ἐνδεκάζοντας τȣ́τοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id eſt πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀποῤῥήτων] κοινωνȣ̃ντας 1335. 7. vbi prouerbialis eſt dictio. μετάλλȣ 977. 21. κεκοινωνήκασὶ τȣ̃ μνήματος τȣ́τȣ 1078. 2. ὅλως ȣ̓δὲν ȣ̓́τε σεμνὸν, ȣ̓́τε σπȣδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμȣ κεκοινώνηκεν 808. 16. δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν 142. vlt. κοινωνεῖν τȣ́τῳ μηδένα μηδενὸς, μήτε πυρὸς, μήτε λύχνȣ, μήτε βρωτȣ̃, μήτε ποτȣ̃ 789. 2. κοινωνεῖ ȣ̓δενὶ φιλανθρωπίας, ȣ̓χ ὁμιλίας ȣ̓δεμιᾶς 786. 2. κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter ſe habentes 1268. 15. cum datiuo. ἀλλὰ τὶ ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει. quid hoc facit ad inquiſitionem in alicuius genus 1309. 15. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἀπ᾽ αὐτῶν γενομένοις. participare, ſiue laudem, ſiue reprehenſionem ex euentis exſiſtentem 1436. 11. κοινωνεῖν ἡγȣ̃μαι καὶ τȣ̃το τοῖς πεπολιτευμένοις pertinere etiam hoc ad res a me in rep. geſtas 244. 20.

κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι 118. 14. ἆρά γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τȣ́τȣ δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι 999. 26.

κοινωνικὸς 182. 16. v. Harpocr.

κοινωνȣ̀ς ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων 129. 12. ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα 404. 12. ȣ̔̀ς ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνȣ̀ς πεποίησθε 431. 19. κοινωνὸς conſors, ſocius negotiationis, *ein Handlungsgeſellſchafter*, *Compagnon* 909. 15. 915. 27.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκȣ́ειν animo aequo, et ambabus partibus pariter patulo 1436. 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι ruri manere per noctem, ab vrbe abeſſe 238. 6.

κοκκύζειν de cantu gallorum gallinaceorum e Demoſthene citat Iulius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur 112. 22. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363. 25.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι 1099. 9. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. τεθνᾶναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ [id eſt πρὸς κολακείαν, aut ἐκκολακείας] ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [ſcil. πρὸς χάριν, vel προσφιλὲς] 127. pen.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς, μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι 155. 7. ὃς εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης 1121. 5. ὑμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὐτοῦ κόλακας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι φίλους 1448. 24.

κόλπος] γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα 322. 14. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον 1156. 26. περὶ τὸν ἀργολικὸν κόλπον 1237. 9.

κομιδὴ recuperatio amiſſi. τῆς εὐβουλίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416. 7. depenſio debiti aeris a parte debitoris, vel recuperatio eius a parte creditoris. οὐκ ἔνι τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων 987. 13. aduerbialiter, plane, profecto, prorſus. ἁπλῶς καὶ κομιδῆ τετυφωμένως 665. 13.

κομίζειν afferre. ὑπὲρ τοῦ τακεῖ χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσαι δεῦρο, λειτουργεῖν 58. vlt. adducere in medium, coram ſiſtere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῷ κομίσας de ſeruo, vel ancilla, cuius corpus herus ad torturam praebet 1142. pen. ἵνα κομίσῃ τὴν ἄνθρωπον καὶ παραδῷ μοι 1143. 10. 1144. 6. In paſſiuo. vehi, naui. ὥσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6. In medio, recuperare, aufferre, lucrari. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε 42. 13. θάνατον τὴν ζημίαν

ψηφι-

ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομίζεσθαι Salamina oportere ab hoſtibus recuperari 420. 24. πόθεν οἱ μὲν [morte mulctati] τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ [carcere, exſilio, ignominia affecti] τὸ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιοῦνται; 792. 15. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. vt me comitatus ad menſam numularii, ibi a me acciperet ſummam aeris, qua mulctatus eſſem 1154. 27. τῇ ὑστεραίᾳ ἐκομίσατο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. aes, quod ipſi ſententia iudicum addictum eſſet, vt a me ipſi dependendum 1162. 17. οὐκ ἀνενηνόχασι in indicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata haeſerat 1031. 9. ἐν ᾗ [epiſtola] ὑπέσχετο τὴν Χεῤῥόνησον κομιεῖσθαι τῇ πόλει *wieder dazu verhelfen* 670. 26. 671. vlt.

κόνδυλος] ὅταν κονδύλοις 537. vlt.

κονίαμα] καὶ κρήνας, καὶ κονιάματα 175. 4.

κονιᾶν] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν 36. 16. ἃ οἰκοδομεῖτε, καὶ κονιᾶτε 689. 24.

κονιορτὸς appellatio probroſa Euctemonis 547. vlt.

κοπρὼν, κοπρῶνος, oletum, ſterquilinium, latrina, an κοπρώνης, ου, redemtor ſtercorum in ſemitis abiectorum. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐπιστάτας ἑλέσθαι 785. 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. moleſtiſſimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati 22. 22. κόπτειν τὴν θύραν. pultare 1156. 18. μήθ᾽ ὑμῖν ἐνοχλῶ, μήτ᾽ ἐμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439. 18. 1446. 15.

κορδακισμὸς] κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν 23. 13.

κορεῖν euerrere. τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν 313. 12.

κόρη virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς οὔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuiſſe, nondum nubilem, alterum poſterius, nondum nuptam, neque virum paſſam 540. 4.

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρου 400. 2. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et ſuperbiam ex affluentia copiarum natam 422. 4. κόρον παύειν 423. 1.

κόῤῥη] ὅταν ἐπὶ κόῤῥης 537. vlt. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόῤῥης 562. 9.

κορυφαῖος] ἡγεμὼν τῆς φυλῆς 533. 24. pluresne ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps κορυφαῖος appellaretur, an voc. κορυφαῖος ſcholium eſt vocabuli ἡγεμὼν?

κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα 321. 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422. 5. κ. τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων 597. 10. κ. καὶ περιστέλλειν 958. vlt. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον 1393. 1.

κοσμιότης modeſtia, lenitas orationis. ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος 1372. 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολούθων τούτοις 174. 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμους καὶ τάξεις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. κόσμῳ [κατεσκεύασα τὴν ναῦν] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα 1208. 19. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν 1217. 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι 1396. 15. καὶ γὰρ ταῦτ᾽ ἐκείνοις ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ eos ornet 1400. 13. μετὰ κόσμου [id eſt κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν 1421. 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον 775. 18.

κουρεῖον tonſtrina. οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων 786. 6.

κουφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφορὰς 1400. 7.

κράζειν] βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγὼς 271. 11. 294. pen. 784. 19.

κρατεῖν] τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως ȣ̓ κεκράτηκε 112. 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα in certamine vincere 520. vlt. καὶ ȣ̓ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν κεκρατημένος 1010. 17. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut ſi vel vnus intercedat, potior eius eſto ſententia 1069. 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ, κρίνεται 1394. 23. τὰς ἀρχὰς ἁπάσας, ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν μετάστητε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena poteſtate iuſſa legum exſequendi, vim legum exercendi 776. 24. κρατεῖν τȣ̀ς ἄῤῥενας καὶ τȣ̀ς ἐκ τῶν ἀῤῥένων. potiores iure mares eſſe foeminis 1067. 7.

κρατὴρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνὸς 431. 19. κρατήρων εἴργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον 505. 15. κρατῆρας ἱστάμεν κατ᾽ ἀγυιὰς 531. 10. κρατῆρα κεράσαι 531. 25. κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορȣ̀ς 1072. 21.

κρατηρίζειν ſacris arcanis initiare, vel imbuere, cratere aquae pleno; quae ſuper initiandorum capita effundebatur 313. 16.

κράτος πολέμȣ καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381. 12. κατὰ κράτος luculenter et inuicte ἐξελεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν 913. 15.

κραυγάζειν 1258. 26.

κραυγὴν ἀκȣ́σητε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ 764. 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς τȣ́τȣ κραυγῆς 1024. 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίȣν 1258. 2. κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν 1259. 25.

κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τȣ̃ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες 1078. 23.

κρήνη] κρήνας καὶ λήρȣς 36. 17. 175. 5. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκεν ἐπιλείπειν 186. 16.

κριθαὶ] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039. 12. τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμȣς 1045. 3. κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένȣς ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνȣς

1278. 22. De κριθίνῳ Demoſthene v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν p. 415.

κρίνειν cernere, ſecernere, diſcernere, diſceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, vt litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25. vlt. εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων citat Schol. Herm. p. 67. 33. locus eſt p. 407. 20. χωρὶς κρίνειν [id eſt χωρίζειν] τοὺς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας 1341. 16. τύχην τὴν οὕτω κρίνασαν τὰ πράγματα 327. 22. ἀγνώμονος τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα 1468. 15. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multae praetenſionum, ſeu controuerſiarum a ſolo verbo, vel a ſola auctoritate Lycurgi diſceptabantur, vt, prout ille quodque, ſeu affirmaret, ſeu negaret, ſeu probaret, ſeu improbaret, id ita ratum et certum haberetur 1475. vlt. interpretari, vt onirocrita ſomnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 17. cuiusmodi eſt extremum quodque euentum, eiusmodi fuiſſe etiam ſuperiora omnia inſtituta iudicantur. E fine ſolemus anteriora interpretari. *Ende gut, alles gut.* τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παραδῷ, κρίνεται 1394. 23. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς περὶ θανάτου κρίνεται 53. 26. *muſs über ſich Halsgerichte halten laſſen. muſs über ſich erkennen laſſen, ob er den Hals verwirkt habe.* κακούργου μὲν, κριθέντα ἀποθανεῖν *nach Urthel und Recht*, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις 54. 1. κρίνεσθαι ταῦτα ſpectari, μὴ τῇ τοῦ προστυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βουλήσει 1263. 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνων, κριθήσεσθαι προσδόκα παρὰ πᾶσι 1417. 8. κρινεῖτε ὃν ἂν βούλησθε, ὀργισθέντες. ἐγὼ δὲ βούλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ὀφθῆναι πρότερον ἀμυνομένους, ἢ τοὺς πολίτας κρίνοντας 1432. 18. in ius vocantes, cognitioni forenſi ſubiicientes, vel etiam con-

condemnantes. *ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖον τί ποτ᾽ ἐςὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε* 1442. 6. *κρίνετε τὰς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις* 1467. 14. Saepe accuſare, in ius vocare, diem dicere, reum facere ſignificat. *κατηγορεῖ μὲν ἐμᾶ, κρίνει δὲ τᾶτον* 230. 7. 581. 13. *μήτε κριθέντα* ſine formali proceſſu iuris, vt cauſa eius neque ab accuſatore ad iudices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a iudicibus decerneretur 610. 13. *ὑπισχνέμενον κρινεῖν, εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δὴ* 781. 1. *ἑπτὰ γραφὰς κέκρικάς με.* ibid. 6. *ἐκ παντὸς τρόπε τὸν κρινᾶντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν.* ibid. pen. *τέτω μὲν ἂν τὰς ἐμὰς μάρτυρας ἔξεςι κρίνειν* 920. vlt. *περὶ ὧν δ᾽ ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα καταιτιάσηται, πῶς ἂ δεινὸν, εἰ τὰς παῖδας ὁ βελόμενος κρινεῖ* 1306. vlt. Denique etiam condemnare ſignificat. *τὰς ἐν τοῖς δικαςηρίοις κεκριμένας ἀφιέντες.* quae eſt atrox iniuria atque contumelia legum et iudicum auctoritati oblata 215. 4. *εἰ τὰς ἄλλας ῥᾳδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ᾽ ὅτῳ τᾶτο ποιήσεις* 581. 13. *εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν τὰς μὲν θανάτε κρίναντες, τὰς δὲ ςεφανώσαντες φανείητε* 1230. pen. *ὅτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρεοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῷ* 1373. 13.

κρίσις] *ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τέτων τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω.* e rebus a me in rep. geſtis ſpectandum et arbitrandum iudico, rectene iſta et conuenienter facta et ex vero ſcripta ſint 244. 14. *τὴν δόξαν τᾶ πολέμε τᾶ δοκεῖν δι᾽ αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι* 62. 23. *ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις.* hoc fatum, vel effatum 322. 15.

κριτὴς τῶν πεπραγμένων 17. 16. *προδιαφθείρας τὰς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν* 520. 26.

κρόνια] *κρονίων ὄντων* 708. 13.

κρόταφος] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε 88. 1.

κροτεῖν plaudere, aſſenſum plauſu ſignificare 586. 20. pultare pro κρούειν μετὰ κρότου. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίου ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259. 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον γενέσθαι παρὰ πάντων 402. 8. 519. 9.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανεροῦ θορύβου 142. 26. οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τοὺς θεοὺς 415. 25. μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην ψηφιζομένοις 715. 4. 1375. 16.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι τούτους, ἐπράττομεν ταῦτα 1033. 9.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ δοκεῖ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον 16. 3. δύναμιν βεβαίαν 20. vlt. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι 25. 23. εἰρήνην τούτοις, ἃ μηδ᾽ ἤλπισαν πώποτε, κτησαμένην 429. 18. οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν 472. 2.

κτέανα] οὐθ᾽ ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτουσιν 422. 8.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα 87. 8. κτήματα fundos ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239. 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρὰ 617. 8. κτήματα περίεστιν αὐτῷ ἀθάνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μνήμη 617. 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus 1090. 8. κτῆμα peculium, officina, res quaeque poſſidentis propria, vbi negotiatio cuiusque ſuo periculo exercetur, nemine alio interueniente, opponitur τραπέζῃ, vel ἐργασίᾳ, tabernae numulariae, vbi pecuniae alienae foenore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia àd numularium redeunte 947. 26.

κτῆσις] παρόμοιόν ἐςιν ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως 12. 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et poſſidendi. πῶς ἄν τις γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις τῆς — 165. 7. κτῆσις ἀγαθȣ̃ 328. 13. εὐνοίας, ἢ δόξης 328. pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος ȣ̓δεπώποτε ἐσπέȣδασε, πρὸς δὲ δόξης ὡς ȣ̓δὲ πρὸς ἓν ἄλλο 617. 9. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν, τȣ̃ εὐτυχεῖν — καὶ τȣ̃ καλῶς βȣλεύεσθαι, ȣ̓χ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ἡδονῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χρηςοῖς ἀνθρώποις ὑπερεωραμένας 1389. 14.

κτήσιος Ζεὺς 531. 28.

κυαμεύεσθαι per ſortem creari, de magiſtratu 747. 3.

κύαμος] κυάμȣς ἑφθȣ̀ς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. per vicos vrbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demoſthenicis p. 270. 27. poſt πόθεν γὰρ ἄλλοθεν, vt ſuſpicor, vna cum aliis quibusdam, quae Critici quidam, vt nimis putida et plebeia ſuppreſſerunt atque cancellarunt, teſte Hermogene p. 317.

κυβερνᾶν] ἀλλ᾽ ȣ̓τ᾽ ἐκυβέρνων τὴν ναῦν 293. 6. 929. 13.

κυβερνήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέȣσι κατεσκεύασε 801. 14.

κύειν] τῶν γυναικῶν ὅσαι μένȣσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκȣσαι κύειν 1076. 16.

κυζικηνὸς, ſcil. ςατήρ. numus aureus 570. 15. quantum valeat ad monetam atticam 914. 11.

κύκλος] ȣ̓χὶ τὸν κύκλον μόνον τȣ̃ Πειραιῶς, ȣ̓δὲ τȣ̃ ἄςεος 325. vlt. κύκλῳ ἐπορεύοντο ſurſum deorſum, hac illac, nulla certa itineris via atque ratione, neque propoſita, neque obſeruata 389. 27. κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετ᾽ Αἰσχίνȣ περιέρχεται 411. 15. κύκλῳ φεύγων τȣ̀ς νόμȣς ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, vbi ab omnibus per vices excluſus fuerit reiectus 731. vlt. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισιν 780. vlt.

κυμβίον

κυμβίον 558. 17. 565. vlt. κ. ἐξ ȣ̓ ἔπιε 1156 25. 1157. 15.

κυνέα, *Mütze.* οἱ τὰς κυνᾶς τὰς βοιωτίας ἔχοντες 1377. 10.

κυνόσαργες] καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [συνετέλȣν] εἰς κυνόσαργες 691. 19. vnde colligitur, eum morem aetate Demoſthenis deſiiſſe 736. 6.

κύπριος gentile, non de inſula Cypro, ſed de attico quodam demo, ſeu municipio ductum 249. 13.

κύπτειν εἰς γῆν 332. 12.

κύριος penes quem eſt poteſtas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cuius eſt addicere, dedicere, tribuere, denegare, abſoluere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem ſumma rerum eſt. κύριος αὐτὸς ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν 36. 27. κύριοι τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τȣ́των ἅπαντα πράττεται 37. 1. 175. 16. αἱ τῶν παρακλήτων δεήσεις καὶ σπȣδαὶ — ἃς ἵνα κωλύητε — ȣ̓χ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικȣ̃σι ποιῆτε. ratas faciatis, effectui detis 341. 12. τὰς συμφορὰς, αἷς δι' ὑμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες ȣ̂τοι πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quae rurſus infectae fieri nequeant 476. 25. (πῶς οἷόν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι. citat Schol. Hermog. p. 106. 16.) τȣ̀ς νόμȣς κυρίȣς ποιεῖ τȣ̃ δεδρακότος locum facit iuri ciuili, vt praecepta eius in corpore delinquentis plena cum libertate exerceri, et exſecutioni dari poſſint 630. 19. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. poteſtate armato, conſenſu Graeciae collata, pro arbitratu ſuo contributionum modos imperandi 689. vlt. νόμος εἰ κύριος γενήσεται. ſi ſanciatur, rata habeatur, conſenſu vſuque probetur 700. 8. ἀπαλλαγὴ κυρία 944. 11. ȣ̓ τηνικαῦτ' ἐλεεῖν, ὅταν ȣ̓δὲν ἔσαι πλέον τȣ́τῳ, ἀλλὰ νῦν, ὅτε κύριοι καθέςατε σῶσαι. cum penes vos eſt eum ſaluum ſeruare 962. 19. κύριον ἐπιγραψάμενος

μενος τὸν ἀδελφὸν 1054. 17. pro legitimo herede ſcribi curans. τέσδε κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων his certum et ratum ius bonorum hereditati relictorum petendorum et vſucapiendorum competere 1067. 3. 11. οὐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ᾽ ᾗ ἐγκαταλέλοιπε τὸν υἱὸν, κύριος ὢν 1090. 22. ἐὰν μὲν ἐπίκληρός τις ᾖ, τὸν κύριον ἔχειν, ei virginem illam ius eſſe domum ducendi, cui ex iure ciuili eam in matrimonium petere atque aufferre liceat. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, ὅτῳ ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo ſe ſponte ſua permiſerit, κύριον εἶναι illi ius eſſe eam domum ducendi atque pro matrefam. legitima habendi 1034. 20. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν 1190. 3. ea die, qua ſententia peremtoria a iudice foret pronuncianda. σίτου δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ ei, cuius in poteſtate ad elocandum, et cuius in tutela eſſet mulier 1362. pen. οὔτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ᾽ ἐκείνη τῶν πάντων 297. 7. κυρίαν ποιησάμενος [ſcil. τὴν τῆς ἐξούλης δίκην] impetrato, vt actio de vi in Boeotum inſtituta, a magiſtratu pro legitima et rata declararetur 998. vlt. ἐπεὶ ἧκεν ἡ κυρία τοῦ νόμου. id eſt ἡ ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένη 544. 19. τὰ κύρια [ſcil. μέρη τῆς πολιτείας] ἅττα ποτ᾽ ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τούτους κολάζειν — 424. 11. μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ᾽ ὑμῶν χάριτός μοι γενέσθαι 1474. 5.

κυρίως δόντος τοῦ πατρὸς, *rechtskräftig*, *rechtsbeſtändig*. quod pater tuus illam ei vxorem dediſſet, idque ideo, quod ei confeſſum et haud controuerſum ius dandi eſſet 954. 20. κυρίως filius, appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus 1095. 8. λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν οὐδὲν ἂν βούλοιντο 1459. 25. proprium et perpetuum, quod totum ſit reip. et vnde nihil ad ipſos priuatim redeat.

κύων τοῦ δήμου 782. 7. τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσειε φυλάττειν 807. 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ [ſcil. δύντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλλησπόντῳ. poſt occaſum Caniculae 927. 3.

κώδων] ταῦτα ἔτος μονονοὺ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται 1797. 12.

κωλύειν] ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν 1069. 4. κωλύει οὐδὲν, ἔφη 1154. 18. οὐδὲν ἂν αὐτοὺς ἐκώλυε τεθνᾶναι 1230. 22. οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλῦσαι δυνηθείημεν ἂν 1432. 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν 175. 25. κωλύειν τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdicere, ne exportare auderent 1040. pen.

κωλυτὴς] εἰ δ' ἔδει τούτων κωλυτὴν φανῆναι 248. pen.

κωμάζειν 321. 16. κ. ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου 433. 22. ἐκώμαζε [Neaera] μετ' αὐτοῦ 1356. 1.

κώμη] διῳκισμένους κατὰ κώμας 366. 27.

κῶμος pars quaedam et ritus Bacchanalium 517. pen. comiſſatio. ὡς ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ κῶμον, ἔχων αὐτὴν ἦλθεν 1356. 4.

κῷος οἶνος 933. 15.

κώπη] κώπας τις ὑφείλετο 170. 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷν 411. 25.

λαβὴ capulus, anſa. λαβαὶ μαχαιρῶν 819. 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβουλεύουσι λαβὴν δώσετε 1420. 9.

λαγχάνειν adipiſci aliquid per ſortem, interdum quoque ex neceſſitate iuris ciuilis, ſecundum ſententiam a iudicibus latam, vt honorem, ſeu magiſtratum, ſacerdotium, hereditatem, ius in iudicibus ſedendi; item

item operam dare, vt per ſortem id, quod cupis et ambis, tibi addicatur, verbo in iure poſcere, vt hereditatem, virginem cum hereditate, diem cauſae tuae cognoſcendae. Conſtruitur cum Nominatiuo, Genitiuo, Datiuo, Accuſatiuo et Infinitiuo. Vſurpatur modo ſimpliciter et nude, modo cum ſubſtantiuis adiunctis. *εἰ ἔλαχον ἱερεύς.* ſi a ſorte ſacerdos nuncupatus fuiſſem, *ὡς προεκρίθην*, vt antea a municipalibus lectus fueram 1313. 24. *κατιδόντες Θ. λαχόντα βασιλέα.* regem ſacrorum a ſorte nuncupatum 1369. 16. *ὁ μηδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ᾽ ἐκληρϐ.* cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, vt id in eorum numero, quibus in caſtra exeundum eſſet, nullum eſſet 558. 15. vbi ſubauditur *εἷς. φόνϐ ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν.* ſubaudi *δίκην.* egomet ipſe memet caedis patratae reum agere 554. 4. *ἐλάχομεν τϐ κλήρϐ πρὸς τὸν ἄρχοντα* poſtulabamus in iure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos praetenſionum noſtrarum expoſueramus 1089. 17. 1090. 24. *λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρϐ* [ſcil. *δίκην*], 1136. 4. *ἐν τϐτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροί τινες ἔλαχον τϐ κλήρϐ τϐ Κόνωνος* 1173. 3. *πρὸς τϐς εἰληχότας ἡμῖν παρεγραψάμεθα* 985. 1. *τέτταρας εἰλήχασι δίκας ἡμῖν* 985. 10. *ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεὶς* 1306. 14. *ἡνίκα τὰς δίκας ἐλάχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις* 539. 23. *ϐκ ἄν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν* 907. 10. *λαγχάνϐσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τϐς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων* 1378. 10. *λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι* 912. 1. *λαγχάνει βϐλεύειν* a ſorte creatur ſenator 1346. 2. *ὁ δ᾽ ὢν ἂν ἀφῇ πάλιν λαγχάνων* 972. 19. *πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν* cauſam ad forum Regis ſacrorum non deferre 1160. 21. *πείσαντα ὑμῶν τϐς λαχόντας.* [ſubaudi *δικάζειν*] 1136. 9. *τὴν τϐ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν* 1067. 5.

λαγῶ

λαγῶ [id eſt λαγωȣ͂] βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24.

λάκκος lacus, in quem muſtum, ſeu vinum recens infundebatur, aut deriuabatur e torculari. τὸν λάκκον συντρίψας 845. 17.

λακωνίζειν 1267. 22. 1357. 11.

λαλεῖν] τῶν πάνυ τȣ́τῳ λαλȣ́ντων ἡδέως 578. 16. μέγα λαλεῖν 1124. 25.

λαμβάνειν verbum creberrimi et multiplicis vſus, cuius ſignificationes, quae ſunt numero plurimae, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus. nam in huiusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, ſuum facere, ad vſus ſuos conuertere. τȣ͂τ᾽ ἂν ἀκȣ́σαντες λάβοιτε 9. 7. adipiſci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σώσῃ 12. 10. λ. καιρὸν κατά τινος 16. 9. τὰς δίκας ius accipere, h. e. ſententiae ab arbitris latae, vel legum praecepto parere 79. vlt. vincere, domare, ſubiugare, conſtringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, ȣ̔͂τος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 10. deuincire ſibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut faſcino quodam obſtrictas. ἐκ τȣ́των ᾤχετ᾽ ἐκείνȣς λαβὼν εἰς τὸ μηδοτιȣ͂ν τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν 239. 17. τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267. 5. λαβὼν αἵρεσιν optione data, cum ipſius arbitrio permiſſum fuiſſet, optare vtrum vellet, αἱρεῖται τὸ ἀσπιδοπηγεῖον 947. 20. ȣ̔ γὰρ ἂν γέλως ἔλαβεν ὑμῶν ȣ̓δένα inceſſiſſet, occupaſſet, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην 1263. 9. ὡς δ᾽ ἐπανῆκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνώμην 889. 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες 490. 13. καὶ νῦν ἐκγενήσεται, ἐὰν βȣ́λωνται, παρ᾽ ἐμȣ͂ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. ius ſuum a me repetere 1024. 23. ἣν τοίνυν ἕκαςος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσειε

ὤσειε λαβεῖν, *Recht ſich verſchaffen*, ταύτην νομίζετε κἀμοὶ νῦν προσήκειν 1127. vlt. τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὰν ἁμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 12. εἰ μετὰ τȣ̃ πράττειν ἃ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [ſcil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσεσθε 166. 16. ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 22. τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τȣ̃ πρεσβευτȣ̃ λαβεῖν 342. 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, ſcil. ὁ γραμματεὺς. interea dum ſcriba legem a ſe recitandam in codice legum, aut in farragine ſchedarum ad hanc cauſam pertinentium a me ipſi tradita quaerit et inuenit 550. 2. λαμβ. cum δέχεσθαι coniunctum. οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ Θηβαίων πρέσβεις 384. 9. ταύτην τὴν ὀργὴν καὶ νῦν ἐπὶ τουτονὶ λάβετε 743. 22. τȣ̀ς τὴν τȣ̃ ῥήματος τȣ́τȣ σεμνότητα ἔργῳ ληψομένȣς 1452. 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν 319. 11. in poteſtate habere, tenere, praeſertim reum, facinoroſum, vt effugere nequeat. de iudice corpus delinquentis praeſens coram ſuo tribunali habente, vt de eo pro arbitrio ſtatuere poſſit. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τȣ́των λαμβάνοντες 605. 21. τῶν ἀδικȣμένων ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἠδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι 754. 26. τὸν παρὰ τȣ̀ς νόμȣς λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφήσετε 778. 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. ȣ̔́τω φανερῶς αὐτὸς σαυτȣ̃ εἰλημμένος προδότης 320. 18. δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ πονηρȣ̀ς λαβόντες, ἀφῃρῆσθαι 499. 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα ἣν προσήκει, διδόναι 526. 7. κοινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐστὶ τιμωρητέος 561. 1. ἐπειδὴ τȣ̀ς νόμȣς κακȣργῶν εἴληπται 721. 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἴληπται 798. 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικȣ̃σιν, ἐὰν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232. 15. ἐφ' ᾗ μοιχὸν ȣ̔́τος ἐτόλμησε λα-

σε λαβεῖν 1369. 12. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367. 2. interpretari, aeſtimare. παρὰ τὴν ὀργὴν τὰ βȣλήματα λαβών. e ſeueritate veſtra veſtrorum animorum ſententias et propenſiones arbitrans, vel colligens 805. 21. ὁ μὲν ȣ̓ν ὡσπερανεὶ μάλιςα ἐρωτικὸν τȣ̃ λόγȣ λάβοις. habeas, exiſtimes 1401. 14. accipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi. λαβὼν ὁτιδήποτε. placatus, ſopitus mercedula neſcio qua, quantumuis exigua 784. 20. παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζȣσι 1233. 6. παρ' ὧν ȣ̓δεὶς ἂν ἀξιώσαι λαβεῖν, τȣ̃τον παρὰ τȣ́των ἥδιςα λαμβάνειν, πωλȣ̃ντα τὰς γραφὰς 1333. 18. ζῶντες ἀπὸ τȣ̃ συκοφαντεῖν, ȣ̓ φασὶ λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. negant ſe quicquam fructus, aut emolumenti a rep. percipere 1341. 26. vbi etiam λαμβ. cum addito χρήματα legitur. In medio, occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσαν ἀνατρέψειε τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξȣσίας 779. 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εὐνοϊκῶς ὑμῖν, καιρȣ̃ τοιȣ́τȣ λαβόμενον 675. 9. λαμβάνεσθαι καιρῷ aduerſa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτι καιρῷ τινι ληφθεὶς, καὶ ȣ̓κ ἀδικήματι, τῇ — ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως 1470. 24.

λαμπρὸς] τȣ̃το γάρ ἐςι τὸ λαμπρόν. hoc eſt illud nobile argumentum, quo fidit, ſe effert et iactat 377. 26. 430. 27. λαμπρὰ φωνὴ 403. 16. 405. 16. ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτȣργεῖν.] γεγενῆσθαι 564. 11. ἐν τίσιν ȣ̓̃ν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρὸς 329. 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐςιν αὐτῶν 1267. 25. τȣ̀ς κινδύνȣς, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἦσαν λαμπροὶ 427. 16.

λαμπρότης magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς ȣ̓̃ν ἐςιν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτȣργίαι 565. 22.

λαμπροφωνότατος 329. 25.

λαν-

λανθάνειν] ἂν δ᾽ ἀναλώσας λάθῃ ſin autem ſenſim et ſine ſenſu diſperdiderit bona, ignorans, ea ſibi inter manus diffluere et contabeſcere 12. 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363. 25. ὥστε ἕκαστον, ὡσπερανεὶ παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ᾽ ὧν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν 411. 20. οἱ νέοι, ἄνπερ ὦσι μέτριοι, πάνθ᾽ οὕτω ποιοῦσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἄν τε μὴ, φανεροί γ᾽ εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν 796. 23. μὴ λαθεῖν διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et ſic ea ſibi haud ſentienti inter manus difflueret 982. 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς ὅ, τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται 1388. 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιοῦντες. muniis militum mercenariorum fungemur, quamuis ipſi neſciamus 661. 6.

λαρυγγίζειν 323. 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ 1225. 13.

λέγειν] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9. 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε πονηροὺς, οὔτε χρηστοὺς ποιήσουσιν, ἀλλ᾽ ὑμεῖς τούτους, ὁποίους ἂν βούλησθε 176. 27. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488. 21. οὐδὲν αὐτοῖς λέγει, nil cum illis expoſtulat, nil queritur 1239. 26. χωρὶς κρίνειν τούς τ᾽ εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας 1341. 16. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην λέγειν ἃ πάσχουσι 1485. 21. ὡς ὁ νόμος λέγει. id eſt κελεύει 599. 14. ἀλλ᾽ οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι 610. 25. 778. 5. λέγω, pro id eſt, puta 1306. 1. λέγειν per ellipſin abeſt 349. 2. ante εἶτα deeſt λέγων οὕτως. καὶ τὴν εἰρήνην — id eſt καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην 356. 7. οὐκ ἀνάσχησθε [ſcil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ὧν εἶπεν, ὑποσχεῖν 398. 24. (ſic quoque Dionyſ. Ha-

licarn. L. VII. A. R. p. 1388. 10. edit. Lipſ. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι — id eſt λέγων, ὅτι.)

ληηλατεῖν] τὴν ἱερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων, ληηλατοῦσι 280. 8.

λεία] τὴν μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὖσαν ὀφθῆναι 248. 23.

λειαίνει τραχέα 423. 1.

λείπειν ἔρανον 776. 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν deſeruit, praeſtare recuſauit teſtimonium promiſſum 1190. 4. τοὔνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο 728. 10. ἔλιπεν ὁ Φρ. τὸν ὅρκον καὶ οὐκ ὤμοσεν 1365. 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων 1409. 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ 200. 14. 737. 25.

λειπομαρτύριον] τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου 1190. 5.

λειποταξία 568. 8.

λειποτάξιον] λειποταξίου γραφὴ 547. 27. λειποταξίου προσεκλήθη [ſcil. κλήσει, vel δίκῃ, vel κατηγορίᾳ] 999. 12.

λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων: ad ſalutem reip. aliquid agere 1428. 2. ἀξιῶ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν 992. 5. ὡς ἀξιοῦσθαι λειτουργεῖν 833. 25. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non eſſent niſi ſingula talenta binaue, eos immunes ab onere munium fuiſſe, qui autem plus in bonis haberent, iis neceſſitatem functionum incubuiſſe. λειτουργεῖν a Demoſthene vſurpari, vt vocabulum proprium, de ſcenicis, Libero Patri famulantibus, auctor eſt Iulius Pollux III. 143.

λειτουργία] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. quibus ſoli ciues obſtringerentur 462. 14. οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὔτε οἱ νόμοι ἐῶσιν 1209. 2.

λεκτι-

λεκτικὸς] *τοῖς λεκτικοῖς τῶν λόγων.* diſputationibus illis, quae deſtinatae ſunt, vt ſolummodo ore pronuntientur, non vt literis mandatae poſteris tradantur 1401. 19. patet ex oppoſito *τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις.* vel ſunt diſputationes, ſcriptae quidem illae quoque, ſed populariter, ea oratione, qua in ſermonibus cum familiaribus et in vita communi vtimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] *διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη* 883. pen. *εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν* 884. 5. *ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ* 910. 11.

λεπτὸς] *τὰ λεπτὰ πλοῖα· ὑπομενοῦμεν* 219. 14. *λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν* 1472. 13.

λεύκη populus alba. *θιάσους ἐστεφανωμένους λεύκῃ καὶ μαράθρῳ* 313. 24.

λευκὸν ζεῦγος ἐκ Σικυῶνος 565. 27.

λευκοῦν] *λελευκωμένον γραμματεῖον* 1132. 8.

λεύκωμα album, tabula raſa. *ἀναγράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα* 707. 12.

λεωκόριον 1258. 25. 1259. 6.

λεωντίδαι 1398. 4.

λήγειν] *λήγων ἐνιαυτὸς* 731. 10.

λήθη] *τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν* 320. 5. *μή τινα λήθην — ὑμῖν ἐμπεποιήκῃ* 342. 10.

ληΐζεσθαι 639. 27.

ληκύθιον 736. 7.

λῆμα fortitudo, fidentia animi, audentia. *"μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος.* [ſubaudi *ὑπὲρ*, vel *ὑπὸ.*] 322. 10.

λῆμμα, quaeſtus, emolumentum, lucrum 26. 13. *τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε* 37. 24. *οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσηρτημένον* 60. 4. *τοῦτο τοὔνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα* munuſcula, largitiones, quibus corrumpitur is, cui

cui dantur 96. 11. οὐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήμματος πωλοῦντες 157. 8. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13. οὕτως ἔκφρων ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι 380. 14. παντὸς ἥττων λήμματος. qui nulli corruptelae largitionali reſiſtit 450. 9. λῆμμα μηδέν ἐστι λαβεῖν ἐμοὶ 523. 24. λῆμμα τοῦτο δι' ἔνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνων 573. 13. vbi ſignificatur triobolum, quod inter iudices dicta ſententia diſceſſuros diſtribuebatur. τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήμματος 721. 12. πρὸς τῷ λῆμμά τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλωλεν. non ſolum quaeſtum, vel vſuram inde nullam retuli, ſed pignora adeo ipſa quoque perierunt 822. 12. τὸ λῆμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν 825. vlt. quo loco ſenſu honeſto eſt vſurpatum, pro re ſumma aeris, quam quis acceptam fert. λῆμμα κέρδους 1105. 24. λῆμμα ἀργυρίου, *Geldpoſt, die man in Empfang genommen hat* 1201. 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335. 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δοτέον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων αἱροῦνται ἁρπάζειν 1342. 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀποδόμενος. illas horribiles minas vili, ſordido lucello vendens, h. e. ſinens ſe placari, vt ab accuſatione deſiſtat 1332. 16. πολλοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων γράφοντες πᾶν, ὅ, τι ἂν βούλωνται, *für einerley Preiſs.* ſiue magni momenti res ſit, ſiue leuis, cuius eos auctores fieri quis velit, ad omnia deſcendere parati, dummodo taxam perſoluat, quae rogationum omnium penes ipſos eſt eadem 687. 25.

λημνὶς 793. 26.

ληναῖον] ἡ ἐπὶ Ληναίῳ πομπὴ 517. 26.

ληξιαρχικὸν] πρὶν ἐν τῷ ληξ. γραμματείῳ τῶν Ὀτρυνέων ἐγγραφῆναι 1091. 9. τὸ ληξ. αὐτοῖς ἀπώλετο γραμματεῖον 1306. 21.

λῆξις] μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως. vsque ad eam diem, qua nos actionem in eos ſortiti ſumus, h. e. capeſſiuimus 1085. 13. ταύτην δὲ [ſcil. τὴν δίωξιν] ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. accuſatoris libello accuſatorio declarari 1116. pen. ὅθ' ἡ λῆξις αὐτῃ τοῦ κλήρου ἐγένετο, cum haec hac de hereditate oriretur contentio 1096. 20. παρὰ τοὺς νόμους τὴν λῆξιν πεποίηται 903. 25. δίδωσι τὴν λῆξιν [libellum accuſatorium] Μν. τῷ παρέδρῳ 1332. 14. ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσήχθη 727. 6.

ληρεῖν] νομίζω τὸν λέγοντα ληρεῖν 59. 23. οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον 146. 2. εἰ πολλά τινος ληροῦντος ἀκούσαιτε 1421. vlt. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116. 6. εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, ſi dicendum id eſt, quod res eſt. *wenn man frey von der Bruſt weg reden, das Kind bey ſeinem rechten Nahmen nennen, und nicht ein Blatt vor den Mund nehmen ſoll* 325. 1.

λῆρος] κρήνας καὶ λήρους 36. 18. 175. 5.

λῃστεύειν ἀνάγκη τὸν πόλεμον. bellum gerere, non iuſtis proeliis aperto Marte committendis, ſed latrociniis, et piraticis furtis 46. 14.

λῃστὴς] περὶ αὐτὸν εἶναι λῃστὰς καὶ κόλακας 23. 15. de iure locorum a piratis occupatorum, cuius ſint, eiusne, qui prius ea tenuiſſet, ante piratas, an huius, qui latrones eieciſſet 77. 15. ſqq. ἐν μέσῃ τῇ ἑλλάδι αὐξανομένου λῃστοῦ τῶν ἑλλήνων 140. 18.

λῃστρικὸν πλοῖον ἔχων 668. 26.

λῃστρὶς] λῃστρίδων νεῶν 1237. 10. λῃστρίδες τριήρεις προσέσχον εἰς Μαραθῶνα 1432. 8.

λίαν] αὗται αἱ λίαν ὁμιλίαι τῶν πολιτειῶν πρὸς τυράννους 71. 9. id eſt αἱ σφοδραὶ καὶ θερμαί.

λιθοκόπος τὸ πλησίον μνῆμα ἐξεργαζόμενος 1159. 9.

λίθος] οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε πλίνθοις 325. 22. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν

σὸν πατάξῃ 645. 16. λίθῳ, ἢ τῶν τοιούτων ἀμύνηται μηδενὶ 1262. 24.

λιθοτομία] ἀνιόντα ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

λικνοφόρος 313. pen.

λιμὴν] λιμένας καρποῦσθαι. vectigalia e portubus percipere 15. 20. τῶν σκευῶν εἴ τι ὑφέλοιτο ἐκ τῶν γυμνασίων, ἢ ἐκ τῶν λιμένων 736. 9. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας, καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795. 14. noli te illas in latebras recipere, quas aliis occluſiſti.

λίμναι locus Athenis 1370. 27. τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371. 4.

λιμὸς] λιμῷ περιεῖδον ἀπολλύμενον 833. 22.

λιπόνεως. deſertor nauis 1226. 15.

litotes. οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς εἰργασμένους 172. 17. ſubaudi ἀλλὰ πολλῷ μείζω.

λογάριον] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421. 20.

λογίζεσθαι] τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι 359. 4. ἃ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ᾽ ἀνθ᾽ ὧν ἀπέδοντο οὗτοι, λογίζεσθαι 369. vlt. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ᾽ ἃ κατορθώσας διαπράξεται 658. 20. τιμὴν λογισάμενον αὐτῷ τῶν σκευῶν. *er habe ihm das Geſchirre an baren Gelde angeſchlagen, an ſtatt des Geſchirres ſich den Werth dafür geben laſſen* 1148. 20. ἐλογισάμην πρὸς ἐμαυτὸν 1169. 1. λογίζεσθαί τινι βλάβας 572. 1. ἐλογίσατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων δεδωκώς. id eſt, ὅτι δέδωκε 1187. 26. πρὸς τοὺς — οἰομένους ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. ipſis ad animum reuocare 63. 12.

λογισμὸς] ἐπειδὰν εἴδητε μηδὲν ὑμῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ ἐνόν. nihil vos conſiliis efficere poſſe 127. 24. μηδένα συμφέροντα παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν 187. 20. λογισμὸς τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων προσδεῖται 264. 16. οὐ γάρ ἐστιν οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων λογισμὸς 304. 5. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται 304. 19. οὐδέ γε ἡτ-

τήθην

τήθην τοῖς λογισμοῖς ἐγὼ τȢ͂ Φιλίππȣ 326. 1. ἀλλ' ἔτι γὰρ τότε ἐκ λογισμȢ͂ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε καὶ προεωρᾶσθε 398. 5. καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνȣ λογισμȢ͂ τȣ͂τ' ἂν ἴδοι τις 437. 15. τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ πρᾶξαι 527. 17. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τȣ̀ς τὶ πρακτέον ἢ μὴ λογισμȣ̀ς ἀναιρȣ͂σιν 668. vlt. λογισμὸν λαβὼν cum ſecum ſubductis rationibus intellexiſſet 671. 21. λογισμὸς τȢ͂ συμφέροντος ἐφ' ἡσυχίας 1105. 27. λογισμὸν ἀνθρώπινον καὶ εἰκότα λογιζόμενος 1364. 19. τὸν εὖ φρονȣ͂ντα δεῖ τὸν λογισμὸν [bonam mentem, ſanam rationem] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438. 11. τȣ̀ὄνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen* 1471. 16. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτȣ̀ς ὁ λογισμός. quarum exſpectatio eos fallat 1842. 26.

λογιστὴς δίκαιος τῶν πραγμάτων 11. vlt. παρὼν, ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταὶ 266. 9. recuperatores, qui rationes geſtorum honorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant 266. 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος 304. 6. 406. 26.

λογογράφος, qui mercede conductus reis orationes ſcribit coram iudicibus habendas 417. pen. ȣ̓ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς 420. 3.

λογοποιεῖν rumores a ſe confictos ſerere. ἀνοητότατοι εἰσὶν οἱ λογοποιȣ͂ντες 54. 15. λογοποιȣ͂σι περιϊόντες 69. 17. 578. 15.

λόγος multa ſignificat, et multipliciter vſurpatur. 1) eſt oratio, ſermo, diſputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν 20. 20. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς λόγος citat e Demoſthene Alexander Num. de figuris ſentent. p. 18. 9. verum haec dictio penes Demoſthenem nulla videtur eſſe, ſed pro λόγος, ſuſſiciendum νόμος. ȣ̓ λόγȣς ἐμαυτȢ͂ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων 121 20. τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένȣς λόγων ἀγαθὸν γέγονεν 169. 20. τὸν περὶ τηλικαύτης πόλεως λόγον ῥηθησόμενον — παντὸς

τὸς ἑνὸς τȣ͂ λέγοντος ἀεὶ μείζȣς εἶναι δεῖ φαίνεσθαι 171. 11. λόγον ȣ᾽δένα ἐβȣλόμην θρασὺν ȣ᾽δὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εὑρεῖν 181. 26. καταισχύνειν λόγῳ μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260. 3. λόγον εἶπεν ȣ᾽χ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἰρῆσθαι 284. 17. οἷς ἐϛιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία 399. 5. συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. manſit illis quidem ſua gloria, at tu tamen contendiſti eam illis eripere, et eripuiſti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi 442. 5. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445. 26. τῶν λόγων τȣ́τȣς χρὴ δικαιοτάτȣς καὶ πιϛοτάτȣς εἶναι, ȣ̃ς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι 520. 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἔξεϛι μεταϛῆναι 643. 4. ἐποιήσατο λόγȣς περὶ τȣ́των ὁ Δ. 818. 8. ἐν τῷ τȣ́τȣ λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑϛέρῳ 1181. 20. ȣ᾽κ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βȣλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462. 11. ἐκ τȣ͂ θορυβεῖν ȣ᾽κ ἀπαλλάττεσθε λόγων. quod obſtrepitis, non ideo liberamini taedio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur 1462. 15. 2) expoſitio rei geſtae. λόγος τȣ͂ πράγματος expoſitio naturae rationumue rei 1089. pen. 3) ratio, ſenſus communis, facultas colligendi. *Vernunft*, ratiocinium. μηδέποτ᾽ ἐκ λόγȣ ταῦτα σκοπεῖτε 783. 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam conſentaneum eſt 1090. 12. 4) conſilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ διδȣ́ς. cum in conſilium mecum iſſem, ipſeque a memet rei geſtae cauſas et rationes repetiſſem 1103. 18. 5) ratio, *die Rechnung*, *Rechenſchaft*, *Rede und Antwort*. vt geſti honoris, aut tutelae, aut pecuniarum quarumque adminiſtratarum iis reddenda et approbanda, qui ſuſcipere atque examinare eam iuſſi ſunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τȣ́των λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν ϛρατηγῶν 101. 17. τȣ͂ ἰδίȣ βίȣ παντὸς λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων

νων 227. 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371. 20. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. *auf Rechnung der Tugend und Ehre.* h. e. reſpectu virtutis et gloriae, earum ſi ratio habeatur 385. 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον 762. 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλου [accuſabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπῄτουν, geſtae tutelae puta 868. 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς 988. 24. εἰς λόγον καταστάς. vocatus ad rationem reddendam, ſeu potitus copia dicendi 903. 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere 1029. 7. 6) facultas, copia dicendi, cauſam agendi. λόγον διδόναι 26. 18. 27. 9. 508. 16. 1220. 20. λόγου τυχεῖν ad dicendum admitti. audientiam impetrare, copia potiri cum populo agendi 229. 13. ἐξέκλειον τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους 349. 5. 371. 14. 622. 19. 764. 26. 1103. 15. ἵν' ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω. ſubaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, ſi ea potiar, nihilo ſim praeſtiturus aduerſariis meis, quippe quibus aequalis ſit futura dicendi licentia 73. 18. 7) iactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἑτοιμότατα δοκοῦμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ 21. 22. 158. 18. 8) cauſa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia cauſa, alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium 114. 23. 168. 11. λόγος ἕτερος οὗτος. cauſa diuerſa eſt ab hac. nil pertinet ad hanc diſputationem 240. 25. οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους 206. 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι 477. 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστί. *ich habe bloſs mit ihnen zu thun, und meine Sache auszumachen.* τούτοις δὲ ὁ λόγος ἔστω πρὸς τὸν ναύκληρον. *Sie mögen ſich dafür an den Rhederer halten, und den belangen* 942. 17. οὐχ ὅπως λόγος

λόγος ἐστὶν ἡμῖν περὶ τοῦ τόκου 1292. 7. 9) verba ſine re, nugae, offuciae verborum, excuſationes frigidae commenticiae. *Ausrede.* οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔτ᾽ ἐστὶν ἡμῖν 10. 27. ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἕξουσι δεικνύειν 21. 16. λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις 93. 5. οὐδὲν ἀλλ᾽ ἢ λόγοι παρ᾽ ἐμοῦ, δεῖ δ᾽ ἔργων τῇ πόλει 108. 5. τὸ μέγιστον ἁπάντων, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ᾽ ἔργον ἤδη 406. 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος 488. 2. ὃ δ᾽ ἦν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ᾽ ἔργον ἤδη 540. 10. νομίζετ᾽ εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν 962. 22. μὴ ἐᾶτε λόγους αὐτοὺς λέγειν 1324. 4. τίμητα, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ μοι γέγονε. mulcta, quae per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtrectationibus mihi adſperſam, et ob inuidiam ex illis calumniis aduerſus me commotam mihi irrogata fuit 1477. 5.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ᾽ αὐτοῖς ἐκείνου, καὶ κακίσαντος αὐτοὺς 1257. 23.

λοιδορία] λοιδορίας χωρὶς 150. 6. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως 226. 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρέψεσθαι 228. vlt. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι 268. 15. τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενοι 273. 22. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστὶ 600. 4. λοιδορίας μηδεμιᾶς ἀρχὴ γενέσθω ὃ μέλλω λέγειν 1444. 24. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰωθυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὰς πόλεις 1458. 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀκροώμενοι κάθησθε 1459. 1. αἱ τῶν ῥητόρων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κρίσεως λοιδορίαι 1459. 4. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι 1476. 11. λοιδορίας οὐδέν ἐστ᾽ ὄφελος, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ᾽ ὅτου λέγεται, δείκνυσιν 1486. 4.

ὁ λοιμὸς, conuicium, vel probrum. homo peſtilens 794. 5.

λοιπὸς pro πᾶς. ȣ̓δενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεςι 983. 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς Φιλίας κοινωνεῖν. pro μηκέτι τȣ̃ λοιπȣ̃, vel εἰς τὸ λοιπὸν κοινωνεῖν τῆς Φ. 553. 2.

λȣ̃σθαι ἐν βαλανείῳ 1217. 24.

λȣτροφόρος puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, ſi quis improles, vel potius coelebs, deceſſiſſet, aquam e fonte Enneacruno hauſtam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Valeſ. p. 120. ἄγαμος ὢν τελευτᾷ. τὶ τȣ́τȣ σημεῖον; λȣτροφόρος ἐφέςηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ 1086. 15. ἡ λȣτροφόρος ἐφέςηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι 1089. 23. ego vero ſuſpicor, fuiſſe λȣτρ. virginis imaginem ſaxo tumuli inſculptam, vbi quis conditus eſſet, qui nunquam matrimonium iniſſet.

λύειν 1) proprio primario ſignificatu ſoluere, abſoluere, vt catenis vinctos. ἔλυσαν εἱρκτῆς τȣ̀ς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764. 11. 2) tollere, dirimere, deſtruere, vt legem 31. 12. 486. 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ ποιεῖ μηδενὸς ἀξίαν 700. 13. ἀποδȣ̀ς τȣ̀ς ςεφάνȣς ἔλυσε τὴν προβολὴν 584. 15. ὑμετέρα ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε 1469. 9. πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος 178. 20. 1423. 18. λέλυται πάντα diſſoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνέῳκται, συγκέχυται ὁ βίος 777. 9. In Medio. ſoluere, redimere e captiuitate, ſiue alium, ſiue ſemet. εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην 316. 4. ὡμολογήκειν ἥξειν, ȣ̔̀ς ἐλυσάμην, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα 395. 2. τȣ̀ς αἰχμαλώτȣς ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο 412. 21. οἱ νόμοι κελεύȣσι, τȣ̃ λυσαμένȣ ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα 1250. 1. ἐξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη ſeſe depectum ſibi eſſe libertatem e vinculis pro 26. minis 1248. 23. 1477. 2.

ἑαυ-

ἑαυτοὺς ἔφασαν λύσασθαι 394. 11. hinc orta eſt notio emendi, praeſertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quae eſt redemtio eorum e captiuitate, quo ex alia ſeruitute, dura et miſera, in aliam molliorem et liberaliorem tranſeant. τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑταίραν 958. 13. ἑταίραν δὲ λυσάμενος, ἔνδον ἔχει 1182. 14. Similis eſt iſta notio, fundum oppigneratum reluendo expediendi, et ſibi reuindicandi. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδόντες — τριάκοντα μνᾶς 1215. 20.

λυκεῖον 736. 6.

λυκιουργεῖς φιάλας 1193. 11.

λύκος] οἷος, οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8.

λυμαίνεσθαι ῥήσεις 315. 22. θεῶν τινος, ἢ τύχης ἰσχὺς, ἢ ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. vlt. λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῖν 570. 20. λυμαίνεσθαι quid ſit, exponitur, ſcil. vincire, flagellare, torquere 630. 25. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ 733. 26. δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου 1109. 25. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς 1182. 14.

λυπεῖν] ἄν τι λυπῆσθε τῷ πολέμῳ 103. 23. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν — δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς 323. 4. εἰ ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινας, πῶς οὐκ ἀτυχῶ 982. 23. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστι (*das haben ſie darvon*) οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους. citat Plutarch. Moral. p. 547. antep.

λύπη] τῆς ὑπὲρ ἁπάντων λύπης πλεῖστον μετεῖχε 322. 2.

λυπηρὸς] ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι 146. 27.

λύσις] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107. 14. λύσιν εὑρίσκειν 703. 5. λύσις τούτῳ παρ' ἡμῶν ἔν τινι

ῥητῷ χρόνῳ ἐγέγραπτο ἐν ταῖς συνθήκαις. cautum erat, vt intra certum tempus poſſet illam officinam a nobis redimere, reluendo aere, quod nos in eam credidiſſemus 967. pen. ἀλλ᾽ ὅμως ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983. 17. λύσιν τοῖς ὀφλήμασι ταύτην τὴν δίκην οἰόμενος. per hanc litem ſperans ſe effecturum, vt illae priores criminationes dilutae et ſublatae habeantur 1013. 18. κἄν τι χαλεπὸν συμβῇ τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται 1479. 1. ῥᾳδίας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων 1480. 4. ἐμαυτῷ λύσιν τῆς βλασφημίας πορίσασθαι 1484. 8.

λυσιτελεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν χωροῦσιν ἅπαντες 26. 15.

λυσιτελὴς] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ 1433. 9.

λύτρον] εἰσενεγκεῖν αὐτῷ ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. vt ad pretium, quo ipſe redimeretur e captiuitate, partem pecuniae ego conferrem 1248. 25. 1249. 5. ἐὰν μὴ ἀποδῶ τὰ λύτρα 1250. 1. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18.

λυτροῦν] μηδ᾽ ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρῶσθαι πένητες ἄνθρωποι 394. 18.

λύχνος v. ſub ἥλιος.

λῷος nomen menſis apud Peloponneſiacos 280. 12.

λωποδυτεῖν] καθ᾽ ἕκαστον οὑτωσὶ τῶν ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν 116. 19. ὕβριζε καὶ ἐλωποδύτει 1264. 15.

λωποδύτης] λωποδυτῶν ἀπαγωγὴ 1256. 8. λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱροῦνται τοῦ προσήκοντος 53. vlt. λάβε τὸν περὶ τῶν λωπ. νόμον 1264. 11.

μὰ] οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων 297. 11.

μαγγανεύει καὶ φενακίζει 794. 2.

μάγειρος] οὔτε γὰρ μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11.

μαθη-

μαθητὴς Ἰσοκράτους 928. 7. μαθητὰς συλλέγει 938. 8.

μαίνεσθαι] μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο 186. 9. ἐχ ὅτω μαίνομαι 242. 22. ἡ ποιῦσα τῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι 1182. 15. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μὴ 1239. 9. πλὴν εἰ μὴ τῦτό τις εἴπῃ, ΜΑΝΕΝΤΕΣ 719. 1.

μάκαρες] ἐν μακάρων νήσοις 1400. 1.

μακεδὼν] τί γένοιτο νεώτερον, ἢ μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν τῶν ἀθηναίων 157. 2.

μακρολογεῖν] τί ἂν ὑμῖν μακρολογοίην 1011. 14. 1421. 11.

μακρὸς] ϛοὰ μακρὰ 918. 10. μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσέχειν 1329. 18. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες 1339. 12.

μάλα redundat. τῷ βδελυρῷ τύτῳ μάλα βεβίωται 563. 17.

μαλακία] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα 158. 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν 219. pen. αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκωπτον 308. 18. ὔτε μαλακίαν, ὔτε ἀνανδρίαν προσῦσαν ἐμοὶ εὑρήσετε 1473. 25.

μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα 120. 7. 754. 27.

μαλακὸς καὶ ἄτολμος 106. 22. ἀλλὰ καὶ τύτυς μαλακὺς ἐποίησε. molles, remiſſos, ſegnes 358. 6. πρόβατα πεντήκοντα μαλακὰ [niſi ibi leg. potius eſt μάλιϛα] 1155. 3.

μάλη pro μασχάλη. ὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις ἐγένετο. clam, furtim 848. 12.

μάλθη cera. ἐν μάλθῃ γεγραμμένην παρέχειν τὴν μαρτυρίαν 1132. 13.

μάλιϛα circiter, ferme. μ. σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς 815. 4. μάλιϛα τάλαντον 839. 19. εἰ τὰ μάλιϛα ἐγίγνετο ἡ πρόκλησις, ὡς ὐκ ἐγίγνετο 1108. 27. ὐχὶ ταῦτα μάλιϛα ἕκαϛοι ἐσπυδακότες, ταῦτα

πάντες ἔπραξαν 62. 8. μάλιϛα τρία τάλαντα. ferme 3 tal. quamquam optimo iure plus poteram ponere 819. 3. τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ εὔνȣν ὄντα τοῖς μάλιϛα [ſubaudi εὐνοȣ̃σιν] ὁμοίως *ſo gut, als immer einer* 1473. 12.

μᾶλλον redundat. πολὺ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕϛερον τεκταινομένοις 921. 21. ȣ̔ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιȣσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν 1185. 16. ἡγȣ̃νται περὶ πλείονος αὐτοῖς εἶναι, καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τ. χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυρȣ̃ντες 1195. 11. μᾶλλον ἔτι, ἢ νῦν, [ſcil. ἐϛὶ] τὸ τὰ βέλτιϛα λέγειν, φοβερώτερον ποιῆσαι 31. 26. μᾶλλον pro μάλιϛα. et ſubauditur in talibus τῶν ἄλλων. aut eſt pro ſimplici σφόδρα. καὶ πιϛεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν 1336. 22.

μανδραγόρας] ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν, ἤ τι φάρμακον ἄλλο τοιȣ̃τον, ἐοίκαμεν ἀνθρώποις 133. 1.

μάνης nomen ſeruile 1127. 25. 1253. 6.

μανθάνειν] τȣ̀ς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ſapientes, intelligentes, quale quodque ſit, ἀπροσκέπτȣς ὀνομάζομεν 1232. 18. ἡ ἀρχὴ τȣ̃ δοκιμάζειν ὀρθῶς ἅπαντά ἐϛι, μηδὲν οἴεσθαι γιγνώσκειν πρότερον, πρὶν ἢ μαθεῖν 1422. 2. τὶ ȣ̃ν μαθόντες — quanam igitur de cauſa 141. 19. 495. 20. 850. 21. 1113. 4.

μανία] ἐϛὶ μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404. 9. τοσαύτης μανίας καὶ παροινίας ἐνέπλησε 424. 23. μανία γὰρ ἴσως ἐϛὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν 536. pen. μανία δεινὴ τὰ κεκρυμμένα εἰπεῖν 830. 24. ἂν μὴ μανιῶν [ſcil. ἕνεκα κωλυθῆ τȣ̃το ποιεῖν] 1133. 10. vnde colligas, quia in plurali dicitur αἱ μανίαι, inſultus, vel raptus, paroxyſmos furioſos per certa temporum interualla redeuntes ſic appellari. τὶς ἂν ȣ̃ν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [furioſam prodigalitatem, ſum-

tuoſitatem] ὑπομεῖναι 1217. 20. μανίαν τοσαύτην ἐμȣ̃ τις ἂν ὑμῶν καταγνοίη 1319. 5.

μαντεία] τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον, καὶ τȣ̀ς ἄλλȣς θεȣ̀ς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς, καὶ ἀγαθὰς, καὶ ἀληθεῖς μαντείας ἀνῃρήκασιν 1466. 27. eiusmodi vaticinia leguntur p. 436. 23. 531. tota. 1072. 12.

μάντις] Φρονίμȣς ἀνθρώπȣς καὶ μάντεις εἶναι 252. 15.

μάραθρον] θιάσȣς ἐστεφανωμένȣς μαράθρῳ καὶ λεύκῃ 313. 24.

μαραθῶνάδε 1377. 4.

μάρνασθαι 322. 10.

μάρτυρ vel μάρτυς. ἀποδείξητε τȣ̀ς αὐτȣ̀ς στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων 53. 21. ὅσα μὴ δι᾽ αὐτῶν, [ſcil. γέγονε,] ȣ̓δενὸς μάρτυρος καθ᾽ ἡμῶν εὐπορήσȣσι. nunquam poterunt vllum aduerſus nos teſtem reperire, vel producere, in eiusmodi cauſis, vbi non ipſi ſoli interfuere, (nam in illis mentiri quodlibet ipſis facile eſt) ſed quae aliis geſtae ſint 1268. 6. μάρτυρος et ἀντιδίκȣ differentia 1025. 21. οἱ δ᾽ ἄλλοι μάρτυρες τῆς τȣ́των εὐδαιμονίας κάθησθε 172. 8. αὐτὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς ἐποιήσατο μάρτυρας 300. vlt. τοῖς μάρτυσιν, ȣ̔̀ς ȣ̓̃τος ἑτοίμȣς ἕξει μαρτυρεῖν ὁτιȣ̃ν, χορηγῷ Φιλίππῳ χρώμενος 408. 15. τίνα γὰρ μάρτυρα μείζω παράσχωμαι — 416. 6. μάρτυρές ἐστε τῶν ἑτέρων [id eſt ἑτέροις ὑπαρχόντων] ἀγαθῶν, ȣ̓δενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τȣ̃ ἐξαπατᾶσθαι 690. 16. μάρτυρές εἰσιν ȣ̓̃τοι, οἷς μηδὲν μέτεστι τȣ̃ πράγματος 1025. 22.

μαρτυρεῖν] μεμαρτύρηκεν αὐτὸς αὐτῷ Φορμίων, ὁπότε ȣ̓̃τοι φασὶν, ἀκȣ́σαντες ἐκείνȣ ταῦτα μεμαρτυρηκέναι 1131. 23. τȣ̀ς ῥαδίως μισθȣ̃ μαρτυρȣ̃ντας ἐξήλεγχε 1273. 21. ἀλλήλοις τὰ ψευδῆ 1268. 14. τȣ̀ς διαθήκην μαρτυρήσαντας διώκων 1117. 5. μ. τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131. 4. μαρτυρεῖν ἀκοὴν ȣ̓κ ἐῶσιν οἱ νόμοι 1300. 16.

μαρτύ-

μαρτύρεσθαι] Λυκοῦργος τὴν Ἀθηνᾶν ἐμαρτύρετο 799. 6.
μαρτυρία] μὴ ἀληθινῆς μαρτυρίας ἐγγράψαι μάρτυρα 849. 11. μαρτυριῶν πλέον ἢ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπὶ τῇ δίκῃ 846. 24. τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι ἅμα 1131. 1.
μάρτυς. v. μάρτυρ.
μαρωνίτης pro nota ciuitatis miſerabilis et contemnendae 218. 11.
μασσαλιώτης 884. 15.
μαστιγίας 496. 26.
μάταιος] ὦ μάταιε o ſtulte, inſipide 784. 10.
μάχαιρα] μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11.
μαχαιροποιεῖον 823. 11.
μαχαιροποιὸς 816. 5.
ἡ μάχη pugna ad Chaeroneam ſingulariter appellatur 319. 22. ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ et ἡ χειμερινὴ 300. 16.
μεγάθυμος 421. 27.
μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδεῖς ὄντες 415. 15.
μεγαλοψυχίαν τοσαύτην ἐγγενέσθαι 247. 18. τῶν ἔργων τὴν μεγ. οὐκ ἀπέδοντο. id eſt τὴν δόξαν τῶν ἑαυτοῖς μεγαλοψύχως πεπραγμένων 689. 2. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἴκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι 1484. 6. οὔτε τῆς ὑμετέρας μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τοῦτ' ἂν ἀκόλουθον φανείη 1477. 1.
μεγαλοψυχότερος 414. 15.
μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττετε 1465. 16.
μεγαρεὺς] τότε καὶ αὐτοὶ μεγαρέα ποιήσονται 691. 11.
μέγας] τὸν τρόπον, δι' οὗ μέγας γέγονεν 12. 25. vbi ſignificat ἰσχυρός. opponitur enim τῷ ἀσθενεῖ. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγνωκὼς 13. 13. νῦν μέγας [id eſt εἰς μέγεθος] ηὐξήθη 19. 18.

18. μέγας ἦρθη, id eſt μεγάλως 20. 9. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται 116. 8. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροὺς temporibus longe difficillimis atque grauiſſimis 470. 12. μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσὶ 490. 27. μείζων μὴ ἔσται τοῦ δοῦναι δίκην 658. 18. μέγα; μεγάλη. μικρόν; μικρᾷ. id eſt, εἰ μέγα τις ἠδίκηκε, μεγάλῃ ἐχρῶντο τῇ ὀργῇ. magnum ſi deliquiſſet, grauiter animaduertebant. μικρόν, μικρᾷ, id eſt εἴ τι μικρὸν ἥμαρτεν, ſi quid leuius peccaſſet, mollius puniebant 737. 20. dictum hoc Demoſthenis ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστιν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα citat Stobaeus p. 55. μέγιστος μάρτυς luculentiſſimus, fidiſſimus, certiſſimus 815. 9. 987. 21. μέγα φθέγγεται 981. 25. μέγα λαλεῖν 1124. 25. μέγα σημεῖον 1046. 10. ἄνεμος μέγας 1213. 27. μεγάλας μαρτυρίας δεδώκασι κατ' αὐτῶν 1366. 22. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾴδιον ἦν 1379. 2.

μέδιμνος] μυρίους δίδωσι μεδίμνους ἡμῖν 467. 7.

μεθημερινοὶ γάμοι 270. 11.

μεθιστάναι transferre, πολιτείαν εἰς ὀλιγαρχίαν 196. 13. μεθεστάναι καὶ λελυμάνθαι ad inferiorem gradum deſciuiſſe, ad deteriorem conditionem redactus eſſe. 500. 21. μεθίστασθαι vel μεταστῆναι alio ſecedere, e conſpectu abire. μετάστητε ἔξω 776. 24. ὁρώμενον οὐκ ἀναπληροῖ, μεταστὰν δὲ μνημονεύεται 1404. 19. e patria emigrare. ἐκ τῆς τῶν πεπονθότων [ſcil. ἀδικίαν χώρας] μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν 632. 19. 643. 5. μετασταθέντα in exſilium ire iuſſum 802. 16.

μεθύειν] οἴους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι 23. 16. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων 54. 9. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον 403. 19. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν 573. 1. μεθύων ἐπαρῳνεῖ 658. 15. μεθύων furioſus 1010. 26.

26. *μεθυούσῃ αὐτῇ πολλοὶ συνεγένοντο καθεύδοντος τοῦ Φ.* 1359. 6.

μειρακύλλιον ὢν κομιδῇ 539. 23.

μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τοῖς οἰκείοις 1183. 8.

μέλαν atramentum. *τὸ μέλαν τρίβων* 313. 11. *ἰσχυρός τις ἦν, μέλας* 537. 16.

μέλει] *μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων ἑλλήνων* 96. 23. *τὶ γὰρ τῷ ζελείτῃ τοῦτο ἔμελε. μέλει δ᾽ οὐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ᾽ οὐδὲ μέμνηται* 383. 8. *τούτοις γὰρ οὐδοτιοῦν ἔμελε* 933. 9. *μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἁπάντων ἀκριβῶς* 1350. 2.

μελετᾷν] *λογάρια δύστηνα μελετήσας* 421. 20. *ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι* 576. 17. *μελετᾷν εὐθέως τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν* 1129. 9. *οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾷν* non ex tempore meditari. *nicht alsdenn erſt auf die Predigt ſtudieren, wenn man ſie halten ſoll, ἀλλ᾽ ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίστασθαι* 1414. 12.

μελέτη exercitatio declamandi 328. 15.

μελίνη] *ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς θρᾳκίοις σιροῖς* 100. vlt. 135. 27.

μελίτη locus Athenis 1258. pen.

μέλλειν] *ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥᾳθυμούντων περιγίγνεται* 24. 25. *τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις* 196. 24. item 506. 26. *τὸ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν*, imminebat, ingruebat, *τὸ δ᾽ ἤδη παρῆν* 292. 15. *τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι* [adde *ἄδηλον*] *κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω* 638. 23. *τὰ δὲ κεράμια οὐδ᾽ ἐμέλλησαν οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι.* Sperandum non erat, vt ſerias illas vini vnquam curarent naui imponendas; quid? quod ne in mentem quidem ſibi venire paſſi erant, vt hoc facerent 929. 8.

μέμφεσθαι] *οὐδὲν ἔδει κοινῇ ποιεῖν, ὧν ἰδίᾳ μέμφεσθε* 1434. 3. *ἄχρι τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμφονται* 1476. 7.

μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος ȣ̓δὲν αὐτῷ 249. 25.

μέμψις] *τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην ἂν ὑμῖν* 1483. 20.

μὲν ȣ̓̃ν. imo vero. quidni potius. aut, vt rectius dicam. *ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν ȣ̓̃ν καὶ πρώην* 270. 21.

μένειν pro *παραμένειν* in fide et ſocietate rerum manere 20. 24. *μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγορȣ̃ντι τῶν ἄλλων* 33. 10. *οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ ȣ̓ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα* 50. 26. *ȣ̓χ οἷός τ' ἐστιν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τȣ́των* 42. pen. *τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσετε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν* 49. 17. *ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων* manens in vrbe, quoad lis penderet, vel donec aduerſarius condemnaretur 572. 1. *ȣ̓δὲ τȣ̀ς μένοντας ἐξελῶ* 746. 26. vbi *οἱ μένοντες* in vrbe manentes, commorantes, opponuntur *τοῖς φεύγȣσιν*, exſulibus. *τῶν γυναικῶν ὅσαι μένȣσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν* 1076. 16. *ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν* 1087. 17. *μένων ἐπὶ τοῖς ȣ̓̃σι γονεῦσιν ἐμαυτῷ* 1314. vlt.

μερίζειν] *ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνȣ μεμερισμένȣς* 192. 1. vbi *μερ.* eſt cenſeri, numerari, haberi in parte populorum ſeruientium. *δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν* 494. 5. *μερισάμενοι τὸ ἐμὸν χωρίον μετὰ Φ. τȣ́τȣ* 913. 1. *ἐπειδὴ δὲ τȣ̓μὸν χρυσίον ἐμερίσατο* 917. 19. *ἠρόμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἢ κοινὴ ȣ̓σία εἴη αὐτοῖς* 1149. 20. *μερίζειν τȣ̀ς τόκȣς πρὸς τὸν πλȣ̃ν.* ſi dimidiam ſolummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque foenoris dependere 1297. 20.

μεριμνᾷν τὰ δίκαια λέγειν 576. 23.

μερὶς] *τῆς ποίας μερίδος ἐβȣ́λετ' ἂν τὴν πόλιν γενέσθαι* 246. 10. *ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν ȣ̓̃σι μερίδι* 286. 27. *μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν* 537. 8. *μερὶς μεγάλη* [ſcil. *πρὸς σωτηρίαν*] *τοῖς ἀδικȣ̃σι καὶ πλεονεξίᾳ ἡ τῶν ὑμετέρων τρόπων πρᾳότης* 574. 8. *μερὶς* *Antheil,*

Antheil, in metallifodinis 1039. 22. τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες 1078. 23.

μερίτης] μερίτας τῆς ὠφελείας ποιῆσαι τούτους 889. 7.

μέρος pars, particula. πελοποννησίοις ἅπασι — τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς — πέμπειν ἐπιτάξαντες 1379. 19. ὅτι τούτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον 1342. 12. portio rata, competens. τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος [ſubaudi τὸ αὐτῷ προσῆκον] λαμβάνων 38. 4. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031. 15. τῶν δὲ τὰ μέρη κομίζεται 1031. 17. διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. vt attribuerent noſtrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta naualia deberent, vt ea ab his debitoribus exigeremus 1145. 20. εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου, δώσω ὑμῖν. partem foenoris parem modo viae a naui peractae 1286. 26. ἀφικόμενος παρὰ τῶν θείων τῆς οὐσίας τὸ μέρος μετέλαβε 1304. 16. οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς τὸ μέρος σύ. ſubaudi τὸ σύν. pro parte tua virili. quantum in te fuit 367. 5. ὅτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. partem hereditatis maternae tibi tuam attribui curares 954. 19. τῇ ἐπικλήρῳ ἐπιδιδόναι πρὸς μέρος ἕκαστον. pro parte et facultate quemque ſua virili 1068. 4. 2) pars hominum, a qua quisque ſtat, factio, caſtra. ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι 323. 8. 3) pro τάξει, loco, claſſe, ordine, conditione rerum. ἐν προσθήκης μέρει pro acceſſione, appendice habentur 22. 4. ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. pro nihilo haberi 23. 14. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε 37. 4. τὴν ἐπίδοσιν ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς προσεῖχον τῇ πόλει 567. vlt. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626. 6. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638. 5. στρατιώτης ὢν ἐν σφενδονήτου

καὶ φίλου μέρει 668. 24. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668. 26. οὐ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίου μέρει ποιεῖσθαι τἀδίκημα 1095. 19.

μεσεγγυᾷν] μεσεγγυησαμένης ἀργύριον. cum certam pecuniae ſummam apud mediatorem depoſuiſſet 995. 21.

μέσος] ὢν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν οὗτος 772. 6. παίει με πὺξ, καὶ ἁρπάζει μέσον, καὶ ὠθεῖ με εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 9. 2) τὸ μέσον] ἆθλα πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ 41. 24. ἐν μέσῳ ληφθεὶς 69. 15. τοὺς συμμάχους οὐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι 84. 14. εἰς μέσον ὑμῖν γινομένας δείξω 464. pen. εἰς τὸ μέσον καταθεὶς τὴν ὠφέλειαν 488. 13. οὐδὲν ἂν ἦν ἐν μέσῳ πολεμεῖν ὑμᾶς πρὸς K. nil impediſſet, quominus bellum vobis gerendum eſſet aduerſus Cardianos 682. 1.

μεστὸς] μεστὴ πολλῶν κακῶν δύναμις 22. 11. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300. 23. φυλάττει ὁπηνίκα ὑμεῖς ἔστε μεστοὶ τοῦ ἀεὶ λέγοντος. taedio tenemini oratoris, e ſatietate, et crebritate audiendi orto 328. 6. τοσαύτης ἀνανδρίας καὶ κακίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτε εἶναι μεστοὶ 408. 27. ὑπερηφανίας καὶ ὑπερόψεως ἁπάντων ἀνθρώπων μεστὸς ὢν ἔσῃ φανερώτατος 577. 16. τοιούτων ὀνειδῶν καὶ κακῶν μ. 603. 5. τρυφῆς 1046. 14. ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας 264. 2. μ. ἐγένετο ἀγανακτῶν. cum deſaeuiiſſet. *ſich ſatt geſcholten und gekiffen hatte* 1175. 5. πολλῆς εὐηθείας ἐστὶ μεστὸς 1482. 27. ἀφελὴς καὶ παρρησίας μ. 1489. 10. βίον καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150. 9.

μετὰ] μετ' ἀδείας [id eſt ἐπ' ἀδείας, vel ἐν ἀδείᾳ] πολλοὺς ἔσεσθαι πονηροὺς ἡγεῖτο 601. 13. μηδὲ μεθ' ἑτέρων γενόμενοι τὴν γνώμην, μήτε μετὰ τῶν διωκόντων, μήτε μετὰ τῶν φευγόντων 1236. 8. μετ' ἀληθείας pro ἐν ἀληθείᾳ 1306. 3. μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας 1467. 2.

μεταβάλλειν] in medio mentem mutare. μεταβάλλεσθαι δόξει καὶ οὐδὲν ἔχειν πιστὸν ἡ πόλις 205. 19. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ᾽ οἱ μὴ θέλοντες τοῖς δικαίοις ἐμμένειν 205. vlt. 349. 25. 404. 13.

μεταβιβάζειν] ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ἴδωσί τινας 142. 24.

μεταβολεὺς πονηρίας 784. 8.

μεταβολὴ] μεγάλην δεικτέον μεταβολὴν 21. 24. τὸ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς 1447. vlt.

μεταβουλεύεσθαι] πρὶν ἁμαρτεῖν μεταβουλευσαμένους τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρήσασθαι 1442. 12. παρανοίας κατεγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι 1444. 16. 1456. 16. 1466. 21.

μεταγινώσκειν ſententiam mutare 278. 7. πολλοὺς ἤδη πολλάκις μετεγνωκότας 1422. 4. ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε 1469. 9.

μετάγνωσις] ἡ περὶ τούτων μ. ἧττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι 1466. 23.

μεταγράφειν corrumpere acta iudicii, mutando ſcripta, veris expunctis falſa ſuggerendo 542. 8.

μεταδιδόναι] μήτε μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ προῄρηνται 255. 15. θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου μεταδοῦναί τινι 421. 11.

μεταδοκεῖν mentem mutare, alia conſilia capere. μηδ᾽ ἂν μεταδόξῃ ποτὲ 467. 21. μεταδόξαν αὐτῷ 1241. pen.

μετάθεσις τῶν ῥημάτων 727. 10.

μεταίρειν] τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν καὶ μεταίρειν 395. pen.

μεταιτεῖν παρὰ τούτων [ſubaudi μέρος τι] ἀφ᾽ ὧν εἰλήφασι 410. 12.

μετακινεῖν] τὴν πάτριον πολιτείαν μετεκίνησεν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ 688. 26.

μετακομίζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μετακομίζεσθαι 368. 10.

μεταλαμβάνειν] μετειλήφατε μὲν ὑμεῖς τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν 145. 26. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαβὼν ὄφλῃ χιλίας 702. 7. διάδεξαι καὶ σὺ καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργοῦντος τάξεως 1045. 10. μετέλαβε τῆς οὐσίας τὸ μέρος παρὰ τῶν θείων 1304. 16. μεταλαβὼν ὀλίγας ψήφους ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν 1348. 21. τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθείην 1490. 20.

μεταλλάττειν] μετήλλαξαν τῶν ἀνθρώπων τὰς διανοίας 1410. 8.

μεταλλικὸς νόμος 976. 24. μεταλλικαὶ δίκαι 976. pen. 977. 16.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημένων 435. 7. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι 977. 14. μ. δημευθὲν 1039. 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τοῦ μετάλλου τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐπριάμην ἐννενήκοντα μνῶν 973. 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν auctor fieri conſiliorum mediorum 202. 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων. vt inter aſſenſum P. A. in pacem et confirmationem eius a Philippo temporis intercederet quam plurimum 233. 27. μεταξὺ δειπνοῦντες inter coenandum, de media coena ſurgentes 284. 23. ἐάν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ καταπλεύσῃ tenente expeditione bellica 1209. 24.

μεταπείθειν oratione aliam in ſententiam traducere 303. vlt. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθείητε 1438. 21.

μεταπέμπεσθαι τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχὴν 567. 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum inuitaſſet in rus ſuum 1367. 1. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ᾽ ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ citat Hermogenes p. 306. ex or. pro corona.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἴθισται 805. 26.

μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ᾽ ἀφαιρῶν 268. 5. θεσμὸν 640. 3. collato verſu 13.

μεταῤῥιπτεῖν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μετ. 797. 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεικτέον. magnam inſignemque demonſtrare oportet morumque animorumque commutationem 21. 24.

μεταστρέφειν] οὐδέν γε φροντίζων, οὐδὲ μεταστρεφόμενος. reſpectans 585. 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere 1032. 1.

μετατιθέναι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις 303. 9. In medio. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304. 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320. 13. μεταθέσθαι ἡμᾶς [ſcil. τὰ ὀνόματα] permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν 996. 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον metum ab aliis ad alia transferre 287. 7. ἵνα δὴ μηδὲν μετάθησθε. reprehendatis, mutetis conſilia, inſtituta 379. 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται 450. 21.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ νόμον 724. vlt. μ. τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα 491. 16. μ. τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν 495. 14. μ. τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμὸν 210. 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας 262. 25. μ. τοὺς χρόνους transponere, traiicere, miſcere tempora 303. 8.

μεταχειρίζεσθαι τοὺς πολλοὺς ὠμῶς 753. 13.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὧνπερ ἀθηναίοις μέτεστι — πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id eſt πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχ. 1380. 25.

μετεντιθέναι] οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο transonerarunt, transportari curarunt 1290. 19.]

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξειλόμην τὸν γόμον curaui merces ex alia naui in aliam aliasue egerendas 1290. 10.

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακȣ́σαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπȣ εἴη 1149. 27. arceſſere. μετελθὼν [inde transgreſſus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερὸν 1472. 9.

μετέχειν] καίπερ ȣ̓δὲν μετέχοντα τȣ̃ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν 1486. 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετάσχοιεν. ſi non modo virtute ſimiles poſteri ſint maioribus, ſed etiam pariter, atque hi, praedicentur 1392. 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων 507. 22. ȣ̓δενὸς ἄλλȣ μετέχοντες, ἢ τȣ̃ ἐξαπατᾶσθαι 690. 16. λάθρα καὶ βίᾳ ὑμῶν μετεῖχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν 1300. 4. τῶν λογισμῶν 116. 3. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τȣ̀ς θεȣ̀ς αἰτεῖτε 255. 14. φιλοσοφίαν — ἧς οἴομαι δεῖν σε μετασχεῖν 1412. 18.

μετεωρίζειν vana ſpe circumactum, aut ſuſpenſum aliquem ad ſtulta et temeraria coepta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη 169. 23.

μετέωρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τȣ̃ μέλλοντος ἀδήλȣ 378. 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ᾽ ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρȣς 1213. 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδȣ̃ γενομένης καὶ στενωτέρας 1279. vlt.

μετοικεῖν 632. 19.

μετοίκιον cenſus ab inquilinis quotannis pendendus pro iure in vrbe habitandi 496. 15. ἀτέλεια τȣ̃ μετοικίȣ 691. 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. ſcil. apud magiſtratum, Poletas ſic dictos 787. pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τȣ̃ μετοικίȣ ἀπήγαγε 787. 26. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε 845. 20. τὸ μ. καταθεὶς 1315. 22.

μέτοικος] ἐμβαίνειν τȣ̀ς μετοίκȣς ἔδοξε 50. 21. αἵ τε τῶν μετοίκων λειτȣργίαι καὶ αἱ πολιτικαὶ 462. 13. inquilini ſextam bonorum partem aerario dependebant 612. 4. de inquilinorum epicleris, ſeu virginibus

nibus cum hereditate relictis iudicabat Polemarchus 1135. 21.

μετεσία] *τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετεσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔθεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς* 199. 15. *τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετεσίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι* 555. 17. *τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετεσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε* 1100. 7.

μέτοχος] *τὲς μὲν γὰρ ἡ τύχη σοι μετόχες* [ſcil. *τῶν σῶν ἀγαθῶν*] *κατέςησε* 1411. 4.

μετρεῖν] *τῇ γαςρὶ μετρεντες καὶ τοῖς αἰσχίςοις τὴν εὐδαιμονίαν* 314. 24. *τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρέμενοι* 918. 11. *μετρεῖν τῇ μητρὶ τὸν σῖτον* 1135. 5.

μετρήτης οἴνε menſura quaedam 1045. 6. *μετρήσει* citat e Dem. Iulius Pollux IV. 166.

μετριάζειν δεῖν ἐν ταῖς εὐπραξίαις 506. pen.

μέτριος] *μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείροια* 228. 20. *καὶ γὰρ νῦν ἐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν ἐδενὶ τῶν μετρίων.* nunc enim decreuit amicis ſuccurrendo, Philippo aduerſari, dummodo conditiones ſint vtcunque tolerabiles 283. 6.

μετρίως parum, modice, mediocriter. *σωφρονεσί γε καὶ μετρίως* 70. 21.

μέτρον] *ὥσπερ ὑπὲρ ςαθμῶν, ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπέμενοι.* *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Gewichten und Maaſſen* 1477. 27.

μέχρι τε προβήσεται τὰ πράγματα 1434. 5. *μέχρι τέτε Λασθένης — μέχρι τέτε Τιμόλαος — μέχρι τέτε Εὔδικος* 241. 24. ſq.

μὴ videtur redundare poſt verba quaedam cum *ἀπὸ* compoſita, vt *ἀπογινώσκειν, ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, φυλάττεσθαι* et alia. ad quae tamen ſi tacita mente addas *ὥςε*, non redundabit. *τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν* 193. 5. *ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι τε λοιπε μὴ ἐπιβαίνειν* 278. 24. denuntiare, vt in poſterum ne inuadant.

uadant. ὁ νομοθέτης ἀπεῖπε τῷ ποιητῷ αὐτῷ ὄντι ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι 1099. 15. οἱ νόμοι διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι τοῖς τοιούτοις λέγειν 800. pen. ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι τὴν ἄδειαν τοῦ, μή τι παθεῖν ἀηδές 709. pen. ἐγνώκειν φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. πλὴν εἰ μή. niſi ſi — *es wäre denn, daſs* — τῷ δῆλος ὁ λαχὼν ἔσται πλὴν εἰ μὴ σημεῖον — προσέσται 997. 17. vbi aut πλὴν, aut μὴ redundat. μὴ οὐ pro εἰ μή. *absque, ſiue*, vel *niſi ſi*, vel *aliter atque*. πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ, quae capi vix poſſint aliter atque cum diſpendio temporis, aut ſine oppugnatione 379. 8. μὴ οὐκ — vtrumque redundare videtur in illo ἀπέσχετ' ἂν μὴ οὐκ εὐθὺς τοῦ πατρὸς καταδιαιτῆσαι. pro, ἀπέσχετ' ἂν τοῦ εὐθὺς καταδ. 1240. 17. μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν — οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι. (pro ſimplici μὴ) 1490. 16. μή τι γε. nedum, multo minus 24. 22. 383. 21. 607. 10. 609. 22. μὴ ὅτι non ſolum non — μὴ γὰρ [ſubaudi ἐρῶ] ὅτι πρὸς τοῦτον, τοιοῦτον ὄντα, [ſubaudi οὐδεὶς ἂν ἀμαρτύρως ἔπραξεν ἂν] ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἄλλον οὐδ' ἂν εἷς οὐδένα, τοιοῦτον συνάλλαγμα ποιούμενος — 869. 20. μὴ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ μαρτύρων 869. 15. μὴ ὅτι ἐμοὶ, [aequales ſunt] ἀλλ' οὐδὲ σφίσιν αὐτοῖς 851. 19. 900. 23. 911. 19. 956. 23. μὴ ὅτι βελτίους ὄντας τούτου. id eſt ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι τούτου βελτίους ἐσμέν. id eſt, multo magis, vel quanto magis 1343. 14. In illo vexato loco p. 527. 20. μὴ non redundat, vt viſum fuit Tayloro, ſed vel neceſſarium quoque eſt, et ſic accipiendum, ac ſi ſcripſiſſet orator. οὐ μόνον φανερός ἐστι μὴ μετ' ὀργῆς πράττων. ſeu οὐ μόνον φαίνεται μὴ μετ' ὀργῆς τοῦτο πεπραχώς. non ſolum conſtat eum hoc non feciſſe per iracundiam, id quod tolerabilius foret, ſed per meram ſuperbiam, contumeliam, petulantiam.

μηδαμῇ μηδαμῶς τȣ̃ πράγματος ἐγγύς. [ſcil. ὄντας.] 1113. 8.

μηδεὶς] εἰ μηδὲν τῶν γενομένων μαρτυροῖεν. id eſt εἴ τι μαρτυροῖεν τῶν μηδέποτε γενομένων 1033. 1. βίαιον καὶ ὑβριςὴν ἄνθρωπον καὶ μηδένα μηδαμόθεν nullius pretii hominem, nullo in loco habendum, quocunque tandem pacto 562. 23.

μηδίζειν] μηδισάντων Θηβαίων 1377. 12.

μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτȣ̃] 688. 24.

μῆκος μάταιον ἔχοντα λόγον 181. 26. μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ 1390. 20. μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390. 23.

μὴν] κατὰ μῆνα ſingulis quibusque menſibus, ſiue intra menſem, finiebantur Athenis lites mercatorum. v. ἐμπορικὸς 79. 23. ὅσοι μῆνες μικρȣ̃ δέȣσι νομοθετεῖν 744. 25. τȣ̀ς μισθȣ̀ς, ȣ̃ς τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα ἐδίδȣν 1209. 11.

μηνυτὴς κατὰ σαυτȣ̃ γεγονὼς 320. 19.

μήτηρ] νομίζων [prae me ferens] μητέρα ἐξαρχῆς [eandem, quam a principio ſortitus fui] καὶ ȣ̓χ, ἑτέρας μὲν ὤν, ταύτης δὲ προσποιȣ́μενος 1314. 18. μητέρα τὴν χώραν [Atticam] εἶναι τῶν ἡμετέρων προγόνων 1390. 13.

μητρῷον templum Matris Deum, vbi erat archiuum, ſeu conditorium tabularum publicarum et legum. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μητρῴῳ 381. 1. πῶς δ' εἰς τὸ μητρ. βαδιεῖσθε 799. 25.

μητρῷος] τὰ μητρῷα maternam hereditatem πρὸς μέρος ἠξίȣς νέμεσθαι 954. 18.

μηχανᾶσθαι] λόγοι πρὸς τὸ φενακίζειν ὑμᾶς εὖ μεμηχανημένοι 604. 6. ἐκ λόγων πρὸς τὸ παρὸν μεμηχανημένων 847. 23. 860. 20. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα 1103. 3.

μηχανὴ] ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς μαρτυρεῖ. ex inſperato teſtis ei adeſt is, quem nemo exſpectaſſet praeſto futu-

futurum, ipſo capitali temporis articulo, cum res in neruum eſſet eruptura, vt eum diſcrimine eriperet, in quo alias ei pereundum fuiſſet 1026. 1.

μηχάνημα] τὺς τὰ μηχανήματα ἐφιςάντας 115. 7. τὸν τῦτο τὸ μηχάνημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιςάντα 115. 16.

μιαιφονεῖν συγγενεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας 424. 25.

μιαιφονία] ἀλλ᾽ ἥ γε τύτυ πικρία καὶ μιαιφ. καὶ ὠμότης 795. 7.

μιαρὸς] ὃ τί γένοιτ᾽ ἂν αἴσχιον, ἢ μιαρώτερον 257. 12. ἵν᾽ εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρὸν 322. 5. ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάςορες 324. 21. ἐγὼ γὰρ ὐδ᾽ ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μιαρώτερον 931. 27. μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τῦτο καὶ ἄμικτον 788. 9.

μίασμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μήτ᾽ ἀσεβήματα γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς 1374. 11.

μιγνύναι] ὐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα ὐδὲν 1465. 22.

μικρολόγος] ἀνελεύθεροι οἱ μεγαρεῖς καὶ μικρ. 1357. 9.

μικρὸς] τὰ μέγιςα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρύμενοι, ἐν τῷ πράττειν ὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45. 23. ἀλλ᾽ ὐδὲ μικρὸν [ſcil. ῥῆμα] ne verbum quidem 352. 21. [p. 353. 11. eſt ὐδὲ γρῦ.] ἐὰν δ᾽ ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηταί τις 757. 17. εἰ μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ. ſcil. τὸ φιλοσοφεῖν. ſi philoſophiae ſtudium parui non ducas 1416. 21. μικρότατος pro ἐλάχιςος 1455. 19. ἐλάττω μικροῖς. *nur um ein Weniges minder* 858. 4.

μικροψυχία] φθόνυ καὶ μικρ. ἐςὶ σημεῖον, ὐδενὸς δὲ χρηςῦ 319. 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικρ. ἐνεωρακὼς 401. 18.

μικροψύχυ ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπυ 316. 9.

μιμεῖσθαι] ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174. 3. τὸ μὲν σχῆμα τῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο

το Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν ȣ̓κ ἐμιμήσατο 420. 21. ȣ̓ γὰρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμȣς ἐπράχθη, σὺ δὲ τȣ̃τ' ἐμιμήσω, διὰ τȣ̃τ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως 595. 15. καλὸν τὸ μιμήσασθαι 686. 2.

μῖμος] μῖμοι γελοίων 23. 21.

μισαθήναιος. μισαθηναιότατος 687. vlt.

μισανθρωπία] τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισ. μεστὸς 264. 2. μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, ȣ̓ σωφροσύνης 1122. 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὅντινα ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαρτάνει, μισήσητε 136. 13. πῶς ȣ̓ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τȣ̀ς δράσαντας, νῦν αὐτȣ̀ς φαίνεσθαι ποιȣ̃ντας [ſcil. τὰ αὐτὰ.] 159. 24. τȣ̀ς αὐτȣ̀ς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, ȣ̔̀ς ἡ πατρὶς 319. 14. τȣ̀ς τεθνεῶτας ȣ̓δὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ 330. 5. ȣ̓̃θ' — ȣ̔́τως αὖ μισεῖν, ὥστ', ἂν παυσάμενος βȣ́ληται φίλος εἶναι, κωλῦσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖν 660. 27. ἄχρι τȣ καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρȣ τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660. vlt. ὃς ἂν σοι δανείσῃ, τȣ̃τον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει 982. 12. οὐ γὰρ ȣ̔́τω τȣ́τȣς μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ 1161. 18. ȣ̓δείς ἐστιν, ὅστις ȣ̓κ ἐπετίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσει. τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἑαυτȣ̀ς [ſcil. ἐμίσȣν] 1265. 10.

μισθαρνεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνȣ μισθαρνȣ̃σι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136. 15. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνȣ̃σα τοῖς βȣλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351. 21. ἐμισθάρνει τῷ βȣλομένῳ ἀναλίσκειν 1352. 14.

μισθαρνίαν τὴν τȣ́τȣ εἰδότες 242. 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320. 13.

μισθὸς] ȣ̓ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθὸν 47. 1. μισθȣ̀ς μείζȣς ἐπράττετο τȣ̀ς βȣλομένȣς αὐτῇ πλησιάζειν 1359. 1. μισθȣ̃ λέγει. [ſubaudi ἀντὶ.] 151. 17.

μισθȣ͂ν mercede elocare. *vermiethen, verpachten, in Sold geben.* ἑαυτὸν ἐπί τι 231. 10. ταῖς ἐκείνων τέχναις καὶ πανȣργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχὼν ὑπηρέτην 704. 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντȣ μισθȣ͂σι τὰς τριηραρχίας 564. vlt. τὸν Θρασύλοχον πείθει, τῆς ἑαυτȣ͂ τριήρȣς τὴν τριηραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλίππῳ 1222. 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίςȣ τριηραρχεῖν βȣλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτȣργίαν. [id eſt τὴν τριηραρχίαν.] 1230. 5. In medio, conducere mercede. *abmiethen, in Sold nehmen.* πάλιν μισθȣ͂ται τὸν κατάπτυςον τȣτονὶ 236. 23. πῶς ȣ͂ν ταῦτ᾽ ἐποίησε; μισθȣ͂ται τȣ͂τον 276. 27. Τιμοθέȣ μισθȣμένȣ τȣ͂τον καὶ τὸ ςράτευμα, cum Timotheus eum vna cum copiis eius conducere vellet, quamquam haud impetrauit 669. 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθȣμένων. qui vectigalia publica redimunt, vt agros, vineas, ſyluas, paſcua, piſcinas, metallifodinas, lapicidinas, ſalinas, alia talia, vnde fructus ad aerarium redeunt 713. 5. θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. qui [nomine heri puta] fundi alicuius domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro aeſtatis vnius prouentu ex illo fundo edito 1253. 15. ȣ͂τος ἦν ὁ ὠνȣμενος καὶ μισθȣμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco ſeruorum ſuorum ſtipulabatur redemtionem, *ſchloſs den Kauf- oder Pachtcontract*, et dependebat ſtipulatam mercedem 1253. 17. μισθωθεῖσα ὑπὸ Νικαρέτης. *Neaera war in ihrer Frau Lohn und Brode* 1382. 8.

μισθοφορὰ conditio militis mercenarii; quae erat contemta. ȣ̓κȣ͂ν σὺ μισθοφορὰν λέγεις 38. 1.

μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ᾽ ἐκείνῳ 669. 9.

μισθοφόρος] μισθοφόρων ἀνθρώπων ἔργον ποιȣ͂ντες λήσομεν 661. 6.

μίσθωμα] τέλος εἶχε τὸ μ. *die Miethe war nun aus.* ea res perfecta iam erat, ob quam Aeſchines operam

ſuam

ſuam Philippo mercede addixerat 379. 20. p. 713. 4. pro *μισθώσιμα* dant alii libri *μισθώματα*.

μισθώσιμος] *τὰ μισθώσιμα μισθοῦσθαι* vectigalia reip. elocabilia, quae quotannis, aut tertio, ſextoue quoque anno haſtae ſubiiciuntur, et plus licentibus a *τοῖς πωληταῖς* addicuntur, redimere 713. 4.

μίσθωσις, *Pacht*, merces annua e condicto, vel pacto praeſtanda. *μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ᾽ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο* 960. 8. *τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ* 1069. 26. *μισθώσεως*, ſeu elocationis menſae numulariae exemplum, ſeu formula 1111. 6. *μισθώσεις τεμενῶν εἰσπράττειν* 1318. 20.

μισθωτὸς] *ἄνθρωποι μισθωτοὶ, ὧν οὐδ᾽ ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι* 124. pen. *μισθωτὸς καλὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε* 374. 25. *πότερα μισθωτοὶ* [*Tagelöhner*] *ἢ οἰκέται* 1199. 21.

μισοπόνηρος 584. 12.

μῖσος, *ἂν τούτοις τις ἐπιτιμᾷ* 121. 9. *τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ᾽ ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν* 168. 2.

μνᾶ] *τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν* [niſi potius *ἔκπλουν* leg. eſt] *εἴληφε* 1231. 13.

μνᾶσθαι. μεμνῆσθαι] *συνανάλωσε καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν.* memoriam gratiae fortunae habendae 12. 12. *καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι* 75. 13. *ἥσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπῄνει, ὅτι μέμνηται εὖ παθὼν* 1192. 12.

μνασιδωρεῖν. munera diis offerre. proprie, meminiſſe munerum dandorum 531. 13. 1072. 24.

μνῆμα] *οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας* 297. 15. *μνήματος ὄντος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βουσέλου γενομένοις* 1077. 22. *οὐ κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου* 1078. 2. *μνῆμα ἑαυτοῖς ἰδίᾳ ἐποιήσαντο ἄπωθεν τοῦ Βουσελιδῶν μνήματος* 1078. 3. *ᾗ τὸ μνῆμα ᾠκοδόμησεν ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος*

1125.

1125. 14. τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας 1160. 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐςι, καὶ πρὶν ἢ ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρίον γεγενημένα 1275. 15. ἔθαψε τέτες εἰς τὰ πατρῷα μνήματα 1307. 9. τίς ἐςιν, ὅςις εἰς τὰ πατρῷα μνήματα τὲς μηδὲν ἐν γένει προσήκοντας τιθέναι ἐάσαι 1307. 12. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. cenotaphium eius eſt in Ceramico. h. e. inſcriptum eſt nomen eius ſtelae, exhibenti nomina eorum, quicum in Sicilia occubuiſſent, ibique ſepulti eſſent, Athenis cohoneſtati ſunt titulo tumuli publici, ſed inanis 1310. 15. τὰς μαρτυρίας τῶν φρατόρων καὶ συγγενῶν καὶ δημοτῶν καὶ ὧν τὰ μνήματα ταὐτὰ 1311. 5.

μνημεῖον] ἐκ ᾔσθάνετο, ὅτι ἐ τῦ τάφε μνημεῖόν ἐςι τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. monumentum hoc eſſe, teſtans, ibi conditas eſſe alicuius vita defuncti exuuias 1125. 16.

μνήμη] ἀλλ' ἐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην 273. 18.

μνημονεύειν] ἐδ' εἴ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν χρηςὸν, μνημονεύεσιν 12. 15. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων 1468. 26. μέχρι τῦ παρόντος χρῆσθαι [id eſt ἕως πάρεςι χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13.

μνημονικὸς. μνημονικώτατος 329. 25.

μνημονικῶς] ὡς εὖ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἑκάςε κατηγορήθη 1383. 7.

μνησικακεῖν 257. 15. 258. 12. μν. πρὸς τὲς βελομένες σώζεσθαι 259. pen. μν. qui dicendus ſit 685. 7. ἐσώσατε τὲς Λακεδαιμονίες καὶ ἐκ ἐμνησικακήσατε. citat ex or. pro Corona Minucianus p. 140. 10.

μοῖρα ſors, portio rata, competens, vt hereditatis. τὴν τῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν 1067. 5. 2) modus, ratio, locus, numerus, conditio, τάξις. τὸν ἄγοντα καὶ φέροντα τἀμὰ ἐν πολεμίε μοίρᾳ non aliter,

ter, atque hoſtis faciat 639. 25. 3) fatum, fatalis neceſſitas. μοῖραν δ᾽ ἔτι φυγεῖν ἕτερον 322. 17. τῶν δημοτικῶν τὲς μὲν ἡ καθήκεσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται 1482. 4.

μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ ταύταις ὁ νόμος ἐκ ἐᾷ, ὁπόσαι ἂν ἐπ᾽ ἐργαστηρίε κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι 1367. 25. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367. 2. ἐφ᾽ ᾗ ἂν μοιχὸς ἁλῷ γυναικὶ, ἐκέτ᾽ ἔξεστιν αὐτῇ ἐλθεῖν εἰς ἐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν 1373. vlt.

μόνος μόνῳ συνῄει 273. 1. μόνον interdum omittitur. παρακαλεῖν καὶ τὲς ἄλλες ἕλληνας, ἐ λόγοις [ſubaudi μόνον], ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158. 14.

μόρα cohors quaedam Spartana. τὴν μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης 172. 26.

μοσχεύειν nouellos, tenellos ſtipites ad iuſtam proceritatem educare 785. 4.

Μενυχία] ἐκ ἐν Μ. ἐκαθίζετο 262. 16.

μεσικὴ quicquid ſcite et ingenioſe ſcriptum eſt, ſiue ſoluta, ſiue ligata oratione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μεσικῆς πεποιῆσθαι 1391. 19.

μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῷ Βοσπόρῳ καταλαβών. forum frigidum, *ſchlechte Meſſe, ſchlechten Markt, wenig Käufer, wenig Geld unter den Leuten* 909. 21.

μυεῖν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβέλετο 1351. 26.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις ἔπω μεμυθολόγηται 1391. 21. μυθολογεμένας τὰς Λεωκόρας 1398. 6.

μύθες λέγοιμι. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari 1219. 14.

μυθώδης 641. 19.

μυλωθρὸς 1251. 5.

μυλὼν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ — 1111. 27.

οἱ μύριοι ſenatus Arcadum 344. 13. 403. 10. μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους 45. 12.

μυροπώλιον 786. 8. 911. 13.

μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται 1215. 10.

μυσὸς] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην 248. 23.

μυστήρια] εἰς μ. τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους 565. 27. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ 1351. 27. 1352. 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ μ. ob Myſteria, per eorum occaſionem, verſarentur in vrbe 1352. 19. τούτου τοῦ μηνὸς [Boëdromione] μετὰ τὰ μυστήρια 29. vlt. ergo Myſteria menſe Boëdromione agebantur.

μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν 128. 10. μ. ἂν εἴη λέγειν. ſtultum ſit id docere, quod nemo neſciat 397. pen.

ναυαγεῖν] ἐναυάγησεν οὐ πόῤῥω τοῦ ἐμπορίου 910. 7. 933. 11. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. currus euerſi et confracti 1410. 10.

ναυαγία] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῷτο ναυαγίας 293. 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀθήναζε 910. 20. τούτοις δ᾽ οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας 934. 3. neque nauis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere.

ναυαρχεῖν πλοίων 251. 3.

ναυκλήριον] ὃς μέγιστα τῶν ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια plurima nauigia, merces mercede per mare vectantia 690. vlt.

ναύκληρος] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῷτο 293. 1. οὔτε ναῦν, οὔτε ναύκληρον, οὔτ᾽ ἐπιβάτην ἐστὶν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῇ 902. 12.

ναυκρατιτικὸς] v. χρήματα 703. 15.

ναῦλον onera nauis, *die Fracht*, *das Guth.* merces naui impoſitae. ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι 882. 12. δεδανεικὼς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ 933. 22. τὸν. τῶν ξύλων παρασχεῖν vecturam, h. e. mercedem vecturae, tignorum 1192. 3.

ναυμαχεῖν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας 297. 13.

ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξον ἐνίκα ν. Χαβρίας 172. 27. ν. τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε 1230. 15.

ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam nauigia aedificandi 219. 11. et 21.

ναυπηγήσιμα ξύλα 219. 17.

ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menſtruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231. 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ 801. 13.

ναυτιᾷν] Schol. ad Ariſtotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demoſthene locum, quem non reperio. ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam ſic leg. eſt, non ἁπλῶς, quod eſt excuſum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾷ καὶ ἰλιγγιᾷ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.

ναυτικὸς] ναυτικὰ ſortem pecuniarum, in foenus nauticum datam, ſeu creditam in naues, ſub conditione foenoris nautici praeſtandi. *auf Bodmerey* 816. 26. ναυτικαὶ συγγραφαὶ 932. 3. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id eſt χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ] 1212. 3. τόκους ναυτικοὺς ἐπράττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 1288. 11. τὸ ναυτικὸν [ſcil. πλήρωμα] copiae nauales. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο 597. vlt. ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον 260. 9.

νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου 788. 22.

νεανίας pro eo, qui in opere ſuo nauus, ſedulus, robuſtus, ſtrenuus, acer eſt 329. 23. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός.

νεανιεύεσθαι iuueniliter ſe iactare in pollicendo, praeter id, quod quis vere vult, et ſibi permiſſus, ambitione nulla ſtimulante, ſit daturus. καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν οὐ ποιήσει 401. 24. νεανιεύσεται καὶ περιϊὼν ἐρεῖ 416. 23. ὥσπερεὶ κεφάλαια ἐφ᾽ ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε 520. 27. οὐδ᾽ ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδὲν 536. 26.

νεανικὸς] μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν 37. 10. 173. 23. 579. 9. magnum, praeclarum. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἐστὶ 1267. 25. οὐ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρὸν, οὐδὲ νεανικὸν οὐδὲν, οὐδ᾽ ἄξιον εἶναι θανάτου 557. 25.

νεβρίζειν hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indútus per ſemitas diſcurſitare in ſacris arcanis 313. 16.

νεήλατα genus placentarum 314. 1.

νέκυς] ἐπειδὰν ἐξενεχθῇ ὁ νέκυς 1071. 10.

νέμειν τιμὰς 500. 7. 685. vlt. νεμεθεῖσα οὐσία 956. 12. συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος. conceſſiſſe, vt quadrans haereditatis ſolummodo ſibi attribueretur 996. 14. ὅτι νενεμημένος εἴη ſibi patrimonium eſſe cum fratre herctum ſeu diuiſum 1149. 21. ἐπειδὰν δὲ νεμηθῶσιν [ſcil. οἱ πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλὰς] 1380. vlt. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο ἔνειμε τὸ τέλος 1395. 20.

νεμεσᾶν ſuccenſere, ſtomachari, increpare 506. 14. 1123. 10.

νεμέσια ſacrum, quod Manibus defunctis placandis fiebat. εἰσενεγκούσης τῆς ἐμῆς γυναικὸς εἰς τὰ νεμέσια τῷ πατρὶ μνᾶν ἀργυρίου 1031. 13.

νέμιος Ζεὺς 552. 5.

νεόπλουτος 218. 8.

νέος] πρὸς τὲς νεωτέρες τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι. iuniores, quam ea ſunt acta, de quibus contenditur 242. 15. οἱ νέοι γὰρ ὑμῖν δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα ἔσονται βελτίους 432. 24. λόγισαι, ὡς καὶ σὺ τότ' ἦσθα νέος, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες, ἣν ἡμεῖς νῦν 1490. 24. ἡ νεότης ὔτε τῶν αὐτῶν ἐςὶ λόγων τῷ γήρᾳ, ὔτε τῶν ἔργων 796. 22.

νεῦρον] ὐδὲν ὄφελός ἐςι πόλεως μὴ νεῦρα ἐχύσης ἐπὶ τὲς ἀδικῦντας 432. 10.

νέφος] παρελθεῖν ἐποίησε τὸν τότε περιςάντα τῇ πόλει κίνδυνον ὥσπερ νέφος 291. 13.

νεώριον] δέκα τόπους τῶν νεωρίων 184. 2. ἐπαγγειλάμενοι Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν 271. 8. νεωρίων ἐπιμελητὴς 612. 21. ἐν νεωρίῳ διελάμβανον τὲς ἄρτες κατ' ὀβολὸν 918. 9. σκεύη ὐ λάβοιμι ἐκ τῦ νεωρίυ 1218. 3. σκεύη ἐν τῷ νεωρίῳ ὐχ ὑπῆρχε ταῖς ναυσὶν 1145. 4.

νεώσοικοι] νεωσοίκυς οἰκοδομεῖται. 80. 19. 184. 3.

νεωτερίζειν] νεωτερίζῃ δέ τι καὶ κινῇ πρὸς ὑμᾶς 664. 9.

νεωτερισμὸς] ἀπελευθερώσεις δύλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 26.

νήποινὶ τεθνᾶναι. inulto 639. 6. ν. πάσχειν ὑπὸ τῦ βυλομένυ, ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτυ 1374. 7.

νῆσος] εἰπέ μοι, βυλεύεσθε, ἔφη, θηβαίυς ἔχοντες ἐν νήσῳ 108. 14. εἷλε δὲ τῶν νήσων τύτων τὰς πολλάς. harum inſularum, quas vos omnes noſtis, et paene cernitis veſtris oculis ſubiectas, Cycladas, et reliquas Graeciae circumiectas 480. 8. pari modo Philoſtratus p. 663. 3. ἐν τῇδε τῇ Τροίᾳ. vbi oratio geſtu eſt adiuuanda et manu demonſtrandus locus. item p. 666. 1. eiusdem. εἰς Ἐλεῦντα τῦτον. ἐν Μακάρων νήσοις 1400. 1.

νήφειν] ὑπ' ἐχθρῦ νήφοντος ἕωθεν 538. 16.

νικᾷν] νικῴη δὲ ὃ πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν 55. 6. νικῆσαι ζῶντα vincere ſic, vt victus tamen in viuis maneret,

neret, οὐκ ἀποκτεῖναι 637. 17. ἐνίκησε τοῦ κλήρου [ſcil. τὴν δίκην] 1059. 16. ἐνίκησε τοῦ κλήρου πάντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ 1059. 21. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο 1060. 7. ἤδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας 1259. 20. ὀλύμπια νικήσας παῖδας στάδιον 1342. vlt. ὅτε ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ 1356. 6. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [id eſt ἐν παρατάξει in acie] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν, νικᾶν δ' ἀμφοτέρους ὁμοίως 1394. 22. τὸ πάντα τρόπον ζητεῖν νικῆσαι [in concionibus atque deliberationibus de rep.] δυοῖν θάτερον, ἢ μανίας, ἢ κέρδους ἕνεκα, ἐσπουδακότων φήσαιμ' ἂν εἶναι 1436. 18.

νίκη] ἡ ἐν τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται 1486. 3. 2) Victoria, dea, vel ſimulacrum eius. οἱ τὰ ἀκρωτήρια [vt e. c. alas, manus] τῆς Νίκης περικόψαντες 738. 14.

νικητήρια praemium victoriae 1233. 1. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. de ſpoliis et manubiis partem vos ipſis eſſe donaturos, victoria potitos 1467. 1.

νόθος et νόθη] νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων 1067. 13. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ 691. 18. καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [ſcil. συνετέλουν] εἰς Κυνόσαργες 691. 19. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις [aduerſariis meis] κληρονόμοις εἶναι πάντων τῶν ἐμῶν 1315. 8.

νομὴ diuiſio, cretio haereditatis 948. 10.

νομίζειν opinari. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν [e patribus illis, quorum liberi exiſtimantur eſſe] ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. 2) certo ſcire, vel conſtitutum decretum penes ſe habere. πάνθ', ὧν ἄνευ οὐδὲ ζῆν ἄξιον ἦν Ἰφικράτει, νομίζων ἀποστερήσειν 665. 5. 3) ritu vetuſto ſancitum, ratum, vſitatum habere. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον 1077. 25. τὸν νομιζόμενον λόγον εἰπεῖν orationem

nem habere, ex lege et ritu vetuſto habendam 1388. vlt. τὰ νομιζόμενα, iuſta, quae defunctis Manibus fieri ius et fas eſt. ἐπειδὰν τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροιτο 308. 2. ἐπειδὰν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχωσι, παρασκευάζουσι 733. vlt. τὰ νομ. γένηται τοῖς θεοῖς εὐσεβῶς 1370. 23. τῶν νομ. τυγχάνουσιν ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ 1399. 21. 4) prae ſe ferre. νομίζων μητέρα ἐξ ἀρχῆς, eandem edens, appellans, pro mea matre ferens, quam a principio ſortitus fui, καὶ οὐχ ἑτέρας μὲν ὤν, ταύτης δὲ προσποιούμενος 1314. 18.

νόμιμος] ἐκεῖνοί τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις, ἡμεῖς τε τοῖς παρ' ἡμῖν, τὰς δίκας ἐλάμβανον 79. vlt. νόμιμος πόλεμος καὶ προφανὴς 123. 22.

νόμισμα eſt quodcunque a lege imperatum, ritu vetuſto probatum, vſu contritum, ratum atque legitimum conueniensque ab omnibus habetur. τοῖς τὸ νόμισμα aes, pecuniam, qua ciues omnes vtuntur, διαφθείρουσι θάνατος ἐστὶν ἡ ζημία 508. 14. 765. pen. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις εὑρημένον, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τοὺς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἡγεῖται νόμισμα εἶναι 766. 3. ὥσπερ, εἰ νόμισμα ἐκρίνετε, ὁποῖόν τι ποτ' ἐστι, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε 1441. 6.

νομοθεσίας ratio, Athenis vſurpata, exponitur p. 705. 19.

νομοθετεῖν qua ratione Solon praeceperit 485. 6. ſqq. βούλομαι δ' ὑμῖν, ὅπως ἐν Λοκροῖς νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι 743. vlt. νομοθετῶν αὐτὸς αὑτῷ 1286. pen. νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἐμπορίου 1297. 7.

νομοθέτης] νομοθέτας καθίσατε 31. 10. Σόλων οὐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης 601. 6. ὅμοιός γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης 733. 16. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808. 15. τῶν πόλεων ταύτας ἂν ἴδοιμεν ἄριστα οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγόνασι 808. 12. 2) Nomothetae, pecu-

peculiaris magiſtratus Athenis, de vetuſtis legibus antiquandis et de nouis ferendis ſtatuens 706. 22. ſqq.
νόμος] in praedicatione legum, hoc eſt iuris, ſiue naturalis, ſiue ſcripti, ſiue eius omnis, quod recte et ordine fit, paene tota verſatur oratio in Ariſtogitonem ſecunda. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος — φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 6. νόμος πᾶς ἐστιν εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων 774. 18. ἀρά τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (conf. ſcripta ſub v. λόγος). πολλοὶ τῶν ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις 765. 6. τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ᾽ ἀδήλοις τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Hermog. p. 88. τόθ᾽ ὑμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι 575. 15. νόμισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος 766. 4. lex eſt alia naturalis, alia ciuilis, ſeu ſcripta. οὐ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον 639. 22. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα, vt iniuriae et prohibeantur, et poenas dent 774. 25. εἴπερ οἱ νόμοι πάντες τοῦ δικαίου ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται 1480. 19. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν 808. 16. τὸν ὅλον κόσμον — νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. opponitur conſuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. conſuetudinem vulgarem in vim legis transferre. h. e. quod exiſtimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem ſcriptam 414. 8. νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. iuxta leges 665. 27. ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ φύσει δῆλος ᾖ καθ᾽ ἑτέρων ἔχων, τούτου τυγχάνειν παρ᾽ ἑκάστου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. *wie man andern begegnet, das muſs man auch von andern gewertigen und ſich gefallen laſſen* 794. 14. οὓς ἂν ἑλών τις πολέμου

νόμῳ pro more, vel iure belli, prout in bellis fieri ſolet, et fas eſt. 41. pen. νόμοι αἰκίας [id eſt περὶ αἰκίας] et βλάβης 325. 13. διαιτητῶν 544. 13. 545. 2. ἐπικλήρων 979. pen. ἑταιρήσεως. de fornicatione 599. 24. λωποδυτῶν 1264. 11. ὕβρεως 525. 13. 1264. 10. νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ᾖ, ἁπάσης τῆς πόλεως ὄνειδός ἐστιν 764. 2. θάνατον ζημίαν ὡρικέναι, ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται 807. vlt. οἱ πονηροὶ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις 471. 25. τυγχάνειν τῶν νόμων, ſeu beneficio legis potiri, ſeu poena legitima affici. adipiſci ea, quae ius ciuile cuique pro eius merito tribuit 1081. 15. ἀγαπῶσιν ἡμῖν, ἐάν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων [id eſt τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων] τυγχάνειν 1089. 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι. haec foemina de iure tua non eſt, nullo pacto, nullo titulo iuris, ad te pertinet 1160. 22.

νοσεῖν] Θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι 22. 7. diſcordiis et ſimultatibus inter ſe laborant, nolunt legibus, aut magiſtratibus parere. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ τεταραγμένους προσπέσῃ 123. vlt. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν 240. 27.

νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 424. 3. τοῦ μὲν, [φθόνου puta] νοσήματος ὄντος 1481. 12.

νουθετεῖν] ὥστε οὐδὲ παθὼν ἐνουθετήθη 798. 9. τὸ μὲν οὖν νουθετεῖν τοῦτον μανία 798. 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν νουθετεῖ θορύβοις 798. 19. οὐδένα ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [ſubaudi ὀνείδη] ἀκοῦσαι [ſubaudi οὕτως ἡσυχίως καὶ ῥαθύμως] νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς [ſcil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [ſcil. ὑμῖν] κακῶς ἀκούοντες 1453. 25.

νουμηνία] ταῖς νουμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες 799. vlt.

νοῦς] τοιοῦτον ἔχουσι νοῦν 185. 4. νοῦν ἔχειν ὀφείλετε 1452. 16. τοῦτ' ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι 1463. 2.

νῦν pro ἔναγχος, nuper, nouiſſime 361. 20.

νὺξ] ἔξω μέσων νυκτῶν ἐποίησαν εἶναι τὴν ὥραν. negotium vltra mediam noctem extraxerunt 1265. 3.

ξαίνειν κατὰ νώτου πολλὰς [ſcil. πληγὰς] 403. 4.

ξεναγεῖν] πάντες οἱ ξεναγοῦντες οὗτοι 665. 25. ξεναγῶν ἤδη καί τινων ἄρχων στρατιωτῶν 669. 3.

ξένη regio peregrina, ſolum extraneum, quatenus patriae opponitur. ἐπὶ ξένης περιιὼν ὁρῶμαι 1484. 5.

ξενία exceptio hoſpitis epulo hoſpitali. ἐπὶ ξενίαν καλεῖν 81. 20. 2) conditio peregrini Athenis commorantis, praeſertim qui pro ciue ſe gerat. οὐδὲ γὰρ οἱ ξενίας ἁλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ ὄντες 741. 19. ξενίας γραφὴν φεύγοντα 1481. 18. εἴ τις αὐτὸν ξενίας γράψαιτο 1020. 23. 3) neceſſitudo amicitiae cum peregrino contracta. ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ἐμοὶ ὀνειδίζων. ἐγὼ σοὶ ξενίαν Ἀλ.; πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 240. 20.

ξενίζειν] τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς 414. 10. 2) peregrinum quid in ſermone ſonare. διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε 1304. 6. et 11.

ξενικὸς] ἐξ οὗ δ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ [ſcil. στρατεύματα] ὑμῖν στρατεύεται 46. 25. copiae mercenariae, aliunde conductae. μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσηται 186. 23. εἰ ξενικὰ [ſcil. τέλη] ἐτέλει. num contributiones eas dependerit, quae peregrinis Athenis commorantibus dependendae ſunt pro iure incolatus 1309. 5.

ξένιον] ξένια dona hoſpitalia. citat e Dem. Poll. III. 59.

ξενολογεῖν 1019. 12.

ξένος] ξένοι milites mercenarii 15. 24. 23. 2. 2) amicus extra vrbem. οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδεὶς ἐστί μοι 194. 19. 3) peregrinus Athenis commorans. ξένον μηδένα ἀγωνίζεσθαι βουλόμενοι 532. 17. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐμῶν πάντων 1315. 8. ξέ

8. ξένῃ γυναικὶ συνοικοῦντα παρὰ τοὺς νόμους 1349. 13. lex de coniugiis cum peregrinis 1350. 17. ſqq. ξένην ἐάν τις ἐκδιδῷ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν 1363. 4. εἶδεν ἃ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν ξένην οὖσαν 1369. 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι 1374. 2. πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι 1375. 19. ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concio diſceſſiſſet.

ξενοτροφεῖν 157. 11.

ξηραίνειν 1278. 22.

ξυληγεῖν materiam e Macedonia in portum Atticum aduectam in domum ſuam inducere 376. 2.

ξύλον collare ligneum, tormentum ſeruile 270. 9. 2) lignum quodcunque. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ 645. 16. ξύλα κλίνεια 816. 19. 3) menſa, vel taberna numularii in foro ſita 1111. 22.

ὁ, ἡ, τὸ] ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι 128. 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν 308. 4. τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα παρ' ἐμοῦ 560. 17. τὸ μὴ pro ὥστε μή. ἀφῆκαν τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι 688. 27. οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι 722. 26. Iphicrates dictitabat δεῖν τὸν στρατηγὸν προαιρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ — 1457. 16. τὸ ῥᾷστον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προῃρημένοις. id quod eſt factu facillimum 904. 14. 2) ὃ initio ſententiae, pro δι' ὃ 368. 12. 779. 13. 3) pro οὗτος. πᾶσιν ἐν τῷ τόπῳ pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ 565. 25.

obliqua oratio. v. indicem grammaticum.

ὀβολὸς] τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν πάντες μέμνηνται· pecuniae theatricae 169. 1. τοὺς μὲν οὐκ ἐστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν, ἀξίους εἶναι 169. 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν 234. 24. διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους 918. 9. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς τὸν δῆμον ὥσπερ ἀσθενοῦντα διάγουσι 1459. vlt.

ὀβριμο-

ὀβριμοπάτρη epithetum Mineruae 421. 27.

ὄγκος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον τῶν πραγμάτων συγκαταφρόνητος 154. 20.

ὅδε] τάδε, res, opes, maieſtas, libertas, Graecorum, praeſertim Athenienſium 134. 4.

ὁδοποιεῖν] ἐμπεσὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μᾶλλον ὡδοποίει. viam ſibi patefaciebat 1274 26.

ὁδὸς via quaecunque, ſeu publica, ſeu priuata, ſeu proprio ſenſu, ſeu translato. τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν ἀσφαλῆ παρασχήσει 31. 19. τίς πεποίηκεν ἄχρι τῆς ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων [ſubaudi ἡμῖν ὄντων] εἶναι Φιλίππῳ 448. 21. ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς δῷ διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ἠδικηκότας 601. 18. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ᾽ ἐμὲ ἦλθεν ὁδὸν 701. vlt. ἐφ᾽ ἑκάστην ἅπαντα τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων 712. 3. τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε. in itinere veſtro proficiatis 1443. 20. τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα. ſemitas, vias publicas 175. 4. ἐν ὁδῷ καθελών. in via publica 637. 2. εἰς τὴν ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες in ſemitam vel angiportum proximum 1157. 13. 2) menſura diſtantiarum locorum inter ſe. τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης 293. 13. 3) proceſſus. *Gang.* ἐὰν ταῦτα οὕτως εἰς ὁδὸν καταστῇ. haec vbi ſemel fieri coepta, et velut in viam immiſſa fuerint. *in den Gang gebracht, oder gekommen* 184. 16. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾶν δεῖ. *man muſs es ſeinen Gang gehen laſſen* 772. 18. 4) ratio. modus. ἁπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι 263. 23. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην 332. 4. τοῖς πονηροῖς ὅπως μὴ δώσουσι δίκην, ὁδὸν δεικνῦσι 733. 20.

ὀδυνηρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον 1471. 4.

ὀδύρεσθαι] ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470. 12. ὀδύρεσθαι παρ᾽ ὅλην τὴν ἐπιστολὴν

ςολὴν 1473. 18. ὗτός ἐςὶν ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος πάθη. Hermogenes citat p. 256. pen. et p. 351. vlt.

ὅθεν ab eo inde temporis articulo, quo — 371. 4.

ὀθόνιον. ὀθόνια *Segeltücher* 1145. 6.

οἴδημα *Schwulſt* 1260. 18.

οἴεσθαι] αἰσχρὸν, ὕςερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τὶς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 15.

οἴκαδε] τὰς παρ' ἐκείνȣ δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἴκαδε λαμβάνειν vltro ſibi delata, quaſi domum miſſa, gratuita eſſe, non mercedem operae ſeu iam praeſtitae, ſeu adhuc praeſtandae 80. pen. 157. 6. οἴκαδε ἀποφέρεσθαι τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν 409. 21.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκȣ̃ντες 50. 23. ἢ ἐκείνȣς μὴ δεῖν ἐν Ὀλύνθῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ 113. 14. ȣ̃τως ὠμῶς ἀνηρέθησαν, ὥςε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117. 22. πάντες οἰκȣ̃μεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταςάντες 164. 27. πᾶσα ἡ οἰκȣμένη μεςὴ γέγονε προδοτῶν 242. 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [ſcil. χώραν, hoc eſt πολιτεύεσθαι] νόμοις vitam ciuilem domi, in patria agere iuxta praeſcriptum legum 665. 27. οἰκήσεται ἡ πόλις. pro οἰκηθήσεται 1341. 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκείαν καὶ τὴν ὑπάρχȣσαν ἀδεῶς καρπούμενοι 16. 18. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168. 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 3. ȣ̓δέν μοι πρὸς τȣ́τȣς οἰκεῖον, ȣ̓δὲ κοινὸν γέγονε 414. 25. ȣ̓ τȣ̀ς γεγραμμένȣς μόνον νόμȣς, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναιρεῖ 1117. 25. οἰκείȣς εἶναι τȣ̀ς ναύτας τῆς τριήρȣς τῆς ληψομένης τὸν ςέφανον. pertinere nautas ad eam nauem, eius eſſe, non alius, vel in ea manſiſſe, non illinc diſceſſiſſe 1233. 9.

οἰκειότης] ȣ̓ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιȣ̃ν. non verba certis et firmis argumentis carita-

tes approbare. verba non eſſe teſtes mentiri neſcios voluntatum. *daſs der oder iener mein Bruder, mein Schwager, mein Vetter heiſt, das iſt darum noch lange kein Beweiſs, darum noch keine giltige Bürgſchaft dafür, daſs er auch mein Freund ſey* 237. 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quae cernitur in familiaritate 773. 15. οἰκειότητες ταύτης προσγενομένης 814. 27. οὐκέτι τὴν κατὰ τοὺς νόμους οἰκειότητα ἔλιπεν ἑαυτῷ 1088. 15. τὴν γὰρ τῆς οὐσίας οἰκειότητα, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων, διετήρεις. operam dabas, vt ſubſtantiae quidem, non autem eorum, qui vos adoptaſſent, neceſſarius haberere. h. e. pluris faciebas, te compotem haereditatis eſſe ab illis relictae, quam neceſſitudinis iura obſeruare 1088. 22.

οἰκειοῦν] ὃ μόνον ἔθνος, οὐχ ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν 1402. 22.

οἰκέτης] οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων 303. 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκέτου σώματι ἢ δύο ὠφληκέναι τάλαντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι 978. 15. τίς δ' ἂν οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ 981. 11. οἰκέτης ὑμῶν εἰ ἦν, οὐ πολίτης 1048. vlt. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359. 11.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in Scyro, non vt ciuis, *nicht als ein Landeskind*, ſed vt inquilinus, aduenticius 1236. 22. conf. p. 1238. 13. vbi μέτοικος appellatur.

οἴκημα oecus, camera, *Zimmer*, *Cammer*, *Behältniſs*, apotheca, cella, vbi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei ruſticae prouentus reconduntur. παρεσημηνάμην τὰ οἰκήματα 1040. 20. 1041. 12. ὃν ἐξῆχεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τἄλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα 1044. 25. 2) carcer 789. 2. εἰς τὸ οἴκημα ἂν ᾔει 890. 13. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα, impetraturus, effecturus,

rus, vt magiſtratus nos in carcerem coniiciat 1284. 2.
οἰκία gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν. aduerſus tyrannos Theſſaliae, totamque eorum proſapiam et cognationem 22. 8. γένος et οἰκία differunt. γένος ſunt liberi, et deſcendentes neceſſarii. οἰκία aſcendentes et collaterales 642. 15. οἰκίας ᾤκει δύο. *er hatte eine doppelte Haushaltung, oder Wirthſchaft,* duas vxores vna, binosque liberos et geminam rem familiarem 1002. 13. εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου 1157. 16. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ 21. 5.

οἰκίδιον] 1319. 12. 1358. 6.

οἰκίσκος] κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ 258. 21. Sic appellabant Attici, teſte Harpocr. caveam auicularem, *einen Vogelbauer, Taubenſchlag, Hünerſteige.* quamquam ipſe hanc interpretationem improbat. οἰκίσκη ex orat. in Olympiodorum citat Iulius Pollux IX. 39. ſine dubio deſignauit p. 1170. 26.

οἰκοδομεῖν] εἰρήνην, τὰς τῶν συμμάχων τείχη καθῃρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομήσασαν 429. 26. οἰκ. λαμπρῶς 566. 7. εἴ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῦμεν. *auf gemeinem Grunde und Boden bauen* 1275. 7.

οἰκοδόμημα] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν 35. 15.

οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι 610. 15. 752. 22.

οἶκος] οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως ἡγεῖτο 70. 10. ἐξ ἑτέρου γὰρ οἴκου ἦν 1058. 8. ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγνίου, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται 1075. 19. χωρὶς ἕκαστος ᾤκει τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκγόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος 1056. 4. οἶκοι [ſubſtantiae, facultates, patrimonia] ταλαντιαῖοι, ἢ διτάλαντοι καταλειφθέντες, ἐκ τοῦ μισθωθῆναι διπλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γεγόνασι 833. 24.

οἰκότριψ.] φθόρες ἀνθρώπες οἰκότριβας 173. 16. οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες 173. 17.

οἰκεμένη terra a Graecis habitata. ἔτ' ἐν τῇ οἰκεμένῃ αἱ δωρεαὶ ἔσονται 85. 17. τῆς οἰκεμένης τὸ πλεῖστον μέρος 1399. 26.

οἰκερεῖν] φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τε σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκερεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

οἰκτρὸς] πρεσβύτας ἀνθρώπες οἰκτρὲς 361. 24. οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίη 1300. 7. πῶς ἒν ἐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην 1312. 17.

οἶμαι aequiualet Latino, *crede mihi*, aut *ni fallor*. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς 961. 7.

οἴμοι] Χαρίδημον οἴμοι 690. 23.

οἰμώζειν] πονηρε ταῦτα σοφιςε καὶ οἰμωξομένε 937. vlt.

οἰνάριον villum vile, contemnendum 933. 24.

οἰνεῖδαι 1398. 15.

Οἰνόμαος ἀρεραῖος 307. 25.

οἶνος εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς τόπων, ἐκ Πεπαρήθε, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μενδαῖος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τόπων παντοδαπὸς 935. 7. τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον. *den Eymer zu 12 Drachmen* 1045. 5. οἴνε κεράμιον Μενδαῖον [pro Μενδαίε] 926. 6.

οἷος] ἀνδρὸς ἐδαμῶς οἵε τε ψεύδεσθαι 23. 5. οἷός τ' ἦν πείθειν tentabat, conabatur perſuadere 542. 6. οἷοι φιλεῖν — οἷοι μισεῖν. parati, promti, qui decreuerunt amare, — odiſſe 770. 13. et 15. οἷος, ἒς μὲν αἰτιᾶται λύκες εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8. ἐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν. ſe vincere, a ſe impetrare non poterat, vt ſententiae latae acquieſceret 1032. 8. οἷος ἦν ἐπεξιέναι paratus erat, accingebatur, inſtituebat, meditabatur eum in iure perſequi 1086. 21. οἷος ἒν εἰμὶ [paratus ſum, nil vereor, nil cunctor] καὶ ἐγὼ ἀξιεν λαμβάνειν 1239. 1. 2) exempli cauſa. εἴ τις ἐςὶν ἐν αὐτοῖς ἀνὴρ, οἷος ἔμπειρος πολέμε 23. 7. ἐδὲν γὰρ

οἷον

οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. praeſtat ipſa legis verba audire 529. 21. οἷον [exempli cauſa] βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν 1106. 8.

οἴχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνους ᾤχετο λαβών. his artibus eorum animos ſibi obſtrinxit, et quoquo voluit, impulit, vt ſi quis rem quamcunque ſui iuris auffert et auehit quoquo vult 239. 16. ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιὼν 246. 18. ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς ᾤχετο λαβὼν 347. 10. ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος 416. 25.

οἰωνίζεσθαι hominem occurrentem ſibi velut infauſtum deuitare, de via decedere. ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσειπεῖν βούλοιτο 794. 5.

ὀκνεῖν pro δεδιέναι. ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται 14. 10. 23. 17. ὀκνῶ, μὴ δόξω προῃρῆσθαι λόγους 270. 16. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐδὲ ὑπολογισάμενος 294. 4. ἃ καὶ λέγειν ἄν τις ὀκνήσειεν εὖ φρονῶν 702. 4. τὶ ποιεῖν ἂν ὀκνήσαι κέρδους ἕνεκα 721. 13. ὤκνει τὴν μητέρα αἰτιᾶσθαι τὰ γράμματα διεφθαρκέναι 950. 16. ἃ ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθέκαστον 1468. 7. ἃ καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμ' ἂν 1259. 17. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἂν 1489. 13.

ὀκνηρὸς] ἡσύχιον ἡ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777. 5.

ὀκνηρῶς διακεῖσθαι 138. 24.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτ. 1045. 3.

ὀκτωκαιδεκέτης 1009. 13.

ὄλεθρος homo peſtilens, peſtifer, ὀλέθρου ἄλλοις αἴτιος, aut ἄξιος ἀπόλλυσθαι. ὄλεθρος μακεδὼν 119. 8. ὄλ. γραμματεὺς 269. 19. τὸν δὲ βάσκανον; τὸν δ' ὄλεθρον 582. 1. οὐδ' ἐλευθέρους γε, ἀλλ' ὀλέθρους. carnifices 688. 6.

ὀλιγαρχία] μείζω χρὴ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους 168. 18. ὀλιγαρχιῶν et δη-

et δημοκρατιῶν diſcrimina 195. 16. ſqq. ὀλιγαρχία ſenſu ſtrictiore dominatus 1002. 2.

ὀλιγαρχικὸς] ὐδὲν ὠμὸν, ὐδὲ βίαιον, ὐδ' ὀλιγαρχικὸν. ad modum tyrannorum eius generis, vbi pauci dominantur in rep. 707. 22.

ὀλίγος] ῥάδιον εἰς ταὐτὸ πάνθ', ὅσα βύλεταί τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, ſcil. χρόνῳ, aut χώρῳ, aut λόγῳ, aut πόνῳ 33. 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι 1396. 21. ἀπομισθωσάτω ὅπως ἂν δύνηται ὀλιγίστυ, ſcil. ἀργυρίυ 1069. 21.

ὀλιγωρεῖν] εἰ δὲ θατέρυ τύτων ὀλιγωρήσετε 14. 10. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐνίυς Φίλιππον πολλάκις ὀλιγωρῦντας 197. 26. τοῖς ὕτως ὠλιγωρημένοις vobis, qui tam contemptim, ſuſque deque tractamini 217. 23. ὀλιγωρῦσι τῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι 1233. 4.

ὀλιγωρία leuitas animi, ſupinitas, ſecordia, qua res ſummi faciendas, religionem, famam, ſalutem, parui facimus. πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας μεστὸν 405. 13. 1269. 3. 2) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. *nach Maaſſe des Verbrechens* 249. pen.

ὀλίγωρος] ὐδεὶς ὕτως ὀλίγωρός ἐστιν, ὅστις ὐχὶ βοηθήσειεν ἂν 764. 24. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον αὐτῦ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖα deum hominumque contemtorem 1357. 25. ὦ λίαν ὀλίγωροι, ὔτε τὺς ἄλλυς, ὔτε ὑμᾶς αὐτὺς αἰσχύνεσθε 1483. 25.

ὀλιγώρως] ὐκ ὀλ. ὑμᾶς βυλευομένυς εὑρήσει 189. 10. ὀλ. καὶ ῥαθύμως φέροντες 1383. 15. ὕτως αἰσχρῶς καὶ ὀλιγώρως ἐάσετε ὑβρίζυσαν εἰς τὴν πόλιν 1381. vlt.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικῦτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος 313. 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον 313. 21.

ὅλος] τὰ ὅλα vniuerſa reſp. ſubaudi πράγματα, aut συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα Φιλίππῳ πεπρακέναι 234. 25.

πλάσ-

πλάσμα ὅλον ἐςὶν ἡ διαθήκη [id eſt δι᾽ ὅλȣ.] totum teſtamentum aliud nihil eſt, quam impoſtura 1110. 18. ὅλος. πρὸς τῷ λήμματι 380. 14.

Ὀλύμπια ſacrum, quod Ioui Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὄλυνθον εἷλε Φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει, Pellae puta, aut vbicunque locorum eſſet, dummodo non Piſae, in Peloponneſo 401. 13. 2) Ὀλύμπια νικήσας [ſcil. παλαίσματα] in ludis Olympicis, παῖδας ςάδιον 1342. vlt.

Ὀλυμπιᾶσιν. apud Olympiam 561. 26.

ὀλύραι milium. ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις σιροῖς 100. vlt. 135. 27.

ὅλως denique, vt breuis ſim, vt omnia vno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτȣ̀ς 760. 14. καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττοι 777. 20.

ὁμιλεῖν] ὅςις δ᾽ ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ 417. 18.

ὁμιλία] ἐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τȣ̀ς τυράννȣς αὗται λίαν ὁμιλίαι 71. 7. δώροις, ἢ δι᾽ ἄλλης ἧςινοσȣ̃ν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται 1396. 25. τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας ȣ̓ χρὴ προσδέχεσθαι 1406. 21. ὁμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιώθησαν 1410. 25. δι᾽ ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νȣ̃ν 1468. 27. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι *durch Zureden*, blandis adhortationibus et perſuaſionibus 1466. 2.

ὄμμα] τῶν ὁρωμένων ἐπιφανεςάτȣ ὄντος τȣ̃ προσώπȣ, τȣ́τȣ δ᾽ αὐτȣ̃ τῶν ὀμμάτων 1405. 5.

ὀμνύναι] ἀλλὰ καὶ τῷ τȣ̀ς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι 227. 16. ὤμνυε τὴν εἰρήνην 236. 8. ὀμόσας τὸν ὅρκον 679. 16. ὀμόσας καθ᾽ ἱερῶν 1306. 21. ἣν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ᾽ ἡμῶν ποτ᾽ ἂν ὀμνύναι ταῦτ᾽ ἂν ἐθέλειν, εἰ μὴ σαφῶς ᾔδει τὰ εὔορκα ὀμȣμένη 852. 19. ὀμνύω τȣ̀ς θεȣ̀ς ἅπαντας 622. 22.

ὁμογνωμονεῖν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες ἀεὶ 281. 21.

ὁμογνώμων 151. 13. 897. 5. 1345. 16. 1383. 16.

ὅμοιος] σὺ δὲ ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σὸς 330. 25. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων 551. 9. οὐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης 601. 6. ὅμοιός γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης 733. 16. ὅμοιός γε Δεινίας τούτῳ. cauillatio 1118. 16. ὅμοιόν γε, (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσην ἔχον ὑμῖν 616. 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων 489. 21.

ὁμοιοῦν] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὡμοιωμένων 1408. 22.

ὁμοίως perinde, omnino. *gleich durch die Bank weg* πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως 483. 5. 2) idem quod ὅμως: nihilominus, hoc non obſtante 1119. 13.

ὁμολογεῖν] τί, τοὺς ὁμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, [id eſt ὁμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροὶ,] ἑτέρους ζητοῦμεν 181. 2. ὡμολογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 230. 2. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλωκεν 408. 9. 1014. 27. ὁμολογηθεισῶν [τῶν χιλίων δραχμῶν puta] ἀπολαβεῖν [ſcil. ἐμὲ] ὅταν ὁ Π. ἀποθάνῃ. cum inter nos condictum eſſet, vt ego has mille drachmas poſt exceſſum Polyeucti demum ferrem 1029. 14. οὐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων οὐδενὸς 840. 2. condixiſſe, recepiſſe ſe. ὡμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικὸς 1035. 17. ὁμολογουμένας πεποίηται συνθήκας. ab vtraque parte comprobata et pro ratis habita pacta 235. 6.

ὁμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, ἃς ἂν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσωνται 1042. 21.

ὁμόνοια] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121. 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμονοίας σημεῖον, κοινῇ

κοινῇ] διαλῦσαι τὰ χρήματα 460. 19. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617. 27. ἐκ δὲ τέτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μένει καὶ καθέϛηκεν ὁμόνοια 787. 8. πρῶτον ἁπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτὲς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι 1464. 7.

ὁμοπάτωρ] ὁμοπάτορες [id eſt ὁμοπάτριοι] ἀδελφοὶ 1067. 4.

ὅμορος] ἄλλως τε κἂν ὅμορον χώραν ἔχωσι 18. 5. ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ 24. 10. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισαι 307. 17.

ὁμόσε] ἔτος δὲ ὡς ἡμᾶς ἑώρα ὁμόσε πορευομένες. concedentes. *zurücken, nachgeben* 1287. 18.

ὁμόσπονδος 321. 14.

ὁμότεχνος] εἰς τὰς ὁμοτέχνες σοι πόρνας 611. 4.

ὁμȣ̃] εἰσὶν ὁμȣ̃ δισμύριοι οἱ πάντες ἀθηναῖοι 785. 23.

ὁμόφυλος] ἐκ ἀλλότριον ἡγεῖται, — ἔτε τῇ συγγενείᾳ, ἔτε τῷ ὁμοφύλῳ 290. 21.

ὁμωρόφιος 321. 14. 553. 5.

ὄναρ] ἃ μηδ' ὄναρ ἤλπισαν 429. 18.

ὀνειδίζειν] ὁ τὴν Ἀλεξάνδρε ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοὶ 242. 19. ὀνειδίζειν ἑτέρῳ τὴν τύχην 311. 14. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικρȣ̃ δεῖν ὅμοιόν ἐϛι τῷ ὀνειδίζειν 316. 10. ὀν. τὰς ἰδίας συμφορὰς 612. 14.

ὄνειδος] ὀνείδη μεγάλα κατ' αὐτȣ̃ 19. 8. αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη 23. pen. εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνείδη φέρειν 34. 7. τρία γὰρ τὰ μέγιϛα ὀνείδη κτᾶται 460. 6. ὀνείδη πάντα, ὅσα ἐϛὶ, φευκτέον 499. 19. ὄνειδος ἐξελθεῖν ταύτην τὴν ϛρατιὰν τῇ πόλει 558. 9. τοῖς αἰσχρῶς βεβιωκόσιν ἁπασῶν ἐναντιωτάτην πολιτείαν, ἐν ᾗ πᾶσιν ἔξεϛι λέγειν τὰ κείνων ὀνείδη 603. 2. ὄνειδος, ȣ̃ μεῖζον ἂν ἐδὲν κατέλειπε 1112. 16. ὄνειδος μικρὸν τὸ λοιπὸν αὐτῷ καταϛήσεται 1396. 27. κοινὸν ὄνειδος

τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιιὼν ὁρῶμαι 1484. 4. ὀνείδει περιβαλεῖν 604. 9. ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνείδεσιν ὥϛε δεῖν περιβάλλειν 613. 2.

ὀνειροπολεῖν] πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖ ἐν τῇ γνώμῃ 54. 10.

ὀνηλάτης] ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen.

ὄνημι, vel ὀνίνημι] οὕτως ὄναισθε τούτων ita fruamini hiſce bonis 842. 10.

ὄνησις] τί γὰρ [id eſt κατὰ τί] ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι 307. 26. ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντες, οὐδ᾽ ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενὸς 328. 14. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις 1393. 9.

ὄνομα] ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι 114. 13. ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται 381. 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam prae ſe ferret, frumentum id a ſe Athenas aſportatum iri. ciuitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus 917. 27. οὔτε γὰρ οὗτοι τοῦ ὀνόματος δήπου τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἐδίωκον, οὔτ᾽ ἐκεῖνοι τοὔνομα τοῦτο ἐωνοῦντο 987. 5. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ᾽ ὀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον 1000. 21. ὄνομα τούτῳ ἐϛὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων 1058. 12. et 17. ὄνομα οὐδὲν ἐνταῦθά ἐϛι τῶν ἐκ τοῦ Ἁγνίου οἴκου 1066. 8. et 21. τὰ ὀνόματα παρ᾽ ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066. 23. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο ἀπέδωκα. nomen aui debebatur nepotum natu maximo 1075. vlt. vbi nonnihil de iure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui velit cum aliqua familia cognatus eſſe 1076. vlt. ſqq. προσειποῦσα αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας filias eas nomine tenus appellans, quae re non eſſent 1351. 10.

ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis vti admodum grauibus, oſtentationis atque affectationis plenis 237. 11. βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, verba iactans, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268. 13. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων

μάζων 565. vlt. ἃ καὶ ὀνομάζειν ore proferre, pronunciare, ὀκνήσαιμ' ἂν 1259. 17. ὃν [Bacchum] οὐ πρέπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τάφου 1398. 17.

ὀνομαστὶ μνησθῶ 533. 4.

ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ γραφήσονται οἱ αὐτῶν a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipſi quoque adipiſcentur, vt ab ipſis appellentur, vt ſi dicas Cimon Miltiadis 1399. 16.

ὄνος] ὄνοι ἓξ δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι 1041. 2.

τὰ ὄντα bona, facultates, copiae. τοὺς μέτρια, ἢ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπολλύντας 260. 12.

ὀξὺς] γνῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα 32. 22.

ὀξύτης] ταῖς ὀξύτησι καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκολουθεῖν 730. 18.

ὀπισθόδομος poſtica pars templi Mineruae Athenis in arce, *das Hintergebäude*, vbi erat aerarium. ἀνέωξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον 170. 6. ἐνεπρήσθη ὁ ὀπ. 743. 1.

ὅπλον. ὅπλα] ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν 171. 1. ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ 216. 5. ἐν τοῖς ὅπλοις παραγίνεσθαι 279. 4. τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ ἐναντία θήσεσθαι τὰ ὅπλα. caſtra 624. 15. ἱεροσυλήσας τὰ ὅπλα, [ſcuta] ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα 1318. 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς. praetor militaris 238. 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως quaeſtorio. et ſimpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων ſine addito στρατηγὸς 265. 8.

ὁποδαπὸν εἴη τὸ νόμισμα. cuium, vel cuiate. num Atticum, an Cyzicenum, an Thaſium 1216. 18.

ὁποστοσοῦν] ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος — οὐχ ὁποστοσοῦν 328. 25.

ὀπώραν πρίασθαι hortum, h. e. horti prouentum vnius aeſtatis, mercede conducere 1253. 14.

ὀπωρώνης 314. 13.

ὅπως]

ὅπως] οὐχ ὅπως ἀφελέσθαι, ἀλλ' — non ſolum nil detrahere, ſed etiam — 142. 6. 518. 11. v. in ε. ὅπως μὴ ψεύσεται 1466. 17. ſubaudi ὁράτω.

ὁπωςιοῦν] οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους 924. pen.

ὅραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτοῦ καλὸν καὶ λυσιτελὲς 1460. 26.

ὁρᾷν] τοὺς δὲ πολεμίους μηδὲ ὁρῶσι 168. 1. πρὸς τοὺς νῦν ὅρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτόν. ſpecta me tecum, h. e. contende me ad te, compara me, et diiudica ſic diſcrimen, quod nos intercedit 331. 6. οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι 796. 26. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾷν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797. 3. Φορμίωνα πάλιν ἑώρακε, rurſus ad Phormionem reſpicit, obſeruat, veneratur, ei ſe dedit, inſeruit, fidit, ſupplicat, καὶ τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120. vlt. τί δήποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. ad animum ſibi reuocabat, conſiderabat, meditabatur 1478. 21. τοὺς λογισμοὺς ὁράτω τοὺς περὶ τούτων 627. 10. οὐ δημοτικώτερον δήπου τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 614. 11. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο (οὐχ ὁρᾷς) γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα 305. 2.

ὀργὰς] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα 175. 15.

ὀργὴ] οὐ τοὺς αἰτίους ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 2. τούτῳ τὴν ὀργὴν animaduerſionem, caſtigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε 259. 5. 556. 13. οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν ὁ νόμος ἔταξε τῷ δράσαντι, ἄν θ' ἑκὼν, ἄν τ' ἄκων 528. 4. ὀργὴν ταύτην καὶ νῦν ἐπὶ τοῦτον λάβετε 743. 22. ὀργὴν εἰ μὴ εἴχετε τῆς ἐκείνων πονηρίας μετριωτέραν 1230. 21. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι 1251. vlt. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας 1470. 25. οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσειεν 1471. 14. χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ, καὶ

ἢ, καὶ τἐναντίον ὀργὴν, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκὼς, ποιεῖσθε 370. 10. συναδικηθείημεν διὰ τὴν τȣ͂ πράγματος ὀργὴν [id eſt ὑπὲρ, vel κατὰ] 1300. 10. ὅσοις πρόσεςιν ὀργὴ τῶν πραττομένων. iracundia ob delicta 1105. 23. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τȣ́των. ſi qua in re cum horum matre diſſedit, ab ea offenſus 1001. 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ 74. 3. ὁρῶ γὰρ ἐνίȣς, ȣ̓κ εἰς τȣ̀ς αἰτίȣς, ἀλλ' εἰς τȣ̀ς ὑπὸ χεῖρα μάλιςα [ſcil. ἥκοντας, vel ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφιέντας 74. 5. τυγχάνειν ὀργῆς 1478. 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν 571. 11. ȣ̓δεμιᾶς ὀργῆς — προϊςάμενος 1469. 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐςι τυγχάνειν 325. 7.

ὀργίζεσθαι] ȣ̔́τως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος 514. 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πάντων ὁμοίως φαίνεσθε 574. 3. δόξετε ὀργιζόμενοι τȣ́των κατεγνωκέναι, ȣ̓κ ἀδικȣ́μενοι 754. 22. τῶν ὀργιζομένων ἐςὶν ὀξέως κακόν τι τὸν λελυπηκότα ἐργάζεσθαι 754. 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς 1447. 4. ὀργιεῖται Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτόν. citat Apſines p. 698. 9.

ὀργίλος] ὀργίλȣς καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω 73. 27.

ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν 583. 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. ὀ. ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐςι ταῦτα πάσχοντας 1447. 2.

ὀρθὸς] ἥδε [patria puta] ἐςὶν ἡ σώζȣσα καὶ ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς 419. 8. ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων, ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε 1421. 24.

ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βȣλευόμενοι citat Hermogenes p. 245. 12. ex or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ 101. 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τȣ͂το μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δέ τι 1421. 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαςος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόν-

παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπεῖσθω 1430. 5. ἐδ' ἰδία ῥάδιόν ἐστιν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν 1450. 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς 12. 14. ὧ τι ἂν εἰπών σε τις, ὀρθῶς προσείποι 232. 21.

ὁρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτῃ ὁρίζονται 91. vlt. affirmare, aſſeuerare 115. 20. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον δικαίως φέρειν 142. 1. Βυζάντιον ὁρίζειν τῆς τέτων χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino 198. 16. ἃ γὰρ ὥρισω δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δήπε ταῦτα καὶ κατὰ σε͂ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416. 18. ὁρίσας ὃ δίκαιόν ἐστιν 615. 20. ὡρισμένοι χρόνοι 643. pen. ὡρισμένος τὴν οἰκίαν δισχιλίων. cum domi curaſſet ὅρες, ſeu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppigneratam eſſe 877. 11. ὁρίζειν τὸν χρόνον 952. 21. τε͂το τὸ δίκαιον ἐκ ἄλλος ἐδείς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291. 11.

ὁριστὴς] τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατε͂ντες γίνονται 199. 17.

ὁρκίζειν] ἢ ἐκ ἂν ὡρκίζομεν αὐτὸν ſacramento adegiſſemus 235. pen. 678. 5.

ὅρκος] τὲς ὅρκες λαβεῖν τε παρ' αὐτε͂ καὶ δοῦναι [ſcil. αὐτῷ] 235. 13. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. pen. ἀποδιδόναι τινὶ τὲς ὅρκες 443. 15. ὅρκος ἡλιαστῶν 746. 18. παρὰ τὴν τε͂ δόντος deferentis ἐκείνῃ τὸν ὅρκον εὐήθειαν 1002. 3. ὅρκος γεραιρῶν 1371. 22. κύριος ὢν τε͂ θ' ὅρκε καὶ τῶν γραμματείων 1301. 20. τὸν νόμιμον τοῖς φράτορσιν ὅρκον 1315. 19. ἐμβαλομένε ἐμε͂ ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203. 26. ἐπὶ τέτοις δίδωσι τὸν ὅρκον. ἡ δὲ δεξαμένη [ſcil. αὐτὸν.] 995. 22.

ὁρμᾷν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὁρμώμενον. e Pella oriundum, vel inde prima elementa fortunarum et rerum geſtarum adeptum 78. 13. ἐκ τῶν πόλεων φυ-

γάδας

γάδας ὁρμήσαντας 216. 4. et 7. πρὸς δὲ τȣ̀ς παρὰ τȣ́τȣ λόγȣς λαβὼν ὡρμηκότας ὑμᾶς 356. 14. ὡρμηκότα τὸν ἄνθρωπον φίλον εἶναι 685. 10. ὥρμησεν ἐπὶ ταύτην τὴν σκῆψιν 917. 7. ὀρθότερον ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. quam ea ſunt, quae vos cupiatis 1421. 25. ὡρμηκὼς κατ᾽ ἐμαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι 1490. 19. ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν [ſubaudi ἀνανήψαντες] — ἴσως ἂν ὁρμήσαιτε. [ſcil. πρὸς γενναῖόν τι ἐπιχείρημα.] 44. pen.

ὁρμεῖν ſtare ad ancoram, vel in portu. ȣ̓κ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, ſubaudi ἀγκύρας. *er hat mit der Bürgerſchaft nicht einerley Intereſſe.* cauſa ei non eſt cum ciuibus communis, neque ſpes eadem, neque metus 319. 18. ὥρμει τὸ πλοῖον ἐνταῦθα 932. 19. μηδ᾽ ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτȣ̀ς ἐᾶτε 1295. vlt.

ὁρμὴ] εἰς ὁρμὴν τȣ̃ τὰ δέοντα ποιεῖν προτρέψαι 309. 4.

ὁρμητήριον] ὁρμητήρια κατασκευασθησόμενα ἐφ᾽ ὑμᾶς 409. 6. portus, vnde piratae excurſiones in circumiecta faciant 445. pen. ὁρμ. τηρεῖν et καταλείπειν ἑαυτοῖς 681. 5. et 11.

ὁρμίζειν appellere nauem ad continentem. περιπλέοντι καὶ ὁρμιζομένῳ εἰς τὰς νήσȣς 80. 10. δέκα ναυσὶ μόναις εἰν Πέρινθον ὁρμισαμένων 675. 14. ἐςὶν ὅμοιον εἰς Φωρῶν λιμένα ὁρμίσασθαι, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Αἴγιναν, ἢ εἰς Μέγαρα ὁρμίσαιτο 932. 15.

ὄρνις] τὸν εἰς τȣ̀ς ὄρνις εἰσιόντα in forum pullarium, auiarium 417. 21.

ὄροβοι] ὀρόβȣς ἵςε ὄντας ὠνίȣς. tanta erat annonarum caritas, vt vel ciceres magni venirent 598. 4.

ὅρος finis, terminus, meta, quo quid tendit, aut vbi deſinit, ſiue proprie, ſiue translate; vt regionis, vitae, ſpei et contentionis, inprimis pali ad domos agrosve fixi, ad indicandum, eos oppigneratos eſſe. ἃ τοῖς προτέροις Ἕλλησιν ὅροι καὶ κανόνες ἦσαν τῶν ἀγαθῶν,

γαθῶν, ἀνατετροφότες 324. 27. ἁπάντων τȣ́των [ſcil. τῶν πραγμάτων, vel διώξεων, vel μέμψεων, vel ἀδικημάτων] ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθȣ̃σι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983. 17. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶν ἡ τελευτὴ 1478. 7. ὅρον [ſcil. τῆς ἐπιθυμίας] ȣ̓δεὶς ἔχει τῶν εὖ πραττόντων 658. 6. ἕνα ὅρον θέμενος hac vna meta ſibi propoſita παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν 548. 24. ὅρον τȣ̃τον τεθείκατε τῇ βȣλῇ regulam, normam, praeſcriptum 598. 7. πέρα τοῦ ὅρȣ ἐλαύνειν vltra fines ditionis 634. 13. τὴν ἐφορίαν ἀγορὰν ὅρον προγράψας 633. 2. ἐστὶ πᾶσιν ὅρος τοῖς ἀνδροφόνοις εἴργεσθαι τῆς τȣ̃ παθόντος πατρίδος 634. pen. ȣ̓δεὶς ὅρος ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 16. 1047. 23. τȣ̀ς ὅρȣς ἀνασπᾶν 1188. 3. οἱ τεθέντες ὅροι 791. 6. et vlt. τίθησιν ὅρȣς ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν δισχιλίων, ἐπὶ δὲ τὸ χωρίον ταλάντȣ 876. 9. τοὺς ὅρȣς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀφαιρεῖ 876. 18. ἱστάνειν τȣ̀ς ὅρȣς 879. 11. et 27. ὅροι αὐτῆς [ſcil. τῆς ȣ̓σίας] ἔστησαν 1187. 21. διέθετο, ὅρȣς ἐπιστῆσαι χιλίων δραχμῶν ἐμοὶ τῆς προικὸς ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1029. 27.

ὀῤῥωδεῖν] ȣ̓κ ὀῤῥωδῶ, ἀλλὰ δυσωπȣ̃μαι 127. 25. μὴ χρὴ ὀῤῥωδεῖν τὴν ἐκείνȣ δύναμιν 152. 9.

ὀρφανία] τὴν ὀρφανίαν ὀδύρεσθαι 990. 8.

ὀρφανικὸς] τῶν ὀρφανικῶν [ſcil. χρημάτων] 182. 15.

ὀρφανὸς τȣ̃ πατρὸς κατελείφθην. orbus patris, h. e. orbatus patre. pater adhuc puero mihi deceſſit 1320. 19. προδȣ̀ς τὸν ὀρφανὸν 1332. 18.

ὄρχεις] τȣ̀ς ὄρχεις τȣ̀ς ἐκ τῶν χοίρων 1269. 10.

ὀρχεῖσθαι μεθυσθέντας τοιαῦτα, οἷα — [ſcil. ὀρχήματα] 23. 16.

ὀρχήστρα] τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης e Midiana refert Minucianus p. 150. 5.

ὃς] ἐξ ȣ̃ χρόνος ȣ̓ πολὺς. pro ȣ̓ πάλαι. haud ita pridem 40. 21. ὃ pro διό. quapropter 779. 13. 802. 20. poſt ὃ δὲ interdum omittitur τȣ̃τό ἐστιν 1396. 4.

τȣ̀

4. τὸ συνοικεῖν τοῦτ᾽ ἐστὶν, ὃς ἂν παιδοποιῆται. id eſt ἐάν τις ἂν π. 1386. 16. ἃ δὴ δέομαι. id eſt δι᾽ ἃ δὴ δ. 626. 21. ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων. vtrumque pro τινὰς 248. 18. conf. ὅστις.

ὁσαχοῦ κύριος γέγονε 682. 12.

ὁσημέραι 707. 13.

ὁσία] τὸ δὲ τῆς ὁσίας, ὅτι δήποτ᾽ ἐστὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται 556. 9. οὔτε θεοὺς, οὔθ᾽ ὁσίαν, οὔτ᾽ ἄλλο οὐδὲν ἐποιήσατο ἐμποδὼν τῷ τοιούτῳ λόγῳ reuerentiam neque erga deos, neque erga homines, aut res humanas 548. 21.

ὅσιος] τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον 662. 17. ὁσίαν καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον 587. 2. τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων, καὶ τῶν ὁσίων, καὶ τῶν ἱερῶν 633. 2. τούτων γε οὐδ᾽ ὅσιον, οὐδὲ θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι 794. 12. τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν ὑφῄρηται, τῶν δὲ ὁσίων — τὸ ἥμισυ 726. 23. τοῦτον τὸν νόμον, δι᾽ οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ 703. 1. τὰ δὲ ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα 738. 7.

ὁσιοῦν. ὁσιοῦσθαι τὸν κατιόντα. redeuntem ab exſilio domum rurſus certis coerimoniis conſecrari, h. e. idoneum reddi communioni iuris vitaeque ciuilis, *wieder ehrlich gemacht werden* 644. 9.

ὅστις pro ὥστε. οὐδεὶς τῶν ἁπάντων ἑλλήνων τηλικοῦτον ἐφ᾽ ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις — 181. 16. οὐδένα οὔτ᾽ ἀναίσχυντον, οὔτε τολμηρὸν οὕτως εἶναι, ὅντιν᾽ ἀντιποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων 1395. 18. οὐδεὶς οὔτε νέος, οὔτε γέρων, ὀλίγωρος οὕτως, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἂν 764. 24. τίς οὕτως ἀλόγιστος, ὅστις ἐθελήσειεν ἂν 536. 7. In Neutro ὅ, τι. μηδ᾽ ἂν ὁτιοῦν ᾖ, ne ſi quidem quodcunque tandem contingat 445. 16. λελοιδόρηκε δὲ οὐδὲν ὅ, τι οὐ. id eſt πάντων, ὧν εἶπεν, οὐδέν ἐστιν, ὅ, τι οὐ λελ. vel πάντα ἐστὶ λοιδορήματα 1309. 11. Huc re-

fero quoque formulam illam in clauſulis orationum, οὐκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὅ, τι, id eſt διʼ ὅ, τι quam ob rem] δεῖ πλείω λέγειν. οὐδέν γε μᾶλλον, ἢ ὁτιοῦν. non magis hoc facimus, quam vllum aliud, quod vt faciamus nunquam adducemur. *Das laſſen wir wohl bleiben* 1287. 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν. quam aliud quodcunque facere, quod factu ſit facillimum 1269. 12.

ὅτι μή. niſi ſi quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τινὰ λάβοι 1358. 14. μὴ ὅτι non ſolum non — v. ſub μή.

οὐ ſolitarium, abſolutum, integram quaſi per ſe ſententiam exhibens. quod etiam inſequente vocali, ſic manet, non adſciſcens κ. οὐ γὰρ ὑφʼ αὑτῷ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. οὔ. nequaquam. ἀλλʼ ὅλως ἀνελεῖν 147. 27. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ. οὐδὲ, ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ. οὐδὲ, ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους 288. 7. non licet, affirmantes prius, poſterius infitiari. vel, non ſolum prius feci, ſed etiam poſterius. οὐδένα πώποτε προυδώκατε τῶν φίλων, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὅντινα οὐ 657. 25. Redundat οὐ, in illis μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν — 1198. 14. μᾶλλον ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι 1200. 12. οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν 1226. 23. οὐκ ἄν, ſubaudi τοῦτο ποιήσοντες. καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανοῦτε, οὐκ ἄν, εἴ γʼ ἐχθρὸν ἡγεῖσθε 659. 24. οὐ γάρ. tu negas? *nicht wahr?* quidni? ὅμοιόν γε (οὐ γάρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν 616. 16. καλά γε (οὐ γάρ;) ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673. 19. εὔνους γε. οὐ γὰρ 674. 14. οὐχ ὁρᾷς. ἀγαθῇ γε (οὐχ ὁρᾷς;) τύχῃ συμβεβιωκὼς 315. 18. οὐχ ὅπως. non ſolum non, inſequente ἀλλά, vel ἀλλὰ καί. ſed etiam. οὐχ ὅπως, ὧν ἡ πόλις δέδωκεν, ἀφελέσθαι τι, ἀλλʼ, εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς

ὄντες

ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται 142. 6. τῶδε ἐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ᾤετο δεῖν, ἀλλ' ἐπῄνει. [id eſt ἀλλὰ καὶ ἐπῄνει.] 955. 24. ἐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ — ἔτω διέθεσαν 1156. 24. ἡ δὲ γῆ, ἐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ — ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225. 12. ἐχ ὅπως ἀπέςρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25. ἡμῖν δ' ἐχ ὅπως περὶ τἒ τόκε ὁ λόγος ἐςὶν, ἀλλ' ἐδὲ τἀρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα 1292. 7. ἐχ ὅπως ἐξεπλάγης — ἀλλὰ τῇ ἀνδρίᾳ — κρείττων ἐγένε 1410. 4. 1467. 1. epiſtolae ſecundae.

ἐδαμόσε ἔξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα 1076. 7.

ἐδαμἒ τἒτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo 419. 1. ἐδαμἒ γενήσονται οἱ μετὰ τἕτε συνεςηκότες. nil effecturos fuiſſe 1303. 22. ἐδαμἒ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, ἐ πρῶτος, ἐ δεύτερος — 328. 24. ὑμῶν δ' ἐδεὶς ἦν ἐδαμἒ 331. 13. ἐδαμἒ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον 376. 22.

ἐδὲ πολλἒ δεῖ multum abeſt. *weit gefehlt* 138. 26. et alibi paſſim locorum. ſubauditur ἀλλὰ τἒ παντὸς. non deeſt multum, ſed deeſt totum. *es iſt gar nichts an der Sache.* ἐδ' ὀλίγε δεῖ. ſubaudi ἀλλὰ πάνυ πολλἒ 206. 8.

ἐδεὶς] ἐδένων εἰσὶ βελτίες 23. 6. παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν ἐδενὸς εἶναι μέρει 23. 14. ἐδὲν pro τι, poſt praemiſſam infitiationem. ἐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιἒτον ἐδὲν 665. 17. ἐδεὶς ὅςις ἐκ. pro πᾶς. περὶ ὧν ἐδένα κίνδυνον [ſubaudi ἐςὶν εἰπεῖν] ὅντιν' ἐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι 295. 7. φαύλων καὶ ἐδὲν nullius momenti 1107. 17. τὲς δ' ἐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι 574. 19. ἐδὲν ἐκέτι εἴη ἡ ἄνθρωπος. actum de ea eſſe atque conclamatum. iam nullam eſſe 1159. 25. ἐδὲν γὰρ οἷον ἀκἒειν αὐτἒ τἒ νόμε 529. 11. ἐδὲν pro δι' ἐδὲν ἄλλο. ἐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τἕ-

τῶν 81. 6. πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μοι δεδωκέναι τὴν ἀπόφανσιν 1043. 13.

οὔκουν videtur pro οὐ μόνον vſurpatum eſſe p. 142. 19. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὔκουν ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων, ὥστε —

οὐλὴ cicatrix. ἕλκη — ὧν ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει 1248. 26.

οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat 274. 16. verumtamen non 330. 12. δεινῶν μὲν ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολὴν atrocia quidem, verumtamen non ita, vt aliud nihil ſit adhuc atrocius 786. 26.

οὐρανὸς] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ auris paſcere copias 96. 16.

οὖς, auris. ὑμῖν ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων 169. 21. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γὰρ 170. 1.

οὐσία] ἣν ἐνταῦθα ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας 59. 2. τὴν ἄδειαν, ἣν κοινὴν οὐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν 582. 8. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359. 7. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν ἑαυτοῦ 1204. 12.

οὔτε, inſequente non altero οὔτε, ſed μήτε. θρασὺς καὶ βδελυρὸς, οὔτ' εἰμὶ, μήτε γενοίμην 106. 23. et neceſſe erat ſic fieri in iſta ſententiae ratione. nam οὔτε ſi vſurpaſſet orator, exſtitiſſet haec ſententia. neque futurum eſt, vt vnquam fiam. id quod non vult dicere, ſed hoc, et in votis habeo, vt nunquam fiam. deus auertat, vt fiam. οὔτε indicaſſet, quod res illa nunquam ſit euentura. μήτε, quod tu nolis eam euenire.

οὗτος de re in proximo ſita, aliasue nota. εἷλε τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς 480. 7. harum inſularum, quas vulgo ſimplici hoc inſularum nomine deſignamus, et, quae ſint, nemo ignorat. ἁπλῶς τούτους ἅπαντας 15. 26. vniuerſe gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe

probe noſtis, vt neceſſe nil ſit earum nomina a me recitari. adſcribe inſignem locum Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. ȣ̃τος eleganter, et cum ſignificatione aliqua grauitatis redundat. τȣ̃ δικαίαν καὶ εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, ȣ̃τος αἴτιος ἔςαι 522. 20. 775. 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, ȣ̃τος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος 280. vlt. τȣ̃τ᾽ ἐκεῖνο. quaſi id fieret hac ipſa ſola de cauſa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret] 583. 18. ȣ̃τος plerumque eſt oratoribus aduerſarius, ſiue is eſt reus, ſiue accuſator. τȣ̃τ᾽ εἰσὶν οἱ λόγοι. pro τοιȣ̃τοι. eiusmodi ſermones iactantur 96. 22. ȣ̃τοι interdum ſunt magiſtratus, aut iudices, aut vniuerſe Athenienſes. μηδὲ ὧν ȣ̃τοι κύριοί εἰσιν 941. 11. ἃ τῆς τȣ́των φιλανθρωπίας εὕρετο ὁ σὸς πατὴρ 958. 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσὶ, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατῄσχυνες 558. 24. Accommodatur interdum pronomen praemiſſo caſui. vt p. 715. 9. ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης. pro καὶ ταῦτα. et id quidem ſub hac conditione. τὶ τȣ̃το λέγων 632. 23. vbi aut τὶ accipitur pro διὰ τὶ, aut λέγων in conſtructione tacite eſt iterandum, quaſi ſcriptum eſſet τὶ λέγων, *quid ille ſignificans*, τȣ̃το λέγων *in his verbis*. aut ſubauditur βȣ́λεται, aut βȣλόμενος, aut τȣ̃το eſt pro ἐν τȣ́τῳ, vel κατὰ τȣ̃το. ȣ̃τος interdum pro ὅς. ἃ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγωνιζομένοις — καὶ ȣ̓δεὶς αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων. pro καὶ ἃ ȣ̓δεὶς φέρει 794. 10.

ȣ̃τως, ſic nude, deſtricte, ſine reſtrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipſum, quod vocabulum ſubiicit, vel prout vocabulum vſu vulgari frequentari ſolet, nihil aliud, breuibus vt dicam, *ad literam*. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ȣ̃τωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων, καὶ ταῦτ᾽ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἁρπάζων 103. 16. ἣν ἂν ȣ̃τωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν 122. 12. ȣ̓χ ȣ̃τως ȣ̃τε πρὸς χάριν, ȣ̃τε δι᾽ ἄγνοιαν. non ſolummodo gratiae

 cauſa,

cauſa, neque alii ſolummodo per ignorantiam, ſed — 127. 20. εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως [id eſt ἁπλῶς] ἀνιάτως [non enim ὥστε inſequitur] 332. 20. τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν. ſic bibere et ſic edere, ſedate, tranquille, compoſite, vt alii homines ſolent 402. 30. ἐν διατριβῇ οὕτως ἰδίᾳ in congreſſu mere priuato 537. 18. ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος in continenti, proxime a latere aſſidens, immediate, vt vulgo vſurpant 553. 13. ὁρῶν ὥσπερ ἄλλον τινὰ, οὑτωσὶ. non certa quidem ſcientia, verum tamen probabili quadam coniectura ex intuitu exſiſtente, cernebam et colligebam illum iuniorem me eſſe, atque alium quemcunque intuens idem affirmaſſem. *ſo nach dem Augenmaſſe* 1002. 22. καθ' ἕνα οὑτωσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265. 6. 2) tum demum, hoc facto, neque citius 644. 8. 802. 20. 3) ſequente, non ὥστε, ſed ὅστις 764. 23. 1105. pen.

ὀφείλειν debere. ὀφείλειν τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. *die Minam mit* 1 ½ *Drachma monathlich zu verintereſſiren* 818. vlt. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν 1111. 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν aerarium eſſe, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ qua condemnatus mulctae ab iudicibus fuerit. ἐάν τ' ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328. 11. 1337. pen.

ὄφελος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφελος, leges ſi quid valent 1255. 4. ὄφελος μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου 1262. 1. ὄφελος οὐδὲν τῆς ἀληθείας 1267. 17. ὄφ. οὐδὲν οὔτε τῶν νόμων, οὔτε συγγραφῆς οὐδεμιᾶς 1283. 12.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247. 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἑωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένους ἀνθρώπους 295. 10. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [ſcil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρέχειν τὸν ἑαυτοῦ 744. 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἄμφω ἐκκόψαι

ψαι παρασχεῖν 744. 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι 1259. 13.
ὄφις] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων 313. 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.
ὄφλειν condemnari mulctae. *verwirken*, *verbühren*, mereri, vel aufferre condemnationem ad mulctam. οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν 459. 24. τὴν μητέρα αὐτοῦ ὄφλουσαν ἀποστασίου [ſcil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε 790. 2. κἂν ἀστρατείας τις ὄφλῃ 732. 21. ὦφλε τὴν δίαιταν ab arbitro condemnatus eſt 862. 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ 1328. 11. 1337. pen.
ὄφλημα] ἥκουσι νῦν δανεισαὶ καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047. 27. μὴ ἐκτιθέντος τοῦ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας, διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347. 15.
ὀφλισκάνειν] ἄνοιαν ὀφλισκάνων ita ſtulte ſe gerens, vt probrum ſtulti et mereatur, et aufferat ab omnibus 16. 24. αἰσχύνην 18. pen. 52. 14. 1419. 12. ἠλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε 660. 22. οὔτ' εὐθὺς παραχρῆμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος 849. 5.
ὀφρὺς] τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακας 442. 11.
ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον 570. 5.
ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [ſcil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικοῦτος ὢν, ἐώνηται 1046. 12.
ὀχληρὸς] οὐδὲν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον, τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς 427. 20. ὀχληρός τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν 1455. 5.
ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίσητε. moleſtiam, orationem moleſtam, grauantem, obſtrepentem 299. 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως

λως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23. ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους 405. 18.

ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι γεγονότες εἶεν 206. 9. ὀψέ ποτε. ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην 270. 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὀψὲ ψηφίζεσθαι. vsque ad ſeram veſperam 1303. 14 ὀψὲ τῆς ὥρας ἐγίγνετο 541. vlt.

ὀψία] δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι 1301. pen.

ὀψίως. ὀψιαίτατα. tempore diei ad vltimum extracto, tam ſero, quam fieri poſſet 1301. 24.

ὄψις. forma oris, vultus 413. pen. τῆς ὄψεως τῇ φύσει 1124. 25. κἂν ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ 1383. 26. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως in vultu 1403. 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας ὅστις ποτ᾽ ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθεὶς 1405. 1. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἔλαττον ἔχει τῆς ὄψεως 1411. 16.

ὀψοποιεῖσθαι] καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας 1257. 15.

πάειν. πεπᾶσθαι ἀδίκως 422. 6.

πάθος affectio, perturbatio animi. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ᾽ ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν 805. 24.

παιὰν] τοὺς παιᾶνας [Philippi puta] ᾖδεν 450. 3.

παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν ἑλλήνων συμφοραῖς 321. 16.

τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν 313. 12.

παιδαγωγὸς 1156. 5.

παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες. ſcil. in hortum 1521. 26. Τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252. pen.

παιδεία] περὶ δὲ παιδείας σοι μνησθῆναι 269. pen. παιδεία πᾶσα δι᾽ ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε 1413. 13. ὅλως ἅπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα 1413. pen. παιδείας μετέχοντες, οἳ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. παιδείαν ἀπεδέχου 1490. 11. ἐπαίδευσε ταυ-

σε ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον 938. 10.

παιδεύειν παιδείαν 938. 10. γράμματα 1123. 16. παιδία ἐπισαμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351. 7. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως [id eſt μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην] a magiſtro pudente ipſo, et ad pudorem diſcipulo indendum 1384. 11.

παίδευμα] ἐδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς 1393. 22.

παίδευσις inſtructio, ſubornatio falſi teſtis, ſubornatore dicenda et agenda docente atque ſubiiciente. ἐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε 921. 23.

παιδιὰ] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, ἔτως ὁρῶσιν, ὥσε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι 796. 26.

παιδοποιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βάσκανος ἔτος πεπαιδοποίηται 794. 1.

παιδοτριβεῖν docere, erudire, τὸν ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρὸν 771. 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐκ Σικυῶνης παιδ. κατήγαγε 216. 11.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἐλλελειπότες τὰς εἰσφορὰς 613. 17. 753. 21.

παίει με πὺξ 1252. 8. παίομεν καὶ ἄγχομεν ἂς ἂν ἡμῖν δόξῃ 1263. 7.

παίζειν] παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι 1261. 15.

παῖς] οἱ παῖδες. ſcil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς διονυσίοις 517. 27. δίκαιον τὰς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχειν 1306. 27. ὅταν εἰς τὰς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ὁρᾷ τἀναντία γιγνόμενα [id eſt ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίσες] ὧν μόνων, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἕξει καλῶς, μέλει 1476. 23. τὰς παῖδας, ἂς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι 1479. pen. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τὰς γονέας, ἔτω πρὸς ἅπαντας τὰς πολίτας ἔχειν 1485. pen.

παλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597. 18.
παλαιςῆς 214. 20.
παλιγκαπηλεύων καὶ συνιςὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285. 6.
παλιγκάπηλος πονηρίας 784. 8.
πάλιν λαβεῖν, quaſi vnum ſit verbum, καὶ ποιήσασθαι υἱὸν 1364. 18. p. 1365. 13. eſt πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων. vobis item ſentientibus, perinde atque Lacedaemonii ſenſerant 365. 13. πάλιν (retro) ἥκειν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας 346. 19.
παλίνδικον e Demoſth. citat Iulius Pollux VIII. 26.
Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαςήριον ἀκουσίων φόνων 643. 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνȣ. [ſcil. δίκην] 1350. 11.
παλλακὴ] ἐπὶ παλλακῇ, ἥν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ 637. 5. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τȣ͂ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως 1386. 20. vt Harpocration et alii multi, ita Euſtathius quoque ad Odyſſ. Ξ. p. 1758. 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.
παμπλήθης] πάμπληθες ἀπέχειν 347. 8. γεωργίαι παμπληθεῖς 386. 5. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496. 25.
παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπ. ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267. 7. 794. 23.
παναθήναια] εἰς τὰ παναθ. φήσας ἀποπέμψειν [ſcil. captiuos Athenienſes] 394. 2. παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων 1091. 25. 1352. 24.
πάνδεινος εἴ τις 378. 8. πάνδεινον ἔςαι πρᾶγμα 1267. 17.
πανδημεὶ 280. 14.
πάνδια feſtum Athenis in honorem Iouis. μετὰ τὰ πάνδια 517. 10.

πανδίονι 517. 3.
πανδιωνίδαι 1397. pen.
πανδοκεῖον τὸ πρὸ τῦ διοσκορείε 390. 26.
πάνεμος menſis quidam Corinthiacus 280. 14.
πανήγυριν φαύλως ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι 144. 15.
πανȣργεῖν πανȣργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια 943. 1.
πανȣ̃ργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10. 2.
πανταχόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται 674. 2.
πανταχῶς 1457. 23.
πάντοθεν 219. 25.
πάνυ] ἡ ἐσία ἐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἦν. omnino, vniuerſe 1347. 14.
παππῷος] παππῴα δόξα 150. 26.
παρὰ cum Genitiuo, *a*, *de*. τὸ παρ᾽ ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. iudicio veſtro, ſententia veſtra 593. 8. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τέτων τυχεῖν. ſecuritatem ab his, ab horum incurſionibus 1342. 22. παρ᾽ αὐτῶν ἄν με ἔτρεφον. de ſuo 833. 21. θυγατέρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐκδόντας. e re ſua priuata 835. 17. ὁ παρὰ Φιλίππε ϛρατηγὸς 249. 17. vbi aut redundat παρὰ, aut ſubauditur τεταγμένος. Cum Datiuo *penes*. πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ὑπάρχει [ſcil. τὰ χρήματα] παρὰ τῷδε ὄντα 962. 12. εἰ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τέτε παρ᾽ ὑμῖν ἐπιϛεύθη 593. 11. Cum Accuſatiuo. *per*, *propter*, *ſub*, *ſecundum*, *pro*, *ſecus*, *praeter*. *1) per*, cum tempus ſignificat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν toto illo itinere 395. 11. παρὰ τὲς μεγίϛες καιρὲς temporibus longe difficillimis atque grauiſſimis 470. 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. durante toto tempore choregatus 514. 8. παρ᾽ αὐτὰ τἀδικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis 229. 19. 230. 4. τὲς παρ᾽ αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχες φυγὼν 303. 14. 523. 6. παρ᾽ αὐτὰ

τὰ δικήματα, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν 966. pen. 2) per, ob, propter. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43. 15. οὐ παρ' ἕν, οὐδὲ δύο, τὰ πράγματα εἰς τοῦτο ἀφῖκται 110. 15. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς. per rationes temporum, quae tum erant 307. 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθέσθαι ἐκωλύθη, τίς ὁ ἐκλαλήσας 354. 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία τῇ πόλει 465. 5. ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου — παρὰ τὴν πενίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν 545. 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῇς παρὰ τοὺς μάρτυρας 860. 7. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι 972. 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις 1404. 1. ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων 1413. 26. 3) ſecundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών. pro vel ex acerbitate veſtrae animaduerſionis animorum veſtrorum inclinationes interpretans 805. 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίους μεδίμνους. *an ieden* 300000. *Scheffeln Getrayde ſchenket er euch ie* 10000 *Scheffel* 467. 6. παρὰ τοὺς χρωμένους διαλλαττόντων differentium, pro diuerſa natura, indole, moribus eorum, qui iis vtuntur 1402. 17. 4) ſecus, praeter, aduerſus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τοῦτον τὸν νόμον εἴρηται τοῦτο τὸ ψήφισμα. inuita et repugnante toto hoc iuris ciuilis titulo 648. 11. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους νομοθετοῦντα primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in iure ciuili conſtituta. δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς οὖσι νόμοις γεγραφότα. quodammodo aduerſantia, quoad materiam, ſeu argumentum, vniuerſo iuri ciuili 734. 8. ὑποδύῃ παρὰ πάντα ταῦτα praeter iſta omnia ſubterfugis,

gis, elaberis, *du gleiteſt darneben hin, wuſcheſt bey ihnen allen vorbey.* non obſtantibus illis, quae te videntur tam arcte ſtringere, et tam tenaciter tenere 778. 20. πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέον παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι. quae oportebat fieri, niſi hoc obſtaret 140. 24. τῶν νικᾶν ἂν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν. exiſtimantium, vel ſperantium, ſe procul dubio victoria fuiſſe potituros, niſi hoc interceſſiſſet 534. 6. πάνυ γὰρ (οὐχ ὁρᾷς) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διελέχθην, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. quod hoc verbo, non illo ſum vſus, quod manum huc, non illuc iactaui, ideo ſic ſe habent res Graecorum, non iſtoc modo. *um eines Wortes, um dieſes Wortes willen, — um einen ſolchen, und nicht einen ſolchen Schwung der Hand, ſteht es mit uns ſo, und nicht ſo* 305. 3. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν *nicht um ein kleines*, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην. non minuto quodam et vix noſcitabili momento argumentorum me purgantium, ſed magno et inſigni praepondio argumentorum innocentiae meae, vincente luculenter et eleuante momenta me grauantia 593. pen. τὴν φιλοσοφίαν ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ἡγήσῃ. pro re contemnenda duces 1416. 21. παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφῆκαν. ob tria ſolummodo ſuffragia, numero plura, a parte abſoluentium; quae ſi ei defuiſſent, condemnatus abiſſet 688. 26. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε. abſoluiſtis quidem eum, ob ſuffragiorum abſoluentium potiorem numerum. verum ille numerus perpaucis ſolummodo ſuffragiis numerum vincebat condemnantium. quae pauca ſuffragia ſi ei defuiſſent, infamia eum notaſſetis 743. 21.

παραβαίνειν oratione praeterire, intactum, indictum relinquere per obliuionem. ἐστὶν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην 298. 11. παραβαίνοντες ſilentio transmittentes. ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἐπαίνους κομίσαισθε 1453. 15.

15. παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis 624. 1.

παραβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διασπάσασθαι 136. 15. παραβάλλειν ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον 163. 3. παραβάλλοντος, tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda ſententia imitemini 1292. 10.

παραβοᾶν] συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ 1359. 16.

παράβυστον] ἐν παραβύστῳ 715. 21.

παραγγελία inuitatio, cohortatio ad praeſtandam ſibi in iudicio aduocationem, aut ad dandam ſecundum ſe litem 341. 2. ſtudium partium, cum factio quaedam reis ſibi deditis in iudiciis praeſto eſt, eosque auctoritate, gratia, potentia ſua poenis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι 432. 11.

παραγγέλλειν rogare, ambire, prenſare manus, aduocationem alicuius depoſcere 515. 19. μὴ πάνυ δὲ οἷοί τε παραγγέλλειν. poſtulare 1461. 3.

παράγειν producere, proferre in medium, ſpectatum aut auditum. τὸν ἥκοντα [e Boeotia] παρήγαγον producebant prytanes ad concionem 285. 5. τίνα γάρ, παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ᾐτιᾶτο, τούτων ἤρηκε κατηγορῶν 805. 14. ἐξαπατᾶν δ' ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων κακούργους λόγους 594. 13. 2) a recta via detorquere, in tranſuerſum agere. vnde notio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει — 487. 9. μὴ δὴ παραγόντων ὑμᾶς 497. 6. ἄν τι φενακίζειν ἐγχειρῇ καὶ παράγειν οὗτος 604. 4. λόγος, δι' οὗ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν 684. 10. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς 691. vlt. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι, καὶ παράγουσιν. [id eſt καὶ διὰ τούτου παράγ.

παράγ. aut *τȣ̃το γὰρ πλάττοντες παράγȣσι*] 987. 14. 1128. 5. 1129. 2. *ἕτερα, ὑφ᾽ ὧν παράγεσθε πολλάκις ihr euch vielmals laſſet dahin reiſsen* 412. 8. 3) naui vehere ſarcinam aliquam minorem, obiter, velut acceſſionem quandam iuſti oneris. vel, ſi mauis, tran-uehere ex alio loco in alium. *ὅτι ὀγδοήκοντα κεράμια μόνα* [ſcil. *οἴνȣ*] *παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ* 934. 5. et 20.

παραγίνεσθαι adeſſe. *δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν — ȣ̓χ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται* 658. 2.

παράγραμμα proſcriptio, res, quae proſcribitur, in tabula publice fixa exarata nemini non ſpectanda et legenda proponitur 997. 10. aut, ſi mauis, nota, quae ad alicuius nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoſcatur, adſcribitur.

παραγράφειν] *νόμοι παραγεγραμμένοι* leges in tabula coram iudicibus propoſita ſcriptae, vt conſidentium omnium oculis pateant 263. 20. 487. 10. *πρῶτον, τȣ̃ θέντος* [eius, qui pignori oppoſuit] *τȣ̓́νομα γράφειν* [in tabulario creditorum et debitorum] *καὶ τὸ κεφάλαιον τȣ̃ ἀργυρίȣ. ἔπειτα παραγράφειν* [ad latus illius annotationis adſcribere] *τῷ δεῖνι δεῖ ἀποδȣ̃ναι* 1237. 1. *παραγράφειν σεαυτὸν ἄλλȣ πατρὸς.* alius te patris, quam cuius es, filium te ferre in ſcriptis a te exarandis 1003. pen. In medio, curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentarienſi publico in tabulis annotari, *regiſtriren laſſen* *παραγραψάμενοι Σόλωνα ἐρχιέα διαιτητήν, τȣ́τῳ ἐπετρέψαμεν δικάσαι.* cum Solonem in tabulis pacti curaſſemus arbitrum ſcribendum 1013. 4. 2) exceptione ſeu fori haud competentis, ſeu iuris falſo praetenſi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. *παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην* cum ab actuario in tabulas referri curaſſemus, actionem hanc in me intentatam, eiusmodi non eſſe, quae poſſit in fo-

in forum induci 882. 1. *τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι Δημοσθένει.* operam dare, vt in libello accuſatorio de caede commiſſa, nomen Demoſthenis tanquam homicidae, ab actuario annotaretur, tametſi actoribus ipſis conſtaret, hanc criminationem falſam, ementitam et flagitioſam eſſe 549. vlt. *παραγράφεσθαι δεδώκασιν οἱ νόμοι die Rechtswohlthat der Ablehnung der zugeſchobenen Anklage. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας πάλιν δικάζηται* 984. 4. a fine. *παρεγραψάμεθα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην* 985. 1. 919. pen. *παραγραψάμενον σαφῶς τοὺς νόμους* legum verbis in tabula a commentarienſi plenis atque diſertis exaratis atque proſcriptis 1337. 11. *ὁ μὲν νόμος οὗτος ἐστὶ Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, οὓς ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραψάμην.* quas e iure criminali excerptas curaui a commentarienſi in tabula publice coram vobis propoſita exarandas 636. 13. *ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς, οὓς οὐ παρεγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος* 640. 20. 604. 2. vnde notio exſiſtit, prouocare ad legem, eam afferre, recitare, cauſae ſuae confirmandae et approbandae ergo. *βούλομαι, παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' οὓς παρεγραψάμην.* per quas mihi licuit exceptione fori vti 882. 1. orat. aduerſus Zenothemin. *παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι* 939. 11. *ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεσθαι δεδώκασιν.* [ſcil. *οἱ νόμοι*] reiicere actiones, vt illegitimas et locum in hoc foro prorſus nullum habentes 908. 4.

παραγραφὴ exceptio rei, aduerſus actorem, actionemue, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modoue procedendi illegitimo, negantisque ſe illa actione teneri, aut cogi ad purgandam cauſam ſuam poſſe. *πάντα δ' ἤδη διεξεληλύθει* [ſubterfu-

terfugia puta forenſia, *Rechtsbehelfe*] τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπωμοσίαι, καὶ παραγραφαὶ, καὶ ἐδὲν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον 541. 24. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς κρίσιν καθισαμένοις, ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν δέδωκεν ὁ νόμος 892. vlt. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. *einkommen mit einer Ablehnungsproteſtation* 912. 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι 939. 11. προλαβὼν δέ με, ὥςε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι 1103. 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem dicebat cauſam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἡττημένος hoc genere cauſarum 1117. 4.

παραγωγὴ ſtropha, verſutia forenſis, tricae, offuciae, cauillatio; quibus a recta via, aut a re praeſente iudex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐρεῖ, ὡς — 652. 14. παραγωγὰς, ἃς ἔτοι ποιήτονται, χαίρειν ἐᾶτε 693. 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τῦ πράγματος 871. 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἤδη τις δίκην ἐ δέδωκε 1014. vlt.

παράδειγμα] ἐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις 35. 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμέμενος 305. 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε. ita caſtigate, vt alii, exemplo eius moniti, ſapere diſcant, et a ſimilibus peccatis ſibi cauere 373. 20. 451. 10. 586. pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορέντων σωφροσύνης 420. 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι 425. 11. ὑμῖν μόνοις ἐςὶν οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασιν 427. 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται 1450. 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482. 13.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων ἐδένες ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηνται 168. 11. 1423. 10.

παραδέχεσθαι εἰς οἰκίαν 1008. vlt. τοῦτον τὸν μιαρὸν Χαρίνῳ τῷ προδότῃ παραδεξάμενον ταῦτα πράττειν. cum recepiſſet Charino iſta facturum, id eſt, ei fidem ſuam obſtrinxiſſet de iſtis perficiendis 1334. 16.

παραδηλοῦν oblique, tecte ſignificare. 348. 7.

παραδιδόναι tradere alicui partes. τὰ πράγματα Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐνδεξάμενοι δὲ οὗτοι πάντ᾽ ἀπώλεσαν 371. 18. reum iudicibus. παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς 515. 6. παραδιδόναι τὰς προβολὰς dicuntur prytanes, cum actiones προβολὰς dictas iudicibus ei rei iudicandae delectis demandant 517. 4. μή με Δημοσθένει παραδῶτε 523. 27. ἐπὶ κρίσει cognitionis ergo παρεδέδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχὼν 1187. 5. παρεδώκατε εἰς τὸ δικαστήριον 1230. 18. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, εἰσάξειν, [ſcil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] παραδώσειν [ſcil. τοῖς ἕνδεκα] 781. 2. καλὰ παραδεδομένα [ſcil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη 641. 19. τὰ παλαιὰ, ὡς ἡμῖν ἀκοῦσαι παραδέδοται 641. 22. de tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente 841. 16. παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Senatus exactoribus, quorum eſſet a debentibus armamenta navalia repetere, perſcripta in pittacio tradebat nomina debentium 1145. 12. παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας 1327. vlt. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337. 26. de corpore ſeruili ad quaeſitionem per tormenta dedendo 1120. 7. 1140. vlt. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ quamcunque fortunam deus contribuerit 1394. 23.

παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόξου modo inſperato, καὶ τοῦ παραλόγου et abhorrente, inconſentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῇ, σώζεται 780. 4. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ δόξῃ κατωρθωκέναι 1395. 16.

παραδῦναι irrepere, clam, callide inſinuare. ἐπὶ τὴν εἴσπραξιν παρέδυ 608. 3. 750. 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο 252. 2.

παράδυσις ſubreptio, clandeſtina et inſidioſa molitio ius aliquod illegitimum per vſurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi 219. 7. παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμός.

παραζευγνύναι] οἱ συνεχῶς οἴδε παραζευγνύμενοι σφίσιν 1460. vlt.

παραθεωρεῖν] παραθεωρήσας τοὺς πρὸ σοῦ γεγενημένους ἐνδόξους ἄνδρας 1414. 22.

παραιρεῖσθαι] πᾶν ὅ, τι ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουληθείη παρελέσθαι 247. 13. παρῃρημένοι τὰ ὅπλα exarmati 366. pen. οὐδέ γε τοὺς χρόνους ἴσον ἐς ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι καὶ ὑμῶν 399. 10. ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα 406. 3. τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται de medio tollit 1482. 4. πόλεις παρῄρηται abſtulit, ſuffuratus eſt, οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας 289. 5. ἕως μὲν πόλεις παραιρούμενον αὐτὸν ἑώρα βαρβάρους 289. 18.

παραιτεῖσθαι iram, ſeueritatem iudicum deprecari 516. 2. παραιτοῦμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν 1475. 20. rogo, vt ſuſtineant audire. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι 533. 3. rogabo vos.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη 120. 26.

παραίτιος πάντων μεγίστου ἀγαθῶν 256. 26.

παρακαθῆσθαι aſſidere ad latus alicuius. τοῖς παρακαθημένοις φράζειν 1152. 18. 1207. 2. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις 757. 12.

παρακαθίζειν] παρεκαθίσατο ἕνα [ſcil. arbitrum] ἑκάτερος ſibi adſciſcebat, atque ſtipulabatur, vt arbitro a ſe edito ſedendi et cauſam cognoſcendi facultas eſſet 897. 3.

παρακαθιστάνειν aliquem ad latus alterius collocare. στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακαταστήσαντας 47. 5.

παρακαλεῖν hortari, rogare, poſtulare. παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158. 14. πολλά με τὰ παρακαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὴν Νέαιραν 1345. 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν ad tuendam communem ſalutem 1394. 9. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὐρώστους εἶναι 1397. 15. ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἴομαι δεῖν πράττειν 1465. 24. 2) aduocare, inuitare, rogare aliquem, vt nobis praeſto ſit in iudiciis, vt teſtis, aut vt defenſor et patronus atque collaudator cauſae noſtrae, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνθρώπους vt interſint rei, quae geritur, velut teſtes 915. 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεκαλέσαμεν, ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα 1074. 7. παρακληθέντες εἰς τοὺς Ἁγνίου ἀγροὺς 1074. 10. τὸν Κάλλιππον ὁ Λύκων οὐδαμοῦ nullo in negotio πώποτε παρεκάλεσε adhibuit teſtem, ſocium, conſiliarium 1242. 4. παρεκάλει τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου adduxiſſet ad meum lectum, vbi aeger cubabam, ex Areopago ſenatores quosdam a ſe ad hunc actum rogatos 1265. vlt. μηδένα μάρτυρα παρεῖναι, διά τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι 1303. 7. βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι inuocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὔχομαι 227. pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. aſſentior rogatis, poſtulatis 283. 22.

παρακαταβάλλειν ſacramentum, certam aeris ſummam, cuius periculo certabatur, deponere ante litis conteſtationem 1051. 22. 1090. pen. δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου [ſubaudi χάριν] εἰσποιεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων 1092. 20.

παρακαταβολὴ der Vorſtand, die Caution, die man ſtellet, ſacramentum illud iudiciarum. *ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολὰς* 978. 19. *παρακαταβολὰς εἶναι [τοῦ κλήρου* puta, vel *τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισβητοῦντι* 1054. vlt. *παρακαταβολῆς οὐκ ἂν ἠπόρησεν* 1198. 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους 572. 7. *παρ. ἔνορκον εἰληφὼς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων* 773. 5. *τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων* 840. 10. *παρακαταθῆκαι τῆς τραπέζης* 946. 1. pignora apud menſam numularii depoſita, ſeu pecuniae menſae argentarii creditae, vt ſub nomine, non veri domini, ſed argentarii, quaeſtum facerent.

παρακατατίθεσθαι τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν ἐπιεικέσιν 806. vlt. *παρακαταθέμενός ἐμε κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων* 840. 14. *τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτὸν* 1480. vlt.

παρακελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ Φιλοκράτην φυλάξωμεν πολλὰ παρεκελεύετο 345. 1. *τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύσατο* 1264. 22. *παρακελευσάμενος ἀνθρώπους δούλους καὶ κατασκευάσας, ὡς κυρηναίους εἴησαν* 1348. 10. cum ſibi auctoritate ſua globum ſeruorum adiunxiſſet, adhortatus eos, vt praeſto ſibi eſſent. *προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην* 1417. 20.

παρακινδυνευτικὸς] παρακινδυνευτικοῦ τινος ἅψασθαι λόγου 783. 11.

παρακινεῖν] ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν 193. 27.

παράκλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως ex aduocatione et condicto *συγκαθήμενοι* 275. 20.

παράκλητος aduocatus, qui in iudicio alicui praeſto eſt, eius cauſam oratione tuetur. *τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαὶ* 343. 10.

 παρα-

παρακολουθεῖν comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, ſiue pone eundo, obſeruando, conſectando, quoquo tu eas, velut adulator et paraſitus, vel etiam, vt inimicus omnes tuos greſſus et dicta et facta acriter obſeruans. οὓς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις 281. 22. παρηκολούθησε παρ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων ἐμοὶ 519. 12. παρηκολούθησεν οὕτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων 537. 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολουθεῖν 909. 18. παρακολουθεῖν σοι οἷς [id eſt ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἃ] ἂν πράττῃς 915. 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθησάσης 1045. 7. παρακολουθῆσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον 1260. 5. πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20. παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος 1260. vlt. παρηκολούθει αὐτοῖς [inſectata eos eſt, Plataeenſes puta,] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων 1378. 14. 2) metaphorice, inueſtigare, per veſtigia eundo deprehendere, conſequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει οὐ μόνον εὔνουν καὶ πλούσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν 285. 21. ὁ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκὼς ἅπασι 423. 24. παρηκολ. ἐνίοις τῶν ἀδικημάτων 683. 6. ἵνα μᾶλλον μάθητε καὶ παρακολουθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι 703. 9. παρακολουθήσετε ῥᾷον ἅπασι τοῖς λεγομένοις 1050. 7. 1051. 1. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083. 2. τοῖς εἰδόσιν ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρηκολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς 1178. 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρηκολούθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι 1210. 11. ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν, εἰδὼς 1463. pen.

παρακομίζειν aduehere, conuectare naui, vel vehiculo. τὸ τάριχος ἀνθρώπῳ τινὶ γεωργῷ παρεκομίζετο

ἐν τῷ

ἐν τῷ πλοίῳ 933. 26. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα adducere, adigere ad ſic dictum aggerem. *auf dem Molo, oder der Rhede auslegen* 1208. 4.

παρακρούεσθαι decipere. οἷς πρότερον παρακρουόμενος, μέγας νῦν ηὐξήθη 19. 18. ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω 318. 1. παρακρουομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. argumenta pro ſe afferentibus captioſa et falſa 605. 24. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε 656. 5. ὡς ἂν μάλιστά τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι καὶ παρακρούσασθαι βουλόμενος 725. 26. διὰ τί οὐ παρακρούομαι τοὺς δικαστὰς 1047. 12. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο 1060. 7. παρακρουόμενοι τηλικοῦτον πρᾶγμα in tanta re τοὺς δικαστὰς 1062. 17. τὸ λέγειν ἅ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω 1421. 18.

παράκρουσις impoſtura 679. 3. φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα 760. vlt.

παρακύπτειν ἐπί τι in aliquid curſim velut atque obiter inſpicere, rem attingere modo, deguſtandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi cauſa, tum celeriter ab eo reſilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον 46. 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν munus trierarchi capeſſere 1048. 21. μάρτυρας adſciſcere, corrogare 916. 4. et 19. 1159. 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη ſuſcipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perſcripta, cum poteſtate armamenta ab iis debita repoſcendi, atque redigendi 1145. 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς οὐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clauſulam tabularum non recitas, non affers, vel penſi non habes 916. pen.

παραλανθάνειν] παρέλαθεν αὐτοὺς τοῦτο. effugit eos 1134. 8.

παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ὥραν 24. 25. 1322. 9.

παραληρεῖν 1421. 10.

παράλιον ſtatio nauis imperatoriae Parhali dictae in portu attico. μεταπεμψάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ παράλιον 1191. 25.

παραλλάττειν praeterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ puta] τὸ τȣτȣ παραλλάξῃ χωρίον 1276. 13.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα 315. 4. παράλληλα γὰρ ἔϛαι φανερώτερα 395. 24.

παραλογίζεσθαι 822. 25. 1037. 15. *vorſetzlich falſch rechnen, in der Rechnung den überliſten, dem die Rechnung abgelegt werden ſoll, ein X für ein Q machen.*

παράλογος] δοκεῖ μοι παραλογώτατον εἶναι 163. 23.

παραλόγως] τȣ̀ς π. δυϛυχȣ̃ντας ἐλεεῖν 835. 6.

πάραλος nauis publica. τȣ̃τον ἐχειροτονήσατε τῆς παράλȣ ταμίαν 570. 4. ταμιεύσας τῆς παράλȣ 570. 15.

παραμελεῖν] τὸ παραμελῆσαι τινας τῶν καλλίϛων αἰσχύνην φέρειν 1412. 3.

παραμένειν] παραμένωσιν ſecum in caſtris, vel cum claſſe manerent, ἕως ἂν ἡ κρίσις αὐτῷ γένηται 1188. 21. οἱ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθȣ̃ντες καὶ παρέμενον. οἱ δὲ Βοιωτοὶ ȣ̓κ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν καθ᾽ ἡμέραν τροφὴν δώσοι 1188. 25. πιϛῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένȣσιν 155. 22. 1199. 12. 1209. pen.

παραμυθεῖσθαι] εὐήθης λόγος παρὰ τῶν π. βȣλομένων τὴν πόλιν 123. 5.

παραναγινώσκειν ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex oppoſito, aut ad latus recitare 315. 21. 677. pen. coram concione recitare 712. 9.

παραναλίσκειν εἰς ȣ̓δὲν δέον 167. 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incaſſum prodegeritis, quicquid inſumſeritis 1432. 16.

παρα-

παρανοίας καταγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβȣλευόμενοι 1444. 16. εὔχεσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν παράνοιαν λαβεῖν ἐκεῖνον vt eadem dementia illum quoque corripiat 189. 8.

παρανοίγειν 778. 12.

παρανομεῖν] οἴομαι περὶ κλήρȣ ἀγῶνα μηδένας ἄλλȣς παρανενομῆσθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς 1090. 6.

παρανομία] τὰ ἐκ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσαιτε 808. 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδȣ̃ναι παρανόμων γράφη. citat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leptinea. Locus eſt p. 267. 6. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἔμελλον αὐτȣ̃ κατηγορεῖν 515. 27. 790. 19. γενομένȣ τȣ̃ ψηφίσματος καὶ ȣ̓δενὸς γραφομένȣ παρανόμων 1149. 13.

παραπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν. claſſe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari aduerſus inſultus hoſtium 96. 10. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τȣ̃ Ἑλλησπόντȣ 251. 6. τȣ̀ς ȣ̓κ ὀρθῶς συμβȣλεύοντας ὑμῖν παραπέμψαντες. cum contemtu transmiſſis 283. 24. παραπεμπόντων ὑμᾶς cum reliqui trierarchi vos in nauibus ſuis huc ipſi comitarentur atque deducerent 568. 14. παραπέμπειν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα 1213. 1. παρέπεμψε τῷ δήμῳ τὸν σῖτον 1224. 22.

παραπέτασμα] παραπετάσματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει 1107. 1.

παραπίπτειν] παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι opportunitatem repente oblatam e manibus dimittere 11. 8. παραπεπτωκὼς [ſi bene habet iſta lectio, ſed potius leg. videtur ὑποπεπτ.] θαυμάζῃ τȣ́τȣς, ὑφ᾽ ὧν αὐτὸν προσῆκε θαυμάζεσθαι 1127. 2. verumtamen Harpocr. quoque vulgatam edit.

παραπλεῖν 933. 11.

παραπλὴξ] οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖν τὸ δωροδοκεῖν 426. 23.

παραπλησίως] ἆρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως 36. 1.

παραπολλύναι] παραπόλωλεν. velut per iocum, aut oſcitantiam et ſecordiam iudicum, peſſumdatus eſt 543. pen.

ἡ παραπομπὴ τοῦ σίτου deductio claſſis frumentariarum nauium, e Ponto per mare Athenas vſque tuta, quae fit comitantibus triremibus armatis 249. 16. 1211. 25.

παραπρεσβεία mala, improba, flagitioſa functio legationis tibi demandatae. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας αὐτοῦ ἔμελλον κατηγορεῖν 515. 27.

παραπρεσβεύειν legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες 401. 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον 740. 17.

παραῤῥεῖν] ἕτεροί γε λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς 170. 25.

παρασημαίνεσθαι τὰς διαθήκας *beſiegeln* teſtamenti tabulas nominis ſui ſubſcriptione, ſigillique ſui fide confirmare 837. 13. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων, ἃ παρεσημηνάμην. quae obſignaueram. *verſiegelt hatte* 1039. 11. 1040. 20. 1041. 12. ἀνοῖξαι τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046. vlt.

παράσημος ῥήτωρ malae, vitioſae, improbae notae orator 307. 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα aes mali commatis, *verrufenes Geld, von ſchlechtem Gehalte, falſchem Gepräge, geringem Schrote und Korne, Beyſchlag, oder Nachſchlag* 766. 6.

παρασκευάζειν differt a κατασκευάζειν. οὔτε κατεσκεύασθε, οὔτε παρεσκεύασθε. neque iam paratas inſtructasque copias habetis, neque comparatis eas 168. 14. παρ. συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι 215. vlt. αὐτὸς παρεσκευάζετο *ſetzte er ſich in Poſitur, in gute Verfaſſung,*

ſung, zur Wehre und zum Angriffe, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο 231. 14. παρεσκευάσθη ὑπὸ σȣ̃. a te redemtus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit 501. 21. παρ. τοσȣ́τȣς χρηςȣ̀ς 604. 15. παρασκευάζεσθαι ſibi comparare, conſcribere, contrahere agmen amicorum, aduocatorum in iudiciis, factionem, globum 813. 20. ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν 840. 27. τȣ̀ς μάρτυρας ȣ̓ παρεσκευάσμεθα νῦν 853. 5. παρεσκευάςαι μάρτυρας ψευδεῖς 852. vlt. παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτȣ̃ ἐργαςήριον συκοφαντῶν 1010. 24. πολλὰ καὶ ἀναίσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα 1062. 11. μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριςα παρασκευάσασθαι, iis, qui ſe norunt optime firmis praeſidiis ſubſidiisque ſatellitum ſibi deditorum munire, ἀλλὰ τοῖς ἀδικȣμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν 1085. 16. παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν cum ſuas in partes pertraxiſſet, ſubornaſſet, edocuiſſet, quid agendum ipſis dicendumque eſſet 1092. 13. παρεσκευασμένȣς ὑπ' ἐμȣ̃ εἶναι τȣ̀ς μάρτυρας 1141. 23. 1386. 3. ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, ȣ̔̀ς ȣ̔τοσὶ παρεσκευάςαι ἐπ' ἐμὲ 1177. 13. παρασκεύαζε σκευὴ σαυτῷ 1218. 5. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη 1228. 5. παρεσκεύασαν τȣ̀ς ῥήτορας 1228. 9. ȣ̓ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικȣ́τȣ κινδύνȣ 1266. 2. παρεσκευάζοντο inter ſe condicebant, *ſi verabredeten, karteten es mit einander. legten es unter einander ab* 1251. 8. παρεσκευασμένοι τȣ́τῳ cum hoc facientes, ab eo ſubornati 1302. 8. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τȣ́τȣς. illos nobis gratia donisque conciliaſſe 1305. pen. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τȣ̃ σωφρονεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

παρασκευὴ] πάσης παρασκευῆς εἷς ὁ αὐτὸς τρόπος 180. pen. τὴν εἰρήνην ταύταις ἐλπίσιν oſtendendis eiusmodi vanae ſpei praeſtigiis, καὶ παρασκευαῖς machinationibus callidis et clandeſtinis, *Intriguen*, compara-

parationibus amicorum et miniſtrorum fidorum, atque ſedulorum, καὶ ὑπαγωγαῖς lenociniis verborum inſidioſorum, εὕρετο παρ' ὑμῶν 444. 22. παρασκευὴν ὑβρίζεσθαι, ἣν ἄν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτο εἰς τὴν λειτουργίαν 518. 11. παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτοῦ πιστεύων. apparatui, copiis ad huius iudicii periculum ſuſtinendum comparatis, amicis, aduocatis, opibus, gratia, potentia, fidens. 864. 17. πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ τἀληθῆ μαρτυροῦντας ὁ ἀγὼν ἔσται. cauillationes et concluſiunculas a longinquo iam praemeditatas, et cum aliis comparatas, vt quae commenta reus proferat, eadem teſtes quoque emti et conducti confirment 864. 20. παρασκευὴ *ein Complott* 1053. 6. ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἀδίκῳ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ 1959. 26. οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι 1078. 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμεναι, id eſt πιστεύοντες 1081. 16. κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι 1091. 18. παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας 1386. 2. τὶς παρασκευή, καὶ πόση, καὶ πόθεν ποριςθεῖσα 1423. 17. ἔδει πρὸ τοῦ πολέμου ἐσκέφθαι, τὶς ἔσται παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ 1439. 19.

τὰ παρασκήνια φράττων 520. 18. fort. aditus ad ſcenam, tabulatum, vel oecus ante ſcenam. *ein Vorſaal vor der Bühne.*

παρασπᾶν] μὴ παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. ne quid auellat, carpat, arripiat.

παρασπονδεῖν] παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην 85. 22. 248. 20.

παρασυγγραφεῖν] παρασυγγεγράφηκας ἡμᾶς laeſiſti nos violando pacta inter nos inita 1291. 17. 1293. 7.

παράταξις] οὐδὲν ἐκ παρατάξεως, οὐδ' ἐκ μάχης γιγνόμενον 123. 24. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου oppreſſos a ſodalitio improbo 1081. 12.

παρατάττειν] ὃ καὶ τὲς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένες 297. 12. εἴ τις αὐτὲς τὲς παραταξαμένες ἐρωτήσειεν 1395. 14. τὲς παραταξαμένες — ὲκ ἐτόλμα συλῆσαι 1477. 17.

παρατηρεῖν [ὅπως τἔτο μὴ γένηται παρατηρῶν διετέλεν 281. 16.

παρατιθέναι] παραθεὶς εὐθέως ἑξῆς ſubiiciens ſtatim iam dictis 146. 3. παρέθηκε τὰ σκεύη ταῖς ἐκπλεέσαις ναυσὶ 612. 24. οἱ διάκονοι Χαβρίε τράπεζαν παραθέμενοι 1356. 10.

παρατρέφεσθαι magna in familia, velut vile quoddam mancipium, acceſſio et cauda familiae ſuperuacanea, ali. ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον 403. 23.

παραυτίκα] ἕτως ἡ παραυτίχ᾽ ἡδονὴ καὶ ῥαϛώνη μεῖζον ἰσχύει τἕ ποθ᾽ ὕϛερον συνοίσειν μέλλοντος 72. 16. νομίζοντας τὴν παραυτίκα ὲκ ἔσεσθαί ποτ᾽ αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης 215. 10. προπέποται τῆς παρ᾽ ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα 34. 24.

παραφέρειν] εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα 305. 5. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας tempeſtates ſtatas ex ritu vetuſto praeterire ſiuiſtis ſine donis atque coerimoniis 531. 16. ὲχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνεγκα in medium protuli 1479. 11.

παραφρονεῖν deſipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ 1183. 1. παραφρονῶν ὡς ὲδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ 1183. 11.

παραφυλάττειν pro ſimplici φυλ. παραφυλάξετε τἔτο ἐξ ἅπαντος τρόπε 807. 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ hiemem ibi degenti 909. 14. 1292. 4.

παραχρῆμα] ἐκ τἕ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore 9. 7. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων 81. 11. ſtatim e veſtigio, cum illi ſermones adhuc ſererentur. ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἂν τις ἐκ τἕ παραχρῆμα εἴποι 1401.

1401. 10. πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν 1420. vlt. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in praeſens ſolummodo probabiles] χάριν ἕξουσι 1425. 4. ἕνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in praeſens, ad breue tempus gratioſi ſint 1449. 18. τοῖς ἐκ τοῦ παρ. συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι 1465. vlt. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα ſtatim e veſtigio ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178. 14. ἔδειξεν εὐθέως παραχρ. 1237. 21. καὶ παραχρῆμά γε 38. 2. abſolute, deſtricte, ſine vlla exceptione, vel remiſſione, aut, vt paucis omnia complectar, et rotunde ſignificem.

παραχωρεῖν] μὴ παραχ. τῆς τάξεως, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον 38. 24. π. μηδενὶ τούτου. de hoc nemini concedere. nemini eius veniam dare poſtulanti, ſcil. τοῦ στρατεύεσθαι. neceſſitatis militandi 167. 19. δοκεῖτε γὰρ τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν 172. pen. ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται — παραχωρεῖν 192. 19. de ſententia ſua alteri concedere 212. 4. τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ 247. 24. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρει ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317. παραχωρήσονται τῆς ἀρχῆς 655. 17. τὶς δ' ἂν 8. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας 523. 23. οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ 981. 11. ἁπάντων παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος 1467. 7.

παραψυχὴ] ἵν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχὴν 1343. 20. παραψυχὴν τῷ πείθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχοντες 1399. 18.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ 572. 10. 1373. 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία. functio muneris parhedri, ſeu aſſeſſoris 1373. 22.

πάρεδρος [ſcil. τοῦ ἄρχοντος] 1332. 14. π. γενόμενος regi ſacrorum 1369. 20. πάρεδρον τοῦτον ποιή-

σαντι

σαντι, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχὴν 1372. 24. ὗς παρέδρους εἰκότως τις ἂν φήσειε τοῖς κάτω θεοῖς 1399. pen.

παρεία] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων 313. 25.

παρεῖναι] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρέσται τοῖς πράγμασι 10. 1. πανταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι 10. 12. τὸ ἀεὶ παρὸν προϊέμενοι oportunitates quaſque itentidem occurrentes rei bene gerendae 11. 22. ἐφ᾽ ἅπατι παρεῖναι rebus omnibus gerendis ipſe adeſſe et intereſſe 24. 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41. 25. τὰ παρόντα περιορῶντας, περὶ τῶν μελλόντων τοὺς ἄλλους φοβεῖν εὔηθες 129. 26. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν, qui ei praeſto ſunt opera conſilioque 911. 6. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται copioſiſſime quisque iucundiſſimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus cum maxime verſatur. *wes das Herz voll iſt, des geht der Mund über* 1473. 19. ταῦτα νῦν ἐμοὶ πάρεστιν, ἅ μή ποτ᾽ ὤφελε. ſcil. παρεῖναι. quae ſatius erat mihi nunquam vſu veniſſe 1473. 20. ἄχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας. id eſt ἄχρις οὗ πάρεστι [vel ἔνεστι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐταῖς 1478. 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id eſt περιόντων, ἔτι ζώντων] πλείω ποιεῖσθαι λόγον 1479. 6. παρῆς, ἢ οὐ παρῆς, ὅτε ταῦτ᾽ ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἐγίνωσκες τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγίνωσκες; citat Schol. ad Ariſtotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παρεισφέρειν νόμον aliam legem ferre, alii abrogandae oppoſitam 484. 1. et 12. 485. 26. 487. 13. et 20.

παρεκλέγειν τὰ κοινὰ clandeſtinis et minutis, ſed crebris ſurtis remp. depeculari 435. 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἑτέρους inſerere, interpolare diſputationes a cauſa alienas 1026. 20.

παρεν-

παρενοχλεῖν] παρηνώχλησθε ἴσως καὶ ὑμεῖς 242. 16.
παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ Ἰόντους 741.p.
πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τἄλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. poſthabent omnia cupiditati ſuae 1233. 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι ῥηθήσεσθαι 1421. 21.
τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας 215. 9.
παρέρχεσθαι] ὁ γὰρ ἐστὶ χείριστον ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 40. 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀπόλωλεν 92. 19. π. εἰς τὴν δυναστείαν 117. 4. εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. ſuperant, anteuertunt 132. 7. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. vincere, obliterare, quaſi curſu anteuertere 227. 20. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἴσω πυλῶν 237. 6. 238. 25. παρελθεῖν praeterire, euaneſcere; ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος 291. 12. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται 292. 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς 401. 2. excidit merito honorificae huius appellationis, culpa ſua titulum illum Euergetae amiſit. *verwirkt. verbükrt.* τοῦτο γὰρ μικροῦ παρῆλθέ με εἰπεῖν. paene me praeterierat, fugerat 550. 26. παρέρχεσθαι proficiſci agmine facto, caſtra mouere, *marſchiren* 999. 8. παρῆλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους 1231. 27. τὰ παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι 1439. pen. ὁ τῶν παρελυληθότων ἐστὶ χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 1440. 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc vt agerem ad vos prodii 1454. 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος 1471. 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας 1487. 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρῆλθες 1410. 7. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ 989. 19. σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγόρεις. progreſ-

progreſſus ad concionem, dicendi ergo 559. 7. τὰς κοινὰς παρελθὼν νόμους legibus communibus vniuerſae ciuitati praeteritis, inſuperhabitis 977. 14. ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων 169. 21.

παρεύρεσις commentum, praetextus vanus. μηδεμιᾷ παρευρέσει 238. 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν 11. 13. πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει 15. 15. π. κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους 143. 5. καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὔνοιαν 228. 26. ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται 807. vlt. τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. praeſtat, alit de ſuo 565. 1. ὁ παρασχόμενος αὐτόν. is, qui eum ſubornauit iſti aduerſarium et calumniatorem 1113. 25. ἕτερον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν 1246. 15. τοσαύτην εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἡ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν 1410. 14.

παρηγορεῖν ſolari. πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχὴν 1400. 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex ſacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄρρητα ἱερὰ 1370. 21.

παρθενὼν templum Mineruae in arce 174. 24. 597. 8. 617. 19.

παριδεῖν] παρεῖδε ταῦτα πάντα contempſit 637. 11.

παριέναι ab ἰέναι cum leni, prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελύσθαι ἔλεγον 170. 6. ἠρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρῄει δ' οὐδεὶς 285. 6. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῄει 1481. 16. οὔτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρῄει 918. 20.

παριέναι ab ἱέναι cum aſpero, omittere, transmittere. ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥαθυμίαν 98. 16. οὔτε καιρὸν παριεὶς 156. 26. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέν-

ρεθέντα, οὔτ᾽ ἀγνοηθέντα, οὔτε προδοθέντα 326. 24. πολλοὺς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παρέντες 415. 11. μηδαμοῦ παρεθῆναι nusquam omitti non vexatus 548. pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν 1229. 3. παρεὶς τὸ χαρίζεσθαι 1419. 11. In medio. intromittere, admittere, *einlaſſen.* βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται 194. 27.

παριςάνειν in Actiuo. proponere. τὴν ὑπόθεσιν τὴν οὐκ οὖσαν παριςάντες ὑμῖν 28. 9. ὅπερ ἐςὶ μάλιςα ὑπὲρ ὑμῶν — τοῦτο παραςῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν. in mentem vobis iniicere 226. 3. παραςῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν — γνῶναι 228. 4. πλησίον τὴν δύναμιν δείξας καὶ τὰ ὅπλα παραςήσας [niſi περιςήσας praeferatur] 286. 20. παραςήσαντα ἐλπίδας 448. 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἥνπερ ἀλλ᾽ ὁτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίςη 519. 20. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέςησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ᾽ ἡ ἀτιμία 537. 22. παραςῆσαι τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν; εἰκότως ἄν μοι δοκεῖ 1435. 13. οὐδεὶς ἂν, ταῦτ᾽ ἀπαγγέλλων, δύναιτο τὸ δεινὸν παραςῆσαι τοῖς ἀκούουσιν οὕτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται 538. 3. ψήφισμα — δέος καὶ φόβον παριςὰν 654. 25. αἰσχύνην οὐ παριςᾶσιν 1396. 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίςησιν 1445. 20. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραςήσετε ἑκάςοις 1464. 26. παραςήσαντα cum appoſuiſſet τινα τῶν οἰκετῶν φυλάττειν τὰ ξύλα 1194. 19. παραςῆναι praeſens eſſe menti, obuerſari animo. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραςῆναι 44. 25. adſtare ad latus, praeſertim rei, cauſam eius oratione, aduocatia adiuuare. ὥςε μοι παραςάντας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθασι 366. 20. τῷ υἱεῖ τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων multae cauſae forenſes exantlandae cum eſſent, οὐ πώποτε παρέςη. nunquam operam ei nauauit 1120. 26. δυοῖν κηδεςαῖν παρεςηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑ-

ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433. 19. εἰ, παρεστηκότος τȣ́-τȣ, coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεποιηκὼς, ἅπερ ȣ̃τος νυνὶ 1264. 1. παρεστᾶσι πολλοὶ [ſcil. τῷ δικαστηρίῳ] adſtant et circumſtant, ſpectandi et audiendi gratia 1297. 8. καιρȣ̃ πρὸς τȣ̃το παρέστη [niſi potius περιέστη] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. res Philippi eas ad neceſſitates deuenere 20. 13. παραστῆναι ceruicem iugo ſubmittere, in poteſtatem victori ſe dare, dicto audientem eſſe, vel obſequi, parere, in poteſtate eſſe. ȣ̓ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο 597. pen. παρεστηκὼς καιρὸς. tempus praeſens 255. 25. In medio παρίστασθαι in mentem venire. ȣ̓χὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν 28. 1. 1419. 21. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσταται ἀφ᾽ ὧν ἂν ἀκȣ́σωσι 652. 26. παρίσταταί μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τὸν λόγον 1404. 15. 2) ad latus ſuum ſtare iubere, *neben ſich hintreten laſſen.* παραστήσεται παιδία καὶ κλαήσει 546. 20. δανείζονται μὲν μετ᾽ ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ᾽ ἀποδιδῶσι, πολλȣ̀ς παρίστανται μάρτυρας 915. vlt. παραστησάμενος τȣ̀ς παῖδας, κατὰ τȣ́των ὀμεῖσθαι 1268. 23. παραστησάμενος τȣ̀ς συνεισομένȣς αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυρȣ̃ντι 1305. 11. vnde notio domandi, ſubiugandi. nam παρίστασθαι eſt penes ſe collocare, ſtare ad latus ſuum iubere, cum interminatione, ſi vel latum vnguem diſcedat. h. e. cogere aliquem, vt in fide tua atque auctoritate ſit, vel vt in manu atque promtu. Ὄλυνθον παραστήσεται. ſub poteſtatem ſuam rediget 14. 12.

παρίσως circiter, praeterpropter 606. pen.

πάροδος] τὸν μέχρι τῆς παρόδȣ δημοτικόν. qui hactenus ſolummodo ciuilis erat, donec vos ei veniam dediſſetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendae impertiuiſſetis 1481. 15.

παροικοδομεῖν obfirmare, munire aliquid, operibus praeſtruendis. *ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν* 1276. 10.

παροινεῖν] *ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη* 403. 8. *ἐπαρῳνήθη* 612. 20. *μεθύων ἐπαρῴνει* 658. 16. *ἣν ὥραν ἄλλοις δειπνοποιεῖσθαι συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὗτοι ἤδη ἐπαρῴνουν* 1257. 13. *παροινουμένους ὑπὸ τούτων* 1258. 6.

παρόμοιος idem quod ſimplex *ὅμοιος*, aut paene ſimilis. *ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως* 12. 8.

παροξύνειν] *φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι*, ira et indignatione accendi animisque exardeſcere ad iniurias vlciſcendum et depellendum 10. 24. *π.* ſtimulare animumque iniicere ſui vlciſcendi 21. 13. *παρώξυνται, πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε* 70. 14. *μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων*, quo tempore vel minutiſſimae quaeque res iram accenderent 403. 1. *οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος* 514. 10. *παροξυνθέντας μᾶλλον τοῦ δέοντος* 805. 20. *παροξύνεσθαι ὑφ' ἡδονῆς τινος* 1144. 27. *εἰ γὰρ οἱ παρόντες* [iurgio puta et conflictui manuum] *ἀντὶ τοῦ κωλύειν, αὐτοὶ παροξυνοῦσι* 1264. 26. *παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις* 1299. 17. *τοὺς εἰδότας παροξύνειν* 1415. 22. *εἰ βουληθέντων ὑμῶν* [ſcil. *ἀνδρίζεσθαι*] *καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ* 1448. 4.

παροξυντικὸς] *πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ* — 489. 4.

παροξυσμὸς exacerbatio, iracundia 1105. 24.

παρόπτεσθαι] *ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα* 133. 18. *τὴν κοινὴν σωτηρίαν παρόψονται* 179. 19. *παροπτέον τι καὶ παρανομοῦντα* 805. 9.

παρορᾷν] *παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον* 23. 13. *ἡγήσονται παρεωρᾶσθαι αὐτοὶ* 655. 15. *ἀλλ*

15. ἀλλ' οὐ δὴ τὰ μέγιστά γε χρὴ παρορᾷν 1450. 11.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἤδη πρός τινας 805. 19.

παρουσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρουσίαν propterea quod in locis, vbique quaeque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγεγόνει 674. 24. πράξεως σύμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθοῦ τινος ἡμῖν ἔσται παρουσία 1443. 1. τὰ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς, καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας. id eſt τὰ τῆς τύχης ἀγαθά τε καὶ κακὰ κοινῶς πάρεστιν ἀμφοτέροις ἐναλλὰξ 1447. vlt.

παῤῥησία] οὐδὲ γὰρ παῤῥησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν ἀεί ἐστι 37. 16. καί μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἕνεκα τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παῤῥησία 97. 23. λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας. οὐδὲ γὰρ ἄλλως δυναίμην 95. pen. οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παῤῥησίας. Stobaeus e Demoſth. refert p. 145. παῤῥησία viguit apud Athenienſes maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις μετεδώκατε αὐτῆς — ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλάκατε 111. 10. ſq. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι 778. 11. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας 1340. pen. minoris fit ius et fas, quam fiducia et audacia loquendi. παῤῥησίας μετέχειν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης 1343. 19. τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397. 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύεται 1489. 10.

παῤῥησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων 287. 13.

παρωθεῖν de loco depellere, detrudere. παρώσας ἡμᾶς 119. 17.

πᾶς] παντὸς εἶναι cuiusque eſſe, pro leue, facile factu eſſe 13. 27. πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta 240. 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος in oculis

ferebatur, ſummi fiebat. 650. 7. πάντα ποιεῖν nihil intentatum relinquere, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσειε 1045. 25. εἰς πᾶν [ſcil. κακοῦ] ἐλθὼν διὰ τὴν τούτων ὕβριν 1261. 5. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. in extrema deſperatione 909. 24. ἡ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἄδεια γενήσεται 763. vlt. ἢ οὗτοι πάντες εἰσί. oder ſind ſie das ſchon alle? 649. 19. ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι 151. 8.

πάσχειν] μὴ πάθητε ταὐτὸν, ὅπερ καὶ πρότερον 9. vlt. καὶ γὰρ ἂν οὗτος τι πάθῃ, [a fato ſuo interceptus fuerit] ταχέως ὑμῖν ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε 43. 12. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅτιοῦν τιμῶμαι [vel ἕτοιμος. vt apud Hermogen. p. 414. legitur) 96. 1. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. adeo vt Philippus, animo mollitus et inflexus ad indulgentiam, largiretur 402. 9. πράγματα αἴσχιστα ἐπάθομεν ἂν 520. 14. ὁ παθὼν [ſcil. τὸν φόνον] peremtus 632. vlt. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν. ὑμᾶς δὲ, οἱ οὐδὲ, πεπονθότες πολλάκις ἤδη, φυλάττεσθε, τί τις ἂν καλέσειε 1232. 18. δεινὰ πάσχουσι de inſigni et atroci accepta iniuria queruntur 1233. 25. 1281. 2.

πατάσσειν] κἂν ἑτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες 52. 26. ἐὰν ἐστεφανωμένον πατάξῃ τις 524. pen. τῷ σκύτει ἐπάταξε μεθύων τὸν ἐχθρὸν 572. pen. ἐμπεσὸν πατάξῃ occiderit 645. 16. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύετο 1264. 22.

πατὴρ] τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν 1022. 26. οἱ δὲ σοὶ πατέρες. ambo tui patres, et is, quem natura tibi dederat, et alter, qui te adoptarat 1045. 20. Φανήσεται οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου 1109. 26. περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες, [περὶ τούτων] τοὺς υἱεῖς δεδέκατε 1477. 25. τοῦ πατρὸς μέν

ἐςι κρείττων, πάντων δὲ αἰσχρῶν ἥττων 1489. 5. πατὴρ μὲν, ἐκ ἐρῶ τίς ἐςι. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 17. 1.

πάτρα. poeticae pro πατρὶς 419. 1.

πατράδελφος] θεῖος τῇ τȣ͂ ἐμȣ͂ πατρὸς μητρὶ, ἐκ πατραδέλφων. Archiades erat matri patris mei, ſeu auiae meae paternae, patruus. frater enim patris, qui eam genuit, ex eodem patre 1084. 17.

πατραλοίας] τοῖς πατραλοίαις βοηθȣ͂ντα τέθεικε νόμον 732. 14. nam eorum poena erat carcer 737. 24.

πατρικὸς] πατρικὴ ἔχθρα 410. 10. 530. 7. πατρικὸς φίλος 657. 20. ἀνανεȣ͂σθαι τὴν πατρικὴν φιλίαν 660. 17. πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον ἀνάμεςος 779. 25. ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀνεμνημονεύσατε 1479. 9.

πατρὶς] ȣ̓χὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296. 15.

πατρόθεν] ἠναγκαζόμην κατὰ τȣ͂ ὀνόματος τȣ͂ ἐμαυτȣ͂ πατρόθεν δέχεσθαι τὴν λῆξιν 999. 14. contra hominem, qui non modo idem nomen mecum gereret, (id quod non admodum erat mirandum in tanta ciuium multitudine) ſed qui vna quoque ſe filium ferret mei patris. id quod incredibile dictu et inexputabile videri poterat. Nullus enim pater duobus liberorum ſuorum idem nomen imponebat.

πατρῷος] σοὶ μὲν πατρῷα καὶ παππῷα δόξα 150. 26. Ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐςι τῇ πόλει 274. 27. Ἀνδροτίωνι πότερον ȣ̓ πατρῷόν ἐςι δεδέσθαι 739. vlt. θύοντα τὰς πατρῴȣς θυσίας ἐν Δελφοῖς 1481. 26.

παύειν] ῥᾴδιον μὲν ȣ͂ν ἐςί μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτȣ͂ς 164. 10. τοῖς πολιτευομένοις ȣ̓κ ἔνεςιν, αὐτοῖς, vltro, ſponte ſua, arbitratu ſuo, ὅταν βȣ́λωνται, παύσασθαι [ſcil. πολιτευομένȣς] 176. 22. quaſi dixiſſet ȣ̓κ ἔνεςι παύσασθαι, ὅταν αὐτοὶ βȣ́λωνται.

κόρον παύειν 423. 1. ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν [ſcil. τοῦ ὑβρίζειν] 569. 26. vel voc. ὑβρίζοντας in conſtructione et interpretatione tacite eſt iterandum. ἐπαύσατε αὐτὸν στρατηγοῦντα 1187. 17. πέπαυσο erat formula, qua oratores ſcribam tacere iubebant et coeptam recitationem abrumpere. vt ἐπίσχες 721. 6. ἄρτι γὰρ λέγων ἐπαυσάμην 734. 16. οὐδοτιοῦν εἰσφέροντες παύονται [ſubaudi εἰσφέροντες, vel τοῦ εἰσφέρειν] etiamſi nihil non conferant, quicquid in facultatibus habent, tamen contribuendi requies nulla iis conceditur 760. 9.

πάω. πάειν] πεπᾶσθαι ἀδίκως 422. 6.

πέδη] θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας 422. vlt. πέδαις αὐταῖς ᾤχετο ἐξορχούμενος 614. 22.

πεδίον nomen proprium tractus Atticae. ἐν πεδίῳ ἀγρὸς 1189. 20.

πεζέταιρος miles mercenarius militia pedeſtri merens. οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι 23. 2.

πεζῇ] ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται *zu Fuſse* 1046. 13. πεζὴ στρατιὰ citat h. v. Thomas M. e Demoſthene.

πειθαρχεῖν] ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἄρχωσι, τοὺς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς π. 802. 10.

πείθειν] τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ [ſcil. ποιεῖν ὑμᾶς] πεπεικὼς ἔφη τὸν Φίλιππον ἥκειν 352. 3. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373. 4. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ πράγματα ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά τῳ ἐστὶ τοιαῦτα 377. pen. χρήμασι πείθεσθαι cupiditati ſeruire, pati ſe ab ea duci 422. 1. ἔπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα conatus eſt offerenda mercedula nos permouere, vt — 549. 27. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. aliis quibuscunque modis vel conditionibus inter eos conuenerit 1360. 20. τοὺς τόκους, οὔτε συνεγράψαντο, οὔτ᾽ ἔπεισαν ἡμᾶς. ſcil. λαμβάνειν 1296. 26. ἢν ἐπείσθητέ γε, [ſubaudi δέ-

di δέχεσθαι] τέτων δίκην ἔχετε παρ' αὐτῶν 991. 16. ὅσον ἔπεισεν [ſubaudi αὐτὸν δέχεσθαι] 1219. 25.

πειθὼ] ἡ τῶν λόγων π. τῆς τῶν ἀκεόνταν εὐνοίας προσδεῖται 1393. 13. π. τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπεδάζεις ἐςί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις 1407. 21.

πεῖραν ἡμῖν ἔργῳ δεδωκότος τε̃ χρόνου 209. pen. σεμνύνομαι τῷ πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι 262. 14. ἅ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν εὔνοια 293. 19. πεῖραν ἔργῳ λαβὼν τῆς ἐκείνε φιλίας 663. 19. πεῖραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν 707. 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προσάγοντες 1380. 2.

πειρᾶν] ἔργῳ πεπείρασθε 255. 9. τὶς γὰρ ἑλλήνων, ἢ τὶς βαρβάρων, ἐ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπείραται 311. 25. τε̃το δὲ καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένος οἶδα ὃν 1443. 3.

πείσματα e Demoſthene afferunt nonnulli codices Iulii Pollucis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλε̃ν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo 1213. 4.

πέλαγος τοσε̃τον μέλλοντος πλεῖν 916. 15.

πελιὸς liuidus, cruore ſtagnante ſublutus. πελιὸν εἶχε τὸ ςῆθος 1157. 6.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπεσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα arceſſiuit tigna, miſit, qui ea inde adduceret, aduehenda curaret 1195. 26.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσὶ γενέσθαι λογίζομαι, calculatio mea efficit, vt a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die poſt ad Phocenſes peruenerit 359. 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων ἐκ ἔλαβε 260. 20. ἐ μεταλαβὼν 702. 7. τὸ πέμπτον μέρος τ. ψ. ἐ μετέδοσαν τέτῳ 795. 6. 803. 13.

τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. vnam quintam partem vniuerſae aquae infuſae 1052. 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακὸν 1309. 25.

πενέστης] διακοσίοις ἱππεῦσι πενέσταις ἰδίοις βοηθήσαντι 173. 6. 687. 2.

πένης] ὥσπερ ὑμῶν ἑνὸς ἑκάστου εἷς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι 142. 3. οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τοῦ ῥᾳδίως κακῶς παθεῖν 555. 9. μηδαμῶς τοὺς πένητας ἀτιμάζετε 1309. 24. οὐ γὰρ, εἰ πένητες ἦμεν, ἠδικήκαμεν 1312. vlt. ἆρα μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ. citat Hermog. p. 358. 10.

πενθερὰ] ἀφήρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ᾽ ὧν ἔζη 1123. 1.

πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος 910. 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399. 12.

πενία] ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας 186. vlt. ἐγὼ γὰρ οὔτ᾽ εἴ τις πενίαν προπηλακίζοι, νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι 312. 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313. 2.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id eſt πενήτων] ἱκνοῦνται [pro ἀφικνοῦνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν 422. 19.

πενταετηρὶς quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατρίψαντα 740. 1.

οἱ πεντακόσιοι ſunt ſenatus Athenis quotannis nouas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 1144. 18. ταῖς πεντακοσίαις [ſcil. δραχμαῖς] ζημιώσειεν, ὅσου ἦν [ἡ βουλὴ puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους 1152. 10.

πεντακοσιομέδιμνος homo ordinis primarii 1067. vlt.

πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἡγήσατο Σόλων εἰσπράξασθαι 952. vlt. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta puberes et ſui

ſui iuris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque ius ſuum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλημάτων 989. 18.

πεντεκαιδεκαναΐα, numerus quindecim nauium 183. 2.

οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς, iidem ſunt atque οἱ ἐφέται 1069. 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕςερον 1378. 18. πεντηκονταταλαντία citat e Dem. Iulius Pollux IX. 52.

πεντηκονταρχεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνε πεντηκονταρχῦντος καὶ ἠγοράζετο καὶ ἀνηλίσκετο 1215. 1.

πεντηκόνταρχον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβὼν 1212. 21. ergo trierarchi ſubcenturiones ipſi ſibi deligebant.

πεντηκοςεύεσθαι *ſich verfunfzigen laſſen*, das iſt *den 5oten Pfennig abtragen*, quinquageſimam dependere 932. 27.

πεντηκοςὴν καινήν τινα τῆς ἱππικῆς εὕρηκε. nouam quandam commentus eſt rationem redimendi veniam equeſtris militiae 568. 12. τὴν πεντηκοςὴν τῦ σίτου ἐωνημένος. *er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet* 1353. 21. τὰς πεντηκοςὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες 738. 5.

πεντηκοςολόγος 558. 18. λάβε τὴν τῶν πεντηκοςολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus ſiue portum ſubeuntibus, ſiue exeuntibus, quinquageſima depenſa eſt, *das Buch, den Caſaſter, der im Hafen verzolleten Güther* 909. 10.

ἡ πεπρωμένη τῦτυς ἀνεῖλεν 1396. 8.

πέρα] τὶ πέρα τῦ καιρῦ τὺς ἑτέρυς ἐπαίρυσι 208. 6. δεινὸν, ὦ θεοὶ, καὶ πέρα δεινῦ 1123. 21. πέρα ὅρυ ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ 634. 13.

περαίνειν perficere, peragere. κἂν ταῦτα ἐθελήσητε, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, περαίνειν 21. pen. ἐπέραινεν ἐφ' οἷς ἐμισθώθη peregit, exſecutus eſt ea, quorum cauſa et mercede conductus fuerat 277. 4. περαίνοντες ἔργῳ τῦτο πάντων μάλιςα 623. pen. ἵνα

δ' ὡς

δ' ὡς ῥᾷστα τοῦτο περάνειε 680. 25. ἔλεγον, ὅτι αὐτὰ ταῦτα περαίνοιεν 932. 24. ἀποδόντες τὰ τρία τάλαντα περαίνετε. [ſcil. τὴν δίκην] redditis tribus talentis peragite cauſam veſtram 991. 24. τοῦτο δὴ καὶ περανῶ hoc oratione nunc exſequar 47. 26. ἰαμβεῖα συλλέξας ἐπέραινεν ordine, ſerie continua recitauit 417. 16.

περαιτέρω] τὰ πράγματα ἤδη π. βαδίζει 688. 14. μηδεμίαν ἀηδίαν π. εἶναι 1169. 17. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιοῦσα τοῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι vltra modum, magis quam decebat 1182. 15. π. τοῦ καλῶς ἔχοντος. vltra decorum 1182. 25.

πέρας τοῦ βίου ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος 258. 19. πάντων τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ θεὸς βούληται, γίγνεται 292. 18. τί γὰρ, ὡς ἀληθῶς πέρας εἶναι φήσειέ τις κακίας 550. 11. εἰ μηδὲ τῶν δοξάντων ὑμῖν μηδὲν πέρας ἔχειν δοκοίη 1443. 19. 1444. 15.

περὶ cum Genitiuo. alias per *de*, alias per *ob*, reddi poteſt, et aequipollet, aut certe ſimillimum eſt τῷ ὑπὲρ, alias per *pro*. ὅπερ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως ἐστί. quod de acquiſitione opum valet, vel in ea locum habet, contingit 12. 9. περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως pari modo de rep. habet. idem de rebus ciuilibus quoque cenſendum eſt 12. 13. οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσι. non de gloria dimicant, vt eam adipiſcantur, neque de finibus agri, vt eosdem conſeruent ſaluos et nulla parte diminutos 10. 16. περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κινδυνεύειν, vt ea ſalua tueantur, aut ne amittant 13. 25. περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύειν de extremis periclitari, ne ea patiantur 98. 14. ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀνταγωνίζεσθαι 36. 5. περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τὰς τιμωρίας. quorum criminum nonnullis leges denuntiant, atque irrogant poenas — 229. 6. περὶ πλείονος ποιεῖσθαι pro re habere pluris facienda, id eſt

id eſt praeferre. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὅρκον 341. 6. ὦ φιλοτιμίας ἕνεκα ἡ περὶ τῆς δωρεᾶς σπεδὴ γένοιτ' ἂν 469. 12. περὶ ἡμῶν ςεφανέμεθα noſtrimet cauſa coronamur 532. 9. περὶ τᾶ, τρόπον ὅντινα χρὴ δίκην διδόναι, ἀντιλέγει 602. 6. περὶ τέτε ἐσπέδαζε μᾶλλον, ἢ περὶ τᾶ πράγματος αὐτᾶ 602. 20. ὀνομαςὶ περὶ τινῶν μνησθῆναι (vbi περὶ quodammodo redundat) 741. pen. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντες 835. 11. περὶ τῆς μαρτυρίας de teſtimonio, h. e. quod ad teſtimonium attinet 1140. 9. περὶ ὧν ἠδικήμεθα ἀξιᾶμεν κατὰ τὰς νόμες δίκην λαμβάνειν 1262. 4. Cum accuſatiuo. περὶ αὑτὰ καταρρεῖ in ſemet et per ſemet ipſa corruunt, colliqueſcunt 21. 4. circiter. ἦν γὰρ [meum nomen] περὶ ἑξηκοςόν. ſexageſimum ferme 1302. 1. vbi non eſt praepoſitio, ſed aduerbii vices gerit. Adhibetur περὶ formando quoque genitiuo. τᾶ περὶ τὰς Φωκέας ὀλέθρε pro τᾶ τῶν Φωκέων 365. 6. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς πολιτικὰς λόγες ἐπιςήμην, id eſt τὴν τῶν πράξεων καὶ τῶν πολιτικῶν λόγων 1414. 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν denuntiationem nauis 1323. 6.

περιάγειν] τρεῖς παῖδας ἀκολέθες περιάγεις 958. 15. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιὰν fundum cum circumambulaſſem vna cum amicis 1040. 14.

περιαιρεῖν] ὑμεῖς δ', ὁ δῆμος, ἐκνενευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα 37. 3. περιαιρεῖσθαι πόλεις καὶ πολιτείας 117. 26. περιεῖλε τὰ τείχη diruendis moeniis oppida velut palliis quibusdam denudauit 125. 26. ὑμῶν δὲ περιῄρητο τᾶτο. [ſcil. vt magnifice de vobismet ſentiatis] 173. 22. ὁμοίως ἁπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιείλετο 246. 23. οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα 361. 20. μονονᾶ τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν περιῄρηνται 409. 18. περιαιρεθεὶς τὰ ὄντα nudatus, ſpoliatus 559. 26.

περιαι-

περιαιρεθῇ, ἃ νῦν αὐτὸν περιϊόντα ὑβρίζειν ἐπαίρει 582. 12. περιαιρεῖται πολλὰς φιλοτιμίας τῆς πόλεως 729. 16. περιῄρηται τοὺς στεφάνους 802. 5. περιαιρήσεσθε τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὰς πανηγυρίας ἁπάσας 942. vlt.

περιάπτειν] οὗτος ὁ νόμος δόξαν τῇ πόλει ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν περιάπτει 460. 4. αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις 1401. 8.

περιβάλλειν] τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος ad ſe rapiens, ſibi arrogans 304. 25. περιβάλλειν τοσαύτῃ καὶ τηλικαύτῃ συμφορᾷ 416. 10. περιβάλλειν ὀνείδει 604. 9. 613. 2. 740. 23. πολὺς τύπος περιβεβλημένος 1077. 24.

περίβλεπτος] τὸ καθ᾽ ἕν τι περίβλεπτον γενέσθαι 1410. 15.

περιβόητος σύστασις 324. vlt. περιβόητον ποιεῖν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 915. 25. περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο 1011. 19.

περιβοήτως] τοῖς οὕτω π. ἀνῃρηκόσι τοὺς ὅρκους. tam famoſe, cum flagitio tam infami 213. 6.

περιγίνεσθαι potior, ſuperior, fieri, vincere. ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφιζομένων — περιγίνεται 24. 25. περιγιγνώμεθα τῶν ἐχθρῶν 44. 11. περ. τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως προσήκει τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403. 15. περιγεγενῆσθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκόλων ἁπάντων 1407. 3. πολλῶν, ὄντες οὐ πολλοὶ, περιγίγνονται 1445. 3. οὐ σκοπῶν, ὅπως ἀλλήλων περιγενήσεσθε 1469. 26. 2) ſupereſſe, reliquum eſſe, redundare. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγ. μέλλοντος praeſertim cum hoc ſolum ipſi reliquum futurum, hunc vnum ſit laboris fructum ablaturus 31. 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύναμιν μεγάλην ἔχειν ἐκείνῳ περιγέγονε 146. 3. περιγενόμενα χρήματα facultates, quae a proſcriptione ſuperfuiſſent 1014. 20. τοσοῦτον ἐδέησε περιγενέσθαι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης 1015. 8.

τὰ σκεύη

τὰ σκεύη τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα, quae die ante relicta mihi, neque ablata fuiſſent 1159. 8. ὅτι ὐχ οἷός τ' ἔςαι περιγενέσθαι fieri non poſſe, vt morbo ſuperato, conualeſcat, et ſaluus diſcedat, in viuis ſuperſtes maneat. *mit dem Leben darvon kommen* 1168. 16. ὐ πολλὴ ἐλπὶς αὐτὸν περιγενήσεσθαι 1364. 20. ὐ μικρὰν ζημίαν νομίσαι, εἴ τις ἀηδὴς δόξα τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγένηται *am Ende, nach geſchehener That zurück bleibt, wenn der Staat das davon hat* — 1433. 24. περίεςι δέ μοι ταῦτα, *ich habe am Ende das davon*, ἃ τοῖς κακόν τι νοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο *zu Theile werden, angedeihen möge*. ἐκ δὲ τύτων περιγίγνεται exſiſtit, *am Ende kommt das davon*, ὑμῖν μὲν ἡ σχολὴ — τύτοις δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθὸς 102. vlt.

περίδειπνον epulae funebres in honorem defunctorum 321. 25.

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδέξων ζῶντας 155. 3.

περιεῖναι paene idem ſignificat, quod περιγίγνεσθαι. 1) ſuperior eſſe. περιέςαι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκυμένων 14. 15. πανταχῦ κρατῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ 132. 1. εἰ δὲ, ὡς ἀντὶ Φωκέων καὶ πυλῶν χεῤῥόνησος ἡμῖν περίεςιν, λέγῃ 365. 22. ἡγύμην αὐτὸς πρῶτος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν 414. 14. τὸ λυπεῖν τὺς ἀκύοντας περίεςιν, ὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιύτυς. citat Plutarchus Moral. p. 547. pen. δεῖ τύτων, ὅςις εὖ φρονεῖ, φυλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προπιςεύσαντα κατηγορεῖν 662. 19. ἡ εὐταξία, τῇ τῶν νόμων προσθήκῃ, τῶν αἰσχρῶν περίεςι 777. 1. μετὰ τύτων [cum legibus] οἱ χρηςοὶ τῶν πονηρῶν περίεισι 777. 8. ἐγὼ πολλῷ multis partibus τῷ δικαίῳ per ius meum, vi iuris aequi mihi competentis, περιεῖναι βυλόμενος 978. 17. πρὸς γὰρ ἀνθρώπυς ἡμᾶς πένητας, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεςι 1089. 9. 2) ſupereſſe, reliquum eſſe, *überſchieſſen*. item ſpiſſum, copioſum, numeroſum eſſe. νῦν δὲ τοσῦτον ὑμῖν περίεςι τῦ πρὸς

ἐμὲ μίσȣς. tantum vobis ſupereſt odii erga me. *ihr habt einen ſolchen Reichthum daran* 160. 12. ȣ̓δ' ἐνταῦθα ἔϛη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσȣ͂τον αὐτῷ περιῆν [ſcil. τῆς ὕβρεως] tanta redundabat inſolentia, arrogantia, ſuperbia ad iniurias et contumelias exardeſcente 520. 16. τοιγαρȣ͂ν περίεϛιν ὑμῖν ἐκ τȣ́των. *das habt ihr davon. das kommt davon* 172. 6. τȣ́τοις δὲ τοσȣ͂τον περίεϛιν, ὥϛε τȣ̀ς ἠδικημένȣς προσσυκοφαντȣ͂σι. *der Kitzel ſticht ſie ſo, ſie ſind ſo übermüthig, verwegen, keck und frech.* tantum ipſis ſupereſt ſpirituum, cupiditatis et inſolentiae 1280. 1. εἰ δέ τῳ παρέϛηκεν, ὡς πολύ μοι περίεϛι τῶν ἐμαυτȣ͂ πραγμάτων 1483. 10. mihi multum otii ſupereſſe a geſtu rerum mearum. ȣ̓κȣν ἐκ τȣ͂ περιόντος ταῦτα ποιῶ *das thue ich nicht für die liebe lange Weile,* non temere, non ſine conſilio 1483. 15. περίεϛι δέ μοι ταῦτα — *ich habe am Ende der Rechnung den Ueberſchuſs, das davon, das zum beſten* 1483. 18. τῇ πόλει τῶν ἐναντιȣμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεϛι 1488. 26. οἰόμενοι περιεῖναί τῳ χρήματα, λογίζησθε. opinantes penes aliquem ſupereſſe adhuc aliquid aeris, nondum erogatum illius, quod ipſi vos expendendum mandauiſſetis. *er müſſe von der ihm zugeſtellten Summe Geldes noch was übrig behalten haben, das er zurück- oder herausgeben müſſe* 303. 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberſchuſs der Caſſe, der nach Abzuge der Ausgabe übrig bleibt, der Caſſenbeſtand* 1346. 18. ψηφίσμαθ' ὑμῖν περιέϛαι copia quidem abundabitis decretorum — βελτίω δ' ȣ̓δὲν ἔϛαι τὰ πράγματα neque tamen res ideo veſtrae meliore loco erunt 1432. 16. τεθάῤῥηκε καὶ πεπίϛευκε περιεῖναι καὶ ζῆν te in viuis eſſe ſuperſtitem manſurum 585. 18.

περιελαύνειν] μὴ περιίδητε ἐμὲ περιελαθέντα ὑπὸ τȣ́τȣ 1049. 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων περιεργάσῃ 150. 23. ἐξ ὧν ἐργάζῃ καὶ περιεργάζῃ 150. 24.

περιεϛ-

περιείργασμαι μὲν ἐγὼ ineptus fui, vanam et ſupervacaneam inſumſi operam, περὶ τȣ́των εἰπὼν, περιείργασαι δὲ ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοὶ 248. 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν 805. 4.

περίεργον] τὸ προΐςασθαι τῶν ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 145. 17. 1451. 19.

περιέρχεσθαι] πρεσβεῖαι, ἃς [id eſt καθ᾽ ἃς, vel ἐν αἷς] — περιήλθομεν 129. 20. π. circumire, vt candidati honorum ſolent ſuffragia colligentes 171. 18. ἔτι καὶ νῦν περιέρχεται ὅπλα ἔχων 216. 9. π. τὴν χώραν 277. 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ 1461. vlt. (non intelligo) περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ 411. 16.

περιέχειν] περιέχοντος ὄρȣς κύκλῳ 1274. 15.

περιθοίδης 1219. 20.

περιιδεῖν γιγνόμενα 246. 8. περ. τοσȣ́τῳ ἧττον ἔφην, ὅσῳ φυγὰς καὶ ἀτυχῶν ἠδικεῖτο 896. 2. ȣ̓κ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιεῖδον κομισάμενον 1015. 20. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικαςαῖς, ὅτι ȣ̓ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα 1348. 1.

περιιέναι τὴν χώραν 277. 18. οἱ δ᾽ ἄλλοι περιίητε τὰ τȣ́των ἀγαθὰ ζηλȣ̃ντες 1461. 9. ἐπὶ ξένης περιιὼν ὁρῶμαι 1484. 5. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιιὼν coemit vndecunque ſtudioſe exquiſita 412. 23.

περιϊςάνειν, περιίςασθαι. περιςῆναι] In Actiuo, ſepire, circumuallare aliquem velut agmine quodam, vt e. c. malorum, vel hoſtium. τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιȣ̃σι δικαίως, περιιςάνειν ἔτι πλείω κακὰ 555. 5. προσελθὼν καὶ περιςήσας τȣ̀ς μεθ᾽ ἑαυτȣ̃, τὸ ἐργαςήριον τῶν συνεςηκότων 978. 6. περιϊςάναι τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμὲ. transferre 1014. 17. 2) περιςῆναι ſuperuenire, euenire ex inſperato et ſecus, quam opinatus eſſes. τȣ̃το καὶ ὑμῖν περιέςηκεν 176. 22. deuenire in aliquem ſtatum, locumue, mutata rerum facie.

umſchlagen, verkehrt; oder anders, als man dachte, auſſchlagen. ὅτι εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα 31. 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, περιέστη 195. 12. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, — αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν 301. 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἐμοὶ περιέστη 551. 2. τῷ δ᾽ οὐδοτιοῦν ἄλλο, πλὴν πολιορκία, περιειστήκει 671. 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὐναντίον περιστῇ 773. 9. ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄτοπον 969. 10. 3) circumſtare, obruere. ὁποῖ᾽ ἄπτ᾽ ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα 17. 10. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30. 24. τοῦ πολέμου τούτου περιεστηκότος Θηβαίοις 209. 22. τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν 293. 14. ἀνάγκη περιΐστατο καὶ τούτῳ 407. 4. πηλίκα τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα 450. 13. ἀνάξιόν ἐστι τῆς νῦν περιεστηκυίας ἐμοὶ συμφορᾶς 1470. 11.

περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος 1213. 21.

περικαθέζεσθαι] περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει 1379. 23.

περικαλλὴς βωμὸς 86. 21.

περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες 92. 9. καθ᾽ ἕνα ἕκαστον οὑτωσὶ τῶν ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν 116. 19. π. τοὺς ἑρμᾶς 562. 14. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νίκης περικόψαντες 738. 14.

περιλαμβάνειν] πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ᾽ οἷς ἄν τις νοῦν ἔχων φιλοτιμηθείη 1410. 16.

περιμένειν] ὑμεῖς μὲν περιμένητε μαθεῖν 202. 16. 1424. 8. π. τὰ τοιαῦτα ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἐλθεῖν 585. 2. ἀνελεῖν μὴ περιμείναντάς τι παθεῖν 798. 26. περιέμεινεν ἂν τοῦτον τὸν καιρὸν 1314. 6. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε, ταῦτ᾽ αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμείναντες, παθόντες αἰσθέσθαι 1450. 20. πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν 1463. 16. et 21. π. τὴν ὡραίαν 1292. 5.

περινοϛεῖν, πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 421. 22. περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετȣ̃, ἢ ἄλλȣ τινὸς κακȣ̃ 118. 20. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην [id eſt ὅτι εἰργάσατο] quam inter omnes conſtat orbem terrarum obiſſe in gyrum veluti 1382. 13.

περιοικοδομεῖν] περιῳκοδόμησεν ὁ πατὴρ το χωρίον τȣ̃το maceria ſepſit 1272. 17. 1273. 1. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην 1274. pen. περιοικοδομῶν ὑμᾶς, id eſt τὸ ὑμέτερον χωρίον 1280. 5.

περιόπτεσθαι] περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας — 362. 8. τȣ̀ς νῦν περιοφθέντας, ἐφηδομένȣς ὕϛερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428. 8. δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολȣ́μενον 1484. 25.

περιορᾶν idem quod περιϊδεῖν, contemnere, ſpernere, inſuper habere, aequo animo aliquid fieri pati. π. τι γιγνόμενον 246. 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [ſcil. ὄντα, vel γεγονότα] δι' ἔνδειαν περιορᾷν 412. vlt.

περιορμίζειν appellere nauem. περιώρμισα ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα ϛέφανον παρ' ὑμῶν ἔλαβον 1229. 9. π. τὴν ναῦν 1230. 9.

περιȣσία copia rerum, abundantia, opes, diuitiae. ȣ̓ γὰρ εἰς περιȣσίαν [ſubaudi τὴν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως non eo remp. gerebant, quo ipſi inde diteſcerent 35. 23. περιȣσίαις ταῖς οἴκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσασθε 37. 20. ὡς ἑκάτεροι περιȣσίας καὶ χρείας ἔχȣσι 166. 10. περιȣσίᾳ τοσαύτῃ πονηρίας χρήσασθαι 358. 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιȣσίας 550. 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιȣσίας 566. 2. ȣ̓ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιȣσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ — 1185. 16. ἐκ περιȣσίας dictio Demoſthenica ſignificat, ioci gratia, aut otii fallendi ergo, *für die lange Weile*, neceſſitate nulla cogente, ſed ex mera proteruia, et laedendi libidine;

vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamſi nihil lucreris, tamen rurſus nihil perdas, neque ideo deteriore loco ſis. ὗτος δ' ἐκ π. μου κατηγορεῖ 226. 19. οἱ δ' ἐκ π. ὥσπερ οὗτος πονηροὶ 1122. 3. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία quid igitur expedit eam nobis ſupereſſe 366. 8. περιουσία ἐάν μοι ᾖ τοῦ ὕδατος ſi aquae mihi nonnihil ſuperſit 1351. 20.

περιπατεῖν] περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰώθειν, ἐν ἀγορᾷ, ἑσπέρας 1258. 22. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ 932. 20.

περιπετής] μή με καταστήσῃς ἀειδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ 1490. 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ 74. 2. περιπεπτωκὼς μεγάλαις ζημίαις 1039. 19. περιπεσόντες ἐμοὶ [raro ſignificatu] vndique adorti me 1259. 10. οὐδεμία ἐστὶν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι 1264. 26. ἐὰν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπέσωσι 1339. 12. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ 1470. 25. ταῖς μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπτειν 1417. 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας 236. 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον 1187. 4.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες cum coeno me abluiſſent 1259. 27. *abgeſpület und abgeſcheuert.*

περιποιεῖν operam dare, vel efficere, vt tu rem habeas, eaue potiare. *zuſchanzen, verſchaffen.* περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ adiicere Rhodum eius ditioni 193. 20. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ 242. 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ τἀμὰ ἐζήτησε 872. 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι νῦν αὐτὸν ἁρμόττει. in viuis eum conſeruare, ſaluum ſupereſſe ſinere 806. 3. In medio, ſibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τοῦ πλήθους ὡς εἴη δημοτικὸς 164. 9. τὰς ἀγαθὰς

ἐλπί-

ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα, περιποιήσασθαι 416. 2. περιεποιήσατο αὐτῇ ipſa comparſerat 1355. 10. τίνος ἕνεκα καιρῦ περιποιεῖσαι ſibi vindicat 681. 21.

περιῤῥηγνύναι] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης 403. 3.

περιϛέλλειν τὰ πάτρια ritus patrios tueri, obſeruare, cauere, ne obſoleſcant, nec violentur, *drüber halten* 744. 4. ἀντὶ τῦ κοσμεῖν καὶ περιϛέλλειν [ſcil. τὴν φιλοτιμίαν] beneficium ſancte atque religioſe ſeruandi, cuſtodiendi 958. vlt.

περιϛοιχίζεσθαι indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in paſſiuo. ϛοῖχοι ſunt ſeries plagarum, quibus ſaltus, et ſtabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλῳ πανταχόθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένυς περιϛοιχίζεται 43. 1. ὡς ἐπιβυλεύεσθε, ὡς περιϛοιχίζεσθε 72. 13.

περίϛοιχος] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιϛοίχων in quincuncem poſitarum et maceria ſeptarum 1251. 23.

περισχοινίζειν fune circumducto munire. τὴν ἐξ ἀρείυ πάγυ βυλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ ϛοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται 776. 20.

περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες διπλῷ τείχει 1380. 1. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380. 8.

περιτιθέναι δόξαν τοῖς εὖ ποιῦσι 1417. 3.

περίτριμμα ἀγορᾶς homo circumforaneus, qui in foro conteritur 269. 19. explicat Schol. Ariſtophanis Nubib. v. 259.

περιττῶς] ποιητικῶς καὶ π. ἁρμόττει συγκεῖσθαι 1401. 22.

περιτυγχάνειν] ὅτοις in hos incurrere 1259. 7. 1260. 4.

περιφάνεια τοσαύτη τῦ πράγματός ἐϛιν 1102. 2.

περιφανὴς ἀναισχυντία 825. 20.

περιφανῶς. περιφανέϛερον 815. 18.

περιφεύγειν fuga ſaluum euadere, vt e. c. vim morbi, aut fatalem neceſſitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφευξεῖσθαί με. *mit dem Leben davon kommen* 1256. 4. οὐκ εἰδὼς, εἰ περιφευξοῦμαι 1265. 24.

περιώδυνος 1260. 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους 570. 17.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν 83. pen.

πηγνύναι] μὴ γὰρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι firma eſſe, ſtabilia, immota perſtare 42. 15. τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις 797. 10.

πήλινος argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους [ſcil. στρατηγοὺς] 47. 15.

πηλὸς] πηλῷ argilla καὶ τοῖς πιτύροις ἀπομάττων 313. 17.

πηροῦν] τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον 247. 12.

πιθάκνη ſeria 872. 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς 599. 11. λόγους θαυμασίως πιθανοὺς ἔλεγε 928. 14. ἵνα πιθανὸς γένηται quo facilius atque certius ei fiderem, vt fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς ἐπιβουλεύων 1162. 3. τοὺς μὲν πιθανοὺς probabiles in dicendo, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι 1401. pen.

πίθηκος αὐτοτραγικὸς 307. 25.

πικραίνεσθαι] μήτε π. μήτε μνησικακεῖν 1464. 18.

πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ἔχων ἀφανῆ περιέρχεται φανερὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστὰς 580. 1. ἀλλ' ἦγε τούτου πικρία καὶ μιαιφονία καὶ ὠμότης 795. 7. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν μὴ πείθεσθαι 1482. 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ᾖ 16. 20. πικρότατον πάντων τῶν κατηγόρων γενόμενον 535. 12. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23.

23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231. 7. 1232. 25. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασεν 1261. 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια 229. pen. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀριστογείτων ἁπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης 784. 2. πικρῶς ἐξετάζειν 26. 3. τοῖς ἀδικοῦσιν οὐ πικρῶς ἔχετε 145. pen. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450. 10. πικρῶς deſtricte, praeciſe, ſine vlla cauſatione, vel exceptione, καὶ ἁπλῶς τὰς προφάσεις ἀνέλητε 599. 15. πικρῶς εἰσπράττειν 939. 7. 1123. 4. π. ὑμῖν ἐπιτιμῶσι 1476. 7. π. καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς 1477. 7.

πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστεῖν 421. 22.

πιμπλάναι] τοιούτων λόγων ἔπλησαν 1491. 9.

πινάκιον μικρὸν ταῦτα πάντα κωλῦσαι δύναιτ᾽ ἂν 96. pen. πινακίοιν δυοῖν τὸν ἕνα κληροῦσθαι, ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει 998. 4.

πίναξ] γράψας ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Α. οὕτως ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ᾽ ἕκαστον 1055. 16. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν 1091. 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id eſt, per album prolatum inſpectumque 1091. 16.

πίνειν] ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257. 9.

πινυτὸς 423. 6.

πιπράσκειν] τοῖς πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς τἀναντία τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι 215. 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι 241. 10. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345. 5. 346. 4. δῆλος εἶ πεπρακὼς τὸ πρᾶγμα τούτοις 739. 3. πραθεὶς εἰς Λευκάδα 1304. 8. εἰ τὸ κωλῦσαι τὴν Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ 232. 26. πέπρακε γὰρ αὐτὴν, [ſororem] οὐκ ἐκδέδωκεν 763. 8.

πίπτειν] ἐὰν δ᾽ ἀνενέγκωσι Θηβαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ πέσωσι 210. 15.

πιστεύειν] εἰ [πόλις] εὐνοίᾳ συμμάχων πιστεύει καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει 146. 20. ὁρῶ τοὺς Ἕλληνας ἐκείνῳ [regi Perſarum] μᾶλλον πιστεύοντας, ἢ τισιν ἑαυτῶν 179. 2. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύσατε, ὑπολογισάμενοι 259. 18. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374. 18. οὐ δεῖ — τὸ πιστευθῆναι προλαβόντα παρ᾽ ὑμῖν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι 430. 10. μὴ σοὶ π. ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς δούλοις 615. 21. οὐχ ὑγιαινόντων ἐστὶν, οὔθ᾽ ὅταν τινὰ φίλον ὑπειλήφωσιν, οὕτω πιστεύειν, ὥστε, ἂν ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι 660. 25. προέσθαι δὲ τὴν προῖκα οὐκ ἐπίστευσε. non auſus eſt 866. 1. 867. 21. πεῖραν δοὺς, ὅτι χρηστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἐπιστεύθη. *traute man ihm* 957. 26. μάλιστά μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154. 22. πῶς εἰκὸς τοῦτον τῷ πράγματι πιστεύειν. cauſa fidere 1092. 6. τὶς οὐκ ἂν, εἴπερ ἐπίστευεν ἑαυτῷ. cauſa ſua fretus fuiſſet 1120. 10. οἱ ναῦται πιστεύοντες ἑαυτοῖς [*trotzig auf ſich ſelber*, fidentes ſemet, et praeferoces] ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211. 18. πλούτου τε καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας [id eſt παρ᾽ ἅπασιν, aut παρ᾽ ἁπάντων] πιστεύεσθαι haberi pro viro bono, honeſto, fideli 464. 20. οὐδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ᾽ ὑμῖν ὢν 622. 12.

πίστις fiducia. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχονμες ἔδειξαν. teſtati ſunt, vos ipſis videri temperantes at que continentes eſſe 300. 10. μείζω τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως. potentiorem, quam vt ei fidi poſſit, et quam, vt cogi poſſit ad fidem datam ſeruandam 656. 19. εἰς πίστιν δέδωκας pecuniam credidiſti ſuper ſolo debitoris verbo, nullo pignore interueniente 887. 25. 2) exiſtimatio bona de probitate et honeſtate, qua flores valesque apud alios. *guter Credit*, cum quis videtur vir bonus

bonus eſſe, eoque fidem non falſurus; eaque de cauſa fortunas noſtras ei ſecuri committimus. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν, πλέτε τε, καὶ τε πρὸς ἅπαντας πιςεύεσθαι, μεῖζόν ἐςι τὸ τῆς πίςεως ὑπάρχον ἡμῖν 464. 20. πίςις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίςη πρὸς χρηματισμὸν 958. 3. πίςις Φορμίωνι παρὰ τοῖς εἰδόσι τοσέτων καὶ πολλῷ πλειόνων χρημάτων ἐςὶ 962. 4. 3) aſſecuratio, certificatio, confirmatio, cautio, fideiuſſio, ſponſio. ὧν ἐκεῖνος τὰς πίςεις ὑπερβὰς 153. 4. nam per deorum numina qui iurat, de eius fide dii veluti cauent, ſpondent, auctoritatem ſuam interponunt, eum, cui iusiurandum praeſtatur, ſecurum de ſatisfaciendo iubentes eſſe. πίςιν ἐκείνην βέλήσεσθε ἔχειν, ἥνπερ πρὸς Λακεδαιμονίες φασὶν εἰπεῖν Ἰφικράτην 659. 6. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedaemonios [vel erga eos] commemoratam fuiſſe. h. e. quam fertur Iphicrates eos poſtulaſſe. προτεινόντων πίςιν ἥντινα βέλωνται λαμβάνειν 659. 9. 4) iusiurandum, quo fidens credit et ſe permittit exigens praeſtanti. hoc ſenſu ſaepe vſurpatur πίςιν διδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίςιν, ἥτις εἴη μεγίςη, τέτῳ ἤθελον διδόναι 1239. 21. ἠθέλησα πίςιν αὐτῷ δεναι, ἥνπερ ὁ νόμος κελεύει 1241. 4. πίςιν αὐτοῖς δίδωσιν nauat ipſis operam hanc, vt pro ipſis, ad iuuandam eorum cauſam, meamque premendam, iusiurandum diceret, aut reciperet dicturum 1250. vlt. ἡ μήτηρ κατ᾽ ἐμε καὶ τῆς ἀδελφῆς πίςιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραςησαμένη 852. 15. πίςιν ἠθέλησα Τιμοθέῳ ἐπιθεῖναι 1196. 17. *ich erbot mich gegen den Timotheum zu einem Eydſchwure.* deferebam ei iusiurandum a me aduerſus ipſum, ſi vellet, dicendum. ἀνάγκη ἔςαι αὐτῷ πίςιν ἐπιθεῖναι, ἣν ἂν κελεύῃ ἕτος 1243. 27. τὴν τε φίλος αὐτοῖς εἶναι πίςιν λήψεται 180. 2. προσθέντος ὑμῖν πίςιν. *da ich mich zu einem Eydſchwure vor, oder wider euch, erboten habe* 1270. 9.

πιϛὸς] *τὰ πϱάγματα, ἅπεϱ πιϛότατά ἐϛιν ἁπάντων* 377. 27. *ὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιϛὴν* 873. 19. *πιϛοὶ πᾶσι γενήσεσθε.* vobis nemo non fidet 1465. 11. *τὐτὶ τὸ πιϛὸν διδὐς, ὡς* — hoc documentum certum quisque de ſe praeſtans, ſe talem non eſſe 800. 11.

πιϛῶς ἀκὐειν cum aſſenſu fideque audire, dictis fidere. *τῆς ἐκείνὐ μαϱτυϱίας τὸ μὲν πϱὸς τὐ ἀποϛεϱὐντος πιϛῶς ἀκὐσεσθε.* teſtimonii partem eam, quae defraudatori ſecunda eſt, cum approbatione audietis 922. 1.

πίττη] *ἄϱτι μῦς πίττης γεύεται.* iam tandem aliquando perſpicere coepit veram rei conditionem, quam ſit miſera et moleſta et poenitenda, quam olim pro ſumma felicitatis habens, neruos contendit omnes, vt ea potiretur. *nun kommen die Nachwehen* 1215. 10.

πίτυϱα] *ἀπομάττων πηλῷ καὶ πιτύϱοις.* furfuribus 313. 17.

πλανᾶν] *ὐ πάνυ καλὸν, ὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι.* illuc proficiſci ſine ſaluo conductu, ſeu ſecuritate publica, ſine comite et duce viae certo et tuto, viis non directis, ſed curuis et quaſi furtiuis, ne deprehenderer, aut conſpicerer ab hoſtibus 395. 5. *πλανᾶν* lectorem auditoremue a re propoſita ad aliena ſeducere attentionem eius intricantia et perturbantia, verique ſenſum obtundentia. *ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ* 448. vlt.

πλάσμα ὅλον ἐϛὶν ἡ διαθήκη. merum commentum, figmentum 1110. 18.

πλάττειν de figulo, vel ſigillario, ſigilla ex argilla ceraue confingente. hinc illa translata dictio *ἐξ ὧν κατὰ μικϱὸν ἡ δίκη αὕτη πέπλαϛαι* [pro *συμπέπλ.*] 1239. 20. *ὥσπεϱ οἱ πλάττοντες τὐς πηλίνὐς ϛϱατηγὐς εἰς ἀγοϱὰν* 47. 15. *λόγὐς πλάττειν* 268. 2. *πλάττων καὶ παϱάγων κακὐϱγὐς λόγὐς* 594. 14. *τὐτο*

γὰϱ

γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσι 987. 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος 305. 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθεὶς 778. 21. In medio. αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος ſibi commentus 152. 6. καὶ ταῦθ᾽, ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex poſt factis] πλάττομαι καὶ προσποιοῦμαι 389. 9. In paſſiuo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται 1114. 17. ἃ πέπλασται οὗτος. id eſt τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. ſimulationem eius, falſam, ementitam, modeſtiam et honeſtatis laruam 1122. 12. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν 1122. 20.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατὸν 491. 27.

πλειὰς] ὑπ᾽ αὐτὰς τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213. pen.

πλεῖν] ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς 419. 8. h. e. aetatem degentes in patria ſecundis rebus vtente. οὐθ᾽ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται, προείδετο 419. pen.

πλείω aduerbialiter, pro πλέον, ſeu μᾶλλον 691. 14.

πλέον] οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται οὐκ ἔχοντι τοὺς πεισομένους 177. 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. plus, quam par eſt et expedit 239. 4. ὥστε μηδ᾽ αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδὲν, vt ſentire Thebanis nihil prodeſſet, vel, vt ne ſi ſentirent quidem Thebani, impedire poſſent 354. 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, ἐὰν δ᾽ ἐλάττονος, ἔλαττον 879. 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσιν ἡμῖν, nil proficiebamus ſtomachando 933. 8. μηδενὸς ἄλλου εἰσὶ πλὴν τοῦ πλέονος. nulli alii rei ſtudent, quam compendiis faciendis et locupletandae rei familiari 982. 3. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἕξει 1121. 12. τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε οὐδοτιοῦν πλέον ὑμῖν ἔσται 1420. 10. οὐδὲν γὰρ πλέον prodeſt, εἶναι τὸν ῥοῦντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχῃ 1456. 5.

τότε

τότε φήσετέ με δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε ἔτ' ἐμοὶ πλέον ἐδὲν ἔςαι, ἔϑ' ὑμῖν 1484. pen.

πλεονάζειν ſeſe attollere ſuper reliquos, plus auctoritatis, iurium, poteſtatis ſibi arrogare, quam conueniat 117. 5. καὶ τὲς πάνυ δεινὲς ἑκάςοτε, ἐὰν πλεονάζωσιν vltra modum ſe efferant, ἐπίςασϑε ὑμεῖς κοσμίες ποιεῖν 998. 21.

Pleonaſmus, ſeu redundantia, ſeu vera, ſeu quae nobis quidem videtur eſſe, vocabulorum quorundam, vt 1) pronominis ἕτος, quod cum iteratur, vim et pondus indicat. τὴν ὑπάρχεσαν καὶ τὴν οἰκείαν, ταύτην ἀδεῶς καρπέμενοι 16. 18. τὸν δὲ ἡττηϑέντα, τἕτον ὀφείλειν 704. 10. 775. 10. 807. 2. 1043. 18. 1044. 11. 1058. 1. 1076. 1. 1085. 24. 1168. 2. 1448. 22. aliisque permultis et paene infinitis locis. 2) verborum idem paene ſignificantium. εἰ δὲ τἕτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐϑελήσεσι ποιεῖν 498. pen. ταῦτα τὰ χρήματα ἀποςερεῖν καὶ μὴ ἀποδιδόναι 938. 13. τῷ νῦν ἔτ' ὄντι καὶ ζῶντι 953. 16. 3) ἀλλὰ in ἀλλ' ἐδοτιἕν 771. 11. in ἀλλ' ἢ 790. 26. 4) γὰρ 1087. 5. 5) μᾶλλον poſt comparatiuos 782. 6. ἕτοι οἰκειότεροί εἰσι μᾶλλον, ἢ — 1058. 1. ἐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο μᾶλλον, ἢ ἐ — 1185. 16. 1195. 11. ἔτε γὰρ ἐχϑροτέρες, ἔτ' ἀναγκαιοτέρες μᾶλλον ἐχϑρὲς 1448. 26. 6) ἐ poſt μὴ, vel μηδὲ. εἰ μηδὲ — ταῦτα ποιῆσαι, καιρὸν ἔχοντες, ἐ τολμήσετε 16. 12. 1198. 14. 1200. 12. 1226. 23.

πλεονεκτεῖν] τὲς πλ. ζητἕντας ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξεσιν, ἐχὶ λόγοις δέον 66. 7. εἴ τι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν 157. 13. ἐδεὶς ἂν ὁμοίως ὑπέρ τε τἕ πλ. πολεμήσειεν ἂν καὶ τῶν ἑαυτἕ 193. 8. ἐδεὶς ἔχει τελευτὴν τῆς τἕ πλ. ἐπιϑυμίας 658. 7. τῶν ὑπὲρ τἕ πλ. ἐπιχειρἕντων οἷς ἐ χρὴ, ἐκ εἴωϑεν ἕκαςος τὰ δυσχερέςατα λογίζεσϑαι 658. 20. τοῖς ἐπὶ τῇ τἕ πλ. προαιρέσει ζῶσι 662. 17. πλεονεκτεῖσϑαι φάσκῃ ταῖς

χιλίαις

χιλίαις δραχμαῖς, *daſs er vervortheilet würde. daſs er ſich müſſe zu kurz thun laſſen um 1000. drachmen* 1035. 26. πλεονεκτήσειν μηδοτιῦν τὸν ἕτερον τῦ ἑτέρυ 1169. pen. πλεονεκτῦσιν ἅπαντες τῆς ὑμετέρας εὐηθείας ἄλλα τε, καὶ νῦν ὗτοι τῦτο 1434. pen.

πλεονέκτημα μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ 245. 13. ἡλίκον ἐςὶ πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον 979. 4. ἀλλ' ὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἕνεκα τῦ πλεονεκτήματος ἀπέσχηται 1204. 4. ἃ δίκαια μὲν ὐκ ἦν, ἀλλὰ πλεονεκτήματα τῦτυ 1218. pen. πλεονεκτήματα πρὸς πόλεμον πολλὰ ἡμῖν ὑπάρχει 124. 12.

πλεονεκτικὸν ἡ πονηρία 777. 3.

πλεονεκτικῶς 610. 10. 1300. 25.

πλεονεξία] δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία τἀνδρὸς περὶ τὰ διάφορα 1148. 14. ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τῦ τρόπυ περὶ τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον 1163. 3. τὰς ἐν αὐτοῖς πλεονεξίας, κωλύοντες 1392. 10. ὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς, οὔτε ἰδίας προϊςάμενος 1469. 13. ὅταν ποτὲ μείζονος πλεονεξίας ἐλπίδα ἑτέρωθεν ἴδωσιν, ὐδοτιῦν ὑμῶν φροντίσαντας, ταύτην θεραπεύσειν 662. 7. τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς 523. 22.

πλευρὰ] κροτεῖν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259. 21.

πληγὴ] ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, ſemper inhaeret plagae veſtigiis, eam conſectatur, non praecurrens, neque praecauens, ſed ſuccurrens quaſi et ſero veniens; vt ictus quoque loco eſt, ita manum, aut ſcutum ei loco admouens 51. 26. πληγαὶ καὶ ὁ τῦ σώματος αἰκισμὸς δύλῳ ἀνάγκη 102. 20. ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018. 8. πληγὰς λαβὼν ὐ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας 1261. 5. πληγὰς πολλάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πολλὰς περὶ ἑταίρας 1261. 19. περὶ τῶν πληγῶν φασκόντων ἐπιτρέπειν ᾧ ἂν κελεύσω 1152. 14.

πλη-

πλῆθος] ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος [ſcil. τῶν ἐπιτιμίων, aut τῆς ζημίας.] ἀποτρέποιτο τοῦ διώκειν τοὺς μάρτυρας 1139. 13.

πλημμελεῖν peccare, delinquere. εἰ δέ τι πλημμελοῦντα παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα λαβὼν 249. 25. ὅπως μὴ περιίδῃ τὸν θεὸν πλημμελούμενον, inſultari, contumeliis et iniuriis obrui 279. 11. καλὸν παρεσκευάσθαι τὴν γνώμην, ἵνα μὴ τότε πλημμελῇς 1417. 25.

πλὴν εἰ μὴ niſi 141. 21. πλὴν οὐκ ἐφ᾽ ἑαυτοὺς οἰομένων ἑκάστων ἥξειν τὸ δεινὸν 241. 4. ſi ad alios quoscunque peruenerit, ad ſe certe non eſſe peruaſurum malum. τἄλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένων πωλεῖν. dummodo non ſemet. excepto, quod non ſemet 241. 9. δι᾽ ὅντινα δ᾽ ἄλλον ἡ πόλις ἐστεφάνωται — πλὴν δι᾽ ἐμὲ, οὐδ᾽ ἂν εἷς εἰπεῖν ἂν ἔχοι 257. 21. οὔτ᾽ ἄλλην σκῆψιν ἔχων οὐδεμίαν, πλὴν ὕβριν, τοιαῦτα πεποίηκε 573. 7. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ, πλὴν εἴ τις ταῦτα θεωρεῖ. niſi ſi quis — 565. 23. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴπῃ. niſi ſi quis dicat 719. 1. οὐδεὶς ἤθελε, πλὴν οὗτος 1113. 19. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν ἔδει 795. 22.

πλήρης] φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντας τῇ πατρίδι 776. 9. αἰτιῶν καὶ κενῶν ἐλπίδων ὄντες πλήρεις 1445. 13.

πληροῦν] ᾤοντο ἅμα ναυπηγηθέντα ἐνταῦθα καὶ πληρώσεσθαι ἐν τῷ λιμένι. viris armisque et armamentis inſtructum iri 219. 21. ἐπληρώθη τὸ θέατρον 533. 14. πληροῦτε δικαστήρια 729. 25. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς cum recepiſſet reip. gratuito dandas, vel largiturum, καὶ παρ᾽ ἑαυτοῦ aere ſuo, πληρώσας cum armaſſet, atque inſtruxiſſet 1127. 14. ἐπληρωσάμην πρῶτος τὴν ναῦν 1208. 14. primus ego exhibui meam nauem armatam, inſtructam. ἐπεπλήρωτό μοι ἡ τριήρης 1229. 21. εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμένον ἐκ τούτων 581. 26. τὰς ναῦς ἐπληροῦμεν αὐτοὶ 564. 24.

24. ἄμεινον ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν 1221. 12.

πλήρωμα] τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. miniſtros claſſiarios, et nautas, ſeu remiges 565. 1. πλήρωμα διεφθαρμένον 1217. 22.

πληρωτὴς ἐράνȣ. contributor ad fiſcum collegii priuati, aut etiam collector, exactor. ſed prius potius 547. 18. 574. 22. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταὶ 776. 7.

πλησιάζειν aliquo, vel aliqua familiariter vti. οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τȣτοις 925. 14. φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιȣτοις 1258. 12. ἵν' ὡς μεγίςȣς μισθȣς πράττοιτο τȣς βȣλομένȣς αὐταῖς πλησιάζειν 1351. 11. τȣς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιȣντας 1402. 10. Περικλέα πλησιάσαντα Ἀναξαγόρα, vt diſcipulum magiſtro 1414. 25. ἐκ τȣ πλησιάσαι Πλάτωνι 1415. 13. 1490. 9.

πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182. 10. ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόῤῥωθεν ἔξεςι φυλάξασθαι 1428. 7. πλησίον ὄντας τῶν ἁμαρτημάτων recentes a lapſibus 1450. vlt.

πλήττειν] λαγῶ βίον ζῶν, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 340. 24. ἴσασι δὲ οἱ πεπληγμένοι. ab eo laeſi norunt vſu ſuo, quam malignus et ſaeuus ille ſit inimicus 782. 26. πληγεὶς τῷ κακῷ ȣδὲν εἶχον ποιῆσαι 1119. 2.

πλίνθος] ȣ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις 325. 22.

πλοῖον] τριήρεις et πλοῖα ceu diuerſa copulantur 44. 21. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπέσωσι 1339. 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱςῷ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6. ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίȣ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21. 4. πλοίῳ ςρογγύλῳ καὶ ςρατιώταις ὀλίγοις Δίωνα ἐλθόντα.

τα. in naue oneraria, exigua, mercatoria 506. 22. ἁμαρτήματα, ἃ περὶ τοὺς πλοῦς συμβαίνει 801. 12.

Pluralis numerus verbi, in tertia perſona, conſtructus cum neutrius generis nominibus adiectiuis in numero plurali. vt ἕκαστα et χρήσιμα — ἐδιηκονήθησαν. loco ſingularis 1206. 18. οὐδὲ φυλάσσονται ſeruantur σεμνὰ δίκης θέμεθλα 422. 10.

πλούσιος] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι 285. 16.

πλουτεῖν] τῶν πεπλουτηκότων καθ' ὑμῶν 214. 26. ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας 576. 1. οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρὴ πλουτήσειν 1232. 9. χρῷτο τῷ πλουτεῖν, μὴ ἐπὶ ταῦτα — ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία 550. 18. τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν 555. 21.

πλοῦτος] ὃ καὶ τοῦ περσῶν ἐκράτησε πλούτου 120. 16. πλοῦτον καὶ περιουσίαν e Midiana citat Ariſtides de ciuili dict. p. 244. βασιλέα Περσῶν, ὃς τοσοῦτον κέκτηται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες 153. 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρὰ 617. 8. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118. 7. ὁ πλοῦτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια — 1393. 9. πόλεως ἔγωγε πλοῦτον ἡγοῦμαι, συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν 106. 9.

πλύνειν] πλυνοῦμεν ἀλλήλους probris noſmet mutuis exagitabimus [proprie tractabimus et vexabimus, *wir werden uns unter einander hin und her ſtoßen, zerren, ſchleifen, wie die Wäſcherinnen die Wäſche*) 997. 24. λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τἀπόρρητα 1335. 5.

πλώϊμος habilis nauigationi 1290. 1. ἐπεσκευάσθη καὶ πλώϊμον ἐγένετο 1294. 24. 1295. 6.

πνεῖν] ὡς πολὺς παρ' ὑμῖν ἔπνει. id eſt vehemens, acer, plenis buccis, ſplendide ſpirabat, h. e. praepollebat, dominabatur in rep. 787. 20.

πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος 48. 24. τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλὲς 49. 7. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη 328. 10. τὰ πνεύματα τούτων ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων 1396. 12.

πνὺξ] ἐὰν ἡ πόλις ςεφανοῖ, τὸν ςέφανον ἀνειπεῖν ἐν πνυκὶ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 244. 2.

πόα] Scholiaſtes Ariſtophanis ad Equitum v. 603. ἑκάςη βοτάνη πόα λέγεται, ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.

ποδαπὸς. ποδαπὴ ἦν 1309. 6.

ποδοκάκκη] δεδέσθαι δ' ἐν π. τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας 733. 6.

ποθεῖν] πολλὰ τὴν ὑμετέραν ποθεῖ παρουσίαν 168. 6.

πόθεν] ἀλλ' οὐκ ἐςὶ ταῦτα. οὐκ ἔςι. πόθεν; qui fiat? qui datum ſit? πολλοῦ γε καὶ δεῖ 241. 17. 242. 25. πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 269. 27. οὐ μὰ δί' οὐ Τιμοκράτει χρήσασθαι βουλόμενοι, πόθεν; ἀλλ' — 749. 10.

ποθήκειν dorice pro προσήκειν. ποθήκοντες 1072. 27.

πόθοδος dorice pro πρόσοδος. aditus. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δῆμον πράτοις μετὰ τὰ ἱερὰ 256. 8.

πόθος] ἐπὶ τούτους φέρεται τῷ πόθῳ 1393. 27. ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404. 18.

ποιεῖν et πράττειν, vt diuerſa, copulantur 373. pen. π. pro πάσχειν. ὕςερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν τοῦ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὧν οὐκ ἠβουλήθημεν, ποιεῖν 13. 25. π. ſimpliciter pro π. ἀδίκημα, vel κακόν. παρὰ τοῦ πεποιηκότος. ab auctore offenſionis 968. 21. π. de legislatore ſanciente, edicente, iubente, vel etiam facultatem dante. κατὰ τῶν — βιαζομένων ἐποιήσατε τὰς προβολὰς voluiſtis et iuſſiſtis, vt laeſis liceret in laeſores actione προβολῇ dicta vti 518. 11. τηνικαῦτα ποιεῖν τὴν ἐξεγγύησιν. tunc demum copiam facere

praedium ſiſtendorum 725. 10. πεποίηκε legislator γραφὴν κατ᾽ αὐτῶν εἶναι πρὸς τὲς θεσμοθέτας 1350. pen. καλὸν μήτε τὲς νόμες, μήθ᾽ ὑμᾶς αὐτὲς ἐπὶ τοῖς λέγεσι ποιεῖν, committere arbitrio et poteſtati oratorum, ἀλλ᾽ ἐκείνες ἐφ᾽ ὑμῖν, ſed illos cogere, vt in veſtra poteſtate ſint 1341. 15. λόγος ἀργύριον τῷ λέγοντι ποιήσων comparatura 151. 23. ᾄσματα αἰσχρὰ εἰς τὲς συνόντας ποιεῖν 23. 22. ποιεῖν δίκην ius actionis dare 528. 12. ἀνάδικον ἐποίησε τὴν δίκην ταύτην 1018. 26. ἄχρις ὃ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσε ποιήσῃ. donec horum quoque ſortem ſorti caeterorum exaequauerit 145. 2. τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιεῖν 437. 7. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν 241. pen. ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὧν καλῶς ποιεντες κέκτηνται. quae poſſident, quorum de poſſeſſione ipſis congratulor, laetorque et collaudo, vt recte factum, et decens, quod ea poſſideant 17. 9. ἡ τύχη, καλῶς ποιεσα, (quod eius facinus merito laudo) πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. auxit, amplificauit opes publicas 141. 14. οἱ γὰρ εὔποροι πάντες ἔρχονται μεθέξοντες τέτε, καὶ καλῶς ποιεσι. *und ſie thun recht daran. ich habe nichts darwider.* 141. 19. πλετεσι τὰ μάλιϛα καὶ καλῶς ποιεσι 582. 20. τοῖς κατοιχομένοις τὲς προσήκοντας ποιεῖν [ſcil. τὰ νομιζόμενα] iuſta facere 1073. 1. ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιεν ἐποίεν 1015. 20. πάντα ποιεντος τέτε quamuis omnem lapidem moueret, nihil ſibi relinqueret intentatum 514. vlt. ἐν αἰσχύνῃ ποιήσων τὴν πόλιν 272. 18. σῖτον, οἶνον, ἔλαιον etc. ποιεῖν. laborando, rus excolendo, adipiſci, redigere copias annonarum etc. ἐπειδὰν ποιῇς σίτε μὲν μεδίμνες πλεῖον, ἢ χιλίες, οἴνε δὲ μετρήτας ὑπὲρ ὀκτακοσίες 1045. 5. ποιεντες πολὺν καὶ οἶνον καὶ σῖτον 1048. 24. *gewinnen.* τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ τι ποιῆσαι Φιλίππῳ rem gratam Philippo facere, ſtudiis eius inſeruire 127. vlt. τί σοὶ ποιήσεσιν οἱ μάρ-

οἱ μάρτυρες [ſubaudi κακὸν] quid tibi officient 855. 15. ἐδὲν πώποτε τετοισὶ πεποίηκας [ſubaudi προσφιλὲς] nullo vnquam ſtudio, officio, liberalitate, munere hos, iudices, et hanc circumſtantem coronam promeruiſti. *du haſt ihnen nichts zu Liebe gethan* 1045. 16. ῥᾳδίως ἐπιορκήσει, ὥσπερ καὶ ἄλλοις ἐποίησεν. id eſt πρὸς ἄλλες, vel ἐπ' ἄλλοις 1148. 13. ταχέως ἕτερον Φίλιππον ὑμῖν ποιήσετε 43. 12. ποιήσαντες Φυγάδα ἐξέβαλον 562. 2. ἐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, ἐδ' ἐποίησαν χρόνον ἐδένα nullam moram interpoſuerunt 392. 18. τὴν ἐκείνε χώραν κακῶς ποιεῖν 14. 8. 160. 6. In medio. ποιεῖσθαι καταλλαγὰς 10. 15. εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα 352. 19. περὶ ἑαυτὸν δύο τὰ ἐναντιώτατα 577. 25. ἔτοι παρ' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχύνης ποιῶνται 582. 24. δίκην, ἣν ἐδ' ἂν κατὰ τῶν τὰ μέγιστα ὑμᾶς ἀδικέντων ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι ſupplicium, quod vos ne ab iis quidem ſumere ſuſtineatis, qui vos grauiſſimis iniuriis laeſerint 1018. 16. ἐκ ἂν δήπε δύο μόνες μάρτυρας ἐποιήσατο 1142. 23. ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῷ 1364. 18. μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι ἀθηναῖον 1375. 11.

ποίησις τῶν πομπείων fabrefactio 702. 14. τὴν καλὴν ποίησιν τῶν φιαλῶν 755. 9. τὰς ποιήσεις [adoptationes in locum filiorum] εἶναι.

ποιητὴς] ποιηταὶ αἰσχρῶν ᾀσμάτων 23. 21. ποιητὰς τὲς ζῶντας πρὸς τὲς ζῶντας ἐξετάζομεν 331. 1. ὥστε καὶ τὲς ἐμμέτρες, καὶ τὲς τῶν ᾀδομένων ποιητὰς 1391. 17.

ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἁρμόττει συγκεῖσθαι 1401. 22.

ποιητὸς] ποιητὲς υἱεῖς ποιεῦνται 1099. 9. τὲς δὲ ποιητὲς ἡμᾶς [ciues creatos, non natos] ὡς ἀποδιδόντας χάριν, ἕτω δεῖ φαίνεσθαι λειτεργεῦντας 1125. 6.

ποικίλη] ἐγίνετο ἡ δίαιτα ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ 1106. 16. ἡ ἐν τῇ π. στοᾷ γραφὴ 1377. 8.

ποικιλία ſubtilitas diſputationis 844. 11.

ποικίλος] ȣδὲν ποικίλον, ȣδὲ σοφὸν 120. 21.

ποιμαίνειν] τὰ πρόβατά μȣ λαμβάνει ποιμαινόμενα von der Weide, Hut, Trift weg. 1155. 3.

ποιμὴν] λαμβάνει τὸν ποιμένα καὶ πάντα τἀκόλȣθα τῇ ποίμνῃ 1155. 4.

ποίμνη 1155. 5.

πολέμαρχος diſceptabat cauſas peregrinorum 890. 10. 1135. pen. 1338. 20. 1361. vlt. iudicabat in cauſis ἀποςασίȣ et ἀπροςασίȣ 940. 14. pſephiſmata ſeu rogationes de rebus bellicis ferebat 282. 26.

πολεμεῖν] ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τȣτοις 236. 5. ἐκ πολλȣ̃ πολεμȣ́μενοι bello vexati 240. 18. π. φασιν ἀλλήλοις, ȣ̓ πολεμȣ̃ντες 1336. 23. ȣ̓ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432. 21. τότε πάντες, ἐφ᾽ ȣ̃ς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολεμȣ̃ντο 240. 24.

πολέμιος] ȣ̓ γένος ἐςὶ φίλων καὶ πολεμίων, ἀλλὰ τὰ πραττόμενα ἐξεργάζεται τȣ̃θ᾽ ἑκάτερον 638. 3.

πολεμιςήριος ἵππος 1046. 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα 13. 17. πολέμȣς ἰδίȣς εὑρίσκειν 26. 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ᾽ ἀγῶνα τὸν ἐκ τȣ̃ πολέμȣ ῥᾴδιον 180. 14. cauſae bellorum, et quae res iis quaerantur 195. 16. ſq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον ἀμφικτυονικὸν 275. 19. πολέμȣ φωκικȣ̃ συςάντος 230. 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν ȣ̓δεὶς ἐςʼ ἀτελὴς 462. 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος. citat e Demoſth. Stobaeus p. 353. 1. num αἱρεῖσθαι πόλεμον verum ſit, pro ἀναιρεῖσθαι, quaeritur ad p. 161. 6.

πολιορκεῖν] ἓν χωρίον τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκȣ̃ντες μόλις εἷλον 1392. 5. ἀφ᾽ ȣ̃ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι 783. 9. vexari, exagitari.

πολιορ-

πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ καταςήσειν. vt reliquis copiis belli, tametſi paratis et praeſentibus, tamen vti nil poſſit, quaſi ſeptae ſint obſidione quadam 389. 6.

πόλις] πόλιν — ἐκ ἐκ τῶν ὠνίων δοκιμάζειν χρὴ 146. 19. vbi docetur, quae reip. ſint vires et opes. quae leges illae ſint, per quas ſtat, vt aut ingens, aut minuta ſit resp. 504. 2. ταῦτα προήρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν. quo latitet in hominis priuati obſcuritate et ſordibus, neque ad honorum functiones pertrahatur, explicat ipſe iſtis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι 1121. 15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος. ius ciuitatis qui tibi redemeris aere noſtro 1126. 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν. [ſubaudi ὀφειλόμενα] dependere reip. ſtatas et neceſſarias contributiones 832. 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν adminiſtrationem reip.] προσελθὼν διῴκηται 1331. 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν cum ſatisfeciſſet rationibus ſuis cum rep. ſeu aerario 836. 14.

πολιτεία ius ciuitatis atticae, conditio eius, qui ciuis Athenienſis eſt. ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόρᾳ τῷ κυπρίῳ 161. 11. ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν πολιτείαν, ἔγκτασιν γᾶς 256. 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ὑμῖν ἔσης 946. 5. 2) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et aequitate ſub tutela legum, ſeu iuris ciuilis. quatenus opponitur, ſiue oligarchiae, ſiue ariſtocratiae. ὅλως ἄπιςον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς 10. 21. ὁ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὗται αἱ λίαν πρὸς τυράννες ὁμιλίαι 71. 8. εἰς ταύτην τὴν δελείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν 196. 4. τὲς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεθιςάντας εἰς ὀλιγαρχίαν 196. 12. 199. 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτε 688. 26. πολιτείας Athenienſibus ada-

matae praedicatio, et cum aliis formis gubernationis comparatio 1396. 20. ſq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἣν de libertate ciuili decedere, deflectere, eam prodere, *ſich derſelben begeben* 1467. 11. Vniuerſe eſt πολ. quaecunque forma gubernationis, etiamſi minus libera, et ſeruituti propior, vt fuit Lacedaemoniorum. ἐκεῖ γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλος τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι 489. 21. denique, cuiuscunque rei, vel negotii, geſtio, ſeu conductio, adminiſtratio, gubernatio, praeſertim ſubtilis, ſollers, callida. τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ᾽ ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ — *in Anſehung der Einfädelung, Leitung und Betriebes der Anſtalten* — ὑπ᾽ ἐμοῦ 254. 18. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο 257. 7. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς; totus vitae curſus 399. 6. τῆς συνεχοῦς καὶ καθ᾽ ἡμέραν πολιτείας, *Wandel, Betragen*, 1469. 11.

πολιτεύεσθαι verſari in geſtu honorum et negotiorum ciuilium. πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας 26. 23. τὸν τῶν πολιτευομένων βίων φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν 150. 9. οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται 151. 4. πεπολίτευσθε γὰρ ἐν τοῖς Ἕλλησι 176. 23. οὐ δι᾽ ἐμὲ, (οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε) 230. pen. πολιτεύεσθαι ciuilem vitam agere ad legum praeſcriptum 665. 20. (conf. v. 27. vbi eſt νόμοις οἰκεῖν) ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο 1341. 21. παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκει — 1485. pen. ἂν δ᾽ ἐφ᾽ ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, quae aut per alios, aut per me egi. Nam πεπολ. eſt, quorum auctor et incoeptor fui, dando et inueniendo ea conſilia, quae alii exſequerentur 226. pen. τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με 228. pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολίτευμαι 107. 16.

μάταιον ἀνάλωμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων 143. 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππου contendit pro Ph. 151. 17. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις 19. 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (ſcil. τὰ κοινὰ) copulatur 240. pen. 245. 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. (citat Schol. Hermog. p. 45. 13.) ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε 245. 8. πολιτευόμενοι νῦν ἃ τότε ᾑροῦντο 1482. 18. τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι 1468. 22.

πολίτευμα] οὐδέ γ' ἐμοὶ δικαίου τοῦ τ' εἶναι πολίτου, τὸ τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὑρίσκειν 107. 25. πάντα τὰ τοιαῦτα προῃρούμην πολιτεύματα 262. 27.

πολίτης] ποιεῖσθε πολίτας, οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες 173. 16. τίς γὰρ ἂν ἔτι παρὰ τοῦ δήμου ζητήσειε λαβεῖν τὴν δωρεὰν μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματείας μέλλων πολίτης ἔσεσθαι, ἐξὸν παρὰ Στεφάνου ἀπ' ἐλάττονος ἀναλώματος, εἴγε τὸ αὐτὸ τοῦτο [ſcil. ἔργον] γενήσεται αὐτῷ 1349. 19. ὥστε νόμους ἔθεντο, καθ' οὓς δεῖ ποιεῖσθαι ciuitatem adoptare, εἴ τινα βούλωνται, πολίτην 1375. 4. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν 1485. pen. πολῖται γεγενημένοι ciuitate donati — ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης — 624. 16. 628. 8. δύο ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ 331. 22. τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι πολῖται γενέσθαι ἐσπούδασαν 662. 1.

πολιτικὸς ἔρανος καὶ κοινός ἐστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ 976. 10. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην 1414. 14.

πολιτικῶς] οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς, commode, benigne, ciuiliter, ἔνιοι πολιτεύονται ſe gerunt 151. 4. μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττειν 1465. 16.

16. ὅτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε — 123. 20.

πολῖτις] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτίδων, ὀνειδίζοντά τινι 1308. 3. ἀςὴν ταύτην καὶ πολῖτιν ὅσαν μαρτυρεῖ 1312. 9.

πολλάκις] σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε πολλάκις, ἀλλ' ὡς ὅτω προσήκει γίγνεσθαι 595. 13. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534. 7.

πολλαχῶς multis modis. ὅχ ἑνὶ τρόπῳ δέδωκε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς 601. 9. πολλαχῶς ὀφείλϐσι τῷ δημοσίῳ 1338. 1.

πολλοςὸς] μᾶλλον δ' ὅδὲ πολλοςὸν μέρος τούτων ἐκείνα 117. 17. πολλοςῷ χρόνῳ 761. 21. 1304. 9. longiſſimo tempore poſt. ὅδὲ πολλοςὸν μέρος ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ ἐξεγένετο ὧν κατεψεύδοντο ἡμῶν 1052. 26.

πολυάνθρωπος ἡ πόλις ἐγίνετο 1370. 18.

πολυήρατον ἄςυ 422. 17.

πολυπληθία citat e Demoſth. Iulius Pollux IV. 163.

πολὺς] ἐπὶ πολλῷ [ſubaudi τόκῳ] ῥαθυμεῖν. *für ſeine Trägheit theuer büſsen müſsen* 13. 22. ὃ δέδοιχ' ὅπως μήποθ' ἡγήσησθε ἐπὶ πολλῷ γεγενῆσθαι 103. 2. πολὺς ἔγκειται τοῖς συμβεβηκόσι vehementer, acriter, cum contentione 294. 23. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν [τὴν εἰρήνην] ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372. 1. πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ τϐτῳ 523. 27. ὡς πολὺς [id eſt σφόδρα, λαμπρῶς] παρ' ὑμῖν ἔπνει 787. 20. πολὺς γὰρ, importunus, immodicus, linguoſus, blatero, πολὺς καὶ τολμηρός ἐςιν ἄνθρωπος 1024. 3. πολὺς [ingens, peramplus, ſpatioſus] τόπος περιβεβλημένος 1077. 24. τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν 272. 20. τί ἂν τὰ πολλὰ λέγῃ τις· quid multa? 886. pen. οἷα πολλὰ, ſcil. γίγνεται, vel συμβαίνει, vel εἴωθε γίγνεσθαι 1124. 10. ὡς πολύ μοι [ſcil. τϐ χρόνου

otii] περίεςι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. a geſtu rerum mearum otii mihi permultum ſuperare, quo poſſim animum curandis dare negotiis alienis 1483. 11.

πολυτέλεια]. τίς ἂν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [id eſt furioſam ſumtuoſitatem, prodigalitatem] ὑπομεῖναι 1217. 20.

πολυτελὴς] πολυτελεςέραν μοι γενέσθαι τὴν τριηραρχίαν 1210. 1. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. res magni pretii ſibi emi et donari poſtulabat 1354. 13.

πολυτελῶς ζῶσα 1023. 13. π. καὶ ἀσώτως ζῆν 1025. 19.

πομπεία. proprie eſt, cum aliquis in pompa contumeliae ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum minutarum et leuium putida et inuidioſa exaggeratio. τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναίδην ὅτωσὶ γεγενημένης 229. 3.

πομπεῖον] πομπεῖα vaſa donaria aurea et argentea, ſigna deorum, quae per pompas, ſeu proceſſiones ſolennes, ſpectaculi et oſtentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. τὰ πομπεῖα κατακόπτειν 608. 4. τὰ πομπεῖα ὡς ἐπεσκεύασε 615. 2. πομπείων ἐπισκευαςῆς 618. 4. 2) πομπεῖον porticus, aut aedes publica Athenis, vbi iſta vaſa aſſeruabantur 918. 26.

πομπεύειν. probris exagitare, conuiciari, ignominioſe traducere. π. ἀντὶ τȣ͂ κατηγορεῖν εἵλετο 268. 25. 2) incedere cum pompa. ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τȣ͂ Διονύσȣ πομπὴν 522. 3.

πομπὴ] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπȣσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς 300. 21. πομπὴ τῷ Διονύσῳ 517. 24. ἡ ἐπὶ Ληναίῳ 517. 25. θαργηλίων 517. vlt.

πονεῖν] πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν armamentis naualibus a vi ventorum vndarumque caſſatis 293. 4.

πονῶν τῷ ἐμαυτȣ̃ σώματι καὶ ἐργαζόμενος 1045. 1. πονήσαντες τὸν πόνον τȣ̃τον 1443. 23.

πονήρευμα] ὁ τὰ τȣ́τȣ πονηρεύματα ἀκριβέϛατα εἰδὼς ἐγὼ 423. 23.

πονηρία] ὥσπερεὶ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτȣ̃ πονηρίας κατασκεδάσας 242. 13. καὶ ἑτέρας πονηρίας [ſcelera, facinora] αὐτȣ̃ παμπληθεῖς λέγειν ἔχω 521. 6. 522. 12. ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει 771. 16. εἰ δέ κάπηλός ἐϛι πονηρίας καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολεὺς 784. 8.

πονηρὸς] πονηρὸν, ὦ ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης 307. 21. ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρȣς εὑρεῖν, ἢ ἐβȣ́λετο 362. 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα 403. 21. ὃς, ἃ μηδεὶς ἐκέλευεν, ἐθελοντὴς πονηρὸς ἦν 1120. 16.

πονήρως διετέθη *es ſahe gefährlich um ihn aus, es ward ſehr ſchlimm mit ihm* 1364. 5. et 20. π. ἔχει.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν 637. 18.

πορεύεσθαι ἐπὶ τȣ̀ς ἰδιώτας adoriri, infeſtare, accingi ad eos inuadendum atque exagitandum 781. 25. ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται 1046. 13. πορεύονται αὐτοὶ δι᾽ ἑαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τȣ̃ Ἁγνίȣ τὰ ὀνόματα παρ᾽ ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066. 23. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα 1090. 8. nobis in hereditatem immigrantibus. ὡς ἡμᾶς ἑώρα ὁμόσε πορευομένȣς concedentes. *zurücken, nachgeben* 1287. 18.

πορθεῖν] πορθουμένην ὁρῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν 1157. 11.

πορθμὸς] πορθμὸν κατασκάπτειν 248. 15.

πορίζειν de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuoſas, e quarum diſtractione quaeſtum faciat 22. 26. ȣ̃τω πολὺ τȣ̃ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομαι 184. 27. πορισαμένῳ τȣ̀ς ἐγγυησομένȣς 715. 14. τίς γὰρ ȣ̓ πορίεῖται φαύλȣς ἀνθρώπȣς 727. 16. ποῖον πόρον ὑμῖν πεπόρικεν 805. 15. πεπο-

πεποϱισμένων ἤδη τῶν τϱιάκοντα μνῶν 894. 17. ποϱιεῖσθαι ῥαδίως λόγȣς πεϱὶ ἀδίκων πϱαγμάτων 938. 5. εἰ μισθὸς ἐποϱίσθη τοῖς δικαςηϱίοις 999. 14. πεποϱίσθαι πολλȣ̀ς τȣ̀ς συνεϱȣ̃ντας ὑπὲϱ αὐτῶν καὶ τȣ̀ς μαϱτυϱȣ̃ντας τὰ ψευδῆ 1081. 19. ἀϱγύϱιον ποϱίζειν 1154. 10. et 14. ποϱιζομένȣς πϱοφάσεις τοιαύτας 1297. 19. ἀμηχανώτατος ὅ, τι χϱὴ λέγειν ποϱίσασθαι 1392. 16. ποϱίζειν τϱοφὴν ἱκανὴν 1432. 13. ποϱίζεσθαι λόγȣς ἐπαχθεῖς 269. 21.

ποϱιςὴς] αὐτοὶ ποϱιςαὶ καὶ ταμίαι γενόμενοι 49. 16.

ποϱνεία] ȣ̃τος ἄλλον ἔκϱινεν ἐπὶ ποϱνείᾳ reum ſtupri egit 403. 26. ὅσοι οἱ πεϱὶ ποϱνείας ἐϱϱύησαν λόγοι 433. 25.

ποϱνεύεσθαι] τȣ̃τον ὡς πεποϱνευμένον κέκϱικε 414. 1. τὸν πατέϱα ἡταιϱηκέναι, τὴν δὲ μητέϱα πεποϱνεῦσθαι 612. 5. τὴν πεϱιφανῶς ἐν ἁπάσῃ τῇ ἑλλάδι πεποϱνευμένην 1381. 26.

πόϱνη] πόϱνας ἠγόϱαζε καὶ ἰχθῦς πεϱιϊὼν 412. 23. παϱαφϱονῶν — γυναικὶ πόϱνῃ πειθόμενος 1183. 11. ἡ τῶν ποϱνῶν ἐϱγασία ἥξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέϱας 1384. 1.

ποϱνοβοσκεῖν] ὅτι ποϱνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται 1368. 3.

ποϱνοβοσκὸς] ὑπὸ ποϱνοβοσκῷ ἦσαν 1354. 22.

πόϱνος 616. 11. ἐχθϱὸς μὲν ἐςι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόϱνῳ 1489. 3.

πόϱος] λέγȣσι καὶ ἄλλȣς τινὰς ἄλλοι πόϱȣς vias parandarum pecuniarum, ὧν ἕλεσθε, ὅςις ὑμῖν ἂν συμφέϱειν δοκῇ 15. 3. πόϱȣ ἀπόδειξις 48. 15. εἶναι γὰϱ πόϱον, [χϱημάτων puta] καὶ μέγαν. fundum, vnde impenſae neceſſariae erogentur, eumque ingentem 184. 25. ἐςὶν ὑμῖν πόϱος, ὃν ἂν μὲν νῦν ζητῆτε, ȣ̓χ εὑϱήσετε, ἐὰν δὲ πεϱιμένητε εὑϱήσετε. Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184. 25.

πόϱϱω]

πόῤῥω] οὕτω μέχρι πόῤῥω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα 282. 3. πόῤῥω που τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι 325. 21. οὐδὲν ὄνειδος ὅτου πορρωτέρω ἐστὶν ἡ πόλις 499. 24. πόῤῥω του τι τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμὲν 506. 11. πόῤῥω προειμένα καὶ πολὺν ἤδη χρόνον κακῶς διακείμενα 772. 20. πρὶν πορρωτέρω προελθεῖν ἐπίσχητε 1456. 13.

πόῤῥωθεν] πολλὰ πόῤῥωθέν ἐστι τὰ ἴδια 143. 11. π. ἐξηταικῶς ἐπιμελῶς 285. 25. π. ὑμῖν βούλομαι προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη 1376. 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόῤῥωθέν ἐστι φυλάξασθαι 1428. 7.

πόσος] ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ 1216. 18.

ποταμὸς] ἐν τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχῃ 265. 20. 300. 16.

πότος] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας — 796. 26. 2) contentio cum aliquo ſuper compotatione contracta 1144. 26.

ποῦ pro πῶς. ποῦ δὲ γένοιτ᾽ ἂν ταῦτα 638. 17. ἐπειδὰν ἔρηται ὑμᾶς, ποῦ ἦτε 1382. vlt.

πρᾶγμα, πράγματα, negotia cuiusque generis, ſed praeſertim grauia, ardua, moleſta, contentionis plena, ſummi ad ſalutem, aut exitium momenti, ciuilia, paci tuendae, bellis gerendis, litibus inter ciues componendis, commerciis et contractibus accommodata; ſaepe resp. vniuerſa, opes, copiae, quae cuique ſunt militum, aut ſociorum, fortunae omnes, tota ſalus. μὴ δεινὸς ὢν πράγμασι χρῆσθαι 10. 2. *der ſich nicht in Dinge, Welthändel finden kann.* παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. de vniuerſa Graecorum omnium potentia, libertate, fortunis, iuribus, gloria 10. 7. τὸν σώσαντα τὰ πράγματα [ſcil. ὑμῖν] qui vobis ſtatum veſtrum, negotiationem, fortunas omnes ſaluas conſeruauit 959. 17. τὰ παρ᾽ οὐδέσι τούτων ἀρχεῖα

καὶ

καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων conſultationibus de ſalute et gloria graecorum tuenda 145. 17. τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων in actu rerum ad ſalutem communem facientium 193. 15. πρὸς οὓς μηδέν ἐστί σοι πρᾶγμα nulla tibi eſt rerum communio 577. 18. τὶς οὐκ οἶδεν, ὅσα πράγματα πράττων 960. 26. ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι ad clauum reip. ſedentium 125. 7. ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν. oportunitates rerum a ſe deſignatarum ex animi ſui ſententia bene gerendarum effugiant 236. 22. τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis eius, populis ei ſeruientibus, ſociis ei addictis 157. 10. οἱ τέχνην τὸ πρᾶγμα *das Ding* πεποιημένοι. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam 982. 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν ipſa de cauſa, de qua nunc agitur 1301. 11. τούτοις μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν infandas ſpargere criminationes a cauſa praeſente alienas 1308. 22. ἐρῶ δ᾽ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα 1317. 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις fortunis meis exinanitis 1225. 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν cauſa ſua fidere 1092. 6. Τιμοκράτης τοσοῦτον ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα omnes rationes, *alle Bedenken, Betrachtungen, Beherzigungen* 702. pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα vbi res abſit, et ipſa facta 21. 20. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι 792. pen. ὑμεῖς δ᾽ οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων ſine moleſtia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑορτὰς 14. pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν *es iſt mir ſauer geworden* 181. pen. δι᾽ ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν 323. 10. τούτῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forenſibus exagitaretur, οὐ παρέστη πώποτε 1120. 26. μέγα πρᾶγμα homo magni momenti

momenti 928. 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα, nihil ad rem, incaſſum 1026. 22. 1265. 7.

πραγματεία] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101. 22. μὴ κατοκνῆσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν αὐτῇ πραγματείας. moleſtias, quae ſtudio philoſophiae inſunt 1412. 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242. 3. τοσαῦται πραγματεῖαι καὶ λόγοι ἐγίγνοντο 865. 17. ἐπιφανεῖς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένους. per hoc vitae genus, per hoc ſtudium 1416. 2. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν 1413. 20.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένου περὶ ταῦτα 889. 9. μισηθῆναι ἂν ἁπάντων ἀνθρώπων δικαιότατα ἐξ ὧν πεπραγμάτευται 980. 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν, qui plurimum contenderim, laborauerim, deſudauerim, pro vobis 1473. 13. καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πραγματεύομαι 1483. 16. ἀσχολίας ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. penuriae temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, ſatis et ſuper habeas negotii. ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081. 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο 234. 4. πάνθ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν 135. 14.

πραγματώδης] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς 427. 20.

πράκτωρ, qui fiſco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρακτόρων 778. 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327. vlt. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337. 26.

πρᾶξις actio rei, effectio, res, quae agitur, praeſertim ciuilis, ad ſalutem ciuium omnium pertinens, magni momenti, arduae molitionis. ἅπας λόγος μά-

ταιος,

ταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος omnis oratio, re caſſa, vana eſt. h. e. omne conſilium, cuius effe-ctio omittitur, inane eſt et nil prodeſt 158. 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς πολιτικὰς λόγους ἐπιστήμην. prudentiam rerum ciuilium gerendarum, ſiue ad homines priuatos, ſiue ad ſummam rerum pertinent 1414. 14. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι. non ſatis eſt eos laude florere eloquentiae, ſed neceſſe eſt, vt hac cum laude coniuncta ſit altera iſtaec, vt dicantur orationum ſuarum auctoritate res reip. ſalutares effeciſſe 1425. 5. τηλικαύτην πρᾶξιν tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν cuiusmodi eſt acceſſio ſocietatis tam validae 232. 22. ἀμάρτυρον τὴν πρὸς τούτους πρᾶξιν γεγενῆσθαι. tractationem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit 875. 5. κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effe-ctionem molitionis ſuae, nequam illius et inſidioſae, et ad proditionem ſpectantis. *Practike* 126. 22. 2) idem ſignificat atque εἴσπραξις, exactio nominum debitorum. νῦν δ' οὐ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστιν, ἀλλ' — 607. 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει 713. 5. 731. 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοσαν τοῦ δανείου 915. 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν 1296. 19.

πρᾷος περὶ τοῦτον ἦν 1164. 1. πρᾳότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γίγνεσθε τῶν πεπραγμένων 1422. 19. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρᾳότερον 1485. 9.

πρᾳότης] ἐπὶ πρᾳότητος ταπεινῶν 1405. 15. ὁ νομοθέτης ᾔδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πρᾳότητα τὴν ὑμετέραν 716. 25.

πρατὴρ τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῖν γίγνεται 967. 22.

πράττειν exercere, agitare aliquid, efficere, exſequi decreta. τὸ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστε-

ρον

ϱον ὂν τῇ τάξει [ſcil. τȣ̃ χϱόνȣ] πϱότεϱον τῇ δυνάμει καὶ κϱεῖττόν ἐςι 32. 17. ȣ̓ γὰϱ ἴσος πόνος καὶ ἱδϱὼς πϱό τε τȣ̃ λέγειν καὶ πϱὸ τȣ̃ πϱάττειν ἐςὶ 1452. vlt. ἐπὶ τῷ πϱάττειν in ipſo actu et exſecutione rerum, ȣ̓δὲ τὰ μικϱὰ ποιεῖτε 45. 23. τὸ πϱάττειν αὐτὸς ἕκαςος ἑαυτῷ πϱοσήκειν ἡγήσατο 182. 6. τοῖς δὲ πϱέσβεσι τὶ τοῖς ταῦτα πϱάξασι 386. 2. τοῖς ὑπὲϱ τῶν κοινῶν ἐγχειϱȣ̃σί τι πϱάττειν 801. 8. τότ᾽ ἐψηφίζεσθε τὰ ἄϱιςά με πϱάττειν. me res agere, exercere honeſtiſſimas 310. 19. εἴ γε πάνθ᾽, ἃ πϱοσῆκε, πϱαττόντων, ȣ̃τως εἶχε [τὰ πϱάγματα] ȣ̓δ᾽ ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενήσεσθαι 1440. 13. πολιτεύεσθαι et πϱάττειν (ſcil. τὰ κοινὰ) copulantur 240. pen. 245. 3. item πϱάττειν et ποιεῖν 245. 27. 373. pen. πϱ. δίκαιον eſt aut exercere, aut depoſcere 218. 1. εἰϱήνην 30. 16. conficere. ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαϱχόντων πϱάττειν. meliore fortuna, quam antehac, vti, ad opes maiores peruenire 13. 13. μικϱὰ καὶ φαῦλα in rebus exilibus, ieiunis, et miſeris eſſe 37. 11. ἔπϱαξε δὲ ὑπὲϱ τῆς πόλεως τὰ πάτϱια τὰ πϱὸς θεȣ̀ς 1370. 1. τὰ αὑτȣ̃. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πϱάττειν rerum ſuarum ſatagere, ſeorſim, auulſam ab omni reliquorum Graecorum ſocietate, σοὶ δ᾽ ἐπικίνδυνον 150. 21. πϱ. τὰ αὑτȣ̃ φησὶ ſua ſe curare ait, negans, alienis vacare poſſe 828. 4. φιλίαν conciliare, conficere perſuaſionibus 281. 19. τὶς συμμαχία σȣ̃ πϱάξαντος opera tua, te operario, γέγονε τῇ πόλει 328. 27. Φιλιςείδης ἔπϱαττε Φιλίππῳ ſtuduit, factum voluit 126. 3. ὅτι Θηβαίοις τὰ πϱάγματα πϱάττει. ea confectum it, quae Thebani ſibi confieri impenſe velint 365. 14. διπλᾶς πϱάττοντες τὰς εἰσφοϱὰς depoſcentes, exigentes 617. 24. ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν ἑλλήνων ἀϱχῇ πϱαττομένῃ in qua nunc laboratur, vt fraudulentis et clandeſtinis machinationibus comparetur 323. 15. ἔπϱαττε τὴν

ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit modis et machinationibus omnibus efficere, vt nauis huc ne appelleretur 888. 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι κάλλιϛα πέπρακται *ſie haben ihre Sachen vortreflich gemacht*, πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἴσχιϛα 62. 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾷν queri de conditione praeſente, illam pacem conſecuta 381. 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poſcere. πραττόμενοι φόρους τοὺς Καρχηδονίους 506. 19. καταϛήσας εἰς φόβον, ἀργύριον πράξεται 786. 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἄφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id eſt τὴν καταδίκην] ſi mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegiſſem 845. 4. ἵν᾽ ὡς μεγίϛους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν 1351. 11. τὰ πεπραγμένα res geſtae αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις φανερὰν οὖσαν ἀληθῆ 1372. 5. 2) acta, h. e. publice decreta, iuſſa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λῦσαι *längſtgeſchehene, genehmigte, und bisher giltig geweſene Dinge wiederumſtoßen* 724. 24. 3) fortunae cuiusque, res eius, ſiue ab eo geſtae, ſiue quae ei quocunque modo euenerunt. ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν 12. 19. ἀγαπήσας τοῖς πεπρ. 13. 11. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τι ἐκδέχεσθαι 61. 24. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366. 21.

πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα 423. 4.

πράως καὶ μὴ πικρῶς 315. 5. πρ. καὶ μετρίως διακείμενα ἔχειν 318. 24. ὅσῳ πρᾳότερον καὶ φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγόμην, τοσούτῳ μᾶλλον κατεφρόνει μου 1028. 10.

ἡ πρεσβεία legatio. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι 367. 2.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα. praecipuum, praerogatiua. vt e. c. portio, quam filius natu maximus, aut coheredum quicunque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, prae aliis cohaeredibus, priuam ſibi tollit.

voraus wegnimmt. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει 955. 11. et 22. ὃ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμι τοὔνομα τοῦτο 1003. 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην obeunda legatione pacem conficere, conciliare 382. 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428. pen. ὅστις ἥδεται ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει 417. 26. πρ. legatione fungi εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 421. 16. πρ. in legatione, vel, ex auctoritate legati, conſtituere, condicere conditiones. πρ. πολλὰ καὶ δεινὰ 400. 12. 416. 7. τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος 440. 16. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα *der mitgegebenen Vorſchrift des Verhaltens zuwider* πεπρεσβευκότων 346. 16.

πρεσβευτὴς] τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν 342. 15. πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν προδότης, καὶ τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 26. 2) agens quicunque in rebus, internuncius, interpres ab homine priuato collegioue aliquo, negotii alicuius expediundi gratia, cuiusmodi homines nos *Factores*, vel *Procuratores* vſurpamus 1121. 1.

πρέσβυς, vnde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις οὐ τριήρων, οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ὁπλιτῶν — κύριος, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων 398. 27.

πρεσβύτερος, prae ſenio paene delirans, *kindiſch, tudelig*, neſcius, quid agat 1171. 16.

πρίασθαι] ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρίηται [ſcil. τοὺς δικαστὰς] 78. 19. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι 120. 26. πρ. καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187. 22. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem aere meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε 563. 7. ὀπώραν hortum mercede conducere, vt fructus illius autumni

tumni conducentis ſint 1253. 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτȣ̃ πριάμενος 1369. 20. v. Stobaei locum ſub v. δίκαιος.

πρὶν ȣ̃ pro πρὶν ſimplici, aut pro πρὶν ἤ. priusquam 217. 17.

πρὸ] ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην malim haec a me dicta eſſe, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442. 16. τῶν πρὸ ὁδȣ̃ [id eſt πρȣ̃ργȣ] τι περαίνοιτε rerum proficientium, expedientium 1443. 20. ȣ̓ γὰρ ἴσος πόνος πρό τε τȣ̃ λέγειν καὶ πρὸ τȣ̃ πράττειν ἐςὶ 1452. vlt.

προάγειν impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, inuitum permouere, pertrahere vlterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, vt ſi aura nauem prorſum agat, aut vitulum praetenſa fronte pertrahas ad ſtabulum, aut torculari promoueas neſcio quid, *fortſchieben*, *weiter ſchrauben*. et in paſſiuo, euehi, vltra verum et rectum, ab impoſtura perſuaſionis, aut ab affectus concitatione abreptum. ἕκαςον εὑρήσετε πολλὰ προηγμένον, ὧν ȣ̓κ ἐβȣ́λετο, πρᾶξαι 63. 3. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν 296. 24. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδὲν, ȣ̓δὲ προαχθήσομαι 316. 12. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν 346. 24. ἐπειδήπερ εἰς τοιȣ́τȣς προήχθην τȣ̀ς λόγȣς 349. 26. κἂν ἄρα εἴπητέ τι καὶ προαχθῆσθε ἐπαγγείλασθαι 354. 11. πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468. 12. προάγειν ὡς πονηροτάτȣς εἶναι τȣ̀ς πολίτας 603. 10. εἰς τȣ̃το προήχθητε εὐηθείας καὶ ῥαθυμίας 618. 2. προάγειν ἐμαυτὸν τȣ́τῳ εἰς ἀπέχθειαν 621. 5. εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὴν πόλιν 772. 5. ἵνα μὴ, λοιδορȣ́μενοι, τύπτειν ἀλλήλους προάγωνται 1262. 21. τοῖς προάγȣσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι. 2) producere, vt maceriam vlterius in viam publicam, *weiter hinaus rücken*. τὴν αἱ-

μασιὰν προαγαγόντες, ϛενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποίηκασι 1279. 13. 3) perducere, *bis wohin treiben.* εἰς τȢτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει τὰ πράγματα 66. 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τȢτο προῆκτο 970. 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν 1392. 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τȢτο προαγαγὼν ἥκεις 1404. 2. ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447. 2. 4) procedere, *fort gehn, weiter kommen.* ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι 289. 9. In medio. idem quod in actiuo, pellicere, impellere. ȣ̓́τ' ἐλπὶς, ȣ̓́τε φόβος, ȣ̓́τ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν, οὔτε προηγάγετο 325. 10. 1458. 11. ὁρᾶν, ὅπως μὴ προαξώμεθα τȢ̀ς — εἰς ἀνάγκην πολέμȢ 60. 19. 2) ſerpere latius permanare, gliſcere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' ȣ̔́τω προήγετο 426. 7. 3) educare liberos, inſtituere genere quodam morum. εἰ γὰρ ȣ̔́τω τȢ̀ς ἑαυτȢ̃ προῆκται παῖδας 1264. 3.

προαγορεύειν τὸν πόλεμον 157. 20. diem dicere, denunciare, vt certa die locoque in foro ad cauſam dicendam adſint 1160. 20. μέλλοντας γαμεῖν προηγόρευον αὐτῇ 1354. 20.

προαγωγὴ lenocinium. *Kuppeley.* εἶθ' ὃν ὁρᾶτε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. non ſponte ſua, ſed illectum ſpe lucri 678. 19

προάγων [ab ἀγὼν] praeludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς 611. 8.

προαιρεῖσθαι] μὴ, περὶ σȢ̃ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους 270. 19. τῶν πλείϛων ȣ̓δὲ ὂν ἂν προέλωνται, μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων 1407. 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίȢ πολλȢ̀ς κινδύνȢς ὑπὲρ αὐτȢ̃ τȢ̃ δικαίου προῃρῆσθαι 1429. 4. Conf. locum e Stobaei p. 104. ſupra relatum ſub v. δίκαιος. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τȢ̃ δήμȢ. ſe reip. gerendae dedere 1481. vlt. ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σκέψασθε, τί ἡμῶν ἑκάτερος

ϱος πϱοείλετο. (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.)
πϱοαίϱεσις voluntas, delectus, propoſitum, meta, ad quam contenditur, ſtudium, ſecta, quam tu conſecteris. via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνȣ πϱοαιϱέσεως. ſcil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, ſectam eius ſectantur 132. 18. τὴν πϱὸς τὰς ὀλιγαϱχίας ὑπὲϱ αὐτῆς τῆς πϱοαιϱέσεως ἔχθϱαν. odium dominationum, ſi ob aliud nihil, ob ea certe vel ſola, ad quae huiusmodi paucorum principatus contendunt 168. 19. πολλῶν πϱοαιϱέσεων ȣ̓σῶν τῆς πολιτείας multae quum eſſent viae atque rationes ei ſequendae, ſi quis decreuiſſet operam ſuam reip. gerendae addicere, τὴν πεϱὶ τὰς ἑλληνικὰς πϱάξεις εἱλόμην ἐγὼ *ſo wählete ich mir das Departement der griechiſchen Angelegenheiten*, partem eam mihi delegi, quae verſatur in gerendis rebus iis, quae noſtrae reip. cum aliis graecis populis communes intercedunt 245. 5. ἡ πϱοαίϱεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπϱάξατο 257. 7. ἐν οἷς τὴν πϱοαίϱεσίν μȣ σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει 292. 16. ἡ πϱοαίϱεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292. 19. μὴ τῇ πϱοαιϱέσει τῶν κοινῶν in ſtudio partium quoad res ad ſalutem publicam ſpectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέϱει τετάχθαι 323. 8. τὴν τȣ̃ γενναίȣ καὶ τὴν τȣ̃ πϱωτείȣ πϱοαίϱεσιν διαφυλάττειν propoſitum hoc nunquam ex oculis dimittere, vt contendas populo tuo laudem hanc ſaluam conſeruare, vt habeatur generoſus, et princeps Graeciae 331. 24. τὴν πϱοαίϱεσιν αὐτȣ̃ ἀναμνησθέντες ὡς πϱοβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν πϱὸς Φίλιππον 349. 15. τοῖς ἐπὶ τῇ τȣ̃ πλεονεκτεῖν πϱοαιϱέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei ſtudent, quam vt rem faciant 662. 17. ὧν ὅμοιος ἐκεῖνος τȣ́τῳ τῇ πϱοαιϱέσει τȣ̃ βίȣ genere et inſtituto vitae, quod ſequendum et tenendum ſibi propoſuerunt 666. 21. μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τῇ πϱοαιϱέσει τȣ̃ βίȣ ob mores 1183. 9. 1401. 17. δεῖ δὲ τὴν πϱοαίϱεσιν

αὐτοῦ [libelli] πρῶτον εἰδέναι. die *Abſicht*, den *Endzweck*. βούλεται μὲν γὰρ — 1401. 3. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέροι nullius rei delectus, conſilium, inſtitutio, ſuſceptio laudatur, niſi cuius exitus quoque conducat 1457. 12. τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτοῦ ſtudiis, partibus, emolumentis plebis quaerendis ſeſe dedidit 1475. 1. οὐδ᾽ ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [*Partie*, ſectam, genus ſtudiorum] ἀσφαλεστέραν οὖσαν ἑώρα 1475. 4. οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανείη *euren übrigen Geſinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharacter gemäſs* 1477. 1. ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει ſtudium malarum artium, in quod ciuitas cum delectu, volens ſciensque exarſerit. *vorſetzliche, gefliſſentliche Ruchloſigkeit* 1478. 28. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ in ſtudio bonarum artium καὶ βίῳ σώφρονι 1479. 2. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως opera data, ſcientes, volentes 1097. 22. ἃ γὰρ καταράσαιτ᾽ ἄν τις αὐτῷ, ταῦτ᾽ ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489. 2.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλοῦ 246. 7. προαισθανομένου μηδενὸς ἀνθρώπου 709. 6. τοὺς ἀντειπόντας ἄν, εἰ μὴ προαίσθοιντο, λάθοι 711. 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τοὺς Λακεδαιμονίους 1380. 14.

προακούειν] περὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προακοῦσαι 604. 7. γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπά, ταῦτα προακούσαντες 705. 12. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους λόγους βέλτιον προακηκοέναι μικρὰ πάντας ὑμᾶς 759. 26. 955. 1.

προαλῶναι prius, vel ante te, condemnatus fuiſſe, ſuperiori aetate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας 595. 17.

προαναιρεῖν] τοὺς χρόνους εἰ μὴ προανεῖλε τῆς πόλεως 398. vlt.

προαναλίσκειν, *vorſchießen*, *vorſtrecken*, *avançer*, ſumtus ab altero faciendos, eius loco et nomine de ſuo erogare, quas poſtmodum debitor creditori refundat 1031. 14.

προαναρπάζειν actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuiſſet 555. 24.

προαπέρχεσθαι] *προαπελθόντων πρότερον τῶν ϛρατιωτῶν* 1158. 23.

προαπεχθάνεσθαι 179. 11.

προαπολλύναι] *προαπόλωλεν ἐφ' ἃ ἐκπλέομεν* 50. 24. quarum rerum cauſa claſſes paramus, eae prius pereunt, quam e portu euehamur.

προαποϛέλλειν κήρυκα 392. 15.

προβαίνειν] *εἰς τὸτο προβεβήκαμεν ἔχθρας* 162. 2. *προβαίνοντος χρόνο* 1247. 18.

προβάλλεσθαι in medio, pro ſe obtendere, tenere proiectum ſcutum, vnde notio defendendi, ſiue ſui, ſiue alterius. *προβ. δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, ὅτ' οἶδεν, ὅτ' ἐθέλει* 51. 27. *ἐγχειρεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ* 258. 23. *τὄνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται* oſtentat, obiectat, aut pone nomen hoc refugit, ſub eoque latitat 112. 25. *τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην* ſe muniuiſſe hac ſocietate, eaque Philippo opponenda impetum eius eluſiſſe atque fregiſſe, veluti moles portui obiectae vndas reiiciunt a tempeſtate illiſas, aut ſublicae pontibus praeductae ſuſtinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipſos tuentur atque ſaluos conſeruant 293. 20. *ταῦτα προυβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς ἀττικῆς* 325. 27. *ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὔβοιαν πρὸ τῆς ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βοιωτίαν* — 326. 8. *νῦν δ', οἶμαι, τούτου προβέβληνται πολύευκτος* etc. praeſident ipſi, praeſidio ſuo eum tuentur „*ſie haben ſich vor ihm hingeſtellt*, *als ein*

Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Paliſade 560. 2. *προβέβληται Πλετάρχε er nimmt den Plutarchum in ſeinen Schutz* 579. 2. niſi potius *προβέβληται* ſeparandum eſt a *Πλετάρχε*, atque hoc nomen proprium cum *προξενεῖ* copulandum, vt ſit ſententia. nuncupatus honori gerendo, vel creatus eſt Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobſcura dictio *τὴν προαίρεσιν αὐτε̃ τῆς πολιτείας, τὴν προβεβλημένην καὶ ἄσπειστον πρὸς Φίλιππον* cum inexpugnabili contumacia et implacabili odio reſiſtentem Philippo 349. 15. 2) ſiſtere, coram praeſentem exhibere, ſiue ſemet, ſiue alium. *preſentiren.* vnde nata eſt gemina notio, altera, ſemet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi; altera, reum aliquem faciendi, nomen eius deferendi, corpusque ipſum in iudicium adducendi, item teſtem ad iudices producendi. *ἔστω δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλόμενος*, ſcil. *τὸν μάρτυρα*. qui produxit teſtem, eumque vt idoneum auctorem iudicibus commendauit 1132. 5. 1139. 10. *προβαλλόμενος* offerens, oggerens et obtrudens ſemetipſum *καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διονύσια ἐπιμελητὴν* 519. 16. *τε̃τον προὐβάλλετο ſchlug ihn vor*, edito nomine eius, commendabat eum, *εἰπὼν τὴν τε̃ σώματος ἀῤῥωστίαν, ἵν', ἔφη, συνδιοικῇ μοι* 750. 10. *ὃν ἔτος προὐβάλετο διαιτητὴν* 1021. 17. *προβληθεὶς πυλαγόρας ἔτος*. denominatus, deſignatus, nuncupatus, delectus 277. 1. 3) deferre nomen alicuius de iniuria data, reum facere, accuſare, praeſertim actione illa peculiariter *προβολὴ* dicta, inſectari. *προὐβαλόμην ἀδικεῖν τετονὶ περὶ τὴν ἑορτὴν* 514. 6. et hoc ſignificatu ſaepius occurrit vſurpatum in illa Midiaca. *τε̃το* [id eſt *παρὰ*, vel *κατὰ τε̃το*] *αὐτὸν ἐγὼ προὐβαλόμην, καὶ περὶ τέτε τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς* 523. 21. *προβαλλομένε αὐ-*

τὸν Μειδίου 571. 16. τοῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν 572. 14.

πρόβατον] ἕτερος δέ τις ἧκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππους 426. 3. ἃ δὲ φησὶ φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίειν 782. 9. ἀλλὰ μὴν τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. ἐλθὼν repentina inuaſione τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα *von der Weide weg.* πεντήκοντα μαλακὰ [niſi potius μάλιστα leg. eſt, 50 admodum] 1155. 3.

πρόβλημα velum, operculum, latebrae, praetextus. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τοῦ τρόπου *ein Feigenblatt die Blöſſe ſeines böſen Herzens zubedecken* 1122. 21.

προβολὴ munimentum, propugnaculum. προβολὰς ἑτέρας εὑρέσθαι 218. 21. ſed alii προσβολὰς dant. 2) προβολαὶ in foro attico dicebantur actiones in eos, qui dierum ſacrorum maieſtatem violaſſent pacemque turbaſſent aliquo crimine, ſeu auſo, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges eſſet. ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσιν αἱ προβολαὶ 516. pen. 517. 3. et paſſim locorum in or. Midiana.

πρόβολος] ἀνάγκη τούτοις ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν 104. pen. πρὸς οὓς ἔχωσας αὐτὸς λιμένας καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795. 14.

προβουλεύειν] δωρεαὶ προβεβουλευμέναι. munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur 243. 5. προεβούλευσεν ἡ βουλὴ ἐξιέναι. ſenatus propoſito SCto edixit exitum in caſtra 567. 3.

προβούλευμα] προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ 594. 27. προσῆλθε τῇ βουλῇ. προβούλευμα ἐγράφη 703. 17. ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ

ἐστιν. ὁ νόμος δ᾽ ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα 651. 15. κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. vbi rogatio Cteſiphontis de aurea corona Demoſtheni decernenda ſignificatur 228. 6. ψήφισμα ſi quid a plebe ratum nondum fuiſſet habitum, id προβούλευμα manebat. hinc eſt, quod p. 266. 12. προβ. appellet id idem, quod modo verſu 11. ψήφισμα dixiſſet.

προγίγνεσθαι] ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς 255. 22.

προγινώσκειν] προεγνωσμένος ἀδικεῖν. praeiudicio datae iniuriae notatus 861. 13.

πρόγονος abauus, aui pater 1056. 22. et 23. οἱ πρόγονοι maiores οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους ὑμῶν 1423. 2.

πρόγραμμα] τῶν προέδρων, τοῦ προγράμματος, τῆς εὐκοσμίας 772. 15.

προγράφειν ὅρον 633. 2. πρ. τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. vt biduo poſt adeſſet ad iudicium 1151. pen. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. publice propoſito edicto, vt illuc exiremus, ad ibi praeſidatum agendum 1257. 5.

πρόδηλος] εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα p. 293. 25. 294. 26.

προδιαφθείρειν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι 520. 25.

προδιδάσκειν idem, quod ſimplex. ἀλλ᾽ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδεδιδαγμένος 82. 21. ἐθίζειν καὶ προδιδάσκειν ἐστὶν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς 767. 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρᾴως ἔχειν, προδιδάσκει ἑτέρους ἀδίκους εἶναι 1231. 26.

προδιδόναι] οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ᾽ ἀναλίσκει 241. 14. ὑμεῖς μὲν οὐδένα πώποτε προὐδώκατε φίλον, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα πώποτε ὅντινα οὐ 657. 25. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας 795. 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα *daß ſeine Augen ihn verließen*, id eſt *daß ſein Geſicht ihm*

ihm ablegte 1239. vlt. ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δεινὸν ἡγοῦντο τὴν ἐκείνου προδοῦναι προαίρεσιν. ab eius moribus, inſtitutis, ſtudiis deſciſcere 1397. 25.

προδιηγεῖσθαι 1343. 10. 1376. 23.

προδιοικεῖν] προδιῴκητο prius adornatum fuerat atque conſtructum 625. 4.

προδοσία crimen proditionis. ἔνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις 238. 11. προδοσίας ἁλοὺς τρία τάλαντα ἀπέτισε 740. 14. Conf. 1344. 1.

πρόδοσις *Handgeld*, manupretium, aes, quod militi e. c. recens conſcripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhae loco in manum datur. δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἑκάστῳ δοὺς μεγάλας 1208. 16. 1210. 10.

προδότης] οὐδεὶς τῷ προδότῃ συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται. impoſterum, poſtquam eius opera ſemel vſus eſt. οὐδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδότου 241. 16. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν 242. 1. ὥσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας. [ſcil. τῶν ἁλῶν, τῶν σπονδῶν καὶ τῆς τραπέζης.] 400. 18. ὃς τῶν εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης 1121. 5.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι ius in primo cuneo, ſeu primario ſcamnorum ordine ſedendi 256. 7. προεδρία pro praerogatiua, honore praecipuo. Plutarchus in vita Aemilii Pauli circa finem (II. 191. vlt.)

πρόεδρος] τὸν πρ. ὅν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι 525. 26. τοὺς δὲ προέδρους principes prytanum, οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες 706. 20. τοῖς προέδροις, οἳ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν 728. 27.

προειδέναι] προΐστε τοὺς λόγους, οὓς ἂν ἕκαστος εἴπῃ 1445. 23. ἐκτιθέναι κελεύει τοῦ προειδέναι πάντας 711. 20.

προειπεῖν] προειρημένον, cum eſſet indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν 618. 9. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, qui occiderit aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis teſtibus, eique denuntianto, vt impoſterum ſe foroque vniuerſoque territorio attico abſtineat, emigret, cum minis, ſi contra fecerit, actionis homicidii in eum inſtituendae 1068. pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ παλλαδίῳ φόνου [δίκην ſubaudi] dixit ei diem de homicidio, in Palladio obeundam 1350. 11. προείρηται μὲν ἃ μέλλω λέγειν ὑπ᾽ ἄλλων πρότερον. iam dudum ante me alii quoque haec eadem oratione exſecuti ſunt 1391. pen. ταῦτ᾽ οὖν φυλαττόμενος legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις 711. 15.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἐμοῦ [ſcil. εἰς τοὺς φράτορας] 1004. 6.

προεισέρχεσθαι 840. 15.

προεισφέρειν 185. 15. ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones ſpontaneas, gratuitas, dare pro ſe, et pro aliis, qui iam non poſſunt, ſed poſtmodum facti locupletiores refundent. *vorſtrecken. vorſchieſſen.* ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες 564. 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας adigere ad neceſſitatem pro aliis indigentibus in anteceſſum dependendi 1046. 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων 1208. 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται, ſi minus recuperet id, quod in anteceſſum pro alio iam debente, ſed dependere non valente, dependerit 977. 19. ἔθηκα πρῶτος τὰς προεισφορὰς 1209. 3.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante ſtatutam depenſioni diem 305. 17. τὰ μὲν εὔπορα ὑφ᾽ ἑτέρων προεξειλεγμένα.

προεξαγγέλλειν 419. 15.

προεξανίςασθαι] εἰ μὴ προεξανέςημεν ἡμεῖς. paulo ante conſurrexiſſemus 282. 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας 29. 18. οἷ προελήλυθεν ἄνθρωπος ἀσελγείας 42. 25. τȣ ταῦτα ὅτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι. id eſt εἰς τȣ̃το αἰσχύνης 688. 17. εἰς ὑπηρέτȣ τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. deuenit 690. 21. εἰς τȣ̃τ᾽ ἀναισθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασι 757. 16. προελθόντος εἰς τȣ̃το τȣ̃ πράγματος 1258. 7. ἐκ τῶν τοιȣ́των λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας 1419. 10. προέρχ. pro παρέρχ. prodire ad concionem, agendi ergo cum populo 1459. 14. ἄξιον δ᾽ ἰδεῖν, ἐφ᾽ ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε 557. 24.

προευλαβεῖσθαι 798. pen.

προευπορεῖσθαι de pecunia prius comparata et praeſente, quam eius vſus ſit 731. 3.

προέχειν] πολλῷ προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι multis partibus nobis eſt ſuperior, nos poſt ſe relinquit 10. 4. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν 1401. 6. ὁ δανειζόμενος ἐν παντὶ προέχει ἡμῶν 1283. 2. v. προΐσχειν.

προηγεμὼν 313. 27.

προήκειν] ὁρῶ τὰ πράγματα εἰς τȣ̃το προήκοντα 28. 5.

πρόθεσις] τῇ προθέσει τȣ̃ τετελευτηκότος παρεῖναι. expoſitioni ad ſpectandum 1071. 21.

προθεσμία praeſcriptio, terminus rei a lege praefinitus, vltra quem copia rei negatur 269. 4. προθεσμίας νόμος, id eſt ὁ περὶ τῆς προθ. 952. 19. ὡς εἰκοςῷ ἔτει λαγχάνειν ἐςὶ δίκαιον, τȣ̃ νόμȣ πέντε ἔτη τὴν προθεσμίαν δεδωκότος 993. 3. προσκαλείσθω [τοῦτον] ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει 1055. 4.

προθυ-

προθυμία] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθα προθυμίαν 11. 13. ἡ ὑμετέρα προθυμία τῦ παντὸς ἀξία, καὶ οἵαν ἄν τις εὔξαιτο 1457. 8.

πρόθυμός ἐϛι ποιεῖν ὅ, τι ἂν δυνηθῇ ἀγαθὸν 243. 22.

προϊδεῖν] προεῖδεν ἕκαϛος ὑμῶν ἐκ πολλῦ χρόνυ, τὶς χορηγὸς, ἢ γυμνασίαρχος τῆς φυλῆς ἔϛαι 50. 13. πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν οἱ Ὀλύνθιοι, ἃ τότε εἰ προείδοντο, ὐκ ἂν ἀπώλοντο 128. 18. μὴ προϊδόμενος τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ὄψεως ὑποψίαν 413. pen. προϊδέσθαι καὶ ὑπὲρ αὐτῦ καὶ ὑπὲρ ἐκείνυ 664. 17. οἱ νόμοι καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις ὅπως μὴ μείζυς γένωνται προείδοντο 1262. 17. τοσύτῳ δεῖ μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ 1457. 10. τῦθ᾽ ὑπὲρ εὐσεβείας ὅλης τῆς πόλεως προϊδὼν 628. 27.

προϊέναι procedere ὡς δὲ προήει τὸ πρᾶγμα [compotatio] καὶ διεθερμαίνοντο 402. 23. προϊόντος τοῦ λόγυ διδάξω 1216. 27.

προϊέναι. προΐεσθαι] μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἦμέν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προϊεμένυς, id eſt προέντας 18. 15. τὸ παρὸν ἀεὶ προϊέμενοι e manibus dimittentes 11. 22. εἰ δὲ προησόμεθα καὶ τύτυς τὺς ἀνθρώπυς 12. 20. πρ. καθ᾽ ἕκαϛον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές 13. 8. ὐκ ὖν πρόειντ᾽ ἂν ἑαυτὺς εἰς τῦτο. non facile ſe demittant in hoc [diſcrimen belli] 61. 3. τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα τὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δυλείαν προέσθαι 138. 5. παρ᾽ ἃ νομίζω βέλτιϛα τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν permittere, copiam facere nonnullis ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202. 20. 1424. 10. πᾶν, ὅ, τι ἂν βυληθῇ μέρος ἡ τύχη τῦ σώματος ἀφελέσθαι, τῦτο ῥαδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον 247. 14. προΐεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ 249. 4. πρ. τὺς ἀδικυμένυς 257. 26. 258. 16. prodere. ἐφ᾽ οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο largiebatur 264. 23. πρ. τὰ κοινὰ remp. peſſum ire ſinere 271. 24. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει perierunt

runt per ſocordiam transmiſſa 343. 19. ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥῆμα πρόηται Φιλίππῳ. ore emittat, proiiciat 377. 10. οὐδαμῆ προΐεντο ἑαυτοὺς. ſe, h. e. dignitatem ſuam, partesque a rep. ſibi impoſitas, nusquam, nulla in re prodebant 384. 15. εἰ δὲ οὗτοι χρήματα ἔχοντες μὴ πρόοιντ' ἄν, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὅρκον προέσθαι 582. 25. θοιμάτιον προέσθαι, *fahren laſſen* 583. 20. οὐχὶ προήσονται τούτοις τὰς πράξεις 605. 1. τὰ προειμένα πόῤῥω, quae ſocordia veſtra paſſi eſtis ad longinquum corruptionis ſpatium procedere, h. e. funditus deformari et prolabi, καὶ πολὺν ἤδη χρόνον αἰσχρῶς καὶ κακῶς διακείμενα βελτίω ποιῆσαι 772. 19. προεῖνται [*ſie geben her*] τῶν σφετέρων οὐδὲν εἰς ταῦτα 1229. 18. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ δανείσοντες 1297. 15. τοῖς προϊεμένοις ἐπ' ἀργυρίῳ τοὺς νόμους 1329. 4. πάσας τὰς κατηγορίας criminationes miſſas facere 1426. 2. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [ſcil. διαστήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἑλεῖν δυνηθῆναι 1440. 7.

προῖκα τὰ πράγματα κρίνω gratuito, non mercede corruptus 60. 2. πότερον χρημάτων πρεσβεύειν προσήκει, ἢ προῖκα — ἀδωροδοκήτως 413. 16. σπουδάζουσι μᾶλλον, ἢ προῖκα ἄν τις ὑμῶν πράττων. contendunt hac in re acrius, quam veſtrum quisquam facturus ſit, gratuito qui faciat 1233. 19. πότερον προῖκα λέγειν αὐτοὺς ταῦτα οἴεσθε 1419. pen.

προὶξ dos, quae mulieri nubenti additur. προῖκα παρ' αὐτοῦ ἐπιδοὺς, ὅπερ ἤδη πολλοὶ πεποιήκασι 1118. 4. προῖκα ἐπ' αὐτῇ δέδωκε τριάκοντα μνᾶς 1362. 8. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. ἐὰν δὲ μὴ, [ſcil. ἀποδῷ τὴν προῖκα] ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362. 25. προῖκα ἱκανὴν ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται 1383. 26. ἐν προικὶ τιμᾶν, *Sachen, Effecten, als baares Geld anſchlagen und als einen Theil der Mitgabe anrechnen* 1156. 15. ἑκατὸν μνᾶς ἐπιδοῦναι

δῦναι τῇ θυγατρί. quae erat ingens dos 1121. 21. προῖκα πέντε τάλαντα αὐτῷ γράψαι 1124. 2.

προΐςασθαι ſtare, vel ſe collocare ante aliquem, vel coram aliquo. *vor einem ſtehen, oder vor ihm hintreten.* ἀπορῶ, τί πρῶτον εἴπω. προϊςάμενα γὰρ [ſubaudi ἐμῦ] πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίςησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393. 19. vnde notio principatus. Nam πρ. eſt quoque praeeſſe alicui, eum tueri, atque regere, res eius curare et moderari. τὸ προΐςασθαι τῶν ἑλλήνων — περίεργον ἐπείσθητε εἶναι 143. 17. τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐςασθαι 700. 22. προϊςάμενον Ἀφόβυ ἐπ᾽ ἀποςερήσει τῶν ἐμῶν. *er nahm ſich des Aphobi an* 865. 7. προςάντες τῦ πράγματος cauſa iſta ad curam tutelamque ſuam recepta 869. 2. παρεῖχον ἐμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip. ὐδεμιᾶς ὀργῆς, ὐδὲ δυσμενείας, ὐδ᾽ ἀδίκυ πλεονεξίας, ὔτε κοινῆς, ὔτ᾽ ἰδίας, προϊςάμενον nullius me geſſi patronum, neque hominis priuati, neque factionis, quem, aut quam ſeu iracundia ſtimularet, ſeu ſimultas accenderet, ſeu cupiditas improba agitaret 1469. 14. 2) collocare aliquem ante ſe, pone tergum eius ſe abdere, vel latitare. *einen vor ſich treten laſſen, hinter einen ſich ſtecken.* vnde gemina notio, altera praeficiendi, altera praetexendi. προςησάμενος τύτυς. *weil er ſich hinter ſie geſteckt,* per eos, perſonis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes ſuas. *er treibt ſeine Sache durch ſie* 1131. 16. προΐςαται Στέφανον τυτονὶ αὐτῆς ipſa ſibi tutorem patronumque praeficit 1357. 25. ςρατηγόν τινα τῦ πολέμυ, νῦν ἔχοντα, προςήσεσθε. bello praeficietis 1432. 14. τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προςησάμενοι *vorſchieben, vorſchützen.* praetextu eo vſi 62. 4. τῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐςαται. cauſatur, quamquam id falſo quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam ſibi nullam fuiſſe cauſam, quam

quam ſuam mecum ſimultatem, aut ſuum mei odium 230. 8. τὸ τῆς ἑορτῆς προσηϛάμενος κατεπεῖγον 709. 1.

προΐσχειν] εἰ γὰρ ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἐναντίον προΐσχηται νόμον, ἐχ οἷόν τε εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον. citat Schol. Hermog. p. 106. 16.

προκαθιέναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ προκαθιέναι τὴν πόλιν demittere, coniicere primam, ante reliquos omnes 179. 20. aliquem praemittere, ſummittere, ſubornare, qui ante tuum aduentum omnia, quae tu parata velis, praeparet atque inſtruat, vt ſi tu e. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τἕτον αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾷν ὑμᾶς. periculum facturum, poſſitne Philippus vobis imponere 365. 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμωρίαν hortari, incitare ad ſumendam vindictam 586. 20. προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τέτων δημοτικἑς εἶναι allicitis, impellitis, permouetis. 1479. 13. 2) ſponſionem deferre. προκαλἕνται πρόκλησιν ἡμᾶς 969. vlt. πρἐκαλἑμην Ὀλυμπιόδωρον μέτρια καὶ προσήκοντα. conditiones modicas, tolerabiles, Olympiodoro deferebam 1168. 7. τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὅρκον ὀμόσαι πρἐκαλἑμην. *ich erbot mich, auch meine Mutter ſollte eben denſelben Eyd abſchwören* 1279. 15. προκαλἕνται αὐτὸν οἱ γεννηταὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὀμόσαι καθ᾽ ἱερῶν τελείων 1365. 16. πρἐκαλεῖτο ἐπιδεῖξαί μοι τὴν ἐσίαν δέκα ταλάντων ἔσαν 829. 12. προκαλἕμαί σε ταυτὶ 978. 26. ὧν μὲν ἐγὼ πρἐκαλἑμην, ἐδὲν ἐφρόντισε 1302. 22. ἐπειδὴ τὴν ἄνθρωπον ἐ παραδιδόασιν, ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quaeſitionem dedendam aiunt a ſe ipſis vltro oblatam eſſe 1151. 11. ἐ προκαλεσάμενοι εἰς ὅρκον τὸν πατέρα τότε 1240. 27. προκαλἕμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν 850. 13.

13. ταῦτα δὲ προκαλȣμένȣ ἐμȣ̃ haec me agente cum illo 1217. 14. προκαλȣ̃νται ἐπὶ διακρίσει. *ſie kamen mit einem Vorſchlage*, oder *Anerbieten*, oder *Aufforderung, aufgezogen, bloſs um die Sache aufzuhalten* 1265. 13. ἂν ὁ πατὴρ μȣ προκαλῆται αὐτὴν, *ſie auffodern ſollte*, πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὀμόσαι, ἦ μὴν τȣ̀ς παῖδας αὐτȣ̃ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι 1011. 8.

προκαλινδεῖσθαι. ad alicuius genua prouolui. ἐκείνȣ μὲν προȣ̃καλινδεῖτο, ὑμᾶς δὲ ὑπερεώρα 450. 3.

προκαταγινώσκειν] προκατεγνωκέναι μηδὲν neutram in partem praeiudicium tuliſſe 226. 9. προκατεγίνωσκεν ὁ δῆμος τȣ́τȣ, vel ante ipſam cauſae actionem, antequam iudicium haberetur, populus eum praeiudicio ſuo condemnauit 586. 22.

προκαταλαμβάνειν] ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες 397. 3.

προκαταλύειν] προκατέλυσαν τὸν πλȣ̃ν. *ſie fuhren nicht weiter.* iter maritimum finierunt, inhibuerunt 1290. 14.

προκαταχρῆσθαι] διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι [ſcil. ταῖς ἐκκλησίαις] propterea, quod concionibus antea nimis multis incaſſum habitis, ſalutare nihil neque decretum, neque effectum eſſet 389. 13.

προκατηγορεῖν facinus accuſare, priusquam patraretur 95. 25.

προκεῖσθαι ἱκετηρίαν ὑμῖν νομίζετε τὸν παῖδα τȣ̃τον 1078. 25.

προκινδυνεύειν] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε ϛρατευόμενοι 25. 6. οὐ μὰ τȣ̀ς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων 297. 11.

πρόκλησις ſponſio forenſis, actore reoue alteri conditiones offerente, ſeu prouocante ad edendum ea argumenta, quorum euidentia cauſam certam redderet atque dirimeret. προκλήσεις εὑρέθησαν τȣ́των, ὅσα μὴ

δυνατὸν

δυνατόν ἐϛὶ πρὸς ὑμᾶς [iudices] ἀγαγεῖν τῶν πεπραγμένων 1106. 8. 2) tabulae pacti, ſecundum quas ſponſio facta eſt. ἀντὶ τȣ̃, τὴν πρόκλησιν ἀνοίξας, δεῖξαι τὰ γεγραμμένα 978. 22. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288. 20. ſi quis conditionem, e. c. mancipii ad tormenta dedendi, deferret alteri, ſponſionem iſtam deferens alteri de ſcripto recitabat, eoque aſſentiente conditiones, h. e. modi, loca, tempora, inſtrumenta torturae, teſtesque interfuturi, in tabulis ſcribebantur; quae tabulae obſignatae apud arbitrum deponebantur; et ſecundum eas ſeruile corpus torquebatur. ἀναγινώσκει μοι πρόκλησιν μακρὰν, ἀξιῶν ὃν φησιν οἰκέτην ταῦτα συνειδέναι, βασανίζεσθαι 978. 8. formula ſponſionis huiusmodi. προκαλȣ̃μαί σε ταυτὶ. reſpondebat alter, δέχομαι. Rurſus prior. φέρε τὸν δακτύλιον. poſterior. λάβε. prior τὶς δ' ἐγγυητής. poſterior. ȣ̔τοσὶ 978. 26. προκαλȣ̃νται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς ȣ̓ δεξομένȣς 970. 1. formula huiusmodi ſponſionis literis conſignata. Τάδε πρȣ̃καλεῖτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται, quibus de criminibus Apollodorus Stephanum de maieſtate compellauit, vt argumenta ederet Stephanus, quibus illorum criminum fides certaretur, Apollodorus eum inuitauit, atque hortatus eſt, puta, Νέαιραν, ξένην ȣ̓̃σαν, ἀϛῷ συνοικεῖν, ἕτοιμος ὢν τὰς θεραπαίνας παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας — τὰς εἰδυίας ἀκριβῶς — καὶ εἰ μὲν ὁμολογοῖεν — εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖεν, ἀφίϛασθαι τȣ̃ ἀγῶνος ἤθελε τȣ̃ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἴ τι βλαφθείησαν ἐκ τῶν βασάνων αἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν ὅ, τι βλαφθείησαν 1387. 13. ἂν ὁ πατὴρ μȣ προκαλῆται αὐτὴν ὀμόσαι — τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι 1011. 8. περὶ τῆς προκλήσεως τȣ̃ ὅρκȣ εἰπεῖν 1203. 24. μηδὲν ἄλλο πρότερον ᾠήθην δεῖν, ἢ τȣ̃τον προκαλȣ́μενος ἐξελέγξαι 847. vlt.

οὔθ᾽ ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονε 848. 12. πρόκλησιν ὁμοῦ διαθήκῃ μαρτυρεῖν 1106. 5. βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν οὗτοί με προὐκαλέσαντο, καὶ ἐγὼ τούτους 1253. 23.

προκρίνειν] προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης 1313. 20. ἔλαχον ἱερεύς, ὡς προεκρίθην. ſi ſors ſecunda quoque me ſacerdotio perinde praefeciſſet, atque municipalium praeiudicium eo me dignum habuerat 1313. 24. προκρίνας ἀξίους σαυτοῦ φίλους εἶναι 1411. 22.

προλαμβάνειν, rem, quam alter conſectetur, occupare, ei praeueniendo praeripere. πέπεισμαι τοῦθ᾽ ἱκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι. ſatis fore, ſi hac in re Philippum praeueniamus. *ihm dieſen Rang ablaufen, den Vorſprung abgewinnen, ihm den Vortheil vor dem Munde wegnehmen* 28. vlt. οὐχ ἅπαντα ἡμῖν τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος 32. 27. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε praeiudicium ne ferte 44. 3. τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων Φίλιππος διαπράττεται 48. 25. βούλεται γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν 79. 2. ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι 234. 5. προὔλαβε καὶ κατέσχε 245. 8. πρίν τι τούτων προλαβεῖν 303. 4. προλαβόντα κατεγνωκότας ὑμᾶς τὸν δεσμόν. non tum demum, quum noſſet, aliquem a vobis iam eſſe carcere damnatum, neque tum demum, quum noſſet, illum damnatum ergo vos animis infeſtis exarſiſſe 725. 8. ἅπασι μέχρι τοῦ προλαβεῖν, *bis er es weg hat*, καὶ τυχεῖν ὧν δέοιτο, φίλον ὄντα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον 970. pen. προειληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἄνωθεν χρόνου 1085. 23. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερον λέγειν 1103. 10. προλαβόντες ἀργύριον πολὺ, *viel Handgeld zum voraus weggenommen, weggekriegt habende* 1211. 5. 1217. 23. ἂν

ἕτεροι

ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς vos oratione ſua praeoccupauerint 1439. 6.

προλέγειν] ὃ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν 306. 1. τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν ὑμῖν 436. 25. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέγουσιν, denuntiant, ὁ δὲ σὸς λελῦσθαι δίδωσι 719. 25.

προλείπειν idem atque ſimplex, vel ἀπολείπειν, vel καταλ. πρότερον γὰρ ἢ προλείπειν prius, quam hos deſeram, ab his diſcedam, ἀποκτείναιμ' ἂν ἐμαυτὸν 1320. 24.

προμαντεία, ius ante alios oraculum Delphicum conſulendi. ἔχει δὲ καὶ τὴν προμαντείαν τοῦ θεοῦ 119. 16. ἡ πόλις δὲ τὴν προμ. ἀφῄρηται 446. 1.

προνοεῖσθαι] ταῦτα δὲ πάντα προνοούμενοι ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας 1170. 8. ὑπὲρ ὧν προνοούμεθα 179. 14.

πρόνοια] οὔτε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων εἶναι, οὔτε λογισμὸν — 219. vlt. ὥστ' οὐκ ἐδόκει μοι χώραν οὐδὲ προνοίας οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, id eſt χώραν τῷ προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφ. 301. pen. ἐμοί, τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ προνοίᾳ τοῦ μηδὲν ἀνῆκεστον γενέσθαι 539. 5. μήθ' ἑορτῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον neque reuerentem illa, neque cauentem, ne violentur 546. 6. τὸ τοιούτου [ſcil. ἀνθρώπου] οἷον ἐγώ φημι δείξειν τὸν Χαρίδημον ὄντα, τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν ἐν τῷ ψηφίσματι 623. 8. οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ, καὶ φρενῶν ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς 780. 12. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ ναοὶ πάντων τῶν θεῶν. ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ 780. 17. πρόνοιαν ἐποιησάμην *ich habe mich gehütet* τοῦ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα 1163. 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων 1429. 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος,

τος, ὅσηνπερ τȣ̃ δικαίȣ 1433. 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [ſcil. φονευσάντων ἀνθρώπȣς] δεδήμευται τὰ ὄντα. qui homines ex praemeditato occidiſſent 634. 23.

προξενεῖν procurator, mandatarius, agens in rebus alicuius eſſe. ȣ̓́τε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, ȣ̓́τ᾽ ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν ȣ̓δείς ἐςί μοι 194. 18. σὺ προȣ̃ξένεις αὐτῶν 252. 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν ἡρακλειωτῶν 1237. 17. 2) conciliare, adducere, inducere in alicuius vſum et notitiam, *zuweiſen, empfehlen.* οἷον ἄνθρωπον προȣ̃ξένησεν ἡμῖν 969. 18. ὃν αὐτὸς ȣ̃τος προȣ̃ξένησε 1250. 20. προξενεῖ Πλȣτάρχῳ tyranno Euboeenſi. (vt exhibet Plutarchus Chaeronenſis p. 1011. 1.) 579. 2.

προξενία honos, vel munus Proxeni, cum resp. quaedam aliquem conſtituit penes aliam quampiam remp. rerum ſuarum procuratorem; cuiusmodi homines hodie *Reſidentes*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Chriſtianorum *Conſules* vſurpantur 475. 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ᾽ ἀκȣ́σαιεν οἱ βάρβαροι, ȣ̓κ οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς ἑαυτῶν προξένȣς patronos, advocatos, ποιήσασθαι 530. 14. Proxeni decretis publicis, ſeu plebiſcitis creabantur 497. 9.

προομνύναι 859. vlt. 861. 14.

προορᾶν] προορᾶτε πρὸ τῶν πραγμάτων ȣ̓δὲν 52. 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος 664. 13. ἄμεινον ἐκείνȣ προορᾷ 664. 22. τὰ μὲν ȣ̓ προορῶσι, τὰ δ᾽ εἰρωνευομένοις 1394. 13. In Medio. πάνθ᾽, ἃ προσήκει, προορώμενοι 67. 24. μὴ προορωμένȣς cauentes τὸν πόλεμον 63. 11. προορωμένȣς τὸ μέλλον φαίνεσθαι 506. pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βȣλήσεις. circumſpicere veſtras voluntates, quo tendant 534. 12. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην 773. 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τȣ̃ τελευταίȣ καὶ δεινοτάτȣ προεώραται, τȣ̃ μὴ φόνον γενέσθαι. praecauit, cautione ſua exclu-

excluſit leuiſſimum illud ſemen maiorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque praeſtrueret malo, quod in his extremumque et atrociſſimum eſt, hoc eſt, quo caedes nulla fieret 1262. pen. ἃ ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα. citat Hermogenes p. 278. 5. ex or. pro Corona.

προορίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προωρίσατο δισχιλίων. domum pro XX minis ſibi oppignerandam curauerit, ὅροις, ſeu palis ante eam ponendis 877. 7.

προορμᾷν de curru in certamine curuli alterum praeuertente. τῶν μὲν [ſcil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχȣμένων 1409. 24.

προοφείλειν] μὴ μεγάλȣ ὄντος, ὃ αὐτῷ προωφείλετο. niſi magna fuiſſet ab eo ante accepta iniuria, cuius vltionem lae.us ab aggreſſore deberet ipſe ſibi repetere, *wäre es nicht was groſſes geweſen, das er bey dem andern eingebrockt, das iſt ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte* 539. 18.

προπέμπειν] μέχρι φθόης καλῶς ποιȣ̃σαι προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481. 22.

πρόπεμπτα προσκαλεσάμενος — εἰσαγέτω εἰς τὴν ἡλιαίαν. citatum quinto die poſt introducito 1076. 21.

προπέρυσι anno abhinc tertio retro 467. 14. 901. 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορȣ́μενος τῇ τȣ̃ Τιμάρχȣ προπετείᾳ 420. 11. πρ. τρόπȣ 526. 17. πρ. καὶ θρασύτητι λαβὼν ἐξȣσίαν 612. pen. εἰ μὴ μετριωτέραν ἔχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνȣ προπετείας 663. 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίςης ἀπονοίας σημεῖον 1097. 27.

προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ 1089. 19. πρ. ἐχρῆτο αὐτῇ 1355. pen. ſine pudore, atque reuerentia vti, nil parcere, nihil non turpe et flagitioſum in eam audere.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς πρȣπηλακίζετο καὶ ὑβρίζετο ὑπὸ τȣ̃ δήμȣ τῶν Ὠρειτῶν 126. 9. τότε δή,

πότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιςεῖ καὶ προπηλακίζει 241. 21. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumelioſe obiectet, νῦν ἔχειν ἡγοῦμαι 312. 16.

προπηλακισμὸς] ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 229. 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριςίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330. 14. ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι 1471. 19.

προπηλακιςικῶς 874. 14.

προπίνειν *zutrinken*, cum potu, quem tu alii offeras, vna aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέποται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita eſt resp. 34. 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat προὔπιε τὴν ἑλλάδα. τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ' Ἀλεξάνδρῳ 324. 23. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς 384. 13. εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς, id eſt προδοθεὶς 1465. 20. συνεξεφαινοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοτησίας προὔπινε. *er brachte ihm Geſundheiten zu, er that ihm Beſcheid* 380. pen.

προπιςεύειν] μὴ προπιςεύσαντα κατηγορεῖν 662. 20.

προπύλαια Mineruae in arce 174. 23. 597. 8. 617. 18.

πρόῤῥησις] ὑμῖν δ' ἐκ προῤῥήσεως πολεμήσειν 114. 2.

πρὸς. difficile eſt, et ſaepe prorſus negatum, vt praepoſitionum omnium, ita huius quoque, ſignificationes ita praeciſe diſcernere inter ſe, vt minus liceat, quem locum ad hanc claſſem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari iure referri. Quare ſatis habebimus pinguiori Minerua praecipuas huius particulae vires digeſſiſſe atque adumbraſſe. Id quod nemo paulo aequior vitio nobis dabit. cum Genitiuo itaque compoſitum πρὸς ſignificat, 1) a parte. ἐμαυτὸν ἀθηναῖον ὄντα καὶ τὰ πρὸς πατρὸς, καὶ τὰ πρὸς μητρὸς. tam a parte patris, quam a parte matris 1303. vlt. τῶν

συγγε-

συγγενῶν τῦ πατρὸς καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. vtriusque ſexus 1305. 16. 2) *per*, in obteſtatione, ſupplicatione. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν 842. 7. πόλλ' ἐμῦ δεηθέντος, καὶ τῦτον ἱκετεύσαντος τῶν γονάτων 1343. vlt. 3) pro aliquo, ſecundum eo, ex eius re, ad eius gratiam. κἂν μέν τι ᾖ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὅρκοις 216. pen. ἄτοπον, εἰ τῆς ἐκείνυ μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τῦ ἀποστερῦντος πιστῶς ἀκύσεσθε, partem eam teſtimonii, quae facit pro veteratore fortunis meis inſidiante, fraudatumque me aere meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποστερουμένων ἄπιστον ἔσαι παρ' ὑμῖν 921. vlt. κἂν ὕτω πρὸς ἐμῦ δικαίως τὴν ψῆφον ἔθεσθε 1006. vlt. κἂν τῦτο πρὸς ὑμῶν ἤδη γίγνοιτο 1448. 7. Cum datiuo 1) praeter, vna cum. ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει 1485. 15. πρὸς τοῖς αὐτῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν 1025. 20. πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω 1295. 22. μὴ πρὸς τοσύτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε 409. 9. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ 736. 13. πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408. 16. 2) apud, in, circa. ὐδενὶ πλέον κεκράτηκε τῆς πόλεως Φίλιππος, ἢ τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι 92. 22. ἂν πεισθῆτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν, περὶ ὧν ἂν λέγω, γένησθε 287. 3. ἀλλ' ὕτως ἔκφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι 380. 18. ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε 487. 8. ὅσα ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῷ θεάτρῳ 520. 22. εἰ δὲ πρὸς διαιτητῇ φεύγει. dies ei ſi dicta ſit apud arbitrum 602. 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῷ πίνακι coram albo, id eſt ab inſpectione tabularum 1091. 16. πρὸς τύτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum ſecuritate

 verſa-

verſari 1485. 4. Cum accuſatiuo 1) ad, erga, verſus. ἐῤῥαθυμηκότες καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες 13. 23. ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίους 29. 13. τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς in rebus ad religiones deorum pertinentibus 35. 25. οὐδέν ἐστι τούτων πρὸς ἐμέ. nihil horum ad me facit 232. 6. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρός ἐμε 245. 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρὸς ἐμε 309. 12. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. ſuccenſuit 1001. 11. βοᾷ καὶ σχετλιάζῃ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem 1026. 21. ἵνα ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τοὺς λογισμοὺς *zu den Rechnungen, für die Rechn.* quo poſſint ratione reddere conſtantes et probabiles, tam credentibus pecunias, quam credito ſumentibus 1186. 10. φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν εἰσεποιήθης. ad quem, id eſt ad cuius gentem, arrogatus es 1088. pen. τοῦτον ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος — ad vetuſta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, nouum hoc nomen, ſcilicet aes Timoſtheni pro phialis expenſum, adſcribi curauit 1193. 24. 1203. 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον ad vos, h. e. quo vteretur in actione ſua, vel oratione ad vos 1201. 19. ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας veſtrae erga me beneficentiae 1472. 1. 2) ad mentem alicuius, ex eius ſententia et voluntate, ſecundum eum. τούτῳ πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ᾽ ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην 361. 4. φίλους νομίζων, οὓς ἂν ἐκείνῳ δοκῇ, καὶ μὴ φίλους ὡσαύτως. τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι καὶ τῆς παρ᾽ ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις 411. 23. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι 744. 5. ἔτι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον 820. 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ſecundum poſtremum euentum, prout alterutram in partem id habet, quod extremum euenit,

nit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων tale iudicatur etiam eſſe, quodcunque antehac ſeu euenerit, ſeu geſtum fuerit 12. 16. 3) aduerſus, cum. αἱ μέγισται τῶν πόλεων πρὸς αὑτὰς διεφέροντο. ipſae ſecum diſſidebant 143. 27. ἢ πρός τινα [ſubaudi ἄνθρωπον] δίκην ἥττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum cauſa eos ab hominum quoquam victos in foro eſſe 821. 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας in contentione nobiscum, qui ſumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι 1089. 10. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ vbi aduerſus eos actionem forenſem ſuſcepero 1103. 25. εἰ δ' οὖν ἀναγκάζοι τις, πρὸς τοὺς τοιούτους ἡδύ ἐστιν εἰσιέναι 1140. 6. κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρός τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίους 1213. 10. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου 1241. 23. 4) cum. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61. 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασι πρὸς ὑμᾶς 176. 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν βουλὴν οὖσαν. de negotiis noſtris cum rege Perſarum 179. 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν. *darf er dem Staate davon keine Rechenſchaft geben. das geht den Staat nichts an* 528. 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένῳ πολλαὶ τῶν πόλεων χρώμεναι σώζονται 766. 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν νειμάμενος 1020. vlt. 5) a. τοῦ δικαίου μᾶλλον ἕνεκα, ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου 204. 18. 6) apud. γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 529. 16. πρὸς διαιτητὴν ἣν αὐτῷ λαχεῖν 602. 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα 1054. 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἄρχοντας 1074. 27. οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη quorum in foro lis certetur 1075. 1. 1083. pen. ἀλλὰ καὶ εἴ του ἄλλου δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ. *wenn er ſonſt noch was beym Timotheo zu ſchaffen hätte* 1185. 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητὴν 1190. 1.

δεῖξαι

δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν ἀθηναῖον ὄντα 1303. 27. τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν 1322. 2. quamquam ibi reddi quoque poſſit in tractatione reip. vel, in cauſa, quae ei cum rep. vel fiſco controuerſa erat. γράφεται Φράσωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας 1362. vlt. 1363. 7. οὐδὲ ταῦτ᾽ ἐστὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν apud tuum conſpectum, id eſt, ei, qui te intueatur 1404. 23. 7) in. σου πολλῷ βελτίων ὢν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus 960. 2. 8) erga, vel cum, in comparatione, item pro, pro modo. ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους comparantes cum opulentiſſimo quoque identidem egentiſſimos quosque, atque hos illi veluti contrapondium opponentes; vt in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impoſitum exaequant 182. 22. ὁρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταύτῃ χρήματ᾽ ἔνεστιν ὀλίγου δέω πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, paene dixerim aequipollentes, aut aequiparabiles cum opibus reliquarum ciuitatum omnium 185. 3. καὶ τί τοῦτ᾽ ἐστι πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῷ βασιλεῖ χρήματ᾽ ἄγειν φασὶν οὗτοι 185. 22. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιουμένους. *daſs man ihnen Recht widerfahren läſſet nach Maaſſe der iedesmahl habenden, vorhandenen Macht.* prout ſunt ipſis identidem vires et opes ſiue magnae, ſiue paruae, ita iura ipſis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyrus iurium 199. 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε ex tempore quaeque ſuo ſpectetis. h. e. iudicia et conſilia veſtra rerum identidem praeſentium natura accommodetis 230. 26. οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοπῶν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re prouenientium. vel potius non ſpectans, neque con-

ſectans

ſectans illud emolumentorum genus, quod in aere cernitur. *die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachſen.* πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνέμενον, [ſcil. σῖτον] ὁ ἐκ τȣ͂ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστίν. vnum frumentum Ponticum caetera omnia exaequat aliunde conuecta 466. 24. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. *nach mir ſchätzend, beurtheilend* 564. 16. ὅτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίȣς νέμεσθαι poſtulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex haereditate competentem, aufferre 954. 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. vnumquemque debere partem ſuam ratam aeris conferre ad dotem eiusmodi puellae 1068. 4. ὅτως ὀλιγωρȣ͂σι τȣ͂ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζȣσι. ſi cum largitionum captatione comparentur. *gegen das Geldſchneiden, oder Geldfiſchen, alles andere für Kleinigkeiten anſehen* 1233. 6. μηδενὸς ἄλλȣ φροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ δȣ͂ναι. *über dem Beſtreben ungeſtraft durch zu kommen alles andere vergeſſen* 1270. 19. εἰ δὲ βȣ́λεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τȣ͂ πλȣ͂ τȣ͂ πεπλευσμένȣ. partem foenoris proportionatam ſpatio itineris maritimi vniuerſi, nauigando exſuperati. *den Betrag des Intereſſes, der der zurückgelegten Fahrt gemäß iſt* 1286. 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει euenit, vt ipſe memet cum Ariſtogitone comparem, ad eum exigam, et ſpectem 1485. 16. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 1488. 2. 9) πρὸς vſurpatum loco τȣ͂ εἰς. εἰσήγαγες πρὸς τὸ δικαστήριον 1144. 4. 10) nude poſitum, pro, *praeterea, inſuper.* καὶ πρὸς, τὸ ἀνάθημα — 531. 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ ὅτοι 1084. 12.

προσάγειν 1) adducere, vt τȣ̀ς πρέσβεις, ſcil. πρὸς τὸν δῆμον 234. 20. 21. συκοφαντίαν τοῖς πράγμασιν 372. 25. ἐπὶ δὲ τοῖς στεφάνοις, ὅȣς κατέχο-

τέκοπτεν, ȣ̓ προσήγαγε [id eſt adhibuit, προσεγράψατο adſcribi curauit, vt paulo poſt] aut προσέγραψεν, vt paulo ante, ταὐτὸ δίκαιον 615. 16. προσάγειν ἱερεῖον (ſcil. πρὸς τὸν βωμὸν) 1385. 2. 2) accedere. ὁρᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id eſt προσιόντα. In paſſiuo. μή τῳ προσῆχθαι nulla re pati vos adduci — 1454. 8. In medio. τȣ́τῳ προσαγόμενον hoc ad ſe allicientem, ſibi adiungentem. 19. pen. κρῖναι, τὶ τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι καὶ τὶ βίας προσδεῖται 1466. 1. προσαγομένων [ſcil. σε] ἁπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας 1406. 16.

προσαγωγεὺς [niſi potius προαγ. eſt] leno, pararius, conciliator. προσαγωγεῖ τȣ́τῳ χρώμενος τῶν λημμάτων, *er hielt ſich ihn zu einem Windſpiele, das ihm die Sporteln aufjagen und zuſchleppen muſte* 750. 21.

προσαγωγὴ lenocinium v. προαγ.

προσαιρεῖσθαι inſuper, praeterea adſciſcere, deligere. προσαιροῦνται [ſcil. διαιτητὴν] κοινὸν αὑτοῖς 1360. 10.

προσαναγκάζειν idem, quod ſimplex, aut, inſuper adhuc cogere. ȣ̓ γὰρ ἐκπιεῖν γε με αὐτὸ [aquam] προσαναγκάσει 1276. 25.

προσαναιρεῖν] προσαναιρȣ̃σιν ὑμῖν dii, praeter alia, per oracula vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem mandant 532. 6.

προσαναλαμβάνειν praeter illa onera, quae iam in naue tua habeas, adhuc alia noua ſuſcipere. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910. 19.

προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας ȣ̓σίας προσαναλίσκοντες διετέλεσαν 460. 2. πρὸς τοῖς αὐτȣ̃ καὶ τὰ τῶν ἄλλων 1025. 20.

προσαπειλεῖν 544. 26.

προσαποδιδόναι 1036. 13.

προσαπολλύναι] ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν δικαιότερον, ἢ προσαπολλύοιντο 1313. 4.

προσαποστερεῖν] ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην 536. 14.

προσαποτίνειν 1036. 17.

προσαποφέρειν] προσαπηνέχθη μου τοὔνομα ἐν τριττοῖς δήμοις 1208. pen.

προσάπτειν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν 1417. 4.

προσαρτᾷν] οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι καὶ λέγω, προσηρτημένον 60. 4.

προσατιμοῦν 834. vlt. 842. 16. 981. 1.

προσαφαιρεῖσθαι 467. vlt. 659. 6.

προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν αὐτῶν. accedere, adoriri, aut admouere copias et tormenta 104. 10. τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων in me inſtigantibus atque immittentibus 322. 2.

προσβλέπειν] τἀφανὲς ἀξίωμα καὶ τὸν ἄρειον πάγον προσβλέπετε 1485. 7. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini.

προσβοηθεῖν 1377. 10. 1378. 26. 1379. 7.

προσβολὴ inſultus hoſtilis in oppidum, oppugnatio, vel obſidio 360. 10.

προσγίνεσθαι accedere. ψήφισμα οὐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα προθύμως 32. 10. τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγέγονε 502. 8. τῇ οὐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ τὴν ἐμὴν προσγεγενημένην 841. 15. προσγένοιτο τούτῳ ἐξουσία ὁπόσα βούλοιτο κατηγορῆσαι 1302. 17.

προσγράφειν ad iam ſcripta clauſulas quasdam nouas adſcribere. ὥσπερ καὶ τούτου προσγεγραμμένου 217. 24. τὸν δημόσιον [ſcribam puta] παρεῖναι προσέγραψε 156. 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὀνόματι τῆς αἰτίας 629. 1. 826. 24. 883. 6. 1095. vlt. εἰ ἐάσαιτ' ἂν ἐμὲ ἐναντίον ὑμῶν προσγράψαι τι λαβόντα τὸ

γραμ-

γραμματεῖον 1115. 7. ἵνα, εἴ τι προσγράψαι βουληθῇ, ἢ ἀπαλεῖψαι, ῥᾴδιον ᾖ 1132. 14. In medio. μὴ προσγραψάμενον τὴν αὐτὴν φυλακὴν 615. 24.

προσδεῖν] τὸ ἐπίλοιπον, ὃ προσέδει εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς. *was noch dran fehlte* 1355. 11. προσδεηθεὶς ἀργυρίου] egens aeris 1186. 13. προσδεῖν et ἐνδεῖν differre videntur. vt prius ſit, cum deeſt ſummae iam paratae et praeſenti nonnihil ad complementum; poſterius, cum prorſus nihil eſt in parato. οὐδενὸς ἡμῖν προσδεῖ πόρου. εἰ δὲ μή, προσδεῖ. *ſo brauchen wir noch etwas darzu, nehmlich zu dem ſchon vorhandenen Vorrathe.* μᾶλλον δὲ ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου. oder vielmehr, daſs ich recht ſage, *es iſt von Vorrathe ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem* 14. 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι amplectentes, pro ſuo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες 1307. 22. προσεδέξαντο ciuitate puta, et in album ciuium retulerunt 1317. 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσδέχονται πάντες, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας 1433. pen.

προσδιανέμειν. προσδιανέμεσθαι 393. 26. iterum inter ſe diuidere.

προσδικάζειν — ζεσθαι 976. 2.

προσδιορίζειν] τὸ πότε οὐ προσδιορίζων 414. 17. 496. 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468. 13.

προσδοκεῖν] ὥστ' ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι praeterea in opinionem, ſeu famam ſcaeuitatis, deuenit, vel incurrit 617. 7. 757. 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319. 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις 1464. 24. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει 1478. vlt.

προσ-

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐστὶ προσδόκιμος. aduentus eius magnis cum copiis exſpectatur 69. 22.

προσεγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος. praeterea quoque ſe praedem ferre mulctae reo irrogandae 879. 2.

προσεδρεύειν] προκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει 14. 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313. 11. οἱ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον aſſidebant tibi, a latere tuo non diſcedebant, obſeruantes te, ne auffugeres 914. 28.

προσείκειν, vnde προσεοικέναι, quod idem eſt atque ſimplex. τοιούτοις δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι huiusmodi vitiis obnoxius eſſe videtur 505. 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις 17. 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι accedere ad iam praeſentia, τἆλλα δὲ ὑπάρχειν. iam praeſto eſſe 32. 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴποι τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὕτως ἔχοντα 318. 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [ſcil. κακά, vel ὀνείδη πρᾴως] νουθετούμενοι 1453. 25. καὶ οὐδοτιοῦν ἄλλο προσῆν. *er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen* 571. 25. δοῦναι δωρεὰν τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσὸν et exceſſum 949. 8.

προσειπεῖν] ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς ἂν προσείποι 232. 20.

προσεκβάλλειν [ſcil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κᾀμὲ 555. 2.

προσεκχλευάζειν 704. 24.

προσενεχυράζειν 610. 17. *auf eines Perſon, oder Sachen Arreſt legen.*

προσεντείνειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι 518. 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω 1295. 23.

προσεξανδραποδίζεσθαι 375. 12.

προσεξεργάζεσθαι 549. 19. 550. 16.

προσεξετάζειν 586. 23. 722. 23.

προσεπικεῖσθαι] *προσεπίκειται* vrget, inſtat, *ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν* 834. 19.

προσεπισφραγίζεσθαι] *προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι* 1487. 3.

προσεπιτροπεύειν 833. 18.

προσέρχεσθαι] *οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ.* copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas ſuas deferendi 229. 13. *ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι* 312. vlt. *προσελήλυθεν οὕτω πρὸς ὑμᾶς τἄλλα ἅπαντα.* ita ſe geſſit erga vos 614. vlt. *προσεληλυθέναι μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον* 891. 2. *οὗτος ὑμῖν οὐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν* ad forum et actiones cauſarum non acceſſit 783. 2.

προσευπορεῖν. *verſchaffen, fournir.* praeſtare. *τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσευπορηκὼς* Phormio 962. 3. *οὗτος ἔσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν τὰ χρήματα προσευπορεῖσθαι.* *daſs das Geld ausfündig gemacht, herbey geſchafft werde* 731. 3.

προσέχειν animum attendere. *τῷ πολέμῳ* 10. 25. *εἴ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν.* ſi vultis quemquam ad eos attendere 21. 26. *προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομέν ποτε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν* 132. 9. 2) nauem ad terram continentem appellere. *ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον* 1285. 25. 3) praeter alia, quae iam habeas, inſuper etiam aliud aliquid habere, tenere. *καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις* 877. 26.

προσηγορία] *ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ τὰς προσηγορίας ἔχοντα.* appellationes 71. vlt. *ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδεὶς* 630. 1. *τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγονυίαις πράξεσι τίθενται* 1487. 7. *τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν* 1487. 12. *καὶ τούτων ἐπάνω προσηγορίας ἔχοντες* nominibus venientes vltra haec quoque nomina excedentibus, vel aſcendentibus 1390. 26.

προσήκειν] προσήκων σοι ϑδαμόϑεν ἐςὶν ἔλεος, ϑδὲ καϑ' ἓν 577. 27. τϑτοις δ' ϑδοτιϑν προσήκει τῆς ναυαγίας. *der Schiffbruch geht ſi gar nicht an* 934. 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur 1069. 17. conſtruitur cum Genitiuo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς ϑδενὸς τῶν Ἁγνίϑ 1056. 14. προσηκόντως 701. 7.

προσηλϑν, *vernageln.* clauis ferreis obditis occludere 520. 19. vel, quaſi clauis cruci tabulaeue affigere. *annageln* 549. 1.

προσϑήκη] ἐν προσϑήκης μέρει 22. 4. 37. 4. 154. 18. ἐν ὑπηρέτϑ καὶ προσϑήκης μέρει 175. 17. προσϑῆκαι δύο πᾶσιν εἰσὶ πράγμασι, καὶ λόγοις, *iedes Ding, ieder Satz hat ſeine doppelte Seite*, ἥ τε τϑ δικαίϑ, καὶ ἡ τϑ ἀδίκϑ 645. 3. τὴν τῆς ἀξίας προσϑήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 20. non meram rem in ſe, ſed vna quoque dignitatem hominis, velut acceſſionem rei aſſitam, (*einen Nebenumſtand*) ſpectans. ἡ εὐταξία τῇ προσϑήκῃ τῶν νόμων ope legum acceſſoria, auxilio aduentitio, τῶν αἰσχρῶν περίεςι 777. 1.

προσιέναι cum leni, adire, accedere. τοιϑτϑ κακϑ προσιόντος 126. 25. ϑκϑν προσῄει πρὸς ταῦϑ' ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406. 19. προσῆμεν pro προσῄειμεν 932. 25. Etiam Hermogenes (p. 276. 2) προσῆμεν exhibet in loco Demoſthenico, p. 346. 16. vbi vulgata dat προσῄειμεν. προσιόντι [ſcil. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, vel πρὸς τὴν διαψήφισιν, vel πρὸς τϑς πρυτάνεις] τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον 1375. 18. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώςως ὑπέμειναν 1397. 8. 2) redire, de vectigalibus vndeunde prouenientibus. ἦν ὅτε ϑ προσῄει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν 141. 8. ϑτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῄει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγϑ 1359. 14.

προσιέναι cum aſpero. *προσίεσθαι* admittere *τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν* 124. 5.

προσίςασθαι moleſtus, odioſus eſſe. *ἄνευ δὲ ταύτης* [ſine voluntate et aſſenſu auditorum] *κἂν ὑπερβάλῃ τις τῷ λέγειν καλῶς, προσίςῃ τοῖς ἀκȣ́ȣσιν* taedium creat, odio et offenſioni eſt 1393. 16.

προσκαθίζειν. προσκαθέζεσθαι. προσκαθῆσθαι] *προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει.* aſſidebit, perſeuerabit in oppugnatione vrbis, et exſpectabit, donec ea, tanquam luctator in certamine palaeſtrico, feſſa ſuccubuerit 14. 15. *τὴν δὲ, προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας, ἠλευθέρωσε* 193. 6. *προσκαθήμενος* 676. 4.

προσκαλεῖν] *προσκαλέσαντι τȣ̀ς χορευτὰς σκοπεῖν* 532. 18. et 24. In medio. *μὴ προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξεῖναι* 534. 1. *προσκαλεῖσθαι* diem dicere, citare ad iudicium 277. 14. et alibi ſaepiſſime locorum. *τίνα σπȣδὴν ποιεῖσθε προσκαλέσασθαι* ad partes veſtras pertrahere *βȣλόμενοι Θετταλȣ̀ς καὶ Θηβαίȣς* 283. 14. *προσκαλȣ̃μαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν* [non intelligo] 850. 14. *κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτὸν* 911. 14. *λειποταξίου προσεκλήθη* 999. 12. *ξενίας προσκαλεῖσθαι* ob peregrinitatem ad iudicem citari, accuſari, quod ciuem, qui minus ſit, ſe gerat 999. 17. *τραύματος εἰς ἄρειον πάγον με προσεκαλέσατο* 1018. 9. 1331. 7. *τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τȣ̃ ἐπιδεδικασμένȣ καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι*, id eſt *ποιεῖσθαι τὴν πρόσκλησιν* 1052. 14. eum in ius citare, qui, ſententiae vi ſecundum ſe dictae, in poſſeſſionem hereditatis immigrarit. Conf. p. 1054. 25. *προσεκαλέσατο Μακάρτατον τȣ̃ κλήρȣ εἰς διαδικασίαν* 1054. 16. *προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας* e domo ſua arceſſitus. *ȣ̓ γὰρ ἦν φανερός.* nam in foro nullus comparebat 1190. 4. *πολλὰς, προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος, καθυφῆκε* 1333. 2. *προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα* cum eum citaſſet

taſſet, die quinto ante diem iudicio agendo dictam 1076. 20.

προσκαρτερεῖν] θεραπαίνας τὰς Νεαίρᾳ τότε προσκαρτερȣ́σας 1386. 6.

προσκατάβλημα] τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα καταβάλλεται. contributiones, velut in ſupplementum, acceſſoriae ad aeris ſummas, e vectigalibus redeuntes 731. 5. et 10. *Nachſteuern.*

προσκαταγινώσκειν addicere, *zuſprechen.* ζητȣ͂σι διαιτητὴν, ὅςις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται 1281. 3.

προσκατασκευάζειν] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365. 25. προσκατασκευάσας ἐμπόριον Θευδασίαν 467. 9. ἐπειδὴ δ' ὁρῶ προσκατασκευαζόμενόν τι τοιȣ͂τον 683. 23.

προσκεῖσθαι vrgere, inſtare flagitando. *einem zuſetzen, in ihn dringen, ihn treiben.* ἐνταῦθ' ἤδη προσεκείμεθα ἀπαιτȣ͂ντες 933. 1.

προσκερδαίνειν] προσκεκερδάγκασι non modo nil perdiderunt, ſed praeterea quoque non parum lucrati ſunt 1292. 6.

προσκεφάλαια citat e Demoſth. Iulius Pollux VI. 9.

ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδὶ κατὰ τὸν νόμον 1054. 21. ἡ πρ ἐςὶ παρὰ τȣ͂ ἔχοντος τὸν κλῆρον. poſſeſſor, qui actu eſt, hereditatis, de ea poſtulatur 1054. 25.

προσκοινωνεῖν] προσκοινωνήσας [niſi potius προσκοινώσας leg. eſt] τȣ́τῳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 918. 1.

προσκομίζειν] ἁμαξιαίȣς λίθȣς προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277. 12.

προσκρȣ́ειν] τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρȣ́ειν, ſimultates exercere 63. 21. ἃ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσέκρȣον 405. 7. ὅτι τῷ προσέκρȣσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε 534. 14. προσκέκρȣκεν ἐμοὶ me offendit 581. 2.

προσέκρουσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι 701. 24.

πρόσκρουσμα] ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ τὰ προσκρούσματ᾽ ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη 1257. 7.

προσκτᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε 409. 9.

προσκυνεῖν] ὁ τέως ἔτι προσκυνῶν τὴν θόλον 442. 19. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, τὸ κράτιστόν ἐστι 549. 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non ſatis habuit frumentum noſtrum detinere, ſibi arrogans, ſed inſuper quoque litem nobis intentauit 884. 26.

προσλαμβάνειν inſuper accipere. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων 141. 18. ἐπὶ τούτοις ἔτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, ſed, vel donis quoque cumulatus 386. vlt. ὥστε καὶ δωρεὰς παρ᾽ ἡμῶν προσλαβόντες 834. 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν 887. 10. 2) adſciſcere, aſſumere, *zu ſich nehmen*, vt homo cibos, planta ſuccos humo imbibit, vnde creſcit, ſolideſcit. πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν 1483. pen. hinc metaphorice, ad partes ſuas, ad globum ſuum adiungere, vt ſi globus niuis de monte decurrens, per viam moles niuium alias ex aliis adſciſcens et ſecum copulans, tandem enormis fit maſſa. τὴν ἑκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν αὐτὸν ἀγνοούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ηὐξήθη 20. 7. τοὺς κρατουμένους τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων 145. 1. ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν 194. 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον 1052. 9. προσειληφότες τὸ Συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. praeſertim nouum nacti fulcrum ſpecioſi praetextus 415. 17.

προσμαρτυρεῖν 1105. 2. 1107. 12.

προσμισεῖν τȣ̀ς κοινȣ̀ς παῖδας 1001. 16. 1017. 14 praeter odium, quo vir et vxor ſeſe mutuo proſequuntur, vna quoque liberos communes odiſſe.

προσμισθȣ̃ν] *ȣ̓ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. es wird ſich nicht weiſen, daſs er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinſen ausgethan gehabt habe* 948. 12. *χαρίδημον τȣ̃τον προσμισθωσάμενος* cum mercede conduxiſſet, *in Sold genommen hatte* 663. pen.

προσνέμειν] *οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε* 26. 25. 172. 5. illis adhaeretis, illis accenſemini, vt vilis et contemptus numerus, non capita eſtis, ſed cauda. *ὀκτακοσίȣς αὐτοῖς προσνείμαντας* 182. 14. *προσνέμοντες ἑαυτȣ̀ς τȣ́τῳ* 783. 15. *ὅπȣ τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτȣ̀ς* 1392. 12. *ταῖς τȣ̃ δήμȣ προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτόν.* ſe dicauit, conſecrauit 1475. 1.

πρόσοδος aditus 1) ad fana deorum, ſupplicatio. *τῷ θυσίας καὶ προσόδȣς τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τȣ́των ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι* 254. 16. 2) ad magiſtratus. *πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βȣλὴν* impetrare SCtum (efficere, vt ſibi ſcribatur SCtum) quo facultas detur ad ſenatum adeundi cum eoque agendi 715. 25. 3) reditus, vectigalia. *τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδȣς παραιρήσεσθαι* 71. 13. *ὑπολαμβάνȣσιν αὐτοῖς τὸ τοιȣ̃τον πρόσοδον ἔσεσθαι* 251. 18. *τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδȣς τοῖς πρέσβεσι τοῖς ὑμετέροις γεγενῆσθαι* 386. 9. *ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ πρόσοδον* 816. 8. *τȣ̃ ἐργαστηρίȣ λαβὼν τὴν πρόσοδον* 819. 5. *δωρεὰς καὶ προσόδȣς ἐκ τȣ́των ὑπῆρχε λαμβάνειν.* ſportulas arbitrarias, quarum modus inconſtans et incertus eſt, et vectigalia rata, certa 1475. 2.

προσόμοιος idem quod ſimplex. εἰ μὴ τύχῃ προσόμοιος ὢν τούτῳ. ſcil. quoad improbitatem 593. 13.

προσομοιοῦν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι. effeciſſe, vt ſimilis videretur 1398. 24.

προσομολογεῖν, idem quod ſimplex. condicere, idem affirmare, quod alter. item, ſpondere, recipere facturum ex condicto. οὐ γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα 826. pen. 827. 10. 850. 20. 871. 15. καὶ αὐτὸς προσωμολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μ' ἔφη λέγειν. aſſenſus eſt, probauit 1169. 6. praeter ſuperiora, etiam hoc faſſus eſt 1172. 15. ἀληθῆ πάντ' εἶναι προσωμολόγουν 1179. 16. οὕτω προσομολογοῦσι πλευσεῖσθαι δεῦρο 1284. 17.

προσομολογία 1007. 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων 877. 7. et 20. praeter illos ſuperius dictos ὅρους, curauit a magiſtratu domui quoque alios ὅρους apponi, vt oppigneratae pro viginti minis.

προσορμίζειν] ποῖ δὴ προσορμιούμεθα 52. pen. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795. 14.

προσουρεῖν] ἀλλ' ἀμίδας κατεσκεδάννυον [ſcil. ἡμῶν] καὶ προσεούρουν. [ſcil. ἡμῖν.]

προσοφείλειν idem quod ſimplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327. vlt. 2) inſuper debere. ὡς ἀγαπώντων τοῦθ' ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650. 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. praeterea quoque nos vt ſibi debentes ſcripſit in tabulis rationis tutelae noſtrae a ſe geſtae 825. 19. τὸ πάντων ἀναιδέστατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῷ προσοφείλετε 37. 7.

προσόφλειν αἰσχύνην 58. 10. debere, mereri, culpa ſua ſibi conſciſcere. *verbühren*, *verwirken*. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939. 27.

προσ-

προσόφλων δὲ ἐπωβελίαν καὶ ὀδὲ λόγȣ τυχεῖν ἀξιωθεὶς 1103. 15. 1327. 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. meritam auſferre ignominiam 93. 3.

προσπαραγράφειν ad aliquid adſcribere 997. 6. et 9. 1237. 5. vbi videtur ſignificare, ad annotationem ſecundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adiungere, adſcribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν 94. 20. ὁρμητήρια ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φ. προσπαρασκευάζεται 445. vlt. non ſolummodo veſtrae expectationi non ſatisfacit, ſed etiam inſuper comparat et machinatur arces et portus, vnde in veſtros agros excurrat.

προσπέμπειν] ἑκάςῳ ἰδίᾳ προσπέμπων 393. 18. δεομένων τȣ́των καὶ ἱκετευόντων καὶ τίνα ȣ̓ προσπεμπόντων [ſcil. ἐμοὶ] allegantibus ad me, intercedendi ergo 1152. 12.

προσπεριβάλλειν] ȣ̓χ οἷός τ᾽ ἐςιν, ἔχων ἃ κατέςραπται, μένειν ἐπὶ τȣ́των, ἀλλ᾽ αἰεί τι προσπεριβάλλεται. praeter vetuſtas opes alias adhuc quaerit nouas, quas ſibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *er frißt ſich immer mehr und mehr an* 42. vlt.

προσπεριγίγνεσθαι] ȣ̓ μόνον ἱκανὸν σῖτον ὑμῖν ἀπέςειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσȣ̃τον, ὥςε πεντεκαίδεκα ἀργυρίȣ τάλαντα προσπεριγενέσθαι. *überſchoſſen, nach Abzuge der Unkoſten übrig blieben in Caſſe* 467. 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριείληφεν ἅπαντα τὸν παρεληλυθότα χρόνον 714. 23. προσπεριειλήφει τȣ̀ς νόμȣς ἂν 726. vlt. προσπεριείληφε δὲ καὶ τὰ δικαςήρια 765. 2.

προσπεριποιεῖν. *erübrigen. in den Schatz legen. zurücklegen, erſparen* 832. 24.

προσπίπτει τῷ φανας ράτῳ adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχέν αὐτὸν 1259. 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω 1302. 6.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ 646. 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et praedicat, gratiam, reddit eos gratioſos et amabiles 1393. 15. In Medio, ſimulare, comminiſci, fingere. μὴ τȣ́των μὲν ἐχθρὸς ἦς, ἐμὸς δ᾽ εἶναι [ſcil. ἐχθρὸς] προσποιῇ 269. 9. προσποιȣ́μενος σφόδρα ἑκὼν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν 846. 16. προσεποιȣ̃ντο καὶ ἔφασαν εἶναι 925. 11.

προσποίητος fictus, ſimulatus. προσποιήτȣς ταυτασὶ ἔχθρας 1334. vlt.

προσπολεμεῖν φοβερὸς 24. 12.

προσπορίζειν] προσποριεῖ τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ ϛράτευμα ἀπὸ τȣ̃ πολέμȣ praeter ea ſtipendia, quae miles a rep. fert, ipſe ſibi iure belli reliqua acquiret 48. 9.

προσπταίειν] ἀνάγκη τȣ́τοις, ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑϛερίζειν 104. pen.

πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἔνοχος 630. 8.

προσσυνιϛάνειν] προσσυνέϛησεν ἡ σφετέρα καλοκαγαθία inſuper quoque commendauit 1411. 5.

πρόσταγμα] ἐκ προϛάγματος κατάγειν [τȣ̀ς φυγάδας] 216. 11. πρ. τȣ̃το κοινὸν ἀπεδείχθη 774. 15. προϛάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκȣσι 1070. pen. ὥσπερ τὸ σὸν πρόϛαγμα τῆς συγγραφῆς δέον κυριώτερον εἶναι 1295. 6. ȣ̓ γὰρ ἔχω τȣ́τȣ πρόϛαγμα πρᾳότερον 1485. 9.

πρόϛακτος λειτȣργία functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiſcito imperata, diuerſa ab illis encycliis, iam dudum ante ſtatis et coordinatis, nemini ignotis, quae non imperabantur 256 10.

προϛασία] ἔπειτα προϛασίαι πολλαὶ καὶ πανταχόθεν γίγνονται, καὶ τȣ̃ πρωτεύειν ἀντιποιȣ̃νται μὲν ἅπαντες, ἀφεϛᾶσι δ᾽ ἔνιοι. Lectio haec bene ſi habet, ſignificabit προϛασία factio, globus. (v. ſub προΐϛασθαι) poſſit tamen fieri, vt leg. ſit ἔπειτ᾽ ἀποϛασίαι π. *tum defectiones multae.* verumtamen p. 872. 6. quoque

προϛα-

προςασία Noſtro eſt colluſio, *Beeinträchtigung*, cum duo pluresue inter ſe coëunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes cauſam iniquam aduerſus aequam tueri et obtinere. ταῦτ᾽ ȣ̓χ ὁμολογȣμένη προςασία; *iſt das nicht eine offenbare, unleugbare, eingeſtandene Beeinträchtigung?*

προςατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat 531. 8.

προςάτης] προςάται μὲν ὑμεῖς τῶν ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προςάται δὲ τριάκοντα ἑνὸς δέοντα λακεδαιμόνιοι 116. 20. 117. 13. ἐὰν ὑποληφθῆτε κοινοὶ προςάται τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας εἶναι 199. 21. προςάτης τῆς πρὸς θεȣ̀ς ἐπιμελείας 618. 8. 758. 19. πρ. patronus inquilinorum 788. 5.

προςάττειν] ὁποῖός τις εἰμὶ περὶ ἃ ἂν προςάξητε ὑμεῖς 1207. 5. προςαχθέν μοι ὑπὸ τȣ̃ δήμȣ. cum a plebe mihi fuiſſet imperatum 1210. 5. νομιςέον, ȣ̓χ ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προςάττῃ, τȣ̃τον ὀρθῶς λέγειν 1419. 8. περὶ ὧν γε προσετάξατε [*mündlich*] εἰπεῖν, ἢ πρᾶξαι, καὶ διαῤῥήδην ἐψηφίσασθε [ſcripto decreto praecepiſtis] ποιῆσαι 342. pen. ὃν δ᾽ ἂν αὐτοὶ λάβητε ſub poteſtate veſtra, μηκέτ᾽ ἐκείνοις περὶ τȣ́τȣ προςάττετε huius puniendi negotium illis [diis] iam nunc ne demandate, delegate, amplius 363. 26.

προςιθέναι] ὅποι τις ἂν προσθῇ μικρὰν δύναμιν, πάντ᾽ ὠφελεῖ 22. 10. ἀφ᾽ ἧς κερδανῶ μὲν ȣ̓δὲν, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδώσω. cum addita dote 402. 5. τȣ̀ς παρ᾽ ἡμῶν ἀπελαυνομένȣς προσδεξόμενος καὶ χρήματα προσθήσων [ſcil. αὐτοῖς, inſuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quaſi pro προσδώσων, aut προησόμενος, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος 307. 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίȣν ταύτην προσθέντα 384. 23. τὸ περιὸν — προςίθημι αὐτοῖς 825. 1. ἀποδȣ̀ς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε 1212. 19. πάνθ᾽ ὅσα ἐςὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμȣ̃

ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν et inſuper dicto coram vobis iureiurando 1270. 9. χρήματ' αὐτῷ προστιθέντες οὔτοι τοῦ γένους μετεδίδοσαν 1306. 12. λαβὼν τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτὸς 1355. 16. In Medio, ſe adiungere partibus alicuius. ὁποτέροις πρόσθοιτο, τούτους ἐποίει κρατεῖν τῶν ἑτέρων 154. 1. ὅσα μὲν ἑκουσίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτὰ 238. pen. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε 1060. 18. 1243. 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ 1243. 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὐορκοίητε 1320. 16.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ aes aerario vt debitum adiudicare. *der Caſſe, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen* 528. 13. et 18. πρ. τὰς βλάβας condemnare aliquem non ſolummodo cauſae victae, ſed etiam inſuper ad damna morae actori reluenda impenſasque forenſes 571. vlt. velut acceſſionem a legibus ſtatutae poenam adiungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμηθῇ δεσμοῦ 712. 20. quamquam ſaepe pro ſimplici τιμᾶν taxare, *ſchätzen, einer Strafe wehrt erkennen*, accipi poteſt. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732. 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ 736. 16. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφήμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμηθῆναι. mulctam irrogari 1152. 16. ἐὰν προστιμήσαι ἡ ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον. licere autem volenti cuique poſtulare, vt iudices, ſuper poenam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent 733. 8.

προστίμημα mulcta quaecunque. ταῦτα [ſcil. τὰ δικαστήρια] ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων 700. 16.

προστρέχειν] προσδραμοῦνται [leges puta] καὶ παρέσονται βοηθοῦντες 586. 4.

προςρίβειν. προςρίβεσθαι affricare. προσετρίψατο πλέτυ τινὰ δόξαν τοῖς κεκτημένοις 617. 4. 757. 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφορὰν προςριψάμενος — 786. 6.

προςυγχάνειν] ὁ προςυχῶν ἀεὶ τιμωρείσθω 799. 5.

προσυβρίζει τὺς νόμυς praeter illum, quem laedit, vna legibus quoque inſultat 524. 24. 1269. 23. 1270. 22.

προσυπάρχειν idem quod ſimplex. ὐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοὶ 549. 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [ſcil. λόγον] προσυποσχεῖν, [etiam caſus fortuitos praeſtare, *auch mit für die Zufälle ſtehn*] ἕν τι τῶν ἀδυνάτων 1436. 7.

πρόσφατος κρίνεται ad iudicium vocatur delicto adhuc recente 551. 15. νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτῦ τεταριχευμένυ 788. 22.

προσφέρειν in Actiuo. afferre, allegare, recitare, vt verba legis, aut ad eam prouocare. πρ. ὔτε νόμον, ὔτε ψήφισμα 937. 16. πρ. τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τὺς νόμυς ὀμωμοκόσι δικάσειν 1333. 27. 2) proponere, vt λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος ὑτοσὶ 1168. 22. 3) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, *einbringen, abtragen, entrichten, abwerfen*. κλινοποιὺς [ſeruos, vel operas, *Geſellen*] οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [*reines Gewinnſtes*] αὐτῷ προσέφερον. [*des Iahres*] 816. 11. αὐτὺς δὲ τὺς ἀνθρώπυς ἠφάνικεν, οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἑκάςυ τῦ ἐνιαυτῦ προσέφερον 839. 16. In Medio. ſeſe gerere certis modis erga aliquem. *iemanden begegnen, ſich gegen ihn betragen, anſtellen.* ἐπειδή τισιν ὐ μετρίως ἐδόκυν προσφέρεσθαι 117. 1. τῦτον τὸν τρόπον προσεφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ' αὐτὺς ἀγαθὰ εἰργασμένοις 688. vlt. 1419. 23. ἁπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι 1446. 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε 1482. 10. item cum πρὸς. ἄριςα καὶ ἀσφαλέςατα προσοισόμεθα πρὸς τὺς ἀμφι-

ἀμφισβητοῦντας 1173. 14. ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ 1428. pen. 2) praeſtare, exhibere. πυνθάνομαι τοίνυν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν 284. 1.

προσφθέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον pronuntiandum eſt 977. 26.

προσφοιτᾶν] οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ ἐργαστηρίων 786. 8.

πρόσφορος conueniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι 1364. 11.

πρόσχημα praetextus, obtentus. τῷ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης 58. 16. 2) ſpecies, forma exterior, praeſertim honeſtior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288. 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τινὸς οὖσα 1359. 2.

προσχωρεῖν] προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους 171. vlt.

πρόσχωρος accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ᾽ οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον 417. 9. τἀρχαῖα ἐνταῦθα συνῄεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων 632. 25. 1073. 25. 1074. 6.

προσωνεῖσθαι idem quod ſimplex 823. 18.

προσωπεῖον larua, dant alii, vbi meliores πρόσωπον exhibent, quod v.

πρόσωπον vultus, os. οὐ γάρ ὅμοιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ 913. 4. τῶν ὁρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων [ſcil. ὄντων ἐπιφανεστάτων] 1405. 5. 2) larua hiſtrionica. ἄνευ τοῦ προσώπου κωμάζει 433. 22.

προτείνειν protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332. 9. πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. σὺ δ᾽ ἐκεῖ προτείνας [ſcil. αὐτὴν, ad accipiendum

dum largitiones] καὶ ὑποσχὼν ſubiectamque cum tenuiſſes eius manui, qui dona ſua tuae ingereret 421. 18. ἐξαπατώντων τι τῶν λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων offerentibus πίςιν, ἥντινα βȣ́λητα λαμβάνειν. vbi ſic eſt conſtruendum προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίςιν, ἥντινα βȣ́λητα λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius iurisiurandi — 659. 9. In medio. φιλίαν προτενεῖται. offeret. *er wird euch ſeine Freundſchaft anbieten* 179. 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, κἂν δεδωκότες ὦσι τὰς εὐθύνας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένȣς 341. 14. 1456. 17.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε 553. 10. pridie eius diei, quo iſta dixit.

ποςτερεῖν] ȣ̓δὲν προτερήσετε *ihr werdet nichts dabey gewinnen*, oder, *vor mir zum voraus haben*, ἔξω τȣ̃ ἐφθακέναι ἀδικȣ̃ντες 239. 9.

προτιθέναι in medio ponere, vt e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item poenas, quas leges criminoſis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν 33. 18. εἰ περὶ καινȣ̃ τινος πρȣτίθετο λέγειν 40. 1. προθεῖναι περὶ τȣ́των τῷ βȣλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ȣ̓δεὶς περὶ τȣ́τȣ προτίθησιν ȣ̓δαμȣ̃ βȣλὴν 292. 13. ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἡ πόλις πρȣτίθει σκοπεῖν 317. 6. ȣ̓ προτεθέντος ȣ̓δενὸς, [ſcil. ῥήματος, aut διαβȣλίȣ, aut tale quid] περὶ τȣ́των, ȣ̓δὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametſi nulla eſſet iniecta eius rei mentio, neque in ſenatu, neque in concione 715. 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνȣσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνώμης ἀπόδειξιν, ȣ̓ πονηρίας, τοῖς λέγȣσι προτίθετε 772. 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθεικότων, εἴ τις — 918. 4. In medio. τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν βȣ́ληται. vita defunctum, domi ſuae, vt quisque volet, proponendum ſpectaculo curato 1071. 1. *ſeinen Todten ſo*

wie einer will, anputzen, und in dem Anzuge von ſeinen Leuten binnen ſeines Hauſes zur Schaue hinlegen laſſen.

προτιμᾷν] ὧν ȣ̓δὲν προτιμῶ, quae tanti non facio 80. 22.

προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὴν τȣ̃ τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμὴν 309. 3.

προϋπάρχειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τῶν προϋπαρξάντων ἕκαστον κρίνεται 12. 16. ȣ̓ κατήσχυνας ȣ̓δὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ eorum, quae ſuperiori tua vita ſeu egiſſes, ſeu toleraſſes 314. 9. τῶν προϋπηργμένων ἐπῄνει. ob priſtina eius de ſe bene merita laudabat 1191. 26.

προȣ̃πτος [pro πρόοπτος] conſpicuus, apertus, manifeſtus. εἰς προȣ̃πτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν 32. 7. εἰς πρ. θάνατον δόντα ἀναλῶσαι. [id eſt ὥςε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλῶσαι. 1397. 19.

προȣργιαῖος, quod extra vſum eſt. vnde comparatiuus προȣργιαίτερος. ἀλλ' ἕτερά ἐςιν ἑκάςῳ προȣργιαίτερα 412. 7.

προȣ̈ργȣ] μηδὲν εἶναι προȣ̈ργȣ περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν nil prodeſſe 57. 4. 1409. 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν ȣ̓δὲν ἐςὶ προȣ̈ργȣ τἀληθῆ λέγειν 1468. 8.

προφαίνειν de oraculo indicante facienda 532. 3.

προφασίζεσθαι] προȣφασίζετο ἀεί τι καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173. 2.

πρόφασις modo eſt cauſa vera, modo ſpecioſa, praetenſa, praetextus vanus. modo occaſio, *die Veranlaſſung wozu.* ſaepe tam dubie vſurpatur, vt vim eius definire difficile ſit. ἡ πρώτη πρόφασις *der erſte beſte Vorwand, oder Veranlaſſung*, καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε 20. 26. ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις corruptioni praetexebatur largitio hoſpitalis. τὰς προφάσεις ἀφελεῖν. *die Ausflüchte, Ausreden* 26. 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βȣλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει 140. 23. πρόφασιν τῆς παρασκευῆς [ad bellum puta]

ta] μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν ποιεῖσθε 192. 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id eſt αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο 279. 21. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ 373. 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν 526. 15. ἀφαιρῇ τὴν πρ μεθ᾽ ἧς ἢ καλόν ἐστιν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἢ αἰσχρὸν 635. 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν 1420. 15. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει 502. 21. πολλά ἐστιν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς προσήκουσι, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excuſationem, cuius obtentu neceſſitatem hanc defugias, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν 1067. 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [*Veranlaſſungen*, inuitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris ſeu approbandi, ſeu excuſandi, *und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beſchönigung*] ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται προείδοντο 1262. 17.

προφέρειν exprobrare, *vorrücken*. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 10. προφέρειν τοὔνομα τοῦτο ὡς ὄνειδος 576. 13. ἑκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς πρ. 612. 14. δυστυχίαν 1486. 2. epiſtola 2.

προχειρίζειν — ζεσθαι] προχειρίσασθαι δύναμιν facere ſibi copias προχείρους, ad manum quaſi paratas 45. 10. ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων τῶν ἀγαθῶν 85. 7.

πρόχειρος in promtu. προχειρότατον proximum 700. 10.

προχειροτονεῖν] προυχειροτόνησεν ὁ δῆμος, ſcil. Euctemonem, qui primus diceret, vel cauſam iſtam plebs ſciuit earum primam eſſe, quae in iſta concione agitarentur 703. 18.

προώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε 332. 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395. 7.

πρυτανεία. ſpatium menſtruum ferme, quo tribus quaedam, per prytanas e numero ſuo delectos, in ſenatu quingentorum praeſidebat. *ἐπὶ τῆς πανδιονίδος* [ſcil. *φυλῆς*] *πρώτης* [quae tribus prima eſt inter ſortientes, ſeu penes quam praerogatiua tum fuit] *ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας.* die vndecimo, ex quo illa tribus ſedere coepit 708. 22. 712. 18. *δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς* penſiones vectigalis *καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν* vnaquaque tribu de prytaneatu decedente, vel defuncta 1353. 23. *ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ κατὰ πρυτανείαν.* ergo vnaquaeque prytanea, ſeu tribus praeſidens, ſuum ſibi ſcribam proprium habebat 720. 22.

πρυτανεῖον curia, domus, in qua prytanes conſidebant res gerentes. *οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε καλέσαι. καίτοι τοῦτ᾽, ἀφ᾽ οὗ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις* 350. 24. *ἐπῄνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα* ad epulas archontum 414. 9. *ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε* 1210. 22. *τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον* vbi cauſae caedium agebantur a rebus inanimis datarum 645. 15. 2) in plurali *τὰ πρυτανεῖα* ſportulae, mercedulae iudicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendae. *πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τοῦ αὐτοῦ μέρους* 1074. pen. *πρυτανεῖα ἐκτίνοντός μου, τριάκοντα* [ſcil. *δραχμὰς*] 1158. 22.

πρυτανεύειν adminiſtrare, gubernare, diſpenſare, procurare, famulari. *τὰ παρ᾽ ὑμῖν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα* 58. 18. *πρυτανευόμενοι παρ᾽ ἐκείνου* gubernati, ducti, acti ab eo 126. 14. *ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας.* auctor atque moderator horum conſiliorum 191. 15.

πρύτανις] *πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι* 400. 20. *πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμῃ.* e praeſidum et reliqui ſenatus

ſenatus ſententia 238. 3. ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας 266. 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βȣλὴν ἐκάλȣν εἰς τὸ βȣλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε 284. pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δȣ͂ναι τὴν ψῆφον [aſſeſſores in ſuffragia mittere] παρὰ πάντας τȣ̀ς νόμȣς 542. 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ etc. 706. 25. τȣ̀ς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας 708. 25. τȣ̀ς πρυτάνεις προγράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας 1151. pen. τȣ̀ς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τȣ̀ς καδίσκȣς ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ 1375. 17.

πρᾴην] τὸν πρῴην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα 1093. 3.

πρωρεὺς 884. 5.

πρωτεῖον] τὸ πρ. εἶχε 151. 8. τὴν τȣ͂ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam ſpectare, vt principatum obtineat resp. 331. 24. In plurali. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτείων σύμβȣλον τῇ πόλει παριόντα 297. 26.

πρωτεύειν] πȣ͂ τȣ́των ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν τῷ δήμῳ 436. 15. πρωτεύειν ἐν ἅπασι κράτιστον 1416. 25.

πρῶτος] ἐνὶ τῷ πρώτῳ ἐβοηθήσαμεν 11. 20. ἐν οἷς ȣ̓δαμȣ͂ σὺ Φανήσῃ γενόμενος, ȣ̓ πρῶτος, ȣ̓ δεύτερος 328. 25. ȣ̓͂τος ὁ πρῶτος ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον 344. 4. πρῶτον κεκρίσθαι καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν πολὺ μείζων τιμὴ τῆς χαλκῆς εἰκόνος 686. 15. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης. ſubaudi τότε πρυτανευȣ́σης φυλῆς. quae tribus iſto anno prima erat in prytanearum numero, ſeu ſucceſſione. prima praeſidebat 708. 22. In neutro, πρῶτον, aduerbialiter, idem atque τὴν ἀρχὴν, prorſus, vnquam, vel ſemel tantummodo, omnino 1122. 21.

πταίειν] εἰ δέ τι πταίσειε 23. vlt. εἰ δὲ πταίσει τι, τότ᾽ ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155. 25. ταῦτ᾽, ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε 321. 8.

πταῖσμα] μικρὸν πτ. πάντα ἀνεχαίτισε 20. 27. τὸ τυχὸν πταῖσμα πάντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε 154. 11. κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται 1479. 3.

πτέρνη] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε 86. 2.

πτέρυξ] κροτεῖν αὐτὸν ἠξίου τοῖς ἀγκῶσιν, ἀντὶ πτερύγων, τὰς πλευρὰς 1259. 21.

πτωχὸς] οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ᾽ ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι 36. 20. 106. 5. pro conuicio habebatur. τοὺς μὲν καθάρματα [*Canaillen*) τοὺς δὲ πτωχούς, τοὺς δ᾽ οὐδὲν (*Tropfe*, *Pinſel*) ὑπολαμβάνων εἶναι 574. 19. 578. 19. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ 582. 11.

πυγμὴ pugilatus. τοὺς τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκοῦντας πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408. 16.

πύθια] εἰς τὰ πύθια θεωροὺς πέμψαι 380. 20. τὰ πύθια θεῖναι δι᾽ ἑαυτοῦ 62. 24. ὅτ᾽ ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ 1356. 6.

πύθιος] τὸν Ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27.

πυκάζειν] κάρη στεφάνοις πυκάσαντες denſis fertorum operculis in capita impoſitis 531. 6.

πυκνῶς. πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται crebrius, frequentius 1035. 14.

πυκτεύειν] ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ 51. 24.

πυλαγόρας οὗτος προβληθεὶς 277. 1. πυλαγόραι cum τοῖς συνέδροις τῶν ἀμφικτυόνων commemorantur 278. 19. et 22. et vlt.

πυλαγορεῖν munere, vel honore Pylagorae fungi. τὺς χρόνυς, ἐν οἷς ἐπυλαγόρησεν ἔτος 279. 15.

πυλαία conuentus Amphictyonum, et conſeſſus eorum, atque agitatio conſiliorum de rebus ad ſalutem et decus vniuerſae Graeciae pertinentibus. τῆς πυλαίας ἐπεθύμυν ius appetebant in illo conuentu conſidendi 62. pen. τὸν τὴν πυλαίαν ἀποδόντα Philippum puta Theſſalis 71. 12. binae annuae erant Pylaeae, altera verna, altera autumnalis. ἐαρινῆς πυλαίας 278. 18. et pen.

πύλη] σκότυ πύλας 315. 22. ὅτε τῶν ἔξω Πυλῶν ἑλλήνων, ὅτε τῶν εἴσω 327. 6.

πυλὶς] περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146. pen.

πὺξ παίει τὸ ςόμα pugno ingeſto 1150. 24. παίει με πὺξ καὶ ἁρπάζει μέσον 1252. 8.

πῦρ] ἀξιοπιςότερος τῦ κατὰ τῶν παίδων ὀμνύντος καὶ διὰ τῦ πυρὸς 1269. 19. forſitan qui apud aram ſtans iurat, tenens manum extentam ſuper ardente foco.

πύργος aedicula eminentior (*ein Hintergebäude mit einem über das Vördergebäude hervorragenden Gibel oder Altane*) vbi muliebre genus verſabatur. αἱ μὲν ἄλλαι θεράπαιναι, ἐν τῷ πύργῳ γὰρ ἦσαν, ὅπερ διαιτῶνται 1156. 10. κλείυσι τὸν πύργον Ibid. 12.

πυρετὸς] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολύθυν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20.

πυροὶ grana, annonariae ſpecies 386. 4.

πυροπωλεῖν dardanariam exercere, *mit Getrayde handeln* 376. 1.

πωλεῖν] τὰ οἴκοι rempubl. πωλῦντες 80. vlt. τὺς πλέοντας 159. vlt. 160. 6. τἄλλα, πλὴν ἑαυτὺς, οἰομένων πωλεῖν 241. 9. ὃς παρὰ τῶν πωλύντων τὰς πράξεις ἐωνεῖτο 382. 11. 437. 20. ἡλίκον ἐςὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα 384. pen. ζυγὰ μονονὺ καὶ ςαθμὰ ἔχων ἅπαντα ἐπώλει 784. 9.

1333. 8. μονονουχ ὑπὸ κήρυκος πωλουσι τὰ κοινὰ 1234. 15. ταινίας πωλεῖν ὁμολογουμεν 1308. 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλουμεν 1309. 21. π. τὰς γραφὰς, actiones maieſtatis e. c. aut perduellionis, quas huic illiue te minatus ſis intentaturum, eidem remittere, ſi parum quid offulae tibi obiecerit 1333. 18. ἂν ἐπ᾽ ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν ἀγορᾷ τι πωλῶσι 1367. 25.

πωλητήριον locus, vbi vectigalia reip. plus licentibus addicebantur. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. ad illam curiam, vbi vectigal inquilinorum et venibat, et dependebatur ab inquilinis, et cauſae eorum cum ciuibus diſceptabantur. item vbi inquilini patrono carentes venibant 787. 26.

πωλητὴς] πωληταὶ erant magiſtratus vectigalia publica haſtae ſubiicientes et plus licentibus addicentes, item inquilinos patronis carentes, et vniuerſe bona proſcriptorum publicata 788. 6.

πωμάλα neutiquam 357. 2.

πῶς οὖν; ſcil. ποιοῦσι, vel ἐποίουν 379. 15.

ῥᾴδιος] πολὺ ῥᾴονι καὶ ταπεινοτέρῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ 11. 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδυσάμενος, ὥσπερ ῥᾴων ἔσομαι 1118. pen. λήσει τὸ ῥᾷστον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν 1424. 25. τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, id quod omnium eſt factu facillimum 1432. 22.

ῥᾳθυμεῖν] οὐκ ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀπέκλινεν 13. 3. ἐπὶ πολλῷ ῥ. 13. 22. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥᾳθυμεῖτε, ὧν θάνατον κατέγνωσαν ὑμῶν οἱ πρόγονοι 427. pen.

ῥᾳθυμία] τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138. 5. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας 241. 7.

ῥαΐζειν] πάλιν ῥαΐσας, morbo releuatus, vt conualuit 13. 2.

ῥαπί-

ῥαπίζειν colaphis caedere 787. 23.
ῥάπτειν] τὸ χεῖλος ἐῤῥάφθαι 1268. 2. 1270. 2.
ῥάσσειν tundere. trudere. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβαρον 1259. 11.
ῥαστώνη καὶ ῥαθυμία 133. 12. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφορὰν 301. 23. ῥαστώνην μηδεμίαν διδόναι τοῖς ἀδικοῦσι 722. 21. οὔτε τὴν ἐμαυτοῦ ῥαστώνην ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ 1220. 23. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσι 1485. 21.
ῥαψῳδεῖν incaſſum garrire. οὐδὲν οὖν ἀλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιϊόντες 181. 14. μάτην ἐῤῥαψῳδηκότας ἡμᾶς ἔσεσθαι 770. 13.
ῥεῖν] πάντες ὅσοι περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι 433. 25. θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν acriter multisque verbis, veluti torrente orationis, in vos inuecto 272. 20. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾴδιον ἦν 1379. 2.
ῥέπειν] ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13.
ῥῆγμα] κἂν ῥ. κἂν στρέμμα 24. 6. 156. 1. πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ στρέμματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 21.
ῥηγνύναι] οὐδεὶς ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνὴν 126. 26. ῥαγῆναι τὴν ναῦν πλέουσαν ἐξ Αἰγύπτου 1289. 14.
ῥῆμα] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba caritates et neceſſitudines certis argumentis approbare, h. e. non ideo, quod homo mihi infenſus frater e. c. meus dicatur, fratrem eum eſſe. non appellationes vulgo vſurpatas, ſed animos, efficere, vt alii aliis ſint neceſſarii 237. 11. οὕτω γὰρ εἶπε τῷ ῥήματι. *Denn das waren ſeine eignen Worte* 1457. 18. εἰ μὲν ῥημάτων ἥκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρὴ 1462. 2. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες 1484. 24.

ῥητὸς] ἐκεῖνον ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων laudorum et nefandorum, h. e. ſilentio premendorum 10. 10. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268. 13. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον 540. 9. 612. 8.

ῥήτρα auctoritas ſenatus, alicui data, rogationis ad populum ferendae. λαβὼν ἐκ τῆς βουλῆς ῥήτραν. vocabulum eſt doricum 255. 21.

ῥήτωρ ἡγεμὼν [ſcil. συμμορίας] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ 172. 3 ῥήτωρ καὶ σύμβουλος 257. 20. ἅμα ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε 270. 22. ῥήτορες πολλοὶ παρ' ὑμῖν γεγόνασι καὶ ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι. qui ibi nominatim recenſentur 301. 17. ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς 303. 15. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν 304. pen. ὧν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. quae qualia ſint, ſtatim ſubiicit 308. 24. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη 328. 10. ῥήτωρ conuicium, appellatio probroſa 575. 24. vbi definit, qui ſit rhetor. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσήει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου. οὐ γάρ πω ἦν ῥήτωρ 1359. 14. ergo rhetores lautis alebantur ſalariis. οὐχ ὡς ἀπορούντων ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἄνευ λογισμοῦ πᾶν, ὅ, τι ἂν τύχωσιν ἐρούντων 1463. 26. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς οὐδεὶς, ὡς ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341. 19.

ῥίζα] πλὴν εἰ συκοφάντου τις σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen.

ῥίπτειν, vel ῥιπτεῖν] οὐκ ἔχειν, ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥιπτεῖ 413. 11. ἐξορίσαι ὑμᾶς δεῖ τοῦτο τὸ θηρίον, ῥίψαι ἐκ τῆς πόλεως 798. 25. ἐκδιωκόμενος [e naui puta] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883. 27.

ῥὶς] ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου 788. 25.

ῥόδον]

ῥόδον] σαπρὲς εἶναι [ſcil coronas] διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' ἐ χρυσίε 615. 11. 755. 15.

ῥοδωνιὰ] τὴν ῥ. βλαςάνεσαν ἐκτίλλειν 1251. 26.

ῥοπὴ μεγάλη μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐςὶ πράγματα 24. 13. 156. 10. ἐν μὲν πρεσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν 154. 18. ὅπερ ἐ μικρὰν οἴσειν ὑμῖν ἐλπίζω ῥοπὴν 284. 12. τῶν τριηρῶν τηλικαύτην ἐχεσῶν ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὴν 598. 7. ῥοπὴν μεγίςην ἐφ' ἑκάτερον ἐργάζεται 1412. 14.

ῥύμη τῆς ὀργῆς 546. vlt.

ῥυτὴρ lorum, flagellum. ἧκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα 402. vlt.

ῥυτὸν, genus quoddam poculi. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων 565. pen.

ῥώμη, vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλίππε διεξιέναι 18. 17. λακεδαιμονίων 41. 4. ἐ παρὰ τὴν αὑτε ῥώμην τοσἑτον ηὔξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν 43. 14. ἐ φοβηθέντες τὴν τότε θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχεσαν 259. 1. σὺ τοσἑτον ὑπερῆρες τὲς ἄλλες ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥςε πάντα ποιεῖν αὐτὸς 301. 25. 1220. 23. ἐν οἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας neruos ἐπιδείκνυνται 1342. 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρεῖαι καὶ θρασύτητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχέσης ὦσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης, — 1452. 20.

ῥωννύναι] τέτοις μὲν ἐῤῥῶσθαι λέγω. hos contemno, miſſos facio 62. 21. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ 419. 12. π. ἐ. τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν 526. vlt. ἔῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πιςεύεις; ἄπαγε τῆς κλοπῆς 601. 19. τὲς τἀναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἑώρα ἐῤῥωμένες 1475. 11.

ῥῶπος ſcruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. *er könne den Bettel nicht abſetzen. niemand wolle ihm den Braſs abkauffen* 910. 1.

σαβοῖ 313. 26.

σαθρὸς] ὀυδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν 24. 5. 155. vlt. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ 24. 7. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52. vlt. σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ τι ἂν ᾖ μὴ δικαίως πεπραγμένον 303. 25.

σακχυφάντης textor carbaſarius, ſeu linteorum craſſiorum, vnde ſacci et vela conſiunt, *Sack- und Segeltuchmacher* 1170. 27.

σάλος] v. ναυτιᾶν.

σαλπιγκτὴν ἐκάλουν 284. 26.

ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη. tabula, cui inſcripta erant nomina aerariorum, in arce, in aede Mineruae ſita 791. 11.

σαπρὸς] τοὺς στεφάνους σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου 615. 11. 755. 15.

σατράπης] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι καθεστῶτες 153. 21.

σαφὴς] ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα 425. 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χεῤῥόνησον 899. 2.

σεμνολογεῖσθαι 421. 19.

σεμνολόγος, pro conuicio 271. 19.

σεμνὸς] οἰκίαν ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖσαν 35. 22. ἔνιοι τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι 36. 21. 175. 9. 689. 13. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους 313. 8. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιεῖν 552. 6. τὸ τῆς ὁσίας, ὁτιδήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται 556. 9. τὰ σεμνὰ ἀναλώματα, tam ſplendida, vel tam inuidioſe tantoque cum ſupercilio iactata 565. 22.

σεμνότης 1405. 16. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους 1452. 26.

σεμνύ-

σεμνύνειν] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινας ἐν οἷς σεμνύνομαι 313. 7. me effero, iacto. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρων αὐτὲς [Philippum, legatos eius, Macedonas vniuerſos] ἐπὶ τοῖς τοιέτοις [ſplendidis puta opipariſque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi eſſemus legatione fungentes] σεμνυνομένες, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρὲς 414. 12. ὑμᾶς ἐσεμνύναμεν 415. 12. σεμνύνεσθαι ἐπὶ μικροῖς 617. 5. 757. 17. ὅτων εὖ σεμνύνειν τὰ παρ' αὐτοῖς iura ſua tanti facere 691. 5.

σεμνῶς ὀνομάζων verbis quaeſitis ſplendidiſque enuncians. verbis pompatis, affectatam grauitatem prae ſe ferentibus 237. 11.

σῆμα monumentum, polyandrium, vbi multi ſunt humati. ὅταν εἰς τὰ σήματα ἄγηται [ὁ ἀποθανὼν] 1071. 7.

σημαίνειν obſignare ſigillo. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143. 25. τέτων, ὧν ἐσημήναντο, γραμμάτων. *Brieffſchaften, die ſie hatten beſiegeln laſſen* 837. 18. et 21. σημηνάμενοι [τὰς συνθήκας] τίθενται παρ' οἷς ἂν πιστεύσωσιν 904. 5. σεσημασμένῳ (pro ἐσφραγισμένῳ ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus eſt 999. 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων extra terminos indicantes finem ditionis atticae, aut portus attici, *Gränzſteine, wo das attiſche Gebiete, oder das Gebiete des attiſchen Commerzcollegii aufhörte.* τε ὑμετέρε ἐμπορίε 932. 14. ἀντὶ τε τὰ σημεῖα [ſigilla] ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων [oecorum, ſtabulorum, horreorum, cellarum] ἃ παρεσημηνάμην 1039. 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλε τινὸς τὰ σημεῖα ἀφαιρεντας, [ſcil. τὲς ἀνθρώπες] ἢ τε τὰς θύρας ἀνοῖξαι 1041. 15. ἐπερωτᾷ ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων περὶ τε σημείε τε ἐν ὀρανῷ γενομένε. de oſtento coelitus prodito 1072.

1072. 12. σημεῖον δὲ. argumento autem, vel documento hoc eſt 563. 6.

σιγᾶν] ὁ δὲ [ſycophanta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291. 20. δίκη, ἡ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα 422. 11. σιγῶντα δεήσει χαρίδημον ἐὰν αὐτὸν ὑβρίσαι 638. 14. μὴ νομίσητε μ', ὦ ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλές ἐστι τὸ σιγᾶν. Stobaeus velut a Demoſthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincauelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ 645. 16.

σιδηροῦς] ἁλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος 778. 20.

σιρὸς] ὀλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς θρᾳκίοις σιροῖς 100. vlt. 135. 27.

σιτηγεῖν aduectare frumenta, nauiculariam frumentariam exercere. 467. 24. σ. εἰς τὸ ἀττικὸν ἐμπόριον 917. 26. σιτηγήσῃ ἄλλοσέ πη, ἢ ἀθήναζε 941. 4. 1287. 3.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν 1286. 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ πλοῖα 1213. 2.

σιτηρέσιον frumentum militibus diſpenſandum, *Commiſsbrodt*, praeter ſtipendia, τοὺς μισθοὺς. ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ 48. 3. τοὺς μισθοὺς, οὓς — κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων. πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθὸν 1209. 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὴν ναῦν δεδομένῳ σιτηρεσίῳ 1214. 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν victum, alimentorum praebitionem, ἔγραψε Χαριδήμῳ ὁ πατὴρ 1331. 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ 663. 10.

σιτίον] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν διδομένοις τοῖς ἀσθενοῦσι 37. 25. 1460. 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης 467. 15.

σιτο-

σιτοπομπεία et σιτοπομπία, conuectio frumentariarum ſpecierum e Ponto per Helleſpontum in Atticam, deductio nauium eiusmodi cum nauibus aliis armatis, et ius, aut poteſtas illam conuectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βουλόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι 254. 22. 307. 16. τὴν σιτ. ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται, προϊδέσθαι 326. 11. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671. 13.

σῖτος] πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα 466. 21. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον σῖτον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλέων ἐστὶ 466. 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες 743. 4. σῖτον τῇ μητρὶ οὐ διδόντος τούτου. victum, annonas 818. 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου concedimus de frumento, renunciamus noſtro in id iuri 887. 11. ὅτε ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretio annonarum accenſo 918. 22. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος *ausgedroſchen* 1040. 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρὶ 1135. 5. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου [*des eingehenden Getraydes*] ἐωνημένος 1353. 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου *nahm zurück* 1363. 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *aus den Zollbüchern der Kornſchreiber*, quorum erat vigilare, et cauere, ne frumenti quid, vectigali non depenſo, in portum inueheretur, aut inde exiret. item praeerant horreis publicis, et diſpenſabant annonas 467. 5.

σιτώνης magiſtratus, penes quem eſt cura frumenti publice coëmendi et in horrea inferendi atque diſpenſandi. σιτώνην αἱρούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310. 1.

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου 918. 27.

σιωπᾶν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δ' ἀναλώσας 252. vlt. τῷ μηδὲν [ſcil. κακὸν] αὐτῷ συνειδότι,

δότι, δεινὸν [ſcil. ἐςὶν] εἰ, σιγῶν, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351. 17. ἄν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τȣ́τȣ, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ 548. 27. σιωπῶν ȣ̓δεὶς ὦφλε πώποτε, ȣ̓δὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν 879. 17. ἐρῶ καὶ ȣ̓ σιωπήσομαι 1126. 27. ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων 1432. 4.

σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τȣ̃ ἑτέρȣ βήματος 1176. 2. τῶν πλείςων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ὦσι νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407. 16.

σκαιὸς ȣ̈τω καὶ ἀναίσθητος εἶ 267. 12. σκ. καὶ ἀνήκοος 441. 14. ȣ̓ μόνον εἰς χρήματ᾽ ἀναιδὴς, ἀλλὰ καὶ σκαιός ἐςι 616. pen. ȣ̈τω σκ. ἐςι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον 805. 18.

σκαιότης tarditas, coecitas mentis et cruditas, ruſticitas morum. διὰ δὲ σκαιότητα τῶν τρόπων, τῶν μετὰ ταῦτ᾽ ȣ̓δὲν προόψεσθαι 70. 20.

σκάφος] ἕως γὰρ ἂν σώζηται τὸ σκάφος 128. 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεῖα ȣ̓χ ὑπῆρχε 1377. 18.

σκέπτεσθαι] εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις 9. 6. ἐκ τȣ́των ἄν τις σκέψαιτο ȣ̓ χαλεπῶς 23. 1. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. ȣ̓κ ἔςι δίκαιον ὄντα πολίτην [ſubaudi τινα] τȣ̀ς καθ᾽ ὑμῶν λόγȣς, ἀλλὰ μὴ τȣ̀ς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198. 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω 576. 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιςα, ȣ̓κ ἀρνȣ̃μαι 576. 17. Μειδίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ᾽ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον 576. 27. ȣ̓ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τȣ̃ δεδρακότος διάνοιαν 637. 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄγοντα, τοιȣ́τȣς λόγȣς 749. 18. τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς ζῆν αἱρȣμένων ȣ̓δὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρτάνεσθαι πέφυκεν 1403. 21. ȣ̓ γὰρ μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις 1420. 26.

σκευαγωγεῖν vaſa conuaſata, ſarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munita transferre. σκ. ἐκ τῶν ἀγρῶν 237. 21.

ἡ σκευὴ] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες, de militibus, armis inſtructi 558. 12.

τὸ σκεῦος, τὰ σκεύη. σκεύη φέρειν domo exportare, aufferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων 610. 22. γεωργικὰ σκεύη 871. 22. ὀφείλοντα τοῦτον τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικὰ 1145. 1. εἰσπράττειν σκεύη ταῖς ναυσὶ 1145. 9.

σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον. per clandeſtinas et malitioſas machinationes ſibi ſtudentem adiungere 115. 5. σκευωρεῖσθαι περί τι circa aliquid moliri, machinari, conſilia callida et tecta agitare, colludere 217. 16. ὃς καὶ τὰ Μικκαλίωνος πράγματα ἐσκευώρηται 885. 10. τοιαῦτα ἐσκευωρημένον καὶ πεποιηκότα 884. 22. μίσθωσις ἐσκευωρημένη locatio commenticia, confiсta 1103. 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν 1116. 7. σκευωρουμένους [*liſtig*, *ſchelmiſch*, *ſpitzbübiſch einfädeln*] τἄλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει 1134. 7.

σκευώρημα machinatio malitioſa, impoſtura. ἀλλ' εἶναι τοῦτο πλάσμα καὶ σκευώρημα 955. 3. σκευώρημα ἓν μόνον συνειδότες, τούτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίῳ 1035. 13.

σκευωρία inſidiae. *Tücke*, *Argliſt*, *boshafter Anſchlag auf einen.* περιγενομένου μου τῆς τούτων σκευωρίας 1272. 8.

σκηνὴ taberna, *Bude.* τούς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον 284. 24. 2) ſcena, vbi hiſtriones agunt partes ſuas. τούτων τινὰ [ſcil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς qui in ſcenam produci ſolent 288. 18. 3) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis ſericis et aureis, ſub quo exponi ſolebant vaſa aurea, et argentea, monilia, gemmae, vniones, alia pretioſa, vulgo *iocalia*, *Iuvelen* dicta, aut fuit tapes lecto inſternendus. *Bettdecke*, *oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette.* σκηνὴν δ' ἣν ἔχουσιν, οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν 1031. 10.

σκηνοῦν

σκηνῦν tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν tendebant prope nos. h. e. ipſorum tentorium erat noſtro aſſitum 1257. 6.

σκήπτεσθαι praetendere, excuſatione quadam, praetextu vti, prouocare ad aliquid, vt ad teſtimonium neſcio cuius, eo niti, cauſamque ſuam tueri. πῶς ἂν τῷ δίκαια τ.:ῦτ' εἶναι νομίζειν σκήψαιτο 69. 12. σὺ δὲ σκήπτῃ tu niteris, fidis, te purgas, te releuas, μάρτυρι eo teſte, αὐτῷ τῷ συναδικῦντι teſtem eum edens, qui criminum tuorum ipſe ſocius et conſcius eſt 915. 14. 921. 13.

σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς Orcan. [ἢ χειμὼν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων μείζων γέγονε 292. pen.

σκῆπτρον] τὰς τυράννυς καὶ τὰς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι 418. 13.

σκῆψις] ὐδὲ γὰρ λόγος, ὐδὲ σκῆψις ἔθ' ἡμῖν τῦ μὴ — excuſatio 10. 27. καίτοι τῶν σκήψεων τύτων ὐδεμία ἐςὶ πολιτικὴ, ὐδὲ δικαία 373. 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' ὐ δίκαιον 373. 10. ὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο 867. 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθὼν 966. 11. εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν excuſationem ignorantiae 1476. 19.

σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι 63. vlt. εἰ γ' εἶχε ςιγμὴν, ἢ σκιὰν τύτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem 552. 7. vbi dubium eſt, vtrum ἢ σκιὰν ab ipſo oratore, an a ſcholiaſta profectum ſit.

σκιῤῥοφοριὼν] ὅσοι μῆνες, πλὴν σκιῤῥοφοριῶνος 1136. 1.

σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς 423. 3.

σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε 9. 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987. 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 1488. 2.

ὥσπερ

ὥσπερ ἂν εἰ χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον 791. 2. σκοπεῖτε δὲ. ſic abſolute, vt plenam ſententiam exhibeat 241. 22.

σκορακίζειν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσωσι. τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται 155. pen.

σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

σκότος] πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας 281. 1. λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας 315. 22. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411. 25. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν ἑλλήνων ζῆλος γέγονε 1396. 18.

σκυθρωπάζειν] βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν 1267. 22.

σκυθρωπὸς] τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν πρῶτον 1122. 20.

σκυλόδεψος cerdo coriarius 781. 18.

σκύτος ἔχων ἐπόμπευε *mit der Hundepeitſche in der Hand* 572. 27.

σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261. 12.

σμικρὸς v. μικρὸς.

σοβαρὸς *trotzig, ſchnöde*, ſuperbus, arrogans, faſtuoſus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἰδυῖα τὸν τρόπον αὐτοῦ ὄντα 1357. 25.

σοβεῖν cum faſtu, iactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, *einhergerauſchet kommen, traben, mit Gebrauſe und Geſauſe daher fahren.* ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων tametſi tu ſolus ſit, ſecum tamen habens alias ternos, alias quaternos pediſſequos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ *ſauſet er einher, wie eine Weſpe, oder Bremſe* 565. pen.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110. vlt.

σὸς, σὴ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰπόντα, ἐκ ᾔδειν, ὅτι σόν ἐςιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν ἐκ ἐςιν, ᾔδεις; Stobaeus p. 146.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατείληπτο. deprehendebatur in verſutia, ſtudens ciues deludere, decipere 567. 19. καίπερ ἔτω τέτε σεσοφισμένε 853. 5. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ ἔτοι σοφίζονται 942. 26.

σόφισμα] εἰ τὰ τέτε σοφίσματα cauillationes, concluſiunculas, προσδέξεσθε 775. 6. σοφίσματα εὑρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι 924. 2. 930. 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. der Ränke und Griffe, wodurch man kleine niedrige Vörthelgen erhaſcht, und erſchleichet 1490. 13. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τῦτο εὕρηνται commenti ſibi ſunt σόφισμα 1280. 22.

σοφιςεύειν] ἀνακινόμενος τὴν τῶν σ. ἑλομένων δόξαν 1415. pen.

σοφιςὴς magiſter rationis, qua cauſae forenſes tractandae ſunt 417. vlt. εἶτ' ἐ σὺ σοφιςὴς; καὶ πονηρός γε; 420. 2. 848. 15. 937. 20. 24. et vlt, quibus in locis conuicium eſt, ſignificans veteratorem, hominem malitioſe callidum, argumentatiunculas ſubtiles et captioſas nectere, et rectum prauo mutare doctum. ἐπ' ἐδενὶ μᾶλλον ἐσπέδακεν, ἢ τῶν ἑπτὰ σοφιςῶν γενέσθαι 1416. 11.

σοφὸς] ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὑτὸν εἶναι 1478. 16.

σπαθᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα, propterea tam praecipitanter et inconſulte conſuebantur iſta 354. vlt.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων 1122. 15.

σπάνις] ἐν σπάνει χρημάτων καταςήσειν 389. 6. σπάνις ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο τῇ πόλει 779. 16. ἐ σπάνει τῶν τῦτο βελομένων 1460. 22.

σπαράττειν conuiciando lacerare τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς 785. 18.

σπαρ-

σπαρτιάτην ποιεῖσθαι 691. 10.

σπάσμα] πάρεσιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινεῖται, ὅταν κακόν τι τὸ σῶμα λάβῃ 294. 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν ἔτος ἦν 280. pen. ἀλλ' ἐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν ἐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιέτων πραγμάτων 748. 13. πλὴν εἰ συκοφάντε τις, καὶ πονηρε, σπέρμα καὶ ῥίζαν, ὥσπερεὶ γεωργὸς, ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen.

σπερμολόγος 269. 19.

σπογγίζειν τὰ βάθρα ſubſellia ludi puerilis ſpongia detergere 313. 12.

σπονδὴ] σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν 380. 24. πε σπονδαὶ iura et officia ei debita, qui nobiſcum eiuſdem poculi conſors eſt 400. 17. οἱ ἀδικεντες τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος σπονδὰς παρέβαινον, καὶ ε μόνον τὰς ἰδίας 401. 6. κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνὸς 431. 19.

σπεδάζειν] ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπεδάζετε, περὶ ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει 66. 18. σπ. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον 211. pen. ἐσπέδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι συνήδει 514. pen. ἐσπεδάσατε αὐτοὶ πρότερον πρὸς ἐμὲ ſtuduiſtis mihi 515. 23. 624. 16. σπ. εἰς τὰ σὰ 577. 14. σπεδαςέον ὑμῖν ἅπασιν ἐςὶν ὑπὲρ τῶν νόμων 1041. vlt. ὑπὲρ ἔτως ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπεδάζειν 1371. 10. σπεδάζει ἡ πόλις περὶ τὲς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας 1389. 10. πρὸς μὲν χρημάτων κτῆσιν ἐδεπώποτε ὁ δῆμος ἐσπέδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς ἐδὲ πρὸς ἓν [ſcil. ἄλλο] 617. 10.

σπεδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐςὶ σπεδαιότατα. digniſſima cura et contentione veſtra 701. 4. ὅσῳ τυγχάνει σπεδαιοτέρα, τοσέτῳ δεῖ προϊδεῖν, ὅπως καταχρήσεσθε αὐτῇ εἰς δέον 1457. 10.

σπεδὴ] σπεδῆς πολλῆς καὶ βελῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι 123. 3. ἅπασά μοι σπεδὴ περὶ τετ'

ρὶ τοῦτ᾽ ἐστὶ 621. 9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδὴν ποιησομένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι 1454. 11.

σταδιοδρομεῖν 1386. 10.

σταθμὸς] ζυγὰ μονονοὺ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784. 9. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε σταθμοῦ ἔμελλεν οὐθ᾽ ὁ ὑποτιθεὶς παραδώσειν 1199. pen. ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Maaß und Gewichte* 1477. 27.

στάμνος ſeria, teſta. στάμνους ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου 933. 25.

στασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς 113. 26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν παρασκευάζομεν 157. 10. ἐστασιάζετο αὐτῷ τὰ τῶν Θετταλῶν 444. 3. στασιάζειν ὑπὲρ τοῦ δήμου 561. 16. ἐστασίασαν οἱ δικασταὶ ἐν ἀλλήλοις 1053. 5. ἡνίκα στασιάζοι πρός τινας diſſideret cum quibusdam 658. 11.

στασιαστικῶς 245. 19. ἀδίκως καὶ στασ. ſtudio factionis mihi aduerſantis, εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς 1465. 20.

στάσις locus, ſtatio, ſedes, vbi e. c. ſimulacrum ſigillum ſtat dedicatum. *Stelle, Stäte.* τῆς αὐτῆς ἠξιοῦτο στάσεως τότε ἀριστεῖον τῆς θεοῦ καὶ αἱ — τιμωρίαι 428. 19.

στατὴρ κυζικηνὸς quantum valeat ad monetam atticam redactus 914. 11. στατὴρ Φωκαεὺς 1019. 15.

στείχειν] τὴν ἄτην ὁρῶν τοῖς ἀστοῖς στείχουσαν ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419. 3. et 13.

στέλεχος] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον, ἢ χίλια στελέχη 1073. 26.

στενάζειν] πηλίκον ποτ᾽ ἂν στενάξειαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες 690. 18. μέγα δ᾽ ἂν οἴομαι στενάξαι τὸν πατέρα ἡμῶν 835. 12.

στενὸς] εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται 15. 24.

ϛέργειν] κἀγὼ ϛέρξω καὶ σιωπήσομαι 264. 8. ϛέργειν ἠναγκάζετο τούτοις 677. 26. ϛ. τοὺς γονεῖς 790. 7. ϛέργουσιν ἐμμένοντες ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι 802. 7. ϛ. ἐπὶ τούτῳ 996. 15. ϛέργειν τὴν τύχην 1278. 1. 1280. 10. ἂν ἡττῶνται δικαίως ϛέρξουσι 1437. 13.

ϛεφανηφορεῖν 530. pen.

ϛεφανηφορίαν τινὰ τινι διδόναι ius coronam geſtandi dare, h. e. honorem, quem ſequitur ius illud 525. 2.

ϛεφανίτης ἀγὼν 500. 5.

ϛέφανος pro honore, vel munere publico, cuius inſigne et quaſi priuilegium eſt coronae geſtatio 524. 24. ϛέφανοι εἰσὶν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ πλούτου 616. vlt. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς ϛεφάνους αὐτοῖς [ſenatoribus reprobatis] 1330. 21. ϛεφανοῦσιν ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ ϛεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα 256. 24. ἀνακηρύξαι τοὺς ϛεφάνους 256. 16. παραχρῆμα πέπαυνται ἄρχοντες καὶ περιῄρηνται τοὺς ϛεφάνους 802. 5. τοὺς τὸν ϛέφανον οἰομένους δεῖν παρ᾽ ὑμῶν λαβεῖν 1228. vlt. τοὺς ϛεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποιησάμην ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ 520. 1.

ϛεφανοῦν] ϛεφανοῦν τοὺς νενικηκότας ex orat. de F. L. affert h. v. Harpocrat. ὅτι πολλοὺς μὲν ἐϛεφανώκατ᾽ ἤδη τῶν πεπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασι. δι᾽ ὅντινα δ᾽ ἄλλον ἡ πόλις ἐϛεφάνωται, — πλὴν δι᾽ ἐμὲ, οὐδ᾽ εἷς ἂν εἰπεῖν ἔχοι 257. 18. τὸν ἄρχοντα τὸν ἐϛεφανωμένον. magiſtratum in functione 520. 16. ϛεφανοῦν, ὃν ἂν αὐτοῖς δοκῇ, καὶ μὴ ϛεφανοῦν, κελεύουσιν. [ſcil. ὃν ἂν μὴ δοκῇ.] 1234. 15. ὀλύμπια νικήσας ἐϛεφάνωσε τὴν πόλιν 1343. 1.

ϛῆθος πελιὸν εἶχε 1157. 6.

ϛήλη] εἰς ϛήλην χαλκῆν γράψαντες 121. 22. τὰς ϛήλας καθελεῖν τὰς πρὸς θηβαίους. foedera, pacta conuenta, ſtelis inſculpta 209. 5. ϛήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους 278. 23. inſcriptio ſtelae infamis, ſeu igno-

miniae ergo inurendae poſitae 428. 1. inſcriptio, decretum, ſaxo inſculptum, quo honores alicui deferuntur 495. 13. 569. 24. ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλει πρὸς τῇ θεῷ 1381. 10. τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν Λίμναις 1370. 25.

στηλίτης] ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν. vt vel nomina eorum, aeternae ignominiae ergo, ſtelis inſculperent 122. 24.

στῆναι v. ἵστασθαι.

στιγμὴ punctum, pars rei vel minima. εἰ γε εἶχε στιγμήν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem 552. 7.

στοὰ βασίλειος 776. 20.

στοχάζεσθαι] οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὧν οὗτοι βούλωνται, στοχάζεσθε, ἀλλ᾽ οὗτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται 176. 27.

στρατεία] στρατείας ἁπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ ἐστρατευμένος 545. 15. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθὼν 1353. 24.

στρατεύεσθαι] αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ 156. 25.

στρατηγεῖν] πάντα ἐστρατηγηκότες ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. totum illud bellum e Philippi ſententia, et ex eius re, geſſeritis, ad modum imperatoris; quaſi vos eſſetis a Philippo imperatores eius belli creati, quod pro ipſius maieſtate tuenda, aut amplificanda, eiusque auſpiciis gerendum eſſet 30. 13. στρατηγεῖσθε ὑπ᾽ ἐκείνου ductitamini 52. 2. Philippus vos cogit ex arbitrio ſuo bella gerere, docet vos, quocunque velit, aut loco, aut tempore, modo terra, modo mari, vt ipſi expedit, vobis obeſt, dimicare etc. ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ᾽ Αἴγυπτον πόλεμον 1191. 21. νῦν δὲ ἕκαστος ἑαυτῷ στρατηγεῖ 1457. 21.

ςρατηγία honos, ſeu imperium Strategi. hinc vniverſe, eximius quisque honos, et virtutis praemium. *ἐδεμιᾶς κακίας, ἀλλ᾽ ἐδέ γε ςρατηγίας ἄξια* 415. 7.

ςρατήγιον curia Strategorum. *εἰς τὸ ςρ. ἔδωκα τὴν ἀπόφανσιν* [ſcil. *τῆς ἐμῆς ἐσίας*] 1043. 11.

ςρατηγὶς ναῦς qua imperator claſſis vehitur 1162. vlt.

ςρατηγὸς] *τῶν ςρατηγῶν ἕκαςος δὶς καὶ τρὶς κρίνεται περὶ θανάτε* 53. 26. *κακἔργε μὲν τὸ κριθέντα ἀποθανεῖν, ςρατηγε̃ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις* 54. 1. *συγκλήτε ἐκκλησίας ὑπὸ ςρατηγῶν γενομένης* 238. 3. ergo Strategis, in cauſis bellicis, concionem conuocandi ius erat. *περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων* cui venia militiae danda ſit, et cui minus, *ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων ςρατηγὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως* 238. 13. ergo bini erant identidem Strategi, alter caſtrorum, alter fiſci. *ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν ςρατηγῶν* 273. 8. ergo coram iis iudicabantur cauſae proditorum patriae. *βελῆς καὶ ςρατηγῶν γνώμῃ* 282. 10. ergo ad deliberationes de rebus bellicis, h. e. qua ratione belli gerendi patria ab hoſtibus defendi poſſet, Strategi a Senatu adſciſcebantur. *τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν, καὶ τὸν ςρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις ἐξάγειν Ἐλευσῖναδε* 290. 3. ergo, vt Nauarchus claſſi, ita Strategus pedeſtribus copiis, et Hipparchus equeſtribus praeerant, ſed ita, vt Strategi maior eſſet poteſtas et dignitas, quam Hipparchi. *ἡ τῶν ςρατηγῶν φαυλότης ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις* 326. 28. *ἡ βελὴ ἔθυσε, συνεςιάθη, — οἱ ςρατηγοὶ, σχεδὸν, αἱ ἀρχαὶ ἅπασαι* 400. 26. ergo Strategi, ſecundum Senatum, principes erant magiſtratus. *οἷον, ἐχ ὅτι ςρατηγὸς ἂν ἠγνόησε φάσκων εἶναι, ἀλλ᾽ ἐδ᾽ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος* 671. 11. *ἐκἒν ὑπόλοιπόν ἐςιν οἱ ςρατηγοὶ. ἀλλὰ τὲς τριηράρχες καθιςᾶσιν, ἐμπορικὴν δὲ δίκην ἐδεμίαν εἰσάγεσιν* 940. 16. *τίνα δὲ τρόπον οἱ ςρατηγοὶ* [ſcil. *ἡμᾶς*] *ἐγγράψεσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγρά-*

γράφωσιν 996. vlt. ergo codicillos claſſium tenebant Strategi, quas in claſſes ciues coordinabantur. ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις 1040. 9. hoc e priori neceſſario ſequebatur, vt ſcilicet Strategi praeeſſent permutationibus facultatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν 1043. pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων 1209. 12. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὀκτὼ μηνῶν. ergo Strategi militibus et annonas et ſtipendia erogabant.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι 14. 25. αὐτὸς ὤν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375. 24.

στρατιωτικὸν [ſcil. ἀργύριον] ſtipendia militaria 167. 16. χρήματα στρατιωτικὰ 14. 20. et ſq. 1187. 26. 1209. 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικὰ 1346. 18.

στρέμμα] κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα 24. 6. 156. 1.

στρεπτὸς] στρεπτοὶ panes in gyrum contorti. *Krengel* 314. 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ 422. 19. στρέφων πανταχῆ 552. 13. τότε τἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστράφθαι 792. 27. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητάς, πάνθ᾽, ὅσα ἂν βούληται, στρέφει 544. 2.

στρώματα ὑποσπᾶν, *Betten, Decken, etc. einem unter dem Leibe wegreiſſen* 762. 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια *ſich Bett- und Tiſchzeug leihen laſſen* 1191. 1.

στυγερὸς] μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν 322. 13.

στύππιον. *Hanf*, oder *Werg.* ὀθόνια *Segeltücher*, καὶ στύππια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης 1145. 6.

συγγένεια] ὥσπερ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὕτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ 796. 17.

συγγενὴς] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φήσει τὰς μισθουμένους αὐτὸν 722. 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκειν ἡμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam ſe meum fratrem, meique patris filium ferret 1001. 18. δεινόν ἐστιν, εἰ καὶ καθ᾽ ὅτου τις τὰ ψευδῆ μαρτυρῇ, πολλῷ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν 1117. 24.

συγγενικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν 797. 2.

συγγνώμη τοῖς ἐξελεγχομένοις 121. 9. συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. *ich ſeines Bruders annehmen, geſetzt auch er hätte Unrecht, das iſt was menſchliches, das kann einem niemand verargen.* prouerbium, quo aequum cenſeris facere, fratrem, h. e. neceſſarium tuum, etiamſi in cauſa iniquiore, tuens 415. 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ὠφέλιμον 633. 24. μήτε συγγνώμης, μήτ᾽ ἄλλου μηδενὸς εἰσί. neque clementia et ignoſcendi facilitate ducuntur, neque vlli alii rei dant operam, πλὴν τοῦ πλείονος, quam cupiditati 982. 3. ἐὰν δὲ πλούσιος δι᾽ αἰσχροκέρδειαν ταῦτα ποιήσῃ, συγγνώμης τεύξεται 1231. 16. δεδώκατε γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232. 15. συγγνώμην ἐμοὶ εἴχετε τοῦ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς 1247. 7.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες οὗτοι τῆς συγγραφῆς καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ οὗτοι καθ᾽ αὑτῶν. poenarum, quas hi ipſi voluerunt in tabulis contractus conſignari, et aduerſus ſeſe ſcribi 1280. 3. τὴν ναῦν ἥκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque vt appellerent nauem ſuam, expreſſis verbis pepigerant et ſpoponderant in tabulis contractus 1280. 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. *ob ſie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufſtellen und ausfertigen laſſen, die ſo lautet, daß ſie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten* 1297. 3.

συγγραφὴ tabulae contractus inter duos pluresue, ſiue de aere credito, ſiue de locatione, ſiue de alia quacunque re. *Vertragsbrief*, *Schuldverſchreibung*. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. quaſi ſi ſignum faciendum marmorario locaſſet e pacti literis conſignati formula 268. 13. δίκας εἶναι περὶ ὧν ἂν ὦσι συγγραφαὶ 882. 7. συγγραφῶν οὐσῶν cum is eſſet modus tabularum pacti, cum in tabulis ita cautum eſſet 883. 16. συγγραφαὶ ναυτικαί. *Bodmereyverträge* 932. 3.

συγκαθέζεσθαι] συγκαθεζόμενος δ' ἐστὶν ἕκαστος τῶν ταῦτα ποιούντων in priuatis congreſſibus 1434. 6.

συγκαθιστάνειν] καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων. non reduxit in priſtinam, veram, propriam et ſolitam ſtationem claſſem, quamquam reliqui trierarchi id fecerunt 569. 6.

συγκαλεῖν, συνάγειν 130. 2.

συγκάταινος conſentiens. βουλόμενος ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις 284. 3.

συγκατακτᾶσθαι τὴν τῶν ἑλλήνων ἀρχὴν 246. 3.

συγκαταμαρτυρεῖν 855. 18.

συγκαταπράττειν 63. 2. 96. 21.

συγκατασκευάζειν] μονονουχὶ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ 33. 4. 215. 27. 275. 16. 898. 8.

συγκατατιθέναι] συγκατατίθεμαι aſſentior τοῖς παρακαλουμένοις 283. 22.

συγκατηγορεῖν 434. 22. 1232. 24.

συγκεραννύναι, vel συγκιρνᾶν. παιδείαν πρὸς ἅπαντα ταῦτα εὐκαίρως συγκεκραμένην 1414. 7.

συγκηδεστὴς ἑαυτοῦ *ſeiner Frauen Schweſter Mann.* maritus ſororis vxoris ſuae 949. 6.

συγκινδυνεύειν 196. 3.

συγκλείειν] τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. ita contudiſſe, commulcaſſe os alicui, vt oculi ita intumeſcerent, vt palpebrae attolli et oculi aperiri nequirent 1259. 13.

συγκλη-

συγκληρῶν per ſortem attribuere συμμορίᾳ ἑκάςῃ τὴν πεντεκαιδεκαναίαν 183. 1.
σύγκλητος] συγκλήτȣ ἐκκλησίας συναχθείσης 249. 12.
συγκοινωνεῖν τῆς δόξης 1299. 20.
συγκόπτειν concidere, commulcare verberibus 532. 26. συνεκόπην 1151. 20.
συγκροτεῖν] δόξαν μὲν ἔχȣσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαςοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τȣ͂ πολέμȣ. ad artes belli diſciplina viſuque diuturno eruditi, aſſuefacti, et quaſi indurati 23. 3. συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν τὸν χορὸν. cogere, congregare 520. 11.
συγκρȣ́ειν] πάντας συνέκρȣε καὶ πρὸς ἑαυτȣ̀ς ἐτάραττε 231. 12. σ. τὰς πόλεις ciuitates inter ſe collidere inimicitiis 282. 1.
συγκρύπτειν] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη 23. pen. 155. 25. 419. 15. τὰ τῶν πραγμάτων δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρύψηται 1446. 8.
συγχαίρειν τινὶ τῶν γεγενημένων 194. 23. 579. 19.
συγχεῖν] τὰ σύμβολα συγχέων 570. 18. ἆρ' ȣ̓ πάντα συγχεῖς τἀνθρώπινα 635. 23. αἴτιος ἢ τȣ͂ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε 640. 2. collato v. 16. συγχεῖ ὅλην τὴν πολιτείαν 729. 14. ὁ βίος συγκέχυται 777. 9.
συγχορηγὸς 853. 1.
συγχωνεύειν 615. 12.
συγχωρεῖν] ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη 231. vlt. ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ, συγχωρεῖτε, *ergebet ihr euch drein, laſſet ihr es gut ſeyn, und paſſiren.* probatis rationes, aut confitemini aequas et probabiles eſſe 303. 23. τοσȣ͂τον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάςῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρηκός. tantam modeſtiam, tantum pudorem et verecundiam, vel aequitatem religionis 533. 17. συγχωρῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βȣλήσει 535. 5. σ. τῇ πολιτείᾳ τὰ

τοιαῦ-

τοιαῦτα ἠξίȣ 535. 8. ȣ̓δενὸς γὰρ πράγματος, ȣ̓δ' ἔργȣ, τȣ̃το συγχωρητέον 566. 17. συγχωρεῖν τοῖς πονηροῖς flagitioſorum proteruiae frena laxare, indulgere, conniuere 922. 17. τὰ συγχωρηθέντα χρήματα ἔχȣσι. tulerunt aes, in quod ab ambabus partibus conceſſum fuerat 985. 22. συγχωρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἡμέρα 1042. 26. ἐλαττȣ̃σθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥςε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

συζῆν] φιλοπραγμοσύνην, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ φίλιππος. in qua aetatem degit et cum qua cohabitat, veluti cum coniuge, aut cum morbo quodam cognato 13. 10. ἐὰν ταύτῃ συζῆτε, [diffidentiae puta] ȣ̓δὲν δεινὸν μὴ πάθητε 71. 27. τὸν συζῶντα μεθ' ὑμῶν 330. 2. οἷς συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη 363. 4.

σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων 314. 12.

συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα 292. 17. ἀλλὰ νὴ δία συκοφαντȣ̃μεν τὸ πρᾶγμα 639. 17. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντȣ́ντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν 1325. 8. τȣ́τοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermog. p. 364. 23. ex or. pro corona.

συκοφάντης] εἰς τȣ̀ς συκοφάντας ἄγειν 264. 6. πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ βάσκανον — 307. 23. πλὴν εἰ συκοφάντȣ, καὶ πονηρȣ̃, σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen. συκοφάντης τȣ̃τ' ἐςιν, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ μηδὲν 1309. 12. συκοφαντῶν ἔργον, ȣ̓χ, ὥς φασιν, εὔνων ἀνθρώπων ποιȣ̃σιν 1444. 21. σύμβȣλος καὶ συκοφάντης ἐν ȣ̓δενὶ τῶν ἄλλων ȣ̓δὲν ἐοικότες — 291. 16.

συκοφαντίαν δέδωκε locum, oportunitatem dedit, falſo querendi de iniuriis velut datis, quae datae non fuerunt, et inſontes fictis criminationibus vexandi 642. 11.

συκοφαντικὸς] ἐδέποτε δίκην, ἔτ' ἀναιδεςέραν, ἔτε συκοφαντικωτέραν, δεδικασμένην 967. 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι προσάγειν 372. 25.

σῦλαι ius diripiendi merces, aut corpora, in quae incurras, oblata tibi, praedas de aliquo agendi, *Repreſſalienrecht*. ἐξελόμενοι ὅπε σῦλαι μὴ ὦσιν ἀθηναίοις. vbi merces Athenienſium ab incolis attineri, cuſtodiae dari, *arreſtari*, non liceat 927. 4. ὥσπερ σύλων δεδομένων τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. *gleich, als wenn die Phaſeliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienſer Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo ſie ſie fänden, in Beſchlag zu nehmen* 931. 23. ἀνδρολη ψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τέτων κατεσκευασμένας 1232. 4. vnde patet, σύλας rerum eſſe detentiones, ἀνδρολη ψίας hominum.

συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα 442. 2. eripere, quatenus id oratione fieri poteſt. τὴν θεὸν τὲς ςεφάνες σεσυλήκασι 616. 19. 756. vlt. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τέτων 931. 21. ἐκ ἐτόλμα τὲς παραταξαμένες συλῆσαι, πρὸς ἒς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν 1477. 17.

συλλαβὴ] δύο συλλαβὰς προσθεὶς 270. 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας 723. 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑςάτης συλλαβῆς 734. 23.

συλλαμβάνειν ſuccurrere, auxiliari. ἔτε χρήμασιν, ἔτε σώμασιν, ἔτ' ἄλλῳ ἐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν 231. 25. ἃ βέλεται διαπράττεσθαι συλλάβωμεν αὐτῷ adiuuemus eum 665. 14. τὸ μὲν εὖ βέλεσθαι πάρεςι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανέσης καὶ τἔργον γένοιτ' ἂν 1490. vlt. Schol. Ariſtophanis ad Acharn. v. 205. e Midiaca affert ἐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν.

συλλέγειν] ἐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων, ἐδ' ἐξ ὀλίγε χρόνε συνειλεγμένων. 131. 5. συνειλοχὼς ῥήματα

ματα καὶ λόγους 328. 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτοῦ καὶ πονηρίας τοσαύτας 522. 12. περιιόντα αὐτὸν συλλέγειν [ſcil. exempla ſimilia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι 525. 23. συλλέγειν ἐράνους 547. 11. et 19. 1249. pen. συλλέγεσθαι τὴν βουλὴν 775. 23. συλλέγειν μαθητὰς 938. 8. ἐπειδὰν δὲ συλλεγῶσι congreſſi ſecum ſint, καὶ μετ᾽ ἀλλήλων γένωνται 1267. 24. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων — συλλέγοντας συνδειπνεῖν ἀλλήλοις 1269. 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον 1351. 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362. 10.

συλλήβδην 1351. 13.

ἡ συλλογὴ ῥᾳδία ἦν 522. 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένον ὀρθῶς 285. 23. τοὺς καιροὺς 355. vlt. συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ᾽ ἀρχῆς 396. 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι 1478. 26. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε 1484. 23.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίγνοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν 378. 24.

συμβαίνει numerus conuenit, congruit 360. 5. *zutreffen.* πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν 493. vlt. συμβαίνει conſequitur. in concluſionibus ratiociniorum, ſyllogiſmorum 792. 7. ἄν τι συμβῇ, ſi quid deliquerit, ſi quid ei humanum contigerit 551. 15. ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. vt cuique de pretio redemtionis, cum hoſte, cuius in poteſtate eſſet, conueniſſet 394. 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχία contigit mihi neceſſitas trierarchatu fungendi 1154. 11.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι. pecuniam alicui credere in foenus, negotium aeris mutuaticii cum eo contrahere. συμβόλαιον εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. *ein Darlehn, auf Leibeigne vorgeſtreckt.* aes in mancipia

pia

pia pignori data creditum 822. 4. δέον αὐτὸν, εἴ καί τις ἄλλος ἐβϰλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τϰτον διακωλύειν 822. 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. ob wir gleich vielen Geld vorgeſchoſſen haben 907. 5. In medio, contribuere, conferre. τὸ ἥμισυ τϰ γένϰς αὐτῷ συμβαλόμενιο 691. 16. ϰδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031. 14. τῷ πώποτ' εἰσήνεγκας, cui vnquam eranum contuliſti? ἢ τίνι συμβέβλησαί πω. aut quem aere credendo ſubleuaſti? 1122. 26. εἰς ἔκδοσιν ἥξϰσῃ Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368. 12. κἂν ἀποκριθῇ τις, ἱκανὴν προῖκα ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται, ἂν καὶ ὁπωςιϰν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ 1383. 25.

συμβιάζειν] ἥξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα 100. 3.

συμβιϰν] ἐγὼ μὲν ϰν τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ 313. 5. ἀγαθῇ γε τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς 315. 18.

συμβόλαιον contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, *Handel. Verkehr.* συμβόλαια τϰ καθ' ἡμέραν βίϰ. συμβολαίων δίκας εἶναι [*das Handelsgerichte zu Athen ſpreche über Trafikſachen*] τῶν ἀθήναζε καὶ ἀθήνηθεν 882. 6. ἵνα τὰ συμβόλαια ἀποςερήσαιεν. *damit ſie uns um unſer Geld und Guth bringen* 884. 9. ϰκέτι εἶναι φασὶ πρὸς ἑαυτϰς ϰδὲν συμβόλαιον vllam obligationem ex titulo pacti 907. vlt. ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβ. *ſo wäre mein Vater um die Schuldforderung herum geweſen. ſo hätte er ſein Darlehen eingebüſſet* 1185. 11.

σύμβολον idem paene, quod συμβόλαιον. σύμβολα pacta conuenta inter duas ciuitates maritimas, mercaturae deditas, de iure inter ciues vtrinque, ſeu reciproce, dicendo in litibus mercatoriis 78. 25. συμβόλων ϰδὲν δέονται Μακεδόνες πρὸς ἀθηναίϰς 79. 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. haec addit expoſitionis ergo σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ συμβό-

συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. ὀυδέποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν 79. 17. videtur ex huius paginae fine colligi, Philippum id egiſſe, vt Athenienſibus eiusmodi σύμβολα obtruderet, ſecundum quae Athenienſis de Macedone querens neceſſe haberet litem in Macedonia proſequi; et contra Macedo, de Athenienſi querens, Athenis. quae res, vt nimis impendioſa et diſpendioſa, parum placebat Athenienſibus. Antehac, vbi quaeque lis nata fuiſſet, ibi ſtatim fuerat diſceptata. τὰ σύμβολα συγχέων ius mercantile, quod nobis cum Cyzicenis eſt 570. 18. 2) indicium, nota, documentum. σύμβολον ποιεῖσθαι τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἂν ὑμῖν ὦσι φίλοι 191. 22. teſſera, facultatem iudicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ 298. 6.

συμβȣ́λεσθαι] ἐὰν καὶ τȣ̀ς ἀκȣ́οντας συμβȣλομένȣς λάβω. aſſenſu potiar auditorum 1393. 7.

συμβȣλεύειν] τȣ͂ συμβȣλεύσοντος ὑμῖν ἔργον ȣ̓δὲν ἄλλο ἐςὶν, ἢ εἰπεῖν τὰ βέλτιςα 108. 8. ἐν τῷ συμβȣλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν 180. 11. τὸ συμβ. περὶ τῶν παρόντων καὶ γενησομένων προτιθέναι 1426. 7. ȣ̓ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβȣλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβȣλεῦσαί τι καὶ πεῖσαι τῶν δεόντων 806. 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβȣλεύειν 1466. 4. ἀτίμȣς τȣ͂ συμβȣλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200. 15.

συμβȣλίας τὰς τῶν πρέσβεων ὑπολαμβάνοντες πιςοτέρας εἶναι 342. 23.

σύμβȣλος] τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ, τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τȣ͂τ' εἶναι συμβȣ́λȣ 13. pen. εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτόν με ὄντα σύμβȣλον ποιοῖτο 192. 12. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβȣλον ποιήσασθαι 226. 4. σύμβȣλος καὶ ῥήτωρ 257. 20. σύμβȣλος καὶ συκοφάντης, ἐν ȣ̓δενὶ τῶν ἄλλων ȣ̓δὲν ἐοικότες, ἐν τȣ́τῳ πλεῖςον ἀλλήλων διαφέρȣσιν 291. 16. τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξεώς τινος σύμβȣλον, δι' ἣν — 1443. 1.

συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἐθέλουσιν ἅπαντες οὓς ἂν ὁρῶσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν θέλοντας 42. 2. οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην ἕλληνες 1378. 3.

αἱ συμμαχίαι τοῦτον ἔχουσι τὸν τρόπον, ὧν καὶ φροντίσειεν ἄν τις 61. 10. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν ὁρῶν με τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον 232. 23.

συμμαχικὸς] τὰ συμμαχικὰ [ſcil. πλήθη] pro οἱ σύμμαχοι, καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διάνοιαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα 21. pen.

σύμμαχος] τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθοὺς 153. 3. συμμάχους ἥττους ἀντὶ κρειττόνων ἐπείσθητε ἑλέσθαι. citat e Leptinea Minucianus p. 158. 14. οἱ σύμμαχοι μὴ ταῖς φρουραῖς, ἀλλὰ τῷ τὰ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε κἀκείνοις, ὦσιν οἰκεῖοι 167. 26. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτησάμεθα συμμάχους, ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν 174. 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ἕξειν ὀμωμοκότας νομίζετε εὐνουστάτους 200. 18. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207. 8. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους 209. 9.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεστηκὸς τοῦτο συμμενεῖ στράτευμα 101. 7.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. *daſs ihr mir das ja nicht vergeſſet, daſs ihr mir das ja merket* 1129. 15.

συμμέτρως] συμμετρότερον τῇ τῶν ἀκουόντων δυνάμει φανήσομαι χρώμενος 1409. 22.

συμμιγνύειν] συμμῖξαι πονηροῖς ἀνθρώποις 885. 8. οἱ τότε συμμίξαντες ἐκεῖ in acie cum ipſis congreſſi 1395. 3.

συμμορία] τὸ μὲν πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας 26. 23. 172. 1. τῶν συμμοριῶν diſtributio propoſita 182. 19. ὁ νόμος ὁ τοῦ Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν 1145. 16. εἰς τὴν συμμορίαν ὑπὲρ ἐμοῦ συνετάξαν-

τάξαντο δραχμὰς πεντακοσίας εἰσφέρειν 815. 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, [ſcil. εἰς τὴν συμμορίαν] ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997. 1.

συμπαιωνίζειν] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ 380. 27.

συμπαραγίγνεσθαι] συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ cum aduocatus ei praeſto fuiſſet in ſcrutinio, quod Regi ſacrorum recens creato ſubeundum eſt 1369. 17.

συμπαραθεῖν, *neben einem herlaufen.* currentem curſu proſequi, non pone, ſed ad latus currendo. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52. 2.

συμπαρακαθίζεσθαι 840. 9.

συμπαραπόλλυσθαι] δεδιὼς, μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους. ne ego quoque, velut obiter, et vt acceſſio quaedam cladis communis, vna cum his perirem 396. 6.

συμπαρασκευάζειν 280. 18. ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε 413. 5. ὃν [ſcil. καιρὸν, quam oportunitatem] συμπ. καθ' ὑμῶν αὐτῶν οὐκ ὀφείλετε. non oportet vos ipſi adeſſe in comparando ipſos 681. 22.

συμπαρατάττειν] δὶς συμπαραταξάμενοι, ſcil. cum Thebanis 300. 15. μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους 304. 10.

συμπαρατηρεῖν 204. 19.

συμπαρεῖναι 749. 17.

συμπείθειν pro ἀναπείθειν 276. 14.

συμπέμπειν τοὺς συμπλευσομένους 80. 15. παρὰ τῶν αὐτοῦ συμμάχων συνέπεμψε πρέσβεις 272. 17. ὃν συνέπεμψεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ληψόμενον τὸ ἀργύριον 1186. 27.

συμπενθεῖν] συμπεπένθηκε τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον 1399. 26.

συμπεραίνειν] τȣ̃τον τὸν πόλεμον συμπεραινομένων τῶν συνεργῶν αὐτῷ 281. 27.
συμπεριλαμβάνειν καὶ τȣ̀ς ἑκατέρων συμμάχȣς 235. 16. 239. 7. σ. ἐν ταῖς συνθήκαις 251. 9.
συμπίνειν] συνέπινε καὶ συνεδείπνει ἐναντίον πολλῶν, ὡς ἑταίρα ȣ̃σα 1352. 27. 1361. 15.
συμπίπτειν pro ἐμπ. τοῖς μετ' ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτȣσι πάθεσιν ἐπακολȣθεῖν 805. 24. συμπεσούσης αὐτῷ τῆς οἰκίας. cum corruiſſet 899. 3. pro συμβαίνειν 1406. 26.
συμπλάττειν αἰτίας 949. 13.
συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιȣ̃ν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' ȣ̃τως ἔχῃ 48. 11. 80. 15. 886. 24. 914. 28. 929. 19. 1218. 6. 1231. 12.
συμπλέκειν] ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ 24. 10. ȣ̓χὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124. 10. ἂν εὖ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας 1335. 17.
σύμπλȣς 926. 17.
συμπνεῖν] ȣ̓κ ἂν συμπνευσόντων ὑμῶν καὶ Θηβαίων 284. 17.
συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον 254. 24. σ. τȣ̀ς Βυζαντίȣς μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον 304. 17.
συμπολιορκεῖν χωρία 663. 21. et 24.
συμπολιτεύεσθαι] συμπολιτευόμενοι μηδενὶ τοσαύτην ἤγομεν ἡσυχίαν 1431. 22.
συμπονεῖν 27. 4.
συμπόσιον] ἐξετάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τȣ̃ Σατύρȣ συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον τὸ τȣ́τῳ ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον 402. 13.
συμπότης] συμπόται ὄντες αὐτȣ̃ καὶ πολλῶν τοιȣ́των ἔργων κοινωνοὶ 1267. 13.
συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῷ 404. 13. 419. 6. ἔξωθεν οἱ ἐπιβȣλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράτ-

πράττοντες 437. 11. 664. 21. ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν 1445. 1.

συμπρεσβεύειν 400. 11. 14. et vlt.

σύμπρεσβυς 400. 6.

σύμπτωμα] ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σ. 1295. 20.

συμφέρειν] τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν 209. 7. οὕτω συνενηνόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἔνι τοῦτον εὔνουν εἶναι τῇ πατρίδι 294. 15. ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος. (citat Hermogenes p. 294. ex or. pro Corona.) συνενεγκόντα εἰς ταὐτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρεληλυθόσι 724. 10. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει 665. 17. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα πεπρακέναι 234. 25.

συμφῆσαι 668. 14.

συμφοιτᾶν vna cum alio quopiam ludum publicum literarium frequentare 1001. 27.

συμφορά] μηδένα τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι᾽ ἔνδειαν περιορᾶν 412. vlt. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἠτίμωται ignominia notatus, capite minutus fuit 533. 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων 1122. pen. τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίους μένειν 1480. 7. μετὰ συμφορᾶς ἱκετεύειν, miſerabiliter, vt homo magna calamitate perculſus 717. 3.

συμφορεῖν comportare, congerere, coaceruare. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230. 6.

σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσομεν 1160. 13.

σύμψηφος conſentiens. συμψήφους λαβόντες ἐκείνους 206. 14.

σὺν ταύταις vt nemo haereditate potiatur, niſi cui placeat filiam quoque haeredem patrimonii vna in matrimonio ſecum habere 1067. 2.

συνάγειν] τίνας εἶχεν ἡ πόλις ἀφορμὰς καὶ δυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ᾽ ἐπιστὰς

ϛὰς ἐγὼ 305. 12. οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς 341. 12. θιάσους σ. 431. 25. συνῆκτο γὰρ αὐτῷ ἐκ τύχης τα πράγματα εἰς καιρὸν τοιοῦτον 443. 8. συνῆγε τοὺς χορηγοὺς ἐπ᾽ ἐμὲ 520. 17. βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν 524. 1. ἰθύφαλλοι τινὲς ἐσμὲν συνηγμένοι 1263. 5. τὸν συναγαγόντ᾽ αὐτοὺς. qui eos in priſtinam ſecum gratiam reconciliauerat 1335. vlt. συνῆγον αὐτοὺς οἱ ἐπιτήδειοι. reconciliabant 1360. 6. τὸν τοῦ φενακίζεσθαι χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες 1445. 26.

συναγορεύειν τινὸς σωτηρίᾳ 194. 22. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς 1207. vlt.

συναγωνίζεσθαι prodeſſe, adiuuare, ſecundare. τί οὖν συνηγωνίζετο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς 231. 20. τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος 233. 19. ὡς οἰκειότατος αὐτῷ τὴν πρός ἐμε δίκην συνηγωνίζετο 872. 20. οὐδείς ἐϛιν, ὅϛις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται 576. 7. ἐὰν, ὅσον ἐϛὶν ἐν ὑμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσησθε 622. 14. συναγωνίζεσθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς 1052. pen. 1053. 2. εἰ μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συνηγωνιζόμην 1179. 5. ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι 1464. 10. et 18. τῶν τοῖς καθεϛηκόσι συνηγωνισμένων 1464. 18. συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαϛος 1478. 13.

συναγωνιϛὴς] ὁ δὲ ταύτης τῆς πίϛεως αὐτῷ σύνεργος καὶ συναγ. qui cum Philippo communiter contendit, et communia diſcrimina obiit, vt ei fidem hanc apud graecos populos adſtrueret 239. 21. 245. 18. 1059. 1. ὁ τοιοῦτος φόβος προθύμους συναγωνιϛὰς ποιεῖ 1464. 21.

συναδικεῖν 556. 6. et 10. 915. 14. 920. 25. 1296. 8. 1300. 10.

συναίρεσθαι] ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα rebus gerendis alacriter et ſtrenue et lubenter manus admouere, operamque nauare. Simile ductum de onere, quod multi ſimul apprehenſum in humeros attollunt

lunt ſibique imponunt 16. 5. ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις ὑμᾶς τὲς συναιρομένες δυνηθῇ 1443. 5. μηδένα τῶν συμβελευόντων ἔχειν λόγον εἰπεῖν τοιὲτον, ὃς δυνήσεται τὰ παρόντα σῶσαι, μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναιρομένου 1449. 14.

συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς ἕλλησι κακῶν 246. 11. συναίτιος ἐδενὸς εἶναι δοκῶ 298. 25.

συνακολεθεῖν 1352. 10. et 25. *Sie zog mit.*

συναλγεῖν τῇ ψυχῇ 321. 19.

συνάλλαγμα commercium, negotia inter homines mutua, *Verkehr.* ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν 766. 3. συνάλλαγμα τοιὲτον ποιούμενος 869. 22. τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν. *wir haben ihn des Contractes entlaſſen* 896. 10.

συναλλάττειν. *mit iemanden umgehn, verkehren.* τὸ μὲν [εἶδος τῶν νόμων] ἐςι, δι᾽ ὃ χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν [ſcil. τὰ συμβόλαια] 760. 12. συναλλάττων contrahens πρᾶγμα τοιὲτον ὁςισὲν 867. 11.

συναμφότερον τὲτο [τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα puta] haec gemina conſociata vis ſociorum in bello, Philippi puta atque Olynthiorum 22. 6.

συναναγέσθαι 910. 27.

συναναγκάζειν] τῶν νόμων ἢ προαιρεμένους, ἢ συναναγκαζομένες ἡττᾶσθαι 803. 24. συναναγκάζῃ τις ἀναγκάζοντος ἐμὲ 1324. 3. τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα, ἃ βέλεσθε, λέγειν 1425. 19.

συναναλίσκειν] συνανάλωσε [ſcil. vna cum bonis abſumtis] καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν 12. 12. 1220. 2.

συναντᾶν] συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα 280. 10. et 14.

συναπολλύναι 907. 14.

συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις 707. 15. 749. 22. 787. 11.

συνα-

συναποςέλλειν] ὅποι μέρος τι τῆς πόλεως συναποςαλῇ 53. 5.

συναποςερεῖν 864. 16. συναποςερῆσαί με τῶν πατρῴων μετ' ἐκείνε 872. 21.

συνάπτειν] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. cum contentione iurgii atque probrorum me ad mutua verbera adegiſſet, ſibi pugnam e manuum conflictu contraxiſſet 1018. 8. συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα 1392. 21.

συναρέσκειν] συνήρεσκε ταῦτά μοι 404. 12.

συναρμόζειν, vel συναρμόττειν] ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς ἐ συνηρμοσμένα καλῶς 154. 16.

συνάρχων 578. 11. δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων 762. 13. 1330. 22.

συνασκεῖν] ὅταν ἴδητε δεινότητα — συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἅπαντας δεῖ 450. 6.

συναυξάνειν] συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασιν 107. 27.

συνάχθεσθαι] ἐκ ὀνειδίζειν, ἐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιέτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι 317. 20. συναχθεσθείην ἂν τῇ πόλει 491. 10. συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τέτε 1248. 14. συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις 1340. 24. τοῖς παισὶν ὡς ἀνάξια πάσχεσι συνάχθονται 1476. 5.

συνδειπνεῖν 400. 20. 554. 19. 1269. 10. 1352. 27. 1361. 15.

σύνδειπνον citat e Dem. Iulius Pollux VI. 101.

συνδεῖσθαι] καὶ ἡμεῖς συνδεόμεθα, οἱ ἐπιτήδειοι, ὑμῶν 762. 1.

συνδεκάζειν largitionibus corrumpere. ἐάν τις συνίςηται, ἢ συνδεκάζῃ τὴν ἡλιαίαν 1137. 1.

συνδιαβάλλειν] συνδιαβάλλομαι ἐδὲν αἴτιος ὢν 1000. 1. ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῷ [ſcil. τῷ ἀτυχήματι] aut vſi aliquo infortunio, vt ſi, e. c. oculo altero multarentur, non

potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, vna cum iſto vitio notarentur et diffamarentur 1404. pen.

συνδιαβαπτίζεσθαι] ἔτοι γὰρ τέτῳ ἐπίςανται συνδ. par pari referre, iniurias alias aliis repellere 782. 25. ſimile ductum de lauantibus, quorum alii alios per iocum et riſus gratia ſitulis aquae mutuo in ora ingeſtis perfundunt. *Sich wechſelsweiſe mit den Badegelten taufen.*

συνδιαιτητὴς 898. 25. 902. 22.

συνδιαλύειν operam ſociam nauare reconciliationi amicorum diſſidentium inter ſe 897. 28.

συνδιαμνημονεύειν πειρᾶσθε 347. 3.

συνδιασώζειν] συνδιασῶσαί μοι τὴν ἐσίαν. coniunctis conſiliis ſtudiisque conſeruare 840. 16.

συνδιατελεῖν] ἐπιςατέσαν τοῖς ἄλλοις, συνδιατελέσαν δὲ τοῖς ἔχεσιν. perſeuerantem, permanentem perpetuo penes habentes 1412. vlt.

συνδιατρίβειν] συνδιατρίψομεν ὁμε ἐ καθαροῖς ἔσι 634. 6. συνδιατρίψας Ἰσοκράτει 1415. 7.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τε δήμε πλέον, ἢ ἅπαξ, συνδικῆσαι 503. 18. 885. 24. συνδικῇ τῷ δέλῳ, τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν 1127. 1.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τε ἐν Δήλῳ ἱερε χειροτονησάντων ὑμῶν 271. 22. 272. 7. παρὰ τῶν φυλετῶν τινες ᾑρημένοι σύνδικοι 689. 6. ᾕρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν 501. 22.

συνδιοικεῖν 750. 11.

συνδιώκειν actori in iudicio praeſto eſſe, eiusque cauſam adiuuare 1068. vlt.

συνδοκεῖν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν σ. 312. 7. 594. vlt.

σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι 564. 22.

συνεδρεύειν 133. 6. οἱ συνεδρεύοντες fuit legati graecarum ciuitatum ad concilium vniuerſae Graeciae, ſiue Corinthi, [vt ibi loci] ſeu Amphictyorum Pylis 215. 20.

συνέ-

συνέδριον dicebatur conuentus legatorum e ciuitatibus vniuerſae Graeciae Athenis perpetuo reſidentium. Sed p. 1324. 11. indicatur curia, vbi conueniebant curatores portus, ſeu tribunal rei mercatoriae. *das Handelsgerichte.* ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου a conſiſtorio ſuo, h. e. ſenatu aſſeſſorum, quo vtebatur Rex ſacrorum 1373. 12. paulo poſt τὴν παρεδρίαν appellat. μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. citat Hermog. p. 281. 10. ſed in loco Demoſthenis, qui eſt p. 232. 26. aliter legitur.

σύνεδρος] οἱ σύνεδροι τῶν συμμάχων 1491. 3. (Ep. 6.) καὶ κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων 747. 4.

συνεθίζειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω 169 pen. 690. 12. 1422. 15.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν μοι. conſcientiam vniuscuiusque veſtrum mihi paratum eſſe praeſidium 263. 18. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι, δεινὸν, εἰ, σιγῶν, πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν 351. 27. τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος 403. 14. ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα 406. 2. οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοιδα. neque facinus eius vllum habeo fama compertum, neque facinoris eum vllius accuſo, neque conſcius ipſemet ei ſum malefacti 461. 4. συνῄδη [pro συνῄδειν] conſcius eſſem 844. 2. συνειδὼς [ſcil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ με ἐγκαλοῦντα 1201, 23. τὸ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὂν, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον 1471. 4. τὴν μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσαν αὐτῷ 1367. 22. συνειδὼς pro ſimplici εἰδὼς 1408. 10. σύνοιδεν ἕκαστος [ſcil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα. [ſcil. ἑαυτοῦ.] 739. 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα [ſubaudi ἔχοντι] 1472. 16.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν 1360. 19.

συνειπεῖν] *ἃ συνεῖπε μὲν οὗτος.* quae eadem dixit, vel collaudauit 434. 27.

συνείρειν λόγους σαφῶς καὶ ἀπνευστὶ 328. 12.

συνεισβάλλειν] *συνεισβαλοῦσιν ἑτοίμως* libenter et vltro vna cum Philippo immigrantes in agrum veſtrum arma inſeſta inferent 16. 21. *οὐ μέλλει* 69. 20.

συνεισπράττειν μοι τοὺς ὀφείλοντας 1205. 9.

συνεκδιδόναι τινὶ contribuenda pecunia patrem adiuuare, quo commodius et proſperius filiam elocet. *οὔτ' εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα* 316. 4. *τηνικαῦτα οὐ συνεκδώσει ταύτας.* nil conferet ad elocationem earum 1124. 14.

συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν 260. antep. 261. 24.

συνεκπλεῖν 1187. 22.

συνεκτίνειν coniuncta opera dependere 1254. 27.

συνελευθεροῦν 1377. 21.

συνεμβάλλειν εἰς τὴν ἀττικὴν 299. 10.

συνεξαμαρτάνειν 1407. 2.

συνεξαπατᾶν] *συνεξηπατημένων ὑμῶν.* cum vniuerſi vos decepti ſitis 202. 14. 673. 2. et 12. 1424. 5.

συνεξέρχεσθαι 567. 22.

συνεξετάζειν] *τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου.* cum hoc facientes, ſodales eius 556. 16. *συνεξεταζομένους τούτῳ τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε* 576. 12.

συνεπαινεῖν] *συνεπαινεσάντων δὲ πάντων* 288. 6. *κοινόν ἐστιν ἔθος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς ὅ, τι ἂν πράττωσι, φιλεῖν* 1438. 9.

συνεπανορθοῦν 140. 14.

συνεπιμελεῖσθαι 1168. 17. 1196. 1.

συνεπιπλεῖν adeſſe ipſe in naui, qua vehatur imperator 1224. 27.

συνεπισπᾶσθαι] *μὴ τότε τούτοις συνεπισπάσησθέ με τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα* vna cum ſontibus me quoque inſontem in ruinam trahatis 411. 2.

συνεπιστρατεύειν 61. 10.

συνε-

συνεπίτροπος 818. 2. et 19.

συνεργεῖν διδόντες ἑαυτὺς τοῖς συκοφάνταις 799. 11.

συνεργία 1285. 16. ſodalitium, contentio duorum pluriumue, quibus communis eſt cauſa, commoda priuata in fraudem aliorum modis omnibus quaerendi et ſecundandi. *geheime Practiken, zum Vortheile des Complots, und zum Schaden der allgemeinen Geſellſchaft.*

συνεργὸς] συνεργὺς ἔξειν τῆς ἑαυτῦ πλεονεξίας 68. 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς πίςεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιςὴς 239. 21. σ. καὶ κοινωνὸς αὐτῦ 884. 2. 886. 21.

συνέρχεσθαι coire in amicitiam mutuam cauſamque communem facere 231. 18. συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῦτον 532. 8.

σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλύμενον 269. 23. ἀρετῆς ἁπάσης ἀρχὴ ἡ σύνεσις 1394. 4. τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιῦν ἀνθρώπῳ 1398. 24. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει 1401. 6. τὸν δῆμον τῶν ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκῦντα 1477. 11.

Syneſis figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [vt ſi pauperes facti ſint, ſubaudi ἀκεῖσθαι] καὶ τὰς ἐκδόσεις προσέταττε ποιεῖσθαι — nam profecto ποιεῖσθαι ad ἀτυχίας referri nequit 1100. 7.

συνεςιᾶσθαι 400. 25.

συνευπάσχειν 105. 23. et 26.

συνευπορεῖν τινι χρημάτων opes alicui largiri, vel ſuppeditare 94. 21. συνευπορῆσαι τριάκοντα μνᾶς ἐδεῖτό μυ. praeſtare, vnde vnde corrogare, vel extundere, *ihm verſchaffen* 894. 10. συνευπορήσαντας ταῦτα, qui tibi haec corrogarunt, vel compararunt, procurauerunt, vias complanarunt pecuniam extundendi 980. pen. συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῄει τὴν ἀρχὴν

ἀρχὴν der die beym Antritte des Amtes vorfallenden Vnkoſten aufgebracht und vorgeſchoſſen hat 1369. 18.

συνεύχεσθαι 381. 14. *ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνεύχομαι* 471. 22.

συνέχεια continens, ſine remiſſione contentio 301. 14.

συνέχειν continere, et quaſi vincire, ne dilabatur. *σ. τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν* 108. vlt. non permittere, vt diſcedat. *ὅταν ὑπ᾽ εὐνοίας τὰ πράγματα* [opes reip. copiae militares et ſocii] *συνέχηται. die Macht beyſammen bleibt und nicht zerfällt* 154. 7. *τὴν πόλιν* in concordia continere 437. 1. *τὴν πολιτείαν* 700. 15. *ὅσοις κακοῖς καὶ πράγμασι συνειχόμην* conſtrictus, captus eſſem 396. 22. *ὅπως μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι* 1472. 18. *ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνέξομαι.* [pro *συσχεθήσομαι*] 1484. 23.

συνεχὴς] *συνεχεῖ παρασκευῇ καὶ δυνάμει πολεμεῖν.* ab apparatu belli nunquam ceſſare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis 49. 2. *οἱ συνεχεῖς οἵδε παραζευγνύμενοι σφίσιν* 1460. vlt. *τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ* 367. 18.

συνεχῶς] *φυλάττει ὁπηνίχ᾽ ὑμεῖς ἐστε μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος* 328. 3. *συνεχῶς πονηροὶ* 1329. 11.

συνηγορεῖν τινι ἐπὶ μισθῷ 1232. pen. *ὑπὲρ τοῦ δικαίου* 1233. 18.

συνηγορία eſt titulus partis illius in oratione in Neaeram, quam Apollodorus, Theomneſto genero ſuo ſuccenturiatum veniens, recitat a p. 1350. 9. ad finem orationis vsque.

συνήγορος τῶν νόμων, οὓς χειροτονεῖτε. 711. 18. creabantur aduocati legum priſcarum, qui auctoritatem earum oratione tuentes intercederent, ne abrogarentur. *συνήγορος ὢν λαμβάνῃ τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δίκαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις* 1137. 5. *συνήγορόν με*

ῥόν με κελεῦσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τούτῳ Ἀπολλόδωρον 1349. pen.

συνήδεσθαι 519. 10. 579. 19.

συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμποιήσῃ 342. 10. συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων 1397. 13. τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι 1467. 19.

συνῆλιξ] ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 308. vlt.

συνθεωρεῖν 808. 3.

συνθήκη] εἰσὶ συνθῆκαι διτταὶ τοῖς Ἕλλησι πρὸς βασιλέα 199. 9. συνθῆκαι φιλίας 251. 10. συνθήκη πόλεως κοινὴ compactum 774. 21.

συνθύειν] πότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς 300. 24. συνθύειν τοῦτον μετ᾽ ἐμοῦ 1313. 26.

συνιδεῖν conſiderare, expendere, ad animum reuocare, item intelligere, perſpicere 17. 7. δεινὴ δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351. 6.

συνιέναι τινὶ εἰς ταὐτὸν 593. 21. ἐπὶ καταλύσει δήμου συνιὼν ἀλῷ. ſubaudi ἄλλοις 745. 15.

συνιππεύς. οἱ συνιππεῖς 558. 13.

συνίστημι] συνίστασιν ἑαυτοῖς δουλεύσασι 739. 19.

συνιστάνειν et συνίστασθαι 1) conſtare, corpus vnum, integrum, perfectum, ſecum conſentiens eſſe et permanere. ὅταν ὑπ᾽ εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ 20. 22. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα 74. 5. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως conciliata, vnita, in concordiam coagulata 154. 9. δύναμις συνεστηκυῖα copiae conſtantes, militia perpetua, quae non diſſoluitur, non dimittitur 92. 23. στράτευμα συνεστηκὸς 93. vlt. τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε 605. 3. vbi ſunt oratores, aut perpetui, *die ewigen Redner, die nie abgedankt werden,* aut inter ſe conſpirati et colludentes. 2) conflare, contrahere, conſciſcere, inde συστῆναι coire, coaleſcere, fieri, exſiſtere, conflari. τοῦ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου 230. 27.

συνέ-

ſcere. συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον 191. 13. συνιστάμενον [ſenſim conſurgens et coaleſcens] καὶ φυόμενον κακὸν 245. 24. 3) συνίστασθαι, συνεστᾶναι conſpirare, de factione ſceleratorum in perniciem proborum congreſſa et coniurata. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ πειραιεῖ συνεστηκότων 885. 1. συνίσταται μετὰ τοῦ λάμπιδος. *er verſteht ſich, er beredet ſich mit dem Lampide* 917. 13. 978. 6. 980. 19. συνιστάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις adiungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad ſe, conſcribens, factiones, in cauſis forenſibus 1136. 26. 1137. 1. ἑταιρίαν συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137. 4. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302. 25. 4) hortari. συνέστησε τὸν Λεωκράτην Leocratem hortatus fuerit, vt illud aes mihi debitum olim aliquando dilueret 1029. 26. ἀκούοντας συστήσαντος ἀποδοῦναι audientes ex eo, cum hortaretur eos, vt operam darent, vt hoc aes mihi debitum redderetur 1032. 27. 5) commendare, praeſentare, praeſentem exhibere, coram adducere, demonſtrare, qui ſit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, vt hominem ſibi bene notum et carum, alteri commendare. συστήσας Φιλώνδαν 1191. 27. vtrumque vſurpat Demoſthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέστησας Φιλώνδᾳ p. 1196. 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνέστησας τὸν Φιλώνδαν 1196. 12. et profecto perinde eſt. proprie nil aliud ſignificat, *quam alterum ad latus alterius collocaſti*. alterum ad alterum adduxiſti. δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστῆσαι προσέταξε τῷ Ἀρχεβιάδῃ 1236. 25. 1237. 6. 1238. 2. συσταθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος hunc ad patrem meum eſſe a Lycone adductum, et Lyconem patri factum eſſe auctorem, vt huic aes perſolueretur 1241. 7. 6) intendere, accendere pretia, vt frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285. 6. quaſi clandeſtinis

collo-

colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *conſtituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum ſpondent ſe non eſſe vendituros annonas.

συνναυμαχεῖν 1377. 18.

συννομοθετεῖν 708. pen.

σύνοδος congreſſus partium litigantium apud arbitrum. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ 1266. 9.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέστω ἑλόντι μοιχὸν, [ſcil. ἐπ' αὐτῇ] ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἄτιμος ἔστω 1374. 21. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστὶν, ἐάν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τοὺς φράτορας — τοὺς υἱεῖς 1386. 16.

συνοικία] ἐπὶ γῇ [fundis] καὶ συνοικίαις [inſulis, aedibus elocaticiis in vrbe] δεδανεικὼς 946. 6. ἐκ τίνος τρόπου πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει 955. 11. συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν 1110. 12.

συνοικίζειν] οὔπω Χαλκιδέων εἰς ἓν συνῳκισμένων 425. 18. vnum in oppidum compulſis, vel coalitis. Theſeus homines tum in Attica ruratim degentes, diſperſos, συνῴκισε deduxit intra vna Athenarum moenia, ibique vnum intra orbem cohabitare iuſſit, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1270. 16.

συνομνύναι] συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες 1052. 4. συνώμοσαν ἀλλήλοις 1062. 5. συνώμνυον ἐπ' ἐμὲ 1319. 1.

συνομολογεῖν 1059. 10.

συνορᾶν] συνεωρακέναι τοῦτον ἡγοῦμαι καὶ λελογίσθαι παρ' ἑαυτῷ 1122. 16.

συνοργίζεσθαι] συνοργισθεὶς [ſcil. ἐμοὶ] ὁ δῆμος. vniuerſus populus mihi iratus 516. 7 54-. 6.

συνουσία] ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας 1371. 22.

σύνταξις] μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα 14. 27. *Reglement*, *Einrichtung*, *Verfaſſung*, *Repartition*, laterculus quaſi, vel ordo ſiue munium praeſtandorum, rerum agendarum, ſiue

ſiue penſionum pecuniarum, tam earum, quae conferendae, quam quae accipiendae ſunt 168. 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii 192. 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἁπάντων 38. 2. σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει. comparare reip. contributionem pecuniariam e ſociis 60. 11. ὅτε τὰς συντάξεις [ſtipendia, pacta condicta] Διοπείθει δίδομεν 95. 8. et 20. ſumma vectigalium, vel tributorum cuique praeſcripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα 305. 16. vniuerſe et proprie eſt pactum, condictum, conditio, de qua inter duos pluresue συντέτακται conuenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε 1334. 12.

συνταράττειν πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὃ βούλει γένηται 714. 25. συνταράττεται πᾶς ὁ τῆς πόλεως κόσμος 775. 18. ἵνα μὴ πάντα ἅμα συνταράξας λέγω 1277. 25. διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥαθυμίαν, ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν 1404. 24.

συντάττειν] ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι — *daſs wir uns ſollen ſchätzen, taxiren, quotiſiren laſſen* 167. 6. φημὶ δεῖν ἡμᾶς συνταχθῆναι. aio neceſſarium hoc factu eſſe, vt patiamur nobis imponi contributiones pecuniarias 168. 21. τὰ μὲν σώματα οὕτω φημὶ δεῖν συντετάχθαι 182. 24. ἵνα ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα ᾖ συντεταγμένα 183. 6. πάντα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ condicta et conſtituta fuerant ante cum imperatore claſſis, eique iniuncta et mandata 251. 11. συντάττεσθαι condicere, decidere, inter ſe, depeciſci 344. vlt. 708. 18. συντεταγμένοι μεθ' ὅπλων μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν 585. pen. συνετάξαντο [pacti ſunt, deciderunt, vel receperunt, ſpoponderunt pro me in aerarium illaturos] κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ πέντε μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν 815. 11. συντάττεσθαι εἰσφορὰν πρὸς τὴν συμμορίαν 838. 9. τέχνην δ'

ἀκοῦ-

ἀκούσεσθε τοῦ σοφοῦ τοῦ ταῦτα πάντα συντεταχότος. qui iſtas fraudes omnes tam ſubtiliter atque nequiter commentus et commachinatus eſt, compegit atque conſtruxit 888. 26. πραγματεύεται πάντα κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. componens, fabre conſtruens, 70. 3. προσεβοήθουν accurrebant raptim καὶ συνετάττοντο et ipſi ſemet in aciem atque ordines coordinabant, conſiſtebant ordinatim 1378. 26.

συντείνειν] ἕν, εἰς ὃ πάντα συντείνει 145. 22. ἄλλα πολλὰ, εἰς ταὐτὸ δὲ πάντα συντείνοντα eodem contendentia 299. 17.

συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν 261. 24. χρημάτων ὅσων ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην ἐποίησα συντέλειαν contributionem 306. 18. εἰς συντέλειαν ἄγειν τὰς λειτουργίας. munia publica reducere ad comparationem, h. e. iubere, vt bini, terniue, quibus ſingulis minus in fortunis ſit, quam vt fungendis muniis ſint pares, coeant in vnum quaſi corpus, pecuniasque in commune conferant, facultatibus cuiusque ſuis pares, quo ſic tandem ludis edendis pares fiant 463. 24. οἷς ἐλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, quibus ſingulis minus, quam dena talenta, in fortunis ſunt, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τα δέκα τάλαντα. ita in collegia congregatis et comparatis, vt ſingula quaeque iſta collegia conficiant dena talenta 262. 8.

συντελεῖν conficere. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῇ 183. 13. et 15. φιλοτιμουμένων τοῦτο συντετελέσθαι ad effectum perduci 251. 16. συντελεῖν δίκην κατά τινος 277. 16. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt ad belli neceſſitates per illas ſic dictas εἰσφορὰς, quas dependunt 465. 23. de artifice opus locatum perfectum et abſolutum exhibente 522. 4. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ.

λεῖ. ibi pertinet, vel refertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem ſpuriorum 691. 18.

συντελὴς] πόλιν ὡς αὐτοὺς συντελῆ ποιεῖν 198. 15. ad ditionem ſuam pertinentem, ad forum ſuum redeuntem. δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος πρότερον ὢν συντελὴς *der vorher ſelb ſechszehender mit ſteuerte bey einem einzigen Kriegsſchiffe* 261. 3. χιλίους καὶ διακοσίους πεποιήκατε συντελεῖς contributores, aera conferentes ad ſuſtentandam claſſem atticam 564. 27.

συντιθέναι] πρᾶγμα εὖ συντεθὲν ὄψεσθε 275. 26. συντιθέναι λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους 277. 5. συντιθεὶς ψευδεῖς αἰτίας 778. 22. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819. 2. οὐχ ἓν τίμημα συνθείς. non ſingula quaeque capita in vnam ſummam generalem conſummans 853. 19.

συντιμᾷν] συνετιμήσαντο ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἴσοδον curarunt ſibi a cenſoribus hunc cenſum ſcribi meo nomine de vniuerſis meis fortunis dependendum eumque depenſuros receperunt 815. 19. 836. 26. συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον pretium ſpecierum annonariarum increuit. *das Getrayde iſt aufgeſchlagen* 1285. 15.

συντιτραίνειν ἕτερον. perforato montis latere e cuniculo ſuo metallico in cuniculum alterius proxime aſſitum penetrare 977. 22.

συντρέχειν] ὅτι εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδράμηκε 214. 7.

συντρίβειν] ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. vbinam tandem offenditur? *woran ſtöſſet es ſich? wo iſt der Haaken?* 142. 22. Simile ductum de curribus in ſtadio currentibus, ad metam adhaerentibus, aut inter ſeſe implicatis eoque confractis. πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ ὅλως συντριβέντων 293. 5. τὸν λάκκον συντρίψας 845. 18.

συντριή-

συντριήραρχος 566. 24. 1145. 23. 1162. pen. 1218. 14.

συντυγχάνειν 439. 3. *ὅτε φοβόμενος, εἴτ' εἰ φίλος, εἴτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντεύξεται* 585. 12.

συνωνεῖσθαι] *οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργοῦσι* 175. 11. *γῆν ἔνιοι συνεώνηνται πλείω πάντων ὑμῶν τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ* 689. 22.

συρίττειν] *ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον* 315. 10. 586. 16.

σύρος nomen ſeruile. *εἰ γὰρ σύρος, ἢ μάνης, ἢ τὶς ἕκαστος τούτων* [ſcil. *τῶν δούλων καλεῖται*] *οὗτος δὲ φορμίων* 1127. 25.

συσκευάζειν] *συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς.* conuaſat, conſarcinat, id eſt comportat, cogit, conſcribit, corradit et armat aduerſus vos 91. 9. et 20. *τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη* 275. 24. *στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον* 319. 3. *εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν οὗτοι* 358. 14. *πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς φωκέας ὀλέθρου* 365. 5. *συσκευάζεσθαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον βοῶν φίλιππον* 438. 14. *ἡλίκα πράγματα συσκευάσας.* quantis fraudibus coniutis, conſarcinatis, h. e. callide conſtructis 764. 7. *τόλμαν καὶ κραυγὴν καὶ ψευδεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεσκευασμένοι.* habentes ſecum et afferentes, veluti milites in caſtra ſecum afferunt, iſta omnia tanquam vnam in ſarcinam conſtricta et conſtipata 772. 11. *ἀδίκημα τοιοῦτον μετ' ἐκείνου συνεσκευάσατο* 883. 7. *συνεσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ* cum ſupellectilem domus vniuerſam compilaſſet atque conuaſaſſet, furtoque auertiſſet 1356. 27.

συσκευωρεῖσθαι moliri, machinari cum alio, clandeſtina, ſuſpecta, mala, portentoſa, vel etiam minuta, vilia agitare. *καὶ τἄλλα συνεσκευωροῦ* 313. 15.

συσκιάζειν] αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι — 23. pen. 155. 25.

συσκοτάζειν] ἐπειδὴ θᾶττον συνεσκότασεν. imperſonaliter. tenebrae ingruiſſent 1257. pen.

συσπένδειν 400. 21.

συσσιμαίνεσθαι vna cum aliis ſubſcribere nomen ſuum tabulis, addito ſigillo. vel tabulas obſignandas curare 928. 4. τὶ δὲ συνεσημήνατο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιὲς ἔχοντα 1034. pen.

συσσιτεῖν 401. 1.

σύσσιτος] κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι commenſales προσελθόντες 1257. 22.

σύστασις collegium, ſodalitium, ſatellitium, improborum. τὰς ἑαυτῶν συστάσεις κυριωτέρας τῶν νόμων ἀξιοῦν εἶναι 1122. 5.

συστέλλειν ἁμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον 309. 2.

συστεφανοῦσθαι] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ 280. 27.

συστρατεύειν] τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ 68. 22.

συστρατηγεῖν 401. 2.

συστρέφειν] συστραφέντες δ' ἄνθρωποι πολλοὶ conſpirati, conglobati 126. 12. 677. 8.

συχνὸς] συχναὶ τούτοις ἦσαν ἡμέραι ἐπιδημοῦσι. iam diu commorabantur Athenis 932. 27. χρόνος διετρίβετο συχνὸς 1013. 7. συχνὰς θεραπαίνας μεθ' αὑτῆς τρέφουσα 1023. 11. ἡ διοίκησις συχνὴ *der Ausgaben war viel. es gieng täglich in der Haushaltung viel drauf.* ſumtus in rem fam. faciendi ſpiſſi et crebri erant 1359. 9. νεώτερον ὄντα ἐμοῦ, καὶ συχνῷ. id eſt πολλῷ. *um ein vieles* 1002. 23. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242. 2.

σφαγεὺς] μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι [ſcil. τῶν Φλιασίων] 175. 27.

σφαγὴ] τὰς ἐν Ἤλιδι σφαγὰς πεποίηκε 424. 22. ὅταν ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως εὐχερῶς ἀκούητε 1450. 14.

σφάγιον αὐτὰς ἔδοσαν τοῖς πολίταις ὑπὲρ τῆς χώρας 1398. 7.

σφαλερὸς] σύμμαχοι σφαλεροὶ infidi 11. 3. σφαλερωτέραν [ſcil. τὴν δυναστείαν] αὐτῷ πεποίηκε 154. 21.

σφάλλειν] σφαλέντος τούτου ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. *wäre es mit ihm ſchlimm abgelaufen, ſo hätte mein Vater ſeine ganze Schuldfoderung eingebüßet* 1185. 11.

σφενδονήτης] ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ μέρει 668. 24.

σφετερίζεσθαι] ὁ τὴν Εὔβοιαν σφετεριζόμενος 248. 12.

σφοδρὸς] ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα εἶναι δεῖ 318. 25.

σφυρὰ] θοιμάτιον καθιέναι μέχρι τῶν σφυρῶν 442. 14.

σχεδὸν εἴρηκα, [ſubaudi πάντα] ἃ νομίζω συμφέρειν 38. 27.

σχεῖν, vel σχέθειν, vel ἔχειν inhibere, cohibere. εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428. 22.

σχέσις] ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει 1122. 15.

σχετλιάζειν ingeminare illud ſaeuientis et indignantis ὦ σχέτλιε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχετλιάζοντος ἐπὶ τῇ τόλμῃ 913. 9. σχετλιάζων καὶ δεινοπαθῶν 1023. pen. σχετλιάζων περιῄει 1331. 6.

σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος οὗτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν 346. 1. σχέτλιον καὶ δεινὸν 504. pen. τούτου γένοιτ' ἂν τις σχετλιώτερος ἄνθρωπος 874. 15. τῷ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων 842. 1.

σχῆμα] πολλὰ ποιήσειεν ἂν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε 690. 21. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τρόπου 1122. 21.

σχοινίον] σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης 1145. 6.

σχολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38. 20. ἐσχόλακεν ἐνὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον 594. 16.

σχολαίως] ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut ſegnius 585. 10.

σώζειν] ἂν μὲν γὰρ, ὅσα ἄν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ tueatur et conſeruet 12. 10. τὰ παρειμένα σωθήσεται recuperabuntur 57. 22. 90. pen. τοὺς παρ' ἐκείνων φεύγοντας σώζομεν recipimus vrbe noſtra tutosque praeſtamus ab iniuriis 61. 26. et vlt. τῇ πόλει δ' ἡμῶν οἱ ἕλληνες δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι 151. 2. σώζειν καιρὸν recuperare, reuocare oportunitatem omiſſam 343. 4. κἂν ἄλλος τις ἐπ' αὐτὰ ἴῃ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ὑμᾶς κωλύσειν 385. 19. τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει recuperauit 420. 26. ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὅτι οἱ θεοὶ σώζουσι τὴν πόλιν ἡμῶν 423. 10. μή μοι σωζέσθω ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα βούληται, [ſcil. σώζεσθαι,] ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σώζῃ 436. 9. τοῦτό τε σώσετε hoc, quod nunc in diſcrimine pereundi eſt, ſaluum conſeruabitis et tuebimini. vel re adhuc ſalua, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculoſum, damnoſum, ſalutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, vt id effectui dent 622. 15. πάντα τὰ σφέτερ' αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῇ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt, aut ſalva conſeruarunt 597. 15. τοῦτό γ' ἐστὶ σῶσαι. hoc ſaltim, corpus puta, licet ipſis ſaluum, illaeſum, haud vitiatum, dedecore nullo affectum, conſeruare 610. 6. οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν 609. 5. σωθείσης τῆς νεὼς ἀποδοθῆναι τὰ χρήματα vt aes debitum tum ſoluatur, vbi nauis ſalua cum mercibus in portum peruenerit 883. 17. σε-

17. σεσωκὼς τὸ σῶμα conſecutus hoc, vt vitam ſaluam et corpus integrum conſeruares 1126. 8. σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις [memoria puta ciuitatis tributae] 1381. 11. τῇ μὲν [prudentia] δοκιμάζεται τὸ πρακτέον, τῇ δὲ [fortitudine] σώζεται obtinetur. *man erhält, gewinnet es, und behauptet es auch, und verliehrt es nicht aus dem Geſichte* 1394. 6. καίπερ καλȣ̃ ὄντος τȣ̃ νικᾷν, πολὺ κάλλιον καὶ παραλογώτερον εἶναι ἐδόκει τὸ σωθῆναι 1409. vlt. νυνὶ δὲ τȣ̃τ' ἔσωσε, τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. iam vero me periculo ereptum, ſaluum ſeruauit hoc, ſanguinis puta fluxus 1260. pen. τὴν δὲ σώζȣσαν [ſcil. ὁμολογίαν] ȣ̓ συγχωρήσȣσιν. pactum reip. conducens et ſalutare 216. 26. opponitur enim τῇ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογίᾳ. Num ſignificat σώζειν abigere, arcere, propulſare? τȣ̀ς μὲν, fures puta, ἐςὶ σώζειν, φυλακὴν τῶν οἴκοι καταςήσαντας 1342. 17.

σῶμα] τοῖς δȣ́λοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνόν ἐςιν. corpus luere debet. *man hält ſich an ihre Perſon. ſie müſſen dafür an und mit dem Leibe büſſen.* τοῖς δ' ἐλευθέροις, κἂν τὰ μέγιςα τύχωσιν ἀδικȣ̃ντες, τȣ̃τό γε [ſcil. corpus] ἐςὶ σῶσαι 610. 6. recurrit p. 752. 13. eadem ſententia, ſed pro poſtremis ibi eſt τȣ̃το ὕςατον προσήκει κολάζειν. ἀπώλεσε πλέον ἢ τριακόσια σώματα ἐλεύθερα. capita, indiuidua 910. 13. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε 480. 10. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τȣ̃ σώματος 1231. 21. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι corpore quaeſtum facere, ſiue meretricium, ſiue baiulando 1351. 21.

σῶς pro σῶος, item pro σώȣς in accuſ. pl. σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σῶς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βȣ́λοιντο, ἕνεκά γε ἑαυτῶν 61. 13. 93. 24. 364. 25. 500. 20. ἣν σώαν ὑπάρχειν ἅπασι δεῖ 572. 8. ἐπειδὴ βεβαίως ἡγήσατο σῶς [id eſt σῶος] εἶναι 663. 20. σῶα [τὰ σκεύη] γένηται τῇ πόλει reſtituerentur,

rentur, recuperarentur. *daß der Staat nicht drum käme, ſondern ſie wiederbekäme* 1145. 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἔτι σῶα 1231. 2.

σωτὴρ Ἀπόλλων 1072. 18.

σωτηρία] δικαίου πολίτου κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι 34. 15. νομίζειν δεῖ χαλεπά, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν. ἀλλ' — 146. 10. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776. 9. σωτηρία ἔστω [ſcil. τοῖς ὑποθήκασι] τῶν ὑποκειμένων, qui oppignerarunt, his ſalua ſunto bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea praetenſione. *ſoll den Pfandgebern ihr verpfändetes Guth unverkümmert ſeyn, und zurück gegeben werden* 927. 8. σωτηρίαν μόνην ὁρῶν τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν 954. 2. τηροῦντες exſpectantes, praeſtolantes, τὴν οἴκαδε σωτηρίαν domum remigrandi oportunitatem 1211. 15. σωτηρία ſaluus e peregrino ſolo et ex hoſtibus atque captiuitate domum reditus 1304. 21. παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν hortabantur ad ſtudium fortunas ſuas corporaque ſalua tuendi 1394. 9.

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίστῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν 1451. 3.

σωφρονίζειν λέγουσι τάς γε συμφορὰς 798. 7.

σωφρονιστής] οὐ γὰρ οὕτω κακῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτου καὶ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους 433. 2.

σωφρόνως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν 1402. 25.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403. 25.

ταινία] ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν 1308. 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν 1309. 21.

ταινιόπωλις 1309. 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι 22. 24. αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι

τοῖς κινδύνοις 156. 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τοῦ πολέμου 231. 15.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀριστάρχῳ — 548. 12. οἱ ταλαίπωροι Ὀλύνθιοι 425. 11. τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας. citat Hermog. p. 347. 5. forſan e p. 240. 8.

ταλαντιαῖος οἶκος ſubſtantia valens talentum 833. 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipſe ſolus rerum ſuarum ταμίας promus condus, penes quem arbitrium ſit decernendi, agendi, omittendi, exſequendi, differendi, iubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat 10. 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταὶ 49. 17. ταμίας καὶ δημοσίους [vbi alii καὶ omittunt] 101. 14. 137. 9. τ. τῆς παράλου 570. 4. ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ [ſcil. χρημάτων] 1075. 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι [ſcil. τὸν στέφανον] 1228. 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο 598. 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλου 570. 15. ταμιεύσας ἐν ἀκροπόλει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως 741. 4. ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1189. 2.

ταξιαρχεῖν 999. 12.

ταξίαρχος] οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους 47. 10. in pedeſtri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγὸν imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equeſtri erat erga τὸν ἵππαρχον, ſummum equitum magiſtrum 1258. 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει ordine temporis, πρότερον τῇ δυνάμει valore, dignitate, efficacia, καὶ κρεῖττον ἐστὶ 32. 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἣν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον 38. 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ᾽ ἧς ὑμᾶς τετάχθαι προσήκεν,

ἕτερος 145. 13. οἱ πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, ſenatorium puta, atque magiſtratuum] προσιόντες 171. 17. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν 176. 14. ἡ τοῦ δικαίου τάξις 188. 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἱρεῖσθαι 200. 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν 200. 14. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ [id eſt ἐπὶ τῆς ἀπολογίας] ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι 226. 11. οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν 229. 14. id eſt μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνου. τούτων ἑκάστους, ἣν παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν 238. 9. ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quaſi Theſſali, aut Dolopes eſſetis, h. e. viles et abiecti 246. 2. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἑλόμενοι τάξιν 273. 26. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον 286. 3. τὸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν [partes, prouinciam] ἀπαιτεῖ 292. 14. οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων 313. 13. εἰ γὰρ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν, εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο 327. 2. τηνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει, *ſeyd ihr da, auf dem Plane*, καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱπποτρόφος 332. 18. εἰ καὶ ὁντινοῦν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε 350. 4. εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ 343. pen. ἐφ' οὓς μεθ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει, *in der Qualität eines Feindes* 481. 21. τὴν τοῦ δικαίου τάξιν οὐκ ἀφείλετο locum, vel conditionem iuſti non detraxit, h. e. non praeteriit tacitum, quatenus ius et fas eſſet hominem occidi 505. 17. 554. 3. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν [*Geſtalt und Rang*, h. e. partes, munia, prouinciam] προελήλυθεν ἡ πόλις 690. 21. τάξις p. 715. 2. videtur eſſe compoſitio, vel deciſio debitoris cum creditoribus, vt aut certos penſionum terminos ſibi ſtatuant, aut aliquam aeris debiti partem remittant, *accordiren, ſich*

mit ſeinen Gläubigern ſetzen. τὲς ὄντας νόμες εἰς τὴν τῶν ἐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας 808. 1. τὸν ὅλον κόσμον νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. πειρᾶσθαι καθιςάναι εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν 1039. 24. ἐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22. ἐμοὶ δοκῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἥττης ἐ μετέχειν, νικᾷν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρες 1394. 22. χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβελεύειν 1466. 4. ἐδὲν ἀθλιώτερον ἔςαι τῦ τὴν ὑπὲρ τῦ δήμε τάξιν αἱρεῖσθαι 1478. 15. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων ſtudium veſtri ſimulans εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρήει 1481. 16. τίς ἐςιν, ὅςις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν γνησίως ἐθελήσει δῦναι 1482. 14. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἴκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι 1484. 6.

ταπεινὸς] ταπεινὴ δύναμις 46. 17. ταπεινὲς λόγες ἐρεῖ 574. 24. ὅσωπερ ἂν ἑαυτὸν ταπεινότερον ποιῇ 574. 26. πολλοὶ δὲ καὶ μέτριοι καὶ ταπεινοὶ [ſcil. λόγοι ἐγίγνοντο] παρὰ τέτε 1102. 25. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δελικὰ πράγματα τὲς ἐλευθέρες ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1312. 2.

ταράττειν] τῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην γεγονὸς 15. 13. νοσῦσι καὶ ςασιάζεσι καὶ τεταραγμένοις 22. 8. ὕβρει τέτε, δι' ἣν ταραττόμεθα 41. 6. τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν ἐπιςάντες 43. 19. τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων 58. 5. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τὲς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη, id eſt συνεταράχθη 277. 23. ἡλίκα πράγματα ἡ μιαρὰ κεφαλὴ ταράξασα [id eſt συνταράξασα] αὕτη 278. 15.

ταραχὴ] τότε μάλιςα ἐν ταραχῇ τὰ τῶν ἑλλήνων γέγονε πράγματα 146. 24. ταραχὴ περὶ πυλαίαν 276. 20. ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς 301. 11. ἡ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλλήλες ταραχὴ καὶ ὑποψία φρερὰ Χερρονήσε μεγίςη 654. 20. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰω-

θυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὴν πόλιν 1458. 24. εἰς ταραχὴν καὶ ἀγνωμοσύνην προκαθεῖναι τὴν πόλιν 179. 19.

ταραχωδῶς 1477. 7.

ταριχεύειν] περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου 788. 22.

τάριχος 933. 15. 934. 25.

τάττειν] οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τούτων πώποτ' ἐμαυτὸν ἔταξα 107. 20. τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμῖν τετάχθαι προσῆκεν 143. 23. ὑμεῖς τὸν λιπόντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν [id eſt προσταχθ. *angewieſenen Standtplatz*] 200. 11. στρατηγὸν ἐπ' αὐταῖς ἐτάξατε Μενεσθέα 217. 19. μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας τάττουσιν οἱ νόμοι τιμωρίας 229. 7. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγὼ 245. vlt. διὰ ταῦτ' ἐν ἅπασιν ἐμαυτὸν ἔταττον 302. 7. οἱ δ' Ἀθηναίων — πρέσβεις ταχθέντες [ſubaudi εἶναι] 363. 3. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ταττόντων ἐπιτίμια 382. 14. ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων εἶναι Φιλίππῳ, qui prae ſe tulit, affectauit 438. 5. ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις θάνατον ζημίαν ἐτάξατε 498. 7. εἴ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττοι 500. 25. τῷ δράσαντι δ' οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν, ἄν θ' ἑκὼν, ἄν τ' ἄκων, [ſcil. ἔδρασεν] ἔταξεν ὁ νόμος 528. 5. τῶν ἀκουσίων ἐλάττω τάξαι τὴν τιμωρίαν, ἢ τῶν ἑκουσίων, δίκαιον 644. 6. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id eſt ὥστε τάξαι αὐτοὺς] Ἀριστείδῃ 690. 1. πᾶν τὸ τεταγμένον ἐξελάσας ἕκαστος ἐκ τοῦ βίου 777. 22. τοῖς ἀδικοῦσι δεσμὸν ἔταξε τοὐπιτίμιον 892. 5. (or. in Apatur.) ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει, καὶ κατὰ σοῦ παρὰ τῶν — 959. 10. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392. 12. ὑπερῆρε τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας 1395. 23. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης 1413. 18. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ διοίκησιν μέρει τῆς πολιτείας τάξας 1474. 13.

ταφῇ] αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curanda funeris neceſſaria 321. 24. ταφὰς ποιεῖσθε δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι 499. pen. οὐκ ἔθαψεν, οὐδὲ τοῖς θάψασι τὴν ταφὴν ἀπέδωκε. impenſas funeris 787. 3. 788. 1. τοὺς ἐροῦντας ἐν ταῖς δημοσίαις ταφαῖς 1389. 12.

τάφος] ἐπὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς τάφους [ſcil. τῶν ἑλλήνων] ἐπάγων [βαρβάρους] 289. 14. ἀποκατέστασε τοὺς πατρίους νόμους, καὶ τοὺς τάφους 256. 5. οὐκ ᾐσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου [id eſt τοῦ ἐκεῖ τετάφθαι τινὰ νεκρὸν] μνημεῖον ἐστὶ τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας 1125. 16. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον 1393. 1.

ταφρεία] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σὺ διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν 325. 19.

ταχέως βαδίζειν 981. 25. 1124. 25.

τάχος] ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε 1377. 9.

ταχὺς, ταχὺ] ταχὺ pro ταχέως. πρὸς μὲν τὸ ταχὺ τὰ τοῦ πολέμου πράττεσθαι 10. 13. v. v. τιμωρία. οὐ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ εἰπόντες. non qui crebro iactant iſtaec CITO et HODIE, ſcil. agenda et exſequenda eſt res decreta 44. 6. 1432. 25. vbi ταχὺ eſt aduerbium, et valet idem atque ταχέως. necnon p. 982. 17. οὐ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. ταχὺ p. 581. pen. et p. 798. 20. videtur idem valere atque τάχα *forſitan*, vel *videtur*, *nempe*, *ſcilicet*, ironice.

τέγος, ὡς τοὺς γείτονας, ὑπερβαίνει 609. 15. ἀπὸ τῶν τεγῶν [*von den Dächern herab*] τῶν ἑαυτῶν [ſcil. οἰκιῶν *ihrer Häuſer*] ἐκάλουν τοὺς παριόντας 1157. 11.

τέθριππον] ὅτ' ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ, ὃ ἐπρίατο — 1356. 6.

τειχίζειν] Μαγνησίαν κεκωλύκασι τ. 15. 19. ὡς Ἐλάτειαν τειχιεῖ 69. 18. οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε πλίνθοις 325. 22. τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν 325. vlt. τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέ-

μῳ συν-

μῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις 367. 18. munita bello perpetuo regio eſt ea, cuius incolae cum finitimis bella continua gerentes, non patiuntur hos in aliorum fines irrumpere, qui cum primis iuncti ſunt foederibus et amicitiis. vt Phocenſes e. c. non ſinebant Thebanos in Atticam inuadere, quae Thebanis inimica, Phocenſibus amica erat. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν 375 7. et 11. λέγεται ἐκεῖνος [Themiſtocles] τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις. cum praecepiſſet ciuibus, vt vrbem moeniis ſepirent 478. pen.

τειχίον [*ein Schuppen*] παλαιὸν ἐπῳκοδομημένον 1278. 22.

τειχισμὸς] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν διέσυρες 325. 15. ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν 325. 24.

τειχοποιὸς 243. 26. idem p. 266. 19. ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς appellatur.

τεῖχος] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστὴν, τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559. 25. τοσούτῳ κάλλιον Κόνωνα τὰ τείχη στῆσαι Θεμιστοκλέους 479. 11.

τεκμαίρεσθαι] εἴ τι δεῖ τ. πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον 820. 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις 921. 21.

τεκταίνεσθαι 921. 22.

τελεῖν] τελεσθῆναι [nuncupari, creari] στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάζων 171. 20. τῇ μητρὶ τελούσῃ [ſacris arcanis initianti] τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313. 14. 403. 8. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην 315. 8. εἰκοστῷ ἔτει νῦν δίκην τελέσαισθε inſtituatis. *ihr euch ein Gerichte halten lieſset* 990. 1. ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην 999. 25. τελέσασθαι ἐὰν ἔδει τὴν δίκην 1006. 8. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν [ſcil. τέλος] τελοῦσι, vectigal dependunt, ſeu tributum, mercenarii de-

rii dependendum 1067. 27. ἔτοι γὰρ οἱ τελȣ̃ντες ἀλλήλȣς [initiantes, *die ſich unter einander taufen*] τῷ ἰθυφάλλῳ 1262. 10. εἰ ξενικὰ [ſcil. τέλη] ἐτέλει num tributa dependerit peregrinis dependenda 1309. 5. χώραν ἀτέλεςον ἔχȣσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461. 15. *obgleich ihre Pachter ihnen wohl den Pacht pünktlich abtragen müſſen, ſo entrichten ſie doch keine Steuern und Gaben davon.*

τέλειος] τέλειον τἀτύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ 173. 11. προκαλȣ̃νται αὐτὸν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων 1365. 17.

τέλεος idem atque τέλειος. τέλεόν τι καὶ μέγα κτήσασθαι ἀγαθὸν 37. 21.

τελετὴ] ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεὺς 772. 26. πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη, ἢ τελετή ἐςιν ἐκ γένȣς 1380. 26.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, ἕκαςον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 16. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν extremam partem diei, cum iam aduesperaſceret 836. 5.

τελευτᾷν] εἰς τί ποτ' ἐλπὶς ταῦτα τελευτῆσαι eſſe exitura 13. 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐρȣ̃ντα ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι in funere occiſorum in proelio παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα — 320. 25. ἀλλ' εἰ Θεόπομπος τετελεύτηκεν, οἱ νόμοι ȣ̓ τετελευτήκασιν, ȣ̓δὲ τὸ δίκαιον ȣ̓ τετελεύτηκεν, ȣ̓δὲ οἱ δικαςαὶ οἱ τὴν ψῆφον ἔχοντες 1070. 15. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖσθαι λόγον 1479. 6.

τελευτὴ] ȣ̓δεὶς ἔχει τελευτὴν [id eſt τέλος, vel κατάληξιν] τῆς τȣ̃ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658. 7. nemo finem facit concupiſcendi. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐςὶ τελευτὴ 1478. 7. mors. τελευτὴν τȣ̃ βίȣ πεποιημένος. mortuus 481. 14. ἥκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν metam τὰ πράγματα αὐτῷ 19. 19.

τέλος] ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος 274. 19. τὸ τȣ́τȣ τέλος ἐν θεῷ ἦν, ȣ̓κ ἐν ἐμοὶ 292. 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζȣσιν 932. 4. ἐπιβάλλειν ἔςω κύριος κατὰ τὸ τέλος mulctam cenſui cuiusque proportionatam, *dem auf einen ieden angeſetzten, oder gelegten Steueranſchlage gemäſs* 1076. 17. τέλος τοῦ βίȣ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐςὶν ὁ θάνατος rerum ab eo in vita geſtarum, aut euentorum fortunarumue 1306. 25. τέλος τι πριάμενος, ἢ ἐγγυησάμενος, ἢ ἐκλέγων 745. 15. coniungit hic tria hominum genera in vectigalibus publicis verſantium. quorum ſunt primi, publicani, tum eorum fideiuſſores, denique, qui loco et iuſſu publicanorum a mercatoribus, nautis, carrhucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. *Die Generalzollpachter, deren Bürgen, und endlich die Unterzollner, oder Zolleinnehmer, Zolleinmahner.* ἔξω τȣ̃ τέλȣς εἰσὶ τȣ́τȣ ſunt extra hunc ordinem, hanc claſſem hominum 462. 26.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν πότερον τελωνίαν — χρὴ καλεῖν. quo nomine erit appellanda? num redemtio vectigalium? nam, vt publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de ſuo, ſed eo redimunt, quo ipſi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midiae functio trierarchatus, non modo oneroſa et ſumtuoſa non fuit, nihil enim reip. largitus eſt eam fungendo, ſed vel lucroſa quoque fuit 568. 7.

τελωνικοὶ νόμοι 732. 1.

τέμενος] τȣ̀ς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῆς θεȣ̃ 1069. 26. 1318. 20.

τέμνειν] ȣ̓́τε μαγείρῳ μαχαίρας ȣ̓δὲν ὄφελός ἐςιν, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην πεπρακότα, *gefälletes, geſchlagenes Holz* 1048. 16.

τερθρευέ-

τερθρεύεσθαι] εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα 1405. 26. ampullas verborum nugacium et ſeſquipedalium iactemus.

οἱ τετρακόσιοι genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετρακοσίους καταλυσάντων 471. 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052. 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία 117. 26. inde formauit Hermogenes p. 268. 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι. vbi ait ὑπὸ Θετταλῶν τετραδαρχουμένων.

οἱ τετταράκοντα iudicabant de cauſis αἰκίας et βιαίων 976. 11.

τετυφωμένως. ſtulte, ſtolide 665. 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει fraudulenter machinatur, *er ſpielt eine Intrique*, βουλόμενος παρά τινων ἀργύριον λαμβάνειν 1317. 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνεσθαι 1158. 10.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας callida et malitioſa commenta, καὶ σκήψεις οὗτος εὑρίσκων ἐκκρούει 540. 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quaeſtuoſum, εἴης ἂν εὑρηκὼς 577. 22. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι ſi negotiationem hanc argentariam in artem conuertunt, h. e. clandeſtina, et ſubtilia quaeque artificia turpis quaeſtus faciendi excogitant et vſurpant. *aus dieſem Geſchäfte ein Handwerk machen, davon ſie nicht nur leben, ſondern darauf ſie auch Tag und Nacht ſinnen, dichten und trachten* 982. 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν 401. 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν 594. 15.

τέως donec. τέως μὲν ἂν ᾖ ἐρρωμένος τις 24. 4. τέως ἂν χρησθῇ donec ea vſus fueris, ea vti deſieris 519. vlt. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ 721. 1.

τηθὶς auia 818. 4. niſi ea potius amita eſt, patris ſoror 1039. 4.

τηλικοῦτος] μηδένα ἀξιοῦτε τηλικοῦτον παρ' ὑμῖν εἶναι, ὥστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην 32. 5. ὄχημα αὑτῷ, τηλικοῦτος ὢν, ἐώνηται, ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. quamuis tam robuſtus, tam florens aetate et viribus ſit 1046. 12.

τήμερον] οὐ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ εἰπόντες 44. 6. 1432. 25.

τηρεῖν. obſeruare, opperiri, *aufpaſſen*, *auflauren*, cauere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται 179. 4. εἰρήνης, ἣν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν 255. 12. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317. vlt. εἰ δέ τις ἰδίᾳ λυπήσῃ, τοῦτο μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν 327. vlt. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν 332. 17. ἔσχε δὲ ὁρμητήριον παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρημένον αὑτῷ 681. 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν 836. 5. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν 1211. 15. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας 1252. 8. τηρήσαντες νύκτα [ἀσέληνον] 1380. 6.

τιθασσεύειν 37. 9.

τιθέναι in Actiuo. 1) ponere in medio, proponere, vt e. e. praemia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [ſubaudi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοις] 1408. pen. ramum ſupplicem in ara deponere. οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος οὐδεὶς [ſcil. ἐπὶ τῷ βωμῷ] 262. 16. deponere pecuniam penes aliquem, aſſeruandam, quo alteri, cui debetur, aut conſecrata eſt, reddatur ab eo, penes quem depoſita eſt. *hinterlegen*, *niederlegen*, *aufzuheben geben*. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς [ſcil.|ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναι|τῳ προστάττοι 1236. pen. deponere in ſcriptis, literarum monumentis conſignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις [ſcil. συγγράμμασι] 1401. 22. deponere pignori. φιάλην λαβόντες καὶ θέντες|ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων 1031. 8. ἵν'|ᾖ αὐτοῖς γνώριμα|ταῦτε ληφθέντα, τά

τε τε-

τε τεθέντα 1186. 9. θέντα τȣ̃ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id eſt ὑπὲρ, vel ἀντὶ τȣ̃ ἐ. ἀ.] cum oppoſueris, oppigneraris pro ſumma aeris adhuc deficiente 1250. 12. 2) luere, dependere aera debita, *erlegen, bezahlen, abtragen*, inferre in aerarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν ȣ̓σίαν ἕκαςον τιθέναι 261. 2. φήσει πᾶσαν ἄδειαν εἶναι τȣ̃ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφορὰς 606. 17. ἐπὶ μὲν δὴ τȣ̀ς ἑκόντας τιθέντας 607. 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτȣ̃ [id eſt ἐκ τῶν ἑαυτȣ̃ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. Si quis de bonis ſuis legitime et duro labore conquiſitis, debita perſoluere nequeat [Nam per rapinas ſi qui creuerint, facile iis factu eſt, vt de alieno dependant] 610. 15. 752. 22. πέντε ταλάντων ὑμῖν, ὧν ȣ̃τοι τότ᾽ εἰσέπραξαν, τεθέντων, ὠφέλησθε 751. 5. μίαν θεὶς ἢ δύο καταβολὰς 791. 21. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. tributum [*Kopfgeld*] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum 845. 20. τόκον τιθέναι *die Zinſen für das Pfand entrichten*, καὶ τὴν τιμὴν ἀποδȣ̃ναι. *und das Pfand wieder einlöſen* 1030. 23. τιθέντος δέ μου τὴν δραχμὴν τȣ̃ λειπομαρτυρίȣ 1190. 5. drachmam cum deponerem eam, quae ab eo deponenda eſt, ſi quis actionem de teſtimonio deſerto in aliquem ordiatur. ἔθηκα τὰς προεισφορὰς πρῶτος 1209. 3. 3) inſtituere, ordinare, gubernare, celebrare, vt ludos, *anſtellen*. τὰ πύθια θεῖναι δι᾽ ἑαυτȣ̃ 62. 24. 119. 11. 4) *in Rechnung anſetzen, anſchlagen, anrechnen*. τἀναλώματα πλείω τιθεὶς in ratione referens, vel ſcribens, plus etiam, quam fuit, in me impenſum fuiſſe 824. 10. καὶ τȣ́τῳ πλείω εἰμὶ τεθεικὼς 825. 2. ἐάν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῇ 839. 24. θέντες ȣ̃ν οἱ δικαςαὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι — τόκον. *nach geſchehener Schatzung oder Wardierung des Betrages der iährlichen Zinſen von meinem ganzen Capitale, die hätten fallen müſſen, wenn das Capital ſicher untergebracht worden wäre* 862. 18.

18. 5) ſupponere, *vorausſetzen*, ſumere pro certo et rato, tantisper, quod in ſe dubium et controuerſum, aut aperte falſum ſit, *für ausgemacht annehmen.* ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα 607. 2. θήσω δὲ ἀδικοῦντα 645. 22. 6) τιθέναι legem dicitur is, qui eius ſciſcundae auctor populo ſit, etiamſi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ θεῖναι 716. 6. τοῖς ἀδικοῦσι — βοηθοῦντα τέθεικε τὸν νόμον 732. 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, οὓς ἔθηκε Σόλων 732. 17. 7) imponere poenam crimini, ſancire, *drauf ſetzen.* τούτου χαλεπώτερα θεῖναι 602. 27. 8) habere in numero, cenſu, loco, exiſtimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις δικαίως τιθείη noſtrae ſupinitati recte quis imputet 12. 5. εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12. 8. οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ὑμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα 188. 19. ἧς ἂν Ἀρκάδας — θείημεν. annumeraremus 246. 16. μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῇς 292. 20. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668. 25. τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη cur eum illis accenſeas? In illo verſu p. 322. 12. ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης ob metri neceſſitatem vſurpatum eſt actiuum θέντες pro medio θέμενοι *paſſi ſibi iugum imponi.* τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων (citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio νόμον τίθεσθαι dicitur populus ſciſcens, ſanciens legem ab aliquo latam et rogatam. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα 31. 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in claſſem referre. εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτὸν, [Charidemum] ἐν ᾗ πλείστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς 628. 6. 2) nuncupare, creare, *beſtellen.* ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν praemiatorem communem ſibi dari patiebantur, aut deligebant ſibi, amplectebantur 322. 11. 3) edere, indicere, ſtatuere diem, qua te aias neſcio quid facturum, aut qua quid agendum ſit. ἣν δεηθείς μου ἔθετο quam diem vt paterer ſibi a ſemet imponi et praefiniri, me rogauerat, καὶ ἐν ᾗ ὡμολόγησε δώσειν τὴν ἀπόφανσιν

φανσιν 1039. 6. *ἑτέραν* [ſcil. *ἡμέραν*] *ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἐθέμεθα* 1042. pen. 4) aeſtimare, cenſere, metiri. *ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται darnach abmeſſen*, *καὶ ταύτῃ τὴν εἰρήνην ὁρίζονται* 91. vlt. *πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι* ad decorum referre 664. 23. *τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν οὐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. ich nehme an, bilde mir ein, ſetze voraus, daß keiner von euch allen ein ſolcher ſey* 783. 17. *Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι* 783. 22. 5) nomen imponere. *Τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις.* quodnam decebat Cteſiphontem imponere nomen actis meis 310. 24. 6) ſibi deligere, adſciſcere. *οὔτ' ἂν ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς φίλον θείμην ἐμαυτῷ* 419. 6. 7) *ὅπλα τίθεσθαι*, arma ſibi induere, caſtra metari, bellum gerere. *οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα* 322. 8. *ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα θέμενος* 561. 23. 8) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere. *Pfand annehmen, ſich was verpfänden laſſen. καὶ ὧν τις τιθῆται. und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt* 1186. 8. *τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπῄτει.* 1203. 12. *οὐδένα ἐῴη οὐδὲ ὠνεῖσθαι, οὐδὲ τίθεσθαι* 1249. 23. 9) *χάριν τίθεσθαι* gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fidecommiſſum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. *einlegen* 1233. 2. In Paſſiuo. *ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ', ἣν προσῆκεν, ὀργὴν* 273. 18.

τιμᾶν honorare, in honore habere. *εἰ γὰρ ἐκεῖνον* [patrem ſuum] *αὐτὸς* [ipſe, Conon puta] *ἐτίμα καὶ ἐδεδίει* 1264. 9. *τούτοις ᾠήθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτοὺς* 1389. 18. 2) aeſtimare certi pretii, *ſchätzen, wardiren, zu einem gewiſſen Werthe anſchlagen, taxiren.* magni paruiue. *τὰ νῦν ὀφειλόμενα σκεύη ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντες* 183. 19. *ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα*, ſua eſſe, in tabulis de dote ſcriptis, ſibi pro

parata pecunia aſſignata. *ſtatt baren Geldes angeſchlagen, angerechnet* 1256. 15. hinc 3) notio dictandi alicui poenam, mulctam irrogandi, litem aeſtimandi; id quod ipſorum eſt iudicum. ἡ ἡλιαία τιμάτω παραχρῆμα περὶ αὐτȣ̃, ὅτȣ ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 529. 21. p. 720 pen. pro ὅτȣ eſt ὅ, τι. ἐὰν δ᾽ ἀργυρίȣ τιμηθῇ τῆς ὕβρεως. [id eſt ἐὰν δὲ ἡ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαςῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίας ἐν ἀργυρίῳ ſi cauſa contumeliae a iudicibus reo aeſtimata ſit mulcta pecuniaria 529. 26. καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν [ſubaudi αὐτῷ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων 547. 23. τίνος τιμήσειν αὐτῷ προσδοκᾷς τὸ δικαςήριον 563. 24. [ſubaudi τὴν δίκην ἀξίαν] ȣ̓δ᾽ ὑπολαμβάνω τιμήσειν ȣ̓δενὸς ἐλάττονος τȣ́τω, ἢ — 564. 1. Σμίκρωνι δέκα ταλάντων ἐτιμήσατε, καὶ Σκίρτωνι τοσȣ́των ἑτέρων 573. 17. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676. 12. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ τȣ, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689. 8. ἐὰν δ᾽ ἀργυρίȣ τιμηθῇ, δεδέσθω τέως 721. 1. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτȣ, [ſcil. αὐτῷ ἡ δίκη] προςιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732. 19. πέντε ἐτῶν, ὧν [id eſt δι᾽ ὧν, vel ἐντὸς ὧν] ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν intra quod quinquennium vt ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctae loco ipſi fuerat dictatum 783. 3. ὃς αὐτὸς αὑτῷ θανάτȣ τετίμηκεν. [ſcil. τὴν δίκην] 794. 6. 886. 20. μάλιςα μὲν θανάτȣ αὐτῷ τιμῆσαι, εἰ δὲ μὴ, τοσȣ̃τον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον ȣ̓ δυνήσεται φέρειν 797. 27. βȣλομένων τῶν δικαςῶν θανάτȣ τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθην ἐγὼ τῶν δικαςῶν, μηδὲν δι᾽ ἐμὲ τοιȣ̃τον πρᾶξαι 1252. 16. 1254. 24. τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν 1332. 5. In Medio. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὁτιȣ̃ν τιμῶμαι. ipſe mihi hanc poenam vt merito dictito, irrogari patiar, aut auctor fiam, vt mihi irrogetur, vt nihil non ſuppliciorum ſubeam 96. 1.

συνε-

συνεχώρȣν [ſcil. τῷ τιμήματι] ὅσȣπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο, ταλάντȣ. *So viel, als ſie ſich ſelber ſchätzten, meyneten, daß ſie ſtraffällig wären, von Rechtswegen erlegen ſollten* 1252. 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαςα εἰπεῖν ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τȣ̃ βίȣ. vitae ipſi aequiparem 299. 19. εἰ τοσȣ́τȣ τιμᾶσθε tanti facitis τὴν πολιτείαν καὶ τȣ̀ς κειμένȣς νόμȣς 607. 5. praeſertim in ſenſu forenſi, auctor eſſe iudicibus, aut perficere auctoritate ſua, vt poenam dictitent alicui. οἷς ἔτος θανάτȣ τιμᾶται καὶ δεσμȣ̃ 792. 13. οἷς ἔτος θανάτȣ πᾶσιν ἐτιμᾶτο ἐν τȣτοισὶ τοῖς δικαςηρίοις 794. vlt. 798. 15. τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δέκα ταλάντων. ȣ̓κ ἠθέλησε τιμήσασθαι τῷ πατρὶ μετρίȣ τινός. *ihm eine mäßige Geldbuße anſetzen laſſen* 1343. 27. 1344. 1.

τιμή] ȣ̔̀ς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16. τιμαὶ pretia rerum venalium. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω [ſcil. υἱὸν] πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς *für eben das Geld*, τȣ̃τον ἠγόρασε 563. 8. καὶ τȣ̃τον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι 1048. 25. τιμὴν τῶν πωλȣμένων ξύλων λαμβάνειν 1194. 20. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιςὰς τὰς τιμὰς τȣ̃ σίτȣ 1285. 6. πρὸς τὰς καθεςηκυίας τιμὰς τȣ̃ σίτȣ γράμματα ἔπεμπον 1285. 11. αἱ τιμαὶ τȣ̃ σίτȣ ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον 1285. 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο 1290. 16. ὁ διαλύων τὰς τιμὰς perſoluens impenſas vecturae. *die Speſen*, mercedes transportationis, vel baiulationis mercium ad portum, item impoſitionis in nauem, et peruectionis ad locum deſtinatum 887. 8.

τίμημα aeſtimatio, valor, quanti quid aeſtimatur. τὸ τίμημα τῆς χώρας ἐςὶ ταλάντων ἑξακισχιλίων 183. 5. τίμημα, πεντήκοντα τάλαντα 244. 3. aeſtimatio litis, poena a iudicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἐπὶ κρίσει ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἓν 504. 18. εἰ δὲ μή, τοιȣ̃τον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων 797. 25. ὁ μὲν

γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀκηκόατε, τριάκοντα τάλαντα ἐϛὶ 985. 7. triginta talenta petunt. tanti ſe laeſos a nobis ferunt. τίμημα ὁρῶν ὀκνȣ̃ντας ὑμᾶς ἀφεῖναι 1477. 5. 3) cenſus. πεντεκαίδεκα ταλάντων τίμημα [*die Steuer, Abgabe von 15 Talenten*] τρία τάλαντα ſunt 3 talenta. Ergo vt 3. ad 15. erat proportio cenſus ad fortunas ipſas 815. vlt. Sed τίμημα ſunt quoque facultates ipſae, de quibus cenſus aerario praeſtandus eſt. οἱ τὰ μέγιϛα κεκτημένοι τιμήματα 815. 13. 4) idem quod τίμησις, iudicum de modo poenae irrogandae conſultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβὰς 434. 17.

τίμησις aeſtimatio litis, deliberatio iudicum de poena reo dictanda. ἐν τῇ τιμήσει βȣλομένων τῶν δικαϛῶν θανάτȣ τιμῆσαι αὐτῷ 1252. 15.

τιμητὸς] τȣ́τῳ μὲν, ἐὰν καταψηφίσησθε, [ſcil. αὐτȣ̃] τιμητόν ἐϛι. [ſcil. τὸ καταψήφισμα.] poena illi irroganda in arbitrio iudicum eſt, quam illis licebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire 834. 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, cara, magni pretii, δεῦρο κομίσωσιν. ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται 1285. 12.

τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. ſuccurrere diis. cauſam deorum tueri 1388. 16. In medio punire et vlciſci. λόγȣς ὁρῶ περὶ τȣ̃ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένȣς 28. 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [ſchemate Thucydideo] ȣ̓χ ὑπέϛαι τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801. 25. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea peſſumdata. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum veſtri vlciſci 1226. 8.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι poenas repetere, vltionem capere 523. 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι lege ſua priuilegium vltionis alicui dare. 623. 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτȣ̃ ȣ̓ δέδωκε legislator non conceſſit, vt in eo commiſſa

miſſa caedes ſanguine homicidae vindicaretur 637. 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel vt apud Apſinem p. 704. 31. eſt ἐποιήσατο) ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχείας. indulſit, vt a priuatis poenae aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, ſed ſpatii nonnihil ad reſipiſcendum iis indulgeretur; magiſtratibus autem et oratoribus ſtatuit citas poenas, voluit, vt confeſtim punirentur 801. 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι veniam iniurias vlciſcendi illis [ſacris] oblatas 1374. 8. τιμωρίαι ſynecdochice pro ςήλη, ἐν ᾗ ἐγράφη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν 428. 21. εἰς τὰ σώματα ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipſis poenas iniuriarum repetendi. *Sich an die Perſonen ſelber zu halten, und von ihnen ſich Recht zu verſchaffen* 610. 10.

τὶς pro ὅςις, interrogatiuum, pro relatiuo. οὐ γὰρ ὁρῶ καιρὸν, ἐν τίνι [id eſt ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἄν τις βοηθήσειεν αὐτῷ 962. 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id eſt ὧν] αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο 1290. 16. 2) pro ὁςισοῦν. πρᾳοτέρους γενέσθαι τινὸς [id eſt ὁτουοῦν] molliores, quam vllus alius, aut fuit, aut erit 352. 8. 3) homo non contemnendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι 150. 19. τὸ δοκεῖν τινες εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες 582. 27. οὐδ' ἂν ἔτι γένοιτο. ne ſi quodcunque tandem eueniat. h. e. nullo prorſus modo fieri poſſe, vt vos conſpiretis 284. 17.

τιτθεία opera mercenaria, quam foemina praeſtat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἅπασα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία 1312. 2.

τιτθεύειν mammam praebere. πολλὰς ἀςὰς εὑρήσετε τιτθευούσας alienis pueris mercede mammam praebentes 1309. 19. τιτθεῦσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν 1311. pen. 1312. 24.

τιτθή τις ἐμοὶ γεγενημένη, quae nutrix olim mea fuiſſet, lacte ſuo me aluiſſet 1155. 27. ἡ τιτθὴ ταπεινὸν 1312. pen.

tmeſis. πρὸς ἔτι τούτοις 560. 4.

τοιοῦτος] οὔτ᾽ ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ὑμεῖς ἂν βούλησθε 41. 3. ἂν τοιαῦτα πεποιηκὼς φαίνηται 369. 10. quae cuiusmodi ſint, e contextu facile patet, ſc. ὀργῆς ἄξια. τὰ τοιαῦτα. *et caetera.* alia vt omittam huius generis. παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα 96. 10. τοὺς νόμους οὐκέτ᾽ εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον 170. 8. ὁ δ᾽ ἔνδον ἐτύρευε. τοιαῦτα 436. 5. καταψευδομαρτυροῦμαι. τὰ τοιαῦτα 559. 15. θεάσονταί σε τι ποιήσεις ἀθηναῖοι, τοιαῦτα λέγοντες 583. 24. εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δὴ 781. 2. τοιοῦτον inſequente, non οἷον, ſed ὃ. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου ἂν ἀπέσχετο 743. 25.

τοῖχος paries aedium. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268. 12.

τοιχωρυχεῖν flagitioſis, malitioſis ſtrophis rem agere. *Filouſtreiche ſpielen.* οἷα ἐτοιχωρύχησαν οὗτοι περὶ τὸ δάνειον 925. 24.

τοκίζειν foenerando quaeſtum facere 1122. 27.

τόκος] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13. 20. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. *der Geld aufgenommen hat auf Landzinſen, d. i. wie man ſie von liegenden Gründen giebt.* 914. 10. τόκος elliptice abeſt. ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρρᾳθυμηκότες 13. 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σηστῷ ὤν, ἐπόγδοον 1212. 1. foenori nautico, in iter maritimum, donec nauis in portum ſalua rediſſet, dabantur in millenas drachmas ducentenae vicenae quinae, hoc eſt paulo minus, quam quadrans. Sin poſt Sirii occaſum nauis Ponto exiret, trecentenae 926. 4. Solitum foenus terreſtre Athenis erant ſingulae drachmae menſtruae in ſingu-

ſingulas minas. Conſtat e p. 967. vbi v. 15. haec leguntur. ἐδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μνᾶς. tum verſu 25. μισθῦται δὲ ὑτοσὶ τῦ γιγνομένυ τόκυ τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τῦ μηνὸς ἑκάςυ.

τοκοφορεῖν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς 1362. 25. hoc eſt ſeſquiplo, quam ſolitum alias eſſet.

τολμᾶν a ſe impetrare, et velut inuito ſibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non niſi neceſſitate coactus accedas 36. 25. ςρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. ciues corporibus ipſi ſuis militare audentes, non per mercenarios. τολμᾷ ἡσυχίαν ἄγειν 1359. pen. ὐκ ἐτόλμησαν ἀποςῆναι τῆς ἡμετέρας φιλίας 1377. 12. *Sie konnten es über ihr Herz nicht bringen.* ὐδὲ δίκην ὄφλων, ἀποδῦναι τετολμηκὼς 854. 24.

τολμηρὸς] πολὺς γὰρ, πολὺς καὶ τολμηρός ἐςιν ἄνθρωπος 1024. 3.

τόμια exta, proſecta. ςὰς ἐπὶ τομίων κάπρυ καὶ κριῦ καὶ ταύρυ 642. 18.

τομὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ τομὸν, καὶ πλεονεκτικὸν 777. 3.

τόνος] ὐχ ὁ λόγος τῦ ῥήτορος τίμιος, ὐδὲ ὁ τόνος τῆς φωνῆς 319. 12.

τοξεύειν] τοξευθέντα ἀποθανεῖν 1237. 11.

τόπος] εἰ τὸν τόπον [ſitum et habitum] τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμήσετε, ἐνθυμηθείητε 48. 22. τόπος et χωρίον, vt diuerſa, copulantur 675. 22. ὥσπερ γὰρ Χαλκὶς τῷ τόπῳ [ſitu] τῆς Εὐβοίας πρὸ τῆς Βοιωτίας κεῖται 681. 18. ὃν ἔχει τόπον Ibid. 20. τύτῳ δὲ ὐδένα ὁρῶ τύτων τῶν τόπων βάσιμον ὄντα 793. 5. ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τύτῳ τῷ τόπῳ νήσοις. tractu 49. 5. ὥσθ' ὅλον τόπον tractum — ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε 413. 2. αἴτιοι τῦ γενέσθαι σύμμαχον ὑμῖν τὸν περὶ Θρᾴκης τόπον ἐγένοντο 475. 2.

τόσος]

τόσος] τέσα καὶ τόσα βιὲς ἔτη φανήσεται 1307. 19.

τραγικὸς Θεοκρίνης 329. 26.

τραγῳδεῖν verbis pompoſis et circulatoriis exaggerare 229. 18. verbis ſeſquipedalibus ad iniiciendum terrorem, odiumque et inuidiam ciendam compoſitis rem exaggerare. ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιιὼν 400. 17.

τραγῳδὸς] εἰ γὰρ ἐν Διονύσε τραγῳδὲς ἐθεᾶσθε 58. 24. τραγῳδοῖς καινοῖς. id eſt ἐπὶ τρ. κ. εἰσιἔσιν εἰς τὴν σκηνὴν 243. 17. dicitur quoque τραγῳδῶν τῇ καινῇ. ſcil. εἰσόδῳ, vel ἐπιδείξει 244. 1.

τράπεζα pro conuictu. πῦ τράπεζαι. vbi manent iura mihi vt commenſali debita? nonne ea Demoſthenes hæſit? 400. 16. τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει 403. 7. τράπεζα χαλκῆ 531. 20. τῆς τραπέζης ἀνασκευασθείσης menſa, numularii, euerſa. *nachdem der Bankerut ausgebrochen war. nachdem er Fallit gemacht hatte* 895. 5. οἱ διάκονοι τῦ χαβρίε τράπεζαν παραθέμενοι 1356. 10. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *mich von der Bürgſchaft bey der Banco los machen möchte* 895. 15. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πρᾶξιν 895. 18. ἀποστερῆσαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος 900. 14. ἐκέλευον αὐτὸν ἀκολεθῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. mecum ad cambiatorem ire, atque mulctam mihi dictam ab eo numeratam aufferre 1154. 27.

τραπεζιτεύειν numularium, cambiatorem agere 953. 15. 1111. 10. et 27.

τραπεζίτης] ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται. *die Banquieurs laſſen von ihren Buchhaltern zu Buche bringen, aufſchreiben* 1186. 7.

τραῦμα] πλείω λαμβάνων ἀπὸ τέτων τραύματα 314. 14. τραύματος [ſcil. δίκη, vel προφάσει] με εἰς ἄρειον πάγον προσεκαλέσατο 1018. 9. τραύματος γραφαί εἰσι 1262. 25.

τραυματίζειν pro κατατραυμ. 279. 6.

τραχέως ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾷν σχόντων 355. 15.

τράχηλος] ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοτεθεῖ 744. 6. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ ἔχειν ἀγχομένη 1157. 5.

τραχὺς] τραχέα λειαίνει 423. 1.

τρέμειν] λαγῶ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24.

τρέπειν] τὴν ὀργὴν — εἰς τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας ὑπὲρ ὑμῶν τρέψαι βούλονται 103. 25. τὸν ἄνθρωπον, ὡρμηκότα φίλον εἶναι — εἰς ἀθυμίαν τρέψομεν 685. 12. εὔχομαι τοῖς θεοῖς, εἰς Κόνωνα πάντα τὰ τοιαῦτα τρέπεσθαι. quod ſiue pro paſſiuo, ſiue pro medio haberi poteſt. vt dira iſtaec omnia in caput eius detorqueant, aut detorqueantur 1262. 9. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι 1488. pen.

τρέφειν] οὐκ ἦν ὁ θρέψων αὐτὴν 1156. 3. παιδία ἐπισταμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351. 7. τρέφειν ὅλην τὴν οἰκίαν, ὁπότε ἐπιδημήσειε 1367. 23. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 13.

τριακόντορος triginta remis inſtructa nauis 669. 16. et vlt.

τριακόσιοι collegium CCC virorum Athenis opulentiſſimorum 26. 25. καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι 172. 4. ἐν τοῖς τριακοσίοις 435. vlt. ἥδιστ' ἂν ἐμαυτὸν εἶδον εὐτυχοῦντα, ὥσπερ πρότερον, καὶ μένοντα ἐν τοῖς τριακοσίοις 1039. 17. τῶν πολιτῶν τοὺς ἐθελοντὰς, ὅταν εὐπορῶσι, λειτουργοῦντας, καὶ ἐν τοῖς τρ. ὄντας 1046. 20.

τριακοστὴν πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας 467. 2.

τριβαλλοὺς ἐπωνυμίαν ἔχειν 1269. 9.

τρίβειν] τριβόντων τούτων. ſcil. τοὺς χρόνους. id quod e verſu ſuperiori tacite eſt repetendum 678. 10.

τρίβων lacerna. λακωνίζειν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχουσι 1267. 22.

τριγονία das dritte Glied. πονηρὸς ἐκ τριγονίας ἐστί. nepos improbitate patremque auumque refert 1327. 3.

τριηράρχημα 1220. 12. niſi potius ibi leg. eſt πλήρωμα. remiges in triremi.

τριηραρχία] τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας 564. vlt. ἀτελῆ μηδένα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων 465. 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες 540. 19.

τριηραρχικὸς] ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te nauata ad euertendam et eludendam legem, cuius auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως 329. 18. εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου 261. 15. ſubaudi ἀρχεῖον.

τριήραρχος] trierarchos conſtituebant Strategi 997. 2. τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν εἴληφε 1231. 13. τῶν ἐθελοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει 259. 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὴν ναῦν συνεκκαίδεκα 261. 23. trierarchi ipſi ſibi deligebant ſuum adiutorem, τὸν πεντηκόνταρχον 1212. 20. trierarchi, qui ſinguli triremi praeeſſent, annuo munere fungebantur, qui bini, ſemeſtri 1219. 5.

τριηραύλης 270. 13.

τριήρης] οἵδε τριακοσίαις τριήρεσιν ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186. 5. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος ἐξεῖναι μὴ ποιησαμένῃ τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις, τὴν δωρεὰν αἰτεῖν 595. 20. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς καὶ πληρώσας παρ' ἑαυτοῦ 1127. 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται εἶναι πρώτη μὲν — 1209. 23. τριήρης ἱερὰ 50. 1.

τριηροποιὸς] ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο 598. 23.

τριπλάσιος] καὶ τοῦτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι 1048. 25.

τρίπους] τῆς φυλῆς ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα 516. 4. ἑκατέρου τρίπους ἀνάκειται 1045. 21.,

τρισκατάρατος 794. 24.

τριταγωνιστεῖν partes actoris tertii in ſcena agere 314. 12. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν 315. 10. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον 403. 25. ὥστε τελευτῶντα τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι 449. 21.

τριταγωνιστὴς ἄκρος 270. 11. 297. 26.

τρίτος] οἱ τρίτοι τῶν συμμοριῶν 260. 22. οἷς ἔτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσε 418. 5. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος 1231. 21.

τριττὸς] προσαπηνέχθη μου τοὔνομα ἐν τριττοῖς δήμοις. id eſt τρισὶ 1208. pen.

τριττὺς 184. 10.

τρόπαιον] πολλὰ καὶ καλὰ ἔστησαν τρόπαια 35. 10.

τρόπος] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτὰ 9. 14. ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως συμβέβηκε 155. 10. εἰ μὲν οὖν ἦν ἕτερός τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς ἕλληνας 180. 25. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον 429. 10. ἅπαντες τοὺς νόμους ὑπειλήφασι τρόπους τῆς πόλεως εἶναι 765. 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν 1050. 14. τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34. 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελέσθαι 180. 22. εἴ γε μηδὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξέσται ne tum quidem, ne ſub iſta quidem conditione 639. 26.

τροφὴ] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις. pro ἡ τροφὴ τῶν ξένων 15. 24. pecuniae, vnde milites mercenarii alan-

alantur. πολλȣ̃ χρόνȣ τροφὴν ἄφθονον εἰσὶν ἡτοιμασμένοι 690. 7. Therippides tutor Demoſthenis ei ſororique annuas in victum dabat ſeptenas minas. ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδȣ καθ' ἕκαςον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα — ὥςε ἑβδομήκοντα μνᾶς ἐν τοῖς δέκα ἔτεσι τȣ́των ἡμῖν ἀνηλωκότων 824. vlt.

τρόχος] ἐπὶ τȣ̃ τρόχȣ ςρεβλȣ̃σθαι 856. 13.

τρυγήτρια 1313. 6.

τρύπημα] ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι olim fuiſſe in orat. in Neaeram teſtatur Hermog. p. 318. de meretrice ſtruprum et ore et vulua et podice admittente.

τρυτάνη] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα ὡς εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενέγκῃς 60. 7. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13.

τρυφᾶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεύεσθαι 98. 12. 111. 15. αἰχμάλωτον ȣ̃σαν τρυφᾶν delicias facere. *im Unglücke noch ſtolz und trotzig ſeyn, hoch hinaus wollen, ekel thun, ſich zu ſeiner gegenwärtigen Niedrigkeit nicht bequemen wollen* 402. pen.

τρυφὴ] τοσαύτης τρυφῆς μεςός ἐςι 1046. 14.

τρύχειν] τρύχεται ἄςυ πολυήρατον ἐκ δυσμενέων 422. 18.

τρώγειν καὶ πίνειν ἡσυχῇ 402. 21.

τυγχάνειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκα ἂν τύχῃ cedens interdum, ſi res ita ferat πίνειν ἡσυχῇ, vt faciat, vel faciendum ſit 10. 4. ὅσωπερ καὶ τὸ τυχεῖν τȣ́των μέγιςον 227. 10. ἧς [ſcil. παιδείας] τῶν ἀληθῶς τετυχηκότων 269. vlt. ȣ̓δὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, non erat homo de ſterquilinio natus, maioribus editus e triuio, ſed illuſtri et primaria ſtirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται 270. 20. τȣ̀ς τυχόντας ἀνθρώπȣς. homines triuiales 415. 6. τῶν νόμων [id eſt τῶν ἐκ τῶν νόμων γιγνομένων, vel τῶν νομίμων] τυγχάνειν. adipiſci ea, quae leges cuique de iure tribuunt 1081. 15. 1089. 12. μηδέποτε τυγχά-

τυγχάνειν αὐτοὺς συγγνώμης ἀγωνιζομένους παρ᾽ ὑμῖν 1098. 10.

τυμπανιστρία 320. 15.

τύμπανον] τὰ τύμπανα γράφοντα 415. 5.

τύπτειν] οὐ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις δεινὸν, καίπερ ὂν δεινὸν, ἀλλὰ τὸ ἐφ᾽ ὕβρει 537. 24. οὐ τυπτητέοι, οὐδὲ ὑβριστέοι ἐσμὲν 1271. 5. τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης. refert Minucianus p. 150. 5. e Midiana.

τυραννεῖν cum Accuſatiuo. ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σώζοντας αὐτοὺς 127. 1.

τυραννίζειν ſtudere tyrannis, eos tueri et fouere 213. 15.

τυραννικὴ οἰκία 22. 8.

τυραννὶς] ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις τυραννὶς 10. 20. τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. alteri parti veſtrum hoc ſi deputabitis, vt imperent et dominentur, tanquam tyranni e tyrannis nati 27. 1. τυραννίδα ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ 133. 22.

τυρεύειν malas fraudes machinari, ſumma imis miſcere. ὁ δ᾽ ἔνδον ἐτύρευε 436. 5.

τυφοῦν] ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116. 6. οὐχ οὕτω τετύφωμαι 229. 1. ἀλλ᾽ ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι 409. 11. μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε 552. 18. ἀπιστεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι 682. 6. τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη 749. 16. πῶς οὐ τετύφωται 1483. 2.

τύχη] τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν 9. 7. μεγάλη ῥοπὴ, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντ᾽ ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα 24. 13. 156. 10. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοίμην 24. 16. τύχῃ ἀγαθῇ ταῦτα ποιεῖτε. facite hoc, me lubente et congratulante, volentibus

tibus magnis DIS, vt ait Ennius. id quod feliciter vobis vertat 33. 14. εἰ τὰ τῆς τύχης ὑμῖν ὑπάρχῃ, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἡμῶν ἐπιμελούμεθα 43. 16. τὸν καιρὸν τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη πολλάκις τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων παρασκευάζει 120. pen. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298. 23. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν 308. 21. diſputatio de vniuerſa humana fortuna, et de propria Demoſthenis 311. 9. ſq. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 22. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον 312. 4. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν κυριωτέραν εἶναι φησὶ τῆς κοινῆς τῆς πόλεως 312. 8. εἰ δὲ δαίμονός τινος [f. φθόνος] ἢ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. 27. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, *zu recht gutem Glücke* 1173. pen. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι 1395. 16. νῦν, τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινας ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται 1466. 11. τῆς δ' ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα 1468. 15. ἐπεὶ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα 1473. 5. τῶν θεῶν προσεπισφραγιζομένων τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν 1487. 4.

ὑακινθίδες 1397. 18.

ὑβρίζειν] ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας 212. 23. καλήν γε ὕβριν ἦμεν ἂν ὑβρισμένοι 660. 20. ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων. de noſtris bonis prodigioſum et flagitioſum in modum luxuriantem 1182. pen. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα, τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων 529. 14. ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημὶ 522. vlt. ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὑβρισθεὶς προείλετο πρᾶξαι 514. 4. ὡς δέον, εἴ τις, ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ 548. 26.

ὕβρις] τοῦ θανάτου φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296. 21. μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν 322. 13. γυναῖκας ἐλευθέρας τῶν Ὀλυνθίων δεῦρ᾽ ἤγαγεν ἐφ᾽ ὕβρει. proſtituendi ergo 440. 7. ὕβρεως δίκην λαχεῖν ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημὶ 522. vlt. τῆς ὕβρεως τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ 528. 25. οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον 529. 9. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τὸν τῆς ὕβρεως νόμον 529. 11. ὕβρεως cauſas iudicabant Theſmothetae 976. 11. 1102. 18. ὕβρεις εἰς ἃ μὴ δεῖ 983. 16. καὶ τῇ τῶν λωποδυτῶν ἀπαγωγῇ, καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφαῖς ἔνοχον 1256. 9.

ὑβριστὴς] ὀρθῶς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονταί τινες οὐδὲν ἧττον ὑβρισταί. citat e Dem. Apſines p. 705. 20.

ὑβριστικὸς] ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ παθὼν 1101. 2. ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς σαυτοῦ οἰκέταις, κέχρησαι 610. 1. ὃ καὶ ὑβριστικώτατον συμβέβηκε 218. 6. τὸ δὲ ὑβριστικώτατον καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν Μακεδόνων 218. 27.

ὑβριστικῶς] οὕτως ὑβρ. ὑμῖν κέχρηται 87. 17. 704. 24.

ὑγιαίνειν] ὑμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὑγιαινόντων, εἰ δεῖ τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ὑγιαίνειν φῆσαι 98. vlt. μήτε νῦν, μήτ᾽ αὖθις, ὡς ὑγιαίνοντι, προσέχητε 116. 6. οὐ φοβεῖ με Φίλιππος, ἂν τὰ παρ᾽ ὑμῖν ὑγιαίνῃ 434. 8. ὑγιάνας cum rurſus conualuiſſem, καὶ σωθεὶς et ſalua cum vita diſceſſiſſem ἀπροσδοκήτως 1256. 4. ὅλως οὐδ᾽ ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν 659. 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν, ſi proſpera cum valetudine adoleuerint 1076. 8.

ὑγιῶς] πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325. 17.

ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα 1155. 6.

ὕδωρ aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι ἄνθρωπος 73. 3. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. 2) nimbi, procellae, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ βροντὰς καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213. 27. ὕδωρ γενόμενον τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν 1379. 1. ὕδατα καὶ τότε πολλάκις ἐγίγνετο 1272. pen. 3) aqua, quae acturis cauſas in foro ad dicendum infundi ſolebat in clepſydram. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοὶ 407. 6. οὐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰπεῖν vna actione exſequi omnia 817. 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052. 19. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. ſi ſatis otii fuerit, ſi ſpatium ad dicendum mihi datum ſuffecerit 1094. 3. ἐάν μοι περιουσία τοῦ ὕδατος ᾖ 1351. 20. οὐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ 1116. 11. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274. 9. 339. 5. 1206. 20. intra curſum aquae meae, h. e. orationis. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος 1318. 6. ἐν μικρῷ μέρει τοῦ παντὸς ὕδατος 847. 15. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. inhibe clepſydram 1103. vlt.

ὕης ἄττης 313. 26.

ὕθλος nugae καὶ φλυαρία 931. 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες, [περὶ τούτων] τοὺς υἱεῖς δεδέκατε 1477. 25.

ὑλαγωγεῖν] ἐξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι 1041. 2. ligna conuectant in vrbem.

ὕλη] κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι 1041. 4. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην. *gefälletes, geſchlagenes Holz* 1048. 16.

ὑμέτερος] ἐὰν δέ τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνων ᾖ. ſi quid e re veſtra ſit, quod idem illis moleſtum et noxium 217. 1.

ὕμνος] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε 530. 23.

ὑπὰ

ὑπάγειν in actiuo, et in medio, ſenſim et ſine ſenſu, blanditiis, callidis ſtrophis aliquo perducere, ſibi deuincire, ad partes ſuas pertrahere. Θηβαίους νῦν ὑπάγεται [veluti vitulum oſtenſa fronde] τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδοὺς 105. 7. ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς, οἷς ὑπαχθέντες ὑμεῖς 59. 18. οὕτω τελέως ὑπήχθητε, tam prorſus lenociniis perducti, decepti, et in poteſtatem Philippi redacti eſtis 73. 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν 127. 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων 291. 11. εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ. per negligentiam et ſecordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapſa 110. 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν 423. 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη 678. 9. φιλονεικίᾳ ὑπάγεσθαι, ab impetu contentionis, vel aemulationis efferri 535. 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν 603. 6. ὑπάγεσθαι φῇ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχέσεων molliri, placari, decipi 955. 25. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρὸν 1262. vlt. ὑπάγεσθε ἐνίοτε πράττειν, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν 1433. 26.

ὑπαγορεύειν dictare ad calamum, praeire verba, vt magiſter puero 219. 27.

ὑπαγωγαὶ illecebrae 444. 23.

ὑπαινίττεσθαι obſcuris ſignificationibus adumbrare 348. 6.

ὑπακούειν] Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν [*er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle paſſen.*] τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ, τι πρῶτον λάβῃ 426. 15. voci appellantis, vel rogantis, obſequi, accurrere, praeſto eſſe, e. c. ad intercedendum pro eo 581. 2. ἐκέλευσε τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. ancillam, cuius eae

ſunt partes, vt ad herum intronuntiet, ſi qui ſit, qui eum conuentum velit. *die Dienſtmagd, die man zum Aufwarten, zum Anſagen, zum Verſchicken braucht* 1149. 27. venire arceſſitus. αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπακούω 1222. 17.

ὑπανοίγειν γράμματα literas alienas furtiue aperire 889. pen.

ὑπάρχειν eſſe, adeſſe, iam paratum, praeſens, praeſto, in promtu eſſe. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι 16. 18. μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξωμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignauiores atque peiores, quam vt oportunitatibus iam praeſentibus vtamur, aut ne indigni bonis praeſentibus videamur, quippe quibus ſapienter vti nil curemus 18. 12. τοῦτ᾽ οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ᾽ ἄλλα ὑπάρχει. *das übrige iſt ſchon da* 32. 10. οὐχ ἧττον αὐτὸν ἐμίσουν οὓς σώσειε, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς 145. 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν προέμενοι 172. 10. ὁ νῦν μὲν οὐκ ὤν, ὑπάρχων δ᾽ εἰς τότε 184. vlt. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε 230. 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων [decorum et laudum, quas iam tenemus] ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πράττειν 258. 3. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. niſi eiusmodi eſſet de vnoquoque noſtrum infixa iam dudum animis veſtris opinio 304. 1. ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς pretio quocunque, quicquid id eſt pretii, *für den Preiſs, den man vor ſich findet*, id eſt, *der einem angeboten wird* 926. 24. χαλεπόν ἐστι τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν, pro merito, pro modo laudum, quae in te ſunt 1403. 11. 2) exſiſtere, euenire, et velut effloreſcere ex aliqua re. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι 408. 22. 3) incipere, ordiri rem, principium, auſpicium facere, princeps et auctor eius fieri.

δικαι-

δίκαιος λογιςὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπηργμένων bonorum et beneficiorum in anteceſſum velut, *par avance*, nobis diuinitus tributorum. *der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben*, tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda naui ſimus atque ſeduli. verbo, opportunitates et praeſidia ſunt, quibus inſtructus tu ad rem gerendam accedas 12. 1. *ὑμᾶς ἂν ὑπάρξαι δεῖ χρηςὰ βουλευομένους καὶ πάνθ᾽ ἕξει καλῶς.* *wir müſſen nur einen Anfang machen, mit Faſſung heilſamen Rathes zu Werke ſchreiten. Das muſs der erſte Schritt ſeyn. das muſs vorhergehen. So wird alles gut gehen.* *διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς*, quae primi in vos contulerunt 431. 17. *ὡς οὐχ ὑπάρχων* [ſcil. *τῆς ἔχθρας*] non iniuriarum faciens initium, non vim inferens, *ἀλλὰ τιμωρούμενος*, ſed quo illatam depellam et vlciſcar, *ἀγωνιοῦμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον* 1345. 7. *ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα.* eum, qui prior iniurias obtulerit 1350. 4. 4) alicui praeſto, propitius, amicus, fidus et certus eſſe, in eius poteſtate et clientela. *ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν* [ſubaudi *φίλον*] *πεισθῆναι* 358. 7. *δῆλός ἐςιν — καθ᾽ ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ*, *daſs er ihm wider euch zu Gebote ſtehen, ſich von ihm wider euch gebrauchen laſſen werde* 377. 10. *ὅλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὡμολόγουν αὐτῷ ὑπάρξειν* 384. 25. *ὑπαρξάσης τῆς παρ᾽ ὑμῶν εὐνοίας* etiamſi ab aura veſtra ſubleuatus, etiamſi audientiae veſtrae mihi non defuerit aequitas, *δηλῶσαι δυνηθῶ τὰ ἱπεπραγμένα* 1322. 19.

ὑπαρχὴ] *πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς.* denuo, rurſus a principio 1013. 9.

ὕπατος] *ὑπάτῳ Διὶ θύειν* 531. 7. *ὕπατος ζεύς. ὑπάτῃ Ἀθηνᾷ* 1072. 18.

ὑπείκειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῷ πάνθ' ὑπείξομεν 197. vlt. θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νουθετεῖ τοὺς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, οὐδέποθ' ὑπεῖξε 798. 19.

ὑπεῖναι praeſto eſſe. *vorhanden ſeyn.* τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801. 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνον manet eos inuidia, propoſita illis eſt 330. 4.

ὑπειπεῖν] ὑπειπὼν οὐδὲν. id eſt προειπὼν, nil praefatus, aut ſine vlla exceptione, cautione, et determinatione 637. 13. 639. 10. 692. 15. τὸν ἐχθρὸν ἕκαστος ὑπειπὼν τὸν ἑαυτοῦ. vbi verbum hoc ſignificat verbis ab alio editis addere, ſubiicere nonnulla de ſuo. *darzu ſagen, darhinter her ſagen* 797. 19.

ὑπεκτιθέναι] ὑπεξέθεντο τὰς αὐτοῦ θυγατέρας. clam ablegarunt alio, tutum in locum, *ſchickten ſie heimlich weg, und brachten ſie an einen ſichern Ort, in gute Verwahrung* 401. pen.

ὑπεναντίωσις] ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκε 1405. 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι. excipere. τῶν ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι 365. 27.

ὑπεξέρχεσθαι clam emigrare 1380. 15. ὑπεξῆλθον ἀθήναζε.

ὑπεξιέναι de loco decedere, *aus dem Wege gehen, Platz machen.* τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι 775. 27.

ὑπὲρ cum Genitiuo. *pro, ob, de.* ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν 9. 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον 449. vlt. ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες 690. 18. ὁ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime re hoſtium eſt 305. 20. ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου. de Ariſtarcho. *betreffend, belangend* 554. 11. cum Accuſatiuo. *ſuper, plus.*

plus. καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἷς, ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν 172. 7. beatiores, quam reſp. fert, vel, quam reip. expedit. ἃ προσήκει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν plus quam 130. 141. 9. redundare videtur ὑπὲρ in illis 703. 5. ὑπὲρ δὴ τούτων πάντων λύσιν εὑρίσκομεν ταύτην μόνην οὖσαν.

ὑπεραβέλτερος] ὑπεραβέλτεροί εἰσιν αἱ προφάσεις vltra modum ſtultae, inſipidae 1178. pen.

ὑπεραγαπᾷν 172. 18. 686. 9.

ὑπεραγωνιᾷν 1410. 4. vltra modum trepidare.

ὑπεραίρειν. praeſtare, antecellere. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτὸς 301. 25. τοσοῦτον ὑπερῆρκε πάντας ἀνθρώπους πονηρίᾳ 798. 8. ὑπερῆρεν vicit, ſuperauit, ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας 1395. 23. de aqua torrente, exundante, e terminis ſuis in agros aſſitos excedente. *austreten.* εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν [ſcil. τὸ ὕδωρ] ἐστὶν ἀναγκαῖον ἤδη 1274. 20.

ὑπεράκρως ζῆν προῃρημένον de Alcibiade in omni re modum excedere affectante 1415. 1.

ὑπεραναίσχυντες 1071. 27.

ὑπεράτοπος 213. 25.

ὑπερβαίνειν] εἰ μὲν ὅσα ἄν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν 51. 7. 1419. 14. ὑπ. τὰς πίστεις violare 153. 4. τεῖχος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι 609. 15. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380. 8. ὑπερβαίνω caueo, abſtineo, omitto, τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρέπον τῷδε τῷ καιρῷ 1398. pen. ὑπερβαίνων τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρας λέγῃ 1424. 24.

ὑπερβάλλειν] ἄχρι του aliquouſque χρὴ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. aequum et verum modum excedentes 660. vlt. ὑπ. συκοφαντίᾳ 1043. 4. In Medio: τίνα ἐχ ὑπερβαλέσθαι

σθαι προδότην 451. 2. ὑπερβάλλεσθαι πειρῶ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν εὐνουστάτων ἐπιθυμίαν 1416. vlt.
ὑπερβολὴ exceſſus vltra modum, vel vltimus gradus. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι 35. 18. 689. 16. ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας 97. 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι, ὥστε — *ich will ſo weit gehen, ſo viel einräumen* 291. 24. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι 447. 25. plus largiar, (hypothetice,) quam aut ſerio volo, aut e re mea eſt 447. 25. τοσαύτη ὑπερβολῇ συκοφαντίας οὗτος κέχρηται 298. 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἴ τις ὑπερβολὴ τούτου. aut potius id oportebat appellari, ſi quid eſt, quod adhuc ſit foedius et exſecrabilius, quam *turpe* 362. 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468. 11. τοσαύτας ὑπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντευποιεῖ, παρέσχηται 500. 10. ἐστὶ δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν 519. 24. τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκέναι 539. 4. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως 550. 12. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. tam ſpurcum, vt ſupra nil poſſit cogitari 553. 12. τίς οὖν ὑπερβολὴ [ſcil. πονηρίας;] τίς ὁμοία τῇ τούτου γέγονεν, ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; 554. 24. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὑτοῦ βδελυρίας. id eſt ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὑτοῦ βδελυρίᾳ. illorum foeditate ſua vicit, vel pone ſe reliquit 609. 8. 751. 18. θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὑτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαίνων 673. 15. τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὑτῶν αἰσχροκερδείας 687. 21. in turpitudine cupiditatis ita modum exceſſerunt. δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐ μενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν. quamquam ſunt grauia et indigna, tamen intra modum

dum 786. 26. ταῦτ᾽ οὐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; τί οὖν ποτ᾽ ἐστὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα; 825. 21. τίνας οὗτοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν 833. pen. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν 1025. 14 τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολὴ 1333. 16. μεγάλην μὲν οὖν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν 1396. 14. μὴ καθ᾽ ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω. id eſt μὴ δόξω περὶ σοῦ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν 1411. 14. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς καὶ φιλονεικίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ᾽ ἄνδρα παρασχέσθαι δεῖ 1440. 3. Etymol. M. p. 778. 36. ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου.

ὑπεργέλοιον ἦν τὸ πρᾶγμα 406. vlt.

ὑπέρδεινος] τὸ πρᾶγμά μοι εἰς ὑπέρδεινον περιέστη 551. 2.

ὑπερδιατείνεσθαι vltra modum contendere 501. 3. 770. 4.

ὑπερεκπλήττεσθαί τινα aliquem vltra modum reuereri et magnifacere 19. 16.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι 228. 17.

ὑπερέχειν] ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρσχῃ maris aeſtus humanam omnem vim et artem ſuperet, μάταιος ἡ σπουδὴ 128. 25. οὐδεὶς ὑπερεῖχε τῶν πολλῶν nemo plebeiis praeſtabat 689. 10.

ὑπερημερία *der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verſtreichen läſſet, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, ſich an die Perſon, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten.* Simile ius illi, quod maiores noſtri olim vſurpabant, *Einritt*, et *Einlager*, et vſitato hodie, *die Hülfe einem thun.* item extremus dies ſpatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte ſic appellabatur, quia dies vnus indultus, *ein Tag Nachſicht* ad τὴν ἡμέραν *dem*

Zah-

Zahlungstage addebatur. μελλέσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας 1154. 8. ἐδεόμην αὐτȣ̃ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν *den Zahlungstag verlängern*, oder *weiter hinaus ſetzen*. ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀπεσείλω 1154. 16. et 21. οἰκέτην, ὃν ἔλαβεν κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβȣ. quem ſeruum ex Aphobi ſubſtantia mihi ſumſeram, ſeu vindicaram, pro pignore, propter-ea, quod pecunia ex mulctá mihi debita ad diem ſo-luta non eſſet 871. 11. ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰλη-φότες τῇ ὑπερημερίᾳ. [id eſt εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ. *weil ſie ſich des Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtiget hatten*, aut εἰληφότες αὐ-τὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ, quia Apaturium deprehen-derant obnoxium poenae non ſoluti debiti die ſtatuta] 894. 8. ὡς δὲ ὡμολόγησέ μοι [ſcil. ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν] καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν. quod non ſolum pollicitus mihi fuerit de die praeſtan-dae ſolutionis differenda, ſed etiam reapſe eam diſtu-lerit 1162. 27.

ὑπερήμερος, qui aes mutuum, qua die ſoluere de-bebat, ea aut non potuit, aut inſuper habuit ſoluere 518. 2. δίκην ὠφληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων 927. 1. ὑπερήμερον δέ με ȣ̓κ ᾤμην δεῖν εἶναι 1159. 3. num ſignificat, non exiſtimabam, me ideo plus debere, quia ſtata die mulctam non dependiſſem? μήτε λαμ-βάνειν ἕτερον ἑτέρȣ, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων 518. 2. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, ȣ̓δενός πω ἡψά-μην τῶν τȣ́τȣ 540. 22. quamquam bona eius adhuc teneo, quae poſſeſſum iui. vel manucepi ideo, quod ſtata die mihi non ſatisfaceret, nihil tamen eorum ad-hucdum vſurpaui. ȣ̓δεὶς δὲ πώποτε ȣ̓́τω πικρῶς ȣ̓δὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς σὺ τȣ̀ς ὀφείλοντας τȣ̀ς τό-κȣς 1123. 4.

ὑπερηφανία] τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ βίου 559. 17. τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας πάντων ἀνθρώπων μεστὸς 577. 16.

ὑπερήφανος] λόγον ὑπερήφανον, ὥς φασὶ, λέγει 42. 27. τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, οὐ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας 175. 10. ὑπερηφάνως κέχρηται τῷ λόγῳ 311. 16. πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα 423. 4.

ὑπερθορεῖν ſaltu ſuperare. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν 422. 24.

ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους 153. 4. 289. 4. ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα τοσοῦτον 702. 27. adeo nil penſi habuit.

ὑπερκολακεύειν 391. 19.

ὑπέρλαμπρον ὀλολύζειν 313. 22.

ὑπερμεγέθης] διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, οὔσας ὑπερμεγέθεις 330. 12. ὑπερμέγεθες μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν 684. 4. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ἐψεύσατο 1059. 2.

ὑπέρογκος δύναμις 46. 16.

ὑπεροπτικὸς] ὑπεροπτικώτατος 218. pen.

ὑπερορία ſolum omne peregrinum extra Atticam. ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης 1086. 11.

ὑπεροψία πάντων ἀνθρώπων 577. 17.

ὑπερπαίειν pro ὑπερβαίνειν.] ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πλούτῳ 1217. 18.

ὑπερπηδᾷν] ὑπερπεπήδηκε πάντα τὰ νόμιμα 644. 16.

ὑπέρπολυς] ἔλαιον ὑπέρπολυ ἐγίγνετο 1073. pen. ὑπέρπολυ ἀργύριον ἔλαβον 1073. vlt.

ὑπερτείνειν excellere, ſuperare. ἧς [quam formam oris] οὐδὲ ἁ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύναται ὑπερτεῖναι 1406. 1. Simile dictum de ſagittis ab hoc longius, vel vlterius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερ-

ὑπερφυὴς] δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυὲς 543. 2. ὑπερφυὲς κακὸν ὀδὲν ἑώρων ὑμᾶς πεισομένως 683. 19.

ὑπέρχεσθαι ὑμᾶς καὶ θεραπεύειν adulari, blandiri, officiis promereri 623. 22. 1369. 20.

ὑπέρχρεως γέγονε nimis oneratus fuit aere alieno, vt reddere nequiret 821. 14.

ὑπεύθυνος] τοσῶτο δέω λέγειν, ὡς ὀκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, — ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263. 24. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβολος τοῖς πεισθεῖσιν, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ 291. 19. 1403. 13. τοῖς δέλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων ἐςὶν ὑπεύθυνον *ſie müſſen mit ihrem Leibe büßen, dafür haften* 610. 5. ὀδ' ἀρχὴν καταςήσω, ὥς' ἄρχειν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἑτέρας ὄντα 747. 1. ὑπεύθυνον ἐλάμβανον ea conditione teſtem hunc admiſiſſem, vt, de quibus teſtaretur, ea is periculo ſuo praeſtaret 1105. 16. εἰ δὲ μὴ προῄδεις, ſin autem haud praeſciebas, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις. eadem teneris cum reliquis culpa ignorantiae, de eadem inſcitia poſtulari potes 293. pen. ὡς προκλήσεώς ἐςιν ὑπεύθυνος, ὀχὶ μαρτυρίας 1114. 21.

ὑπέχειν praeſtare, *leiſten.* ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων. rationem reddere et poenas dare 371. 20. λόγων εὐθύνας ὑφέξει 398. 17. πάντες εἰκότως ἂν ὧν λέγωσι δίκην ὑπέχοιεν Ibid. 18. πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων [ſcil. ἀναγκαῖα, vel προσταττόμενα] ὑπέχειν ᾤμην δεῖν 408. 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [ſcil. τὴν χεῖρα] ibi, in legatione, in Macedonia, cum protendiſſes manus, ad accipiendum munera, καὶ ὑποσχὼν et dantis manui tuam ſubieciſſes, quo munera ſua in tuam inderet, καὶ καταισχύνας τούτους, cuius facti turpitudine tu hos, ciues tuos, coinquinaſti, infamaſti, ἐνθάδε σεμνολογῇ 421. 18. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν dando rationem, et iudicium de ſe tolerando 555. 22. ὀ δίκην ὑπέχειν, ἀλλὰ

ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι 637. 22. τὴν δ' ἐπὶ τῷ προτέρῳ φόνῳ δίκην ὑπέχει 646. 14. tolerat, luit.

ὑπηρεσία miniſterium, ſedulitas alterius ſtudiis inſeruiendi, eoque illum ſibi deuinciendi. τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι, καὶ ὅλως ὑπηρεσίαι τινὲς ἐφ' ὑμᾶς εἰσι κατεσκευασμέναι 1458. 18. 2) miniſtri nauales, diuerſi et a nautis, vel remigibus, et a militibus claſſiariis, cuiusmodi ſunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν κρατίστην ἐμισθωσάμην. id eſt ὑπηρέτας κρατίστους 1208. 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται et ναῦται, vt diuerſi, copulantur 1214. 23. 1216. 13. 1217. 2.

ὑπηρετεῖν] ὑπηρέτησεν αὐτοῖς τοῦτο operam illis hac in re praeſtitit, vel potius hoc illis conſilium adminiſtrauit, vel ſuppeditauit, ſuggeſſit 841. 3. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ οὐ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν 1185. 16. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν 1473. pen. οὐδὲ ὑπηρέτει αὐτῇ, ἃ ἐβούλετο. *nicht alles hergab, verſchaffte, was ſie verlangte* 1356. 26. ὑπηρετεῖν τοῖς χρωμένοις εἰς ἁπάσας ἡδονὰς 1382. 11.

ὑπηρέτης] ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει 37. 4. 175. 17. οἱ καθ' ἡμῶν τῷ Μακεδόνι ὑπηρέται 216. 17. τότε μὲν ὁ δῆμος δεσπότης ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρέτης ἐστὶν 690. 10. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε 690. 21. ὑπηρέτην παρὰ τῆς ἀρχῆς λαβὼν 1149. 25. ὑπηρέται, ἐπιβάται et ναῦται, vt diuerſi, copulantur 1209. 11. et 14. ὑπηρέται καὶ συνεργοὶ πάντες οὗτοι Κλεομένους 1285. 2.

ὑπηρετικὸς] ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔστω 262. 6. vbi πλοῖον ſubauditur. *ein Bot.* lembus, linter, naúicula ad peragenda cita quaedam, ſubitanea, et minuta negotia, vel miniſteria, quaſi dicas nauicula miniſterialis. ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης ὑπηρετι-

ηρετικὸν, [ſcil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιςολὰς etc. 1220. vlt.

ὑπιδεῖν] ὑπίδοισθε καὶ φυλάξαισθε 622. 4.

ὑπισχνεῖσθαι ſeſe ferre, iactare, profiteri aliquem, qui minus ſit. εἰ τοιῦτός ἐςιν, οἷος ὑπισχνεῖται, ſcil. εἶναι 784. 3. εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται 790. 12. ὑπεσχόμην χορηγήσειν, μηδενὸς ἄλλυ ὑπισχνυμένυ. citat Schol. Hermog. p. 384.

ὕπνος] τοσῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν 320. 5.

ὑπὸ] ὅ, τι φυλάξομεν, ὐδέν ἐςιν ὑπὸ τῦ πολέμου λοιπὸν. per, ob bellum 25. 24. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos aduerſos 94. 5. τὺς ἐχθρὺς, ὓς ὐκ ἐςιν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. *die nach unſern Rechten wenig fragen.* quos capere atque tenere conſtrictos legum noſtrarum vinculis haud licet 97. 4. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐςὶν ὐδεὶς 630. 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτυργιῶν ob munera edenda, καὶ τῶν εἰσφορῶν, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν [ſupellectilis meae domeſticae] τὰ δὲ πέπραται 1155. 22.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δοκῦσα [putaticia, opinata mater Midiae] καὶ ὑποβαλομένη τῦτον, quae eum ſibi ſuppoſuit pro filio, qui alterius eſſet 563. 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ eiusmodi voces oportet vos ei opponere, ſic occurrere 580. 6. 1060. 9. 1203. 10. πῶς γὰρ ἄν τις ὑποβάλοι τὴν σὴν ὄψιν. oculis ſubiiciat, ſpectandam proponat 1405. vlt.

ὑπογράφειν praeſcribere, in principio legis ſcribere 693. 10. ὑπογράψας in ſcripto ſuo cum praemiſiſſet haec 973. 14. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484. 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογυότατα. recentiſſime 161. vlt. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων 841. 6. τῷ ὑπογυότερα εἶναι τοῖς χρόνοις ὔπω μεμυθολόγηται 1391. 21. ὑπογυοτέ-

γνωτέροις ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι 1415. 5. ὅτως ὑπογύȣ καὶ τῆς Λυκέργȣ πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας 1479. 22.

ὑποδεῖν] ἁπλᾶς ὑποδέδενται 1267. 22.

ὑποδέχεσθαι τῶν Φευγόντων ȣ̓δένα ἐῶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύȣσιν ἐνέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τȣ̀ς Φεύγοντας 1222. 3. ὑποδ. Φρȣρὰν 1334. 21. εἰς ἣν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τȣ̀ς Λακεδαιμονίȣς ὑποδέχεσθαι 1343. 9.

ὑπόδικος ἔςω τῷ παθόντι tenetor coram iudice ei, quem laeſerit, de iniuria ſatisfacere, rationem eius reddere 518. 3. ὑπόδ. τῆς ἐγγύης ἦν 902. 2. Φόνȣ καὶ τῶν δεινοτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος 1264. 19. μάρτυρας ὑποδίκȣς παρέσχημαι reſpondere et approbare teſtimonii ſui veritatem, obnoxios 1024. 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei neceſſe fore, factum ſuum approbare 976. vlt. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίȣν κατ᾽ ἀδελφȣ̃ 849. 20.

ὑποδοχὴ idem quod ὑπόληψις, opinio, ſuſpicio, ex aliqua re factoue collecta, vt inde neceſſario conſequens. εἰς ὑποδοχὴν τȣ̃ μηδ᾽ ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς vt inde intelligatur, vel colligatur, vos nil queri 80. 1. quaſi dicas, *ad ſubſumtionem.* ἐργολαβȣ̃σι καθ᾽ ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν [id eſt προσδοκίαν] πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτȣ̀ς ὁ λογισμὸς 1482. 25.

ὑποδύεσθαι *ſich worunter verkriechen, verſtecken.* ὑποδύοιτο ὑπὸ κλίνην 609. 16. ὑποδ. τὴν διὰ τȣ̃ ψηφίσματος αἰτίαν. obnoxium ſeſe reddere criminationi 624. 19. πῶς ȣ̓̃ν τȣ̃θ᾽ ὑπέδυ. in hanc latebram ſeſe abdidit, hanc laruam ſubiit, vel hanc obiectionem eluſit, deuitauit, ſubterfugit 749. 4. παρὰ ταῦτα ὑποδύῃ his non obſtantibus, tamen erepis, clam effugis. *du kriecheſt, und ſchleicheſt dich darneben weg und durch* 778. 20.

ὑπόθεσις ſumma rei, meta, id quod in re maxime ſpectatur, et ad quod praecipue contenditur. *End-*

 zweck,

zweck, *Abſicht*. item argumentum, id, de quo agitur. num eſt e Demoſthene, quod Schol. Hermogenis mſtus (p. 5. cfin.) citat ad librum περὶ δεινότητος. ἔμελλον ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21. 7. ὑπόθεσιν, περὶ ἧς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρίστανται 28. 9. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ᾽ ἧς οἱ πρόγονοι ὑμᾶς κατέλιπον. deſciuiſtis, diſceſſiſtis ab illis [vulgo ſic dictis] principiis, regulis et praeceptis ſentiendi atque agendi, quae veſtri maiores vobis reliquerant 145. 13. praecepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliae inde conſequentes ſententiae ſuperſtruuntur. τοιαύτας ὑποθέσεις μεμνημένοι 1082. 20. ὑπόθεσις [inſtitutio, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας 1397. 14. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, [a cauſa propoſita] ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος 416. 25.

ὑποθήκη hypotheca, pignus, res oppignerata. τοῖς δανεισταῖς οὐ παρασχόντα τὰς ὑποθήκας 922. 5.

ὑποκατακλίνειν] ὑποκατακλινόμενοι vi neceſſitatis cedentes, inuiti et coacti, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον 127. 21.

ὑποκεῖσθαι propoſitus ſiue oculis, ſiue menti eſſe, in conſpectu, in medio eſſe. τἄλλα τότε δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων 348. 22. ὃς δυοῖν ὑποκειμένοιν [id eſt προκειμ.] ὀνομάτοιν 631. 18. καὶ γὰρ ἐνταῦθ᾽ ὑπόκειται — hoc in foro certaturis propoſita ſunt iſtaec praeſtanda 643. 22. παρ᾽ ὑμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπόκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦσι. manet eos 913. 6. praeſuppoſitum et infixum menti eſſe tanquam ſcitum certum ratumque. τοῦτ᾽ ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ 179. 6. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων, ὥσπερ προσήκει 1488. 1. 2) oppoſitus, h. e. oppigneratus eſſe. κλινοποιοὺς τετταράκοντα μνῶν ὑποκειμένους 816. 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανεί-

δανείσασιν 841. 19. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν ἐξέσω ὑποθεῖναι [ſcil. aliis,] ἢ ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς 926. 22. ὑπέκειτο ἡ ἄλλη ὀσία ἑπτὰ μνῶν 1187. 23. ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τοῦ ναύλου. *die Stämme Holz waren ihm für die vorgeſtreckte Fracht des Holzes verpfändet* 1194. 17. τὴν ναῦν τὴν ὑποκειμένην ἡμῖν 1283. vlt.

ὑποκορίζεσθαι rem turpem molli et honeſto vocabulo velut amicire, incruſtare, excuſare 424. 11.

ὑποκρίνεσθαι hiſtrionem agere, rem minutam vanamue et nihili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare 230. 7. ὑποκρίνῃ μὲν δεδωκέναι ſimulas quidem, φαίνῃ δ' οὐ δεδωκὼς at conſtat, te nil dediſſe 878. 3. μετὰ παῤῥησίας διαλεχθῆναι μηδὲν ὑποκρινόμενον 415. 2.

ὑποκριτὴς ἄρισος 329. 26. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυσόνοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς 314. 11.

ὑπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιοῦσιν 178. 8. 1483. 7. opinata. πολὺ τἀναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. de quo multo ſecius exiſtimatur, atque oportebat 623. 5. 2) occurrere, regerere, opponere aliquid alterius cauſationibus, item afferre aliquid pro obiectione 594. 21. 596. 14. 600. 20. et 23. 638. 17.

ὑπολείπειν] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν ὑπολείπεται 10. 27. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκασος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥασώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφοράν. *er ließ ſich eine Auskunft, Ausflucht offen.* reſeruabat ſibi perfugium 301. 23. ὑπελείπετο ταύτην εἰς τὸν ὕσερον λόγον 836. 6. ὑπολειφθεὶς τοῦ σόλου. cum poſtremus veniret, a claſſe ſeiunctus, a qua ſponte ſua retro remanſerat 569. 3.

ὑπόληψις] v. Stobaei locum ſub v. διαβολή.

ὑπολογίζεσθαι *in Betrachtung ziehen.* οὔτε μνησικακήσετε, οὔτε ὑπολογιεῖσθε 259. 7. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὔθ' ὑπολογισάμενος 294. 4. ὑπολογισάμενον μήθ' ἡλικίαν, μήτ' ἄλλο μηδὲν 1322. 6. οὔτε τὴν ἀῤῥωςίαν ὑπολογισάμενος, οὔθ' ὅτι — 380. 5.

ὑπόλογος ſubſtantiue, ratio, conſideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung.* μηδένα τούτων ποιεῖται ὑπόλογον 790. 9. 2) Adiectiue. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι in cenſum non venire, rationem eius nullam haberi 959. 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὖσαν 1329. 4.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt leges victis in iudicio certamen de falſo dicto teſtimonio 1139. 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων id quod vnum adhuc vobis ſupereſt faciundum 1168. 1.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὁτιοῦν οἰομένους δεῖν 63. 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. cum inuictus reſtitiſſet, neque ceſſiſſet, neque precibus, neque gratiae officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aſpernatus eſſet 515. 17. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τείχεσι 671. 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους paruerunt legibus, in earum poteſtate fuerunt, tolerarunt poenas a legibus conſtitutas 742. vlt. ὑπομείναντες [in vrbe qui rem auſiſſent] ἐπολιορκοῦντο 1380. 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώςως ὑπέμειναν 1397. 8.

ὑπομιμνήσκειν] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων 257. 24. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐςι τῷ ὀνειδίζειν 316. 10. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς 348. 25. ὑπομιμνήσκω ταῦτα, οὐ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν 1127. 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν ἕκαςα ἐξηπάτη-

πάτησθε, ὑπομνήσω 399. vlt. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομνῆσαι ὑμᾶς 704. 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ᾽ ἵν᾽ ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα 121. 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ᾽ ὁρῶσι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν 247. 22. ὑπομνήματα commentarii, libri memoriales 557. 10. et 17. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι 616. 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες 690. 20. *Sudelbücher der Kaufleute* 837. 17. ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται *die Banquieurs laſſen von ihren Bancobedienten, oder Gehülfen, Nebenbücher halten*, ὧν τε διδόασι χρημάτων — 1186. 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο *er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungsbuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen*, appendicem ad nomen in tabulis ſcriptum, ſubnotationem 1193. 2. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνήδει τούτοις ἀρίστοις οὖσι 1393. vlt. παρ᾽ ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσι 1412. 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, vnde dedecora ipſius omnia ſpectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant 1489. 18.

ὑπόμνυσθαι idem eſt atque προόμνυσθαι, h. e. ante litis conteſtationem iurare, *den Voreyd thun, den Eyd für Gefährde*. ἠντιδίκει καὶ ὑπώμνυτο, ὡς ἦν Βοιωτός 1006. 3. 2) per alium, delegatum, ad iudices abſentiam ſui a foro, propter valetudinis, aut itineris neceſſitatem, iurato excuſare. οὐ παραγραφομένου ἐμοῦ, οὐδ᾽ ὑπομνυομένου 1151. 2. ὑπωμοσάμεθα τουτονὶ Ὀλ. ἀπεῖναι δημοσίᾳ στρατευόμενον 1174. 6. ὑπομοθέντος δὲ τούτου. quae excuſatio abſentiae actoris cum eſſet iureiurando confirmata 1174. 8. ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι aduerſarii noſtram abſentiae excuſationem alio iureiurando interpoſito debilitatum ibant 1174. 8. ὑπωμόσατό τις τὸν Δημοσθένην. iuratus abſentiam Demoſthenis

ſthenis ceu legitimam excuſabat, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιιόντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ 1336. 10.

ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ προφάσεις ἄδικοι 1178. 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν. *ob er gleich mit einem ieden von euch allen in gleichem Schritte geht, ſo gieng er doch, wenn er mit dem Ariſtolocho gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Ariſtolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmäkler war* 1120. 21. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐθελοντής. *er ſchmieget ſich, wirft ſich gegen ſie weg, tritt ihnen nach, ſchmeichelt ihnen* 1121. 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ in poteſtatem et paene ſeruitutem ſe dedit Calliſtrato, famulatus ei eſt 1359. 18.

ὑποποιεῖσθαι aliquem ſibi conciliare, adiungere 365. 11.

ὑπόπτεσθαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε 276. 23.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον 381. pen.

ὑπορρεῖν] ἡ δ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστου τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑπορρέουσα ſubrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβη 412. 13. 2) tranſitiue. τοὺς ἐν ἁπάσῃ καθεστάναι δοκοῦντας εὐδαιμονίᾳ ταῦτα ἀμελούμενα ὑπέρρει κατὰ μικρόν. horum neglectus effecit, vt ſublaberentur et ſubſiderent 472. 1.

ὑποσκελίζειν καὶ συκοφαντεῖν 273. 21. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259. 10.

ὑποσπᾶν στρώματα ſtragulas corporibus ipſis incubantibus ſubtrahere, vi eripere. *unter dem Leibe wegreiſſen* 762. 4.

ὑποστέλλειν. ὑποστέλλεσθαι vela quaſi contrahere, vocem ſubmittere, arrogantiam remittere, ad modeſtiam delabi, prae metu nolle libere proloqui, breuibus, diſſimulare. οὐ μὴν οἴομαί γε δεῖν, τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ᾽, ὑποστείλασθαι 14. 4. πάνθ᾽ ἁπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαρρησίασμαι 54. vlt. ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου 390. 10. 450.

10. 450. 2. τῷ μηδὲν ὑποςειλαμένῳ πρὸς ὕβριν 537. 7. qui ad contumeliam alteri ad pergendam nihil ſibi reliquum fecit. μηδὲν ὑποςελλόμενον, μηδ᾽ αἰσχυνόμενον 980. 22.

ὑποςροφὴ] νῦν ἐξ ὑποςροφῆς. rurſus, e contrario 283. 18.

ὑπόσχεσις] ἡ μὲν ἂν ὑπόσχεσις ἕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει 44. 14.

ὑποτείνειν] τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων 171. 24. ὑποτείνειν ἐλπίδας καὶ ὑποσχέσεις. oſtendere 625. 6.

ὑποτελεῖν idem quod ſimplex, praeſtare, luere, dependere. ἐράνες ἑκόντα ὑποτ. 142. 1.

ὑποτιθέναι proponere, ſupponere. ὑποθεὶς τὸν ἴδιον κίνδυνον caput ipſe ſuum periculo cum obieciſſet 420. 25. ὑποθέντες τῦτο τῇ γνώμῃ ἀκέετε 550. 5. ὑποθέντες πρὸς τῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. 2) opponere pignori, oppignerare. ὁ ὑποθεὶς τῷ πατρὶ τἀνδράποδα 821. 12. ὑποθεὶς τὴν οἰκίαν καὶ τἀμαυτῦ πάντα 842. 8. ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα, ἐκ ὀφείλοντες ἐπὶ τέτοις ἄλλῳ ἐδενὶ ἐδὲν ἀργύριον 926. 8. ἐξίςω ὑποθεῖναι καὶ ἀποδόσθαι 926. 23. ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν ἐσίαν 1188. 2. ὑποθεῖναι αὐτόν φησι τέτε [id eſt ἀντὶ τέτε] τῦ ἀργυρίε χαλκὸν 1190. 20. 1199. pen. ἐκ ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια 1202. 23. ὑποθεὶς δὲ τὴν ἐσίαν τὴν ἐμαυτῦ καὶ δανεισάμενος ἀργύριον 1208. 23. ὑποθεὶς τὸ χωρίον Θρασυλόχῳ 1210. 17. In medio, ſupponere, veluti fundamentum aedificio. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29. 5. ὑπεθέμην ἐν ἀρχῇ τῦ λόγε 942. 9. 2) aes foenebre in pignus credere. *Geld auf Pfand verleihen.* εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν; ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐςὶ 841. 20. ἐκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεὼς 1223. 24.

ὕπελος] ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπελον 327. vlt.

ὑποφαίνειν] μικρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα αὐτοῖς 379. 1.

ὑποφέρειν pro ſimplici. ὀσία οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθαι ὑποφέρειν 1359. 7.

ὑπόχος] μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν. [id eſt ἐνόχους] 1315. 11.

ὑπόχρεως ἦν ἅπασα ἡ οὐσία. *verſchuldet* 1187. 18. 1225. 10.

ὑποχωρεῖν] ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613. pen. ἐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272. 20.

ὑποψίαν κατὰ τούτων λαβεῖν 852. 2. ὑμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι 1286. 15. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους 1305 pen. 1306. 7. 1403. 2.

ὑπωμοσία excuſatio valetudinis aliusue cuiusdam neceſſitatis. νόμον καταβαλόντα ἐὰν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260. 24.

ὕστατος] τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 2. 1428. 22. τῶν αὐτοῖς πεπιγημένων, ὕστατον ἐλθόντα, τὴν δόξαν ἔχειν 62. 12.

ὑστεραία] ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, [ſubaudi ταύτης τῆς ἡμέρας] ᾗ ἂν προθῶνται 1071. 3.

ὑστερεῖν πολλῶν excidere, fraudari, carere, quaſi ſero venire, oportunitate rei bene gerendae iam dilapſa. διὰ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι 447. 27.

ὑστερίζειν] ὑστερίζομεν ἁπάντων 49. 1. τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν 50. 11. τῷ ὑστερίζοντι πάντων τούτων. mihi, cui iſta omnia deſunt, ab his omnibus deſerto 1341. 7.

ὕστερος] ὑπελίπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον 836. 6.

ὕφαιμος 1157. 2.

ὑφαιρεῖσθαι ſuffurari 1119. 6. 13. 22. 24.

ὑφαίρεσις τοῦ γραμματείου furtiua ſubtractio 1120. 4.

ὑφάπτειν τινὰ ignem accendere in cuniculo ſuo, cuius fumo operae alterius, in proximo meatu metalla fodientes, expellantur 977. 7.

ὑφήγη-

ὑφήγησις, demonſtratio, doctrina, praeitio exempli, praeceptio 277. 19.

ὑφηνιοχεῖσθαι de curru in ordine quodam ſecundariorum agitato. τῶν μὲν [ſcil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχȣμένων 1409. 24.

ὑφίςασθαι audere, periculo ſe exponere, ſubire onus, obire negotium, ſuſtinere. πολλȣς πόνȣς καὶ κινδύνȣς μεγάλȣς ὑποςῆναι 158. 1. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποςάντα λέγειν καὶ γράφειν 327. 26. τȣ́τȣς ἐξαπατᾷν ὑπέςησαν 363. 6. ὅτ' ἐγὼ χορηγὸς ὑπέςην [ſcil. κληρωθῆναι, vel ταχθῆναι] 536. 20. et vlt. ὑποςὰς ἂν πᾶν εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι 551. 27. ὑποςῆναι [ſcil. ἐμὲ σοὶ γενέσθαι] πρατῆρα ἠξίωσας 983. 8. ὑφίςασθαι κἂν θορυβηθῆναι ſuſtinere ipſo concionis fremitu perturbari, interpellari 1421. 20.

ὑφορᾷν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240. 13.

φαγέδαινα 798. 23.

φαιδρὸς] ȣ̓κ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332. 8. τοῖς ἁπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζȣσι καὶ φαιδροῖς 1122. 17.

φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμȣ̃ πάνθ' ȣ̃τως, ὡς ἐςὶν ἀληθῆ, καὶ φαίνεται 1267. 10. ȣ̃τω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τȣ̃ λόγȣ φαινομένοις προσθέσθαι 303. 23. ȣ̓δαμȣ̃ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. Nequaquam illum ſolum per ſe, ſine adiutore, tale facinus tam aperte fuiſſe auſurum 376. 22. 2) indicare magiſtratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus aerarium fraudantem, merces clam ſine vectigalibus importantem, *einen Schmuckeler angeben*, *einen Lorrendrayer, der einen Schleichhandel treibt, Contrebande Waaren führt, oder den Feinden Contrebande Waaren zuführt, oder die Acciſe beſchummelt.* τοῖς προαιρȣμένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἢ φαίνειν 1323. 15. τὸν νόμον ἀναγνώσε-

γνώϛεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων, [ſcil. πρὸς τούτους, οὓς ἔφαινον] 1323. 9. φαίνειν πλοῖον 1324. 19. et 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν 1325. pen. v. art. φανερός.

φαλάγγιον 798. vlt.

φάλαγξ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν 123. 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multae cauſae, controuerſiae, e ſolo Lycurgi verbo diſceptabantur, vt, quae ille cenſeret, affirmaret, infitiaretur, ea rata et vera haberetis, atque ſecundum eum pronunciaretis 1475. vlt. quamuis πάντες γεγράφασι praeceſſiſſet, p. 650. 13. tamen inſequitur φησὶν, (non φασὶν) quia ſubauditur ἕκαϛος τῶν γεγραφότων.

φανερὸς] εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει 9. 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γεγενημένην τῇ πόλει 18. 2. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν [in fundis et bonis immobilibus] ταύτην ἐξαργυρίσας. argento mutata, *ins Geld geſetzt, zu Gelde gemacht* 59. 9. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ᾽ ὑμᾶς. *conſtabat inter omnes, factu fore neceſſarium, vt Thebani receptum ad vos haberent* 231. 16. οὐδ᾽ ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος 306. 2. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837. 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῖν in conſpectum noſtrum adducere, in medio proponere 937. 13. φανερὰν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα 986. 25. φανερᾷ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο 1078. 19. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας. οὐδὲ γὰρ ἦν φανερός. [ſcil. ἐν τῇ ἀγορᾷ] nam in foro non comparebat 1190. 4. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίϛαμαι 1485. 1.

φανερῶς] ὅσῳ τὸ φανερῶς [ſcil. τι ποιεῖν] τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ νικῶντας τοὺς παρακρουσαμένους πράττειν ὁτιοῦν ἐντιμότερον 479. 9.

φάραγξ 793. 6.

φαρμακᾷν inſanire, furere a malis potionibus 1133. 26.

φαρμακείας τινὸς ἄτοι ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκᾶσιν 1025. 11.

φαρμακὶς] τὴν λημνίδα, τὴν φαρμακίδα 793. 27.

φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς 793. pen. ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γήρως, ἢ φαρμάκων 1133. 11.

ὁ φαρμακὸς veneficus, *der Giftmiſcher* 794. 4.

φαρμακοτρίβης. *Farbenreiber* 1170. vlt.

φασηλίτης] οἱ φασηλῖται ἀδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ᾽ ὅπερ εἰώθασι 923. 1. τῶν φασηλιτῶν πλείας εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro Attico ſaepius de mala fraude poſtulantur] ἢ τῶν ἄλλων [ſcil. ξένων ἐμπόρων] ἁπάντων 924. 7. vnde probrum erat hoc vocabulum. ὑπὸ τάτων, φασηλιτῶν ὄντων 931. 22.

φάσις indicatio, delatio nominis alicuius apud magiſtratum de fraude peculatuue in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commiſſa 793. 16. φάσιν [ſcil. τᾶ ἀργυρίᾳ] καὶ ἀπογραφὴν τᾶ ἀργυρίᾳ εἶναι πρὸς τὰς ἐπιμελητὰς licere aes ſic praeter fas creditum, in foro curatorum mercatus attici φαίνειν, denunciare, et ἀπογράφειν ſpecificare, h. e. nominatim edere, quantum ſit, aut quae ſint merces vetitae (*Contrebande Waaren*) 941. 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. delationem nauis 1323. 6.

φαῦλος] τᾶτ᾽ ἐκεῖνον, ὅπερ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι 19. 15. ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγεῖσθε, τᾶτον δ᾽ ἄφετε, citat Hermogenes p. 315. 3. ex or. de F. L. ἀδὲν γὰρ φαῦλον ἐρῶ σε 488. 8. φαῦλος — τάττεται καὶ ἐπὶ τᾶ μικρᾶ καὶ εὐκαταφρονήτα. ὡς Δημοσθένης. Etymolog. p. 789. 47. ἐκ φαύλων αὐτὰ [ſcil. τὰ πράγματα] χρηςὰ γενήσεσθαι 25. 21. ὰ γὰρ, εἰ φαύλοις ὑμεῖς χρῆσθ᾽ εἰς τὰ πράγματα πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ πράγματά ἐςι φαῦλα 250. 9.

φαυ-

φαυλότης τῶν στρατηγῶν ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. pen.

φαύλως καὶ κακῶς βοηθεῖν. parce atque ſegniter, ignaue 194. 2.

φείδεσθαι] γεωργοῦντες καὶ φειδόμενοι *bey ihrer Landwirthſchaft lernen, oder ſich genöthiget ſehen, knapp und ſpärlich zu leben, zu Rathe zu halten* 753. 21. οὐδὲ ψυχῆς ἐφείσαντο 1394. 18.

φενακίζειν] οὐδείς ἐστιν, ὅντιν᾽ οὐ πεφενάκικεν 20. 5. αἰσχρόν ἐστι φενακίζειν ἑαυτοὺς 51. 10. αἰσθόμενος φενακιζομένην τὴν πόλιν 73. 1. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε 656. 5. τίς ὁ ταῦτα φενακίσας. id eſt, ἐπ᾽ ἀπάτῃ συμπλάσας 362. 10. ὧν [id eſt τούτων, ἃ] πεφενάκικε τὴν πόλιν 363. pen.

φενακισμὸς] τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς 59. 18. φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα 760. pen.

φέρειν] ferre, perferre, tolerare. φέρειν ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως 258. 23. φέρε δή μοι τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκέων. citat Schol. Hermog. p. 388. circa finem, ex orat. de F. L. locus eſt p. 360. 15. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν 797. 23. ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοὶ πρᾴως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν 1339. 20. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς 1486. 2. 2) ferre culpam criminis, auſferre. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ. imputabatur ipſis primum impoſturae principium 371. 16. 3) afferre, in medio proponere, repraeſentare, vt aes, dependere. ἐμφανεῖς μὲν [τὰς συνθήκας puta] οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε 898. 5. οἱ γὰρ ἄλλοι τραπεζῖται μίσθωσιν οὐ φέροντες 960. 8. εἰ ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητή, μηδ᾽ ἠνέγκατο προῖκα. ſecum attulit, intulit in domum 1016. 16. εἰ ἠνέγκατε τοῦτε μάρτυρα, καὶ ἐπεμαρτύρασθε 1273. 18. πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πάσας αἰτίας οἴσειν. [id eſt προσοίσειν] 1328. 22. ὦ

τίν᾽

τὶν ἂν ἁρμόττουσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν οὐχ εὑρῶ 1404. 14. 4) perferre, deferre, vt nuncium, vel conditionem ab alio ad alium. *zubringen*, *hinterbringen*, *entgegen bringen*. τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις. qui a Philippo ad vos pertulerunt, vobis detulerunt 72. 22. 5) ferre aliquem magiſtratum, h. e. nomen alicuius edere, proponere plebi, vt idonei, qui honori praeficiatur. *vorſchlagen*, *aufwerfen*, *empfehlen*, item creare, nuncupare, *ernennen*, *beſtellen*. οἴσουσιν ἡμᾶς οἱ φυλέται, [πρὸς τὸ λειτουργεῖν puta,] ἂν χορηγὸν, ἢ γυμνασίαρχον, ἢ ἑστιάτορα φέρωσι 996. 21. 6) ducere, ferre aliquo, de via. τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. id eſt admittentem, intromittentem homines 1155. 13. 7) ἄγειν καὶ φέρειν depopulari, depraedari 304. 14. 639. 5. 8) φέρεσθαι pro οἴχεσθαι abire, perire, vel ſimpliciter ire, vadere, procedere. ὀλιγώρως ὑμᾶς ἔχειν καὶ ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι. ſinere vadere, vt vadunt 106. 12.

φερρεφάττιον fanum Proſerpinae 1259. 5.

φεύγειν fugere, effugere, vt ex acie, e malo. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν φευγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ 33. 7. κελεύει λέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον 313. 19. e patria auffugere, in exſilium ire, vel in exſilio verſari. οἱ δ' ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613. pen. ὅτι καὶ τοὺς δεῦρο πεφευγότας, ſi qui huc ad nos receptum habuerint, ἕτεροι ἀποκτενοῦσι 632. 15. τῷ ἐξεληλυθότων εἰπεῖν, καὶ μὴ, πεφευγότων 634. 21. κατὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃς κεῖται, τὸν φεύγοντα δέχεσθαι 648. 23. 2) fugere perſequentem in foro, h. e. reus agi. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδὲ μίαν γραφὴν φυγεῖν. nunquam ſe maieſtatis, aut perduellionis poſtulatum fuiſſe 310. pen. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν 311. 1. τὸ φεῦγον ψήφισμα plebiicitum controuerſum, de quo nunc certatur, vtrum repro-

probandum, an perferendum ſit 638. 20. φεύγει ὑπ᾽ ἐμȣ̃ ταύτην τὴν δίκην. hac actione nunc a me reus agitur 1184. pen. 3) recuſare, deuitare, detrectare, defugere. εἰ δὲ τȣ̃το φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσȣσι ποιεῖν 498. pen. τȣ̀ς σαφῶς εἰδότας τὰ ἡμέτερα ἔφυγε μηδὲν διαγνῶναι περὶ αὐτῶν 813. 7. ταῦτα προήρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν. eo quod latitet, functiones munium publicorum defugiat. καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι 1121. 15. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι 1481. 8.

Φήμη δ᾽ ȣ̓ τις πάμπαν ἀπόλλυται 417. 2.

Φημίζειν] ἥντινα λαοὶ πολλοὶ φημίζωσι. homines multi crebris ſermonibus inter ſe iactent 417. 3.

Φθάνειν praeuenire. ȣ̓δὲν προτερήσετε *ihr werdet mir keinen andern Rang ablaufen, als dieſen,* ἔξω τȣ̃ ἐφθακέναι ἀδικȣ̃ντες. quam vt in iniuriis inferendis me praeueniatis, priores mihi eas inferatis, quas ego poſtmodum vlciſcar 239. 9. ὀργῇ καὶ τρόπȣ προπετείᾳ φθάσας τὸν λογισμὸν iracundia et reliqua, ſolita morum temeritate, cum occupaſſet, h. e. excluſiſſet ſedatam meditationem rei, quam ageret 626. 17. 627. 16. ȣ̓ γὰρ ἔφθη Θεόπομπος τὴν ἐπιδικασίαν ποιησάμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι — vix perfecerat Theopompus, vt hereditas ſibi adiudicaretur, cum ſtatim proderet 1073. 20. ȣ̓ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τἄνδοθεν. vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi ſtatim conarentur ſupellectilem domeſticam differre 1319. 9. quamquam in hoc poſtremo pari exemplorum (e. p. 1073. et 1319.) φθάνειν accipi quoque poteſt pro peruenire. Cum perueniſſet Theopompus eo, vt aufferret hereditatem iudicum ſententia ſibi addictam. — cum infortunium eo perueniſſet, vt mihi eueniret. Praeſtat tamen in vtroque loco notio praeueniendi, ſcil. ſtudium et contentionem impediendi. 2) effu-

effugere. ἐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τέτοις τοῖς θηρίοις δελεῦον vix effugiat multitudo plebis, quominus hiſce belluis ſeruiat 745. 4. ἐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur. h. e. quo citius concidetur, hoc melius 782. 16.

φθέγγεσθαι μέγιςον ἁπάντων 405. 15. et pen. φθ. μεῖζον ἐδενὸς 405. vlt. φαῦλον 408. 19. τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένω προσέχοιτε 449. 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981. 25.

φθείρειν] ἐδὲν δέονται — φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάςην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῶ 154. 27. contabeſcere, abſumi moleſtiis. δεινοί τινες εἰσὶ φθείρεσθαι πρὸς τὲς πλεσίες. cum contentione, quaſi certatim, concurrere, ruere, ferri ad diuites, ad horum diuitum fraudem peſtemque 560. 10.

φθόη phthiſis, tabes. μέχρι φθόης καλῶς ποιῦσαι προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481. 22.

φθονεῖν] δόξαν κατέλιπον κρείττω τῶν φθονέντων 35. 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ τοῖς ἀπόροις βοηθείᾳ φθονῦμεν 141. 22. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας 1112. 14. φθονήσῃ pro φθονηθήσῃ laborabis, conflagrabis inuidia publica, conciſces eam tibi 1160. pen. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονῦντες 1484. 24.

φθονερὸς, ἀχαρίςες, ἀπίςες δοκεῖν εἶναι 460. 6.

φθόνος] ἐδ' αἰσχύνῃ φθόνε δίκην εἰσάγων 268. 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεςι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος 330. 4. ὁ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [vita deſunctis] ἔτι τηνικαῦτα [poſt fata extrema] ἐναντιῦται 441. vlt. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι πονηρᾶς 499. 21. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον 507. 27. βελόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τέτων τῶν λόγων συνάγειν 524. 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷς ἔλεον 577. 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τῶ φθόνε

792.

792. 25. ὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχυς φθόνον ἐπ' ἀλλήλυς ἀσκῦντες 799. 12. φθόνος ἀπείη τῦ λόγυ 1396. 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν ὐδὲν ἐςὶ πρὔργυ τἀληθῆ λέγειν 1468. 8. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτὺς βίῳ ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιςῇ 1479. 15. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11.

φθόρος ἄνθρωπος οἰκότριψ. 173. 17.

φιάλη 565. vlt. φιαλῶν ποίησις 615. 4. 755. 8. ςέφανοι σημεῖον ἀρετῆς εἰσι, φιάλαι δὲ πλύτυ 616. vlt. θέντες τὴν φιάλην ἐνέχυρα 1031. 8. αἰτήσασθαι ςρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἀργυρᾶς 1191. 1. φιάλας λυκιυργεῖς 1193. 11.

φιλαθήναιος. φιλαθηναιότατος 439. 27.

φιλαίτιος obnoxium crebris criminationibus et offenſionibus. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγώνων μεςὸν 150. 9.

φιλανθρωπεύεσθαι 384. 11.

φιλανθρωπία, comitas, blanda ſuauitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται 507. 26.

φιλάνθρωπον ὔτε μικρὸν, ὔτε μέγα πρὸς τὺς δικαςὰς ποιήσαντα 538. pen.

φιλανθρώπως πάνυ τύτῳ ἐκεχρήμην. admodum familiariter 411. 10.

φιλαπεχθημοσύνη propenſio animi ad contentiones, rixas, ſimultates 1268. 16.

φιλαπεχθήμων 701. 24. εἰ μὴ φιλαπέχθημον ἦν, εἶπον ἂν 1445. 25.

φιλεῖν] ὐκ ἐφίλυν αὐτὺς, ὥσπερ ὑμᾶς ὗτοι. non aiebant per ſimulationem, ſe tanto veſtri amore teneri, quantum hi nunc prae ſe ferunt 35. 4. ἄχρι τῦ χρὴ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδετέρυ τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660. vlt. ὐ γὰρ τύτυς ὕτω μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum

meum erga iſtos 1161. 18. φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ᾽ αὐτοὺς 1459. 22.

φιλεργία, contentio, ſtudium, ardor opus aliquod artemue exercendi, e. c. quaeſtum e pecuniis foenori collocandis, cauendique, ne inertes iaceant 945. 25. ὁρῶντες τὴν ἐμὴν φιλεργίαν. *meine Bergbauluſt, daſs ich ein Bauluſtiger wäre, Wohlgefallen an dem Bergbaue fände* 1049. 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δόξαι, θαυμαστὸν ἡλίκον ἐστίν. ſedulum, induſtrium in arte argentaria, eundemque fidum et probum 957. 28.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι alicuius amicitiam ſibi conciliare, adiungere 19. pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἄν τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινὸν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν 553. 1. τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν κτησαμένοις, ſi qui amicis, praeterquam plebe, quibuscunque aliis 1480. 2. τὴν ἔξωθεν φιλίαν κτήσασθαι. cum Macedonibus aliisque regulis familiaritates contrahere 1480. vlt.

φίλιος. adiectiuum. παρὰ πᾶσαν φιλίαν μέχρι τοῦ Πειραιῶς. quamcunque terram praeteruehatur, vt ea ſit cum Athenienſibus amica 326. 12. οὐ γὰρ γένος ἐστὶν ἐν φιλίων καὶ πολεμίων 638. 3. τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι, *das Guth ſey Contrebande, und verfallen, ihr habt das Schiff für gute Priſe erkläret.* pronuntiaſtis illas merces recte captas eſſe, vt ab hoſtibus 703. 24.

φιλιππίζειν] μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων 287. 1. οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλίππιζον, οἱ δ᾽ ἠττίκιζον 1334. 10.

φίλιππον ἕτερον ταχέως ὑμῖν ποιήσετε 43. 12.

φιλόδικος] ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

φιλόδωρος] ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον 264. 4.

φιλοκίνδυνος] φιλοκινδυνώτατος εἶ πάντων ἀνθρώπων 501. 16.

φιλολοίδορος] καίπερ ȣ̓ φιλολοίδορον ὄντα φύσει 269. 11.

φιλονεικεῖν] ταῖς πρὸς τȣ̀ς οἰκείȣς διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικȣ̃ντες 1099. 9. μηδὲν ȣ̃ν φιλονείκει, λεπτίνη 501. 5.

φιλονεικία] εἰ τὴν πρὸς αὐτȣ̀ς φιλονεικίαν πρὸς τȣ̀ς τῆς πόλεως ἐχθρȣ̀ς τρέψαντες ἐδημηγόρȣν 1440. 22.

φιλοπονία τῶν δρόμων 1408. 21. τὴν φιλοπονίαν εὐθέως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδειξάμενος 1409. 11. διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπ. ȣ̓δὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412. 23.

φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292. 25.

φιλοπραγμοσύνη nauitas, aſſiduitas, efficacia, contentio perpetuo in actu rerum verſandi, ſiue ſuarum, ſiue alienarum. τὴν φιλοπρ. ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος 13. 9. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλ. ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52. 9. τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπρ. ὁρῶντες τὴν τȣ́τȣ 559. 21. 994. 1.

φίλος] φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιȣ́τοις καιροῖς παρεῖναι 113. 27. μέχρι τȣ́τȣ Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππȣ 241. 25. φίλον εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγȣ̃ντο 240. 10. φίλων ἀγαθῶν ἐστιν ȣ̓ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664, 20. τȣ̃ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτȣ̃ σωτηρίας φροντίζω 1483. 13.

φιλοσοφεῖν] πεφιλοσόφηκεν ȣ̔́τως, ὥστε — ita callide commentus, commachinatus eſt — *er hat ſeine Sachen ſo liſtig eingefädelt* 1181. 1.

φιλοσοφίαν μόνην δυναμένην παιδεῦσαι ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι ταύτην. [ſcil. τὴν διάνοιαν] 1412. 17. praedicatio philoſophiae legitur p. 1413. 11. ſq. φέρειν τὴν φιλοσ. ȣ̓κ ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις 1416. 12.

φιλοτησία [ſcil. κύλιξ.] φιλοτησίας προὔπινε 380. pen.

φιλο-

φιλοτιμεῖσθαι] ἓν μόνον ἄν τις ἔχοι δεῖξαι Φαίνιππον πεφιλοτιμημένον εἰς ὑμᾶς 1046. 7.

φιλοτιμία] ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινὰ illi quidem praebet aliquam cauſam gloriandi 18. 21. φιλοτιμία magno cum ſtudio, acri contentione, ſeu ſtudio laudis et gloriae ſibi ſoli arrogandae 23. 8. τὴν φιλοτ. τἀνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι 23. 10. μηδ᾽ ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας 220. 12. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι. a nulla abeſſe largitione, nullam ſubterfugere erogationem pecuniariam, quae fit gloriae cauſa, in reip. decus atque commodum 312. 26. φιλοτιμίαν οὐ δεῖ ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις — 566. 7. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia ſe iactans 1356. 2. φιλοτ. ἱκανὴν ἡγεῖσθαι τὴν τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν 1424. vlt. ἀπεστέρημαι τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν 410. 24. φιλοτιμίας πολλὰς argumenta, documenta gloriae περιαιρεῖται τῆς πόλεως 729. 15.

φιλότιμος] οὕτως αὐτὸν [Philippum] φιλότιμον appetentem, auidum gloriae φασὶν εἶναι οἱ συνδιατρίψαντες αὐτῷ 155. 16.

φιλοτίμως παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς 1409. 11. πρὸς χρηματισμὸν καὶ ῥώμην καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν 1412. 25.

φιλοψυχεῖν 1397. 27.

φλαῦρον μηδέποτε μηδὲν μήτε παθεῖν, μήτε μελλῆσαι 1487. vlt. θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον 597. 4. μηδεὶς μοι ὀργισθῇ. οὐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον 488. 7. τὰ μὲν ἄλλα ἔγωγε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοιδα 461. 4. περὶ ὧν οὐδὲν ἂν εἴποιμι φλαῦρον ἐγὼ 581. 19.

φοβερὸς προσπολεμῆσαι 24. 12. δεινὸν καὶ φοβερὸν 565. 12.

φόβος] E p. 366. 26. approbare volunt hoc vocabulum cum accuſatiuo perſonae, loco genitiui conſtrui. verum ille quidem locus nil probat. nam accu-

ſatiui appoſiti non ad φόβος referendi ſunt, ſed ad τρέφειν inſequens. φόβῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς metu veſtri 798. 3. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν etc. 1374. 12. φόβον καὶ δέος παριςὰν 654. 25. Copulatur item φόβος cum δέος p. 555. 14.

φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. itare, commeare 312. 22. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. ἐφοίτα εἰς ἱπποθοωντίδα φυλὴν, εἰς παῖδας χορεύσων, frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab eius magiſtro ſaltare diſceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur 1001. 19. 1002. 21.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι ius criminale, de poenis homicidarum 122. 13. 528. 5. 636. 12.

φόνος] πότερον ἐδένα φόνον ὅσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἤ τινά γε ἐςὶν ὅσιον νομιςέον 644. 22. φόνȣ καὶ τῶν δεινοτάτων ἂν ἦν ὑπόδικος 1264. 19. τῶν ἑκȣσίων φόνων tribunal erat in Areopago 641. 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ 643. 20. τῶν ὁσίων, τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαςήριον 644. 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην 245. 16. prouentus, *Tracht, was das Iahr trägt, hervorbringt.* 2) impetus. *Riſs, Schwung, Fahrt, Schuſs, wie des Waſſers.* τύχην κοινὴν καὶ φορὰν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οἵαν ȣ̓κ ἔδει 316. 26. 3) penſio tributorum, vel vectigalium. τȣ̃το τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάςȣ δίκαιον ὑπάρχειν 547. 17. 574. 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776. 9.

φοράδην ἦλθον οἴκαδε, ὑγιὴς ἐξελθὼν 1263. 11.

φόρος vectigal. κἀκεῖνοι μὲν [reges Macedoniae] τοῖς ἀθηναίοις φόρȣς ἤνεγκαν, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις ȣ̓δενὶ πώποτε τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων 156. 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id eſt ὥςε τάξαι αὐτȣ̀ς] Ἀριςείδῃ 689. vlt.

φορτι-

φορτικὸς καὶ ἐπαχθὴς 57. pen. καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ. Hermogenes p. 410. 1.

φορτίον μεῖζον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενος 156. 5.

φρατορικὸς] ἐνέγραψαν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον 1092. vlt.

φρατριάζειν] μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἔζη, ἐφρατρίαζε 1054. 3.

φρατρίαρχον εἵλοντό με 1305. 22.

φράτριος] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντες τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου 1054. 10.

φράττων τὰ παρασκήνια 520. 19. φράττοντα τὰ ἑαυτοῦ σωφρονεῖν ἡγοῦμαι 1280. 12.

φράτωρ] εἰσήχθην εἰς τοὺς φράτορας 1313. 19.

φρέαρ] αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν 186. 16. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225. 12.

φρεαττῷ] τὸ ἐν φρεαττοῖ δικαστήριον 645. 26. 646. 9.

φρὴν] νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς 780. 21.

φρικώδης 644. 18.

φρίττειν] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκέω 332. 11. ὃ τίς οὐκ ἂν ἔφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι; exhorreſcat, reformidet 559. 8. οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν προσήκει παθεῖν αὐτοὺς 1230. 24.

φρονεῖν ſapere, animatus eſſe quoquomodo, animos gerere, ſeu humiles, ſeu excelſos. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. immodeſte, ſuperbe, vltra quam verum eſt, atque decet, de ſe ſentiendi, ſeſe efferendi 16. 1. ὥσπερ οὐδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν 173. 25. ἢ ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας 176. 7. οὐδεὶς τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις — 181. 16. εὖ πράτ-

πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴποτε εὖ φρονεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι 195. 1. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ 319. 27. τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε 427. 19. οὐδεὶς οὕτως οὔτ' ἀναιδὴς, οὔθ' ὑπὲρ ὑμᾶς φρονῶν ἐστι 801. 27. τοῦτο οὖν ἐξελέγξαι πειράσομαι πρῶτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα φρονεῖ. ſuperbit, fidit 836. 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον ἐμοὶ προσήκει φρονεῖν, τούτου γε μεῖζον, οἶμαι. καὶ τούτῳ γε, εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἔλαττον, ἐμοῦ γ' ἔλαττον 1126. 15.

Φρόνημα] οὐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν 173. 23. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα εἶναι 173. 26. τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. ſpiritus priſtinos et cognatos demittentem 246. 1. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297. pen. φρόνημα ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον 449. vlt.

Φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε 9. 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι 12. 18. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 431. 10. οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας 526. 25. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν 1476. 21. ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω 1483. 12.

Φροντὶς] ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται 29. 7.

Φρουρὰ] φρουραῖς κατεχόντων τὰ κύκλῳ τῆς ἀττικῆς 258. 6. ἡ ἐκείνων ταραχὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία φρουρὰ Χερρονήσου μεγίστη ἐστὶν 654. 20. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. vi edicti propoſiti, quo praeſidium illuc ire iubebatur 1257. 5. ὥσπερ ἦμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ 1257. 10. ὑποδέχεσθαι φρουρὰν 1334. 21.

Φρουρεῖν τινα cuſtodire aliquem, non vt carcere ſeptum, ſed quomodo ſatelles regem. ἐφρούρει Χαρίδημον

μον

μον ἡ πόλις. *der Staat ſtund Schildwache. that Trabantendienſte bey ihm* 682. vlt. Χαρίδημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βούλεται, χαρίδημον οἴμοι 690. 22.

φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως 1018. 10.

φυγὴ] τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ᾽ ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470. 13. γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 13.

φυγοδικεῖν 1013. 7.

φύειν] εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος 1394. 7. ἐφύετο κατὰ πάντων creſcebat, adoleſcebat, inualeſcebat aduerſus omnes 23'. 14. αὐαίνει δ᾽ ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2. Conf. φῦναι.

φυλακὴ] παντοδαπὰ εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν 71. 20. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι 101. 15. τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν puta] τεταγμένους 215. 21. τὰ παρ᾽ αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, [ſcil. ὄντα] παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ᾽ ὑμῖν ποιήσαντες 300. 8. μὴ προσγραψάμενοι τὴν αὐτὴν φυλακὴν. cautionem 616. 24. φυλακὴν τοῦ σώματος διδόναι praeſidium armatum, ſatellitium 622. 7. φυλακῆς αὐτοὶ τῆς μεγίστης εἰσὶ δεόμενοι 807. 8. τοῦ μὲν ἐπιβουλεύσαντος, οἷς ἂν τύχῃ, τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι 666. 3. οὐδὲ τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν ἐστὲ δυνατοὶ φυλάττειν 80. 8. κοινωνήσοντας τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς 80. 17.

φυλακτήριον] ἓν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν αὑτῇ κέκτηται φυλακτήριον 71. 24.

φύλαξ] φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίου 17. 13. φύλακας ἂν κατέστησαν ὑμᾶς αὐτοῦ διὰ τοῦ προβουλεύματος 682. 25. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771. 22. φύλακας τῆς νεὼς καταστῆσαι 895. 17.

φύλαρχος 47. 10. vnde patet, ad τὸν ἵππαρχον, ſeu magiſtrum militiae equeſtris eſſe τὸν φύλαρχον,

atque in militia pedeſtri eſt ὁ ταξίαρχος ad τὸν ςρατηγόν.

Φυλάττειν cuſtodire, ſeruare, ſalua tueri. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον 16. 3. πολὺ ῥᾶον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε 25. 23. ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοὺς ἄλλους 344. 25. φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις 472. 2. 2) reſeruare in futurum tempus. φ. τινὶ τιμωρίαν poenae exſecutionem 527. 8. 3) obſeruare, opperiri tempus oportunum, *abwarten, abpaſſen.* φυλάττων τοὺς ἐτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα 48. pen. φυλάττει ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐςε μεςοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος 328. 3. ἀριςοποιουμένους φυλάξας τοὺς ςρατιώτας. *paſſete die Zeit ab, da die Soldaten das Mittagsbrodt zu ſich nahmen* 675. 17. 4) obſeruare aliquem, inuigilare acribus oculis, *auflauren.* φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317. vlt. ἂν οὕτω φυλάττητε αὐτόν. *wenn ihr ihm ſo aufs Maul, auf die Finger ſehen werdet.* ſi exceptiones et excuſationes eius omnes ita eludatis, perfugia ipſi omnia occludatis 449. 12. ſimile de iis ductum, qui furacis hominis digitos diligenter obſeruant, ne quid ſurripiat. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ἂν ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς 691. vlt. ὡς αὐτὸς φυλάττει τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας 1333. 6. 5) φυλάττειν τινὰ pro φρουρεῖν. praeſidere, in armis eſſe alicuius tuendi ergo, protectorem et ſatellitem eius agere. *vor eines Thüre Schildwache ſtehen, zu ſeiner Leibwache dienen.* ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαςον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις 688. 15. In Medio, cauere. φυλαττομένοις ὑμῖν οὐδὲν ἐςι φοβερὸν 41. 2. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην 773. 1. In paſſiuo. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα. ſeruantur 422. 10.

φυλέ-

φυλέτης. tribulis 521. 2. 689. 6.

ἡ φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν 556. 5. *ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἑκάςυς εὑρώςυς εἶναι* 1397. 14. *κἀγὼ ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς* 999. 12. vbi *φυλὴ* in ſenſu ciuili accipiendum eſt, non militari. Nam ſi militari accipiatur, abhorrens erit dici, *ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς*, cum tribunum militum, [qui eſt pedeſtris militiae] agerem in turma equeſtri. Nam ſi turma equeſtris hic deſignata fuiſſet, dicendum fuiſſet *φυλαρχῶν τῆς φυλῆς*. Verum ſententia eſt, cum taxiarchum, ſeu tribunum pedeſtrem agerem in militia pedeſtri tribus meae. et voc. *φυλὴ* h. l. deſignatur vna tribus earum decem, in quas plebs vniuerſa diſtributa erat.

φύλλον] *ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν ςεφάνων* 615. 10. 755. 15.

φῦναι] *πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πέφυκε πάντα*. ea eſt rerum omnium natura, vt a iam tenentibus facilius ſeruentur, quam acquirantur 25. 24. *ὃ λέληθα ἐμαυτὸν, ὐδ' ἀγνοῶ, ὃ τῶν εὖ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ὢν ἀνθρώπων* 982. 20. *τἄλλα δὲ ταῦτα* [inceſſu, voce, vultu, ſtatura] *ἕκαςος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε* noſtrum quisque talis eſt, qualem eum natura fecit 982. pen. *τοῖς ἁπλῶς* [id eſt *ἀπλάςως*] *ὡς πεφύκασι, βαδίζυσι* 1122. 17. *τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπυς εἴκειν ἀνάγκη* 1400. 23. *ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, ὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος*. malorum ex illis ſeminibus enatorum 280. vlt. *αὐτὸς ἔφυ χρηςὸς* probus et frugi erat natus, ſeu natura ſua, non doctrina, non arte, non coactu 957. vltim.

φυσᾷν vana ſpe lactare, et ſuperbia, leuitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. *μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη* 169. 23. *τὰς γνάθυς φυσῶν* 442. 16. *ἐπάρας αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας* 1357.

1357. 27. ἐφ' οἷς φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς 1378. 1.

φυσιογνωμονεῖν] φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀποψηφισαμένους oculis ſcrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, ſi qui ſontes abſoluerint praeter fas. *ſie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen anſehen* 799. 21.

φύσις] οὔτ' εὔλογον, οὔτ' ἔχον ἐστὶ τοῦτό γε φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum conuenit. per naturam rerum fieri nequit 25. 22. οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἔστε χείρους τῶν προγόνων 173. 19. αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου κακοπαθεῖν 276. 11. ἐκ τούτων γίγνεταί τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς 796. vlt. φύσει μὲν ἔχοντα [id eſt ταύτῃ, ἥν τις ἔχει,] μάχεσθαι οὐκ εὔπορον 983. 1. δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351. 6. φύσιν ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες 1411. vlt. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417. 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 7. vbi naturae et iuris diſcrepantiae demonſtrantur. ἡ φύσις ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος 774. 9.

φυτεύειν] ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφυτευμένης 491. 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ ab hominibus plantatae, non ſponte natae 1275. 9.

φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων 1251. 23.

φυτὸν] φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251. 22.

Φωκαεὺς non de homine, ſed de ſtatere. λαβὼν τριακοσίους στατῆρας Φωκαεῖς 1019. 15.

φωνασκεῖν 328. 11. 421. 21. 449. 14.

φωνασκία] ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319. 9.

φωνὴ] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9. 11. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε 228. 16. 755. 1. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν 240. 12. φωνὴ κοινὴ τῆς πατρίδος eſt praeco 285. 10.

ὑπὲρ

ὑπὲρ ὃ πάσας ἀφῆκε φωνὰς, nihil ſibi reliquit indi-ctum 293. 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301. 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν. καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖ 449. 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25. οἵτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι 1043. 21. ὅτω διέθηκε τοὺς δικαστὰς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκούειν 1103. 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιστὶ 1424. 1.

φὼρ] εἰς φώρων λιμένα ὁρμίζονται 932. 13.

φωρᾶν. φωρᾶσθαι pro ἐλέγχεσθαι, coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnoſci, quale ſit, et quam procul a ſpecie externa et ab exſpectatione iaceat 21. 3. οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὢν ἐφωρῶ 615. 19. 755. 26. φωραθεῖεν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες 1107. 4.

φῶς] εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι 1396. 15.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους 154. 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς 323. 4. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν 437. 7.

χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν 119. 25.

χαλεπαίνειν] οὐ γὰρ, ἐπειδάν τι ἐάσητε τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν 1231. 3.

χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν 127. 26. ὦ χαλεπώτατε Βοιωτὲ eſt p. 1004. 19. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν 146. 10. ὑπὸ τῆς τούτου τοῦ χαλεποῦ importuni βλασφημίας 312. 18. ſaeuus, acerbus in ſumendis poenis 528. 10. χαλεπός ἐστιν ὁ νόμος. ſaeuas poe-

nas minatur 941. 3. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι 1395. 16.

χαλεπῶς ἔχειν pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὁρᾶταί τις χαλεπῶς ἔχων 498. 10.

χαλκεῖον teſſera aenea, ſigno et documento ſeruiens, eum, cui data eſſet, a rep. honore ornatum, aut in dicaſterium aliquod iudicandi ergo miſſum eſſe. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ, τῷ χαλκείῳ προσέσται 997. 18.

χαλκοτύπος 781. 17.

χαλκοῦς] περίεισιν ὑμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς. aenea illius ſtatua 172. 6. Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ στῆσαι 807. 18. ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα citat e Midiana Iulius Pollux IX. 92. μὰ δί' οὐ χαλκοῦς ἵστασαν 172. 18. Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι καὶ στεφανοῦσι 425. 1. παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἕστηκε 428. 15. 2) vt ſubſtantiuum, numus aeneus. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκώς. id eſt ὅτι ἀνήλωκας 1045. 25. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ 1283. 4. Frigidum et prorſus ſtolidum dicterium Demoſtheni tribuit, indignum oratore, at hoc dignius infantia et fatuitate ſeculi, quod Euſtathium tulit, verboſus interpres Homeri, ad Iliad. φ. p. 1243. 19. quod referam, non quo contumelia Demoſthenem reſpergam, a quo eiusmodi ſcurrilitas profecto non potuit proficiſci, ſed quo nil omittam eorum, quae ipſi tributa vſquam locorum reperero. Verba Euſtathii ſic habent. Κλέπτης τις παρ' Ἀττικοῖς [imo vero voluit παρ' Ἀθηναίοις dicere] Χαλκοῦς ἐκαλεῖτο. εἰς ὃν ἐγκρατῶς τοιχωρυχοῦντα καὶ ἐκπλήττοντα [lege κλέπτοντα] ἔσκωψε Δημοσθένης τό· Μὴ θαυμάζετε, ὦ Ἀθηναῖοι, χαλκοῦς κλέπτας, εἰ τοὺς παρ' ὑμῖν πλινθίνους οἴκους διορύττουσι. Non ſale modo, ſed vel ſententia quoque caret.

χαράδρα canalis deriuandis aquis factus. *die Rinne, der Abzug.* ἀποικοδομουμένην τὴν χ. 1273. 6.

χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254. 26. οἷον χαρακώματα καὶ τείχη καὶ τάφροι 71. 20.

χάραξ *ein Holzſtamm.* χάρακας [*Bauholz*] καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα [*Breter*] 568. 16.

χαρίεις] χαριέστατον εἶναι, καὶ πλέον τῇ συνέσει, ἢ τῷ κάλλει, προέχειν τῶν ἡλικιωτῶν 1401. 6.

χαρίζεσθαι] λόγον εἰπεῖν κεχαρισμένον 178. 3. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους 202. 17. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὡς τὰ πράγματα, ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά ἐστι τοιαῦτα 377. pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστιν, οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664. 20. τὸ λέγειν ἅ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω 1421. 18. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451. 16.

χάρις] τὴν μὲν χάριν, ἢ πᾶσαν ἔβλαψε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπάρχειν 32. 1. μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ χάριν 12. 11. πρὸς χάριν δημηγορεῖν 29. 17. τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε 37. 7. παρὰ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος ἡ χάρις delectatio τοῖς θεωμένοις γίγνεται 465. 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι, παρανόμων γραφὴ 267. 6. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται 256. 25. τοὺς ὁμολογουμένως ἀξίους χάριτος ἀφαιρεῖσθαι τὰ δοθέντα 469. 1. χάριν ἀπαιτεῖν εὖ ποιήσαντα, χαλεπώτερον εἶναι παρ' ὑμῖν δόξει 504. vlt. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17. ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν ἄμμιγα πάντας 531. 5. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185. 25. χάριν τίθεσθαί τινι gratiam penes aliquem inire, aut eam referre 1233. 2. χάριν ἐπὶ

τῶν

τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας 1403. 26. χάρις τῶν λόγων ἂν ᾗ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται 51. 9. 1419. 16. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν — 1476. 23. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία 1491. 1. χάριν ἀνταλλάττεσθαι 1468. 19.

τὸ χεῖλος διακόψαι 1259. 13. τὸ χ. ἐῤῥάφθαι 1268. 2. 1270. 2.

χειμάδιον] χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει [in vſum copiarum] Λήμνῳ 49. 3.

χειμάῤῥους] ὥσπερ ἂν χειμ. τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε 278. 8. χειμάῤῥους τοὺς ἐκ τῶν οἰκιῶν *Rinnen aus den Häuſern der Bürger* 1277. 5.

χειμερινὴ μάχη, quae fuerit, quaeritur 300. 17.

χειμὼν] σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει 124. 3. πόνους καὶ χειμῶνας καὶ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ὑπομένειν 135. 20. εἶτα χειμῶνι χρησάμενον καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν 293. 4. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμὼν, μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μείζων γέγονε 292. vlt.

χεὶρ] ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες 51. 27. ὁρῶ γὰρ ἐνίους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας 74. 5. ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μονονοὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων 303. 13. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα 305. 5. μονονοὺς ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες 356. 3. δημηγορεῖν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 420. 10. 421. 16. χεῖρας ὕπερθεν ἔχει 421. 28. οὐκ ἐθέλων ἔχειν παρὰ σαυτῷ τὼ χεῖρε 580. 7. οὐκ ἂν δύναιτό τις ὑμᾶς μιᾷ χειρὶ πάντας προπηλακίζειν 584. 27. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635. 27. τῆς μητρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τὼ χεῖρε 787. 4.

χάρι-

χείριστος] ὃ γὰρ ἐστὶ χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὸν μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40. 13.

χειροήθης] χειροήθεις αὐτοῖς ποιοῦντες 37. 9.

χειροποίητος] ἅπαντα μὲν ταῦτα [moenia, foſſae, opera] χειροποίητά ἐστι, καὶ πολλῆς δαπάνης δεῖται 71. 22.

χειροτονεῖν] τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. ſuffragiis ſuis ratas habebat 309. 27. ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, ἐχειροτόνησεν ἑαυτήν. ipſe ſibi ſenatus ſciuit, et teſtimonium bene geſti magiſtratus, et coronam in praemium 599. 22. τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων, ταύτην ὑμᾶς χειροτονῆσαι 81. 14. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ ratos habuerit, comprobauerit 712. 23. κεχειροτόνηται τὸ πρᾶγμα ὕβρις εἶναι 583. 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε citat e Leptinea Minucianus p. 158. 14.

χείρων] μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignauiores eſſe, quam vt bonis paratis vtamur 18. 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, ſceleratus, impurus. *ein Schelm*, *ein Schurke* 1160. 27. οὕτω μέντοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι 1239. 20. 1485. 14.

χέρνιψ. χέρνιβες. χερνίβων εἴργεσθαι 505. 14. 618. 7.

χηρεύειν 867. 4. et 7. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐχήρευσεν 873. 11.

χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῴην 270. 21.

χθὼν patria 479. 5.

χίλιαι] ἵν' ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν 599. pen. ſubaudi δραχμῶν. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis 601. 20. 701. 1.

χίλιοι] τὰς δὲ νομοθέτας εἶναι ἕνα καὶ χιλίους 708. 27.

χιτωνίσκος] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης 403. 3. μικρȣ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583. 21. 949. 3.

χλανὶς] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδȣς ἔχων 558. 17. χλανίδα φορεῖς. deliciaris, molliter, laute, ſumtuoſe veſtiris 958. 12.

χλευάζειν] ȣδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς 78. 12. 1149. 19. 1257. 21.

χλευασία 705. 2.

χλευασμὸς, ἣ γέλως συμβὰς τῇ πόλει 254. 3.

χλίδος. *Schutt.* τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278. 4. 1279. 12.

χοινικὶς *der Reifen, oder Ringel, Krengel an einer Krone.* lamina aurea, corpus coronae efficiens, rotunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν ϛεφάνων χοινικίσι γεγραμμένα κάτωθεν 616. 1. 756. 8.

χοίνιξ pedica. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον 270. 8.

χοῖρος] τȣς ὄρχεις τȣς ἐκ τῶν χοίρων 1269. 10.

χολὴ] ȣδεὶς ὑμῶν χολὴν, ȣδ᾽ ὀργὴν ἔχων φανήσεται 778. 8.

χόλος] παύει δ᾽ ἀργαλέης ἔριδος χόλον 423. 5.

χορεία] τῆς χορείας ἀφεθῆναι 519. 15.

χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ᾽ ἐχορήγȣν 315. 8. χορεύοι δὲ, ὅταν ϛρατεύεσθαι δέοι 999. 7. ἐφοίτα — εἰς παῖδας χορεύσων 1001. 19.

χορευτὴς 519. 14.

χορηγεῖν παισὶ διονύσια 535. 12. ἐγὼ δ᾽ ἐχορήγȣν 315. 8. παναθηναίοις κεχορήγηκα 565. 11. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντὴς 519. 5.

χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — 465. 6.

χορήγιον] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus 403. 22.

χορηγὸς choregus, qui ſumtus facit in ludis in pueros ſaltaturos publice. χορηγὸν ἐνεγκεῖν edere, nuncupare 496. 19. et 21. οἶα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη 516. 6. 2) qui ſumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, praebet. Φιλίππῳ χορηγῷ χρώμενος 408. 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα 1023. 13.

χορὸς] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε 530. 23. χοροὺς ἱστάναι 530. 27. 1072. 21.

χοῦς. χόες ludi quidam Athenis. χόας ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελείφθη 999. 9. 2) menſura quaedam liquidorum, vt vini, olei, aquae. χόας τρεῖς ἐγχέαι τῷ ὑστέρῳ λόγῳ 1052. 21. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῒ [ſextariolo olei, viniue,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι 1459. vlt.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ 253. 15. 255. 25. populus Athenienſis populo Byzantiorum multos magnosque ſui vſus praebuit, h. e. in multis arduisque difficultatibus atque neceſſitatibus ſuccurrit, et egregie inſeruiit. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ἐν οὐδενὸς χρείᾳ ὢν τυγχάνει 401. 20. χρεία πανταχοῦ τοῦ εὖ φρονεῖν 427. 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναιροῦσι 668. vlt. ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνοις λογιζομένοις 1122. 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων 1122. pen. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρείαν [*von Dingen, daran nichts gelegen i*] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν 1462. 16. γενέσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula ſalutis vſurpari, ad vſum vocari, quae conueniant fortuitis diuinitus immiſſis 1465. 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [ſcil. ὀφειλόμενον] *eine der Banco zugehörige, an ſie gewieſene Schuld* 900. 14.

Eee τὴν

τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. facultates ab illis relictae non numis praeſentibus, neque fundis cernebantur, ſed pecuniis foenori creditis. *alle ihre Capitalien beſtunden in Wechſeln* 986. 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τὸ χωρίῳ 1040. 19.

χρῆμα. χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων 15. 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias puta, per ſacrilegium a Phocenſibus e templo Delphico ablatas 446. 6. κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα [id eſt τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *dieſe Schuld zu tilgen*] τὸν δῆμον ἑλέσθαι 460. 19. ἐπὶ χρήμασιν ob aes debitum 752. 19. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam illam aeris ſummam eos condemnaſſe 754. 22. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν 1485. 1. v. Stobaei locum ſub v. δίκαιος.

χρηματίζειν reſponſum ex deliberatione reddere. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν 250. 10. πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεῦσαι 285. 1. χρ. ἰδίᾳ priuatim, arbitris remotis, cum aliquo agere 430. 24. 517. 3. 10. et 11. περὶ ὧν ἂν ἅπαξ γνῷ τὸ δικαστήριον, πάλιν χρημ. 717. 26. τοὺς δὲ προέδρους, οἳ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, χρημ. ἐπάναγκες. ad deliberandum proponere, rogare concionem de aliqua re 706. 21. In medio, rem facere. ἀπὸ τοῦ χρηματίσασθαι καὶ πλείω ἑτέρων κτήσασθαι 953. 27.

χρηματισμὸς quaeſtus, οὐχὶ λειτουργία, γέγονεν ἡ τριηραρχία 568. 18. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958. 3.

χρηματιστὴς artifex augendae rei familiaris 1002. 8.

χρῆσθαι] μὴ πανοῦργος ὢν ἄνθρωπος καὶ δεινὸς χρῆσθαι πράγμασι. *der ſich in alles finden kann.* res, praeſertim arduas, callide tractare, ſuamque in rem vertere 10.

re 10. 3. οἱ γὰρ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς 12. 13. ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ, τι βȣ́λεσθε. ἐπίϛευσα. ἐξηπατήθην. 374. 17. χρώμενος, ὥσπερ ἂν ἄλλος τις αὐτῷ τὰ πρὸ τȣ́τȣ 552. 23. φιλοπραγμοσύνην, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται 13. 10. χρῆσθαί τινι, aliquo familiariter vti, in conſortio rerum cum eo eſſe, quocunque modo communionis 20. 6. χρῆσθαι γάμοις μεθημερινοῖς 270. 11. χρ. ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας 514. 1. τȣ́τῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην ἐγὼ 411. 10. ȣ̓́τως ἀσελγῶς καὶ βιαίως ȣ̓δενὶ τῶν πολιτῶν ἂν χρήσασθαι 539. 16. ȣ̓δένα, οἶμαι, τρόπον φέρειν haec bona fortuito oblata, ȣ̓δὲ χρῆσθαι τȣ́τοις recte iis vti δύναται 563. 12. φανερὸν ποιεῖ τοῖς παρȣ̃σιν αὐτὸν, ὥσπερ ἀλλοτρίοις, χρώμενον 563. 15. ἐφ᾽ ἃ δ᾽ ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιȣ́τῳ θηρίῳ 779. 18. πολλὰ γνόντες ὀρθῶς, ȣ̓ διὰ τέλȣς χρῆσθε αὐτοῖς 668. 9. ȣ̓ δικαίως χρώμενος τῇ ἀποφάνσει in exhibendo inuentario non honeſte, neque, vt virum decet aequi iuſtique ſtudioſum, ſe gerens 1047. 9. ἐχρῆτο τῇ τραπέζῃ τȣ̃ πατρὸς *er hatte mit der Wechſelbank meines Vaters vielen Verkehr, und ließ alle ſeine Geldſachen durch ſie treiben* 1236. 13. ȣ̃τος δὲ ȣ̃τως ὑβριϛικῶς ἐχρήσατο ἡμῖν. *gieng mit uns ſo ſchändlich um, trieb ſeinen Muthwillen an uns ſo weit* 1286. 23. ἐν μὲν τῷ παρόντι ȣ̓κ εἶχον οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅ, τι χρήσωνται αὐτοῖς *was ſie mit ihnen anfangen, und wie ſie ihnen beykommen ſollten* 1378. 17. τῷ δ᾽ ἔργῳ ȣ̓κ εἶχον ὅ, τι χρήσαιντο αὐτῇ 1382. 22. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσȣ̃τον ἑκάϛȣ χρονίζειν 1476. 21. μέχρι τȣ̃ παρόντος χρῆσθαι [id eſt ἕως πάρεϛι, vel ἐγχωρεῖ χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13. ἄκριτον παρέδωκε τοῖς ἐπαιτιασαμένοις, ὅ, τι βȣ́λωνται χρῆσθαι. id eſt πρὸς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ εἰς ὅ, τι βȣ́λωνται 629. 12. ὡμολόγει μὲν χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ cum ea conſueſcere, ȣ̓ μέντοι μοιχός γ᾽ εἶναι 1367. 20.

χρήσιμος] καίτοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν εἷς ἐπιδεῖξαι τῇ πόλει 397. 22. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. dedicando tripodas, coronas aureas, aliaque talia monumenta gloriae publicae 1045. 23. ἐπὶ μὲν χρηστὸν, ἢ καλὸν, ἢ τῆς πόλεως ἄξιον πρᾶγμα, οὐδὲν οὗτός ἐστι χρήσιμος 779. 15.

χρῆσις] ἐν μὲν προσθήκης μέρει ἐστίν τινα ἔχει καὶ χρῆσιν 154. 18.

χρησμῳδὸς 185. 8. vbi φοβοῖεν ſubauditur.

χρήστης ἄδηλος debitor incertus, εἴτ' ἀποδώσει δικαίως, εἴτε μή 867. 13. μᾶλλον αὐτὸν τὸν Π. χρήστην ἔχειν, ἢ τοὺς ἄλλους χρήστας, οἷς προϊέμενος ἦν 946. 8. χρήστην πονηρὸν, ἄλλο δ' οὐδὲν 885. 20.

χρηστὸς] οὐδ' εἰ συνέβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν 12. 15. μέρος ἓν χρηστὸν *ein gut Stück.* portionem haud contemnendam 183. 22. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390. 15. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ δεῖ χρηστὸν εἶναι 430. 8. σὲ γὰρ ἂν πρότερον τοῦδε χρηστὸν ἐποίησεν, εἴπερ ἦν ἐπ' ἐκείνῳ 958. 1. τὸ χρηστὸν εἶναι πολλῶν ἐστι χρημάτων λυσιτελέστερον 960. 16. χρηστοῦ commodo, benigno, indulgente, ὄντος τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν 1345. 20. ἣν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν οἱ χρηστοί. ironice. illi egregii. *die ſchönen, feinen Herren, die braven Leute* 255. 13. item 35. vlt. φίλεργον εἶναι δόξαι καὶ χρηστὸν τὸν αὐτὸν, θαυμαστὸν ἡλίκον 957. 28. αὐτὸς ἔφυ χρηστὸς 957. vlt.

χρόνος] περιέσαι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων diuturnitate et aſſiduitate obſidionis 14. 16. ἐκείνων ἔπαινον μέγιστον εἶναι τὸν χρόνον ἡγοῦμαι 178. 9. 1423. 9. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν χρόνῳ βραχεῖ γίνεσθαι 343. 2. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ 365. 15. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα 392. 18. χρόνοι τοῦ δίκην ὑποσχεῖν τούτοις — δίδονται 551. 12. σαπροὺς

εἶναι

εἶναι διὰ τὸν χρόνον. ſubaudi τὸν μακρὸν. ob longinquitatem temporis 615. 10. μὴ τὸν χρόνον, εἰ πολὺς ἐςʼ ἀπʼ ἐκείνε, σκοπεῖν. non hoc ſpectare, num temporis multum exceſſerit ab eo inde tempore, quo peccarunt, aut peccare coeperunt 754. 20. ἐχ ἵνʼ ἐκκρέοντες χρόνες ἐμποιῶμεν 944. 9. χρόνῳ ποτὲ. tandem aliquando, longo tempore poſt 1089. 16. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τε χρόνε βασάνε 1456. 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ὑφʼ ὑμῶν πιςεύοιτο — 1471. 10. ἡγεμαι τὸν μέλλοντα χρόνον tempus futurum ὑμῖν ἐπιτηδειοτέρες καιρὲς παραδώσειν 1413. 9. ἀεὶ τε καθήκοντος χρόνε γίγνεσθαι. id eſt ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τε κ. χ. 50. 6. ἐξ ὃ χρόνος ἐ πολὺς. id eſt χρόνος ἐ πολὺς γέγονεν ἐκ τέτε, ἐν ᾧ τετο γέγονεν 40. 21. χρόνες προανελεῖν τῆς πόλεως 398 vlt. χρόνες ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννε παρελέσθαι 399. 9.

χρυσίδιον] ἔτι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι 818. 12.

χρυσίον. χρυσία vaſa aurea 816. 22. χρυσία τῆς μητρὸς mundus aureus matris 817. 21. χρυσία πολλὰ ἔχεσαν καὶ ἱμάτια καλὰ 1182. 26.

χρυσὶς *eine Schenkkanne*, patera aurea. cantharus aureus. χρυσίδες τέτταρες 617. 20.

χρυσόπαςος κόσμος 1217. 20.

χρυσὸς] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε 122. 2. 428. 6.

χρυσοχοεῖον ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ 521. 27.

χρυσοχοϊκὸς] χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἐργάζομαι 521. vlt.

χρυσοχόος 520. 3. et deinceps ſaepius. αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγραφεὺς γέγονε 615. 17.

χῶμα. *il Molo.* παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα adigere naues ad ſic dictum Aggerem 1208. 4. 1229. 7.

χωννύναι] πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795. 14.

χώρα ager, opponitur τῇ πόλει oppido. *das platte Land.* δαίειν τὴν χώραν agrum oppidis circumiectum ferro ignique depopulari 255. vlt. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσι 1461. 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [ſcil. τῇ ἡμετέρᾳ] κινδυνεύσομεν. ipſo de ſolo noſtro patrio 13. 25. καλῶ δὲ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν ἀττικὴν 274. 26. 2) locus, ſedes conveniens. κατὰ χώραν ἐᾶν μένειν 701. 16.

χωρεῖν ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. vergere, ruere, feſtinare 26. 15. οὔθ' ἡ ἑλλὰς, οὔθ' ἡ βάρβαρος χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν τἀνθρώπου 118. 8. capit. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ 579. 3.

χωρίζειν] εὑρίσκω πολὺ τούτου κεχωρισμένον 461. 5. κεχωρισμένον τοῦ τι τοιοῦτον διαπράξασθαι 623. 27. κεχώρισται πλεῖστον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. multum differt 1109. 16. ὁρᾶτε μὴ κεχωρισμένον ᾖ λόγον εἰπεῖν εὖ καὶ πράγματα προελέσθαι συμφέροντα 1452. 10.

χωρίον et τόπος vt diuerſa copulantur 675. 22. 2) ſpatium, quod taberna foeneratoris in foro occupat 1111. 22.

χωρὶς] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας 50. 22. χωρὶς οἰκεῖν eſt rem familiarem ſibi ſuam ſeorſim habere, a re fratris patrisue diſcretam. ὅτι χωρὶς οἰκοίη Θεόφημος, αὐτὸς δὲ [Euergus puta] παρὰ τῷ πατρὶ 1149. 23. χωρὶς ᾤκει, non nobiscum, ſed ſeorſim, *für ſich, ſie hatte ihre eigne Wirthſchaft,* καὶ ἄνδρα εἶχε 1161. 15. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι 1476. 11. οὐκ ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἓν χωρίς. ſeorſim ſumtum 374. 2.

ψεύδεσθαι] ἥκουσα ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι 23. 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189. 4. πλεῖ-

ςον δ' ἄρ' ἦν ἐψευσμένος. multum ſpe falſus 925. 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες in reliquis generibus ſcriptionis qui errarunt, καθ' ἑνὸς μόνȣ πράγματος ȣ̓ τὰ κράτιςα ἔγνωσαν. in vna quapiam re viam inſtiterunt non optimam 1412. 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσῃς τȣ̀ς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονȣ̃ντας 1416. pen.

ψευδοκλητεία] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδοκλητείας. ingrediebar aduerſus ſubſcriptorem actionem falſae ſubſcriptionis 1251. 20.

ψευδολογία 933. 20. 1098. 20.

ψευδομαρτυρεῖν 851. 13.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθαι προσδοκῶν 999. 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν 1033. 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις 1315. 9. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζωνται 741. 20. ȣ̓δ' ᾗτινι τȣ́των τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσκήψατο. aduerſus nullam harum omnium de falſo dicto teſtimonio actionum vſus eſt exceptione 846. vlt. κελεύει ὑποδίκȣς εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τȣ̃το, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον 1132. 1.

ψηφίζεσθαι βοήθειαν 9. 15. τȣ́τοις ſecundum hos calculum dare 575. 18. ἃ λέγει νῦν ȣ̃τος, ὀρθῶς ἂν ψηφίζοισθε. ſcil. ταῦτα. ſecundum ea merito pronuncietis 1006. 19. ἀφελέσθαι τὸν κλῆρον, ὃν ὑμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. *zugeſprochen hattet* 1052. 4. τότ' ἐψηφίζεσθε collatis ſuffragiis decernebatis atque pronuntiabatis, τὰ ἄριςά με πράττειν 310. 18. πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα ἦν, ȣ̃ [id eſt ἢ τȣ̃το, ὃ] σὺ νῦν ἀξιοῖς σοι ψηφίσασθαι τȣτȣσὶ 804. 10.

ψήφισμα ȣ̓δενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα 32. 10. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθοι, ȣ̓δ' ἂν εἷς πιςεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι κἀκεῖνα 175. 23. ψηφίσματα τȣ̃ δήμȣ καὶ τῆς βȣλῆς τῶν πεντακοσίων 397. 15. νεώτεροι οἱ

ϱοι οἱ νόμοι, καθ᾽ ὃς τὰ ψηφίσματα δεῖ γϱάφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσὶ 485. 3. ὁ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βϐλῆς ψηφίσματα εἶναι 649. 16. τϐτϐ τϐ ψηφίσματος [Hyperidis puta de reſtituendis in priſtinam dignitatem capite minutis] γϱαφὴν παϱανόμων ἀπενέγκας ἐν τῷ δικαςηϱίῳ ἠγωνίζετο 804. 3. αἱϱϐμενοι τὰ μέγιςα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἐπὶ τῷ πϱάττειν ϐδὲ τὰ μικϱὰ ποιεῖτε 34. 6. ἐπ᾽ οἰκίας βαδίζων ἄνευ ψηφίσματος 271. 13.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν πολιτείαν ὑμᾶς φυλάττειν. ſalutem reip. in libero iudiciorum exercitio conſeruare 170. pen. ψῆφος ϐδὲ μία ἠνέχθη τῷ μιαϱῷ τϐτῳ 271. vlt. καθαϱαὶ ψῆφοι. *reine Rechnung, wo Ausgabe gegen Einnahme aufgeht* 303. 22. ψήφϐς τιθέναι calculos ponere, ſubducere 304. 4. ἆϱά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔϱγων λογισμὸς φαίνεται 304. 19. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι 362. 1. ψῆφον πϱοτιθέναι 361. pen. τὴν σώζϐσαν ψῆφον τότε πεϱὶ ἡμῶν θεμένϐς 362. 6. τϐτοις δϐναι τὴν ψ. ἀξιοῖ ὑμᾶς vos rogat, vt ſecundum hos litem detis 575. 14. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσει, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑϱεθήσεται 771. 24. ψῆφον λαβόντες — φέϱοντες [ſcil. αὐτὴν] ἀπὸ τϐ βωμϐ τϐ Διὸς τϐ Φϱατϱίϐ 1054. 10. τὴν ψῆφον ἐδίδϐ τοῖς παϱϐσι τῶν δημοτῶν 1302. 23. ψῆφον ἤνεγκεν propoſuit ad deliberandum 1317. 27. 1093. 11. μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέϱος τῶν ψήφων 529. 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπεϱεξάκις χίλιοι Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται κϱύβδην ψηφιζόμενοι 1375. 16.

ψιθυϱιςὴς ἑϱμῆς 1358. 6.

ψιλὴ γῆ non obſita, calua, ſatis non exculta 491. 28. ἐν σφενδονήτϐ καὶ ψιλϐ [ſcil. ςϱατιώτϐ militis leuis armaturae] μέϱει 668. 24. ψιλῷ λόγῳ χϱησάμενος verbotenus ſolummodo perhibuit, nullis teſtibus rem approbans 830. 13.

ψυχα-

ψυχαγωγεῖν] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι 1099. 9. ψυχαγωγούμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ 1364. 8. λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ἡμῶν οὐκ ὀρθῶς 1441. vlt.

ψυχὴ] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. funditus, penitus, medullitus. οὐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, ſpiritus, vitae, οὐδὲ τῆς τύχης ſortis τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν 308. 21. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314. 15. τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν 420. 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certiſſima ſcientia hoc tenet 585. 14. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785. vlt. τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἕξειν 842. 15. 1225. 18. ψυχὴ τῆς ἑλλάδος ἡ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν 1396. 10. ἡ πᾶσα τῶν ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς fidentibus et erectis animis τοῦτο χειροτονεῖτε 1466. 25. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς πάντα μοι πέπρακται 325. 15.

ψυχρὸς] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα frigidum, ieiunum, inane, re caſſum 400. 1. ἕωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα εἰς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551. 13.

ψυχρότης] μή μου ψυχρότητα μηδεμίαν καταγνῷ μηδεὶς 312. 15.

ᾠδεῖον baſilica, vel curia quaedam Athenis. ἐν τῷ ᾠδείῳ τὰ ἄλφιτα διεμετροῦντο 918. 8. σίτου εἰς ᾠδεῖον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ 1362. 25.

ὠθεῖν τινα expellere, deiicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὔφραιον ἐώθουν. *ſie gaben ihm einen Schupp, die Pritſche* 128. 4. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς ὠσθῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ βίου 786. 16. ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

ὠμὸς] πῶς ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο 298. pen. τὸν οὕτως ὠμὸν, τὸν οὕτως ἀγνώμονα 546. 2. τί ποτ'

ἐϛὶν, ὁ παθὼν Μειδίας ὅτως ὠμὸν, τηλικαύτην ἐπεβϐλευσε λαβεῖν δίκην 542. vlt.

ὠμότης] τῆς ὠμότητος, ἣν ἔϛιν ἰδεῖν, ἑτέροις παραθῆναι συνέβη 304. 22. Αἰσχίνης τοσϐτον ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπϐς ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ 317. 25. Θηβαῖοι μεῖζον φρονϐσιν ἐπ᾽ ὠμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ 490. 5.

ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321. 1. τϐς μὲν πολλϐς ὠμῶς μεταχειρίζεσθαι 753. 13.

ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι redimere ſecuritatem aduerſus iniurias 96. 7. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται. largitionibus corrumpit. cuius ſcholium eſt additum ἢ διαφθείρει 122. 21. ὥϛε χρημάτων ὠνεῖσθαι παρ᾽ ὀδενὸς ὀδὲν 123. 21. εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν παρὰ τϐτων φαινοίμην ὠνϐμενος 164. 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνϐμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ὅτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνϐμενον 309. 15. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη 406. 11. ὠνεῖσθαι τὰ τέλη. pachten 713. 3. ὀ τὄνομα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἐωνϐντο, non hoc emercabantur, vt in poſterum tutores ne appellarentur amplius, ſed vt tuti eſſent a perſecutionibus forenſibus et a vexationibus litium nomine geſtae tutelae 987. 6. ὠνϐμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τϐτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a ſe auertens periculum et ab ipſius cauſae inuidia exſiſtens, et a praeiudicio, quo ipſorum pueritia, orbitas, rerum omnium inſcitia, atque ab amicis ſolitudo iudices ipſis propitios reddere poſſet 990. 17. ὠνεῖσθαί με πάντα ſtudia hominum omnia atque promtitudines ad teſtandum, iurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι᾽ εὐπορίαν 1315. 6. τὴν πεντηκοϛὴν τϐ σίτϐ ἐωνημένος 1353. 21.

ὠνὴ emtio. ὠνὴν ποιȣ̃μαι τῆς νεὼς 894. 27.

ὤνιος] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ 106. 14. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 146. 11. τιμὴν ὥσπερ ἄλλȣ τȣ τῶν ὠνίων λαμβάνοντες 173. 17. ὀρόβȣς ἵϛε ὄντας ὠνίȣς. tanta erat rerum omnium caritas, vt vel ciceres, id quod vos ipſos non fugit, magni venirent 598. 4.

ὥρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ὥραν παραλείπειν 24. 25. ȣ̓δ' ὥραν ἔτȣς παραλιπὼν 156. 26. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε 531. 16. τῆς ὥρας ἐγίγνετο ὀψὲ. ſera iam veſpera ingruente 541. pen. τὸν ὅλον κόσμον, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλȣμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. ὥρα ἔτȣς. anno iam inclinato, iam vergente 1213. 17. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν 1265. 3. δι' ὥραν ἡμέρας ὑμᾶς παρακρȣ́ονται. vt cum tempore concionandi paene praeterito, concio feſtinat diſcedere, die iam veſperaſcente, quo cauſa diutius penſitari, et deliberatio ad maturitatem ſalubrium conſiliorum perduci nequit 1456. 7.

ὡραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, ϛρατεύεσθαι 123. 16. ἱϛάναι ὡραίων βρομίῳ χάριν 531. 5. τὴν ὡραίαν περιμένειν. *die gute Iahreszeit, wenn das Meer wieder offen wird* 1292. 5.

ὡς cum infinitiuo, in oratione obliqua rem geſtam narrantis. ὡς δ' ἀκȣ̃σαι τȣ̀ς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ 402. 7. cum indicatiuo, loco optatiui, vel coniunctiui. ὡς οἱ δικαϛαὶ ἐπίϛευσαν. [pro πιϛεύσειαν.] quo iudices crederent 1107. 2. ὡς ἐκπλεῖϛȣ, quam diutiſſime ante 585. 2. pro *ad.* ὡς ἑαυτὸν λαμβάνειν. *an ſich, zu ſich nehmen, ſich zueignen* 822. 5. 828. 18. 839. 11. *ferme.* ὡς ἐνιαυτὸν annum circiter 1362. 22. ὡς πεντήκοντα ἔτεσιν 1378. 18. *nam.* ὡς ἔϛιν ἄτοπον 198. 6. *quaſi.* ὡς, εἴ γε τἀληθῆ, προσῆκον.

quaſi

quaſi recte fiat et ordine, ſi quis alteri probra vera ingerat 635. vlt. *ὡς, εἴ γε ἄκων, οὐ ταὐτόν*, quaſi non idem ſit, ſi quis idem inuitus fecerit 636. 1.

ὥστε adeo vt, cum indicatiuo. *ὥστε βούλεται* pro *ὥστε βούλεσθαι* 376. 6. ſic certe eſt in antiquis edd. ego vero correxi. ſed clarius et certius eſt exemplum p. 377. 11.

ὠτακουστεῖν, *horchen*, *lauſchen* 434. 13.

ὠφέλεια] *αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλειαι* 200. 5. *εἰς μέσον τὴν ὠφέλειαν κατατιθέναι* 488. 13. v. Stobaei locus ſub v. *δίκαιος*. *ὡς μηδὲ νῦν ὦφελον* 539. 25.

ὠφελεῖν] *εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινας, πῶς οὐκ ἀτυχῶ* 982. 23. *ὠφελουμένους τῶν μαρτύρων ἐνίους*. teſtium meorum nonnullos a me ſtudii erga me ſui emolumenta 1315. 2.

INDEX HISTORICVS
IN DEMOSTHENEM.

Abderitae prouerbiali dicendi modo vſurpantur pro incolis ignobilis cuiusque et contemti oppidi 213. 10.

Abydeni nunquam non fuerunt Athenienſibus infenſi 672. 25. 687. vlt.

Acamas, heros, vnde dicti Acamantidae, tribus Athenis, Troianae expeditioni interfuit 1398. 11.

Adimantus, imperator, a collega, Conone, illo vetuſto, fuit accuſatus 401. 2.

Adonis formae excellentia inclaruit 1410. 21.

Aeacus iuſtitiae ſtudio inclaruit, atque continentiae 269. 17. 1410. 18.

Aean-

Aeantides Phlyenſis 1047. 19. 1048. 4.

Aegeus, heros, cuius e nomine tribus Aegeidarum Athenis dicta fuit, Theſei pater, inſtituit τὴν ἰσηγορίαν, aequalitatem iurium ciuibus communium, ſeu ciuilitatem 1397. 24.

Aeginetae ab Athen. contemti, et pro exemplo populi ignobilis vſurpati 690. 26.

Aeſchines Atrometi Cothocydes, legatus ad Philippum mittitur cum aliis quinque, vt pacis ſacramentum ab eo exigeret 235. 17. eius fortunae, mores, vitae curſus 270. 5. ſqq. aduocatus templi Deliaci a populo Ath. dictus, a ſenatu Areopagitico fuit reprobatus 271. 23. id quod ei adhuc iuueni contigit 272. 14. cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam Athenis noctu colloquitur 272. pen. 273. 10. quando id factum ſit, v. Corſini F. A. I. p. 355. duobus talentis donatus fuit a ducibus claſſium [ἡγεμόσι τῶν συμμοριῶν] quod legem trierarchalem labefactaſſet 329. 16. initio aduerſatus fuit Philippo 343. vlt. legationem ad Arcadas obiit, qua Megalopolitanos a Philippo abſtraxit 344. 12. eius concio contra Philocratem Athenis, cum de pace agitaretur cum Philippo ineunda 345. 10. eiusdem concio altera die poſt dicta, quum pax ipſa ſancienda eſſet, priori concioni prorſus contraria. 345. 18. antequam a Philippo corrumperetur, vehementer ipſi aduerſabatur, populumque aduerſus eum orationibus accendebat, et Eubuli rogationem ſecundabat, ſuadentis, vt legati ad ciuitates Peloponneſiacas mitterentur, qui eas in ſocietatem belli aduerſus Philippum pertraherent 438. 5. ſq. et ipſe legationem illuc obiit 438. 23. paulo poſt captam Olynthum 439. 8. Plutarchus in Vita Demoſthenis, (quem libellum cum in hoc indice cito, tum paginas editionis Bartonianae indico) p. 32. negat conſtare, vnquamne dicta fuerit a Demoſthene oratio

oratio aduerſus Aeſchinem, h. e. de falſa legatione. Quando Pylagoras fuerit Aeſchines, quaerit Corſinus F. A. I. 357. Aeſchines Cteſiphontem accuſauit die 6. Elaphebolionis A. 2. Olymp. 110. Corſini p. 360.

Aeſchrio, ſeruus ἀκόλουθος, ſeu pediſſequus Timothei 1190. vlt. 1193. 13.

Aeſchylus Charidemum, Iſchomachi filium, adoptavit 1331. 25.

Aeſius cauſa aduerſus Nauſimachum et Xenopithem, fratres, cecidit 933. 11.

Aeſius, frater Aphobi 849. 2. 861. 1.

Aetes Αήτης Ciriades, Κειριάδης, Polemarchus, apud quem acta eſt cauſa Neaerae, a Stephano contra Phrynonem 1358. 23.

Agapaeus apud Oreum Philippi partibus ſtudebat 126. 4.

Agatharchus, pictor, ab Alcibiade ſaeue habitus 562. 12.

Agatho mercator olearius actione ab Ariſtogitone petitus, hoc pecunia placato, abſoluitur 784. 18.

Agathocles archon 1152. 18.

Agauus Abydenus, quamuis odio Athenienſes perſequeretur acerrimo, ciuitate tamen ab ipſis donatus fuit 688. 2.

Agyrrhius Collytenſis [alii peius Argyrium appellant] cum vir probus eſſet, beneque de P. A. meritus, carcerem multis annis incoluit, donec aera peculatu interuerſa reſtituiſſet 742. 16.

Aiax, eponymus tribus Aeantidarum, quare ſemet interemerit 1399. 2.

Alcetas, foederatus Athenienſium, intercedit pro Timotheo, imperatore, maieſtatis reo facto 1187. 15. eius rei cauſa ipſe Athenas venit 1190. 23. videtur Alcetas eſſe Epiri, vel Moloſſorum rex, auus Olympiadis eius, quae Alexandrum M. peperit.

Alci-

Alcibiades in exemplum proponitur hominis inſolentis, ſed merito puniti, neque a magnis illis ſublevati meritis, quibus patriam ſibi deuinxerat 561. 5. eius pro patria ſuſcepti labores bellici apud Samum, et domi in bello Deceliaco 561. 24. Exemplum eius affertur p. 1414. 27. quo doceatur, indolem a natura tributam quamuis excellentem, vbi literis et philoſophia minus exculta fuerit, homini ciuili, et reip. parum prodeſſe.

Alcimachus, Strategus 1154. 13, 1163. 1.

Alcimus, quem libri quidam p. 1154. 13. edunt, videtur iſto cum Alcimacho idem eſſe.

Alcimus, praefectus claſſi Philippi, Peparethum vaſtauit. Vlpian. ad p. 248. 5. videtur Harpocrat. p. 10. 4. huius meminiſſe.

Alciſthenes ſtatim poſt Aſtium fuit archon circa Olymp. 101. 1193. 5. 1202. 7. 1357. 6.

Alcmaeonidae, populo ſtudentes, a Piſiſtratidis expelluntur Athenis, verum pecuniis ſubnixi, e templo Delphico mutuo ſumtis, et contracto exercitu, domum redeunt, tyrannosque viciſſim eiiciunt 561. 15.

Aleuadae v. Valeſ. ad Sozomeni H. E. 1. 1. p. 97.

Alexander inter Philippi maiores, qui pacem Athenienſes inter et Xerxen conciliare ſtudebat 68. 14. primus Amphipolin occupauit, et e Perſarum ibi captorum pretiis auream ſtatuam Delphis dedicauit. 164. 20.

Alexander Pheraeus tyrannus, Athenienſibus ideo fuit acceptus, quod Thebanis infeſtus eſſet, deinde, cum ſaeuire inciperet, a ſociis Athenienſibus deſertus 660. 3.

Alexander, frater Philippi, ab Apollophane Pydnaeo peremtus 402. 11.

Alexander, κηδεστὴς Philippi, h. e. cuius ſoror Olympias,

pias,

pias penes Philippum in matrimonio erat, filius Neoptolemi, regis Epiri, et ipſe eiusdem rex a Philippo, poſt patrem, factus; pater eius Cleopatrae, quae p. commemoratur 84. 25. videtur idem eſſe cum eo Alexandro, qui p. 1207. 17. et p. 1230. 15. commemoratur, vbi dicitur Athenienſes proelio navali viciſſe. vnde colligo, praefectum eum claſſi Philippi fuiſſe.

Alexander, vulgo magnus dictus, Philippi ex Olympiade filius, Meſſeniis tyrannos impoſuit Philiadae filios, ab exſilio reuocatos 212. 26. Thebas euertit 918. 20. acer eius animus, induſtria, ſedulitas laudatur 1466. 8. quo loco etiam de ipſius morte ſignificatur. Intercedit pro Lachete, Melanopi filio 1480. 12. et 26.

Alexander aliquis pirata 674. 12. quo loco Pheraeum deſignari Wolf coniecit; verum temporis rationes id non ſinunt. Pheraeus Alexander dudum ante Charidemum perierat. Quare magis videtur eſſe conſentaneum, vt eundem cum fratre Olympiadis, auunculo Alexandri M. facias. v. hac de cauſa Valeſ. ad Harpocr. p. 7.

Alope, mater Hippothoontis, herois eponymi Hippothoontidarum 1398. 26.

Amadocus, regulus Thraciae 623. 19.

Amazonum exercitus ab Athen. victus. 1391. 2.

Aminias 1019. 12. *μετ' Ἀμεινίȣ ξενολογήσας.* fuit ergo ductor militum mercenariorum.

Amphilochus a Philippo legatus ad Diopithem miſſus, captiuorum repetendorum ergo, a Diopithe retentus, atque coactus nouem talentis ſe redimere 159. 13.

Amphio Cephiſophontis *κηδεστής.* 1104. 8.

Amphipolitae a Philippo vexati, per legatos auxilium ab Athen. fruſtra petunt. 11, 15. de obſidibus

Amphipol. per quos factum eſt, vt Athenienſibus Amphipoli carendum eſſet *669*. 10.

Amyntas, Philippi imperator, Athenienſes viginti nauium claſſe exuit, quam Leodamas, frumenti petendi ergo, in Helleſpontum ducebat 249. 17. Neſcio, an idem ſit, qui p. 1192. 3. Timotheo dicitur ligna donaſſe.

Amytheon, Demoſtrati Melitenſis filius, moritur in Sicilia, per infauſtam illam expeditionem 1310. 11.

Anaxagoras Clazomenius, philoſophus, magiſter Periclis 1414. 25.

Anaximenes, homo peregrinus, quem Eubulides, largitione corruptus, ciuibus Ath. adſcripſit 1317. 5.

Anaxinus, ſpeculator Philippi, colloquia clandeſtina cum Aeſchine Athenis conferens, deprehenditur. 272. pen. 273. 10.

Androcles Sphettius, foenerator, Artemoni Phaſelitae foenebre credit aes, quod, illo mortuo, cum non redderetur, actionem in Lachetem intendit, Artemonis fratrem et heredem 925. 27.

Androclides Acharnenſis 1170. 15.

Andromenes 949. 7.

Androtion, orator, ab Euctemone et Diodoro, (cui Diodoro Demoſthenes orationem aduerſus Androtionem ſcripſit) παρανόμων accuſatus, quod rogationem tuliſſet eo de ſenatu coronando, quem actores officio ſuo defuiſſe contendebant 593. ſqq. iam ſenem eum Demoſthenes reum agebat 613. 24. cauſae a Diodoro aduerſus Androt. actae ſeries et exitus narratur 701. 26. ſq. vbi homo ligitioſus dicitur, et in cauſa parricidii, falſo et per nefas Diodoro intentata, condemnatus, et mille drachmis mulctatus. E p. 734. pen. et 735. colligitur, eum honores geſſiſſe, diuitem, ſed peculatus reum factum, item quaeſtorem et contrarotulatorem fuiſſe. Pater eius multa luſtra in carcere exegerat, vnde tandem auffugerat 739. vlt.

Anemoetes, fautor Philippi, Thebis.

Antalcidas, e quo pax illa celebris dicta eſt 473. 8. 666. 7.

Anthemio 1157. 15.

Anthemocritum Athenienſem Megarenſes ſuſtulerunt, quam caedem aegre ferentes Athenienſes acerbe vlti ſunt 159. 19.

Antia, meretrix 1351. 14.

Antidoridas, Neaerae filius, qui curſorem ſtadii agebat 1386. 10.

Antidorus in exemplum proponitur eorum, quibus pupillis opes per tutorum fidem atque induſtriam creuiſſent 831. pen.

Antigenes, ſeruus Pantaeneti 973. 28.

Antimachus, Timothei quaeſtor 1186. 20. iudicio populi morte multatus 1187. 10. facultates eius, auctore Calliſtrato, fuere confiſcatae 1197. pen.

Antimachus, filius Archeſtrati, trapezitae, homo in re familiari anguſta 958. 10.

Antiochus, filius Herculis, eponymus tribus Antiochidarum 1399. 7.

Antipater, amicus et adminiſter Philippi [pater Caſſandri] 362. pen. eius mentio fit, per cauſam belli Lamiaci 1491. 5. ep. 6.

Antipater Cittienſis 933. 23.

Antiphanes Lamprenſis 1188. 19.

Antiphilus Alimuſius, Eubulidae pater, cum demi, ſeu municipii ſui magiſter eſſet, fingebat ſibi codicem lexiarchicum periſſe, quo tectius atque tutius peregrinos, mercedem operae dantes, in album inſcriberet, inſontes ciues, aut exoſos ſibi, aut cupiditati ſuae repugnantes, expungeret 1306. 22. 1317. 17.

Antiphilus Paeanienſis 549. 22.

Antiphilus, neſcio qui, quem Demoſthenes epiſtola vltima

vltima 1491. 2. ait literas ad foederatos in bello Lamiaco dediſſe.

Antipho, qui albo ciuium Ath. expunctus, ad Philippum perfugit, cui recepit nauale Ath. incenſurum 271. 7. ſed poenas eius rei dedit capite, vrgente Demoſthene, atque ſenatu Areopagitico. v. Plutarch. p. 30. fort. idem eſt, de quo Theopompi locus apud Suidam v. Tί ἐςιν commemorat.

Antiſthenes trapezita 957. 24.

Apaturius, negotiator Byzantinus, in quem inuehitur oratio p. 892. ſq.

Apharei cauſa aduerſus Theophemum 1148. 16. 1240. 8.

Aphepſio, filius Bathippi, cauſam aduerſus Leptinae legem de abolenda immunitate dicendam, a Bathippo inchoatam, ſed eius deceſſu interpellatam, denuo ſuſcipit, Phormione oratore pro ipſo dicente 453. 6. ſq. 501. 9.

Aphobetus, frater Aeſchinis 414. vlt. erat ὑπογραμματεὺς exceptor, ſeu commentarienſis, ordinis ſecundarii 415. 3. *Schol.* ex inſequentibus colligitur, eum ad altiores honores aſcendiſſe.

Aphobus, e tutoribus Demoſthenis, quem Demoſthenes actione tutelae improbe et flagitioſe geſtae inſectatus eſt a p. 813. ad p. 880. tanti damnatus eſt, quanti Demoſthenes litem aeſtimauerat, h. e. decem talentis; id quod paſſim locorum orationum in Aphobum dictarum tertia, pro Phano inſcripta, teſtatur p. 844. ſq. erat ei filius cognominis 845. 14. erat Demoſtheni neceſſarius, vt hic paſſim teſtatur. θεῖος eius appellatur Demo 850. 15. atqui Demo idem Demoſthenis quoque θεῖος erat. Quodſi ergo vocabulum hoc *patruum* h. l. ſignificat, neceſſe eſt, vt Aphobi pater frater fuerit Demoſthenis ſenioris, eius, qui oratoris pater fuit. Verum θεῖος *auunculum* quo-

que ſignificat. Quodſi ergo Demo idem, quem Demoſthenis oratoris patruum fuiſſe conſtat, Aphobi fuit auunculus, neceſſe eſt, vt mater Aphobi ſoror fuerit Demoſthenis ſenior, ſeu oratoris patrua 854. 12.

Apolexis, filia Proſpaltii, mater Macartati, in quem illa oratio dicta eſt 1066. 1.

Apolexis, nomen virile 1120. 27.

Apollodorus, Paſionis filius, Acharnenſis, cauſa adverſus Phormionem ita cecidit, vt ipſa pro ſe dicendi copia, ſextaque litis aeſtimatae parte multaretur 1103. 15. lites eius cum Phormione multis enarrantur in orat. pro Phormione 944. ſq. multas dixit grauesque cauſas, aut in alios, aut pro, quas omnes orationes ei Demoſthenes conſcripſit. vt duas grauiſſimas rei capitalis pro ſe aduerſus Stephanum, quas tamen effugit 1348. 20. A p. 1350. 9. ipſe Apollodorus cauſam agere incipit: item in Timotheum p. 1101. ſq. in Polyclem 1206. ſq.. pro corona ſua trierarchali 1228. ſq. in Callippum 1235. ſq. in Nicoſtratum 1246. ſq. fuit diues 1208. 26. trierarchus in Peloponneſum mittitur, atque deinde in Siciliam 1247. 25. v. art. *Stephanus Erocadenſis.*

Apollodorus Leuconoënſis 1215. 14.

Apollodorus Phaſelita 925. pen.

Apollodorus Plothenſis, et eius cognominis nepos, ex Olympicho, filio 1310. 22. 23.

Apollonides Cardianus a Philippo agrum in Cherſoneſo in vſum fructum accepit. 86. 14. a Charidemo legatus ad Philippum mittitur 681. 27.

Apollonides Halicarnaſenſis 934. 6.

Apollonides Mitylenaeus 1019. 14.

Apollonides Olynthius patria expulſus, quod Philippo aduerſaretur 125. 15. 128. 9. ciuitas attica, qua donatus fuerat, ei rurſus ademta eſt, quod ea viſus eſſet indignus 1376. 5.

Apol-

Apollophanes Pydnaeus, cuius filias Satyrus hiſtrio e captiuitate redemit 401. pen. ſq. a ſicariis ſublatus eſt, a Philippo immiſſis, cuius fratrem Alexandrum Apollophanes interemerat 402. 11.

Apollophanes, qui cum Demoſthene in ſecunda eius ad Philippum legatione fuit, aut ab eo redemtus a captiuitate fuit 394. 3.

Apollophanes, qui Stephanum conduxit, ad diem Apollodoro dicendum 1348. 19.

Aratus, qui Epitimum titulo ἐνδείξεως denuntiauit 1489. vlt.

Aratus Halicarnaſenſis 930. 19.

Arcades Philippo dediti nominantur 324. 9. initio belli Philippici cum Macedone faciebant 344. 6. Statuis aeneis et coronis aureis eum condecorabant 425. 1.

Archades [f. Archiades] Mneſonidae, Acharnenſis 929. 24.

Archebiades, Lamprenſis 1236. 15.

Archebiades, Demotelis filius, Alaeenſis 1259. 1. 1266. 20. homo impurus et infamis 1267. 20.

Archebius, vt videtur, Athenienſis, ab Euctemone accuſatus, quod partem mercium Naucratiticae nauis, a legatis ad Mauſolum miſſis interceptae, retineret, neque fiſco redderet 703. 14.

Archebius, Byzantinus, patriam, eiecto Spartano praeſidio, Athenienſibus et Thraſybulo reddidit 475. 3. ſtudebat Athenienſibus 683. pen.

Archedemi filius a Stephano paterna domo eiectus 1123. 2.

Archeneus, vt videtur, numularius 861. 25. 1215. 21.

Archenomides, Archedamantis, Anagyraſius 927. 15.

Archenomides Stratonis Thriaſius 935. 1.

Archeſtratus trapezita 957. 25.

Archetion, qui Midiae luxuriam atque mollitiem traduxit 558. 21.

Archiades, cuius de hereditate lis inter Leocratem et Ariſtodemum orta 1081. 2. ſq. fuit Euthymachi filius, Otrynenſis 1083. 5.

Archias hierophanta ob delicta quaedam circa ſacra punitus 1384. 28.

Archias Cholargenſis, laudatur, vt vir probus et ciuilis 605. 25.

Archidamus, Zeuxidami, rex Spartanus, delet Plataeas 1378. 18.

Archidice, filia Euthymachi, Otrynenſis, vxor Leoſtrati Eleuſinii 1083. 6.

Archilochus 1061. 18.

Archimachus 1064. 22.

Archinus maiorem in modum laudatur, vt vir de P. A. optime meritus, quippe qui, Phyla occupanda, libertatis auctor recuperandae factus ſit, Strategi honorem non ſemel geſſerit, aliisque modis ciuem ſe praeclarum geſſerit 742. 25.

Archippe, vxor initio Paſionis, poſtmodum Phormionis. mater Apollodori et Paſiclis 1110. 5. Phormio ei defunctae magnificum monumentum condidit 1125. 14. videtur ea, ſuperſtite adhuc Paſione, Phormioni, ſeruo ſuo, ſtupri conſuetudine conciliata, Paſiclem ex eo peperiſſe 1126. 27. 1127. 5. deceſſit in continenti poſt reditum Apollodori ab expeditione in Thraciam, imperatore Timomacho 1225. 4.

Archippus, Euthymachi filius, Otrynenſis 1083. 5.

Archippus Myrrhinuſius 897. 10.

Archytas Tarentinus magna polluit apud ciues auctoritate, quem fructum tulit familiaritatis cum Platone 1415. 9.

Arethuſius, frater Nicoſtrati, quem oratio p. 1246. ſq. inſectatur.

Argaeus, cui Athenienſes ſtudebant et praeſto erant, cum Philippo de regno Macedonico certanti.

Argiui magnam erga P. A. exſulesque a XXX tyrannis exactos demonſtrarunt beneuolentiam, et Lacedaemoniis eos ad ſupplicium depoſcentibus, tradere nolebant. 196. pen. Argiuorum dediti Philippo nominantur p. 324. 9. 425. 4.

Argyrius. v. Agyrrhius.

Ariobarzanes, Satrapa Lydiae, et Ioniae, deficit a rege Perſarum 192. vlt. a Timotheo, qui ei ſubuenire iuſſus fuerat, deſtituitur. ibid. ipſe cum tribus filiis ab Athenienſibus ciuitate donatur 666. 18. 687. 27.

Ariſtaechmi filii cauſam patris aduerſus Nauſimachum et Xenopithen dicunt, quorum tutelam pater quondam geſſerat 984. ſq.

Ariſtaechmus, Eleus, proditor 324. 11.

Ariſtarchus, Moſchi filius, caedis in Nicodemo quodam perpetratae accuſatur, eamque in cauſam Demoſthenes quoque, malitia Midiae, implicatur 548. 14. [Midias enim rumorem ſpargebat, Demoſthenem Ariſtarcho auctorem fuiſſe, vt Nicodemum, hominem Eubulo, inimico Demoſthenis, deditum, occideret. Schol.] caedes illa contigit poſt alapam a Midia Demoſtheni inflictam. 549. 6. in v. τότε cum νῦν verſu 8. oppoſito 550. 10. in τέτοις τοῖς μετὰ ταῦτα.

Ariſtides, ille celeber, Iuſti, vel Aequi, cognomine clarus, ſalutaria et praeclara ſuadendi ſtudioſior, quam populo placendi 34. 20. iuſtitia eius et aequitas in deſcribendis tributis, et frugalitas in priuata re ſua domeſtica 690. 1. exſulare iuſſus, commorabatur in Aegina inſula, donec a populo reuocaretur 802. 16.

Ariſtides, de tribu Oenëide, fuit chori ſui coryphaeus, quamuis capite fuiſſet minutus 533. 21.

Ariſtoclea meretrix 1351. 15.

Ariſtocles Myrrhinuſius, tum erat prohedrus, et concionem mittebat in ſuffragia, cum Timocrates legem

legem de vadibus ſiſtendis et acceptandis ferret 723. 11.

Ariſtocles Oeenſis, ab Apaturio arbiter delectus 897. 4.

Ariſtocles Paeanienſis, trierarchus, teſtatur Demoſtheni aduerſus Midiam 568. 23.

Ariſtocrates vt homo diſſolutus et perditus notatur 571. 30.

Ariſtocrates, homo vilis et improbus, Cononis ſodalis 1269. 6. vbi eum oculorum vitio ait laboraſſe.

Ariſtocrates, copioſa et forti oratione impugnatus, qua latae aduerſus tenorem iuris attici rogationis in eo accuſatur, quod Charidemo, homini peregrino, ciui factitio, reip. infeſto et detrimentoſo, tyrannidem affectanti, nimios et peſtiferos honores decreviſſet 621. ſq.

Ariſtocrates Phalereus 1358. 27. Fieri poteſt, vt hi quatuor tituli, aut ſaltim tres priores, eundem hominem deſignent.

Ariſtocrates, Skellii, Epicharetis aui, patruus, euertenda Eëtionea, qua Critiae ſatellites Lacedaemonios recepturi erant, arcem Piraeëi, vrbi vicinae noxiam, deleuit, et populum reduxit 1343. 4. Verum memoriae errore lapſum hic eſſe Demoſthenem, triginta tyrannis ea tribuentem, quae ſub quadringentis eueniſſent, docuit Valeſius Emendat. 4. 7.

Ariſtodemus, hiſtrio, proditor 150. 7. primus auctor Athenienſibus fuit pacis cum Philippo contrahendae 232. 8. 344. 21. 371. 15. deinde peragendum hoc negotium Philocrati et Aeſchini tradidit 371. 17. hiſtrio fuit tragicus 418. 8. rebus Philippi ad incitas redactis, ab hoc immiſſus eſt Athenienſibus, quos hortaretur ad pacem 442. vlt.

Ariſtodemus, filius Ariſtotelis, Pallenenſis, pater illius, qui cauſam aduerſus Leocharetem egit 1080. ſq. 1083. 20.

Ariſto-

Ariſtogenes, aliquoties commemoratus in cauſa Spudiae 1030. 8. 1031. 3. 1033. 13. 1034. 4. et 21.

Ariſtogitonis et Harmodii poſteri immunes erant a quibusdam, non ab omnibus, muneribus ad ſtatum patriae tuendum facientibus 462. 19.

Ariſtogiton, orator et ſycophanta, in quem inuehuntur duae orationes, quas Demoſthenis eſſe ſunt qui negent 770. ſq. nouies Demoſthenem accuſauit 781. 6. quinquennio toto a foro abfuit, ex interdicto 783. 2. patrem apud Eretriam in carcere tabeſcentem deſeruit; in quo illo defuncto, factos in funus ſumtus haud refudit 787. 3. Hyperidem de quadam eius rogatione accuſauit 803. 27. carceri mandatus eſt 1478. 19 grauiter Demoſthenes p. 1483. 26. et 1485. 5. Athenienſes obiurgat, qui, quorum veniam Ariſtogitoni, homini impuro, dediſſent, ea in ſe, Demoſthene, exſilio puniuiſſent, ſortisque ſuae ingemiſcit acerbitati, quae ſe ad tantam detruſiſſet humilitatem, vt cum Ariſtogitone compararetur. Neceſſe eſt, vt haec Ariſtogitonis abſolutio, in cauſa pecuniarum Harpalicarum, paulo ante praeceſſerit exſilium Demoſthenis, imperante Antipatro. Pater Ariſtogitonis fuit Cydomachus. v. Dinarch. p. 106. 6. ed. Steph.

Ariſtolaus apud Thaſum, fort. tyrannus inſulae, Athenienſium inimicus 294. 10.

Ariſtolochus trapezita, donec rebus ſecundis floreret, a Stephano ſtudiis et officiis cultus, rurſus ab eodem contemtus atque protritus fuit, rebus eius euerſis 1120. 21.

Ariſtomachus Critodemi Alopekenſis a Kerſoblepte et Charidemo interpres ad Athenienſes allegatur 624. 26. 657. 3. 1333. 10. 1353. 1.

Ariſtomachus, qui Theſmotheta fuit 1367. 5.

Ariſtomenes Anagyraſius 1047. 20.

Ariſto, Alopekenſis, ab Ariſtogitone ex titulo βȣλεύσεως poſtulatus, quod ſe, velut aerarium, qui minus eſſet, accuſaſſet 791. 26. videtur hic Ariſto aut Theſmotheta, aut exactor debitorum fiſci fuiſſe.

Ariſto, qui Cononem verberum et vulnerum ab eo inflictorum poſtulauit 1256. ſq. fuit genere nobili 1270. pen.

Ariſto, filius Neaerae, vulgo quaeſitus 1358. 4.

Ariſtonicus Phrearrhius rogationem de honoribus Demoſtheni deferendis dudum ante Cteſiphontem tulerat. cuius rogationis formula legitur p. 253. 12. rogationem illam Diondas aliquis labefactare conatus, cauſa cecidit 302. 15. dictauerat illam Ariſtonici rogationem aliquis Demomeles 302. 22. Ariſtonicus hic infamia notatus, h. e. iure fori frequentandi et honorum petendorum, colligebat pecuniam, quo priſtinam dignitatem recuperaret. Verum interueniente atroci illa ad Chaeroneam clade, pecuniam illam maluit ad ſalutem patriae tuendam conferre 329. 12.

Ariſtonoë, Philoſtrati filia, Callippi vxor, Phaenippi mater 1047. 6.

Ariſtonus Dekellenſis 1236. 14.

Ariſtopho Azanienſis, numeratur in cauſidicis tum potentiſſimis 501. 24. [Ariſtoteles Rhetoric. 2, 23. rixam eius cum Iphicrate refert.] Leptinae praeſto fuit, patrocinatus legi de abolenda immunitate, quamvis ipſe immunitate fuiſſet ornatus *ibid.* nonnulla ſuaſit eorum, quae ciuitas Ath. inuita Philippo conceſſit 248. 8. eius rogatio de legatis ad Philippum nauium repetendarum cauſa mittendis 250. 4. ſq. ſtuduit Thebanos in ſocietatem belli aduerſus Philippum pertrahere 281. 18. fuit clarus orator 97. 14. 301. 18. 436. 13. accuſauit Philonicum 434. 21. rogationem tulit de legendis inquiſitoribus pecuniarum

rum et bonorum publicorum e fanis et aerario ſurreptorum 703. 10. diem rei capitalis dixit iis, qui, elocandis trierarchatibus ſuis, in cauſa fuiſſent, vt res naualis Athen. deteriore loco eſſet, atque claſſis ab Alexandro, Philippi imperatore, proelio nauali vinceretur 1230. 15. ſq. 1232. 24. lex eius de mercatura forenſi exercenda populo admodum placuit 1308. 12. rogatio eius de claſſe in Pontum mittenda, quae Proconneſios aduerſus Cyzicenos tueretur, Miltocydae aduerſus Cotyn ſuccurreret, Cherrhoneſum recuperaret, vecturam frumenti e Ponto ſecuram redderet, eoque efficeret, vt frumentum Athenis vilioris veniret 1208. 8. redditis coronis accuſationem peculatus ſuſtulit 584. 14.

Ariſtopho Colyttenſis memoratur p. 250. 18. verum eſt idem prorſus cum Azanienſe. Quapropter aut nomen aliquod ibi loci deeſt, aut vox Colyttenſis corrupta eſt. Hic enim demus, Colyttus, ad tribum Hippothoontidem nil pertinet, ſed ad Aeantidem.

Ariſtophon ille, cuius mentio fit p. 584. 14. de quo conferri velim Scholia, cuius ſit, neſcio. Idem certe cum Azanienſe non eſt. Videtur potius idem eſſe cum Ariſtophonte ſycophanta, quicum Zenothemis colluſit, et cuius verſutia atque perfidia enarratur 885. 9. Verum de tribus Ariſtophontibus enucleatius diſputantem v. Ruhnkenium Hiſtor. critica orator. graec. p. 129. ſq.

Ariſtoteles Pallenenſis 1083. 3.

Ariſtratus, fautor Philippi apud Sicyonem, contemtus a Philippo, opera eius iam ſatis vſo 242. 2. 324. 13.

Ariſtratus apud Naxum, forte tyrannus ibi, P. A. inimicus 294. 10.

Arkeſas, in Genitiuo Arkeſantos, (niſi is potius Arkeſon, Arkeſontos eſt) Pambotades 1250. 19.

Artabazus, praefectus Lydiae et Ioniae, cui Chares cum mercenariis Athenienſium operam nauat 46. pen. comprehenſus ab Autophradata 671. 4. rurſus dimiſſus, oppugnat Charidemum 671. 17. Conf. Diodor. Sic. T. II. p. 98. 107. et 122.

Artemiſia, Cariae domina, Hecatomni filia 193. 15. 197. 12. 198. 19.

Artemo, Phaſeliota, Lacriti frater 924. 9.

Arthmius Zelita infamia notatur, quod aurum Medicum in Graeciam intuliſſet. Pſephiſma in eum latum 121. 27. 428. 2.

Arymbas, a Philippo bello appetitus 13. 5. Schottus in Vita Demoſth. Neoptolemi filium, Moloſſorum regem appellat, Tourellus Alcetae filium, Neoptolemi fratrem.

Aſtius (Ἄστειος) archon 1357. 2. quo tempore Lacedaemonii bellum cum Athen. gerebant, illud, ni fallor, quo Chabrias Pollin apud Naxum claſſe deuicit. Fuit Archon poſt Socratidem, quo tempore Timotheus cauſam capitis dixit ob rem aduerſus Lacedaemonios male geſtam 1190. 24. 1202. 5.

Athenienſium principatus Graeciae a bello inde Perſico ad Peloponneſiacum, ducibus Ariſtide, Nicia, Pericle, aliis, tenuit annos quadraginta quinque 35. 5. alibi ſeptuaginta edit. Athenienſes rerum nouarum auditione delectabantur 43. 6.

Athenodorus, Athenienſis, in Thracia partes liberorum Beriſadis tuebatur 624. 5. quorum auunculus erat. Nam penes Beriſadem in matrimonio erat ſoror Athenodori *ibid.* 6. eius res cum Charidemo et Kerſoblepta geſtae 677. 9. ſq.

Atreſtidas Arcas, captiuorum ex Olyntho numerum, a Philippo donatum, in Arcadiam ſecum agens, occurrit Aeſchini, legato ad ciuitates Peloponneſiacas proficiſcenti 439. 3.

Atro-

Atrometus, pater Aeſchinis 270. 24.

Autocles, imperator claſſis Atticae in Thracia, ob res ibi male geſtas, et neglectum Miltocydem, quamvis ea culpa vacaret, in iudicium vocatus 655. 3. reuocato e Ponto, ſucceſſor mittitur Meno 1210. 8. hic idem eſſe videtur cum illo Autocle, quem Apollodorus, Paſionis filius, orationem commentante Demoſthene, quae oratio hodie nulla ſupereſt, accuſavit 961. 1.

Automedon tyrannus Eretriae a Philippo conſtitutus 125. 27.

Automedon, Athenienſis, pſephiſma fert de Tenediis 1333. 12.

Autonomus, ſcriba Antimachi 1186. pen.

Autophradates comprehendit Artabazum, Lydiae et Ioniae Satrapam, ſed rurſus eum dimittit 671.

Bacchius, vel Cacchius, (ſed prius eſt verius,) homo obſcurus, e familia Cononis 1269. 5. v. Hemſterhuiſ. ad Luciani T. I. p. 330.

Bathippus, legem Leptinae oppugnare aggreſſus, non fuerat coeptum perſecutus, ſeu pecunia placatus, ſeu valetudine impeditus, ſeu fato interueniente 451. argum. 8. 453. 14. 501. 8. v. *Aphepſio.*

Bathyllus, filius Polyarati 1009. 26.

Beriſades Βηρισάδης regulus Thraciae, vel Ponti 624. 1. ſq. foederatus Athen. *ibid.* remittit negotiatoribus vectigal frumenti Athenas conuehendi 917. 24. vbi exaratum reperitur hoc nomen Παρισάδης. geſſit cum Scytha bellum 909. 22. Beriſaden, vel Pariſaden, in regno Ponti, fratri Spartaco ſucceſſiſſe, tradit Diodorus ad annum Olymp. 107. quartum p. 123. verum Weſſelingius negat Diodoreum eundem eſſe cum Demoſthenico.

Bianor,

Bianor, frater vxoris Amadoci, reguli Thraciae 624. 4. ciuitate donatus fuit ab Athenienſibus *ibid.* 15.

Blepaeus trapezita 583. 17. 1023. 19.

Boeotus, frater Plangonis, e quo filius Plangonis, a Mantia procreatus, fuit appellatus 1004. 4.

Boeotus, Plangonis filius, quem mater e Mantia conceptum aiebat; quo fidens ille, pro Boeoto, ſe Mantitheum ferebat; quod nomen erat filio Mantiae ex vxore legitima quaeſito; vnde lis ſuper nomine orta eſt inter illos fratres. quae lis oratione gemina agitatur a p. 994. ad p. 1026.

Boſporichus, hieromnenon Byzantinus, quo tempore Byzantini populo Athen. coronam auream decernebant, eius opera liberati ab obſidione Philippi 255. 20.

Boxia, ſeu Zobia, muliercula vilis, erga quam turpiter ingratum prodidit animum Ariſtogito, quem ea, fuga e carcere elapſum, per aliquot dies, ſuo cum periculo, occultaſſet, atque ſeruaſſet 489. 14.

Brachyllus, ſocer Lyſiae Sophiſtae 1352. 5.

Brytiadae 1365. 8.

Bulagoras Alopekenſis fuit in legatis ad Philippum apud Elateam miſſis 282. 23.

Buſelus 1055. 23. vbi Buſelidarum res copioſe enarrantur. cuius gentis ſtemma deſcripſit Palmerius in Exercitationibus.

Byzantinis in formula pacis, inter Philippum et Athenienſes ſancitae. decretum fuit ius vectigalia exigendi a nauibus Pontum petentibus 63. 19. Byzantini et Athenienſes mutuas ſimultates exercebant 93. 14. bellum ſociale cum Chiis et Rhodiis aduerſus Athenienſes ſuſcipiebant 191. 12. aliis in cauſis ſimultatum edebant hanc, quod Athenienſes Chalcedonem et Selymbriam ab ipſis abalienatum irent 198. 12.

quibus

quibus de cauſis Philippus Byzantium obſederit, item obſidionem illam a claſſe attica ſolutam fuiſſe, et de corona aurea, qua P. Byzantinus populum Athenienſem ob illud inſigne meritum ornauit 254. 255. naues frumentarias Athenienſium in portum ſuum deducebant 1207. pen. 1211. pen.

Cacchius. v. Bacchius.

Callaeſchrus, Diotimi filius, Cothokydes, fuit in legatis ad Thebanos eo miſſis, quo perſuaderent ipſis, vt cum P. A. foedus et ſocietatem belli aduerſus Philippum inirent 291. 8. habebatur in ditiſſimis ciuium Athen. 565. 13.

Callarus, ſeruus 1280. 20. ſq.

Callias, Hipponici filius, qui celebratam illam cum rege Perſarum pacem ſanxit, qua regi interdictum fuit, ne ad mare Aegeum deſcenderet, et quicquid ab ora maritimi in continentem pateret, ad diurnum equi curſum, liberum et ſui iuris relinqueret; et nihilominus, quod auro perſico corruptus regi plus aequo conceſſiſſe videretur, quinquaginta talentis multatus fuit 428. 27. alias fuit ὁ λακκόπλουτος appellatus. v. Palmerii Exerc. p. 628. et 754.

Callias imperator Athenienſium, vrbes ad Pagaſiticum ſinum ſitas cepit, et in Macedoniam nauigantes intercepit, atque vendidit 159. 25. qua de iniuria Philippus ibi queritur. Fortaſſis idem eſt cum

Callia Phrearrhio 265. 6. et 17.

Callias Sunienſis, Areopagita 272. 5.

Callias, ſeruus publicus, ſeu lictor, ad Philippum tranſiit, a quo benigne exceptus eſt 23. 19.

Callicles, Epitrephis filius, Thriaſius 1221. 10.

Callicrates Euphemi 611. 25.

Callicrates, frater Calliclis 1272. 10.

Callippides, pater Calliclis et Callicratis, modo dictorum 1272. 18.

Cal-

Callippus, Heracleotarum proxenus, de Lyconis hereditate cum Apollodoro, Paſionis filio, contendit, cui repugnat Apollodorus oratione, quae legitur p. 1235. ſq. videtur idem eſſe cum

Callippo, Philonis filio, Aexonenſe 1221. 5. quem veteratorem, cauillatorem, et importunum rixatorem appellat *ibid.* pen. hunc ab Apollodoro accuſatum eſſe, ait p. 960. vlt. quo orationem adhuc ſuperſtitem deſignari credibile mihi eſt. p. 1243. 3. et 21. item 1244. 6. vir dicitur non contemnendus in rep. et vtramuis in partem pollens. Sed occurrit hoc dubium, quod ille Callippus, quicum Apollodorus de Lyconis hereditate certauit, Archebiadae municipalis dicitur p. 1243. 21. Iam vero Archebiadem Lamptrenſem fuiſſe p. 1236. 15. docet. Nequit ergo Callippus hic Aexonenſis eſſe, ſi Lamptrenſis fuit.

Callippus Paeanienſis pſephiſma ſcripſerat, vtile Cardianis, Athenienſibus damnoſum. quapropter ab auctore orationis de Haloneſo accuſatus eſt 87. 9. conf. p. 76. 4.

Callippus, frater actoris contra Olympiodorum 1173. 4.

Calliſthenes, Eteonici filius, Phalereus rogationem ferebat, vt Athenienſium nullus vrbe abeſſet, quo tempore Philippus repentina in Phocida irruptione Athenas percellebat 238. 5. Forſitan idem eſt is, cuius mentio fit 467. 17. fuit in numero octo oratorum, quos Alexander M. ad ſupplicium depopoſcit.

Calliſthenes Sphettius teſtatur Demoſtheni aduerſus Thraſylochum, Midiae fratrem 541. 6.

Calliſtratus, filius Callicratis, Aphidnaeus, celeber orator, cuius exemplis compunctus et exercitatus Demoſthenes, admodum adhuc tum adoleſcens, animum ad eloquentiae ſtudium appulit 301. 18. numeratur in claris et pollentibus, iisdemque honeſtis

et probis oratoribus 436. 13. 742. 23. auctor fuit Athenienſibus, vt Lacedaemoniorum res, a Thebanis proſtratas, et in ſummum diſcrimen adductas, relevarent atque ſuſtentarent 1353. 19. Stephanus ei adulatus et famulatus eſt. 1359. 18. Timotheo Cononis diem dixit rei capitalis 1187. 7. 1188. 10. condemnauit Antimachum, Timothei quaeſtorem, eiusque facultates publicauit 1198. 10. Sitne idem, atque qui p. 1220. vlt. et 1221. 19. commemoratur, vt exſul, bis morti damnatus, et Timomachi, praefecti claſſis atticae in Thracia, κηδεστής, *Schwager*, haud definiam. Bartonus ad Plutarch. p. 181. cenſet, hunc oratorem eundem eſſe cum illo Calliſtrato, cuius lamentabilem exitum Lycurgus in orat. in Leocratem p. 159. 26. ed. H. Steph. enarrat. quae non concilio cum aeſtimatione probitatis et gratia populari, qua Calliſtratus floruit. Pauſanias quoque in Sicilia eum obiiſſe perhibet e vulnere tum accepto, quum praefectus alae equitum fortiter dimicaret. quod videtur anno neſcio quo Olympiadis 108. eueniſſe. v. Fabric. B. G. T. IV. p. 56. 57. qui Empedi filium appellat. Sed meliora et pleniora v. apud Ruhnkenium V. C. in hiſtoria critica oratorum graecorum p. 58.

Calliſtratus, filius Eubulidae, frater Philagri et Euctemonis 1061. 26. 1063. 16. 1065. 9.

Calliſtratus, foenerator, ſeu trapezita 948. 17.

Cammes, Mitylenaeorum tyrannus 1019. 19.

Car, ſeu Cariae dominus, p. 63. 17. commemoratus, eſt Idareus.

Cardiani, ex pacto, inter Philippum et Athenienſes paulo post captam Olynthum inito, a reliquis Cherrhoneſi incolis ſunt ſeparati, et pro liberis atque iurisdictioni atticae exemtis declarati 63. 16. Cardiani ſcilicet ſuam eſſe aiebant regionem quandam Cherrhoneſi, ab Athenienſium colonia inſeſſam per nefas,

 a Dio-

a Diopithe illuc deducta 87. 6. harum litium origo et hiſtoria latius exponitur in argumento orationis ſuper Cherrhoneſi rebus 88. 89. Philippus, in Illyrico bellum gerens, copiis aduerſus Cardiam miſſis eam occupat 104. 3. 105. 16. 120. 6. vbi maximam vrbem Cherrhoneſiacarum appellat. Cardiani iam ante pacem, litem ſuam Philippo detulerant diſceptandam 161. 20. Athenienſibus admodum infeſti erant 677. 3.

Carthaginienſes olim vectigales erant Syracuſanis 506. 18.

Caryſtium quendam, Athenienſium proxenum, bello captum, Philippus peremit, fruſtra deprecantibus Athenienſibus per legatis ter hac de re miſſos 86. 5.

Caſtor et Pollux fortitudinis laude inclaruerunt 1410. 19.

Kecrops, eponymus heros Cecropidarum, tribus Athen. 1398. 21. vbi docetur, cur διφυὴς fuerit appellatus.

Kephalus, clarus orator 301. 19. nunquam fuit accuſatus 310. pen. 311. 6.

Kephiſiades Scyrita, cui Lyco pecuniam ſuam tradendam mandat Paſioni 1236. 21.

Kephiſodorus, Archon eponymus, inter Polyzelum et Timocratem medius, quo honore fungente Demoſthenes Aphobum male geſtae tutelae reum egit 868. 21. fuit Chionis filius, niſi mea me fallit opinio. quamquam interpretes Chionem Cephiſodoro ſucceſſiſſe ſtatuunt, et illum Senatui praefuiſſe anno tertio Olymp. CIII. hunc quarto. v. Palmer. Exerc. p. 637. ſed v. diſputata ſub v. *Chion.* de Cephiſodoris aliquot archontibus v. differentem Corſinium F. A. T. II. p. 100.

Kephi-

Kephiſodorus, de cuius ancilla lis orta Theocrinis patri 1327. 22.

Kephiſodotus, Kerameenſis, inter cauſſidicos tum potentes nominatur 501. 24. 502. 27. fort. hic idem eſt, ad quem literas dabat Charidemus, recipiens Cherrhoneſum a ſe Athenienſibus reſtituendam 670. 23. erat inimicus Cotyos et Iphicratis 672. 1. imperator cum claſſe aduerſus Cotyn mittitur ad Cherrhoneſum recuperandam 674. 25. cum Charidemo pacem ignominioſam facit, quam ob rem quinque talentis fuit multatus, et ipſum capitis diſcrimen aegre effugit 676. 7. Neſcio, an ad eum hi quoque loci referendi ſint, p. 398. 2. vbi acceptorum munerum reus dicitur, et p. 1228. 3. vbi dicitur Apollodoro Paſionis praeſto fuiſſe in iudicio.

Kephiſodotus Boeotus, 927. 12. ſed paulo poſt idem Kephiſodorus appellatur, eadem pagina, v. 23.

Kephiſophon Keſiphontis, Rhamnuſius, auctor erat pacis cum Philippo contrahendae, et rogationem Philocratis ſuper ea ſecundabat 232. 14. cum legatis, ipſe quartus, ad Philippum miſſus eſt, eius ſacramento adigendi cauſa 235. 18. ſubſcriptor aderat Aeſchini, diem Cteſiphonti dicenti 244. 4.

Kephiſopho Kephalonis Aphidnaeus 1107. 8.

Kephiſophon Cleonis Anaphlyſtius cum legatis, ipſe tertius, ad Philippum miſſus eſt nauium repetendarum gratia 250. 15.

Kephiſophon, neſcio qui, mercede conducit Stephanum ad accuſandum Apollodorum 1348. 19.

Kerkidas, Arcas, proditor 324. 9.

Kerdo, ſeruus 1252. 27.

Kerybion Κηρυβίων. v. Kyrebion.

Kerſobleptes, regulus Thraciae, foederatus Athenienſium, [a Philippo coërcitus Olymp. 109. Diodor. Sic. II. p. 137.] 133. 19. 160. 20. ab Athen. ci-

 uitate

uitate donatus. ibid. ſucceſſit patri Cotyi in regno Thraciae 623. 18. κηδεστὴν et tutorem habuit Charidemum Oritam. ibid. donabat Athenienſibus Cherſoneſum, ſed tum demum, quum diutius denegare non poſſet 656. 11. v. *Charidemus* et *Chabrias*, et *Chares*.

Chabrias, dux Athen. in bello Corinthiaco (Olymp. 96. 4.) 46. 21. in proelio nauali apud Naxum Pollin, claſſis Spartanae imperatorem, vicit, marisque imperium Lacedaemoniis ereptum, patriae reſtituit 172. 27. 480. 6. 686. 23. (Olymp. 100. 4.) expeditio eius in Aegyptum 433. 21. res ab eo praeclare geſtae breuiter enarrantur 479. 22. ſq. quotquot vſi fuere Athenienſes imperatoribus, omnium hic ſolus neque ciuitatem vllam, neque nauem, neque militem amiſit, neque copiam fecit hoſtibus tropaei de ſe figendi 480. 16. deceſſit in obſidione Chii 481. 24. (Olymp. 105. 3.) honores ei a P. A. decretos ei eripere Leodamas nequicquam laborauit 501. pen. cauſam capitis ſuper Oropo amiſſa dicendam habuit 535. 10. ad bellum cum Kerſoblepta et Charidemo ſuper Cherrhoneſo gerendum miſſus, a copiis deſtitutus, coactus eſt paci ignominioſae ſubſcribere; quam repudiantes Athenienſes, Chabriae imperium abrogabant 677. 16.

Chabrias Aexonenſis vicit Pythia quadrigis, archonte Socratide (Olymp. 101. 3.) 1356. 4.

Chaeredemus rogationis auctor fit, vt armamenta naualia reip. debentes cogerentur ea ſine mora praeſtare, ſubita vrgente neceſſitate claſſem emittendi 1145. 8.

Chaeretimus, Chaerimenis filius, Pitthenſis, homo malus et male famoſus 1266. 20.

Chaeron, palaeſtrae magiſter, ab Alexandro M. tyrannus impoſitus eſt Pellenae, vrbi Achaiae 214. 20.

Chaerondas [v. Corſin. F. A. I. p. 359.] Archon tum erat, quum Aeſchines Cteſiphonti diem diceret, ſuper rogatione coronae aureae Demoſtheni decernendae 243. 10. idem eſt, qui p. 253. 12. Chaeronidas, Hegemonis filius, appellatur, et tum fuiſſe dicitur Archon, cum Ariſtonicus Demoſtheni coronam item rogaret auream. teſte Plutarcho p. 199. fungebatur honore paullo ante pugnam Chaeronenſem. Schottus p. 95. ponit eundem ipſum annum, quo illa pugna contigit.

Chalkedonii naues Athen. frumentarias ſuum in portum vi ſubducebant 1207. 26. 1211. 27.

Chalkidenſes in Macedonia cum Olynthiis vnam in ciuitatem coibant 425. 18.

Chares iniuſſu reip. graecas ad Helleſpontum vrbes occupabat, et inde piraticam exercebat 26. 14. v. Tourell. accuſatus ab Aeſchine defenditur a Demoſthene 447. 18. miſſus ad bellum Cherrhoneſiacum, Kerſoblepten et Charidemum ad honeſtas pacis conditiones adigit 678. 12. tributi mentio fit p. 1334. 15. quod Chares ab Aeniis dicitur exegiſſe. laudatur, vt vir popularis 1482. 5.

Chariclides archon 572. 13.

Charidemus, Iſchomachi filius, orbus, ab Aeſchylo adoptatus eſt. Ob eum lis Theocrini nata eſt cum patre Epicharis et Polyeucti 1331. 22.

Charidemus, filius Stratii, Oeenſis 1056. 27.

Charidemus, imperator Athen. ad liberandum obſidione caſtrum Heraeum cum claſſe decem nauium miſſus 30. 1. v. Corſin. F. A. I. p. 350. qui ad annum primum Olymp. 108. refert. patet e loco Demoſthenis, Charidemum miſſum eſſe anno fere poſt, quam Philippus illud caſtrum obſidere coepiſſet. ob liberalitatem erga remp. coronatus eſt corona aurea 264. 25. 265. 18. vbi mentio fit expeditionis ab

 eo ſuſ-

eo ſuſceptae aduerſus Salamina, vrbem Cypri. p. 1482. 8. laudatur, vt vir popularis, et tunc dicitur adhuc in viuis ſupereſſe. Verum, vt hic idem cum illo fuerit, vix patiuntur temporum rationes, ſed neceſſe eſt, vt duo ſint diuerſi homines. Nam Charidemus vetuſtior in illa fuit legatione, legationum ab Athen. ad Philippum miſſarum omnium facile prima, qua comparatum fuit illud ἀπέῤῥητον, de quo v. p. 19. 27. de Amphipoli Athen. reddenda, ſi Philippum in Pydna ſubigenda adiuuiſſent. Patet hoc e teſtimonio Theopompi apud Suidam v. Τί ἐστιν. Legatio haec euenit, antequam Philippus Potidaeam caperet et Olynthiis donaret. Conf. Valeſ. ad Harpocr. p. 107. Epiſtolae autem Demoſthenis ſcriptae ſunt poſt mortem Alexandri M. et Charidemus, cuius in illis epiſtolis fit mentio, ſocius Demoſtheni fuit exſilii. Curtius III. 5. tradit, Charidemum, ex octo illis oratoribus, quos Alexander M. poſt euerſas Thebas ad ſupplicium depopoſciſſet, ſolum exſulaſſe, atque ad Darium regem ſe recepiſſe; verum, cum nimis acriter imperium regium inſectaretur, et effrenem in licentiam linguam laxaret, a Dario capite plexum eſſe. Schottus hunc Charidemum Athenienſem cum Orita, de quo mox, commiſcet.

Charidemus, Orita, ex Euboea, ciuitate ab Athen. donatus. Eum oratio tota paene in Ariſtocratem dicta inſectatur; qui Ariſtocrates nimios honores huic Charidemo ab Athen. decernendos rogauerat. Studioſum eum P. A. beneque de eo meritum cum nonnulli iactaſſent hunc Charidemum, Demoſthenes contra illa oratione, praeterquam quod alia denudat eius vitia, in primis hoc docere ſatagit,, ſi quis vnquam alius populo Ath. inimicus fuiſſet, hunc vnum Charidemum ei fuiſſe omnium inimiciſſimum. tutor et κηδεστὴς Kerſobleptae fuit, regis Thraciae 663. 5. Cotys,

tys, Kerſobleptis pater, Charidemum, militum mercenariorum ductorem, locare conducentibus copias ſuas ſolitum, cum conduxiſſet, opera eius Athenienſes Cherrhoneſo expulit 663. pen. expoſitio de fraudibus et facinoribus, quibus Charidemus remp. Ath. labefactaſſet 670. ſqq.

Charinus, Epicharis fil. Leuconoënſis 927. 21.

Charini rogatio, vt in fraudem legum lata 1334. 11. ibidem verſu 17. proditor appellatur.

Chariſiades 1304. 26.

Chariſius, Athenienſis, qui ſororem in matrimonio habuit 1304. 26.

Chariſius, Eleus, cuius liberta fuit Nicareta 1351. 4.

Chii cum Rhodiis et Byzantinis in ſocietatem congreſſi, bellum aduerſus Athenienſes gerebant, ſociale dictum 191. 12.

Chion fuit Archon anno quarto Olymp. 103. vt volunt Palmerius et Schottus, freti loco p. 868. 21. vbi dicitur Kephiſodoro ſucceſſiſſe. verum ibi leg. videtur Κηφισόδωρος Χίωνος, Chionis filius. nam p. 830. 5. Demoſthenes ait, anno a fine tutelae proximo ſe diem Aphobo dixiſſe, qui tutor ſui per decennium fuiſſet. ergo vndecimo. atqui ſub Polyzelo iam inierat decimus, qui Polyzelus Kephiſodorum anteceſſit, et ſub Timocrate, qui Archon vulgo Chioni ſucceſſor datur, damnatus fuit Aphobus. non poſſunt ergo duo archontes inter Polyzelum et Timocratem interceſſiſſe. Porro ait Dem. Onetoris ſororem Aphobo nupſiſſe, Polyzelo archonte, et penes eum in matrimonio fuiſſe biennium, donec ſub Timocrate deſerti mariti rea ſcriberetur. p. 868. 3. Iam ſi Polyzelum et Timocratem duo archontes interceſſerint, dicenda ſit illa mulier triennium penes Aphobum fuiſſe.

Chionides Xypetaeonenſis 1356. 13.

Chryſippus, nummularius foenerator, Phormioni actionem pecuniae doloſe interuerſae intentat 907. ſqq.

Kimon, quod formam reip. mutaſſet, quinquaginta talentis mulctatus eſt, parumque abfuit, quin capitis damnaretur 688. 25.

Kineas, Theſſalus, proditor 324. 8.

Kittus, foenerator 908. 22.

Cleanax Tenedius 1223. vlt.

Cleander, hiſtrio 1304. 8.

Clearchus, Spartanus, qui cum Cyro expeditionem aduerſus Artaxerxem, regem Perſarum, ſuſcepit 197. 23.

Clearchus, a Timotheo commendatus, ciuitatem atticam impetrauit 482. 27. forſitan eſt regulus Heracleae Ponticae, quem Diodorus Siculus T. II. p. 109. ſublatum ait Olymp. 106. 4.

Cleo, Cothokides, cum aliis legatis, ad Philippum mittitur, pacis ergo ſacramento ſanciendae 235. 19. aderat Aeſchini, Cteſiphontem in ius citanti 244. 5.

Cleo, Phalereus, ſenator Areopagiticus 272. 5.

Cleo, Sunienſis, trierarchus, teſtatur Demoſtheni aduerſus Midiam 568. 23.

Cleobula, Gylonis filia, Demoſthenis noſtri mater 812. 3.

Cleocritus, Buſeli filius, Oeenſis 1055. 26.

Cleomedon, illius Cleonis filius, qui Lacedaemonios in Pylo captos Athenas duxit in vinculis 1016. 3.

Cleomenes, qui copiis Athenienſium, neſcio quando et quam ob rem in Aegyptum miſſis cum imperio praefuit, ciuitatem incommodis affecit haud mediocribus 1285. 3.

Cleon, qui Lacedaemonios in Pylo cepit 1016. 4.

Cleon, Cleomedontis filius, illius Cleonis nepos 1010. 2.

Cleotimus, Eleus, proditor 324. 11.

Clinagoras tum erat ſacerdos Delphis, cum Pylagorae Amphiſſenſibus agri Cirrhaei cultura interdicerent 278. 18.

Clinias, Clidici filius 1311. pen. 1312. 22.

Clinomachus, qui Demoſthenem cum Theocrine reconciliauit 1335. pen. 1358. 8.

Clitarchus, tyrannus Eretriae, a Philippo circa annum ſecundum Olymp. 109. conſtitutus 125. pen. 248. 16. 324. 16. ab Athenienſibus expulſus, auctore Demoſthene 252. 5. et 18. [Plutarchus in Phokione, item Diodorus Siculus II. p. 139. auctores ſunt, Clitarchum apud Tamynas magna clade fuiſſe affectum, Olymp. 109. 4.] legatos eius Athenas miſſos, et a populo reiectos, atque abire iuſſos, Aeſchines domi ſuae recepit 252. 23.

Clitomacha, filia Midylidae, Otrynenſis 1083. 13.

Clitomachus fuit in legatis, qui cum Demoſthene in Peloponneſum mittebantur, ad ciuitates in ſocietatem belli aduerſus Philippum inuitandum (Olymp. 109. 2.) 129. 19.

Cocalina, vel Coccalina, ancilla 1357. 1. 1386. 7.

Conon, pater Timothei, clarus imperator, Adimantum collegam accuſauit 401. 1. res ab eo praeclare geſtae 477. 12. ſecundum Harmodium atque Ariſtogitonem, ei primo ſtatua aenea fuit Athenis poſita 478. 5. ob reparata patriae moenia cum Themiſtocle comparatur, eique praefertur 478. 25. inſcriptio donarii e decimis victoriae Cononi de Lacedaemoniis partae 616. 7.

Conon, Timothei filius, illius nepos 1020. 8.

Conon, quem Ariſton *αἰκίας*, ſeu verberum et vulnerum inflictorum egit reum 1256. ad 1271. fuit generis infimi 1271. 1.

Conon Halaeeus 1168. 12.

Corinthiorum ſtudentes Philippo nominantur p. 324. 14

Cottyphus, Arcas, ab Amphictyonibus dux belli ſacri dictus aduerſus Amphiſſenſes 277. 23. 279. 3.

Cotys, rex Thraciae. mutata rerum in Thracia facies ab eius exceſſu 623. 18. Simultates et turbae, quae eum inter et Miltokydam, alium Thraciae regulum, intercedebant, et magna potentia, qua Cotys ad nocendum Athenienſibus abutebatur 655. 1. Miltokyda ſublato, Cherrhoneſum totam rapiebat, Athenienſesque inde expellebat 658. 26. ciuitate et coronis aureis donatus fuit ab Athen. 659. 21. peremtus fuit a Pythone et Heraclide, Aeniis, qui propterea ab Athenienſibus, Cotyn exoſis, ciuitate ſunt donati 659. 26. 674. 20. p. 669. 17. omnium hominum infeſtiſſimo odio Athenienſes proſecutus fuiſſe. Iphicrate, cuius ſoror penes eum erat, abutebatur initio aduerſus Athenienſes, deinde recuſantem cupiditati eius ſeruire, aegreque ferentem, ab eo Cherrhoneſum Athenienſibus eripi, totamque Thraciam occupari, abiiciebat 663.

Cratinus, imperator copiarum pedeſtrium, in Euboeam miſſarum 558. 6. *Schol.*

Creon, rex Thebanus, ab Athen. ideo punitus, quod caeſos in bello vetuiſſet humari 1391. 13. inde ducta perſona tragica 288. 19.

Creſphontes, argumentum fabulae Euripideae 288. 19.

Critias, vnus de triginta tyrannis, hoc agebat, vt Eetionea Lacedaemonios acciperet 1343. 9.

Criton, homo luxurioſus, prodigus, intemperans 1025. 18.

Cteſias, filius Cononis 1258. 24.

Cteſibius, filius Diodori, Halaeenſis, moritur apud Abydum, in caſtris Thraſybuli 1310. 17.

Cteſi-

Cteſicles a populo morte damnatus, quod in ſolenni quadam proceſſione licentia ludorum abuſus, inimicum quendam ſuum ſcutica verberaſſet 572. 26.

Cteſiphon, Leoſthenis, Anaphlyſtius, ob decretam Demoſtheni coronam auream ab Aeſchine accuſatus eſt, archonte Chaeronda 243. 12. 266. 17. fuit in primis auctoribus pacis cum Philippo ineundae 344. 21. 346. 21. 371. 15. 442. vlt. Deinde rem peragendam Aeſchini et Philocrati permiſit 371. 15. forſitan hic eſt, quem Eubulus ſacrilegii, ſeu pecuniarum ſacrarum furto interuerſarum reum egit 435. 8. de aetate orationis pro Cteſiphonte locus inſignis eſt apud Plutarch. p. 46. duos a Dem. commemorari Cteſiphontas, auctor eſt Harpocrat. h. v.

Cteſippus Glauconides 1352. 26.

Cteſippus, Chabriae filius, quem Dem. tuetur orat. in Leptinem 451. antepen. hac de oratione prodit Plutarchus p. 30. Demoſthenem illam cauſam agendam ſuſcepiſſe, vt Cteſippi matri, cuius nuptias ambiret, gratificaretur. verumtamen eam ſpem irritam fuiſſe. Sed obloquitur ei Suidas. v. Schott. p. 169.

Cteſon Kerameus 1361. 21.

Kyprothemis, a Tigrane, regis Perſarum legato, conſtitutus Sami tyrannus, a Timotheo eiectus eſt 193. 4.

Kyrebion Κυρηβίων, interdum vitioſe Kerybion dictus, aut frater, aut κηδεστὴς Aeſchinis [h. e. qui ſiue ſororem Aeſchinis in matrimonio haberet, ſiue cuius ſoror penes Aeſchinem eſſet] ὁ κατάρατος Demoſtheni dictus 433. 21. v. *Epicrates.*

Cyri iunioris aduerſus fratrem, Artaxerxem, expeditio memoratur 197. 23.

Kyrſilum Athenienſes, auctorem ſibi factum, vt regi Perſarum ſe dederent, ſaxis vna cum vxore et liberis contumularunt 296. 9.

Kyzi-

Kyzikeni Proconneſum bello affligunt 1207. 22.

Damagetus auctor Byzantinis factus eſt coronae aureae P. A. deferendae, ob depulſum a Byzantio eius opera Philippum 255. 20.

Damoſtratus Melitenſis 1310. 6.

Damoſtratus iunior, illius ex Amythaone nepos 1310. 11.

Daochus, Theſſalus, proditor 324. 8.

Darius, primus, rex Perſarum, Datin aduerſus Graeciam mittit 1377. 5.

Datis, legatus regis Perſarum, aduerſus Euboeam et agrum Atticum mouet, et in campo Marathonio cladem accipit 1377. 4.

Demades, orator, cum Philippo facit 320. 27. auctor fit pacis cum Macedone poſt cladem Chaeroneneſem. Ibid. Ariſtogiton, actionem in eum parans, accepta pecunia placatus 784. 17. quum Demoſthenes iterum Athenis auffugiſſet, metu Antipatri et Crateri, qui victores bello Lamiaco facti ad vrbem aduolabant, Demades lata rogatione Demoſthenem capitis damnauit. Plutarch. p. 56. ad quem locum v. Barton p. 201.

Demaratus Philippi ſtudioſus apud Corinthios 324. 14.

Demaretus, Ariſtaechmi liberorum tutor 987. 18.

Demo, patruus Demoſthenis, oratoris, pater illius Demophontis, qui fuit in tutoribus paruuli Demoſthenis 840. 10. cauſam dixit aduerſus Zenothemin 881. 27.

Demochares, Leuconoënſis, ſororem matris Demoſthenis in matrimonio habebat 818. 3. 836. 3. Conf. Corſin. F. A. II. p. 96. 97. Ruhnken. Hiſtor. critic. orator. graec. p. 179.

Demochares, Paeanienſis 1145. 21. 1147. 11. 1148. 22.

Democharem neſcio quem caedis in fratre Theocrinis commiſſae peremti frater inſimulabat, eumque apud Areopagum accuſaturum minabatur 1331. 7.

Democlem denunciare inſtituens Ariſtogiton auerſus pecunia deſtitit 784. 22.

Democrates, Sophili f. Phlyenſis cum aliis legatis mittitur ad Philippum ſacramenti ab eo exigendi ergo 235. 8. fuit, vna cum Demoſthene, in legatis ad Thebanos, foederis ergo aduerſus Philippum conciliandi 291. 7.

Democritus, Demophontis f. Anagyraſius, cum aliis ad Philippum miſſus nauium repetendarum ergo 250. 15.

Demomeles, vna cum Hyperide, ſubſcriptor rogationis Ariſtonici, de corona aurea Demoſtheni decernenda 302. 25.

Demomeles, neceſſarius Demoſthenis, filius Demonis, cui pater oratoris ſedecim minas mutuo dedit 816. vlt.

Demonicus, Marathonius, e ſenatu Areopagitico 272. 6.

Demonicus, Phlyenſis, archon 265. 5. v. Corſin. F. A. I. 349.

Demophilus, trapezita 1031. 9.

Demophon, Demonis f. in tutoribus Demoſthenis 814. 13. erant conſobrini. nam Demo, Demophontis pater, erat frater Demoſthenis ſenioris 840. 10.

Demoſthenes, ſenior, pater oratoris, quae filio reliquerit, et quomodo de iis per teſtamentum conſtituerit 811. 8. ſq.

Demoſthenes, orator, illius filius, geminam a P. A. tulit coronam auream, alteram rogante Ariſtonico, alteram Cteſiphonte 253. 4. in expeditione Euboica aduerſus Thebanos ſe fuiſſe ait in numero trierarchorum illorum, qui primi ſponte ſua trierarchatum ſuſcepe-

ceperunt 259. 13. legem de claſſibus, ſeu conſociationibus, pertulit, ideoque accuſatus, actore condemnato, abſolutus fuit 260. 18. Diondas de prima corona aurea Demoſtheni controuerſiam cum mouiſſet, cauſa cecidit 302. 15. quot patriae ſocios, et quantas militumque numerorumque copias, conſiliis, legationibus, ſtudiis compararit, enarrat 305. 14. ſq. curam geſſit moenium reparandorum, et coemendi frumenti, poſt proelium ad Chaeroneam 309. pen. 310. 2. nominat aduerſarios, quibuscum ſibi ad remp. accedenti certandum fuiſſet 310. 9. saepius a patria, graecisque aliis ciuitatibus coronas aureas tulit 313. 2. laudationem funebrem dicere iuſſus eſt in funere publico caeſorum ad Chaeroneam 320. vlt. quae exſtetne hodie, nec ne, dubitatur. in ſecunda legatione ad Philippum captiuos Athenienſes aere ſuo redemit 393. 11. tribui ſuae, chorego carenti, choregum vltro ſe offerebat, tertio anno ante, quam Midiae diem diceret 518. pen. adoleſcentulus erat, quum tutores de male geſta tutela accuſaret 539. 23. 541. 8. legationes a ſe obitas enumerat, quas omnes ſibi proſpere ait eueniſſe 308. 10. bis ad Philippum legatione functus eſt 406. 24. pauor et animus imbellis ipſi eſt exprobratus 405. 17. 409. 27. primos a Philippo miſſos legatos ad ſpem pacis Athenienſibus iniiciendam, magnifice accepit 414. 10. deſerti ordinis ab Euctemone fuit accuſatus 547. 27. ſuſpicione caedis in Nicodemo patratae fuit adſperſus 548. 16. creditus fuit Euboeenſes ad defectionem ab Ath. impuliſſe 550. 22. *ſchol.* munera a ſe edita factosque in remp. ſumtus enumerat 564. 21. ſq. ſepties maieſtatis, et bis peculatus ab Ariſtogitone accuſatus tamen effugit 781. 6. a Theocrine accuſatus 1333. 20. inſimulatur cum eo colludere 1335. 24. Theocrines ipſi actionem decem talentis aeſtimatam remiſit 1336.

1336. 6. Aphobus tutor eum adhuc pupillum, principem claſſis conſtituit, quam perſonam non ſubibant niſi ditiſſimi quique ſui ordinis 836. pen. cauſae actoris contra Dionyſodorum patrocinatur 1298. 4. interfuit bello Lamiaco 1491. ep. vltima. de exſilio ſuo agunt epiſtolae aliquot. Demoſthenem anno ſecundo Olympiadis 98. vt tradit Plutarchus, non autem anno ſecundo Olymp. 99. vt tradit Dionyſius Hal. natum eſſe docet Corſinus F. A. II. p. 139.

Demoſthenes, vetuſtior, imperator Athen. in bello Peloponneſiaco clarus, laudatur a ſtudio recti et honeſti, quod ille gratiae populari praehabuiſſe dicitur in conſiliis publice dandis 34. 21.

Derkyllus e Chalkide nunciauit Athenienſibus, Philippum Phocenſes Thebanis tradidiſſe 359. vlt. in legatione ſecunda Demoſthenis ad Philippum, vidit Aeſchinem ſolum e Philippi tentorio noctu exeuntem 396. 9.

Dinarchus, Corinthius, cum Philippo facit 324. 14. 1491. ep. VI. 7. eſt ille notus orator.

Dinias, Theomneſti, ſocer Apollodori, filii Paſionis 949. 21. 1118. 16. 1214. 17.

Dinias, Erchienſis, numeratur in cauſidicis tum potentibus 501. 25.

Dinias Phormidis Kydantides 1387. 4.

Dinon, Nicoſtrati et Arethuſii frater 1248. 9.

Dion, nauclerus 908. 15. 910. 12.

Dion Phrearrhius 270. 13.

Dio Syracuſanus paruis cum copiis iuniorem Dionyſium euertit 506. 24.

Diocles Pitthenſis magnas cum Iphicrate ſimultates exercuit 534. 23. dubito, idemne ſit, qui p. 570. 27. dicitur in Euboea factis induciis (vel pace) cum Thebanis Euboicum illud bellum finiiſſe, item, cuius lex recitatur p. 713. 19.

Diodo-

Diodorus Halaeenſis 1310. 17.

Diodorus, qui Ariſtoni contra Cononem teſtatus eſt 1266. 27.

Diodorus, ab Androtione parricidii accuſatus, ſed abſolutus, viciſſim ipſum παρανόμων accuſauit, oratione tota in eum inuehente 593. ſq. cauſae huius ſeries narratur p. 702. vbi idem Diodorus Timocratem quoque inſectatur.

Diogiton Acharnenſis 1360. 11.

Diognetus, homo diſſolutus et perditus 992. 26.

Diognetus, Thorikius, teſtatur Demoſtheni aduerſus Thraſylochum 541. 6.

Diondas ſuper prima corona aurea Demoſtheni mouit controuerſiam, ſed fruſtra, conatus ei eripere 302. 15. 310. 10. Corſini F. A. I. 362.

Dionyſius, Siciliae tyrannus, ab Athen. ciuitate donatus eſt 161. 11. primitus fuit ſcriba, hoc eſt miniſter publicus 506. 21.

Dionyſius iunior a Dione circumuentus, eſt imperio exutus 506. 22. Olymp. 106. 1.

Dionyſius, Democratidae, Chollidenſis 929. 26.

Dionyſius Aphidnaeus teſtatur Demoſtheni in cauſa caedis Nicodemi 549. 22.

Dionyſius aliquis Athenienſis numeratur in ſceleratis, qui corrupti largitionibus, patriae commoda vendiderunt 398. 3.

Dionyſius, fortaſſe Megarenſis, conditione ſeruili natus, fraude impetrauit quorundam Athenis potentium, vt proxenus Athenienſium, ſeu procurator, in vrbe ſua ſcriberetur 497. 7.

Dionyſodorus, negotiator, in quem eſt actio p. 1282. ſq.

Diophantus teſtis a Demoſthene aduerſus Aeſchinem productus 403. 10. forte idem, qui in claris et potentibus oratoribus numeratur 436. 13. erat factionis princeps 498. 26. lex eius, illi, qui in defendenda

denda populi libertate cecidiſſet, pares decernens honores, atque Harmodio et Ariſtogitoni 505. pen. Pſephiſma eius, de ſupplicatione, vt videtur, inſtituenda ob victoriam neſcio quam 368. 6. videtur hic ille eſſe, quem Diodorus Siculus II. p. 119. Ol. 107. 3. operam ait egregiam regi Perſarum in bello Aegyptiaco nauaſſe.

Diopithes, imperator Ath. deducere coloniam in Cherrhoneſum iuſſus, a reliquis Cherrhoneſitis cum admiſſus eſſet, a ſolis Cardianis reiiciebatur, [id quod factum eſt poſt pacem Philippo cum Athen. conciliatam 91. 15. 114. 15.] quem incolerent agrum, eum ſuum aientibus eſſe, et Athenienſibus in eum iuris quicquam eſſe negantibus, et in Philippi fidem ſeſe dedentibus. Quapropter, Philippo in Thracia bellum gerente, et domo abſente, Diopithes Macedoniae oram maritimam depopulatus eſt. qua de re in iudicium vocatus a Demoſthene orat. de rebus Cherrhoneſi defenſus eſt 88. ſq. Philippi de ipſo in epiſtola quadam querelae 159. 10. eorum nonnulla ſuaſit, quae Athenienſes inuiti Philippo conceſſerunt 248. 9. Hunc Diopithem Tourellus, neſcio qua fretus auctoritate, Menandri, clariſſimi fabularum ſcriptoris, patrem facit.

Diopithes Melitenſis 1361. 20.

Diotimus, Diotimi, Icarienſis, homo improbus et infamis 1266. 19. 1267. 20.

Diotimus reip. ſcuta donabat 264. 24. poſt pugnam ἐπὶ τȣ̃ ποταμȣ̃ 265. 20. forte idem eſt cum proximo Euonymenſe.

Diotimus, Euonymenſis, homo diues, et Midiae ſtudioſus 581. 15. laudatur, vt ciuilis et popularis 1482. 5.

Dolopes in exemplum proponuntur populi miſerabilis, et contemnendi 246. 2.

Dorotheus Eleuſinius 1358. 7.

Draco ſaeuus in ſtatuendis homicidiorum poenis 505. 12. 636. 11. 1161. 3.

Dracontides 861. 26.

Droſis, ancilla Neaerae 1386. 8.

Dyſniketus, archon 1132. 25.

Ecphantus, Thaſius, adiutus a factione ſua, Thaſum a Lacedaemoniorum praeſidio liberatam, poteſtati reſtituit Athenienſium, eoque effecit, vt hi Thracia potirentur 474. 26.

Elei Triphyliam, ab Arcadibus ſibi ereptam, Piſatarum auxilio ſubnixis, [v. Simſon Olymp. 104. 1.] repetebant 206. 5. ex hoc populo ſtudioſi Philippi nominantur p. 324. 10.

Elpias, ludimagiſter, cui ſeruiſſe Trometem, Aeſchinis patrem, ait Demoſthenes 270. 7.

Epaenetus, Andrius, amator Neaerae 1366. 26. lis, quae ei cum Stephano fuit, narratur. Ibid. et ſqq.

Eperatus, Tenedius 1223. vlt.

Ephialtes, [quod nomen alias eſt numinis, Pani ſimilis, Latini Incubonem appellant. v. Artemidorum] pater Iphicratis, imperatoris, quem Ephialten Plutarchus, recti et honeſti ſtudio, Ariſtidi atque Cimoni aequiparat. p. 28. v. Barton p. 189. Sed fuit alius quoque, quem Alexander M. poſt Thebarum excidium vna cum Demoſthene aliisque quinque, aut ſeptem oratoribus, ad ſupplicium depopoſcit. Plutarch. 46. qui forſitan ille eſt, quem Demoſth. p. 1482. 6. commemorat. Barton p. 198. bene duos Ephialtas diſtinguit, quorum hic poſterior Olymp. CXI. 3. eruptione ex Halicarnaſſo in Macedonas facta periit.

Epikerdes, Corcyraeus, Athenienſibus magnam illam in Sicilia cladem paſſis, centum minas dono dedit, et rurſum talentum exſulibus bellum aduerſus triginta tyrannos gerentibus 469. 16. ſq.

Epicha-

Epichares, auus illius Epicharis, vel Epicharetis, qui in Theocrinem dixit, pueros in ludis Olympicis ſtadio vicit, eoque gloriam patriae peperit 1342. vlt.

Epichares, illius nepos, cauſam aduerſus Theocrinem egit 1322. ſq.

Epichares, Sikyonius, Philippo addictus 324. 13.

Epicrates, ob legationem male geſtam morte multatus, vir alias probus, et ex iis, qui populum in Vrbem reduxere 430. 4. v. Harpocr. qui tres cognomines commemorat.

Epicrates, quem Demoſthenes, ſeu quisquis auctor eſt libelli amatorii, laudauit 1401. ſq.

Epicrates 708. 23.

Epinicus 1491. vlt.

Epitimus, in quem Aratus ἐνδείξεως actionem inſtituit 1489. penult.

Eraſicles, gubernator nauis 929. 13. 934. 15.

Erechtheus, heros eponymus tribus Erechthidarum 1397. 17.

Ergocles peculatus aut largitionum reus 398. 3.

Ergophilus eiusdem criminis reus 398. 2. videtur idem eſſe cum commemorato p. 655. 2. cui claſſem atticam in Thracia cum imperio ſupremo tuendi, Autocles ſucceſſor fuit miſſus.

Ἑρμῆς ψιθυριστὴς, Herma quidam Athenis, ſic dictus 1358. 7.

Eryxias, medicus, e Piraeeo 898. 9.

Eryximachus, Chabriae κηδεστὴς, hoc eſt, ni fallor, gener 1016. 1.

Euaeon Boeotum aliquem ob acceptam plagam interemit 537. 20. quapropter ignominia notatus, ſeu capite minutus fuit 538. 23.

Euagoras, rex Cypri, ab Athen. ciuitate donatus fuit 161. 11.

Euander archon fuit, non multo ante orat. in Timocratem dictam 743. 18.

Euander, Theſpienſis 571. 20.

Euboeenſes, a Thebanis, Leuctrica victoria tumidis, vexatos liberat populus Athen. 11. 10.

Eubulides, qui Euxitheum peregrinitatis accuſauit 1299. ſqq. tota illa oratione. Poſſitne per temporum rationes Demoſthenes hanc orationem ſcripſiſſe dici, an credibilius ſit, id quod fuit qui perhiberet, a Lyſia eam profectam eſſe, quaerens Taylor, negat quicquam obſtare, quominus in demoſthenicis habeatur. Orationum haud paucarum, quas conſtet demoſthenicas eſſe, dictionem Lyſiacae tam eſſe ſimillimam, vt diſcerni auctores ex illa nequeant. Denique ſcholia in hanc orationem edita Didymo tribuit.

Eubulides, Buſeli filius 1053. 16.

Eubulides, illius e Phylomache filia et Soſitheo nepos 1053. 14.

Eubulides, teſtatur Demoſtheni 1335. vlt.

Eubulus, Anaphlyſtius, clarus orator, commendauit Athenienſibus pacem cum Philippo, a Philocrate propoſitam 232. 14. 248. 8. vna cum aliis mittitur ad Philippum, ſacramenti ergo ab eo repetendi 235. 17. ſtudet Thebanos in belli ſocietatem aduerſus Philippum pertrahere 281. 18. erat princeps factionis Athenis 498. 27. ſtudebat Midiae 580. 24. aduerſabatur Demoſtheni 581. 7. de actione eius aduerſus Ariſtophontem v. Schol. ad p. 584. 14. erat Aeſchinis et Philippi ſtudioſus, et pro cognatis, Hegeſileo et Thraſybulo, dicere cum recuſaſſet, nullus dubitauit pro Aeſchine dicere 434. 13. auctor fuit auxiliorum Plutarcho mittendorum, Eretriae tyranno, quae auxilia miſſa fuerunt eodem Hegeſileo duce, quem poſtea capitis cauſam dicentem deſtituit. Schol. ad illum locum. cauſae Philonici fuit implicatus 434. 21. Philippo

lippo infeſtum ſimulans animum, tamen clam ſtudebat 435. 2. Moeroclem et Cteſiphontem accuſauit 435. 6. et 8. rogationem tulit de legatis in Peloponneſum mittendis, qui ciuitates aduerſus Philippum armarent, quam rogationem Aeſchines ſecundauit 438. 23. Eubulum in cauſa fuiſſe, vt Aeſchines in iudicio legationis flagitioſe actae abſolueretur, perhibet Photius.

Eubulus Probaliſius 1361. 20.

Eubulus, Mneſithei filius, Cyprius, rogationem fert de legatis ad Philippum mittendis, nauium ergo ab eo repetendarum 249. 13.

Eubulus, neſcio qui, Tharrheca et Smikythum accuſauit 401. 1.

Eucalpidas, Arcas, proditor 324. 9. Pauſanias Eucampidam nominat.

Euclides, quo Archonte libertas reſtituta fuit, et a cuius magiſtratu nouam quaſi periodum orditur ius ciuile Athen. 713. 19. leges Euclide vetuſtiores, aetate Demoſthenis in antiquis, et paene antiquatis 742. 1. iuniores 742. 11. 1067. 14. 1307. 25.

Eucrates, Leucadius, amator Neaerae 1354. 12.

Euctemon, Sphettius, Demoſtheni aduerſus Midiam teſtatur 568. 24.

Euctemon, filius Eubulidis, Oeenſis, rex ſacrorum 1063. 27.

Euctemon, Aeſionis, ob liberalitatem in remp. laudatur 567. 26. neſcio, hic, an alius ſit is, cui cum Androtione negotium fuit 607. pen. 608. 15. accuſatus ab hoc, cum eſſet abſolutus, rurſus eundem accuſauit in negotio nauis Naucraticae. quae cauſa p. 701. ſqq. multis agitatur.

Euctemon, Luſienſis, ſycophanta, inſtigatus a Midia, Demoſthenem deſerti ordinis caſtrenſis accuſauit

uit 547. vlt. a leuitate animi appellatus fuit κονιορτὸς ibid.

Euctemon, quo Apollodorus, Paſionis filius, trierarchatu fungens, vſus fuit pentecontarcho 1212. 5.

Eudemus, Kydathenaeenſis, extremo ſupplicio affectus, ob legem ab eo latam, quae diſplicuerat 743. 17.

Eudemus, vt videtur, alius, vir popularis 1482. 6.

Euderkes, obſcurus homo, nullum ob meritum, ex auctoritate Ariſtocratis, ciuitate donatus 688. 11.

Eudicus, Lariſſaeus, Philippo Theſſaliam prodidit 241. 27.

Eudoxus, vir popularis 1482. 6.

Euegori lex de libertate Liberalium et Thargeliorum 517. 24.

Euergus, quem falſi dicti teſtimonii arguit oratio 1139. ſq. frater Theophemi 1149. 15. forte idem eſt, qui cum Pantaeneto de pecunia credita egit 967.

Eumelides 1187. 21.

Eumolpi exercitus ab Athen. fuſus 1391. 4.

Eumolpidarum de gente erant Hierophantae 1385. 6.

Eunicus Cholargenſis 1312. 13. 1320. 9.

Eunomus Anaphlyſtius, Ceryx 283. 8.

Eunomus, frater Aeſchinis 379. 16. ſignificatus. v. Schott. p. 82.

Euphemus, ſocer Mantithei 1011. 26.

Euphiletus, Damotimi, Aphidnaeus 934. pen.

Euphiletus, Simonis, Aexonenſis 1353. 1.

Euphraei narratur aduerſa fortuna, qui quod Oritis pernicioſas machinationes amicorum Philippi prodidiſſet, in carcerem coniectus, ipſe ſibi manus violentas intulit 126. 6.

Euphraeus, numularius Athenis 948. 16. videtur ſeruus, aut libertus Paſionis fuiſſe, aut ſaltim menſae foenebris conſors 1195. 11.

Euphron, numularius 948. 17.

Eupo-

Eupolemus 1052. 9.
Euripides, Polyclis in trierarchatu collega 1227. 12.
Euripidis poetae Phoenix citatur 418. 2.
Eurybatus, proditor, cuius perfidia in prouerbium abiit 233. 8.
Eurydamas, Midiae filius, Neaeram pro amica ſecum per Theſſaliam ductitauit 1382. 6. videtur Magnes fuiſſe.
Eurylochus a Philippo cum praeſidio ad Eretriam miſſus, ad compeſcendum Eretrienſes, priſtinae libertatis recuperandae cupidos. circa ann. 2. aut 3. Olymp. CIX. 126. 1.
Eurymachus, Leontiadae, Thebanus, Boeotarcha cum eſſet, auctor ſuis factus eſt, vt Plataeas, ſubito oppreſſas, Lacedaemoniis proderent 1378. 21.
Euryſtheus, rex Argiuus, ille ſaeuus et implacabilis Herculis et Heraclidarum exagitator 1391. 10.
Euthetion, Kydathenaeenſis 1356. 15.
Euthycles tum erat Archon, cum, rogante Cteſiphonte, corona aurea Demoſtheni decerneretur 266. 16. Olymp. CX. 2. Corſini F. A. I. 362.
Euthycles, cui Dem. orationem in Ariſtocratem ſcripſit, interfuit, cum imperio trierarchi, expeditioni in Helleſpontum, et ante illam cauſam iam alios accuſauerat fraudum in rep. reos 622. 27.
Euthycrates, Olynthius, patriam Philippo cum prodidiſſet, ab eo miſere eſt ſublatus 99. 22. 426. 2. 451. 1.
Euthydemus, Stratoclis, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567. 26.
Euthydemus, Phlyenſis, fuit in legatis ad Philippum in caſtra ad Elateam miſſis, quo inducias ab eo impetrarent 282. 22.
Euthydemus, Pamphili filius 1015. 19.
Euthydicus, medicus 1018. 10.

Euthymachus, Otrynenſis 1083. 4.
Euthymus, luctator 537. 14.
Euthyphemus, ſcriba iudicii mercantilis 1324. 10.
Euxitheus, Thucriti f. Alimuſius, actor cauſae aduerſus Eubulidem, a quo peregrinitatis accuſatus fuerat 1299. ſq. 1311. 18. fuit aliquando ſui demi, ſeu municipii, magiſter, et magiſtratum ita geſſit, vt decreto ſcripto laudaretur. verum acerbitate exactionis debitorum nonnullos municipalium in ſe irritauerat 1319. 1.
Euxitheus Chollidenſis 1260. 2.
Euxitheus, Timocratis f. 1311. 1.
Euxitheus, Eleus, proditor 324. 10.
Exekeſtus, medicus 379. 16.
Exekeſtus Lampſacenus, qui Philiſcum, tyrannum patriae, interemit 666. pen.
Ganymedes formae nobilitatus excellentia 1410. 20.
Gelarchus populo Athenienſi, e Piraeeo reditum in Vrbem paranti, quinque talenta crediderat, quae populus ei per Ariſtophontem reddidit 502. 17.
Glauketes ad Mauſolum legatus, ipſe tertius, mittitur 703. 21. crimina eius exponuntur 740. 24. fuerat Lacedaemoniis et xxx tyrannis deditus Ibid. praefuit theſauro in arce ſito 741. 4. neſcio, idemne ſit
Glauketes Kephiſienſis 1358. 27.
Glaucon et Glaucus, fratres, Oeenſes, falſum teſtamentum ſubiiciunt, per quod tentabant in Hagniae hereditatem irrepere; ſed fraudis conuincuntur 1051. 13.
Glauco pſephiſmatis rogator, quo legatio ad Kerſobleptam mittenda decernitur. quae Thracem ad aequas foederis cum P. A. conditiones adigeret 678. 3.
Glaucothea, mater Aeſchinis 270. 24. 320. 15.
Glaucus, Oeenſis 1051. 13.

Glaucus, Caryſtius, athleta, victor Olympiacus, aetate Demoſthenis vetuſtior 331. 2.

Gorgopas, imperator Lacedaem. a Chabria in Aegina peremtus 479. 26.

Gylon, maternus auus Demoſthenis 836. 18.

Habron, Buſeli filius 1055. 26.

Habronychus, Ariſtotelis filius, Pallenenſis 1083. 21.

Hagnias, Oeenſis, Buſeli filius 1050. ſq.

Hagnias iunior, illius e Polemone filius, ſuper cuius hereditate certatur 1050. ſq. tota illa oratione.

Hagnias, neſcio qui, trierarchus 1219. 18.

Hagnophilus 1157. 13.

Halirrhothius, Neptuni filius, cuius de caede coram Areopagitico ſenatu Marti dicenda fuit cauſa 641. 26.

Harmodii et Ariſtogitonis, tyrannicidarum, poſteri immunes erant, verumtamen non eorum munerum, quibus patriae ſalus contineretur 462. 18.

Harpalus Amphipolitarum obſides Iphicrati tradit 669. 10.

Harpali, eius, qui Alexandri M. theſauros compilauit, cauſae obnoxium ſe negat eſſe Demoſthenes 1470. 22. ſq. Plutarch. 48. Schottus p. 123.

Hedylus, filius Pamphili 1015. 18.

Hegemon, orator de factione Philippi 320. pen. eum a ſe denuntiatum Ariſtogiton, numis placatus, dimiſit 784. 16.

Hegeſileus, Eubuli cognatus, qui pro illo, ob rem in Euboea male geſtam capitis accuſato, dicere noluit 434. 14. copias Ath. in Euboeam duxit, quas eo mitti contra Plutarchum tyrannum Eubulus ſuaſerat. *Schol.* Ibid.

Hegeſippus, orator, Demoſtheni aequalis, quicum legationem ad Philippum obiit, vehementerque factioni Macedonicae obſtitit. quo factum eſt, vt ab eo ſcri-

pra feratur oratio de Haloneſo 75. pen. obiit item cum Dem. legationem ad ciuitates Peloponneſiacas, quo eas aduerſus Philippum accenderent 129. 18. forſitan idem eſt, cuius Dem. ſaepe mentionem facit p. 364. primus diſſuaſit pacem cum Philippo. *Schol. ibid.* tam parum acceptus Philippo fuit, vt rex Xenoclidem, hoſpitem eius, ideo, quod eum recepiſſet, Macedonia iuſſerit excedere 447. 9. cognomine probroſo Crobylus fuit appellatus, vt auctor eſt Harpocr.

Hegeſtratus, nauclerus Maſſilienſis, miſere periit in vndis, culpa ſuamet 883.

Heliodorus Pitthenſis 927. 23.

Helixus, Corinthius, Philippo deditus 324. 15.

Heracleodorus, ad quem ſcripta eſt epiſtola Dem. p. 1489. fine. videtur cauſidicus nobilis et potens fuiſſe. ibid. fort. non Athenis, ſed aut Corinthi, aut alibi locorum.

Heraclidae ab Athenienſibus defenſi et in patris regnum reſtituti ſunt 290. 23. 1391. 8.

Heraclides Byzantium, eiecto Spartano praeſidio, Thraſybulo et Athen. tradidit 475. 3.

Heraclides, Aenius, vna cum fratre Pythone, Cotyn, Thraciae regem, peremit. quapropter ambo fratres a P. A. ciuitate donati ſunt 659. 27.

Heraclides, trapezita 894. 15. 1171. 1.

Hermaeus, trapezita in Aegina 953. 19.

Hermogenes 1157. 22.

Hermon, gubernator nauis, qua Lyſander, imp. Spartanus, vehebatur, qui cum eo ducentarum nauium claſſem Ath. ad Aegoſpotamos cepit 691. 5.

Hermonax 988. 4.

Heropythes archon tum erat, quum Philippus Elateam occuparet 282. 7. et 25. Olymp. CX. 2. Corſin. F. A. I. 364. ſq.

Heſiodi locus recitatur 417. 2.

Hierax

Hierax et Stratocles, legati Amphipolitarum ad Athen. patriam a Philippo vexatam Athenienſibus in fidem dabant. ſed repudiabantur 11. 11.

Hieronymus, Arcas, proditor 324. 9. aduerſus eum, Philippi partes tuentem, dixit Aeſchines ad Megalopolitanos 344. 14.

Hipparchus, hiſtrio 1353. 15. tribu Athmonenſis 1354. 6.

Hipparchus cum duobus aliis a Philippo Eretriae tyrannus imponitur 125. 27. 324. 16.

Hippias, Timoxeni, Thymaetades 934. pen.

Hippias, Athenippi, Halicarnaſenſis 929. 18. 934. 4.

Hippias, coquus Chariſii 1351. 5.

Hippocrates, orator, rogationem tulit de Plataeenſibus ciuitate attica donandis, cum patria ſua a Lacedaemoniis eiecti eſſent. cuius rogationis formula habetur p. 1380. 22.

Hipponici gens, vnde fuit Alkibiades, meritis in remp. inclaruit 561. 20.

Hipponicus a Philippo miſſus cum mille mercenariis Eretriam occupauit 125. 24.

Hippothoon, eponymus Hippothoontidarum 1398. 27.

Homeri loci recitantur 1398. 10. 1409. 2.

Hyakinthides a patre Erechtheo pro patriae ſalute diis ſunt immolatae 1397. 18.

Hybleſius, nauicularius, mercibus per mare aliunde alio transuectandis in nauibus ſuis quaeſtum faciens 926. 8. 934. 15.

Hyperides, Cleandri filius, Sphettius, in locum Aeſchinis, reiecti, a P. A. delectus, qui cauſam templi Delphici pro populo diceret 271. pen. fuit vna cum Demoſthene legatus ad Thebanos, foederis ergo cum iis aduerſus Philippum contrahendi 291. 6. dictauit illam rogationem, quam tulit Ariſtonicus, de corona

corona aurea Demoſtheni danda 302. 26. Philocratem accuſauit 376. 17. poſt pugnam ad Chaeroneam auctor fiebat, vt caput minutis redderetur; cui rogationi Ariſtogiton fruſtra interceſſit 803. 27. adverſus Theocrinem teſtatur 1333. 15. de eius exitu v. Plutarch. 56. Barton. 202.

Hyperides, Callaeſchri filius 273. 6.

Iaſon, Pheraeus, foederatus Athen. intercedit pro Timotheo, imperatore, capitis accuſato 1187. 15. eiusque rei cauſa ipſe Athenas venit 1190. 23.

Iatrocles narrat Demoſtheni, quid Aeſchines egiſſet, cum conuiuio cuidam in Macedonia intereſſet 402. 22.

Idrieus, Cariae dynaſta, poſt Mauſolum et Artemiſiam.

Illyriorum bellum cum Philippo 13. 4.

Iphiadis filius pro Seſto obſes erat apud Charidemum, quem obſidem cum Athen. dediturum recepiſſet Charidemus, poſtmodum denegauit 679. 18. et pen.

Iphicrates, Ephialtae filius, imperator Ath. in bello Corinthiaco 46. 20. Moram Laced. concidit 172. 26. 686. 22. Olymp. 96. 4. v. Simſon A. M. 3612. ab eo commendati Strabax et Polyſtratus a P. Ath. honorantur 482. 25. magnas cum Diocle inimicitias exercuit 534. 22. laudatur 534. 26. memorabile eius teſtimonium, quanti faceret fidem Lacedaemoniorum 659. 8. quod teſtimonium Iphicratis eſſe, cum aliis negat Taylor. fuit *κηδεστὴς* Cotyos, regis Thraciae, hoc eſt penes ſe in matrimonio habuit ſororem eius; quo factum, vt regi ſecundior, quam reip. eſſet; a quo tamen malam retulit gratiam. quapropter e Thracia auffugiens, domumque redire metuens, Antiſſam conceſſit habitatum 663. paene tota. ſucceſſor ei miſſus eſt Timotheus 669. 7. quem Iphicrates maieſtatis accuſauit 1187. 7. 1188. 10. verum ex acerrimis ſimultatibus reconciliati, neceſſitudi-

tudinem inter ſe contraxerunt 1204. 15. deceſſit Olymp. CX. 2.

Iſchander, hiſtrio, Neoptolemi actor ſecundarum partium 344. 7. neſcio, idemne, an alius ſit is, qui p. 438. 11. dicitur, ab Aeſchine ad concionem productus, ſimulaſſe, ſe ab Arcadibus ad P. Ath. miſſum venire.

Iſocrates, rhetor 928. 6. doctrinae mercedem exigebat millenas drachmas 938. 16. memoratur 1240. 7. conſuetudo eius mores Timothei, Cononis filii, haud parum emendauit 1415. 7.

Iſthmias, meretrix 1351. 16.

K. vide ſub litera C.

Lacedaemonius, (nomen id proprium eſt) cuius ſororem cum Eubulides impietatis accuſaſſet, reiectus eſt 1301. 16. 1360. 9.

Lacedaemoniorum legati, exſules Athenienſes ab Argiuis repoſcentes, Argis excedere ante ſolis occaſum iubentur 197. 5. quapropter Athenienſes in bello ad Mantineam eos defenderunt 205. 1. cuius rei auctor Athenienſibus fuit Calliſtratus 1353. 19. nil valent aduerſus Olynthios, a quibus magnas clades accipiunt 425. 21. ſumma eorum poteſtas penes paucos erat 489. 19. habebantur veteratores, eoque fides eorum erat ſuſpecta Iphicrati 659. 7. quare Lacedaemonii odiis tam acerbis et internecinis inſectati ſint Plataeenſes, vt ante, quam hos deleuiſſent, non deſiſterent 1377. 23. ſq.

Laches, Melanippi pater, homo frugi habitus, oratori tamen ſuſpectus, ab eoque peculatus tecte inſimulatus eſt 740. 21.

Laches, illius nepos, Melanopi filius, e carcere, in quem ob peculatus crimen coniectus fuerat, ob Alexandri M. deprecationem, emiſſus 1480. 9. et 25.

Lacri-

Lacritus, ſophiſta, Phaſelita, quem aeris debiti non ſoluti poſtulauit Androcles foenerator a p. 923. ad 943. eloquentia, quam ſibi arrogabat, et Iſocrate magiſtro fidebat atque ſuperbiebat 938. tota. Huius Lacriti familiarem et diſcipulum fuiſſe Archinum Thurium, illum nomine τȣ̃ φυγαδοθήρȣ infamem, haud improbabiliter coniicit Barton p. 202.

Lampis ab exercenda re nauicularia factus Graecorum ditiſſimus, et de Aeginetis optime meritus, nihil tamen ab iis inuenit, praeter τὴν ἀτέλειαν, ſeu immunitatem a tributo inquilinorum 690. vlt. 905. et oratione tota in Phormionem.

Laomedon. v. Leodamas.

Laſthenes et Euthycrates, Olynthii, cum patriam Philippo prodidiſſent, ab eo miſere interemti ſunt 99. 22. 128. 8. 241. 25. 425. vlt. 451. 2.

Leander, hiſtrio. v. Cleander.

Legatio Athenienſium in Peloponneſum, paulo poſt Olynthum captam, auctore Eubulo, ab Aeſchine obita, ad ciuitates aduerſus Philippum concitandas 438. 23. ſq. 439. 8.

Legatio Demoſthenis ad Philippum gemina, cum Aeſchine ſocio, prima ad conſtituendum de pacis conditionibus, ſtatim ab Olyntho capta 72. 24. 345. 3. altera, pace iam condicta et conſtituta, ad iuſiurandum ab eo exigendum, quo pax decreta confirmaretur 72. vlt. 346. 6. et deinceps ſaepiſſime, vt e. c. p. 392. ſq. tertiam ambo, ipſeque Demoſthenes, et Aeſchines, eiurarunt 378. 14. 379. 11. 395. 9. ſecunda legatio contigit, priusquam Philippus Euboeam per homines ſibi addictos occuparet Olymp. 108. 2. Plutarch. 32. Barton. 191.

Legationes Demoſthenis ad Peloponneſios interceſſere, quominus Philippus peninſulam hanc raperet 129. 16. 252. 1. vbi etiam legationes commemorantur,

rantur, quarum auctor fuit Demoſthenes. Legatio Dem. ad Argiuos et Meſſenios multo poſt Olynthum captam, at non multo tamen poſt pacem cum Philippo contractam, euenit 70. 25. 71. 6. vbi notanda eſt dictio πολὺν χρόνον, indicans, eo tempore, quo Demoſthenes ad Meſſenios illa verba faciebat, Olynthum iam dudum in ruinis iacuiſſe. Sed Philippica ſecunda, cui inſerta eſt iſta particula orationis ad Meſſenios, dicta eſt anno quarto Olympiadis CVIII. ergo neceſſe eſt, vt illa ad Peloponneſiacos legatio in annum, aut tertium, aut quartum, eiusdem Olympiadis inciderit.

Leo Timagoram, cui comes legationis ad regem Perſarum quadriennio fuerat, redux factus, accuſauit 400. pen.

Leochares, in quem agit or. p. 1080. ad 1110.

Leocorae, ſeu filiae Leonis, ſe dedunt vltro pro ſalute patriae immolandas 1398. 5.

Leocrates 1028. 20. et deinceps.

Leodamas Acharnenſis, cauſidicus tum clarus et potens 501. 23. erat in aduocatis legi Leptinis ibid. Chabriae datos honores eripere fruſtra laborauit 501. pen.

Leodamanti, neſcio, an eidem, praefecto claſſis atticae frumentariae, naues Philippus ademit per Amyntam, imperatorem ſuae claſſis 249. 14. verum aliis in codicibus, et in ipſa Philippi epiſtola, p. 251. 3. *Laomedon* appellatur. Euenit anno quarto Olymp. CIX. Corſin. F. A. I. p. 353.

Leonidas, ad Thermopylas aduerſus Xerxen pugnans, vna cum parte dimidia Plataeenſium occubuit 1377. 15.

Leontidae, tribus Athen. quorum eponymi, eiusque filiarum, hiſtoria attingitur 1398. 4.

Leoſtratus Eleuſinius 1083. 8.

Lepti-

Leptines rogationem tulerat, vt nemini munerum publicorum ſumtuoſorum functione vacare liceret. Hanc rogationem impugnat or. a p. 457. ad p. 508.

Leptines ὁ ἐκ Κοίλης 611. 22.

Leucon, rex Ponti, ciuitate attica donatus 466. 12. ob priuilegium negotiatoribus Athen. indultum, vt frumento pontico naues ſuas ante omnes implerent, et vectigalium eſſent immunes 466. 27. alia eius praeclara de P. A. merita enumerantur ibid.

Lous, menſis Macedonicus, reſpondens attico Boedromioni 280. 14.

Lykidas, molitor piſtrinarius 1251. 4.

Lykidas, Chabriae quondam ſeruus, dolis impetrauerat, vt proxenus Athenienſium, (apud Meſſenios, vt videtur) conſtitueretur 497. 7. et 15.

Lykinus Pallenenſis Archon 1223. 2.

Lykiſcus Archon, quo honorem gerente probati ſunt theſmothetae omnes, propterea, quod Theocrinis frater in eorum eſſet collegio, qui conſiliis fratris regeretur 1330. 24.

Lycon, Heracleota, de cuius hereditate controuerſia nata eſt inter Callippum et Apollodorum Paſionis 1236. 11. ſq.

Lyconis mentionem fieri in or. pro corona, perhibet Athenaeus p. 486. 1. quem locum non reperio.

Lycurgus, orator, vna cum Demoſthene legationem ad ciuitates Peloponneſi obiit, aduerſus Philippum commouendas 129. 19. habuit primas partes in actione in Ariſtogitonem 770. 2. 773. 26. tota epiſtola tertia p. 1474. ſq. laudat Lycurgum, et increpat Athenienſes, qui filios viri fortis optimeque de rep. meriti, carceri mandaſſent, vnde eos emitti rogat.

Lyſander, imperator Spartanus, rem Athenienſium naualem, et totum imperium funditus euertit ad Aegos potamos captis ducentis eorum nauibus 691. 6.

Lyſias, orator, Kephali filius, Metanirae amator 1351. 23.

Lyſimachum, virum, vt antiqua illa tempora ferebant, probum et honeſtum, quomodo ciues honorauerint 491. 26. fuit Ariſtidis, iuſti dicti, filius. *Schol. ibid.* et Valeſ. ad Harp. p. 121.

Lyſimachus, Lyſippi, Aegilienſis 1387. 4.

Lyſinus 949. 6.

Lyſippus, Crioenſis 1083. 11.

Lyſiſtratus, Thorikius 1023. 23.

Lyſiſtratus, Ariſtoni teſtatus in cauſa verberum, adverſus Cononem 1266. 26.

Lyſithides, in ditiſſimis Athenis aetate Demoſthenis 565. 13. accuſatus ab Euctemone, tanquam habens penes ſe praedam nauis Naucratiticae, ab Androtione eiusque collegis legationis in Cariam captae 703. 14. a Callippo arbiter inter ſe et Paſionem delectus 1240. 8. vbi Iſocratis et Apharei familiaris dicitur.

Macartatus, auunculus illius Macartati, in quem agitur, Proſpaltius 1066. 2.

Macartatus, Theopompi filius, in quem agit oratio a p. 1050. ad p. 1079.

Manes, ſeruus Arethuſii 1253. 6.

Mantias Thorikius, pater Mantithei ex vxore legitima, et Boeoti, e Plangone concubina, a qua circumuentus et coactus eſt ſpurium pro vero filio ſuo agnoſcere atque adoptare 993. circa fin. et totis duabus inſequentibus orationibus, ambabus a Mantitheo dictis in Boeotum, altera pro nomine Mantithei retinendo, neque permutando, altera pro dote matris recuperanda. ad p. 1026.

Mantitheus, illius Mantiae filius, cuius de gemina actione aduerſus Boeotum, fratrem ſpurium, modo commemoratum eſt, iisdem locis.

Mardonii, Perſae, a Xerxe in Graecia relicti, et in proelio ad Plataeas caeſi, acinaces in theſauro Mineruae ſeruabatur 741. 7. 1377. 20.

Maronitas et Thaſios de Stryma altercantes, litem arbitris permittere 163. 18. vna cum Abderitis proponuntur in exemplum ciuitatum ignobilium et contemtarum 218. 11.

Mauſolus, Cariae dynaſta, per optimates Rhodi libertatem oppreſſit 191. 15. legationis ab Ath. ad eum miſſae fit mentio 703. 22.

Megaclidi Eleuſinio cauſa eſt cum Lycone Heracleota 1241. 27.

Megalopolitani. v. ind. geograph.

Megarenſes, quod Anthemocritum Athenienſem ſuſtuliſſent, ab Ath. myſteriis prohibiti, et per tabulas publice fixas pro hoſtibus Ath. et pro infamibus ſunt declarati 159. 19. bellum aduerſus eos decretum, quod τὴν ὀργάδα, agrum conſecratum, ſibi vindicaſſent 175. 24. tanti fecerunt ius ſuae ciuitatis, vt Lacedaemoniis id Hermoni poſcentibus, cuius opera potiſſimum factum eſſet, vt Lyſander ad Aegoſpotamos claſſem Athenienſium caperet, denegaret, niſi ipſi quoque eundem Hermonem ciuem Spartanum crearent 691. 5. appellantur illiberales et ſordidi 1357. 8. Solon, legiſlator, eos deuicit, atque tropaeum de iis fixit 1416. 6.

Melanias fuit in aduerſariis et calumniatoribus Demoſthenis.

Melanopus, legatus, ipſe tertius, ad Mauſolum miſſus 703. 21. Lachetem, patrem eius, orator tecte peculatus inſimulat 740. 21. ipſius Melanopi furta et ſcelera enarrantur *ibid.* Plutarch. 26. Barton 188. Harpocration hac voce, hunc ait Diophanti, actoris, κηδεστὴν fuiſſe.

Melanopus, Diophanti filius, Sphettius 925. 2.

Mele-

Meledemus Cleonis 273. 6.

Memnon, Artabazi κηδεστής, et in praefectura Lydiae ſucceſſor 672. 5. h. e. Memnonis ſororem in matrimonio habebat Artabazus. v. Diodor. Sic. T. II. p. 122.

Menecles, notus Athenis quadruplator, vulgo dictus ὁ τὴν Νῖνον ἑλών, qui Ninum, ſacerdotem foeminam, condemnauit 995. 10. 998. 13. v. Dionyſ. Halicarn. de Dinarcho, p. 187. 1. et Corſin. F. A. IV. 31. qui in h. l. interpretando turpiter lapſus eſt.

Menecrates 1489. antep.

Menelaus, peregrinus, forte Lemnius, quo hipparcho, ſeu magiſtro militiae equeſtris, in bello ſociali vtebantur Athenienſes 47. 21. v. Valeſ. ad Harpocrat. h. v.

Meneſtheus, filius Philagri, e Teleſippa, Oeenſis 1064. 16.

Meneſtheus cum claſſe centum triremium mittebatur ab Ath. aduerſus piratas Macedonicos 217. 19. laudatur vt vir popularis. v. Dionyſ. Halic. in fine libelli de Dinarcho.

Meneſtratus Eretrienſis. videtur Eretriae princeps, et Athenienſibus amicus fuiſſe 661. 10.

Menexenus, filius Polyarati 1009. 26.

Menippus apud Oreum Philippo ſtudebat 126. 4.

Menippus, Car, egit in Euandrum Theſpienſem 571. 22.

Menon, imperator, Autocli ſucceſſor apud claſſem in Ponto miſſus 1210. 6. hunc Apollodorus, Paſionis f. accuſauit oratione a Demoſthene ſcripta, ſed ea hodie periit 961. 1.

Meno, Pharſalius, Athenienſibus in bello apud Eionem Amphipolitanam duodecim talentis et ducentis equitibus ſuccurrit. quapropter immunitas ei a P. A. decreta fuit 173. 3. 686. vlt. v. Thucydid.

Mentor, frater Memnonis, quorum ſororem Artabazus in matrimonio habebat, praefectura Lydiae poſt Artabazum potitur 672. 5. v. Diodor. Sic. II. 122.
ad Meſſenios legationem obiit Demoſthenes, de qua exponit 70. 25. ſq. Meſſenios Philippo addictos nominat p. 324. 11. Philippus eos, ſtatim a finito bello Phocico, a ſeruitute Lacedaemoniorum liberat 69. 9. Lacedaemonii acerrimo eos odio perſequentes, modis omnibus vexabant et perditum ibant 204. 4. Alexander M. Philiadis filios, ab exſilio reuocatos, Meſſeniis tyrannos imponebat 212. 26.
Metanira, meretrix, a Lyſia, oratore, amata 1351. 24.
Micionem Chollidenſem Theocrines, a ſe de furto frumentario accuſatum, aere placatus, dimittit 1323. 12.
Micalionis negotium, ab Ariſtophonte perfide tractatum, obſcure attingitur 885. 10.
Midias, Anagyraſius, homo diues, ſed audax et ſceleratus, potentia amicisque fretus. Is Demoſtheni, choregum tribus ſuae in Liberalibus agenti, publico in loco alapam inflixit; cuius iniuriae reum Demoſthenes egit illa celebri oratione a p. 514. ad p. 587. ſuppoſiticius appellatur 563. 5. accuſauit ſenatum illum, cui Androtio praemium decerni rogabat 596. 8. neſcio, hiccine ſit, an alius, p. 1260. 3. commemoratus. Vide, num ex eius aetate, quam Demoſthenes indicat, inueniri poſſit, quo anno ſederit Archon extraordinarius Xenias, quo honorem gerente Midias rogationem tulit, vt Phocioni donum publice decerneretur. forſitan ob expeditionem Euboeenſem, et pugnam ad Tamynas. Quam rogationem Hyperides actione impugnauit. v. Plutarch. in Hyperide, et Corſini F. A. p. 365.
Midius (ſi bene habet lectio Μειδίῳ. ſed videtur potius Μειδίας leg. eſſe, vt nominatiuus ſit Midias) Hagnuſius 1052. 6.

Midylides, Ariſtotelis filius, Pallenenſis 1083. 21.
Midylides, Otrynenſis, filius Euthymachi, iſtius auus maternus 1083. 5. et 18.
Miltiadis frugalitas laudatur 35. 20. quos honores ei ciues habuerint 686. 6.
Miltokydes, regulus Thraciae, a Cotye, a quo defecerat, vincitur, ab Athenienſibus deſertus 655. 1. 658. 26. a Smikythione proditus Charidemo, ab hoc Cardianis traditus, Athenienſium inimiciſſimis, ab his, vt ſtudioſiſſimus Athenienſium, crudeliter interemtus eſt 676. 26. Miltokyden a Cotye defeciſſe, et Cherrhoneſum Athenienſibus detuliſſe, ſignificatur p. 1207. 18.
Milyas, a patre Demoſthenis moriente manumiſſus, fit curator patrimonii filio pupillo relicti 819. 18. propter ſtatum eius ciuilem Aphobus cum Demoſthene in iure contendit, poſtulans eum, vt ſeruum, ad tormenta, Demoſthene tradere, vt liberum, recuſante 844. tota oratione.
Mineruae ingens ſimulacrum ſtabat in arce, ab vniverſa Graecia praemium Athenienſibus datum operae in bello aduerſus Xerxen et Mardonium nauatae 428. 15. v. indic. graec. v. Ἀθηνᾶ.
Minos, rex Cretae, iuſtitiae laude claruit 269. 17.
Mitylenaeorum ſumma poteſtas a populo ad optimates tranſit 168. 15.
Mitys, Argiuus, a quo Chabrias quadrigas emit, quibus Pythia vicit 1356. 7.
Mnaſeas, Argiuus, proditor 324. 10.
Mneſarchides 1332. 14.
Mneſarchides, homo diues, ſtudet Midiae 581. 14.
Mneſibulus, κηδεστὴς Theophemi 1155. 14.
Mneſibulus, Acharnenſis, peculatus damnatus, et in carcerem datus, inde rurſus dimittitur 1480. 13. et 26. vbi laudatur vt homo frugi.

Mneſicles, notus Athenis ſycophanta 995. 8.

Mneſicles, Colyttenſis, cauſa eius pecuniaria cum Euergo et Pantaeneto 967. 20.

Mneſilochus, Perithoïdes 1219. 20.

Mneſimacha, Lyſippi Crioënſis filia, vxor Midylidis, filii Euthymachi 1083. 11.

Mneſiphilus, Archon tum, quum Demoſthenes rogationem ferret de ſancienda pace cum Philippo facta 235. 2. aliamque cum ferret Calliſthenes, de vrbe tuenda, ob repentinam Philippi irruptionem in Phocida 238. 2. v. Corſini F. A. I. p. 350.

Mneſitheus Alopekenſis Demoſtheni aduerſus Midiam teſtatur 541. 7.

Mneſithides Archon erat tum, quum Aeſchines nomine ſui populi Pylagorae partes ageret, et Philippus ab Amphictyonibus dux belli aduerſus Amphiſſenſes nuncuparetur 279. 17. v. Corſini F. A. T. I. p. 356.

Mneſithides, Antiphanis, Phrearrhius, vna cum Demoſthene in legatis fuit ad Thebanos, foederis ergo contrahendi aduerſus Philippum 291. 6.

Moeriades ab Aphobo pecuniam accipit mutuo, ſeruis, qui Demoſthenis erant, in pignus oppoſitis 822. 2.

Moerocles [paſſim locorum vitioſa ſcriptura Myrocles reperitur] rogationem de iis tulit, qui negotiatores vexarent, et de claſſe attica cum ſociorum coniungenda, quo mare a piratis purgaretur 1339. 1. et 22. v. Barton ad Plutarchi Demoſthenem p. 28. liberos Lycurgi in vincula dedit 1478. 15. ipſe cum antea nexus fuiſſet 1478. 19. Plutarchus l. c. perhibet, eum Calliſtrato in rep. gerenda fuiſſe aduerſatum. quod aut de alio quopiam Moerocle, non de hoc, erit accipiendum, aut vitium erit in nomine Calliſtrati, aut hunc Moeroclem neceſſe erit admodum iuuenem ad remp. acceſſiſſe, et grandaeuum eſſe factum. ab Eu-

ab Eubulo Anaphlyſtio accuſatus eſt, quod a metallorum redemtoribus vicenas drachmas extorſiſſet 435. 6.

Molon archon 1207. 11.

Molon vetuſtus hiſtrio tragicus 418. 5.

Moſchion, ſeruus primum Cononis, tum Olympiodori, medicamentorum mango, ſed fur et veterator 1171. 12. ſqq.

οἱ μύριοι, Senatus Arcadicus 344. 13. 403. 10.

Myronides, Archini, viri clari et de P. A. bene meriti, filius, ob aes alienum (vt videtur) nexus 742. 25.

Myrtis, Argiuus, proditor 324. 10. v. Palmer. Exerc. p. 626.

Nauclides Plataeas Thebanis prodit 1378. 23.

Naucrates Caryſtius.

Naues Athenienſium Amyntas, imperator claſſis Philippi, capit et in Macedoniam abducit 249. 17. 274. 2. quod contigit Philippo Selybriam obſidente 251. 8. anno quarto Olymp. CIX. v. Corſini F. A. I. 353. Philippus eas rurſus dimiſit 251. 20. Hanc nauium rapinam Corſinus exiſtimat belli cauſam fuiſſe, ab Athen. anno 1. Olymp. CX. ſuſcepti, pace ſeptenni rupta.

Nauſicles ſaepius fuit coronatus, ob liberalitatem erga remp. quam ornarat, quum Strategus militiae pedeſtris eſſet 264. 22. 265. 8. Archon tum erat, quum, Elatea capta, Demoſthenes hortaretur ad ſocietatem belli cum Thebanis ineundam 288. 27. laudatur vt vir popularis 1482. 5. Corſin. F. A. I. 350.

Nauſicrates, frater Nauſimachi et Xenopithis 986. 24. 988. 1.

Nauſimachus, illius frater, in quem Ariſtaechmi filii agunt 984. ſq.

Nauſinicus Archon 606. pen. a cuius praetura ad magiſtratum Androtionis Taylor annos 26. numerat.

ego vero exiſtimo, Nauſinicum quaeſtorem fuiſſe anno proximo ante Androtionis magiſtratum, et ſubaudiri εἰσπεπραγμένας *redactas, in fiſcum illatas* p. 1367. 6. memoratur, et ὁ ἄρξας additur.

Nauſiphilus, iſtius Nauſinici, τοῦ ἄρξαντος, filius 1367. 5.

Neaera, a Theomneſto, tum et ab Apollodoro Paſionis, accuſata, quod, quae peregrina, et ſerua, et meretrix eſſet, tamen penes Stephanum, ciuem Ath. in matrimonio eſſet, liberosque vulgo quaeſitos pro ciuibus ferret, nec non aliorum criminum a 1345. ad 1388.

Nearchus, Soſinomi, fuit in legatis ad Philippum miſſis, apud Elateam agentem 283. 7.

Neon, Philiadis filius, Meſſenius, Philippo addictus 324. 12.

Neocles Archon tum, quum Eubulus rogationem ferret, de legatione ad Philippum mittenda, quae eum interrogaret, cur naues Athen. frumentarias intercepiſſet 249. 11. v. *Nicocles.*

Neoptolemus, multis operibus praefectus, coronatus eſt ob largitiones, quibus remp. ornauerat 264. 25. homo locuples, Midiae ſtudioſus 583. 14.

Neoptolemus hiſtrio, vel potius, poeta tragicus, primus auctor fuit Athenienſibus pacis cum Philippo contrahendae 344. 7. et 21. Philippus, rebus labantibus, eum Athenienſibus immiſit auctorem pacis 442. vlt. Athenis in Macedoniam migrauit, et quae ibi vidiſſet audiſſetque, de iis Philippum certiorem fecit 58. 22. v. inſignem de eo locum Diodori Siculi T. II. p. 152. Quamquam ὑποκριτὴς tantummodo appellatur, admonuit tamen Scholiaſta ad p. 58. 15. veteres hoc nomine appellare conſueuiſſe ipſos quoque poetas, fabularum ſcriptores, quippe qui hiſtrionum quoque partes ſaepenumero agerent.

Neptuni

Neptuni lis cum Marte in Areopago diſceptata, ſuper caede Halirrhothii 641. 25.

Nicareta, filia Damoſtrati, mater illius Euxithei, qui in Eubulidem egit 1320. 3.

Nicareta, lena famoſa, hera Neaerae 1351. 4.

Nikeratus, Acherduſius, trierarchus, teſtatur Demoſtheni aduerſus Midiam 568. 24.

Nikeratus, Nikiae imperatoris filius, ὁ ἀγαπητὸς cognominatus, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567. 24.

Nikeratus, Ariſtoni aduerſus Cononem teſtatus 1266. 26.

Nikiades, Lyſaniae filius 1305. 1.

Nikias praeco, vel fecialis Philippi, Athenienſibus conſciis, aut conniuentibus, e ditione Philippi abreptus 159. 1. Athenienſes eum decennio in cuſtodia tenuerunt, et literas eius in concione recitarunt *ibid.*

Nikias, gener Diniae, ſororem vxoris Apollodori, Paſionis, in matrimonio habebat 949. 22. auunculus Stephani, a quo fortunis exutus fuit 1122. vlt.

Nikias, Aeſchinis κηδεστὴς, h. e. ſororis maritus, ὁ βδελυρὸς Demoſtheni dictus 433. 20.

Nikias, clarus ille imperator, in conſiliis dandis publica potius commoda ſpectaſſe, quam auram popularem captaſſe dicitur 34. 20.

Nikias Archon tum, quum Aeſchines conuinceretur, cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam Athenis noctu furtiuum colloquium habuiſſe 273. 12. Corſini F. A. I. 355.

Nikidas defert Xenopithen male geſtae tutelae nepotum e fratre Nauſicrate 991. 14.

Nikippus, nauclerus 1212. 3.

Nicobulus, a Pantaeneto de vi et inſidiis accuſatus. quam criminationem reus tota oratione a p. 966. ad p. 984. defendit. v. p. 973. 1.

Nicocles, tutor Paſiclis 1112. 26.

Nicocles tum Archon, quum Ariſtophon rogationem ferret de legatis ad Philippum mittendis, qui naves ab eo interceptas repeterent 250. 9. v. *Neocles*. Corſinio quoque viſa ſunt iſta duo nomina eundem deſignare F. A. I. p. 354.

Nicodemus, ab Ariſtarcho, Moſchi filio, interemtus 549. 23. erat de factione Eubuli. quapropter Demoſthenes in ſuſpicionem communicati cum Ariſtarcho ſceleris venit. *Schol.* ad p. 548. 14.

Nicomachus, Diophanti f. 273. 7.

Nicophemus (alii perperam dant Nicodemus) Archon 1132. 27.

Nicoſtratus, homo peregrinus, ciuibus adſcriptus, ab Eubulide corrupto 1317. 5.

Nicoſtratus, Nikiadis filius 1305. 4.

Nicoſtratus, in quem Apollodorus Paſionis, vt in hominem immemoris atque ingrati animi oratione tota inuehitur a p. 1246. ad p. 1256.

Nicoſtratus, Myrrhinuſius 544. 15. erat tum Archon, cum Strato litem ſecundum Demoſthenem adverſus Midiam daret *ibid.* v. 24.

Ninus, foemina ſacerdotio neſcio quo fungens, quam criminis neſcio cuius ream peregit Menecles 995. 16.

Notharchus, arbiter in lite Demoſthenis cum Aphobo delectus, ſuper ſtatu ciuili Milyae 853. vlt.

Oedipum, cum ſociis, Thebis eiectos hoſpitio receperunt Athenienſes 290. 27.

Oenanthe, mater Stratonidis 1061. 3.

Oeneus, Bacchi filius, eponymus tribus Oeneïdarum 1398. 17.

Oenomaus, heros, cuius nomine per ludibrium Demoſthenes Aeſchinem appellat, qui in fabula cognomine partes herois aliquando egiſſet 288. 22. 307. 25.

Olym-

Olympichus, Apollodori filius, Plothenſis 1310. 23.

Olympiodorus, in quem agit oratio a p. 1167. ad p. 1183.

Olynthiorum ſocietatem ab ipſis delatam, cum repudiaſſent Athenienſes, tandem admittebant 19. 25. prodito equitatu, Olynthus periit 125. 12. inſignis locus de Olynthiorum vtraque fortuna, vt, antequam cauſam cum Philippo communem facerent, potentes fuiſſent, victoriisque compluribus Lacedaemonios concidiſſent, et vt poſtmodum, fraude Philippi circumventi, prorſus deleti eſſent 425. 12. ſq. partem Olynthiorum bello captorum Philippus Atreſtidi Arcadi donauerat, quos ille, pecudum ad inſtar, in Peloponneſum agebat, Aeſchine illuc proficiſcente legationis obeundae ergo 439. 3.

Onetor, Philonidis, vt videtur, filius, Melitenſis 831. 8. 856. 26. frater erat vxoris Aphobi 853. 1. quicum colluſit, quo Demoſthenem patrimonio ſpoliarent, vt pluribus conſtat ex orat. in Onetorem gemina a p. 864. ad 880. reliquisque in Aphobum dictis.

Onomarchus, dux Phokenſium, a Philippo in Theſſalia victus 443. 27. anno quarto Olymp. 106.

Oreſtes cauſam aduerſus Furias in curia Areopagitica vincit 641. 27. 644. 24.

Orpheus, et eius dictum de iuſtitia laudatur 772. 26.

Orrhontes 186. 25. vbi dubium eſt, barbarine ſit regis nomen, an fluuii Syriam peruagantis.

Paeonum cum Philippo bella 13. 4.

Pammenes, Pammenis filius, aurifaber, cuius in tabernam irrumpens Midias coronas aureas a Demoſthene locatas corrupit 521. 27.

Pammenes, forſitan dux ille Thebanus 681. pen.

Pamphilus, pater Plangonis, maternus auus Pamphili iunioris 1014. 18. vbi decoxiſſe, et facultates eius,

eius, vt aerarii facti, proſcriptae, ſeu fiſco addictae dicuntur.

Pamphilus iunior, Plangonis meretricis, aut concubinae filius, quae ipſum, vnaque fratrem eius Boeotum, callide Mantiae, veluti patri, obtruſit 995. pen. et ſaepe locorum poſtmodum in illa tota oratione.

Pamphilus, Rhamnuſius 1047. 17.

Pamphilus, foenerator, cuius cauſa aduerſum Dionyſodorum et Parmeniſcum agitur a p. 1282. ad p. 1298.

Pamphilus, inquilinus, et cliens Midiae, Aegyptius 567. 15.

Pamphilus, trierarchus, Demoſtheni aduerſus Midiam teſtatus 568. 23.

Pamphilus, fullo 1259. 1.

Pandion, eponymus tribus Pandionidis. fabula filiarum eius, Procnes et Philomelae 1397. vlt. Πανδίονος ἄστυ appellantur Athenae 531. 2.

Panemus, menſis Corinthiacus, reſpondet Attico Boedromioni 280. 14.

Pantaenetus, in quem agit Nicobulus or. a p. 966. ad p. 984.

Parmenio, cum militibus ad Eretriam miſſus, circa annum ſecundum, aut tertium Olympiadis CIX. vt libertatis recuperandae cupidos compeſceret, qui etiam tumultuantes eiecit 126. 2. amicus et miniſter Philippi 362. vlt. Halum obſedit, Athenienſibus de pace cum Philippo agentibus 392. 20.

Parmeniſcus, negotiator, ſocius Dionyſodori, in quos agit Pamphilus or. a p. 1282. ad 1298.

Parmeno, Byzantinus negotiator, ſed Athenis degens, vt patria exſulare iuſſus 894. 2.

Pariſades. v. *Beriſades.*

Paſeas, Ariſtoni aduerſus Cononem teſtatus 1266. 26.

Paſicles, filius Paſionis, trapezitae, ſaepiſſime commemoratur ab Apollodoro, fratre, in eum acerrime ſaeuiente, vt ſpurium, ex adulterio natum, oratione gemina in Stephanum, et rurſus ab aduocato Phormionis, in oratione pro Phormione, quem Phormionem Apollodorus aiebat verum Paſiclis patrem fuiſſe. Longa et foeda eſt concertatio.

Paſio, modo dictus, e ſeruo manumiſſus, et poſtmodum a P. A. ciuitate donatus, trapezita, ſaepiſſime, et quibusque paene paginis nominatur in orationibus pro Phormione, et in eundem, item in Timotheum, Stephanum, Callippum, aliosque dictis ab Apollodoro, ſcriptis a Demoſthene. reip. mille ſcuta, et quinque triremes donauit 1127. 12. viuis exceſſit archonte Dyſniketo 1132. 25. clarum fuit nomen eius per vniuerſam Graeciam, ſpectata fides, contractaeque cum multis amicitiae 1224. 2.

Paſipho, medicus 873. 21.

Pataecus 1478. 18.

Patrocles Phlyenſis, Demoſthenem latae legis de claſſibus, ſeu collegiis trierarchalibus, cum accuſaſſet, cauſa cecidit, et multatus eſt 261. 18.

Pauſaniae, Spartani regis, inſolentia, qua victoriam de Perſis communi Graecorum opera partam ſibi ſoli arrogatum ibat in inſcriptione donarii communis 1378. 1.

Pauſanias, ὁ πόρνος, ſtuprator Theramenis 1489. 4.

Pax ab Athen. cum Philippo inita, auctore Philocrate, item Phrynone, (v. ibi ſcripta) in hanc formulam, vt quae iam in poteſtate haberet Philippus, ea retineret. quod illo de Amphipoli interpretante, Athenienſibus contra excipientibus, eam olim ſuam fuiſſe, non eius, eoque ſibi reddendam eſſe, deſcenſum eſt ad correctionem formulae. Orationem de Haloneſo qui ſcripſit, is auctor fuit, vt hunc in modum

dum corrigeretur, vt Philippus Amphipolin redderet, et vt graecae ciuitates, neutri parti addictae, a neutra bello vexarentur 82. ſq. capita huius pacis praecipua 63. 15. 105. 13. 395. 25. pacem hanc non ſuaſit Demoſthenes, ſed expreſſit Graecorum perfidia, Athenienſes ipſo in certamine deſtituentium 231. 22. primam eius mentionem iniecit Ariſtodemus 232. 8. deinde ad eam hortatus eſt Philocrates, ſuffragantibus Eubulo et Kephiſophonte *ibid.* 10. iniuriam ſibi fieri queritur orator ab Aeſchine, principium pacis ſibi imputante 233. 14. contra criminatur idem, Aeſchinem, cum coniuratis, a Philippo corruptum, in ſecunda legatione, miſſa ad conditiones pacis iureiurando ſanciendas, inſciis et inuitis Athenienſibus, contra atque conueniſſet, et contra mandata, legatis proficiſcentibus iniuncta, Philippo permulta, quae ipſius e re, in fraudem Athen. eſſent, conceſſiſſe 346. 12. et paene tota oratione de falſa legatione.

Pacis cum Philippo poſtremae, poſt pugnam fatalem ad Chaeroneam condictae, mentio fit obiter 804. 14. vbi eo diſcriminis ait res fuiſſe deductas, vt parum abeſſet, vt vir vnus vniuerſae ciuitatis potiretur.

Pax cum Alexandro M. contracta primo, quo is regnare coepit, anno 216. 3. ſq. et tota illa oratione.

Pelopidas, dux Thebanus, ab Alexandro Pheraeo captus 660. 5.

Peparethii pace tenente Haloneſum ceperant; quapropter cum a Philippo caſtigarentur, Athenienſes id aegre ferentes, cauſam eorum ſuam faciebant 162. 4. Peparethi deuaſtatio 248. 5.

Perdiccas in Macedonia tum regnans, quum Perſae, ad Plataeas victi, domum trepidi refugerent, reliquias eorum confecit; cuius beneficii praemium ab Athe-

Athenienſibus adeptus eſt immunitatem 173. 8. 687. 5. Non Perdiccas, ſed pater eius, Alexander, tum regnabat. Quia tamen Perdiccas regii generis et regni heres erat, iam tum dici poterat *βασιλεύων*.

Periandri lex, ad quam *αἱ συμμορίαι*, collegia trierarchalia, ſunt compoſita 1145. 16.

Periander, filius Polyarati 1009. 26.

Pericles conſilia ſua magis ad remp. quam ad privatam ſuam, contuliſſe dicitur 34. 21. p. 1414. 23. docetur eius exemplo, virum reip. gerendae operantem carere philoſophia non poſſe.

Perilaus, Megarenſis, proditor, ab ipſo Philippo contemtus, cum iam abuſus eius opera eſſet 242. 2. 324. 15. 435. vlt.

Perinthii Byzantinorum foederati et conſanguinei erant 255. 24.

Phaedimus in triginta tyrannis 402. 16. Palmerius ad h. l. admonet, a Xenophonte, illos enumerante, non Phaedimum, ſed Phaedrum edi.

Phaedra, mater Acamantis, ſed ibi meliores codices Aethram appellant 1398. 11.

Phaenippus, filius Callippi, in quem agit or. a p. 1038. ad 1050. adoptatus fuit a Philoſtrato, oratore 1045. 15.

Phanias Aphidnaeus 544. 15. erat tum Archon, quum Strato litem ſecundum Demoſthenem, aduerſus Midiam daret ibid. verſu 24.

Phano, filia Neaerae, vulgo quaeſita 1358. 5. alias Strobyle dicta 1362. 6. nubit Phraſtori, ſed poſtmodum repudiatur *ibid.* et ſqq. vbi pluribus et eius, et matris fraudes et flagitia denudat.

Phanoſtrata, filia Stratii, Oeenſis 1056. 27.

Phanoſtrata, ſcortum 610. 17.

Phanoſtratus, Kephiſienſis 1258. 23.

Phanus,

Phanus, non Stephanus, quod perperam in argumento orationis legitur, is fuit, quem Aphobus falſi dicti teſtimonii accuſauit, ſed Demoſthenes eum oratione defendit ea, quae a p. 844. ad p. 862. legitur. familiaris et tribulis Aphobi dicitur 851. 22. 861. 26.

Phayllus, imperator Phokenſium 661. 1.

Pheraei res habebant ſuas a Philippo ſeparatas, hoc de pace cum Athenienſibus agente 444. 4.

Phertatus 887. 2.

Phila, meretrix 1351. 15.

Philager, filius Eubulidis, f. Buſeli, Oeenſis 1057. 15.

Philager, Melitenſis 1355. 22.

Philammon, Athenienſis, pugil 331. 1.

Phileas, vel, quomodo p. 963. 5. in argumento rectius appellatur, Philetas, Eleuſinius 967. 21.

Philiadis liberos, Meſſeniae tyrannos, reſtituit Alexander M. ab exſilio reuocatos 212. 26. v. *Neon* et *Thraſylochus*.

Philinus, Nicoſtrati f. in trierarchatu collega Demoſthenis 566. 25.

Philippides, trierarchus, homo diues, Midiae ſtudioſus 581. 14. 583. 14. neſcio, an idem ſit cum Philippide Paeanienſe p. 1332. 24.

Philippus, rex Macedoniae, ille celebratiſſimus, et in Philippicis atque orationibus pro corona et in Aeſchinem exagitatus, et paene contritus, vt omnem earum paginam impleat; homo aſtutus, acer, vigil, inſidians nulli non oportunitati rei bene gerendae 10. 2. Amphipolin, tum Pydnam, inde Potidaeam, poſt Methonam, denique Theſſaliam cepit 12. 26. ex expeditione Illyrica [Olymp. CVI. 1.] grauem in morbum incidit, vnde vt conualuit, protinus Olynthum adortus eſt 13. 2. alius eum poſterior inuaſit morbus per expeditionem Thracicam, hyeme anni tertii Olymp. CIX. impurus, perfidus, periurus appellatur

tur 19. 9. ſq. ambitioſus 23. 10. amici eius comitatenſes laſciui, luxurioſi, perditi 23. 12. Epiſtolae eius 185. 238. 250. 280. [hac de Philippi epiſtola, et de rationibus temporis, quo ſcripta fuit, multis diſputat Corſinus F. A. cum alibi, tum T. II. 462. vbi contendit, non anno primo Olymp. CVIII. ſcriptam eſſe, quod viſum fuit Vſſerio et Dodwello, ſed tertio Olymp. CX. et pro Βοηδρομιῶνος leg. eſſe Εκατομβαιῶνος] 283. argumentum epiſtolae a Philippo legatis Athenienſium additae, a pace condita, cuius faber Aeſchines potiſſimum fuerat, domum redeuntibus 352. 11. quando Locrici belli dux ab Amphictyonibus fuerit nuncupatus, quaerit Corſin. F. A. I. 357. initio regni cum Argaeo pugnandum habebat, qui fretus Athenienſium ope, Macedoniam ſibi arrogabat; verumtamen vicit, vt blanditiis vſus, Athenienſes ab Argaeo abſtraxit 660. 13. plurimum ſibi ad potentiam terroremque ſui profuit hoc, quod ipſe ſuarum rerum ſolus conſcius, arbiter, gubernator et exſecutor per ſe eſſet 305. 26. callentiſſimus dicitur artis, blandimentis, officiis, pollicitationibus alios ſibi obſtringendi atque circumueniendi 1468. 27. vbi Demoſthenes multum ſibi fuiſſe vſum Philippi ait in legationibus reip. ergo ad eum obitis. p. 1477. 15. dicitur ſecundam fortunam ſciſſe moderate atque humane ferre.

Philippus, nauclerus 743. 19. 1188. 20.

Philippus, iſtius naucleri filius, aegri capitis diſcrimen effugit 743. 19.

Philippus Androtionis ſtudioſus et per eum potens 605. 8.

Philippus, qui in cauſa Aphobi teſtimonium dixerat 851. 22.

Philiſcus, Abydenus, in Ariobarzanis gratiam, attica ciuitate donatus, ductans milites mercenarios, ve-

xabat graecas ciuitates 666. 19. peremtus eſt a duobus Lampſacenis, Therſagora, atque Exekeſto *ibid.* pen. acerrimo perſequebatur odió Athenienſes 688. 1.

Philiſtides, Orei in Euboea tyrannus a Philippo conſtitutus 119. 22. 126. 11. 248. 15. per expeditionem auctore Demoſthene in Euboeam ſuſceptam Athenienſes Philiſtiden eiecerunt, eiusque legatos hoſtes reip. declaratos, vrbe excedere iuſſerunt, quos Aeſchines domi ſuae recepit 252. 17. et 23.

Philo Thebanus, cuius ad Philippum nobilis atque memorabilis refertur oratio 384. 16.

Philo, ſocer Aeſchinis, homo diues 329. 15.

Philochares, frater Aeſchinis 414. pen. pictor fuit, ſi Demoſtheni creditur, contemnendus, ſi Scholiaſti, Apelli et Zeuxidi comparabilis 415. 3.

Philocles, vir popularis, et, vt videtur, exſilii conſors Demoſtheni 1482. 8.

Philocrates, Eleuſinius, ille tot tetris a Demoſthene ſtigmatibus peruſtus et confoſſus, rogationem tulit, vt Philippo vna cum Amphipoli pax concederetur 82. 22. 83. 2. auctor orationis de Haloneſo modum proponit illius pacis corrigendae 76. ſq. colludens cum Aeſchine, commodis Philippi ſtuduit 230. 23. 343. 20. et ſaepiſſime locorum per illam totum de flagitioſe geſta et perperam relata legatione orationem. ad pacem cum Philippo contrahendam, ſecundum Ariſtodemum, primum auctorem, Philocrates inprimis hortatus eſt 232. 10. fuit in aduerſariis Demoſtheni infeſtiſſimis 310. 10. qui eum impurum et audacem appellat 345. 1. et dignum, qui conſpuatur, vel deſpuatur *ibid.* 23. Demoſthenem de aquae potu deridet, ſe iactat, ſibique plaudit vinum potanti 366. 23. in formulam pacis cum Philippo contractae, clam ſponte ſua, inſcio populo, et iniuſſu eius, clauſulam turpem pariter atque noxiam ingerit 356. 15. ipſe iactabat quae a Philippo do-

po dona accepiſſet 377. 18. Athenienſium omnium dicitur flagitioſiſſimus et impudentiſſimus 405. 14. 783. 21. partem Olynthiorum bello captorum a Philippo dono tulit 440. 5. ſq.

Philolaus, Rhamnuſius 1047. 18.

Philomacha, filia Hagniae Oeenſis, vxor Philagri 1056. 25.

Philomacha iunior, iſtius ex Eubulide neptis, vxor Soſithei, iunioris Eubulidis mater 1058. 26.

Philomela, Pandionis filia 1397. pen.

Philomelus, Paeanienſis, cuius in equo, mutuo ſumto, Midias, magiſtrum militiae equeſtris agens, in pompis vehebatur 571. 4.

Philonicus, Eubuli cauſae implicitus, ab Ariſtophonte accuſatur 434. 21.

Philonides, Melitenſis 831. 8.

Philondas, Megarenſis, Athenis habitans, vt inquilinus 1191. 27.

Philoſtratus, orator, adoptat Phaenippum 1045. 15.

Philoſtratus, Dionyſii filius, Colonenſis, acerrimus Chabriae aduerſariorum, eumque cauſam capitalem ſuper Oropo dicentem vehementiſſime vrſit et exagitauit 535. 9. erat familiaris Lyſiae, oratoris 1352. 7. et 15.

Philtiades, Cteſiae filius, Xypetaeonenſis 929. 25. p. 935. 1. pater eius Cteſicles appellatur.

Phocenſes [ἔθνος μέγα, καὶ πολλοῦ λόγου παρὰ Δημοσθένους ἀξιωθὲν, ait Etymologus p. 273. 36.] ſine Athenienſium protectione tueri ſua nequibant 16. 21. bellum aduerſus eos geſturum recipit Theſſalis Philippus, eoque ſibi eos adiungit 20. 4. Phocenſium coepta cum probare nequirent Athenienſes, tamen eos ſeruatos cupiebant 231. 1. qua flagitioſiſſima Aeſchinis fraude Phocenſes Philippo traditi, et funditus deleti fuerint, pluribus exponitur 357. 22. ſqq. Conf. p. 113.

p. 113. 17. quare Philippus eos in ſocietatem ſui cum Athen. foederis admittere 443. 8. bis Philippus proelio vicit Phocenſes; ſemel copias eorum mercede conductas, cum duce, Onomarcho, extra Phocidem et Pylas, iterum in ipſis eorum finibus eos vicit atque funditus deleuit 443. 25. 446. init.

Phokides, quem accuſans Ariſtogiton perdidit 781. 17.

Phocion, imperator Ath. in expeditione Euboïca, Olymp. CIX. 4 567. 17. etiam a Byzantio Philippum depulit, eodem anno. Barton. p. 192. Diodor. Sic. II. p. 139. de eius exitu v. Corſini F. A. I. 366.

Phocritus, Byzantinus, ab Apaturio et Parmenone arbiter delectus 897. 2.

Phormion, orator, qui, pro Aphepſione, Bathippi filio, dicens, Leptinis rogationem de tollendis immunitatibus impugnauit 451. *argum.* 9. 453. 14.

Phormion, in ditiſſimis Athenienſium 565. 12.

Phormio, Kephiſophontis, Piraeenſis 927. 22.

Phormio, negotiator, in quem Chryſippus, qui aes ei in foenus crediderat, agit or. 907. ad 922.

Phormio, trapezita, libertus Paſionis, in cuius fortunis, moribus, omni denique vita multus eſt Demoſthenes, inuidioſo et turpi exemplo, alternis accuſator et defenſor, in orationibus, vna pro eo a 944. ad 963. pluribus, quas Apollodorus, Paſionis filius, in eum dixit, vt illis in Stephanum a p. 1101. ad p. 1137. decimo demum anno a Paſionis exceſſu ius ciuitatis adeptus eſt, archonte Nicodemo 1132. 26. Byzantini naues eius aliquando attinuerant, quarum expediendarum gratia, Phormio Stephanum miſit illuc 1121. 2. idem Stephanus cauſam Phormionis apud Chalkedonios dixit. *ibid.* Phormio priuignum Apollodorum in iudicio vicit 1101. quomodo matrem Apollodo-

o dori, heri quondam vxorem, in matrimonium duxerit 1102. 10.

Phormio, trieraula, ſeruus 270. 13

Phraſias 1236. 18.

Phraſiclides, quo archonte pax cum Lacedaemoniis coiit 1357. 15. circiter illo anno, quo Lacedaemonii ingentem illam ad Leuctra cladem accipiebant. videtur Anaphlyſtius ille eſſe p. 1219. 20.

Phraſiclides, homo ne ingenuus quidem, in Timothei gratiam, ciuitate donatur 688. 4. 1197. 3.

Phraſtor Aegilienſis 1362. 8. ſq.

Phrynio, Demonis filius, et Democharis frater, Paeanienſis, Neaeram, quam amabat, in libertatem aſſerebat, et Athenas transferebat Corintho 1355. 2. ſq. vbi pluribus flagitioſos eius mores, foedosque amores et rurſus diſcidia cum Neaera exſequitur.

Phrynon, Rhamnuſius, qui in concilianda illa cum Philippo turpi et inprimis noxia pace cum Philocrate atque Aeſchine colluſit 400. 15. et ſaepe poſtmodum in illa de F.L. oratione, vti vt homo impurus atque conſceleratus, et probris omnibus obſitus notatur, vt nomen eius ex eo in prouerbium abierit. quam turpiter ſe dederit in conuiuio apud Xenophronem in Macedonia 402. 26. nam fuit in legatis illuc miſſis 412. 19. ὁ μιαρὸς Φρύνων appellatur *ibid.* 25. propterea quod filium impuberem foedae Philippi libidini proſtituiſſet.

Piſiſtratidarum nomen admodum exoſum erat Athenis 160. 15. 212. 16.

Pittalacus, homo probroſus, quo Timarchus familiariter vtebatur 417. 21.

Pitholas [Πειθολᾶς] id eſt Pitholaus, Theſſalus, attica ciuitate donatus, quo indignus honore viſus, rurſus priuatus eſt 1376. 5.

Plango, Mantiae concubina, quae quibus ſtrophis eum deceperit, et quantas clades rei eius familiari dederit, et quantis litibus ipſumque filiumque eius, Mantitheum, per ſpurios ſuos Boeotum et vexarit, conſtat ex oratione in Boeotum gemina a 994. ad 1026.

Plataeenſium de Athenienſibus inſignia merita, et quibus contra officiis ſtudiisque Athenienſes ea ſint demeriti, vnde natum Lacedaemoniorum internecinum erga Plataeenſes odium, et ſaeua oppidi oppugnatio, eamque tandem inſecutum miſerrimum excidium, multis verbis exponuntur 1377. 2. ſqq. ad 1381. 22.

Platonis, clariſſimi philoſophi, conſuetudo Archytae Tarentino haud parum profuit ad gloriam 1415. 13. p. 1490. 12. dicitur Heracleodorus e Platonis ludo exiſſe, qui magnis ibi laudibus ornatur.

Pliſtoris cauſa numaria cum Pantaeneto et Euergo 967. 21.

Plutarchus, Eretriae in Euboea tyrannus, illa de factione, cui auxilia mitti vetabat Demoſthenes, quod ſecus factum, inſecuta ſunt ingentes clades 58. 5. Poſtmodum eiectus eſt Plutarchus vna cum mercenariis, quos alebat, id quod credibile eſt eueniſſe, aut exeunte Olymp. CVIII. aut ineunte CIX. Reddita ſic plebi maieſtate, Philippi tamen ſtudioſi effecerunt, vt ab eo miſſus, cum mille mercenariis, Hipponicus Eretria reciperetur, qui arces τῷ πορθμῷ impoſitas deiecit, Eretriaeque praeſidium, tyrannosque tres, Hipparchum, Automedontem, et Clitarchum impoſuit 125. 24. Conf. Weſſeling ad Diodor. Sic. II. p. 139. Vlpian. ad p. 434. et 550. 26. vbi defectio Euboeae ab Athenienſibus, a Plutarcho conflata, enarratur. Nomen eius, cum adhuc potentia floreret, formidoloſum erat Athenis 579. 2. vbi Midias protector, conſiliarius, et procurator dicitur.

Polemaeſtus (niſi potius Ptolemaeus eſt) 1491. vlt.

Polemon, Hagniae filius, Oeenſis 1057. 10.

Polyaratus, Cholargenſis, auus maternus Mantithei 1009. 25. homo diues, et clarus Athenis 1015. 26.

Polycles, cuius iniquitas, et inſolentia exagitatur oratione, quae in eum agit, a p. 1206. ad p. 1228.

Polycles Archon tum, quum Demoſthenes rogationem de collegiis trierarchalibus ferret 261. 12. Corſin. F. A. I. p. 351.

Polycrates auctor coloniae in Cherrhoneſum mittendae 163. 6.

Polycrates, Epiphronis, in legatis ad Philippum apud Elateam agentem miſſis 283. 7.

Polycritus, Apemanti, Cothokides, in legatis ad Philippum miſſis, nauium repetendarum ergo 250. 16.

Polyeuctus, ὁ βέλτιςος, honoris ergo, a Demoſthene appellatus, fuit in legatis, anno ſecundo Olymp. CIX. ad ciuitates Peloponneſiacas miſſis 129. 18.

Polyeuctus, Midiae ſtudioſus, numeratur in ſycophantis 560. 2. Verum Ruhnkenius in Hiſt. crit. orat. gr. p. 157. eum cum ſuperiore eundem facit, vbi pluribus de Polyeucto Sphettio, claro tum oratore, exponit.

Polyeuctus Crioënſis 1042. 5.

Polyeuctus Thriaſius, pater duarum puellarum, quarum de dote duo eius generi, Spudias et Leocrates, iure experiuntur 1028. ſq.

Polyeuctus, Charidemi vitricus 1331. vlt.

Polyſthenes, homo ne liberae quidem atque ingenuae conditionis, in gratiam Timothei ciuitate donatus 688. 5.

Polyſtratus, imp. Athen. in bello Corinthiaco 46. 20. Olym. XCVI. 4. item p. 482. 26. vbi ait eum ex Iphicratis commendatione publice laudatum et praemiis ornatum eſſe.

Polyzelus, qui prohedrum cecidit 525. 27.

Polyzelus, Archon, quo fungente, aut protinus ab honore defunᶜto, Demoſthenes tutelam ſuam ſuſcepit pubertatem ingreſſus, et tutores ad reddendam tutelae geſtae rationem vocauit 868. 1.

Poſidippus in triremi Apollodori gubernator 1222. 10

Praxicles, trierarchus 1219. 19.

Procles 980. 20. vbi Nicobulus μιαρὸν καὶ ἀκάθαρτον eundem atque μέγαν appellat, ſed hoc derididiculi ergo.

Procne, Pandionis filia 1397. pen.

Proconneſii, Athenienſium ſocii, opem eorum implorant aduerſus Cyzikenos, a quibus bello vexabantur 1207. 21.

Promachus teſtatur Boeoto 1017. 1.

Protomachus 1311. 9.

Protus, cui lis cum Zenothemide de frumento Siculo interceſſit 886. 10.

Proxenus, filius Neaerae vulgo quaeſitus 1358. 4.

Proxenus, imper. Ath. aditum Philippi ad Pylas obſeruat 356. pen. 364. 5. 389. 17. et 26.

Ptoeodorus, Megarenſis, Philippi ſtudioſus 324. 14. genere, diuitiis, potentia princeps Megarenſium, Perilaum, Philippiſmi accuſatum, protexit et ſeruauit 436. 2.

Pyrrhus, Eteobutades, morte mulᶜtatus eſt, quod, aerarius qui eſſet, tamen iudicaſſet 573. 9.

Pythia, ludos, Philippus per amicos illuc delegatos adminiſtrabat 62. 24. 63. vlt. 119. 12.

Pylades, trapezita 816. pen.

Pylaeae ius reſtituebat Philippus Theſſalis ea in Pylaeae, qua ipſe iure conſeſſus in conuentu Amphiᶜtyonico donatus, et in locum Phocenſium, vtpote expunᶜtorum, immiſſus fuerat 71. 13. conf. p. 62. vlt.

Pytheas, homo veterator, popularitatis ſimulator 1481. 13. vbi coloribus deterrimis pingitur. Demoſthe-

moſthenem furti Harpalici reum egit oratione ſcripta, et inprimis in cauſa fuit, vt is exſulatum iret. *ibid.* Plutarch. 16. Barton 184. naſcente bello Lamiaco Athenis ad Antipatrum fugit, graecasque ciuitates ab Athen. abalienauit Plutarch. p. 54. Pytheam ait in Arcadia cum Demoſthene altercatum.

Python, Byzantinus, orator potens, in legatis Philippi ad Athenienſes, cum pacis conditiones ſcriberentur eae, in quas Philippum Demoſthenes et Aeſchines cum aliis, iureiurando adegerunt anno Olymp. CVIII. 2. 81. 24. 82. 17. vbi quanto Pythonis eloquentiam magis praedicat Demoſthenes, hoc ipſe ſuam altius effert, a qua illum fuiſſe repreſſum gloriatur 272. 19. idem in illa celeberrima Thebis habita concione exſultat, qua ſe ait, coram vniuerſae Graeciae legatis intolerabilem Pythonis inſolentiam retudiſſe, atque ſtudia eius eluſiſſe 1469. 18. Diodor. Sic. II. 143. et ibi Weſſeling Olear. ad Philoſtrat.

Python, Aeno oriundus, cum illo Byzantino, ni fallor, idem, Cotyn, regem Thraciae, quum Athenienſibus grauis eſſe coepiſſet, adiuuante fratre Heraclide, peremit; quapropter Athenienſes ambos ciuitate donarunt 659. 27. 674. 21. E p. 662. 10. ſatis liquide conſtat, Aenium hunc atque illum Byzantinum eundem eſſe. Patriae diuerſitas, quae videtur eſſe, morari neminem debet. Solent Graeci eosdem geminis nominibus ethnicis appellare, alteris locorum, vbi in lucem quique prodiſſent, alteris, vbi plurimam vitae partem peregiſſent. In aetatem, qua Python hic Athenas venit, inquirit Corſinus F. A. T. I. p. 355.

Pythocles, inimicus Demoſtheni 320. vlt. inceſſus eius ſuperbiam prae ſe tulit 442. 15.

Pythocles, filius Pythodori, procul dubio idem cum ſuperiori, Demoſthene familiariter antehac vſus, coe-

pit ab eo abhorrere, poſtquam a Philippo corruptus fuit 411. 10.

Pythodorus Archon 1174. 13.

Pythodorus, neſcio qui, cuius aedes memorantur 1258. 25.

Pythodorus ἐκ Κηδῶν arbiter in cauſa Theophemi et actoris in illa oratione, quae eſt in Euergum 1140. 17.

Pythodorus Acharnenſis 1215. 13.

Rhadamanthys, heros mythicus, iuſtitiae ſtudio clarus 269. 18. 1410. 18.

Rhodiis conceſſum ius vectigalia certa a nauibus exigendi in pace Athen. cum Philippo facta 63. 18. Rhodiorum gubernatio a plebe ad optimates transiit 168. 18. bellum ſociale dictum cum Athen. gerebant 191. 12.

Sannio, magiſter choris tragicis 533. 9.

Satyrus, naualium praefectus 612. 21.

Satyrus, Alopekenſis, Lakedaemonii frater 1360. 8.

Satyrus, Melitenſis 1364. pen.

Satyrus, trapezita 953. 14.

Satyrus, hiſtrio comicus, cuius praeclarum facinus laudatur 401. 16. familiarem Demoſtheni fuiſſe, eumque geſticulationem oratoriam docuiſſe auctor eſt Plutarchus 14. Barton 143.

Satyrus, quem Harpocr. v. Θευδασία ex orat. in Leptin. ait apud Theudaſiam cecidiſſe.

Saurias, Lamptrenſis 1360. 10. et pen.

Skiton (niſi potius is Skirton eſt) quod παράνομα ſuaſiſſet, decem talentis eſt multatus 573. 18.

Skythes, Harmatei, Kydathenaeenſis 1104. 2.

Simon, Thrax, frater vxoris Amadoki 624. 6. ciuitate attica donatus Ibid. 15.

Simus Anagyraſius fuit in legatis ad Philippum miſſis apud Elateam agentem, ad impetrandum inducias 282. 22.

Simus et Eudius, Lariſſaei, Theſſaliam patriam Philippo prodiderunt 241. 27. ductauit ſecum Neaeram pro amica 1352. 23. 1382. 6. Harpocr. eum de gente Aleuadarum fuiſſe tradit.

Simylus, hiſtrio 314. 11.

Sinope meretrix 610. 17. 1385. 1.

Sitalkes, rex Thraciae peremtus non inuitis Athenienſibus 161. 3.

Smicron, ob rogationem *παράνομον* decem talentis multatus 573. 17.

Smikythion, forte Thrax, qui Miltokyden Charidemo prodidit 676. pen.

Smikythus ab Eubulo accuſatus 401. 1.

Socrates, Orita, Philippo deditus 126. 3.

Socrates hiſtrio 314. 13.

Socrates trapezita 953. 12.

Socrates Philoſophus, Alkibiadis magiſter 1415. 1.

Socrates Archon eo anno, quo Chabrias Pythia vicit quadrigis 1356. 5. memoratur eius magiſtratus 1186. 10. incidit in illum annum, quo Timotheus rem ſiniſtre aduerſus Peloponneſios gereret 1197. 17.

Solon, legislator clariſſimus. fragmentum ex eius Elegis 421. 24. ad 423. 6. leges aiebat eſſe ciuitatum *νόμισμα*, ſiue id, quo publicum in vſum immiſſo vterentur omnes veluti modo, ex quo agantur atque aeſtimentur omnia 765. 24. ciues ſui eum ob leges latas aenea ſtatua cohoneſtarunt in foro poſita 420. 7. 807. 17. auctor fuit, in lege quadam, qui in poteſtate meretricis eſſe, eum ita furere immaniter, vt alium neminem mortalium omnium magis 1183. 10. innumeratur Sophiſtis, hoc eſt ſapientiae et elegantioris literaturae profeſſoribus atque magiſtris, eamque laudem reliquis ſuis laudibus omnibus antetuliſſe dicitur 1416. 3. vbi ſummae laudes eius enarrantur; quae ſunt hae: Megarenſes vicit, huiusque victoriae monu-

monumentum fixit tropaeum. Salamina, inſulam, recuperauit, leges condidit, et, quod ipſe ſummi fecit, ſtudioſiſſimeque affectauit, in ſeptem Graeciae ſapientibus fuit habitus.

Solon, homo obſcurus 1120. 27.

Solon, Erchienſis, arbiter delectus in cauſa Mantithei cum Boeoto 1013. 4.

Sophilus, pancratiaſta Sami, aduerſarium, a quo per contumeliam vapulauerat, irae impotentia victus, occidit 537. 15.

Sophiſtae ſeptem ſunt iidem atque vulgo ſic dicti Graeciae viri ſapientes 1416. 11.

Sophoclis, poetae tragici, Antigona commemoratur 418. 7. et 20. vbi locus ex ea recitatur.

Soſicles fuit in aduerſariis et criminatoribus Demoſthenis 310. 9.

Soſicles, trapezita 953. 15.

Soſinomus, trapezita item 959. 26.

Soſiſtratus, in Euboea Philippi ſtudioſus 324. 17.

Soſitheus, pater Eubulidis, qui nomine filii infantis, in Macartatum egit 1061. 9. tota illa oratione a p. 1050. ad p. 1079.

Soſtratus, pirata, quem Philippus Halonneſo expulit 162. 10.

Soſtratus Philippi, Hiſtiaeenſis 929. 25.

Sotades, Cretenſis, Neaeram per Ioniam et Chium pro amica ſecum ductauit 1382. 8.

Spintharus, Eubuli filius 1259. 2.

Spintharus, qui Clinomachi aedes ſeptem minis emit 1358. 8. fort. idem cum ſuperiori.

Spudias, in quem Leocrates egit orat. p. 1028. ad p. 1037. penes ambos ſorores duae in matrimonio erant.

Stephanus, Meneclis filius, Acharnenſis 1104. 1. in quem totis illis duabus orationibus p. 1101. ad p. 1137. Apollodorus Paſionis agit.

Stephanus Eroeadenſis 1358. 26. maritus Neaerae, in quos ambos inuehitur tota illa oratio a p. 1345. ad p. 1388. neſcio, idemne ſit, quem Aeſchines p. 46. 37. ed. Steph. nominat, ſuum et Derkylli in legatione ad Phocenſes collegam. Apollodoro Paſionis diem bis dixit, ſemel ob pecunias theatrales, quas in militarem fiſcum inferri Apollodorus auctor fuerat, tum homicidii reum egerat 1347. 1. ſq. quam iniuriam vltum euntes Theomneſtus, et eius ſocer, Apollodorus, in ius vocant illa tota in Neaeram oratione, crimini dantes, quod mulierem conditione ſeruili natam, peregrinam, et quae ſcortum publicum olim fuiſſet, ipſe, qui ciuis Athenienſis eſſet, pro vxore legitima et matrefamilias domi haberet, eiusque liberos vulgo quaeſitos pro ingenuis et ſuis ferret, atque pro talibus elocaret. Stephanus hic Xenoclidam poetam a ſe accuſatum infamia notauit 1353. 14. et 26. quomodo cum Neaera conſuetudinem contraxerit 1357. 17. ſq.

Strabax, ab Iphicrate commendatur, ciuis ſit 482. 25. videtur Iphicratis in bello Corinthiaco miniſter fuiſſe. nominatur enim l. d. vna cum Polyſtrato, de quo v. p. 40. 20.

Stratius, Buſeli filius, Oeenſis 1055. 25. et deinceps.

Strato, Phalereus, a Midia peſſumdatus, in quem pro Demoſthene tuliſſet ſententiam, arbiter delectus 541. 17. ſq.

Straton, e gente Buſelidarum 1064. 6.

Stratocles, quem orator p. 980. 21. hominem appellat nequiſſimum et artificem callidiſſimum orationis ad imponendum plauſibilis.

Strymodorus, in Aegina trapezita 953. 19.

Stratola meretrix 1351. 14. niſi ea potius Stratolea, aut Stratoclea eſt.

Syracuſana resp. docet ſubitam fortunae commutationem, res ſecundas aduerſis permutantis 506. 18.

Taureas, choregum agens, vapulat ab Alkibiade 562. 8.

Taureas, Demoſtheni aequalis, qui vna cum Moerocle, et Pataco, (circa tempus cauſae Harpalicae, ni fallor) in cuſtodiam dicitur fuiſſe datus 1478. 18.

Teledamus, Argiuus, proditor 324. 10.

Telemachus cauſam pecuniariam agit in Pantaenetum 963. *arg.* 1. 967. 24.

Telephanis tibicinis praeclarum de Demoſthene meritum 520. 9.

Teleſippe, vxor ſecunda Philagri, mater Meneſthei 1064. 15.

Tercentum, *οἱ τριακόσιοι*, ditiſſimi Athenis 26. 25. Decem erant *συμμορίαι*, conſtantes viris 1200. diuidebantur hi in duas aequas portiones. hoc eſt ſexcentos viros; quorum rurſus dimidia pars, ſeu 300. annuatim muniis ſumtuoſis fungebantur. Ita vices functionum ad locupletem quemque ſingulis quadrienniis euolutis redibant, ſi vera tradidit Scholiaſtes d. l.

Teres Thrax, ciuitate attica donatus, a Philippo exagitatus 160. 19.

Teres, frater Pandionis, punitus a Procne et Philomela 1397. vlt.

Tharrhex, ab Eubulo accuſatus 401. 1.

Thaſiorum quosdam, Philippus, ſibi deditos, ab exſilio domum reducit 80. 12. Thaſii receptabant Byzantiorum piratas 159. 6. Thaſios et Maronitas de Stryma litigantes cogebant Athen. litem arbitro permittere 163. 17.

Thebani quaenam in bello Phocenſi Philippum poſtularint et impetrarint 62. 12. a Timolaó ſunt proditi 241. 26. Thebanorum facientes cum Philippo 324. 15. ab Athenienſibus expelluntur Eu-

boea 597. 20. dolus, quo Plataeas captabant, cum ipſorum clade eluſus 1378. 21. ſq. appellantur ἀναίσθητοι tardi, ſcaeui, illiberales 61. 1. cauſae odii Athen. aduerſus eos 231. 3. a victoria Leuctrica Lacedaemonios exſtirpatum, et Euboeam ſibi vindicatum ibant; ſed intercedebant Athenienſes 258. pen. Philippo Elateam rapiente cogebat metus Thebanos, vt in ſocietatem belli cum Ath. coirent, aut, ſi Demoſtheni credimus, cohortationibus ille ſuis eos permouebat 287. ſq. hoc erat initium ſocietatis illorum duûm populorum in bello Philippico 291. 9. Thebani ob peruerſitatem atque immanitatem animorum atque morum magis ſibi placebant, quam Athenienſes de ciuilitate atque humanitate 490. 5.

Themiſon et Theodorus, Euboeenſes, Oropum dolo Athenienſibus eripiebant 259. 10.

Themiſtocles, clariſſimus imperator, Perſas ad Salamina deuicit 296. 8. qua arte Athenas moeniis ſepſerit 478. 25. quos ei honores ciues habuerint 686. 12.

Theocles, trapezita 1249. 10.

Theocrines, videtur Athenis Roſcius aeui ſui fuiſſe, h. e. perfectus hiſtrio comicus. cum quo Demoſthenes Aeſchinem comparans, Theocrinem tragicum appellat, vt agentem hiſtrionicam in rebus ſeriis et funeſtis 329. 26.

Theocrines, in quem Epichares egit a p. 1322. ad p. 1344.

Theodorus, hiſtrio tragicus 418. 4.

Theodorus, Euboeenſis, v. ſub v. *Themiſon.*

Theodorus, Phoenix, foenerator 908. 26.

Theodotus, inquilinus, ſed paris cum ciuibus cenſus 912. 28.

Theogenes Andromenis 1259. 2.

Theogenes, Cothokides, homo nobili genere, ſed pauper. eius cum Stephano contracta neceſſitudo 1369. 15. ſq. p. 1373. 17. appellatur Erchienſis, quod cum ſuperiori loco non concilio.

The genes Probaliſius 832. 2.

Theogiton, Thebanus, Philippi ſtudioſus 324. 16.

Theomneſtus, gener Apollodori, primas partes agit actionis in Neaeram et Stephanum 1350. 11.

Theophemus crebro nominatur in or. in Euergum 1163.

Theopompus, pater Macartati 1051. 20.

Theoris, ἡ λημνὶς dicta, non quod Lemno eſſet oriunda, ſed quod atrocitate ſcelerum illas a fabulis infamatas mulieres Lemnias imitaretur. Sacerdotio fungens Athenis, medicinam exercebat, carminibusque atque veneficiis, alios decipiebat numis emunctos, alios dementabat. Quam Demoſthenes impietatis ream peractam morte multauit 793. 26.

Theophilus Archon 968. 1.

Theoſdotides 533. 13.

Theoteles 1048. 4.

Theotimus 1259. 1.

Theoxenus Alopekenſis 611. 23.

Theramenes, inimicus Demoſthenis, cuius contumelias orator vlciſcitur epiſtola quarta 1486. ſq.

Therippides, Paeanienſis, a Demoſthene patre, qui eo familiariter vſus fuiſſet, in tutoribus pupilli nominatur 814. 16. et deinceps. crebrum enim legitur eius nomen in illis in Aphobum orationibus.

Therſagoras atque Exekeſtus Philiſcum, Lampſaci tyrannum, peremerunt 666. pen.

Theſeus incolas Atticae per agros ſparſos vnam in ciuitatem conduxit popularemque gubernationis formam condidit 1370. 16.

Theſ-

Theſſali perfidi habebantur 15. 15. 657. 25. Philippus eos ſibi adiungebat, recipiendo, Magneſiam ipſis redditurum, et bellum Phocenſe confecturum 20. 2. idem a tyrannis liberatos, Nicaeaque atque Magneſia donatos, libertate rurſus priuauit, tetrarchias ipſis imponens 71. 10. ad eos mitti legationem auctor eſt Demoſthenes, quae a Philippo abſtraheret, iam factos ab eo alieniores per offenſiones complures ab eo acceptas 21. 12. Philippus Theſſalis pylaeam, ſeu communionem concilii Amphictyonici tribuebat, ſufficiens eos in locum Phocenſium expunctorum 71. 13. 443. 17. Theſſalorum qui Philippo ſtuderent, nominantur 324. 8. Theſſali patrem Philippi Macedonia expulerant 657. 22.

Thoas apud Oreum Philippi ſtudioſus 126. 4.

Thraces popularium ſuorum neminem ipſi occidunt, ſed perimendos aliis tradunt 677. 1.

Thraſo, cuius in aedibus Aeſchines cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam noctu Athenis conuenit 272. pen.

Thraſybulus Collytenſis, quamuis in iis fuiſſet, qui Phylam occuparant, et tyrannos e Piraeeo oppugnarant, tamen poſtmodum capitis cauſam coram populo bis dixit, et in carcerem ductus fuit 742. 15. non tamen hic idem eſt cum Thraſybulo

Thraſybulus, ille celebratus libertatis Athenienſium auctor, qui plebem exſulantem e Phyla domum reduxit, et tyrannos eiecit 431. 12. Ecphanti Thaſii opera Thaſo potitur 474. vlt. item Byzantio, opera Archebii et Heraclidae 475. 3. eius ad Abydum expeditio memoratur 1302. 18.

Thraſybulus, illius clari filius, decem talentis mulctatus eſt 431. 12.

Thraſybulus, Nicerati patruus, aut auunculus, pro quo Eubulus dicere noluit, tametſi cognato 434. 15.

Thraſybulus, clarus orator 301. 19.

Thraſydaeus, Theſſalus, proditor 324. 8.

Thraſyllus, Eleuſinius 1241. 27.

Thraſylochus Anagyraſius, Midiae frater, Demoſthenem vexauit 539. vlt. Sed hic illum vltus eſt 540. 21. operam nauauit tutoribus Demoſthenis, quo eos ſeruaret, in periculum ab oratore adductos 841. 3. trierarchus fuit 1222. 24.

Thraſylochus, forſitan foenerator 1210. 17.

Thraſylochus Meſſenius, Philiadis filius, Philippi ſtudioſus 324. 12.

Thraſymedes, Diophanti filius, Sphettius 925. 15.

Thratta, ancilla 1356. vlt. 1386. 7.

Thucritides 1304. 25.

Thucritides alter, iſtius patruus 1304. 27.

Thucritus, pater Euxithei, eius, qui in Eubuliden egit 1311. 18.

Thukydides, vir circa poſtrema Demoſthenis tempora clarus et in rep. potens 1329. 2. a Theocrine accuſatus 1333. 22.

Thyeſtes, fabula tragica 449. 18.

Tigranes, legatus regis Perſarum, Kyprothemin Samo tyrannum imponit 193. 4.

Timagoras morte mulctatus 350. 26. de cauſa ſupplicii 383. 18. Leon eum accuſauit, qui ſocius legationis ei per quadriennium fuerat 400. pen. conciliarunt hi pacem ἐπ' Ἀνταλκίδȣ dictam. Schol. ad 419. 21.

Timanoridas, Corinthius, amator Neaerae 1354. 11.

Timarchus inſtruens accuſationem Aeſchinis de legatione flagitioſe obita et rep. male geſta, praeuentus ab Aeſchine probroſae vitae notatur 341. 18. 413. 27. 416. 18. rogationem tulit, vt qui Philippo ar-

po arma et inſtrumenta belli adminiſtraſſet, is morte mulctaretur 433. 5.

Timocrates, in quem oratio agit a p. 700. ad p. 767. reum agens rogationis et noxiae, et a tenore iuris ciuilis abhorrentis. Rogationis formula legitur p. 712. 18. alia eiusdem Timocratis rogatio, illi repugnans 720. 18. accuſator dicitur, et Midiae ſtudioſus 560. 3. honorem quaeſtoris geſſit cum Androtione 734. vlt. videntur hunc quoque ſignificare hi loci 853. 2. 1017. 1. 1025. vlt. fuit Archon tum, quum Demoſthenes Aphobum accuſaret 869. 4. 873. 11. Eſtne idem, qui Onetoris ſororem Aphobo permiſit 866. 4. qua de muliere multus in iſta oratione in Onetorem ſermo fit. Orationem Timocrateam ab ipſo Demoſthene editam eſſe, negat Plutarchus, affirmat Gellius.

Timodemus, trapezita, menſam euertit 953. 16. 959. 27.

Timolaus Thebas prodidit 241. 26.

Timomachus ab Apollodoro Paſionis accuſatus 960. pen. quae oratio hodie non ſupereſt. largitionum reus eſt actus 398. 2. Si idem fuit cum memorato p. 658. vlt. videtur imperator claſſis atticae in Thracia fuiſſe, quo tempore Cotys emporia Thraciae atque Cherrhoneſi Athenienſibus eripiebat. p. 1210. vlt. dicitur Menoni ſucceſſor veniſſe.

Timoſthenes Aegialenſis, negotiator 1193. 9.

Timotheus, Cononis filius, clarus imperator, auctor fiebat mittendarum in Euboeam copiarum, quae Thebanos illinc expellerent. Olymp. CV. 3. 108. 10. Macedonum auxilio afflixit, aut ſubegit Olynthum 22. 4. quam expeditionem neceſſe eſt eueniſſe tum, quum Athenienſes adhuc Philippi ſocii eſſent, cuius ſocietatis mentionem facit 20. 1. Corcyram expugnauit 172. 25. 686. 21. Olymp. CI. 4. Samum libe-

liberauit a tyrannis. et negotia eius cum Ariobarzane 192. pen. Τιμοθέῳ διδόντες τὴν δωρεὰν 482. 26. ſignificat Athenienſes ei immunitatem decreuiſſe, aliosque ab eo commendatos ciuitate donaſſe. Succeſſor Iphicrati ad Amphipolin fuit miſſus 669. 7. de aetate huius expeditionis v. Corſini F. A. T. I. p. 348. commemorat eundem Ariſtoteles oeconomic. II. apud eundem Corſ. T. II. p. 224. proponitur in exemplum hominis aetate ſua ditiſſimi 815. 12. accuſatur ab Apollodoro Paſionis, de aere debito a p. 1184. ad p. 1205. mentio fit huius accuſationis p. 961. 1. eius legatio ad regem Perſarum 1185. 20. res aduerſus Lacedaemonios male geſtae 1187. 3. ob quas ab Iphicrate item et Calliſtrato maieſtatis fuit poſtulatus 1187. 7. cauſam hanc dixit Aſteo Archonte 1190. 24. aegre abſolutus, in Aegyptum abiit, et regi Perſarum meruit, vt imperator 1191. 21. illa infauſta expeditio Peloponneſiaca incidit in annum, quo Archon fuit Socratides 1197. 17. quem excepit Aſteus, et hunc Alkiſthenes. Iſocrate, ſophiſta, familiariter vſus eſſe, ab eaque conſuetudine multum ad elegantiam literarum atque morum profeciſſe dicitur 1415. 16. Plutarchus p. 30. Timotheum cauſa aduerſus Apollodorum cecidiſſe ait. Barton p. 192. ait eum capitis accuſatum ob rem male geſtam in bello ſociali. in quo fallitur. aduentum Iaſonis atque Alcetae, quos Athenas veniſſe Timothei excuſandi et deprecandi ergo e p. 1190. 24. conſtat, refert ad A. 4. Olymp. CI. Corſin. F. A. I. p. 97.

Tiſias, pater actoris in Calliclem 1273. 7.

Tiſias Acharnenſis arbiter inter Apollodorum et Phormionem delectus 1104. 3.

Tiſias, Iphicratis frater 534. 24.

Tromes, Aeſchinis pater, vt Demoſthenes eum appellat. Aeſchines enim ipſe Atrometum edit 270. 7.

Tyranni numero XXX. Athenis, quam pecuniam a Lacedaemoniis mutuam ſumſiſſent, eam exſules domum reuerſi de ſuo refundebant 460. 15. quaecunque in iudiciis, ſiue publicis, ſiue priuatis, conſtituiſſent, pace reddita, abolita et peremta ſunt 718. 13.

Tyranni Theſſalici, a quibus Philippus Theſſalos liberavit 22. 8. Scholiaſtes Aleuadas autumat ſignificari. Sed alii de Pitholao, Tiſiphono et Lycophrone interpretantur, qui, cum Alexandrum Pheraeum peremiſſent, ipſi tyrannidem exercere coeperunt.

Xenippus a Mantitheo editus arbiter, in cauſa nominis, ſed a Boeoto reiectus 1021. 16.

Xennis, ancilla Neaerae 1386. 8.

Xeno, foenerator 948. 16.

Xenoclides, Athenienſis, poeta, artem in Macedonia exercens, a Philippo iuſſus eſt finibus ſuis emigrare, quod Hegeſippum, oratorem, ipſi infeſtum, hoſpitio excepiſſet 447. 11. amauit Neaeram 1353. 14. cur infamia fuerit notatus *ibid.* 16. ſq.

Xenopithes, Nauſicratis filius, in quem Ariſtaechmi filii agunt orat. 984. ad 993.

Xenopithes alter, iſtius patruus 986. 24. 991. 13.

Xenophron, Phaedimi, qui in numero XXX. tyrannorum fuerat, filius, Aeſchinem cum reliquis legationis collegis in Macedonia hoſpitio excepit 402. 15.

Xerxis in Graeciam expeditio memoratur 1377. 11.

Xuthus, negotiator, aut nauclerus 816. 26.

Zeno, Phlyenſis, Areopagiticus ſenator 272. 5.

Zenothemis negotiator, ſeu potius veterator, Syracuſanus, in quem Demo, Demoſthenis patruus, egit a p. 882. ad p. 891.

Zobia. v. *Boxia.*

INDEX GEOGRAPHICVS IN DEMOSTHENEM.

Abydus 326. 17. a Thraſybulo infeſtatur 1310. 18.
Acanthus 917. vlt.

Acarnania. Athenienſium ad eam expeditio 1173. vlt. archonte Pythodoro 1174. 13.

Aegina inſula parua et ab Ath. contemta 690. 27. exſilium ibi tolerauit Ariſtides, donec reuocaretur 802. 17. piratae ibi capturas ſuas atticarum nauium vendebant 1248. 7.

Aegoſpotami, vbi funeſtam cladem accepit reſp. Ath. 691. 7.

Aegyptus a Perſa recuperata Olymp. CVII. 3. 160. 9. ſiniſtrum fuit huius belli initium Perſis 193. 24. ibi Timotheus, permiſſu reip. claſſi Perſicae praefuit, et rem nomine regis geſſit 1191. 21.

Aenianes 1379. 22.

Aenus. Aenii ab Athen. alienati 1334. 15.

Agora, oppidum Cherrhoneſi 86. 15.

Alopeconneſus, pariter 256. 23. ſitus eius declaratur p. 675. 25.

Ambraciam atque Leucadiam Philippus, anno ante, quam Byzantium obſeſſum iret, eripere conabatur Corinthiis 118. 5. 120. 1. verum Demoſthenes, Lycurgus, Hegeſippus, aliique, obeundis ad ciuitates Peloponneſi legationibus, conatum illum repreſſerunt. 129. 21. 133. vlt.

Amphipolin proditione nactus Philippus, proditores primos ſuſtulit 12. 19. quum obſidens eam ſimulaſſet, vbi cepiſſet, Athenienſibus reſtituturum, ipſe ſibi

ſibi ſeruauit 659. 4. ex pace ei ceſſit 63. 15. ab Alexandro Macedone, illo vetuſto, Xerxis aequali, primo fuit occupata, dudum ante Athenienſium aduentum illuc 164. 19. illa de reddenda Amphipoli pollicitatione, Athenienſes a ſocietate cum Olynthiis abducebat Philippus 19. 26. Timagoras, in pace, quam cum rege Perſarum iniit, Amphipolin ei permiſit 383. 23. Charidemus obſtitit, quominus Athenienſes eam recuperarent 669. 12. Charetis aduerſus eam expeditio cur irrita fuerit 26. 10.

Amphiſſenſium Locrorum ſacrilegium 274. 20. ſq. propter bellum inde coortum Philippus Elateam cepit, et dux Graeciae fuit nuncupatus 275. 12.

Anthemus. Philippus hoc oppidum, quod ſuperiores Macedoniae reges diligenter ſibi vendicaſſent, Olynthiis, in mercedem operae ſibi in bello aduerſus Athen. praeſtiti, vel potius, quo imprudentes ineſcaret, ſopiret, torpore atque ſecuritate occoecaret, atque ſibi obſtringeret, ſub initia regni ſui donabat 70. 27.

Antiſſa, oppidum Lesbi 213. 19. huc ſecedebat Iphicrates, videns, et in Thracia Cotyn ſibi inſidiari, et in patriam haud patere reditum 664. 2.

Antron, et in plur. Antrones, oppidum Euboeae, proditione a Philippo captum 133. 26. Sic Scholiaſtes. Verum Tourellus in Theſſalia collocat.

Aphidna, municipium atticum, ad 120 ſtadia ab Vrbe 238. 18.

Apollonia 117. 20.

Araphenus, municipium atticum. Ἀραφηνάδε 1074. 9.

Argos 1237. 10. Argolicus ſinus *ibid.* 9.

Argura, oppidum Euboeae, vbi Athen. parum 558. 3. et 16. 567. 18.

Artemiſium, vbi graeci proelio nauali cum Perſis conflixere 297. 13. 1377. 19.

Athenae quomodo moeniis a Themiſtocle ſeptae ſint, et rurſus a Conone, vetuſtis moeniis a Lyſandro deiectis 478. 25.

Baſilei ſtoa 776. 20.

Boſporus, emporium in Ponto 467. 11.

Brauron. ἡ Βραυρωνόθεν ἱέρεια 1264. 20.

Bucheta, oppidum Caſſopiae 84. 23.

Byzantium, a Philippo obſeſſum Olymp. CIX. 4 248. 17. ſeruatur ab Athen. claſſe illuc miſſa, auctore Demoſthene 252. 8. illam obſidionem ſuſcepit Philippus ab Euboea depulſus 254. 17. claſſis illa attica Byzantinis auxilio miſſa, CXX. nauibus conſtabat 256. 1. imperante Phocione.

Βωμὸς Διὸς Ὀρίȣ in Cherrhoneſo 86. 18.

Cabyle, oppidum Thraciae 100. 22. eſtne eadem, quae p. 159. 10. Crobyle appellatur?

Calauria, vel Calabria, inſula prope Troezenem 1188. 7. ibi templum erat Neptuni, in quod Demoſthenes exſul refugiebat 1472. 10.

Cardia fraudabat Charidemus Athenienſes 681. 6. ſitus eius accommodatus ad infeſtandum totam Cherrhoneſum excurſionibus *ibid.* 18.

Caria v. *Mauſolus.*

Caſſopia, regio 84. 22.

Κεβρὴν, ῆνος, oppidum haud procul Ilio 671. 9.

Kephalenia 884. 13. vnde gentile Κεφαλὴν, ῆνος 886. 2. 888. 15.

Chaeronea, funeſta illa Athenienſium clade nobilitata, quae nude ἡ μάχη dicitur 309. 22. 803. 27. Olymp. CX. 3. die ſeptimo Metagitnionis. Corſini F. A. I. 359. 363.

Chalkedon, olim Athenienſium cum fuiſſet, Perſis ceſſerat, Byzantini poſtmodum eam ſibi vindicarunt 198. 12.

Chal-

Chalkis, oſtium Euboeae 681. 17. erat primitus Athenienſium, deinde facta fuerat metropolis Olynthi. argum. Olynth. primae, vbi genus Chalkidicum in Thracia multum fuiſſe dicitur.

Chelidoniae inſulae, intra quas ne liceret Perſis nauigare, cautum in pace fuerat 429. 1.

Cherrhoneſus. Philippi ſtudioſi rumorem Athenis ſpargebant, cuius auctorem ille ſe negabat eſſe, eum aere ſuo ducta foſſa Cherrhoneſum a terra continente ſeparaturum eſſe, et e peninſula inſulam facturum. 73. 7. et claſſis eo mitteretur, peninſulam ab inſultibus Philippi cuſtoditura, auctor fuit perfecitque Demoſthenes 252. 8. vbi videtur claſſem Diopitheam ſignificare. Sic ſeruata fuit Cherrhoneſus. cuius rei memores Cherrhoneſitae coronas aureas aliosque honores P. A. detulerunt. Decretum exſtat p. 256. 21. vbi etiam populi peninſulam tenentes nominantur, Seſtus, Madytus, Eleus et Alopeconneſus. Cherrhoneſi limites, et Philippi ſuper iis cum Athen. expoſtulatio 86. 15. perfoſſio Cherrh. tentata 86. 17. Cherrhoneſus, iuxta pacem Philippum inter et Ath. conditam, cedebat Athenienſibus 365. vlt. orationis Ariſtocrateae initium, quae oratio anno primo Olymp. CVII. dicta eſſe creditur, hortatur Athenienſes, vt prouiderent, ne, quam vix et aegre recuperaſſent Cherrhoneſum, eam rurſus amitterent 621. 7. cur metuendum minus ſit, ne Kerſobleptes cupidine Cherrh. tentetur 657. 4. Charidemus lactabat Athenienſes vana ſpe reſtituendae Cherrhoneſi 671. vlt.

Chius, Cos et Rhodus Cariae domino permiſſae per pacem Philippi cum Athen. 63. 18.

Kirrha. Kirrhaea regio Apollini Delphico conſecrata 277. 6. inde natum bellum Amphictyonicum cum Amphiſſenſibus, quod Philippum in Graeciam induxit ibid. et in ſeqq.

Cleonae 258. 8.

Κοίλη, municipium atticum 611. 22.

Colias, promontorium atticum 1356. 8.

Colonus, Κολωνῆθεν 535. 9. 1352. 8. et 16.

Colyttus 288. 19.

Corcyram capit Timotheus 172. 25. 686. 21. Olymp. 101. 4.

Corinthiaco in bello Athenienſes egregiam nauarunt operam 258. 11. p. 472. 20. attingit ingentem illam cladem, quam Athenienſes in bello Corinthiaco, vna cum ſociis, a Lacedaemoniis accepere, coacti ſub vrbis moenia ſe recipere. Corinthiorum plerisque volentibus eos excludi, ne vna cum ipſis trepidantibus, hoſtes quoque per portas patentes in vrbem irrumperent, fuere tamen Athenienſium quidam amici, qui eos recepere. verum hi tempore poſt, Lacedaemoniis Corintho potitis, illinc exſularunt.

Coronea 69. 10. Philippus ſub finem belli Phocici deſolauit 375. 12. 445. 21. atque Thebanis donauit 385. 5. haec, et Corſiae, et Orchomenus, erant tres Phocenſium arces, vnde in Boeotiam excurrebant. Diodor. Sic. II. p. 127.

Corſiae, pari fortuna cum Coronea vſae 385. 5. v. Weſſeling ad Diodor. l. c.

Cos, Chius, et Rhodus Cari permiſſae in pace Philippi cum Athen. 63. 18. 198. 20. Coum vinum exportabatur in Pontum 933. 15. 935. 8.

Crithote, oppidum Cherrhoneſi 672. 20. 673. 27.

Kyaneae rupes, intra quas ne nauigaret, interdictum fuit claſſi Perſicae 429. 2.

Kynoſarges 691. 18.

Kyprus, municipium atticum 249. 13.

Kythera item. Κυθήραδε 1040. 12.

Kyth-

Kythnus et Siphnus Athenis in prouerbio vſurpabantur pro populis contemtis, exemplis extremae ignobilitatis et infirmitatis 176. 10.

Kyzikeni, cur ab Athenienſibus defecerint, et bello ſociali aduerſus eos interfuerint. Schol. ad 570. 15. ſtater Kyzikenus valebat in Boſporo 28. drachmas atticas 914. 11. vnde paret, numum aureum fuiſſe.

Dekelea. Dekelico bello, quae pars eſt Peloponneſiaci, Athenienſes a Thebanis atque Corinthiis ingentes clades accipiebant 258. 13. 562. 4. 597. 26. 740. 25. 1304. 7.

Delphicum templum pecunias poſcentibus foenori dabat, vt Alcmaeonidis dedit, exſulantibus, quo domum redirent, atque patriam a Piſiſtratidis liberarent 561. 18. patria ſacra pro rep. Athen. Delphis facere, niſi Athenienſi, nemini licebat 1481. pen.

Delus. ad cauſam templi Apollinis in Delo pro Athenienſibus in concilio Amphictyonico dicendam, delectus a populo cum fuiſſet Aeſchines, eo reprobato, ſenatus Areopagiticus actionem hanc Hyperidi demandauit 271. 23. id quod euenit ante, quam Python Athenas veniret 262. 16.

Digma, Δεῖγμα, locus in portu Athen. vbi negotiatores exempla mercium aduectarum ſpectatum exponebant, et mercatus contrahebant, vulgo *Burſa*, *die Börſe* 1214. 18.

Dioſcureum, ſeu templum Dioſcurorum 390. 26.

Dodona. Dodonaei Iouis oracula de ſecunda Athen. fortuna 311. 20. 1466. 27. 1487. 1.

Doriſcus, oppidum Thraciae 133. 16. 390. 2.

Drongilus, item 100. 22. 446. 2. v. Corſini F. A. I. 256.

Drys, oppidum prope Byzantium 664. 2.

Echi-

Echinus, oppidum Theſſaliae finitimum, a Thebanis conditum, Echino duce, e Spartis oriundo, quo Philippus Thebanos multauit 120. 3.

Eetionea, Ἠετιώνεια, alterum cornu Piraeei, agro attico valde importuna, quo receptum ibat Critias Lacedaemonios. quapropter Ariſtocrates, Skellii filius, eam euertit 1343. 8.

Eïon, Ἠϊὼν, apud Amphipolin, bellum ibi geſtum 173. 5. 687. 1.

Elatea, oppidum Phocidis 275. 13. Philippo eam ſubito rapiente, Thebani, ea re et offenſi et perterriti, ab eius ſocietate deficiebant, et cum Athenienſibus iuncti, Macedonem expellebant 278. 16. Diodor. Sic. II. 142. 143. anno ſecundo Olymp. CX. exeunte. Corſin. F. A. I. 358. 364. Ad p. 69. 18. cur receperit Philippus Elateam moenibus cincturum, (anno 2. vel 3. Olymp. CVIII.) ſcilicet perſuaſerat Phocenſibus, operam ſe daturum eſſe, vt vrbe eorum primaria, Elatea, munienda, Thebanorum incurſiones reprimat.

Elatea, oppidum Caſſopiae. Philippus Alexandro, Olympiadis, vxoris ſuae, fratri donabat 84. 23.

Eleus, Eleuntis, oppidum Cherrhoneſi 256. 22. 672. 20.

Eleuſis, oppidum Atticae, ad CXX. ab Vrbe ſtadia 238. 18. capta a Philippo Elatea, hortabatur Demoſthenes Athenienſes, vt ad Eleuſin armati prodirent 290. 5. templum auguſtum Cereris ibi 1385. 3.

Elin in Peloponneſo tenebat Philippus 118. 5. caedibus ibi graſſatus eſt 133. vlt. 424. 22. vel potius factio eius. gubernationem popularem ibi ſuſtulit 435. 18.

Ereſſus, oppidum Lesbi 213. 19.

Eretria, oppidum Euboeae e regione Atticae 98. 26. vbi tyrannidis a Philippo ibi conſtitutae mentio fit, anno

anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 119. 21. 125. 18. idem bis rebellantes compeſcit 125. vlt. Athenienſes Eretriam a Clearchi tyrannide liberarunt, auctore Demoſthene 252. 5. et 19. 787. 1. ex Eretria Datis Perſa in Marathoniam traiecit 1377. 5.

Ergiſca, oppidum Thraciae 85. vlt.

Euboeam Thebanis rapientibus, Athenienſes, auctore Timotheo, ſubita expeditione liberabant 108. 12. 205. 25. Olymp. CIV. 1. Amphipoli adhuc ſalua, id quod ex eo conſtat, quod de aduentu legatorum Amphipolitanorum p. 11. 11. narratur. item ante expeditionem Olynthiacam 566. 22. Conf. etiam p. 44. 26. alia poſterior Athen. in Euboeam expeditio, Olynthiacam inſecuta 566. pen. et caedem Cotyis 678. 12. Philippus, pace cum Athen. compoſita, Euboeam tyrannis implebat, Eretriae Clitarchum imponens, Oreo Philiſtidam, aliis alios, vt Hipparchum, Automedontem, anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 99. 1. 119. 22. 125. 25. 248. 14. quas tyrannides P. A. auctore Demoſthene, depulit 252. 3. et 18. quod ob meritum oratori prima corona aurea fuit decreta, auctore Ariſtonico 253. 19. 254. 16. turbae in Euboea ob Plutarchum, ibi tyrannum, circa annum tertium Olymp. 105. quibus immiſceri P. A. diſſuadebat orator 58. 4. ſed nequicquam, et Euboeenſes ab Athen. adiuti malam ipſis referebant gratiam 58. 12. Demoſthenes in Euboeam a Philippo ſollicitatam et tantam, obibat legationem 252. 6. Euboea quare defecerit ab Athen. 550. 25. *ſchol.* primae Euboicae expeditionis, illius aduerſus Thebanos, mentionem facit 570. 23. vbi breui finitam ait eſſe per inducias Dioclis. et p. 597. 19. vbi negotium hoc totum triduo ait abſolutum et peractum eſſe, item p. 1346. 14.

Φωρῶν λιμὴν, furum portus, Athenienſi vicinus et inſidians, valdeque incommodans, vbi laterent et piratae, qui naues Athenas tendentes praedarentur, et ſi qui emporium atticum fraudare vectigalibus, ipſi tamen ibi merces ſuas vendere vellent. (*da ward ein groſser Schleichhandel getrieben.*) 932. 18. Palmer. Exerc. p. 639.

Geraeſtus, promontorium Euboeae 49. pen. vbi Philippus naues atticas corripiebat. vergente ad finem, aut iam modo peracto bello Phocico, inſidiabatur Philippus Geraeſto 445. vlt.

Haliartus. opera Athen. Thebanis in proelio apud Haliartum aduerſus Lacedaem. nauata (Olymp. 96. 1.) laudatur 44. pen. 258. 10.

Haloneſus erat Athenienſium, ſed tenebatur a piratis, quorum dux erat quidam Soſtratus 162. 10. quos Philippus inde cum deieciſſet, inſulam ſibi arrogabat, et repoſcentibus Athenienſibus aiebat, αὐτοῖσι δώσειν, gratuito donaturum, non autem, quod Athenienſes contendebant, ἀπαιτοῦσιν ἀποδώσειν, repoſcentibus, vt ſuam, de iure, redditurum 162. 17. orationem ergo de Haloneſo qui ſcripſit, quisquis eſt, is auctor eſt ciuibus, vt eam conditionem repudient 76. ad 88. poſtmodum a Peparethiis capta eſt inſula, qui neque inſulam, neque praeſidia, Philippo reddentes, ab eo vexati ſunt. verum Athenienſes eos tuebantur 162. 5.

Halus, oppidum Theſſaliae 152. 4. ἁλεῖς, Halenſes 352. 17. 353. 13. Scholiaſtes ibi ait, Pharſalios Philippo ſtuduiſſe, Halenſes Athenienſibus. Philippum ergo haec ambo oppida mutuis bellis inter ſeſe commiſiſſe. Halus, vt a Philippo diruta atque deſolata fuit, Pharſaliis eſt permiſſa 353. 15. Parmenion Halum oppugnauit 392. 20. quo tempore Athenienſes cum Philippo de pace agerent 448. 18. Philippus Halenſes et Pharſalios a pace excluſos volebat. et

iam

iam Philocrates eorum nomina expunxerat. verum P. A. cogebat eum ea rurſus inſcribere 391. 4. nihilominus tamen perfecit Philippus, vt excluderentur 395. 25.

Hedyleum, oppidum Boeoticum 387. 11.

Heraeum, Ἡραῖον τεῖχος, caſtrum in Thracia, Philippus cepit, nequicquam molientibus Athen. ei ſuccurrere 29. 22. Olymp. CVI. 4.

Hieron, promontorium in Ponti faucibus 468. 10. 926. 5. 1211. 25.

Hieron oros, ſeu mons ſacer, iam condicta et iureiurando ſancita pace, captum a Philippo 85. vlt. antequam Diopithes coloniam in Cherrhoneſum duceret 114. 18. 390. 3. vna cum theſauris [fort. Miltokydis] a Cotye occupatum 655. 6. geminum Oros hieron ſtatuit Valeſius ad Harpocr. 76. alterum in Thracia, alterum ad Pontum Euxinum.

Hippodamea, nomen fori in Piraeeo, ſemita ibi primaria et ſplendidiſſima, ſic dicta ab Hippodamo, architecto, qui Piraeeum aedificauit 1190. 27. v. Palmer. Exerc. p. 646.

Ilium occupatur a Charidemo 671. 9.

Imbrus, inſula, prope Thraciam 49. 26. expeditio Athen. cum bis mille peditibus grauis armaturae, ad colonos atticos ibi tuendum 265. 9. 1346. 12.

Lampſacum occupat Chares 26. 14. vel accipit in mercedem operae Artabazo praeſtitae. v. Schott. p. 54. Philiſcus, ibi tyrannidem exercens, a Therſagora atque Exekeſto, Lampſakenis, interimitur 666. 27. 1212. 8.

Lariſſa 392. 22.

Lemnus. eo ſuſcepta expeditio 47. 19. 1346. 12.

Lesbo eiecti tyranni, qui ante pacem cum Alexandro M. fuiſſent 213. 19.

Leucas.

Leucas. Leucada Corinthiis eripere tentabat Philippus 120. 1. 1304. 8.

Leocorium, fanum Athenis 1258. 25. Suidas. Aeliani V. H. XII. 28. Cicero de Nat. Deor. 3. 19.

Leuca acta, ſeu litus candidum 86. 16.

Leuctra. Leuctrica victoria inſolenter abuſi ſunt Thebani 231. 4. 258. pen. contigit archonte Phraſiclide 1357. 16.

Limnae, locus extra Athenas, vbi templum Bacchi, antiquiſſimae et celeberrimae religionis 1370. 27. ſemel tantum quotannis aperiebatur 1371. 6. Corſin. F. A. p. 327. 28.

Lithotomiae, metalla ſaxea, locus Athenis, inter Vrbem et Piraeeum 1252. 8.

Locri. legum Locrenſium praedicatio 743. pen.

Macedonia tam erat Graecis contemta, vt ne mancipium quidem frugi exiſtimarent inde exportari 119. 8. olim vectigalis erat Athenienſibus 156. 17.

Madytus, oppidum Cherrhoneſi 256. 23.

Magneſia Theſſalica a Philippo capta 12. vlt. moenibus eam cingi nolebant Theſſali, Philippo id agente 15. 19. huius oppidi cauſa rationes a Philippo repetere volebant Theſſali 21. 14. Philippus eam ipſis vna cum Nicaea reſtituebat 71. 11. veluti regio a Theſſalia ſeparata memoratur 1382. 5.

Slalienſes prope Phocidem 1379. 22.

Marathon. Philippus in oram Marathoniam eſcendit, et illinc ſacram Athen. triremem abſtraxit 49. vlt. Marathonia pugna, duce Miltiade, cum Perſis commiſſa 172. 16. et 23. 686. 7. celebris illa Demoſthenis iurandi formula ȣ μὰ τȣ̀ς ἐν Μαραθῶνι 297. 11. ſoli Graecorum omnium Plataeenſes Athenienſibus ſuccurrerunt 1377. 3.

Maroneam aggreditur Philippus 681. 26. erant ibi argentifodinae 967. 17. 1213. 3. et 11.

Maſſi-

Maſſilia 883. 15.

Maſtira, oppidum Thraciae 100. 22. v. Harpocr. qui Baſtira leg. eſſe contendit.

Megalopolin Arcades condiderant magna cum Lacedaemoniorum moleſtia et aegritudine, ſtatim poſt pugnam ad Mantineam, agrumque Spartanum inde vexabant incurſionibus. Thebani ergo, Phocico bello impliciti, quum otio carerent, Arcadas, ſocios ſuos, tuendi, periculum erat, ne Megalopolis rurſus exſcinderetur. Mittant ergo legatos Athenas, tam Arcades, quam Lacedaemonii, pro ſe quique tendentes. Demoſthenes tum ciuibus auctor factus eſt, vt Megalopolitanos tuendos ſuſciperent, orat. a p. 202. ad p. 210. (v. Schott. p. 63. qui ad annum quartum Olymp. CVI. refert.) Condita fuerat Megalopolis anno ſecundo Olymp. 102. legatio Aeſchinis ad Megalop. 344. 13.

Megarae inſidiabatur Philippus, paulo ante, quam Byzantio admoueret obſidionem 115. 2. 118. 6. parum aberat, quin caperet 133. 24. 248. 13. ſub finem belli Phocici, aut eo iam finito 446. 1.

Melite, locus Athenis 1258. pen.

Melus. Melii receptabant piratas 1339. 23.

Menda 926. 1. Mendaeum vinum exportabatur in Pontum *ibid.* 7. 929. 15. 935. 9.

Methone in Thracia a Philippo obſeſſa 11. 17. 1220. pen. vbi Macedonica appellatur, quo dignoſcatur a Peloponneſiaca.

Munychia. ἐν Μουνυχίᾳ καθίζεσθαι. trierarchi, nautae, aut incolae Piraeei, iniuria affecti, aut magno metu perculſi, aut a creditoribus exagitati, aut alia quapiam graui neceſſitate conſtricti, ad aram Dianae Munychiae, quae in arce Munychia erat, confugiebant ſupplices, libertatis et ſalutis obtinendae ergo 262. 17.

Myrtium, oppidum Thraciae 234. 13.

Naucratis. legati Athenis ad Mauſolum in Cariam proficiſcentes in nauem Naucratide venientem incurrunt, quam vt merces hoſtium vehentem corripiunt, et verbotenus eas confiſcant, ſed reapſe interuertunt. quapropter in eos actum eſt illa oratione, quae a p. 700. ad 767. legitur, in Timocratem inſcripta.

Naupacto Philippus Achaeos priuabat, et quamquam iuraſſet Aetolis daturum, tamen ipſe ſibi ſeruauit 120. 1.

Naxus. Chabrias proelio nauali apud Naxum Lacedaemonios vicit, et imperio maris exuit 172. 27. 686. 23.

Neones. τὰς ἐν Νέωσιν. [alii codices dant Νεωσίνους] 387. 9.

Nicaea Theſſaliae, quam Theſſalis in bello Phocico a Phocenſibus ereptam Philippus reſtituit, eoque fidem atque obſequium eorum ſibi deſpondit 71. 11. 153. 13.

Oetaei 1379. 22.

Olympia Piſae. ludos Olympicos quadrigis vicit Alcibiades 561. 26.

Olympia, quos veluti triumphales quosdam ludos egit victor Philippus ab Olyntho capta domum rediens, ſunt Macedonica 401. 13. qui ludi annuine fuerint, an interiectis aliquot annis, et quot illis, reſtaurari ſoliti, non conſtat. Alias poſſet ex iis Olynthi captae aetas definiri. Sed tacent hac de re cum Dodwello Corſinius.

Olynthus a Timotheo, copiis aucto Macedonicis, ſubacta fuit 22. 5. Philippus eum excidit, eoque facto celebrauit Olympia 401. 13. expeditionis a Timotheo aduerſus Olynthum ſuſceptae mentio fit p. 578. 3. fortunas huius populi enarrat Libanius argum. orationis primae in Olynthiacis.

Ophrynium, oppidum Thraciae, terrae motu euerſum 899. 1.

Orchomenum et Coroneam Thebani a Philippo impetrabant 62. 16. 69. 10. hanc et Theſpias, cum Plataeis, deſtruxerant Thebani, ſuperiores facti in bello cum Lacedaemoniis; verum rurſus reſtauratis illis, debilitabantur 203. 4. de excidio Orchomeni, eiusque cauſis v. Simſon ad Olymp. CIV. 1. eam refici aſſidue inſtabat Demoſthenes 208. 18. Philippus, belli Phocici victor factus, eam deuaſtauit, et incolas ſub corona vendidit 375. 11. 445. 21. Thebanis ſolum donauit 385. 5. de prima vaſtatione 490. 10.

Oreum Philippus proditione cepit, non multo ante dictam orationem de rebus in Cherrhoneſo. quae oratio dicta eſt anno tertio Olymp. 109. 94. 13. 104. 8. 113. 24. Oreo Philiſtidem tyrannum impoſuit 119. 22. 126. 3. 133. 27. Athenienſes, auctore Demoſthene, copiis eo miſſis, Philiſtidem depulerunt, eiusque legatos in Vrbem miſſos abire iuſſerunt, pro hoſtibus declaratos 252. 7. et 18. Oritae quartam Euboeae partem tenebant 691. 11.

Oropus. Philippo dediti qui Athenis eſſent, hi ciuibus perſuaſum ibant, ſi Philippus ſemel intra Pylas admiſſus eſſet, fore, vt Oropum et Euboeam Athenienſibus pro Amphipoli reſtitueret 73. 9. 348. 7. 446. 1. Thebani Oropum Athenienſibus, bello Leuctrico praeualentes, eripiebant, quam Athen. non recuperarunt 204. 25. donec tandem Philippus, Thebanis ademtam, reſtituit Athenienſibus. Schol. ad p. 259. 10. vbi hanc de Oropo contentionem pluribus exſequitur. Athenienſes in pace cum Philippo poſt Olynthum exciſam facta Thebanis Oropum permittebant 63. 12. 204. 22. 206. 7. 18. et 23. Chabrias ſuper Oropo capitis fuit accuſatus. Eo enim auctore Athenienſes Thebanis ſubuenerant. Cuius ſtudii gratiam

tiam hanc referebant, vt Oropum eriperent. quo factum, vt Chabrias colluſionis clandeſtinae cum Thebanis inſimularetur 535. 10. *Schol.*

Pagaſas in Macedonia Philippus obſidebat 11. 18. Theſſali ab eo repoſcebant 15. 18. 21. 14. Pagaſiticus ſinus 159. 26. Memoratur hoc oppidum quoque p. 392. 21.

Panactum, caſtrum in agro attico 446. 3. 1257. 4. Corſin. F. A. I. 257.

Pandoſia, oppidum Caſſiopiae 84. 22.

Panticapaeum, oppidum Cherrhoneſi Cimbricae 933. 12.

Pedium, tractus quidam agri attici 1187. 20.

Pella, oppidum Macedoniae, vbi natus fuit Philippus, ab Athen. admodum contemptum et iannis traductum 78. 13. 247. 16.

Pellene, oppidum Achaiae, ab Alexandro M. libertate priuatur 214. 17.

Peloponneſus. expeditionem illuc a Philippo tentatam interceperunt legationes Demoſthenis aliorumque Athenis ad ciuitates Peloponn. miſſorum 129. 16. 252. 1. Peloponneſi fortunae poſt Leuctricam pugnam 231. 4.

Peparethus, Aegaei maris inſula, prope Theſſaliam, a Philippo fuit deuaſtata 162. 7. 248. 5. mercatum vini exercebat in Pontum 935. 8. memoratur quoque p. 1110. 7.

Perinthus a Philippo obſeſſa liberatur ab Aſiae ſatrapis 153. 23.

Pharſalii a Philippo Halum dono accipiunt 152. 4. eorum cum Halenſibus contentiones 352. 17.

Phaſelus. Phaſelitae habebantur veteratores, impoſtores, mendaces, periuri 923. 1.

Phaſis. Athenienſes dicuntur Amazonas vltra Phaſin reieciſſe 1391. 3.

Phe-

Pheras Philippus libertate priuauit, arcique praeſidium impoſuit 84. 19. 104. 9. [quo e loco conſtat, id factum, poſt captam Olynthum, Oreo nondum occupata.] 113. 21. 133. pen. Pheris Philippus pacem cum Ath. iureiurando ſanxit 390. 27. quo tempore Philippus hac de pace ageret, Pheraei ab eius ſocietate deficiebant 444. 4.

Pherrhephattum, fanum Proſerpinae, Athenis 1259. 5.

Phlius. Phliaſii quidam, orta domi ſeditione caedibusque, Athenas confugiebant, et tutelae Athen. ſe committebant, paulo ante quam oratio de cenſu [περὶ συντάξεως] diceretur 175. 26. Phliaſii Tricaranum repetebant 206. 6.

Phoenice a Perſis ſubacta Olymp. 107. 2. 160. 9.

Phyle, oppidum agri attici, vltra 120. ſtadia ab Vrbe 238. 18. οἱ ἀπὸ Φυλῆς, ſubaudi κατελθόντες. exſules Athenienſes, ſub XXX. tyrannis, qui Phyla occupanda libertatis poſtmodum recuperatae fundamenta iecerunt 742. 15. Archinus conſilii de Phyla occupanda et auctor et effector fuit 742. 25.

Piraeeus. Macedones, quo Athenienſibus inſultarent, nauibus in Piraeeum inuehebantur, inuita pace 218. vlt. οἱ ἐκ Πειραιῶς ſunt illi ciues, qui ex Vrbe cum ſeceſſiſſent in Piraeeum, illinc triginta tyrannos primum, et tum decemuiros oppugnabant, ſtudentes patriae libertatem reddere, ipſique domum ad iura et bona priſtina redire 742. 15.

Plataeas, Orchomenum et Theſpias, vt vrbes ſibi inimicas, ſtudiisque ſuis aduerſantes, ſecunda fortuna in bello Leuctrico vſi Thebani, deſtruxerant. Vt igitur hi omni contentione impediebant, ne vrbes illae reſtaurarentur, quibus refectis neceſſe eſſet res ſuas deteri et imminui 203. 4. ita e contrario Athenienſes omni opera id agebant, vt reſtaurarentur 59. 12. 208.

208. 18. 347. 20. 375. 6. celebrata illa formula, οὐ καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους 297. 12. de opera a Plataeenſibus in bello Perſico praeſtita 1377. 2. ſq.

Pontus partem longe maximam praebebat eius frumenti, quod Athenas vndique conuectabatur 466. 24. e Ponto, e. c. e Tenedo, ſex dierum ſpatio, ſecunda nauigatione, perueniri poterat Athenas 1225. 3.

Πορθμός, ſeu traiectus, appellabatur ille tractus Euboeae, vbi ex Attica, vel Boeotia oppoſita appellebant traiicientes, et vbi ſita erat Eretria 119. 21. 125. 26. 133. 21. 248. 15. Harpocration ait oppidum Euboeae eſſe.

Πόρος eſſe demum, ſeu municipium atticum perhibet Harpocr. ex orat. in Eubulidem.

Ποταμός. regio quaedam agri attici, confinis Boeotiae, apud Cephiſſum 300. 16. v. ibi annotata.

Potidaea a Philippo obſeſſa 11. 17. vbi Scholiaſtes aetate ſua Cytrum eſſe appellatam perhibet, quod idem paulo ante de Pydna, et hoc quidem rectius, tradiderat. Nam Potidaea poſtmodum exuto vetuſto nomine, Caſſandriae nomen induit. Potidaeam Philippus a ſe receptam Olynthiis, velut mercedem operae ſibi nauatae, Athenienſibus ereptam, donauit 7. 10. 19. vlt. 70. vlt. 656. 10. Schol. ad p. 248. 3. Potidaeam ait tempore poſt Beroeam appellatam eſſe. capta fuit poſt Amphipolin. 659. 5. quo tempore Philippus Potidaeam capiebat, Athenienſium erat foederatus, et Athenienſibus Potidaeae habitantibus peculiari formula ſacramenti ſecuritatem ſpoponderat 79. 6.

Proconneſus, inſula iuris attici, apud Helleſpontum 326. 15.

Proſpaltius erat demus tribus Acamantidis 1071. 25.

Pteleus, oppidum Cherrhoneſi 86. 16.

Pydna,

Pydna, oppidum Macedoniae. v. ſcripta ad v. Potidaea.

Pylae, vel Thermopylae. Philippum victoria de Phocenſibus parta tumidum Athenienſes, Pylis occupandis, aditu Graeciae excludebant. Olymp. CVII. 1. 44. 24. 236. 15. 367. 21. Pylas mercenariis ſuis inſeſſas tenet Philippus 119. 14. Graeci erant, alii intra, alii extra Pylas habitantes 327. 6.

Rhamnus, municipium agri attici, vltra 120. ſtadia ab Vrbe 238. 18.

Rhodus, Cos et Chius per pacem Philippi cum Athen. permiſſae ſunt Cariae Domino, qui tum fuit Idareus 63. 18. a Mauſolo fuit oppreſſa 198. 20.

Salamis, inſula, Salaminia pugna, duce Themiſtocle cum Perſis commiſſa 172. 22. celebrata illa iurandi formula *ꝟ μὰ τὰς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας* 297. 13. Solon eam, Megarenſibus ereptam, patriae reddidit 1416. 7.

Salamis, Cypri oppidum. expeditio ad eam, et pugna ad fluuium cognominem, ducibus Diotimo et Charidemo commiſſa 265. 19. eſtne ea, quam Diodorus Sic. II. 114. attingit?

Samum a tyrannide Kyprothemidis liberat Timotheus 193. 3. expeditio ad Samum, cui Pericles praefuit 561. 24.

Skepſis, oppidum Phrygiae, aut Bithyniae, haud procul Ilio 671. 8.

Skiathus, inſula prope Euboeam 49. 4. 99. 2.

Skione 926. 1.

Skyrus, inſula 1236. 23.

Selymbriam, Athenienſium quondam ſociam, Byzantii ſibi vindicabant 198. 14. obſidetur a Philippo, auxilia Athenienſium, ad vrbem liberandam miſſa intercipiente 251. 16. anno quarto Olymp. CIX. Corſini F. A. I. 353.

Serrium, caſtrum in Thracia 85. pen. captum a Philippo, intereadum de pace cum Athen. agebat, aut pace iam condicta, deducto praeſidio, ibi ab imperatore Ath. collocato 114. 16. 133. 15.

Seſtus, oppidum Cherrhoneſi 256. 22. a Cotye et Abydenis quibusdam occupata 672. 26. 1212. 25.

Sicilia. ingentis cladis ibi Athenienſibus inflictae mentio ſit p. 469. 23. 1310. 13.

Sicyoni Alexander M. tyrannum imponit paedotribam, ſeu palaeſtrae magiſtrum aliquem 216. 12. eſtne Ariſtratus 242. 2. τὸ ἐκ Σικυῶνος λευκὸν ζεῦγος. par mularum candidarum 565. 27.

Sigeum Chares iniuſſu reip. occupauit, et inde piraticam exercuit 26. 15.

Siphnus et Kythnus Athenis prouerbio trita exempla oppidorum vilium et contemnendorum 176. 10.

Stryma. de ea contendebant inter ſe Thaſii et Maronitae 163. 18. 1213. 19.

Styra, oppidum Euboeae.

Sunium, oppidum et promontorium atticum 238. 19.

Tamyna, aut Tamynae, oppidum Euboeae, quod praeſidio Athen. inſeſſum ab hoſtibus, Thebanis puta, tum temporis ferme obſidebatur, quum Midias Demoſthenem verberaret. (v. ſcripta ſub v. *Clitarchus.*) 567. 2. 999. 8. quo e loco intelligitur, qua anni tempeſtate ſuſcepta ſit illa expeditio, nimirum, quum Choës Athenis agerentur. qui ludi in menſem Antheſterionem incidebant, noſtro Nouembri reſpondentem. item quo tempore Dionyſia, Lenaea puta, agebantur, Barton p. 191. ad annum quartum Olymp. 109. refert.

Tanagra, oppidum Boeotiae 258. 7.

Tarentum bonis legibus ornatum ab Archyta fuit 1415. 9.

Tene-

Tenedus. rogatio Automedontis ſuper Tenediis 1333. 13.

Tenus ab Alexandro Pheraeo occupata 1207. 17.

Thaſus, inſula prope Thraciam 49. 3. praeſidium Lacedaem. Thaſo eiicitur opera Ecphanti et conſortium, et inſula Athenienſibus traditur, quo facto hi non pauca Thraciae adipiſcuntur 474. 27. vinum inde in Pontum exportabatur 935. 9. v. *Thaſii* in indice hiſtorico.

Thebae. Septem ad Thebas duces Creon humari vetabat 1391. 18. v. ind. hiſtor.

Theſeum, ſeu fanum Theſei 270. 8.

Theſſaliae decadarchias, vel potius tetrarchias imponebat 71. 12. 117. 26. Theſſaliam Philippo prodiderunt Eudicus et Simus Lariſſaei 241. 27.

Theſpiae (v. ſcripta ſub *Plataeae*, et *Orchomenus*) 73. 6. 208. 18. 347. 19.

Theudaſia, vel Theudoſia, oppidum Cherrhoneſi Cimbricae, vnde Leuco, rex Ponti, a quo aucta et amplificata fuit, priuilegium dabat Athenienſibus, frumenti quantum vellent cum immunitate vectigalium exportandi 467. 10. 933. 13.

Thorikius, demus tribus Acamantidis 996. 23. 1001. 24.

Thraciae reges alios eiecit Philippus, alios inſtituit 13. 1. oppida triginta duo ita deleuit, vt ne veſtigium quidem earum ſupereſſet 117. 21. Thracum oppida ſic vaſtari, ferre animis aequis non poterant Athenienſes, qui illorum ſocii eſſent 234. 11. Thraciae regum res ab exceſſu Cotyis 623. ſq.

Tilphoſſaeum, oppidum Phocidis, Philippus, a ſede vaſtatum, Thebanis condonauit 385. 5.

Tiriſtaſis, oppidum Thraciae, a Diopithe ſubiugatum 159. 11.

Tricaranum Phliaſii ſibi vindicabant 206. 6.

Triphyliam Elei 206. 5.

Troezen, oppidum in ſinu Argolico. eo ſe et Demoſthenes exſul recipiebat, et dudum ante alii tempeſtate belli Medici ſe receperunt 1471. 23.

Troia. Graecorum ibi labores deprimuntur infra res ab Athen. aduerſus Perſas geſtas 1392. 3. 1398. 11.

Zelia, oppidum Aſiae minoris, vnde Arthmius ille Zelita, qui quod aurum Medorum primus in Graeciam intuliſſet, ideo proſcriptus ab Athen. fuit 121. 27.

INDEX ORATIONVM

aliorumque opuſculorum Demoſthenis, quo ordine exhibentur in editione, primum noſtra, tum Wolfiana.

				p. ed. Lipſ.
1	I.	1.	Olynthiaca prima	9
2		2.	ſecunda	18
3		3.	tertia	28
4		4.	Philippica prima	40
5		5.	de pace	57
6		6.	Philippica ſecunda	65
7		7.	de Haloneſo	76
8		8.	de rebus in Cherrhoneſo	90
9		9.	Philippica tertia	110
10		10.	quarta	131
11			ad Philippi epiſtolam, ipſa cum epiſtola	152

In ed.

p. ed. Lipſ.

In ed. Wolfii, epiſtola Philippi eſt n. 11. et Dem. aduerſus eam oratio, n. 12.

12 13. ὁ περὶ συντάξεως, ſeu de ordinanda rep. 166
13 14. ὁ περὶ συμμοριῶν ſeu de claſſibus 178
14 15. de Rhodiorum libertate 190
15 16. de Megalopolitanis 202
16 17. de foedere cum Alexandro 211
17 II. 5. or. pro Cteſiphonte ſeu pro corona 225
18 2. in Aeſchinem, ſeu de male geſta legatione 341
19 III. 1. in Leptinem 457
20 2. in Midiam 514
21 3. in Androtionem 593
22 4. in Ariſtocratem 621
23 5. in Timocratem 700
24 6. in Ariſtogitonem prima 770
25 7. ſecunda 800
26 IV. 1. in Aphobum prima 813
27 2. ſecunda 835
28 3. tertia 844
29 4. in Onetorem prima 864
30 5. ſecunda 876
31 6. in Zenothemin 881
32 7. in Apaturium 892
33 8. in Phormionem 907
34 9. Lacritum 923
35 10. pro Phormione 944
36 13. in Pantaenetum 966
37 14. in Nauſimachum 984
38 15. in Boeotum de nomine 994
39 16. — de dote materna 1008
40 17. in Spudiam 1028
41 18. in Phaenippum 1038

42 19. in

				p. ed. Lipſ.
42		19.	in Macartatum	1050
43		20.	in Leocharem	1080
44	IV.	11.	in Stephanum de falſo teſtim. prima	1101
45		12.	ſecunda	1129
46		21.	in Euergum	1139
47		22.	in Olympiodorum	1167
48		23.	in Timotheum	1184
49		24.	in Polyclem	1206
50		25.	pro corona trierarchali	1228
51		26.	in Callippum	1235
52		27.	in Nicoſtratum	1246
53		28.	in Cononem	1256
54		29.	in Calliclem	1272
55		30.	in Dionyſodorum	1282
56	III.	10.	in Eubulidem	1299
57		8.	in Theocrinem	1322
58		9.	in Neaeram	1345
59	I.	22.	funebris oratio	1388
60		23.	amatoria diſputatio	1401
61		21.	exordia concionum	1418
62		19.	epiſtolae ſex. prima, de concordia	1462
—	—	—	ſecunda de reditu ſuo	1467
—	—	—	tertia de Lycurgi liberis	1474
—	—	—	quarta, adu. Theramenem	1486
—	—	—	quinta ad Heracleodorum	1489
—	—	—	ſexta ad S. P. A.	1491

INDEX
PRIMORVM ORATIONIS

cuiusque demoſthenicae vocabulorum alphabeticus, a me transſcriptus e Taylori ſchedis, qui Taylor eundem e ſchedis Langbaenii transſcripſerat; cum hoc indicio. [v. Langbainii Aduerſaria, libro 8. p. 205.

Ἀδελφὰς ἔχομεν, ὦ ἄνδρες δικασταί. c. Spudiam.
Αἴτιος μέν ἐστι Λεωχάρης. c. Leocharem.
Ἀκούω περὶ ἐμοῦ Θηραμένην. epiſtola quarta.
Ἀλλ᾽ ἐπειδήπερ ἀκούειν. or. amatoria.
Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν. pro Megalopolit.
Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστὶν. in Olympiodorum.
Ἄνδρες ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως. de Haloneſo.
Ἄνδρες δικασταὶ, βούλομαι παραγεγραμμένος. c. Zenothemin.
Ἄνδρες δικασταὶ, μάλιστα μὲν c. Leptinem.
Ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὦ ἄνδρες. Olynth. prima.
Ἄξιον ἀποδέχεσθαι de foedere Alexandri.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες Ἀθ. τῶν νόμων παραγράφεσθαι c. Nauſimachum et Xenopith.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῶν νόμων παραγράψασθαι. exceptio adv. Pantaenetum.
Δίκαια ὑμῶν δεησόμεθα. c. Phormionem.
Ἔδει μὲν, ὦ Ἀθ. τοὺς λέγοντας. de Cherrhoneſo.
Εἰ μὲν ἐβούλετο Ἄφοβος. in Aphobum prior.
Εἰ μὲν οὕτω πλεῖστοι de corona nauali.
Εἰ μὲν περὶ κοινοῦ τινος. Philipp. 1.
Εἰ μὴ πρότερόν μοι δίκης. in Aphobum de falſo teſtim.
Ἐνόμιζον ἀφ᾽ ὧν Epiſt. 2. de reditu ſuo.
item prooemia, orationum eius.

Επει-

Ἐπειδὴ καὶ πρότερον ἀγῶνες. c. Macartatum.
Ἐπειδὴ τὲς ἐν τῷ τάφῳ or. funebris.
Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις Olynth. ſec.
Ἦλθεν ἐπιςολὴ παρ᾽ Ἀντιφίλȣ Ep. 6.
Καὶ σπȣδαῖα νομίζων. Philipp. quarta.
Καλῶς μοι δοκȣ̃σιν. in Euergum et Mneſibulum.
Καταψευδομαρτυρηθεὶς. in Stephanum prior.
Κοινωνός εἰμι τȣ̃ δανείσματος. in Dionyſodorum.
Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., νομίζῃ. in Ariſtocratem.
Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιςον. in Timotheum.
Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. de Rhodiorum libertate.
Οἱ μὲν ἐπαινȣ̃ντες. de claſſibus.
Ὃ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρᾳ. c. Onetorem poſterior.
Ὅπερ Εὐκτήμων. in Androt.
Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τὰ παρόντα. de pace.
Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες, Ἀθ., σπȣδὴ de falſa legatione.
Ὅταν, ὦ ἄνδρ. Ἀθ. λόγοι γίγνωνται, Philippica ſec.
Ὅτι μὲν ȣ̓κ ἀπορήσειν in Stephanum ſecunda.
Ὅτι μὲν ȣ̓ συκοφαντῶν. contra Nicoſtratum.
Ὅτι μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ. in Ariſtogit.
Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. φίλιππος. ad Philippi epiſt. ſec.
Οὐδὲν κοινὸν διαπράττεται. c. Lacriti except.
Οὐδ᾽ ὅπως χρὴ πιςνύειν. Epiſtola quinta.
Οὐκ ἔςι χαλεπώτερον ȣ̓δὲν in Callippum.
Οὐκ ἦν ἄρα, ὦ ἄ. Α. χαλεπώτερον in Calliclem.
Οὐχὶ ταὐτὰ παρίςαται Olynth. 3.
Πάλαι καθήμενοι. in Ariſtogitonem prior.
Παντὸς ἀρχομένῳ σπȣδαίȣ. Epiſt. prima.
Πάντων ἐςὶν ἀνιαρώτατον. in Boetum de dote.
Περὶ μὲν τȣ̃ παρόντος ἀργυρίȣ de rep. ordinanda.
Περὶ μὲν τῶν κατ᾽ ἐμαυτὸν. Epiſtola tertia.
Περὶ πολλȣ̃ ποιȣ́μενος in Onetorem prior.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο c. Phaenippum.

Πολλὰ

Πολλὰ καὶ μεγάλα ψευσαμένȣ in Aphob. poſterior.
Πολλά με παρακαλȣ͂ντα in Neaeram.
Πολλὰ ψευδῆ κατηγορηκότος. in Eubulidem.
Πολλῶν, ὦ ἄ. Α. λόγων γιγνομένων Philipp. tertia.
Πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. Α. θεοῖς εὔχομαι pro Corona.
Τὴν μὲν ἀπειρίαν τȣ͂ λέγειν. pro Phormione.
Τὴν μὲν ἀσέλγειαν in Midiam.
Τοῖς μὲν ἐμπόροις c. Apaturium.
Τοῖς τοιȣ́τοις τῶν ἀγώνων c. Polyclem.
Τȣ͂ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄ. Α. τȣ͂ παρόντος. in Timocratem.
Τȣ͂ πατρὸς ἡμῶν. in Theocrinem.
Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄ. δ. καὶ παθὼν in Cononem.

INDEX

τῶν Φυλῶν tribuum, et τῶν δήμων curiarum, ſeu municipiorum atticorum. tribus, quae numero decem ſunt, hae ſunt ex ordine alphabetico.

1. Acamantis. 2. Aeantis. 3. Aegeis. 4. Antiochis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippothoontis. 8. Leontis. 9. Oeneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis ſeſe excipiebant, ſed alio, quem Corſini F. A. T. I. Diſſert. quarta a p. 154. ad 185. enucleauit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic praeferre, quoniam natura indicis id poſtulabat. et poſtmodum in demorum enumeratione quoties breuitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additos videbis, memineris velim, iis numeris deſignari tribus. vt e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippothoontida tribum referri. ἐκ Κεραμέων 1. ad Acamantida. et ſic de reliquis. Hauſi omnia haec e Corſinio, qui indicem demorum alphabeticum F. A. I. diſſert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

Ἀγγε-

Ἀγγελή. Ἀγγελῆθεν 10.
Ἁγνȣ̃ς. Ἁγνȣ́σιος 1.
Ἀγραυλή. Ἀγραυλεύς. Ἀγραυλῆθεν 6.
Ἀγρυλή. Ἀγρυλεύς. Ἀγρυλῆθεν 6. eſt idem demus cum ſuperiore.
Ἀζηνιά. Ἀζηνιεύς 7.
Ἄθμονον et Ἀθμονία. Ἀθμονεύς 5.
Αἰγιλία et Αἴγιλος. Αιγιλιεύς. Αἰγιλιάθεν 4.
Αἰθαλίδαι et Αἰθαλιά. Αιθαλίδης 8.
Αἰξωνή. Αἰξωνεύς. Αἰξωνῆθεν 5.
Ἁλαὶ αἰξωνίδες. Ἁλαεύς. Ἁλῆθεν 5.
Ἁλαὶ ἀραφηνίδες. Ἁλαεύς. Ἁλῆθεν 3.
Ἁλιμȣ̃ς. Ἁλιμȣ́σιος. Ἁλιμȣντόθεν 8.
Ἀλωπεκή et Ἀλωπεκαί. Ἀλωπεκεύς. Ἀλωπεκῆθεν 4.
Ἁμαξάντεια. Ἁμαξαντεύς. Ἁμαξαντειάθεν 7.
Ἀμφιτροπή. Ἀμφιτροπαιεύς. Ἀμφιτροπῆθεν 4.
Ἀναγυρȣ̃ς. Ἀναγυράσιος. Ἀναγυρȣντόθεν 6.
Ἀνακαία. Ἀνακαιεύς. Ἀνακαιάθεν 7.
Ἀνάφλυστος. Ἀναφλύστιος. Ἀναφλυστόθεν 4.
Ἀπολλωνιά. Ἀπολλωνιεύς. ad Attalidem tribum pertinet, quae Demoſthenis aetate nondum erat, vt nec Ptolemaïs, neque Hadrianis.
Ἀραφήν. Ἀραφήνιος. Ἀραφηνόθεν 3.
Ἀτήνη. Ἀτηνεύς 4.
Ἄφιδνα. Ἀφιδναῖος. Ἀφιδνῆθεν 8.
Ἀχάρνα. Ἀχαρνεύς. Ἀχαρνῆθεν 9.
Ἀχερδȣ̃ς. Ἀχερδȣ́σιος. Ἀχερτȣντόθεν 7.
Ἀχραδȣ̃ς. Ἀχραδȣ́σιος. ignotae tribus. videtur idem demus cum ſuperiori eſſe.
Βατή. Βατῆθεν 3.
Βῆσα. Βησαῖος et Βησαιεύς 4.
Βȣτεία. Βȣτάδαι et Ἐτεοβȣτάδαι 9.
Βραύρων. Βραυρώνιος. Βραυρωνόθεν. ignotae.
Δαιδαλίδης. ἐκ Δαιδαλιδῶν 5.
Δειράδες. Δειραδιώτης 8.

Δεκέ-

Δεκέλεια. Δεκελεὺς. Δεκελειάθεν 7.
Διόμεια. Διομιεὺς 3.
Εἰρεσίδαι. ἐξ Εἰρεσιδῶν 1.
Ἑκάλη. Ἑκάλειος. Ἑκαλῆθεν 8.
Ἐλαιεὺς. Ἐλαιούσιος. Ἐλεουντόθεν. ἐξ Ἐλαιέων 7.
Ἐλευσὶς. Ἐλευσίνιος. Ἐλευσινόθεν 7.
Ἐπιεικίδαι. ἐξ Ἐπιεικιδῶν 5.
Ἐπικηφισία. Ἐπικηφίσιος. Ἐπικηφισιάθεν 9.
Ἐρετρία. Ἐρετριεὺς. Ἐρέτριος et Ἐρετριακὸς. ignotae.
Ἐρεχθία. Ἐρεχθιεὺς. Ἐρεχθιάθεν 3.
Ἐρίκεια. Ἐρικειεὺς. Ἐρικιάθεν 3.
Ἕρμος. Ἕρμειος. ἐν Ἑρμεῖ 1.
Ἐροιάδαι 7.
Ἔρχεια Ἐρχιεὺς. Ἐρχειάθεν 3.
Εὐπυρίδαι 8.
Εὐωνυμία et Εὐώνυμος. Εὐωνυμεὺς 6.
Ἐχελίδαι. ignotae. videntur ad Hecalidas pertinere.
Ζωστὴρ. Ζωστήριος item.
Ἡφαιστία. Ἡφαιστιάδης 1.
Θημακὸς et Θημακοὶ. Θαμακεὺς 6.
Θοραὶ. Θορεὺς. Θοράθεν 4.
Θορικὸς. Θορίκιος et Θορικεὺς. ἐκ Θορικοῦ 1.
Θρία, Θριὼν et Θριαὶ. Θριάσιος et Θριαῖος 9.
Θυμοιτάδαι. ἐκ Θυμοιταδῶν 7.
Θυργωνίδαι 2.
Ἰκαρία. Ἰκαριεὺς. Ἰκαριόθεν 3.
Ἱπποταμάδαι. ἐξ Ἱπποταμαδῶν 9.
Ἱστιαία. Ἱστιαιεὺς. ignotae.
Ἰτέα. Ἰταῖος 1. aut 4.
Ἰωνίδαι. ἐξ Ἰωνιδῶν 3.
Κειριάδαι 7.
Κεραμεικὸς. Κεραμεὺς. ἐκ Κεραμέων 1.
Κεφαλὴ. Κεφαλῆθεν 1.
Κηδὴ et Κηδαὶ. ἐκ Κηδῶν 6.
Κηττοὶ. Κήττιος 8.
Κηφήσια et Κηφίσια. Κηφησιεὺς 6.

Κίκυννα. Κικυννεὺς. Κικυννόθεν 1.
Κοδωκίδαι. ignotae.
Κοίλη. ἐκ Κοίλης 7.
Κολυττὸς. Κολυττεὺς 3.
Κολωνὸς. Κολωνεὺς. Κολωνῆθεν. ignotae.
Κοντύλη. Κοντυλεὺς 10.
Κορυδαλλὸς. Κορυδαλλεὺς. Κορυδαλλόθεν 7.
Κριῶα. Κριωεὺς. Κριῶθεν 4.
Κρωπία. Κρωπίδης. ἐκ Κρωπιδῶν 8.
Κυδαθήναιον. Κυδαθηναιεὺς. ἐκ Κυδαθηναίων 10.
Κυδαντίδαι 3.
Κύθηρος et Κύθηρον. Κυθήριος. Κηθηρόθεν 10.
Κύκαλα 2.
Κυνόσαργες. ἐκ Κυνοσάργους. forte 3.
Κυρτιάδαι 1.
Λακία. Λακιεὺς et Λακιάδης 6.
Λαμπρὰ καθύπερθεν. ſuperior. Λαμπρεὺς 6.
Λαμπρὰ ὑπένερθεν. inferior. Λαμπρεὺς 6.
Λέκκον 4.
Λευκόνιον. Λευκονιεὺς 8.
Λευκοπύρα 4.
Λήναιον. Λήναιος et Ληναιεὺς. ignotae.
Λίμναι item ignotae.
Λουσία. Λουσιεὺς et Λούσιος 9.
Μαραθὼν. Μαραθώνιος. Μαραθωνόθεν 8.
Μελαῖναι et Μελαινοῦς. Μελαινεὺς 4.
Μελίτη. Μελιτεὺς. ἐκ Μελίτης 9.
Μίλητον. Μιλήσιος. ignotae.
Μυῤῥινοῦς. Μυῤῥινούσιος. Μυῤῥινουντόθεν 10.
Ξυπέτη. Ξυπετεὼν. ἐκ Ξυπετεώνων 5.
Ὄα et Ὀοῦς. Ὀάθεν 10.
Ὀὴ. Ὀῆθεν 9.
Οἶναι. Οἰναῖος. Attalidis, vel Ptolemaidis.
Οἰνόη. Οἰνοαῖος 7.
Οἰνόη alia, et idem Οἰνοαῖος 2.
Οἶον. ἐξ Οἴου 8.

Οἶον-

Οἶον aliud 7.
Ὀτρυνεῖς. ignotae.
Παιανιὰ καθύπερθεν et alia ὑπένερθεν. Παιανιεὺς, ambae 10.
Παιονίδαι 8.
Παλλήνη. Παλληνεὺς 4.
Παμβοτάδαι 6.
Πειραιεὺς. ἐκ Πειραιῶς 7.
Πεντέλη. Πεντελητεὺς (ſic) 4.
Περγασὴ. Περγασεὺς. Περγασῆθεν 6.
Περιθοῖδαι. ἐκ Περιθοιδῶν 9.
Περρίδαι 4.
Πήληκες. in nom. ſing. Πήληξ. ἐκ Πηλήκων 8.
Πίθος. Πιθεὺς vel Πιτθεύς 5.
Πλώθειαι. Πλωθειεὺς et Πλωθεὺς. Πλωθειάθεν 3.
Πόρος. Πορ ιεὺς et Πόριος 1.
Ποταμὸς. Ποτάμιος 8.
Πρασιαὶ. Πρασιεὺς et Πρασιάθεν 10.
Προβάλινθος. Προβαλίνθιος. Προβαλίσιος. Προβαλινθόθεν 10.
Πρόσπαλτα. Προσπάλτιος. Προσπαλτόθεν 1.
Πτελέα. Πτελεάσιος. Πτλεάθεν 9.
Ῥαμνοῦς. Ῥαμνούσιος. Ῥαμνουντόθεν 2.
Σαλαμὶς. Σαλαμίνιος 2.
Σημαχίδαι 4.
Σκαμβωνίδαι 8.
Σούνιον. Σουνιεὺς. Σουνιόθεν 8.
Σποργίλος. Σποργίλιος. ignotae.
Στειρία. Στειριεὺς. Στειριάθεν 10.
Συβρίδαι 6.
Συπάληττος. Συπαλήττιος. Συπαληττόθεν 5.
Σφενδάλη. Σφενδαλεὺς. Σφενδαλῆθεν 7.
Σφηττὸς. Σφήττιος. Σφηττόθεν 1.
Τιτρὰς. Τιτράσιος. Τιτραντόθεν 3.
Τιτακίδαι 4.
Τρικόρυθον. Τρικορίσιος 2.

Τρινεμεῖς a Τρινεμεύς. Τρινεμεάθεν 5.
Τυρμίδαι 9.
Ὕβα. Ὑβάδαι 8.
Ὑσία et Ὑσίαι. Ὑσιεύς. ignotae.
Φάληρον. Φαληρεύς et Φαληραῖος 4.
Φηγαία. Φηγαιεύς. ἐκ Φηγαιέων 3.
Φηγαία alia 10.
Φηγοῦς. Φηγούσιος. Φηγουντόθεν 6.
Φιλαΐδαι 3.
Φλύα. Φλυεύς. Φλυῆθεν 5.
Φορμίσιοι. ignotae.
Φρεάῤῥιοι. Φρεαῤῥόθεν 8.
Φρίττιοι. ignotae.
Φυλή. Φυλάσιος 9.
Φύρνη 4.
Χιτόνη. Χιτόνιος 6.
Χόλαργος et Χολαργία. Χολαργεύς 1.
Χολλίδαι 8.
Ψαφίδαι 2.

CALENDARIVM ATTICVM

e Corſinii Faſtorum Atticorum T. II. p. 381. ad p. 386.

Ex his faſtis annotabimus ſolummodo dies feſtos, vacuos numeros, compendifaciendi ſpatii ergo omittentes. Sequitur Corſinius ordinem Petauii. Annus Atticus incipiebat a ſolſtitio aeſtiuo circiter.

I. Hecatombaeon, qui primus anni attici menſis eſt, cum Iulio ferme conuenit. 5. ſeu quinto huius menſis die agebantur Κοννίδεια, 6. Θησεῖα. 12. Κρόνια. 14. Panathenaea minora. 16. Metoekia. 28. Panathenaea maiora. Diebus huius menſis ignotis, Hecatombaea, forſitan primo menſis die, et Androgeonia.

II. Metagitnionis [Auguſti] 1. Metagitnia.

Boë-

III. Boëdromionis [Septembris] 1. Boedromia. 3. Victoria Plataica et Eleutheria. 6. victoria Marathonia. 12. Chariſteria, vel reditus a Phyla. 15. et octo inſequentibus diebus Eleuſinia, ſeu Myſteria, per nouendium. die ſc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Myſtae. 17. Sacrificia. 18. Calathi ciſtarumque proceſſio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleuſine. 22. Epidauria. 23. Plemochoë. Diebus ignotis Aglauria et Panis feſtum.

IV. Maemacterionis [Octobris] 1. Maemacteria.

V. Pyanepſionis [Nouembris] 7. Pyanepſia et Oſchophoria. 11. Aſcenſus ad Eleuſina, ad Theſmophoria, quae agebantur diebus quinis, 14. 15. 16. 17. et 18. tandem 30. Chalcia ſeu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, ſecundus Anarrheſis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc menſe quoque Proeroſia.

VI. Poſideonis [Decembris] diebus ignotis Aſcolia, Dionyſia, Theoenia, Haloa, Poſidonia.

VII. Gameleonis [Ianuarii] die ignoto Gamelia.

VIII. Antheſterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11. 12. et 13. Antheſteria per triduum. primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithoegia, ſecundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenaea. diebus ignotis Eleuſinia minora. Diaſia Ioui Milichio.

IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Aſclepiea. 11. Phellos. 12. Dionyſia vrbana. 14. Pandia.

X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia et victoria ad Salamina Cypri. 19. Diaſia equeſtria. diebus ignotis Adonia et *κυβερνήσια*.

XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloïa. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. diebus ignotis Delia annua.

XII. Skirrhophorionis [Iunii] 12. Skira. 14. Buphonia et Diipolia. 28. Herculana. diebus ignotis Arrhephoria.

INDEX ALPHABETICVS
ludorum, ſeu feſtorum Atticis dierum.

maior numerus, ſeu Romanus, menſem, minor, ſeu arabicus, diem menſis denotat.

Agraulia, vel Aglauria III.
Ἀγυρμὸς III. 15.
Ἀγὼν Eleuſine III. 21.
Adonia forte X.
Αἰάντεια.
Ἀλαδεμύσαι III. 16.
Ἁλῶα VI.
Ἀνάκεια.
Androgeonia I. exeunte.
Ἀνθεστήρια VIII. 11. 12. 13.
Ἀπατούρια V. triduo.
Ἀῤῥηφόρια, Ἐρσεφόρια XII.
Ἀσκληπίεια IX. 8.
Ἀσκώλια VI. 2.
Βαλλητύς.
Βενδίδεια XI. 20.
Βοηδρόμια III.
Βουφόνια XII. 14.
Βραυρώνια.
Γῆς ἑορτή.
Δελφίνια X. 6.
Δήλια XI. exeunte.
Δημήτρια, ſunt eadem atque Theſmophoria. ſed fuerunt alia quoque, labente rep. in regis Demetrii honorem X. 30. acta.
Διάσια X. 19.
Διιπόλια XII. 14.
Διόμεια.
Διονύσια ἐν ἄστει IX. 12.
κατ᾽ ἀγροὺς VI. 3.
ληναῖα VIII. 14. his de diuerſis Liberalibus, et de quorumque aetate quaeſiuit Ruhnkenius in auctario annotat. ad Heſychium T. II. p.
Ἑκαλήσια. fort. I. 6.
Ἑκατήσια. nouilunio quoque.
Ἐλευθέρια III. 3.
Ἐπιδαύρια III. 22.
Ἑρμαῖα.
Εὐμενίδεια.
Ἡραῖα.
Ἡράκλεια XII. 28.
Ἡφαίστια.
Θαργήλια XI. 7.
Θεοίνια VI. 4.
Θεοξένια.
Θεσμοφόρια V. 11. 14. 15. 16. 17. 18.
Θησεῖα I. 8.
Θύα III. 17.
Ἴακχος III. 20.
Ἰλίεια.

Ἰοβάκ-

Ἰοβάκχεια.
Καλάθȣ κάθοδος III. 18.
Καλλυντήρια XI. 19.
Κεραμείκια.
Κοννίδεια I. 7.
Κοτύττια.
Κρόνια I. 12.
Κυβερνήσια X.
Λαμπάδος ἀγὼν, vel Λαμπαδηδρομίαι. Λαμπάδων ἡμέρα III. 19.
Λήναια VIII. 14.
Μαιμακτήρια IV. 1.
Μεταγείτνια II.
Μετοίκια, item Συνοίκια I. 16.
Μȣνύχια X. 16.
Μȣ́σεια.
Νεμέσια.
Νίκη ἐν Μαραθῶνι III. 6. ἐν Νάξῳ eodem. ἐν Σαλαμῖνι III. 20.
Νικητήρια Ἀθηνᾶς.
Νȣμηνίαι, ſeu Nouilunia, primi quique dies menſis cuiusque.
Ὀλύμπια Athenis.
Ὀσχοφόρια V. 7.
Παιώνια.
Παναθήναια maiora I. 28. minora I. 14.
Πάνδημον V. 30.
Πάνδια IX. 14.
Πανδρόσια.
Πανὸς ἑορτή.
Παράλια.
Πιθοίγια VIII. 11.
Πλημοχόη III. 23.
Πλυντήρια XI. 25.
Ποσειδώνια VI. 6.
Προηρόσια V.
Προμήθεια.
Προσχαιρητήρια.
Προχαριστήρια. videtur hoc feſtum cum ſuperiori idem, et haec lectio melior eſſe, quam illa.
Πυανέψια V. 7.
Σεισάχθεια.
Σκίρα, vel Σκιῤῥοφόρια XII. 12.
Στήνια.
Συνοίκια v. Μετοίκια.
Σωτήρια. conf. Ἐλευθέρια.
Τοξαρίδεια.
Τριήρων ἀγὼν ἐπὶ Σȣνίῳ.
Ὑδροφόρια VIII. 1.
Φέλλος IX. 11.
Φωσφόρια.
Χαλκεῖα v. Πάνδημον.
Χαριστήρια Ἐλευθερίας III. 12.
Χαρμόσυνα.
Χιτώνια.
Χλόεια XI. 6.
Χόες et Χύτροι VIII. 12. 13.
Ὡραῖα.

INDEX ARCHONTVM EPONYMORVM

ab initio inde belli Peloponneſiaci, ad exitum Demoſthenis vſque. E Corſinio.

Olymp.

87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.
88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus, alii Euthymus.
4 Stratocles.
89 1 Iſarchus.
2 Aminias.
3 Alcaeus (alii Alcmaeon.)
4 Ariſtion. alii Ariſton.
90 1 Aſtyphilus.
2 Archias.
3 Antiphon.
4 Euphemus.
91 1 Ariſtomneſtus (alii Arimneſtus.)
2 Chabrias.
3 Piſander.
4 Cleocritus, alii Clearchus, alii Leocritus.
92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.
93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.
94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion, alii Micon.
4 Exaenetus, aliis Xenaenetus.
95 1 Laches.
2 Ariſtocrates.
3 Ithycles.
4 Lyſiades. alii Suniades.
96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demoſtratus.
97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demoſtratus iterum.
4 Antipater.
98 1 Pyrrhion, alii Pyrgion.
2 Theodotus.
3 Myſtichides.
4 Dexitheus.
99 1 Diotrephes.
2 Phanoſtratus.

3 Euan-

3 Euander, alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nauſinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Chariſander, alii Chariander.
2 Hippodamas, alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Aſteus. alii Ariſtaeus.
102 1 Alkiſthenes.
2 Phraſiclides.
3 Dyſniketus, alii mendoſe Dyſkinetus.
4 Lyſiſtratus.
103 1 Nauſigenes.
2 Polyzelus.
3 Kephiſodotus, alii Kephiſodokus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus, alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio, alii Callidemides.
2 Euchariſtus.
3 Cephiſodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines, alii Elpinices.
2 Calliſtratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus. alii male Theodemus.
107 1 Ariſtodemus.
2 Theſſalus, alii male Θέηλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.
108 1 Theophilus, aliis Theomnetus, et Thumedus.
2 Themiſtocles.
3 Archias, alii Archidas.
4 Eubulus, alii Eudorus.
109 1 Lykiſcus.
2 Pythodotus, alii Pythodorus.
3 Soſigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophraſtus.
2 Lyſimachides.
3 Chaerondas, alii Chaeronidas.
4 Phrynichus.
111 1 Pythodemus, alii Pythodorus.
2 Euaenetus.
3 Cteſicles.
4 Nicocrates, alii Nicoſtratus.
112 1 Nicetas, alii Ani-

Nnn 5 cetes,

cetes, alii Nicaretus.
2 Ariſtophanes.
3 Ariſtophon.
4 Kephiſophon, alii mendoſeKephiſon.
113 1 Euthycritus.
2 Hegemon.
3 Chremes.
4 Anticles, vel Soſicles.
114 1 Hegeſias.
2 Kephiſodorus.
3 Philocles, quo anno Demoſthenes exſpirauit. alii Diocles.
4 Archippus.

INDEX ARCHONTVM EPONYMORVM

ab Olympiade 87. ad 114.

NB. vitioſas variantes lectiones praefixo aſteriſco inſigniui.

	Olymp.	
Agathocles	105	4
Alcaeus	89	3
Alkiſthenes	102	1
*Alcmaeon	89	3
Alexias	93	4
Aminias	89	2
*Aminias	94	1
Anarchia	94	1
*Aniketes	112	1
Anticles	113	4
Antigenes	93	2
Antipater	97	4
Apollodorus	87	3
———	107	3
Archias	90	2
———	108	3
Archippus	114	4
*Arimneſtus	91	1
*Ariſtaeus	101	4
Ariſtion	89	4
Ariſtocrates	95	2
Ariſtodemus	107	1
Ariſtomneſtus	91	1
*Ariſton	89	4
Ariſtophanes	112	2
Ariſtophon	112	3
Aſteus, vel Aſtius	101	4
Aſtyphilus	90	1
*Calamio	105	1
Calleas, vel *Callias	100	4
Callias	92	1
iterum	93	3
Callimachus	107	4
Callimedes, vel *Calamio, vel Callidemides	105	1
Calliſtratus	106	2
Kephiſodorus	105	3
item	114	2
Kephiſodotus, vel *Kephiſodorus	103	3
Kephiſophon, vel *Kephiſon	112	4
Chaerondas, vel *Chaeronidas	110	3
Chariclides	104	2

Chariſander, vel * Chariander	101	1
Chion	103	4
Chremes	113	3
*Clearchus	91	4
Cleocritus	91	4
Cteſicles	111	3
Demophilus	99	4
Demoſtratus	96	4
iterum	97	3
Dexitheus	98	4
Diocles	92	4
*Diocles	114	3
Diophantus	96	2
Diotimus	88	1
alius	106	3
Diotrephes	99	1
Dyſniketus, vel *Dyſkinetus	102	3
Elpines	106	1
*Epaminon	94	1
Epaminondas	87	4
Euaenetus	111	2
Euander	99	3
Eubulides	96	3
Eubulus	108	4
Euchariſtus	105	2
Euclides	88	2
alius	94	2
Euctemon	93	1
Eudemus	106	4
Euphemus	90	4
*Eudorus	108	4
Euthyclitus	113	1
Euthydemus	87	2
iterum	88	3
Exaenetus	94	4
Glaucippus	92	3
Hegemon	113	2
Hegeſias	114	1
Hippodamas, vel * Hippodamus	101	2
Iſarchus	89	1
Ithycles	95	3
Laches	95	1
*Leocritus	91	4
Lykiſcus	109	1
Lyſiades	95	4
Lyſimachides	110	2
Lyſiſtratus	102	4
*Menander	99	3
Micio, vel *Micon	94	3
Molon	104	3
Myſtichides	98	3
Nauſigenes	103	1
Nauſinicus	100	3
*Nicaretus	112	1
Niketas	112	1
Nicocrates, vel *Nicoſtratus	111	4
Nicomachus	109	4
Nicon	100	2
Nicophemus, vel * Nicodemus	104	4
Nicoteles	97	2
Phanoſtratus	99	2
Philocles	97	1
Phormio	96	1
Phraſiclides	102	2
Phrynichus	110	4
Piſander	91	3
Polyzelus	103	2

Pyr-

Pyrrhio, vel *Pyrgion 98 1
Pytheas 100 1
Pythodemus, vel * Pythodorus 111 1
Pythodorus 87 1
alius 94 1
alius 109 2
Socratides 101 3
*Soſicles 113 4
Soſigenes 109 3
Stratocles 88 4
*Suniades 95 4
*Theclus, vel Thellus 107 2
Themiſtocles 108 2
Theodemus 106 4
Theodotus 98 2
*Theomnetus 108 1
Theophilus 108 1
Theophraſtus 110 1
Theopompus 92 2
Theſſalus 107 2
*Thumedus 108 1
Timocrates 104 1
*Xenaenetus 94 4

INDEX RERVM MEMORABILIVM AETATE DEMOSTENIS GESTARVM.

Par fuerat eiusmodi laterculos reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus ſum, et feſtinatione impeditus. Congeſſi hunc indicem ex obſeruatis Schotti et Corſinii et Taylori in ſchedis. Vniuerſe praemonendum duco, hos tres auctores interdum in annis diſcrepare, aliis eadem euenta vetuſtiora anno, aliis iuniora facientibus. quod eo minus mirandum eſt, quia facile factu eſt, ut in menſe vno erretur, hoc auctore vetuſto rem eandem eueniſſe, narrante e. c. anno 2. Olymp. CIX. iſtoc, tertio, neutri tamen multum a vero abſint, quoniam Atticis annis aeſtate media ordientibus, facile factu fuit, vt quae res anno 2. exeunte fuiſſet coepta, eadem ineunte tertio finiretur; et ſic, qui auctores diſcrepare videantur, reapſe tamen inter ſe conſentiant.

Olympiadis igitur 99. anno tertio naſcitur Demoſthenes. Bellum Laced. cum Boeotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exſules duce Pelopida domum redeunt, Lacedaemonii Thebis eiiciuntur.

anno

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, proelio nauali apud Naxum ſuperauit.

CI 1 6

2 7 Timotheus Lacedaemonios vicit ad Leucada.

3 8 Chabrias Pythia vicit.
Euagoras, Cypri rex, a Thraſydaeo interemtus eſt. cui Iſocrates orationem funebrem ſcripſit.

4 9 Lacedaemonii bellum adv. Ath. inſtaurant.
Plataeae iterum deſtructae.

CII 1 10 Pax Antalcidis.
Megalopolis condita.

2 11 Lacedaemonii, duce Cleombroto, rege ſuo, in Boeotiam ingreſſi, vincuntur ad Leuctra.

3 12 Meſſenii domum rediere.

4 13 Philippus, Amyntae f. obſes datur Alexandro Pheraeo, et Athenas mittitur, duce Epaminonda.

CIII 1 14

2 15 Societas belli Laced. cum Athen. aduerſus Thebanos.
Dionyſius ſenior, tyr. Syrac. exceſſit.

3 16 Themiſon, Eretriae tyrannus, Oropum occupat.
Bellum Laced. cum Boeotis quinquennale deſiit.

4 17 Bellum Arcadum et Eleorum.

CIV 1 18 Demoſthenes tutores accuſauit, et ſcripſit τοὺς ἐπιτροπικούς.
Pelopidas Thebanus in pugna cum Alexandro Pheraeo occubuit.

2 19 Pugna ad Mantineam, vbi Epaminondas cecidit.

3 20

4 21

CV 1 22 Xenophon Socraticus moritur.

Phi-

Philippi Macedonis regnum init.

2 23 Philippus pace cum Athen. compoſita Paeonas et Illyrios ſubigit. *Schottus.*

Sed Taylor hanc expeditionem ad annum primum Olymp. CVI. refert. poteſt vterque vera tradere. Nam Philippus ſaepius illos populos armis infeſtabat.

3 24 bellum ſociale exarſit, geſtum a Charete, Iphicrate, Timotheo, ducibus Athen. aduerſus Rhodios, Chios, Byzantinos et ſocios. Philippus Amphipolin, Potidaeam, Pydnam capit, praeſidiis Athen. comiter deductis et domum remiſſis. Theſſalorum tyrannos expellit.

4 25 Phocenſes templum Delphicum expilant.

Alexander Pheraeus ab vxore iugulatur.

Dio Dionyſium iuniorem Syracuſis exturbat.

CVI 1 26 Alexander M. naſcitur.

2 27 Bellum ſacrum, ſeu Phocicum, decennale exardeſcit.

Dem. ſcripſit or. in Androtionem et Leptin.

3 28 or. de claſſibus περὶ συμμοριῶν.

Philippus Pagaſas et Methonam cepit.

Leucon, rex Boſpori, obit, ſuccedit filius Spartacus.

4 29 Timocratea, pro Megalopolitanis, et περὶ συντάξεως.

Phil. Heraeum caſtellum capit. Theſſalis ſuccurrit. Onomarchum, ducem Phocenſium, profligat.

Chares Helleſpontum ingreditur, Seſtum oppugnat.

Kerſobleptes, Philippo infeſtus, vniuerſam fere Cherrhoneſum, excepta Cardia, permittit Athenienſibus, hi colonos eo deducunt.

Mau-

Mauſolus, Cariae dynaſta, obit, poſt quem biennio regnat eius vxor eadem atque ſoror Artemiſia. tum Idrieus.

CVII 1 30 Dem. in Philippum concionari coepit. Scripſit Ariſtocrateam.

Philippus, per Thermopylas in Phocidem irrumpere tentans, ab Athenienſibus praeuentus excluditur et in Locros mouet.

Athenienſes coloniam Samum mittunt.

2 31 or. pro Rhodiis.

3 32 Euagoras, rex Cypri, vna cum Phocione, Ath. imperatore, Salamina vrbem obſidet.

4 33 Demoſthenes tres Olynthiacas dixit, et Midianam ſcripſit.

Philippus Olynthum obſidet. Olynthii legatos Athenas mittunt, auxilia rogatum.

CVIII 1 34 Philippus Olynthum capit et diruit, et in victoriae congratulationem Olympia, Macedonica puta, celebrat. capit item Mekybernam et Toronam.

2 35 Dem. habuit quintam philippicam, a Dionyſio male ſextam appellatam, incipientem a verbis ἃ μὲν ἡμεῖς. hodie pars dimidia eſt philippicae primae. *Schottus.* v. Dem. noſtri p. 48. 16.

Athenienſes cum Phil. pacem faciunt.

Legatio Demoſthenis et Aeſchinis.

3 36 Oratio de pace, item philippica ſexta. Philippus bello Phocenſi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.

4 37

CIX 1 38 Septima philippica dicta eſt, hodie ſecunda. Illyricum deuaſtat Philippus, Theſſalos ſibi deuincit.

2 39 octa-

2 39 octaua philippica, [ſeu de Haloneſo], et in Aeſchinem de falſa legatione.
Philippus Thracas ſubigit.
Athenienſium expeditio in Acarnaniam.
3 40 nona philippica, ſeu de rebus Cherrhoneſi, et decima, vulgo tertia.
Philippus ſtudet pacem turbare, belloque prior laceſſere.
Menander comicus, et Epicurus philoſophus nati.
Iſocrates Panathenaicam recitauit.
4 41 vndecima philippica, vulgo quarta.
Philippus Perinthum obſidet, atque Selymbriam, vbi naues Athen. cepit, quas repetitum miſſa legatio fruſtra fuit.
CX 1 42 Duodecima philippica, vulgo ad Philippi epiſtolam. p. 152.
Perinthum capit Philippus et Byzantium obſidet. verum Athen. intercedentibus ſoluit obſidionem, pacemque cum Vrbe tertiam componit.
2 43 Philippus per Thermopylas ingreſſus, Elateam occupat. forſitan in exitu huius anni. nam alii ad inſequentem referunt.
3 44 Demoſthenes Athenis moenia reficit, et rogatu Cteſiphontis coronatur.
proelium ad Chaeroneam.
oratio funebris.
actio pro corona coepta, octauo demum anno poſt finita.
Lyſicles Athen. ad Chaeroneam imper. accuſante Lycurgo, capitis damnatur.
Philippus ea victoria moderate vſus, amicitiam et ſocietatem cum Athen. renouat, praeſidioque Thebis impoſito, Boeotis quoque pacem conceſſit.

F I N I S.

Date Due

13385

DEMOSTHENE
AUTHOR

OPERUM DEMOSTHENIS
TITLE

ConFecit D. I.I. REISKE

PA3949 A2

1775

DATE DUE	BORROWER'S NAME

DATE DUE	BORROWER'S NAME

3 9031 01222695 7
BOSTON COLLEGE

BOSTON COLLEGE
3 9031 01222695 7

13385

Demosthenes

BOSTON COLLEGE LIBRARY
UNIVERSITY HEIGHTS
CHESTNUT HILL, MASS.

Books may be kept for two weeks and may be renewed for the same period, unless reserved.

Two cents a day is charged for each book kept overtime.

If you cannot find what you want, ask the Librarian who will be glad to help you.

The borrower is responsible for books drawn on his card and for all fines accruing on the same.